

تہ فسیری قورٹانی بہرزو بہ پیز

بہرگی بیست و دووم

سوورہ تہ کانی
(الاحزاب) و (سبا)

عہ لی باپیر

تہ فیسیری سووڑہ تہ کانی

الْأَحْزَابِ وَ السَّبَاءِ

ته فسیری سوورپه ته کانی

الاجزای و سبأ

نووسینی : عهلی پاییر

دیزاینی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۳ک - ۲۰۲۱ز

۶۹۳ لاپه

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : نایینی

له به ریوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

تہ فیسری سووړہ تہ کانی

الأحزاب

و

سبأ

نووسینی: عہ لی باپیر

پیشہ کی تہم تفسیرہ بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہر پڑو خو شہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بو مروقی پروادار - کہ تہو تہمہ نہی لہ خزمہ ت
دواین کتیبی خوا (قورٹان) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شیوہ یک لہ شیوہ کانی لہ
خزمہ تدابورندای بی؛ خویند نہوہ، تیفکرین و رامن، فیکردن، کار پیکردن ... ہتد، بہ
باشترین جیگرتن جیگا دہ گری و، خواوہ نہ کہی لہ دنیاو دواوژدا لپی بہ ہرہ مہ نندہ.

(۱) تہوہ پی دہ گوتری: (خطبہ الحاجۃ) کہ پیغہ مبہر ﷺ ہاوہ لانی بہر پڑی فیردہ کرد،
پیش ہر قسہ یکی گرنک، بیلین، وک و تار ی جومعہو داخواز بیکردن (خطبہ) و... ہتدو،
تہم وتارہ، ہر کام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)،
الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیایوانہو (مسلم) یش بہ شیکی ہیاناوہ.

منیش که - وهك باسکردنی چاکەیی خوا (التحدّث بنعمة الله) دەرخەمەروو - لهویتی قانم کردۆتەوه، خۆای بەبەزەیی و بەخشەر چاکەیی لەگەڵ کردووم و، بە فەرمایشتی بەرزو بێ وێنەیی خۆیهوه سەرگەرمی کردوومو، بەر لە تەمەنی بیست سالیی یهوه هیدایەتی داوم، که قورئانی بەرێزو پێز لەبەر بکەم و، سەرقالێی خۆندنهوهی تەفسیرەکانی قورئان و تێوەڕامانی نایەتە پر بەرەکهتەکانی و، لیۆردبوونهوهیان بـم.

هەر بۆیهش تیکرای کتیب و نامیلکهو وتارو دەرسهکانم، کەم و زۆر لەبەر پۆشنایی قورئان دابوو، که دیاره هەر ئەمەش شتیکی سروشتیه؛ ئاخەر ئایا نیسلام بێجگە لە قورئان پاشان سوننهتی پێغمەبەر ﷺ که ئەویش هەر پوونکردنهوهی قورئان و چۆنیەتی جێبەجێکردن و کاریپکردنیەتی، شتیکی دیکەیه؟! بێگومان نهخێر.

ئەنجا لەمێژ سالیی بوو، که براو خوشکانێکی دڵسۆزی نزیک و ناشنام، داوايان لێدەکردم که دەست بکەم بە دانانی تەفسیرو لێکدانەوهیهکی قورئان، هەتا لە ڕەمەزانی سالی (١٤٢٨) دا هاته دڵمەوه، که ناوی خۆای لێیهینم و دەست بەو کاره گەورەو گرنگه بکەم، بەلکو ورده ورده به پێی بواری دەرڤەت، هەرساله هەندێکی لێ ئەنجام بەدم، لەگەڵ سەرقالێی زۆرو جۆراو جۆریشدا، هەتا دەرڤەتێکی وام بۆ دەرڤەستی که بتوانم خێرايی تیدا بکەم و خۆمی بۆ یەکلایی (مفرغ) بکەمهوهو، خوا پشتیوان بێ تهواوی بکەم، ئەگەر تەمەن بەبەر یهوه مابێ.

سەرچاوهی دانانی ئەم تەفسیرو لێکدانەوهیهشم، وێرای سەرنجدانی زۆربەیی ئەو تەفسیرانەیی که باون و، دەستم پێیان گەیشتوه، بریتیە لە وردبوونهوهو تێوەڕامانی خۆم لە خودی قورئان، چونکه بێگومان قورئان: هەندێکی هەندێکی پوون دەکاتەوه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننهتی پێغمەبەری خوا ﷺ، چونکه پێغمەبەری خواش پوونکەرەوه (مُتَّبِعٌ)ی قورئانه، وهك خوا ﷻ فەرموویەتی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۱۱) النحل.

واتە: ھەرودھا زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاکو ئەووی بۆ خەلکی تیراوەتە خوار، بۆیان پوون بکە یەو، وە بەلکو خۆشیان بیری بکەنەو.

نومیدی شەم وایە - بە یارمەتی خۆی بە خەشەر ﷻ - شایستەیی ئەو ھەبن تەفسیر و لێکدانەو ھەبێ و بۆ قورئان پێشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوەشتەو، مایە بە ھەر و سوودی خۆنەران بێ، بە تابیەتیش کە زیاتر لە سی (۳۰) سەلە لە گەڵ قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جۆراو جۆرم لە زۆربەیی بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانیشی کرانەم لە لایەن ئەمریکاوە - لە (۲۰۰۲/۷/۱۰ تا کو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرفەتێکی گەورە و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوڵبوونەو ھەبێ کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تیکە یشتنی تابیەت لە بارە ی زۆرێک لە تابیەتەکانی یەو، ئەم راستییەش لە مەسووعە ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەو^(۱) بەلام ھەلبەتە نالیم و ھێچکە شیش بۆی نیە بلی: کە ئەم تەفسیرە ی من تیرۆتەواو، چونکە وێرە ی سنوورداری بوونی توانا و پرستم، لە بەرانبەر کتیبی لە ھەموو پووێکەو پەھا (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوا، نەشمو یستو کە زۆر بەملاو لا دا بچم و بچمە نێو ھەندێک وردە کاری یەو، کە یان من تێیدا پسپۆر و

(۱) ئەو مەسووعە ی کە تێستا چاپ کراو، کەوتۆتە بەردەستی خۆنەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەوری سێ ھەزار و پێنج سەد (۲۵۰۰) لاپەرە ی، ھەولمداو بە گشتی تێیدا باسی سەرچەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوە شەم قورئان بوو، وێرە ی دەقەکانی سوننەت، کە لە ھۆش (ذاكرة) دا بووون.

شایانی باسە ئەو مەسووعە ی لە چاپی دوو ھەمی دا، کراو بە دوازدە (۱۲) کتیبی سەر بەخۆ، بە مەبەستی ئاسانتەر سوود لێ بینرانی .

شارەزا نىم، يان خوئىنەر پىتويستى پىنى نىه، لە کاتىکدا دىهەوئى لە قورئان تىبگات و، بزائى خوا (تبارک وتعالى) راستەوخۆ چى پى فەرمووه؟!

ئىجا ھەر لىرەشەوھ بە پىتويستى دەزانم پى بە دڵ سوپاسى ئەو برا گەنجە پرووح سووک و گورج و گوؤ و دلسۆزە بکەم (حەزى نەکرد ناوى بھىتم)، کە ھەلسا بە نووسىنەوھو ھىنانە سەر کاغەزو، پاشان تاپىکردن و دواى پىداچوونەوھو ھەلەگىرى، سەرچەم ئەم زنجىرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شىوھى وتار (محاضرة)دا پىشکەش کراون، ھەرودھا ھەلسا بە (تخرىج)ى سەرچەم دەقەکانى سوننەت، لە سەرچاوھ متمانە پىکراوھ کانەوھو، زەحمەت و ماندوو بوونىکى زۆرى بە سەرچەم بەرگەکانى ئەم تەفسىرەوھ کىشاوھ، خوا بە باشتىر شىوھ پاداشتى بداتەوھو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزى^(۱)، لە خواى بەرزو بىھاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کوپان و کچان، لەئىو گەلەکەماندا، زۆر بکات .

شايانى باسپىشە کە تىمە لەم تەفسىرەماندا، باسى بەش (جەزە)کەکانى قورئان و دابەشکردنەکانى دىکەى وەك: - (حزب) - ناکەين، چونکە ھەر سووپەتیک بوؤخوئى شتىکى سەربەخوئەو، سەرچەم ئايەتەکانى وەك ئاللقەکانى زنجىرىک پىنگەوھ پەيوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکراى سەرچەم قورئان بوؤسى (۳۰) بەش (جەزە) و شەست (۶۰) (حزب)، شتىکە لەلایەن زانايانەوھ کراو، بوؤ ئاسانکاريى خوئىندى قورئان، ديارە تىمە لە دابەشکردنى بەرگەکانى ئەم تەفسىرەشدا، ديسان حىساب بوؤ بەشەکان (أجزاء)ى ناکەين و، بە گوئىرەى سووپەتەکان، بەرگەکانى ديارى دەکەين.

(۱) ئەو برا دلسۆزە ئىستاش پاش تەواوکردنى زۆربەى قورئان، لىپراوانە بەردەوامە و عەزمىشى جەزم کردو، کە ئەگەر تەمە ئىمان بەردەوام بى، ھەتا کۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى کارەکەى بى .

دوا قسەشم ئەوەیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام تێمە لە سەرەتای دەرسەکانەووە، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم
پێشەکییەووە هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

هەولێر

بەرچاو ڕوونییەکی گرنگ

لەبارەی ئەم تەفسیرەو

خۆنەری بەرێز !

هەرچەندە لە (پێشەکی گشتیی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە، لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانەی دەستم پێیان گەشتووە، بەهەرەمەندبووم، هەروەها لە کۆتایی هەر بەرگێکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانەی کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیون، بەلام لێرەش وەك جەختکردنەوێ زیاتر و بەرچاوی ڕوونیی باشتەر بۆ ئێوەی بەرێز دەئێم :

مادام ناوی تەفسیرەکاڤمان نووسیوە، نە پێویست دەکات و نە دەشگونجێ، بۆ هەر تێگەشتن و بیرۆکەیهك، کە زۆربەی تەفسیرەکان لەبارەی ئایەتیکەو، یان رستەو بڕگەیهکی ئایەتیکەو، دەپهێنین، ئێمە هەموو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانە بێنین، بەلام بێگومان هەر کات بیرۆکەو تێگەشتنێکی ئایەتی یەکیەک لە تەفسیرەکان هەبێ و بکەوێتە بەرچاوم، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ رەفزی بکەم، هەر کات بە پێویستی بزانم، بە ئایەت ناماژە پێدەکەم، ئەگەرنا بە ناماژە گشتیی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگێک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەق زانستی (الأمانة العلمية) دەخەفتم و مەبەستمە رەچاوی بکەم، چونکە ئەمینی و ئەمانەت پارێزی، رەوشتێکی گەورەو بەرزێ مەسئولمانەتییە .

شایانی باسیشە جاری وا هەیه بیرۆکەو تێگەشتنێکی ئایەتی خۆم، دەربارەی کۆمەڵە ئایەتێک یان ئایەتێک یان رستەو بڕگەیهکی ئایەتێک، بۆ دروست دەبێ، وەك تێگەشتن و بۆچوونی خۆم دەینووسم، کەچی رەنگە لە تەفسیرەکانی

دیکەش - یەکیکیان یان زیاتر - دا ھەبێ، ئەویش بە ھۆی ئەو ھوێھە کە من
ئەو تەفسیرەم نەکەوتۆتە بەر دیدە، یان دیتوومەو لەیادم نەماوە.

پێشهکی ئەم بەرگە

الحمد لله كما ينبغي لجلال وجهه وعظيم سلطانه والصلاة والسلام والبركات على
النبي الأمي محمد سيد رسله وخاتم أنبياله وأعظم برهانه، وآله المهتدين بهديه
المبين من الصحب والأزواج والقراة والتابعين بإحسان إلى يوم الدين.
خۆنەری بەرێز و خۆشەویستم!

ستايش بۆ خۆای بەخشەر ئەمە بەرگی بیست و دووهمی تەفسیری قوڕنانی
بەرز و بەپێزد، کە هەردووکی سوورەتی (الأحزاب) و (سبأ) ی تێدان، کە وەک سەرجهەم
بەرگەکانی دیکە بە ھەوت ھەنگاو ئایەتەکانیان تەفسیرکراون: پێناسە، خۆتێندەوێ
ئایەتەکان، مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان، شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان، ھۆی
ھاتنەخوار، مانای گشتی، مەسەلە گرنگەکان، ئنجای وێرای ئەوێش چەندان کورتە
باسیشیان تێدا خراونە ڕوو، کە ئەمانەن:

یەكەم: ئە سوورەتی [الأحزاب] دا:

۱- ژمارە ئایەتەکانی ئەم سوورەتە و ڕواندەوێ تەم و مۆتێک.

۲- بەسەرھاتی جەنگی ئەحزاب و جەنگی تیرە ئایەتەکانی قوڕەیزە.

۳- جەنگی ئەحزاب و دوازدە ھەلۆدستە.

۴- جەنگی بەنی قوڕەیزە و ھەوت ھەلۆدستە.

۵- کورتە باسێک لەبارە ئایەتەکان و واتای (فاحشة مبینة) ھو.

۶- لافڵێدەوانی پێغمەبەرایی و بابییەکان و بەھائیەکان.

۷- کورتە باسێک لەبارە ئایەتەکان: زەید و زەینەبەو.

۸- کورتە باسیک لەبارەدی یادی خوا کردنەوه.

۹- چوار سەرنجی گرنگ.

۱۰- کورتە باسیک لەبارەدی صەلّات و سەلام دان لەسەر پێغەمبەری خوا ﷺ.

۱۱- کورتە باسیک لە بارەدی خێزان (أسرة) ی پێغەمبەرەوه.

۱۲- مانای وشە (أمانة) لە ئایەتی (۷۲) دا.

دووهم : لە سوورەتی (سبا) دا:

۱- کورتە باسیک دە (۱۰) کورتە سەرنج لەبارەدی چاکەکانی خواوە لەسەر داوود و سولهیمان .

۲- ھەوت ھەلۆدستە لە بەرانبەر بەسەرھاتی گەلی سەبەندا.

۳- کورتە باسیک لەبارەدی شێوازی بانگەوازەوه لە دە (۱۰) خالان دا.

ھیواداریشم ئەم بەرگەش وەك سەرچەم بەرگەکانی دیکە ی ئەم تەفسیرە کە ئەرکی زۆریان لەگەڵ کێشراوە، ھەم لەلایەن بەندە و ھەم لەلایەن دڵسۆزانیک مشوورخۆر و ماندوو نەناسە، وەك شایستە یە گرنگیی و بایەخی پێبدری و بەقوولی و تێفکرین و پامانەوه موتالاً بکەئ و فام بکری و دواتریش کاری پێبکری.

سبحانک اللهم وبحمدک، أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب إليك

۱۹ رمضان ۱۴۴۲ ک

۲۰۲۱ / ۵ / ۱ ز

تہ فیسری سووڑہ تی

الأحزاب

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (١٤٤٠ / ١١ / ١٥) کۆچییه، بەرانبەر (٢٠١٩/٧/١٨) زاینی، لە شاری هەولێر دەست دەکەین بە شیکردنەوە و پوونکردنەوەی واتاو مەبەستەکانی نایەتە موبارەکەکانی سوورەتی (الأحزاب).

نیوەڕۆکی سوورەتی (الأحزاب) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی (سُورَةُ الْأَحْزَابِ) ه. بە جگە لەو ناوێ نەناسراوە، نەزانراوە ناویکی دیکە هەبێ، هۆی ناوێرانی بە (سُورَةُ الْأَحْزَابِ)، ئەودیه کە باسی (الأحزاب)ی تێدا کراوە، کە بریتی بوون لە کافرەکانی قورەیش و، هاوکارانیاان لە (غطفان) و (الأحباب)ی قورەیش، (بَنُو الْمُصْطَلِقِ)، و (بَنُو هُنَ) کە لە لای چپای (حُبْشِي)، کاتی خۆی کۆبوونەووە پەیمانیاان لەگەڵ قورەیشدا بەستووە، چپای (حُبْشِي)یش لە نزیك شاری مەككەیه، هەروەها وێرای ئەوانەیی باسکران هۆزی (بَنُو قُرَيْظَةَ)ش لە جوولەكەكان، ئەوانە هەموویان ئەو كۆمەڵە کافرانە بوون کە بە (الأحزاب) ناویان هاتووە، لە سالی پێنجەمی كۆچیدا گەمارۆی شاری مەدینەیان داوە، شەڕیکی زۆر دڕندانەیان بەرانبەر مسوڵمانان کردووە، بە نیهتیککی زۆر خراپەووە، بە ئەمابوون بنه‌برو قه‌ریان بکەن.

دوومە: ڕیزبەندیی لە موصحف و هاتنە خواردا:

لە ڕیزبەندیی دابەزیندا، ژمارە ی ئەم سوڤرەتە، بە پێی کتیی: (الإتقان في علوم القرآن) (السيوطي)، ههشتاو نو (٨٩)یە، بەلام هەندێکیان دەڵێن: ژمارە ئەوود (٩٠)ە، ڕەنگە ههشب بلی: نهختر نهوودو یهك (٩١)ە، هه‌میشه له‌و باره‌وه‌ ڕاجیایی له‌ نێوان زانایاندا هه‌یه‌، یه‌كێك گوتوو یه‌تی: ئەم سوڤرەتە پێش ئەو دابەزیو، یه‌كێك گوتوو یه‌تی: ئەو دوا ی ئەو دابەزیو، ئەوانه‌ هه‌ر بوون.

لە ڕیزبەندیی موصحفه‌فیش دا ژماره‌ سی و سێ (٣٣)یە، واته‌: له‌ سوڤرەتی (الفاتحه‌) هه‌و که‌ دێی له‌ ژماره‌ سی و سێ (٣٣) ده‌گه‌ین به‌ سوڤرەتی (الأحزاب).

سییه‌م: شوینی دابەزینی:

ئەم سوڤرەتە به‌ ڕای تیکرای زانایان و لیکۆلەرەوان، سوڤرەتێکی مه‌دینه‌یه‌، نه‌مبینه‌وه‌ که‌ سێک له‌ سه‌ر ئابه‌تیک ڕاجیایه‌کی بووبی و، هه‌چ کام له‌ ئابه‌تەکانی به‌ مه‌ککه‌یی دابن.

کاتی دابەزینی، به‌ پێی قسه‌ ی (ابن إسحاق)، له‌ کۆتایی سالی پێنجه‌می کۆچیدا بووه‌، چونکه‌ (ابن إسحاق)، که‌ (ابن هشام)، له‌ سپرده‌کی خۆی دا^(١)، لێی نه‌قل کردوه‌ ده‌لی: (لَمْ كَانَ سُورَةُ خَنْدَقٍ فِي شَوَالِ سَنَةِ خُمْسٍ)، واته‌: ئنجا سوڤرەتی خه‌نده‌ق (أحزاب) له‌ مانگی شه‌ه‌والی سالی پێنجه‌م دا بوو، مانای وایه‌ دابەزینی ئەم سوڤرەتە ده‌که‌وتته‌ کۆتایی سالی پێنجه‌م.

هه‌روه‌ها (ابن إسحاق)، ده‌لی: (وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي أَمْرِ الْخَنْدَقِ، وَأَمْرٍ بَنِي قُرَيْظَةَ مِنَ الْقُرْآنِ سُورَةَ الْأَحْزَابِ)^(٢)، واته‌: خ‌وای به‌رز له‌ باره‌ی خه‌نده‌قه‌وه‌، [جه‌نگی خه‌نده‌ق] و له‌ باره‌ی (بَنِي قُرَيْظَةَ) هه‌و، سوڤرەتی (الأحزاب) ی له‌ قورئان دابەزاند.

(١) السيرة النبوية لابن هشام: ج٢، ص١٢٣.

(٢) السيرة النبوية لابن هشام: ج٢، ص١٢٣.

كە نۆزدە ئايەت لەو بارەدە ھاتتە خوار، ھەفدەیان دەربارەى جەنگى (الْعُنْدُقِ)، يان (الأَحْزَابِ) و دووشیان دەربارەى (بَنِي قُرَيْظَةَ).

چوارەم: ژمارەى ئايەتەکانى:

بە بەيەك دەنگىي ژميرەرانى ئايەتەکانى قورئان، سوورەتى (الأحزاب) ھەفتا و سى (۷۳) ئايەتە.

پنجەم: نيوەرۆكى:

نيوەرۆكى ئەم سوورەتە بە گشتىي ھەمان نيوەرۆكى سوورەتە مەدينەييەکانە، لە خستەنەرۆوى ھۆكەمەکانى نىسلام بۆ پێکخستنى کۆمەلگای مەسولمان، لە رۆوى ژيانى کۆمەلایەتیی و، سیاسیی و، خێزانییەو، لە رۆوى چۆنیەتیی مامەلەکردن لەگەڵ دەغەل و دڵ نەخۆشەکانى نيوەرۆکدا، لەگەڵ دوژمن و ناحەزە شەر فرۆشە دەرەکییەکان دا، لەم سوورەتە موبارەکەدا ھەموو ئەوانە ھاتوون.

شەشەم: تايبەتەمەندییەکانى:

ئەم سوورەتە ژمارەيەکی زۆر تايبەتەندیی ھەن، تيمە سيزدە تايبەتەمەندیی ئەم سوورەتە موبارەکەمان دیاریی کردون:

۱- لەم سوورەتە موبارەکەدا، پینج (۵) جارەن وشەي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەي پێغەمبەر! ھاتو، شەش جارەن وشەي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەي ئەوانەي بڕواتان ھێناو! ھاتو، ئنجا ئەو پینج جارە کە ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، دووبارە بۆتو، یان ئەو شەش جارە کە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ھاتو، ھەر جارە بابەتیکى تايبەت و گەرەو گرنگ خراوەتەرۆو، چ کە خوا عزوجل بانگی پێغەمبەرى ﷺ کردو، چ کە بانگی بڕوادارانى کردو، کە دوايى لە کاتی درێژەي پێشکەشکردنى دەرەکاندا، ھەلوەستە دەکەين، لە بەرانبەر ئەو پینج جار: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، ئەو شەش جار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ھەدا.

۲- لە قەدەغە كەردنى عادەتى نەفامىيانەى بە كۆپ گرتىن، يان بە كۆپ كەردن (تَبَيَّنَ)، كە ئەمە لە ئايەتى ژمارە (۴ و ۵) دا لەم سوورەتى (الْأَحْزَابُ) دا ھاتو، كە ئەو كاتى خۇي عادەتتە بوو، ئىستاش ھەر ھەيە، كە سىك كۆپى كە سىكى دىكەى كەردو، بە كۆپى خۇي، دوايى ھەر وەك كۆپى خۇي مامەلەى لەگەلدا كەردو، بە مەجرەم لە قەلەم دراو، بەلەم خوا ﷻ ئەو ھەى ئەو ھەى شاندۆتەو، چۈنكە بە قەسەى پووت كۆپى كە سىكى دىكە، نابىتە ھى يە كىكى دى، وەك خوا قەرموويەتى: ئەو ھەر قەسەى كە ھەر بە زارى خۇيان دەيلىن.

۳- خوا ﷻ لەم سوورەتەدا، پىغەمبەرى ﷺ بە لە پىشتەر داناو، بۆ پرواداران لە خودى خۇيان: ﴿الَّذِينَ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ ۱، واتە: پىغەمبەر ﷺ لە پىشتەر بۆ پرواداران لە خودى خۇيان، پاشان ھاوسەرانى پىغەمبەرىش ﷺ بە دايكى پرواداران لە قەلەم دراون: ﴿وَأَزْوَاجُهُمْ﴾ ۲، ئەم دوو بابەتە تەنيا لەم سوورەتە موياپە كەدا، بەو شىۋە ھەى ھاتوون.

۴- لەم سوورەتەدا باسى جەنگى ئەھزاب كراو، لە ئايەتەكانى: (۹ - ۲۷) واتە: نۆزدە ئايەت، ھەم جەنگى ئەھزاب، ھەم جەنگى (بَنُو قُرَيْظَةَ)، تەنيا لەم سوورەتەدا باسى ئەم دوو جەنگە كراو.

۵- ھەر ۵ ھەى بەس لەم سوورەتەدا باسى سەرىشكەردنى پىغەمبەر ﷺ بۆ ھاوسەرانى كراو، لە دوو ئايەتى: (۲۸ و ۲۹) دا، دواى ئەو ھەى ھەندىك لە ھاوسەرانى پىغەمبەر ﷺ، پىغەمبەرى خۇيان ﷺ ھەلپچاۋو ئىلھاحيان ئىكەردو، كە پووى ژيانى دىنبايەو، لە پووى عەيش و نۆش و گوزەرانەو، ئاسانكارىيان بۆ بىكات، دواى ئەو ھەى تەماشايان كەردو، دەۋلەتى ئىسلامىي فراۋان بوو، بەرھەم و دەستكەوت ھەيە، خەزىنەى دەۋلەت وەك جارار پووت و پەجال نى، ئەوانىش وە تەماع كەوتوون، وەك مالەكانى دىكە، نەك لە خەلكى دىكە زياتر، بەلكو وەك مالەكانى دىكە جۆرىك لە خۇشگوزەرانىيان ھەب، بەلەم خوا قەرمانى بە پىغەمبەر ﷺ كەردو: بە ھاوسەرەكانت بفرموو: وەرن ئەگەر ژيانى دىناو جوانىي دىناقان دەۋى، سەرو ديارىيتان پى دەدەم و، بە شىۋەىكى جوان دەستان لى بەردەدەم، ئەگەر خوا پىغەمبەرى خوا ﷻ و پۆزى دوايىستان دەۋى،

نه‌وه خوا دوو قات پاداشتتان ده‌داته‌وه، پاداشتیکی مه‌زنتان بو هه‌لگیراوه، به‌لام ، دوا‌ی سه‌رپشک‌کرانه‌که - که پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ره‌تا دایکمان عایشه سه‌رپشک ده‌کات - هاوسه‌ره‌کانی هه‌موویان ده‌لین: به‌لکو تیمه خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و پوژی دوا‌یی هه‌لده‌بزی‌رین به‌سه‌ر دنیا‌دا.

۶- چهند پرتمایه‌کی تایه‌ت به‌هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ له‌ نایه‌ته‌کانی: (۳۰ - ۳۴)، له‌ پینج نایه‌ت دا، کو‌مه‌لێک ناموژگاریی خوا ﷺ، کو‌مه‌لێک پرتماییی گه‌وره‌و گرنگ که تایه‌تن به‌هاوسه‌ره به‌پرتزه‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ دایکانی بپرواداران.

۷- پیکه‌وه به‌راورد کردنی پیاوان و نافرته‌تانی بپروادار له‌ ده‌ (۱۰) له‌ سیفه‌ته‌کانی‌ندا، که له‌ نایه‌تی ژماره‌ (۲۵) دا هاته‌وه، که له‌ هه‌موو قورئاندا ته‌نیا لێره‌دا ته‌و ده‌ (۱۰) سیفه‌ته‌ بو بپرواداران به‌ پیاوو نافرته‌ته‌وه هاتوون، که هه‌ردوو‌ک په‌گه‌زه‌ که پیکه‌وه به‌راورد کراون: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِينَ وَالْقَنِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَالْحَفِظِينَ وَالْحَفِظَاتِ فَرُوحَهُمْ وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّكِرِينَ اللَّهُ كَثِيرٌ وَالذَّكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾.

۸- به‌سه‌رهاتی زه‌یدو زه‌ینه‌ب و، به‌ کرده‌وه هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی نه‌ریتی به‌ کو‌پرگرتن، له‌ نایه‌ته‌کانی: (۳۶ - ۴۰) دا، پینج نایه‌تی بو ته‌رخانکراون، پشتر ناماژه‌مان پێدا.

۹- باسی چهند تایه‌مه‌ندییه‌کی خیزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که له‌ نایه‌ته‌کانی: (۵۰ - ۵۲)، له‌و سێ نایه‌ته‌ دا هاتوون.

۱۰- چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردنی مسو‌لمانان له‌گه‌ل مال و خیزان و هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ که له‌ نایه‌ته‌کانی: (۵۳ - ۵۵) دا هاته‌وه، ده‌بێ مسو‌لمانان چۆن بچنه‌ ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گه‌ر ده‌عوه‌ت کرا، چۆن خواردن بخۆن؟ چهند دا‌بنیشن؟ نه‌گه‌ر کاریکیان پتویست بوو، پتویستیه‌کیان له‌ هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ویست، چۆنیان لێ داوا بکه‌ن؟ که ده‌بێ له‌ پشت په‌رده‌وه‌ بێ، بو‌ یه‌که‌مجار له‌م سو‌وره‌ته‌ موباره‌که‌دا هاوسه‌رانی به‌ریزی

پێغەمبەر ﷺ (خوایان پازى بن)، پابەند کران بە پەردەگرتنەوهوه، (حجاب) واتە: پەردە، نەك وهك زۆر كەس وا دەزانى حىجاب پۆشاكى ئافرهتە! حىجاب واتە: پەردە، ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَلُّوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾، واتە: ئەگەر پێیستییەكتان لە هاوسەرانی پێغەمبەر ﷺ داوا كرد، مالى بابى خوٲان و مالى دایكى خوٲان، لە پشت پەردەوه داوايان لى بكەن، نەك ڕووبەڕوو، بەو جوړە بە وىقارو حورمەت و ڕێزەوه، لەگەڵ مالى پێغەمبەردا ﷺ مامەلە بكەن.

۱۱- فەرمانكردن بە پێغەمبەرى خوا ﷺ كە فەرمان بە هاوسەرانی و كچانی و ئافرهتانی ئۆممەتى بكات، خوٲان داپۆشن، كە ئەمە لە ئایەتى (۵۹)دا هاتوه، سەرپۆشهكانیان، یاخود كۆلوانەكانیان، ئەو پۆشاكەى كە لەسەر پۆشاكى ئاساییەوه بە خوٲانی دادەن، كە بە پێى عادەت و نەرتى گەلان، ناوهكانى جىاجیان، دەگونجى بگوترى: چوارشێو، دەگونجى بگوترى: كۆلوانە، دەگونجى بگوترى: عەبا، گرنگ ئەوهیه ئافرهتان مولزەم كراون كە سەرتاپای جەستەى خوٲان داپۆشن، بە بەرگىك كە تەنك و تەسك نەبى و، سەرنجراكیش نەبى، وهك دواىى باسى دەكەين.

۱۲- هەرهشەكردن لە موناڤىق و دلنەخۆش و پڕوپاگەندە چىيەكان، كە ئەگەر دەست هەلنەگرن لەو رەفتارە خراپانەى كە دەيانكەن، پێغەمبەریان ﷺ لى هان دەدات، پێغەمبەرى خوا ﷺ دەگونجى ئاشكرايان بكات، دوايش هىچ رێى دەربازبوونيان نابى لە سزای خوا، چ لە دنیا، چ لە دواړوژدا، ئەمىش لە ئایەتەكانى: (۶۰ - ۶۲)دا هاتوه.

۱۳- باسى سپاردنى خوا، سپاردەى خوٲى بە مروٲى و، هەلنەگىرانی ئەو سپاردەیه بە هىچ كام لە چىايەكان و زەوى و ئاسمانەكان، كە لە ئایەتى (۷۲)ى ئەم سوورەتە موبارەكەدا هاتوه.

حهوتەم: دابهشكردنى ئەم سوورەتە بۆ چەند دەرسىك:

ئێمە هەفتاو سى (۷۲) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە، بۆ نۆ (۹) دەرس دابهش دەكەين، كە ئەو نەرتەى ئێمەش لاساىى هىچ كام لە تەفسىرەكانم تىدا نەكردۆتەوه، بەلكو داھىنانىكى خۆمە، چونكە تەماشادەكەم، هەر كۆمەلە

ئايەتتەك كە باسى بابەتتەك دەكەن، دەيگەم بە دەرسىك، جارى واش ھەيە چەند بابەتتەك دەكەم بە دەرسىك كە ئايەتەكان پىكەوۋە پەيۋەستەن، ئەم ھەفتاۋ سى (۷۳) ئايەتەمان دابەشكردوۋە بۆ نۆ دەرس، كە نيو جۈزىن، بە پىتى دابەشكردى زانايان بۆ قورئان، كە كىردوۋايانە بە سى (۳۰) بەش، ئىنجا نيو بەشى بەشەك، ئەم سوۋرەتە دەيگىرتە خۇي:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۸)، واتە: ھەشت ئايەت كە ۋەك پىشەكىي وان لەم سوۋرەتە موبارەكەدا بۆ كۆي بابەتەكان، ئەم دەرسەش كۆمەتتەك بابەتى تىدا خراۋنە روو:

۱- فەرمانكردى خوا بە پىغەمبەر ﷺ كە پارىز لە خوا بىكات و، فەرمانبەرىي و گوپرايەلىي كافرو مونافىقەكان نەكات و، شوپن ئەوۋە بىكەۋى كە خوا بۆي دابەزاندىۋە.

۲- دوايى باسى ھەلۋەشانەۋەي عادەتى بە كور كىردن (تَبَيَّنِي)، دەكات.

۳- پاشان قەدەغەبوۋنى زىھاركردى پىاو لە خىزانى.

۴- دوايى باسى ھاۋسەرانى پىغەمبەر ﷺ كە دايكانى بىرواداران و، پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ بىرواداران لە خۇيان لە پىشتەرە.

۵- دوايى باسى پەيمان لىۋەرگىرانى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ و نوۋح و ئىبراھىم و موۋسا عىساى كورى مەريەم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

دەرسى دوۋەم: ئايەتەكانى: (۹ - ۲۷)، واتە: نۆزدە ئايەت دەگىرتە خۇي، ھەموۋى تەرخانكراۋە بۆ باسى جەنگى ئەحزاب، كە ۋەك پىشتەر ئامازەمان پىدا، ھەقدە ئايەتيان بۆ جەنگى ئەحزاب و، دوو ئايەتى كۆتايىش بۆ جەنگى (بَيِّنِي قُرَيْظَةَ)ن.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۲۸ - ۳۵)، واتە: ھەشت ئايەتە، باسى ھاۋسەرانى بەپىزى پىغەمبەر ﷺ دايكانى بىرواداران، سەرەتا خوا فەرمانى بە پىغەمبەر ﷺ كىردوۋە كە ئەگەر ھاۋسەرانت ژيانى دىياۋ جۈاينى دىيايان دەۋى، سەرپشكىيان

بکہ لە نێوان مانەوه لەگەڵ تۆ و پازیبوون بە ژانیکی دنیا بە کەمگرانەدا، یاخود نازادبوونیان و، دەست لێ بەردرانیان لە لایەن تۆوه، دواي ئەوهی تۆ سەرو دیارییان پێ دەدەي، دواي کۆمەڵیک پێنمایی لە لایەن خواي پەرەزگارەوه، ئاراستەي ھاوسەرانی پێغەمبەر ﷺ کراون.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (٣٦ - ٤٠)، واتە: پێنج ئایەت، باسی بەسەرھاتی زەیدو زەینەبە (خوا لێیان پازی بێ)، کە چۆن سەرەتا زەینەب پازی نەبووه شوو بە زەید بکات، کە زەید کۆیلەیک بووه لە لای موحەممەد ﷺ، لە سەرەدەمی پێش ئیسلامدا، دواي کردوویەتی بە کۆری خۆي، ئنجا خوا ویستوویەتی ئەو عادەتە ھەڵبۆه شینیتەوه، عادەتی بە کۆکردن (تَبْئِي)، بۆ ئەوهوش پێغەمبەری خواي ﷺ ھەڵبژاردو، زەیدیش لەگەڵ زەینەب ھەر ناکۆک بووه، جارێک پێغەمبەر ﷺ پێی فەرمووه: {أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ} (أخرجه أحمد: ١٢٥٣٣، والبخاري: ٦٩٨٤، والترمذي: ٣٢١٢، وقال: صحيح، وابن حبان: ٧٠٤٥، والحاكم: ٣٥٦٣)، ھاوسەرەکت بەئێلەوه لە لای خۆت و پارتیز لە خوا بکە، ئیدی ئەویش گوتوویەتی: لێی بیزارم و، دەبێ زەینەب خۆي بەسەردا ھەلکێشای، کە پەچەلەکی لەو بەرزترە، زەینەب کچە پووری پێغەمبەر ﷺ بووه، یانی: کچی خوشکی بابی بووه، سەرەنجام زەیدو زەینەب لێک جیا دەبنەوه، دواي خوا فەرمان بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات، کە ئەوه زەینەمان لێ مەرە کردی و، بوو بە ھاوسەری تۆ.

ئەو پێنج ئایەتە لەو بارەوه، کە وەك دواتر پێی دەگەین، مشتومڕێکی زۆر لە ئابردوودا و ئیستاش، لەو بارەوه بووه ھەیه، بەلام ھەر کە سێک سەرنجی ئایەتەکان بدات، جێی ئەو مشتومرە ھیچی نابێت، چونکە ئەوه ھاوسەرگیرییەکی ئیجابیری بووه، خوا ﷻ بۆ پێغەمبەری خۆي ﷺ ھێناوێتە پێش، تاکو ئەو نەرتە نەفامیەي کە پێشتر بووه، پێی ھەڵبۆه شینیتەوه.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (٤١ - ٤٩)، واتە: نۆ ئایەت، ئەویش چەند پێنماییەك بۆ پێغەمبەر ﷺ و بۆ پڕووداران، دیسان لە بواری مامەلەکردن لەگەڵ ھاوسەر و خێزان و ژایانی خێزانییدا.

ده‌رسی شه‌شم: نایه‌ته‌کانی: (۵۰ - ۵۲)، واته: سنی نایه‌ت، چه‌ند پرتنماییه‌ک بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ له‌ بواری مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ڵ هاوسه‌رانیدا، چۆن مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکات؟ کئی له‌ لای خۆی به‌یختیه‌وه‌و کئی واز لێ بێنی؟ نایا بۆی هه‌یه‌ ئافره‌تانی دیکه‌ هاوسه‌رگیریان له‌گه‌ڵیاندا بکات؟

ده‌رسی هه‌وته‌م: نایه‌ته‌کانی: (۵۲ - ۵۸)، واته: شه‌ش نایه‌ت، ئه‌ویش دیسان چه‌ند پرتنماییه‌ک بۆ پروداداران، له‌ بواری مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ مال و خیزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوسه‌رانیدا، چۆن هاموشۆی مالی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن؟ چۆن له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌کانیدا قسه‌ بکه‌ن؟ چۆن دابنیشن؟ چۆن مامه‌له‌ بکه‌ن به‌ شیوه‌یه‌ک نه‌بیته‌ هۆی بیزاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ؟ پیغه‌وانه‌ی نه‌و نه‌ده‌ب و په‌وشته به‌رزانه‌ نه‌بیته‌، که‌ ده‌بی مسوڵمانان مامه‌له‌یان پتی بکه‌ن له‌ نێوان خۆیاندا.

ده‌رسی هه‌شته‌م: نایه‌ته‌کانی: (۵۹ - ۶۲)، واته: چوار نایه‌ت، چه‌ند پرتنماییه‌ک بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ بواری ئامۆژگاریی بۆ ئافره‌تان، چ هاوسه‌رانی خۆی، چ کچه‌کانی، چ ئافره‌تانی پرودادار، هه‌روه‌ها مامه‌له‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ڵ ده‌غه‌ڵاندا، ده‌غه‌ڵ و دل نه‌خۆش و پڕو پاگه‌نده‌که‌ره‌کانی نێو شاری مه‌دینه‌دا، پاشان باسی سه‌ره‌نجامی شوومی کافران که‌ له‌ دنیاو دواپۆژدا، له‌ سزای خوا ده‌رباز نابن.

ده‌رسی نۆیه‌م و کو‌تایی: نایه‌ته‌کانی: (۶۲ - ۷۳)، واته: یازده‌ نایه‌ت، باسی قیامه‌ت و، سه‌ره‌نجامی شوومی مونا‌فیکان و کافران و، ئامۆژگاریی کردنی پروداداران که‌ له‌وانه‌ نه‌بن کاتی خۆی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ئه‌زه‌ته‌دا، وه‌ک به‌نی ئیسرائیل که‌ مووسایان ئه‌زه‌ته‌دا، ئه‌وانیش پیغه‌مبه‌ری خۆیان ﷺ ئه‌زه‌ته‌ نه‌ده‌ن و، باسی ئه‌وه‌ که‌ خوا سپارده‌ (أمانة‌)ی به‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و چیا‌یه‌کان سپاردوه‌، به‌لام نه‌بانتوانیوه‌ هه‌لیگیرن و مرۆف هه‌لیگرتوه‌و، دوا‌یی سه‌ره‌نجامی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ی خوادا، خوای په‌روه‌ردگار پوونی کردۆته‌وه‌.

ژمارەى ئايەتەکانى ئەم سوۋرەتەو ١٥٥ واندەنەو ەى تەم و مژیک:

سەرەتا دەلیم:

بۆیە ئەم باسە دەورووژینم، چونکە چەند دەقیك لەو بارەو ەن، ەن، نیشکال و دوو دلێی و گومان دروست دەکەن، لەسەر ئەم سوۋرەتى ئەحزاب، ەروەها لەسەر کۆی قورئان، ەندیک لەوانەى کە ناحەزى ئیسلام و قورئان، ەندیک لەو جۆرە دەقانه دینن و، دەیانەوێ بیانکەنە ھۆکارێک و بیانوو پاساوێک، بۆ خستەن ژێر پرسیارى کۆی قورئان و سوۋرەتەکان و ئایەتەکانى قورئان.

ئەجا ئیمە سەرەتا ئەو دەقانهى کە ئەو نیشکالە دروست دەکەن دینن، دوایی رای زانایان دینن، رای خویشان لەو بارەو دەلێن و، نیاوخنى رای ئەو زاناiane دەکەین، کە بەرپەرچى ئەو جۆرە قسانە دەدەنەو:

١- {عَنْ زُرِّ بْنِ حُبَيْشٍ، قَالَ: قَالَ لِي أَبِي بَنُ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَايْن تَقْرَأُ سُورَةَ الْأَحْزَابِ؟ أَوْ كَايْن تَعُدُّهَا؟ قُلْتُ: ثَلَاثًا وَسَبْعِينَ آيَةً، فَقَالَ: أَقَطُّ؟ لَقَدْ رَأَيْتُهَا وَإِنَّهَا لَتَعَادِلُ سُورَةَ الْبَقَرَةِ، أَوْ أَكْثَرُ مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، وَلَقَدْ قَرَأْنَا فِيهَا «الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنَيْتَا فَارْجُمُوهُمَا أَلْبَنَةُ نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ» فَرَفَعَ فِيمَا رَفَعَ (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ: ١٣٣٦٣، والطَّيَالِسِيُّ: ٥٤٠، وأحمد: ٢١٢٤٥، والنسائي في الكبرى: ٧١٥٠، وابن حبان: ٤٤٢٩، والحاكم: ٨٠٦٨، وَالضَّيَّاءُ فِي الْمُحْتَارَةِ: ١١٦٦، قَالَ ابْنُ كَعْبٍ: وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ).

واتە: زېرى كورى حوبەيش، دەلى: ئوبەى كورى كەعب رضى الله عنه (كە يەككە لە ھاوەلان، زۆر شارەزا بوو لە قورئان) پێگوتم: تۆ سوۋرەتى ئەحزاب چەند دەخوینى؟ یان بە چەند ئایەتى دەژمێرى؟ گوتم: حەفتاو سێ ئایەت، گوتى: ەەر ئەوئەندە؟ مەن سوۋرەتى ئەحزابم بىنى کە ەیندەى سوۋرەتى بەقەرە دەبوو، یاخود زیاتر لە سوۋرەتى بەقەرە دەبوو، خوێندمانەو لە سوۋرەتى ئەحزابدا: (الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنَيْتَا فَارْجُمُوهُمَا أَلْبَنَةُ نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)، واتە: (پیاوی بە تەمەن و ئافرەتى بە تەمەن، ئەگەر زینایان کرد، بەرد

بارانیان بکەن بە یە کجارەکی، ئەووە تەمبێکردنە لە لایەن خواووە، خواش زالی کارزانە، ئەم ئایەتەش بەرز کرایەووەو نەسخ کرایەووە، لە میانێ نەووەدا کە نەسخ کراوەتەووە.

ئەنجا ئەمە هەرچەندە (ابْنُ کَثیر) دەڵێ: سەنەدەکی باش (حَسَن)ە، بەلام دوایی قسە ی دیکە لەو بارەووە دەکەین.

۲- (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَتْ سُورَةُ الْأَحْزَابِ تُقْرَأُ فِي زَمَانِ النَّبِيِّ ﷺ مَا لَتَنِي آيَةً، فَلَمَّا كَتَبَ عُثْمَانُ الْمَصَاحِفَ لَمْ يَقْرَأْ مِنْهَا إِلَّا عَلَى مَا هُوَ الْآنَ) (أَخْرَجَهُ أَبُو عُبَيْدٍ فِي الْفَضَائِلِ وَابْنُ الْأَثَرِيِّ، وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ)^(۱).

واتە: دایکمان عایشە (خوا لێی رازی بێ)، گوتوویەتی: سوورەتی ئەحزاب لە پۆژگاری پیغەمبەردا ﷺ بە دووسەد ئایەت دەخوێندرایەووە، کە ئیستا هەفتاو سییە، (واتە: (۱۲۷) ئایەتی لێ دیار نەماووە)، کاتێک عوسمان موصەفەکانی نووسینەووە، (ئەو چەند موصەفە کە هەر یەکە ی بۆ شارێک نارد)، تەنیا نەووەی کە ئیستا هەیه لەم سوورەتە، تەنیا نەووەندە ی تیدا تۆمار کرد.

(ئەمەش گوایه دایکمان عایشە گوتوویەتی)!!

۳- (عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ لِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَمْ تَعُدُّونَ سُورَةَ الْأَحْزَابِ؟ قُلْتُ: ثَلَاثِينَ أَوْ ثَلَاثًا وَسَبْعِينَ قَالَ: إِنْ كَانَتْ لَتُعَادِلَ سُورَةَ الْبَقَرَةِ، وَإِنْ كَانَ فِيهَا لَأَيَةُ الرَّجُمِ) (أَخْرَجَهُ وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ)^(۲).

واتە: حوزەیفە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، دەڵێ: عومەری کوپی خەتتاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، پێی گوتم: سوورەتی ئەحزاب لە لای تێو بە چەند ئایەتی دەژمێرن؟ گوتم: هەفتاو دوو یان هەفتاو سێ، گوتی: سوورەتی ئەحزاب بە ئەندازە ی سوورەتی بەقەرە بوو، ئایەتی رەجمیشی تیدا بوو.

(۱) فتح القدیر الشوکانی ج: ۴، ص: ۳۱۴، ۳۱۵.

(۲) فتح القدیر الشوکانی ج: ۴، ص: ۳۱۴.

(هه‌لبه‌ته ده‌قی دیکه‌ش هه‌ن، به‌لام ئەو سێهه‌م لێ به‌هه‌وونه‌هێناوه‌وه).

(ابن کثیر)، له‌تەفسیره‌که‌ی خۆیدا ده‌لێ: (وَهُوَ يَقْتَضِي أَنَّهُ قَدْ كَانَ فِيهَا قُرْآنٌ ثُمَّ نَسِيَ لَفْظَهُ وَحُكْمَهُ أَيْضًا، وَاللَّهُ أَعْلَمُ)، ده‌لێ: ئەم ده‌قانه‌ ئەوه ده‌گه‌به‌نن که له‌سووپه‌تی ئەحزاب دا، قورئانی دیکه‌ش هه‌بووه، غه‌یری ئەو هه‌فتاو سێ ئایه‌ته، به‌لام دوا‌یی بێژه‌که‌شی و حوکمه‌که‌شی نه‌سخ کراوه‌ته‌وه‌و خواش زانا‌تره.

قسه‌ی زانا‌یان:

من قسه‌ی دوو له‌ زانا‌یانم به‌هه‌وونه‌هێناوه‌وه:

پای یه‌که‌م:

(جمال الدین قاسمی) له‌تەفسیری خو‌ی دا^(۱) ده‌لێ: (قُلْتُ: كَانَ يَصِحُّ هَذَا الْإِفْتِضَاءُ، لَوْ كَانَ هَذَا الْأَثَرُ صَحِيحًا، أَمَّا وَلَمْ يُخْرِجْهُ أَزْبَابُ الصَّحَاحِ، فَهُوَ مِنَ الضَّعْفِ بِمَكَانٍ)، دوا‌ی ئەوه‌ی قسه‌که‌ی (ابن کثیر)، دێتێ که ده‌لێ: ئەم ده‌قانه‌ ئەوه ده‌گه‌به‌نن و خوا‌زیاری ئەوه‌ن، که قورئانی دیکه له‌ سووپه‌تی ئەحزابدا هه‌بووه، به‌لام دوا‌یی بێژه‌که‌شی و حوکمه‌که‌شی هه‌لوه‌شێتر او‌ده‌ته‌وه، ده‌لێ: ئەو خوا‌ستنه کاتێک راست ده‌بوو که ئەو شو‌ینه‌وارانه‌ (ی سێ‌یاهان لێ به‌هه‌وونه‌هێناوه‌وه)، له‌ پو‌وی سه‌نه‌ده‌وه‌ راست بو‌ونا‌یه، به‌لام مادام خا‌وه‌نا‌نی فه‌رمو‌وده‌ راسته‌کان نه‌یا نه‌هێنا‌ون، که‌واته: ئەو شو‌ینه‌واره یه‌کجار بێهێژه، واته: هی ئەوه‌ نیه که بێتێن: ئەو شو‌ینه‌واره خوا‌زیاری ئەوه‌یه‌و، به‌ پشت به‌ستن به‌ هێنا‌نی ئەو ده‌قانه، ئێمه هه‌لوه‌سته‌به‌ک وه‌رگرێن به‌رانبه‌ر به‌ سووپه‌تی (الأحزاب)، یان به‌رانبه‌ر به‌ حوکمێکی شه‌رعی، که به‌رد باران‌کردنی پیا‌وو ئافره‌تی زیناکه‌ره، که حوکمێکی به‌رده‌وام بێ، نه‌گه‌رنا وه‌ک پێش‌تر له‌ سووپه‌تی تەفسیری (النور) دا با‌سمان کرد، ئەو حوکمه بو‌وه‌و پێغه‌مبه‌ر ﷺ کاری پێ‌کردوه، به‌لام ئێستا هه‌بێ و به‌رده‌وام بێ، به‌ بیان‌ووی ئەوه‌ی که وه‌ختی خو‌ی له‌ قورئاندا بو‌وه، ئەوه

کاتیک دہبی کہ نہم شویتہ وارہ، نہم دہقانہ لہ پرووی سہ نہ دہوہ راست بن، بہ لَام ہیج کام لہ وانہی لہ فہرموودہو دہقہ راستیہ کانیان ہیٹانوں، نہ یانہیتاودہ.

رای دووہم:

(محمد الطاهر بن عاشور) لہ تہ فسیرہ کہی خویدا^(۱)، دہلن: (إِنْ صَحَّ عَنْ أَبِي مَا نُسِبَ إِلَيْهِ، فَمَا هُوَ إِلَّا أَنْ شَيْئًا كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ كَانَ أَبِي يُلْحِقُهُ بِسُورَةِ الْأَحْزَابِ، وَهُوَ مِنْ سُورٍ أُخْرَى مِنَ الْقُرْآنِ، مِثْلَ كَثِيرٍ مِنْ سُورَةِ النَّسَاءِ الشَّيْبَةِ بِنُغْضٍ مَا فِي سُورَةِ الْأَحْزَابِ أَغْرَافًا وَلَهْفَةً، مِمَّا فِيهِ ذِكْرُ الْمُنَافِقِينَ وَالْيَهُودِ، فَإِنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ لَمْ يَكُونُوا عَلَى طَرِيقَةٍ وَاحِدَةٍ فِي تَرْتِيبِ آيِ الْقُرْآنِ، وَلَا فِي عِدَّةِ سُورِهِ وَتَقْسِيمِ سُورِهِ كَمَا تَقَدَّمَ فِي الْمَقْدَمَةِ الثَّامِنَةِ، وَلَا فِي ضَبْطِ الْمَنْسُوخِ لَفْظُهُ، كَيْفَ وَقَدْ أَجْمَعَ خَفَاطُ الْقُرْآنِ وَالْخُلَفَاءُ الْأَرْبَعَةُ، وَكَافَةُ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَّا الَّذِينَ شَذَّوْا، عَلَى أَنَّ الْقُرْآنَ هُوَ الَّذِي فِي الْمُصْحَفِ، وَأَجْمَعُوا فِي عَدَدِ آيَاتِ الْقُرْآنِ عَلَى عَدَدِ قَرِيبٍ يَغْضُهُ مِنْ بَعْضٍ، وَلَيْسَ يَتَعَدَّ إِجْمَاعُ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى مُصْحَفِ عُثْمَانَ، مَطْلَبٌ لِطَالِبٍ، وَأَمَّا الْخَبَرُ عَنْ عَائِشَةَ، فَهُوَ أضعفُ سَنَدًا وَأَقْرَبُ تَأْوِيلًا، فَإِنْ صَحَّ عَنْهَا، وَلَا إِخَالَه، فَقَدْ تَحَدَّثْتُ عَنْ شَيْءٍ نُسِخَ مِنَ الْقُرْآنِ كَانَ فِي سُورَةِ الْأَحْزَابِ. وَفِي الْكُشَافِ: وَأَمَّا مَا يُخْبِرُ أَنَّ بِلَاحَ الزِّيَادَةِ الَّتِي رُوِيَتْ عَنْ عَائِشَةَ كَانَتْ مَكْتُوبَةً فِي صَحِيفَةٍ فِي بَيْتِ عَائِشَةَ فَأَكَلَتْهَا الدَّاجِنُ، أَيْ الشَّاةُ، فَمِنْ تَأْلِيفَاتِ الْمَلَاحِدَةِ وَالرَّوَافِضِ. وَوَضَعَ هَذَا الْخَبَرَ ظَاهِرٌ مَكْشُوفٌ، فَإِنَّهُ لَوْ صَدَّقَ هَذَا، لَكَانَتْ هَذِهِ الصَّحِيفَةُ قَدْ هَلَكَتْ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَوْ بَعْدَهُ، وَالصَّحَابَةُ مُتَوَافِرُونَ، وَخَفَاطُ الْقُرْآنِ كَثِيرُونَ، فَلَوْ تَلَقَّتْ هَذِهِ الصَّحِيفَةُ، لَمْ يَتَلَفَ مَا فِيهَا مِنْ صُدُورِ الْخَفَاطِ، وَكَوْنُ الْقُرْآنِ قَدْ تَلَاثَى مِنْهُ كَثِيرٌ، هُوَ أَضَلُّ مِنْ أَصُولِ الرَّوَافِضِ، لِيَتَعَنَّوْا بِهِ فِي الْخُلَفَاءِ الثَّلَاثَةِ، وَالرَّافِضَةِ يَزْعُمُونَ أَنَّ الْقُرْآنَ مُسْتَوْدَعٌ عِنْدَ الْإِمَامِ الْمُتَنْظِرِ، فَهُوَ الَّذِي يَأْتِي بِالْقُرْآنِ وَقَرَّ بَعِيرٌ).

واتہ: نہ گہر ٹہوہی پال دہدرتہ لای ٹوبہی سہ نہ دہوہ راست بن، (یانی: کہ راست نیہ)، تہ نیا ٹہوہیہ کہ دہبی بہ شیکی زور لہ فورٹان، ٹوبہی کاتی

خۆى لكاندوويه تى به سوورپەتى ئەحزابەو، كە ئەو بەشە زۆردى قورپان
 ھى سوورپەتەكانى دىكە بوو، بۆ وئە: وەك زۆرىك لە سوورپەتى (النساء)،
 كە دەشوبھىتە ھەندىك لەوھى لە سوورپەتى ئەحزابدا ھاتو، ھەم لە پرووى
 نىوہ پۆكەو، ھەم لە پرووى شىوہى دەرپىنەو، كە باسى مونافىقەكان و باسى
 جوولەكانى تىدايە، ھاوہلانى پىغەمبەرى خواش ﷺ ھەموويان بە يەك شىواز
 ئايەتەكانى قورپانايان پىزەند ئەدەكردن، ھەروەھا لە ژمارەى سوورپەتەكانىش دا،
 وەك يەك مامەلەيان ئەدەكرد، ھەروەھا دابەشكردى ئايەتەكان بۆ سوورپەتەكان
 وەك يەك نەبوون، ھەر كامپىكان ئەوئەندە قورپانەى كە خۆى لەبەرى بوو، بە
 كۆشش و ئىجتىھادى خۆى، ئايەتەكانى پىكەو نووسيون.

لئەردا منىش قسەيەك دەكەم:

عوسمان (خوا لىتى رازى بى)، پىش عوسمان لە سەردەمى ئەبووبەكردا (خوا
 لىتى رازى بى)، وەك لە كىتەبى: (با لە خزمەت قورپاندا بىن!)، ھەروەھا دواتر
 لە بابەتى: (قورپانى مەزن لە نۆزدە تەوہردا)، بە درىزى و بە پروونى دەربارەى
 چۆنىەتسى لەبەركردن و نووسىنەوہى قورپان و، كۆكردنەوہى لە نىو دوو بەرگى
 موصحفەدا، باسەم كردو، كە كاتى خۆى عومەر ؓ، پىشنيار دەكات بۆ ئەبوو
 بەكر: با قورپان بخەينە دوو تۆنى كىتەبكەو (مصحف)! ئەبوو بەكرىش ﷺ،
 دەئى: چۆن شىك بەكەم كە پىغەمبەر ﷺ نەيكردبى؟ ئەويش دەئى: وەللاھى
 خىر، ئىدى عومەر چەند جارىك داواى لى دەكات، تاكو ئەبوو بەكرىش
 ﷺ سىنەى بۆ ئەو پىشنيارە گوشاد دەبى و، قورپان دەخەنە نىوان، واتە:
 سوورپەتەكانى قورپان بە ھەموو ئايەتەكانیانەو، كە لە پۆزگارى پىغەمبەردا
 وەك قۇناغى يەكەمى كۆكردنەوہى قورپان، كۆكراونەو، دەخەنە نىوان دوو
 بەرگەو، كە ئەو قۇناغى دووہمى كۆكردنەوہى قورپان بوو لەسەردەمى
 ئەبوو بەكرداو بە پىشنيارى عومەر (خوا لىيان رازى بى)، ھەموو سوورپەتەكان
 خرانە نىوان دوو بەرگەو، قۇناغى سىيەمى كۆكردنەوہى قورپان ئەوئەبوو كە
 لە پۆزگارى عوسمان دابوو ﷺ، چونكە ھاوہلەن - وەك نەم قسەيەى (محمد

الطاهر بن عاشور) ئامازەي پى دەكات - ھەندىكىيان رەنگە ھەندىك پەرۋەردەي پىغەمبەريان ﷺ ۋەك شەرح و تەفسىر لەگەل ئايەتەكان نووسىيى، ھەندىكىيان ھەندىك ئايەتى سوورەتى دىكەيان لەگەل تىكەل كىردو، بۆيە لە سەردەمى عوسماندا ﷺ، لىژنەيەكى شەش كەسىي لە شارەزاين لە قورئان و ئەوانەي قورئانين لەبەرەو، زۆر جىيى متمانە بوون پىك دىنن، كە بەكىك لەوانە زەيدى كوپى سابىت بوو، ئەو بەرپرەسى لىژنەكە بوو، زۆرىش شارەزا بوو لە قورئان و پىغەمبەر ﷺ شايدەيى بۆ داو، ئىجا ئەو لىژنە شەش كەسىيە بە ھەموو سوورەتەكاندا دەچنەو، جوړىك لە تىكەلىي كە لە ھەندىك لەو نووسراوانەي لە لاي ھەندىك لە ھاوەلانە لايدەبەن و، ئەو سەدو چوارە سوورەتە، بەو شەش ھەزارو دوو سەدو سى و شەش ئايەتەو، كە تىستا لەبەر دەستى ئىمەدا ھەيە، دىخەنە نىوان دوو توپى موصەفەيەو.

ئىجا بۆ رىزبەندىي سوورەتەكانىش، ھەندى لە سوورەتەكان لە پۆزگارى پىغەمبەردا ﷺ رىزبەند كراون، بۆ وىنە: ھاوەلىك دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ نوڭى كرد، دواي فاتىحە سوورەتى (البَقْرَة)ى خوڭىند، دوايى (آل عمران)، دوايى (النساء)، ئەمە جوړىك لە رىزبەندىي لە سوورەتەكاندا ھەبوو، بەلەم لەسەر رىزبەندىي ھەندى لە سوورەتەكان، جوړىك لە مشتومر بوو، بۆيە مەن لەو كىتەدا كە ئامازەم پىدا: (بەلەم خەمەت قورئاندا بىن!)، ھەرۋەھا لە بابەق: (قورئانى مەزن لە نۆزدە تەوەردا)، ۋەك تىكپراي زاناين ئەو پايەم تەبەننىي كىردو، كە رىزبەندىي ئايەتەكان ھەمووى تەوقىفىيە، يانى: خوا چۆنى فەرەموو پىغەمبەر ﷺ چۆنى بۆ داناون، ئاوا بەو شىۋەيە بوو، بوارى ئىجتىھادو بۆچوون و پراي كەسى تىدا نەبوو، بەلەم رىزبەند كىردى سوورەتەكان، كام لە پىش كامەو بى؟ بەشىكى تەوقىفىيى بوو واته: بە ۋەحىيى خواو بە فەرمانى راستەوخۆي پىغەمبەر ﷺ بوو، بەلەم بەشىكىشى دەتوانىن بلىين: تەوقىقىيى بوو، واته: بە ئىجتىھادو پراي ھاوەلان، كە بە تەكىد ئەوانىش ھەوليانداو بزانن و ئەو پەچاۋ بكن: ئەگەر شتىك لە پىغەمبەرەو ﷺ لەو بارەو بىستراين، كام سوورەت بىخەنە

پېش كام سوۋرەت؟ ياخود ھەندى ئىعتىبارى دىكەى ۋەك قەبارەى سوۋرەتەكان، ياخود نېۋە پۆك و پېكەۋە گونجانيان، بۆ ۋىئە: (الْأَنْفَالُ) و (التوبة)، كە (التوبة) لە (الْأَنْفَالُ) زياترە، بەلام ئەويان خستۆتە پېش، چونكە پاىەك ھەبوۋە كە ھەردووكيان يەك سوۋرەتن، ھەر بۆيە لە سەرەتاي سوۋرەتى (التوبة) دا، (بسم الله الرحمن الرحيم) نەھاتو، (كەواتە: ئەۋەى لە سەردەمى عوسماندا (خوا لىتى پازى بى) كراۋە، ئەۋە بوۋە كە ئەم موضەفەى ئىستا لەبەر دەستى ئېمە داىە، بەو شېۋەىە بى، كە ھەر ھەمان قورئانى پۆڭگارى پېغەمبەر ۋە ئوبوبەكرو عومەرە، بەلام ھاۋەلەن (خوا لىيان پازى بى)، ھەندىكيان ئىجتىھادىيان كىردوۋە كە ھەندىك لە نايەتى سوۋرەتكيان لەگەل سوۋرەتكي دىكەدا تىكەل كىردوۋن و، ھەندىك سوۋرەتايان پېش ھەندىك سوۋرەتان خستوۋن، ھەروەھا ھەندىك پازى خۇيان، شەرح و تەفسىرى ھەندىك لە ئايەتەكانيان، خستوۋنە نىۋە ئايەتەكانەۋە، ۋەك لە تەفسىرەكاندا ئەۋە ھەيە، عەبدوللەى كورپى مەسعوود (خوا لىتى پازى بى) گوتوۋيەتى: ئەۋە ئايەتە ئاۋا دەخوئىرەتەۋە، بۆ خۇى دوو سى ۋەشەى لى زىاد كىردوۋن، كە مەبەست پېنى چەمك و روونكرەنەۋەى ماناي ئايەتەكان بوۋە].

(ابن عاشور) دەلى: چۆن دەگونجىن سوۋرەتى ئەحزاب زىادەى بوۋىت و، ئىستا دىيار نەمابى، يان عوسمان (خوا لىتى پازى بى) تۆمارى نەكردىن؟، لە ھالىكدا كە ھەموو لەبەر كەرەكانى قورئان (حُفَظَ الْقُرْآنُ) و، ھەر چوار خەلىفە راشىدەكان و، تىكپراى ھاۋەلەنى پېغەمبەرى خوا ﷺ مەگەر ئەۋەى رىزپەر بوۋىن، ھەموۋيان لەسەر ئەۋە يەكەنگ بوۋن، كە قورئان ئەۋەىە لە موضەفەدايە، [كە بە سوۋرەتى (الفاتحة) دەست پىدەكات و، بە سوۋرەتى (الناس) كۆتايى پىدەت، سەدو چواردە (۱۱۴) سوۋرەتەۋ، شەش ھەزارو دوو سەدو سى و شەش (۶۳۶) ئايەتەۋ، ھەفتاۋ ھەۋت ھەزارو سەدو نەۋەد (۷۷۱۹۰) ۋەشەيە، سى سەدو بىست و يەك ھەزارو چوار سەدو سى و نۆ (۳۲۱۴۳۹) پىتە، يانى: ۋەشەو پىتەكانى قورئانىيان سەرژمىر كىردوۋە^(۱)، ھەروەھا يەكەنگ بوۋن لەسەر

(۱) ئەۋەى نىۋان ئەۋە دوو كەۋانەيە، پازى خۇمە بۆ زياتر روۋنبوۋنەۋەى مەبەست.

ئۇمارەى ئايەتەكان، ئۇمارەكانى ھەندىكىيان لە ھەندىكىيان نىزىكن، [يەكىيان گوتوۋىتەتى: ئەو سوۋرەتە ھەفتاۋ دوو ئايەتە، يەكىكى دىكە گوتوۋىتەتى: ھەفتاۋ سىيە، ۋەك گوتم: دىرژىي و كورتىي رستەكان بوۋە بۆتە ھۆى جىاۋازىي ئۇمارەى ئايەتەكانى سوۋرەتەك، (دۋاىي (مەھمەد الظاهر بن عاشور) دەلتى:] لە دۋاى يەكەدەنگىي ھاۋەلانى پىغەمبەرى ﷺ لەسەر موصەھفى عوسمان، ھىچ داۋاكارىيەك بۇ ھىچ داۋاكارىك نامىتتەۋە، (واتە: ھىچ قسەيەك نامىتتەۋە بۇ ھىچ كەسك)، ئنجا ئەو ھەۋالەش كە لە عائىشەۋە (خۋا لىي پازى بى)، ھىراۋە، سەنەدەكەى زۇر بىھىزە، ئەگەر گرېمان سەنەدەكەىش بەھىز بى، كە (ابن كئىي) سەنەدەكەش بە باش دانۋە، ئەۋە تەئۋىل كىرنەكەى ئاسانەۋ نىزىكە، ئەۋە ديارە داىكمان عائىشە قسەى كىردۈ لە بارەى ھەندىك لە قورئانەۋە، كە نەسخ بۆتەۋە لە سوۋرەتى (الأحزاب) دا، [واتە: كاتى خۆى بوۋە، بەلام نەسخ بۆتەۋە، كە من پىم وانىە كاتى خۆشى ھىچ قورئان نەسخ بويتتەۋە، بەلام ئەگەر ئەو پايە راستىش بى، گرنگ ئەۋىيە تىستا ھىچ ئايەتەك لە قورئاندا نىە كارى پى نەكرى و لابرابى و نەسخ كرابىتتەۋە].

لە تەفسىرى (الكَشَاف) ىشدا ھاتۋە، دەلتى: ئەو زىادەيەش - لە سوۋرەتى تەحزاب - كە گىپىدراۋەتەۋە لە عائىشەۋە (خۋا لىي پازى بى)، گۋايە لە لاپەرەيەكدا نووسراۋە لە مالى عائىشەدا بوۋە، دۋاىي ئازەللىكى دابەستە، لە مالى ئەۋاندا ئەو پەرەيەى خۋاردۈە كە ئەو قورئانەى تىدا نووسراۋەتەۋە، [ئەو زىادەيەى گۋايە لە سوۋرەتى (الأحزاب) دا بوۋە تىستا تىدا نەماۋە]، ئەۋە ھەلبەستراۋى پافىزەكان (روافىض) ە، (شىعەى پافىزە) كە تانە لە قورئان ددەن.

ھەلبەسترانى ئەو ھەۋالەش زۇر ئاشكراۋ ديارە، چونكە ئەگەر ئەو ھەۋالە راست بوۋايە، دەبوۋايە ئەو لاپەرەيە كە ئەو ئازەلە خۋاردۈۋىتە لە مالىەكەى عائىشەدا (خۋا لىي پازى بى)، لە سەردەمى پىغەمبەردا ﷺ، ياخۇد دۋاى سەردەمى پىغەمبەر ﷺ بوۋى، ئەو كاتەش ھاۋەلەن زۇر بوۋن و، لەبەر كەران (حفاظ) ى قورئانىش زۇر بوۋن، ئنجا ئەگەر لاپەرەكە فەۋتاۋە، بەلام ئەۋەى لە سىنەۋ دلى

هاوہ لاندہ ہووہ ہر ماوہ، (دووبارہ دہیانوو سیہوہ)، بہ لآم کہ ہیچ کہس باسی
 ئہوہی نہ کردوہ، دیارہ ئہوہ ھوہوآئیکہ ھہلبہستراوہ بو تانہ دان لہ قورٹان.

ئہو قسہ یہش کہ گواہ قورٹان زورٹکی لی فہوتاوہ، ئہمہ یہ کیکہ لہ
 بنہ ماہکانی شیعیہ پافیزہ، بو ئہوہی تانہ بدن لہ سی خہلیفہ راشیدہ کان،
 [کہ گواہ ئہوان وایان کردوہ، بہ شیک لہ قورٹان، یان زورٹک لہ قورٹان بفہوتی،
 لہ بہر ئہوہی مہدحی علی تیدا ہووہو، زہم و سہرزہ نشتی ئہو سی خہلیفہ یہی
 تیدا ہووہ (خو لئیان رازی بن)]^(۱)، شیعیہ پافیزہ گومانیان وایہ، دہلین: قورٹان
 لہ لای پیشہوای چاوہ پروانکراو (المہدی المنتظر)ہ، ئہوہ کہ دواہی قورٹان دینتی
 باری یہک حوشترہ.

دہلین: ئہو قورٹانہی ئیستا لہ بہر دہستی مسولماناندا ھہبہ، کہ شہش
 ھہزارو دوو سہدو سی و شہش تاہہتہ، ئہوہ کہمیکہ قورٹانہو (المہدی المنتظر)،
 لہ ناخیر زہماندا کہ دیت، قورٹان دینتی، قورٹانہ ئہصلیہ کہ، باری یہک حوشترہ!
 نجا خوشم دہلیم:

یہک: لہ راستیدا ھاوہ لآنتیک (خو لئیان رازی بن)، کہ پیغہمبہری خوا ﷺ ئہو ھہموو
 مہدح و ستایشہی کردوون و، خواش پتش پیغہمبہر ﷺ ئہو ھہموو مہدح و ستایشہ یان
 دہکات: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ...﴾ الفتح، واتہ: بہ دلنایی خوا رازی بوو لہو پروادارانہی کہ
 لہ ژیر درہ ختہ کہدا پیمانیان لہ گہل تودا بہست، خوا زانی چی لہ دلاندا ھہبہ، بوہ
 ئوخژن و نارامی دابہ زاندہ سہریان...

ھاوہ لآنتیک بہ ریز کہ ژمارہ یان (۱۴۰۰) کہس بوو لہ ژیر درہختی (رضوان)
 دا، کہ چوار خہلیفہ راشیدہ کان ھہر چواریان لہ نیویان دا بوون، کہ خوا ئہو
 ھہموو مہدح و ستایشہ یان دہکات، پاشان ھاوہ لآنی بہرزی پیغہمبہر ﷺ چ

(۱) نیوان کہوانہ کان زیادہی خوّمہ.

بەرژەۋەندىيەكان لەوھەدا بووھەو چۆن ئيمان و دىنيان پرى دەدات، ئايەتتىكى خوا نادىدە بگرن، ئەوھە بە راستىي گومانىكى زۆر خراپەو، لە دلىكى زۆر پىس و رەشەوھە دى و، لە پشت پەردەي رەشەوھە تەماشاكردنى ئەو ھاوھەلە بەرژانەيە (خوا لتيان پازى بى).

دو: ئەو گىردراوانە، سەنەدو نىۋەپۇكىشان زۆر لەوھە بېھىزترەو كەمتەر، كە پشتيان پىن بېستى و، پايەكيان لى وەرگىرى، كە پىچەوانەي پاي ھەزاران لە ھاوھەلانى پىغەمبەر ﷺ بى، بە پياوو ئافرەتەوھە، كە ھەموو قورئانيان لەبەر بووھە، تەنانەت ئەو پىشنيارەي عومەر (خوا لتي پازى بى)، كاتى خۆي بۆ ئەبوو بەكرى كرد، كە سووپرەتەكانى قورئان بخەنە نتيوان دوو بەرگەوھە، كە ھەر ھەبوون، بەلەم لە لەوھى نووسراوو چەرمى نووسراوو...ھتەدا بوون، بەلەم نەخراپوونە نتيوان دوو بەرگ و نەكرابوون بە موصحف، پىشنيارەكەي لەوھەھە، كە لە جەنگەكانى ھەلگەراوان (خُرُوب الرِّدَّة) دا، ئەوانەي كە قورئانيان لەبەر بوو، ئەھلى قورئان، شارەزايانى قورئان ئەوانە سەرەرمى سوپاي ئىسلام بوون، زۇريان لى كوژران، گوتراوھە: (فَلَمَّا اسْتَحَرَّ الْقَتْلُ بِالْقُرْآنِ)، كاتىك قورئان خوتنەكان، قورئان لەبەرەكان، شارەزايانى قورئان كە سەرەرمى سوپاي ئىسلام بوون، نەدەگەرەنەوھە، فیداكاربوون، ئەوانە زۇريان لى كوژرا، عومەر (خوا لتي پازى بى)، گوتى: ئاوا بچىتە دوئ و، ئەو جەنگانە بەردەوام بى، سەرەنجام ھەموو ئەوانەي كە شارەزاي قورئان، رەنگە زۇريان شەھید بى، بەلەم قورئان نووسراوھەتەوھە، بەلەم ئەوھە دوايى مەترسىي ھەيە بۆ سەر ئايندەي پارىزىراني قورئان، كەواتە: ئەو ھەموو ھاوھەلانى (خوا لتيان پازى بى)، كە ھەموو قورئانيان لەبەر بووھە، تىستا پىوايەتتىك و شۆئەۋارىكى كىيولكە، كە سەنەدىكى ۋاي نىيە پشتى پىن بېستى، چۆن دژايەتتى ھەلۆستى ئەو ھەموو ھاوھەلانى (خوا لتيان پازى بى) پىن دەكرى؟! بە تايبەت چوار خەلىفە راشىدەكان، كە لە سەرۋوي ئەو شۆبەھو دوو دلىي و گومانانەوھەن.

سى: پاشان ھەندىك لە شىعەي رافىزە كە ۋا دەللىن^(۱)، بىگومان ەھلى كورپى ئەبى تالبىش (خوا لتي پازى بى)، ھەر لەسەردەمى ئەو سى خەلىفە راشىدانەدا بووھە، ئنجا ئەگەر

(۱) كە تىستا ئەو پايە لە نتيو شىعەدا شىتىكى رىزپەرۋ دەگمەنە.

سوڤەتیکیان لاداو، نایەتیکیان لاداو، ئەدی ٻۆچی عەلی (خوا لێی پازی بێ)، پۆژنک لە پۆژان پەخەنەکی نەگرتو؟ بەلکو لە هەندێک لە سەرچاو مێژووییەکاندا هاتو، کە عەلی (خوا لێی پازی بێ)، کە ماوەیەکی دوایکەوتووە لە بەیعت پێدانی ئەبو بەکر، شەش مانگیگ دوایکەوتو، گوتوویەتی: من خەریکی قورئان بووم کۆمە کردەو، سوڤەتەکانم پز بەند دەکرد، ئنجا نەگەر قورئان کەم و زیادی تێدا هەبوایە، ئەو کاتە هەلۆتستی دەبوو.

بەلام وەک ئەمانەتیکێ عیلمیی دەلێم: من سەرنجی سێ لە تەفسیری شیعەکانم دا کە هەر ئەو سێ تەفسیرەشم لەبەر دەستدان، لەم شوێنەدا لە بارە سوڤەتی (الاحزاب) دە، ئەوەم تێدا نەدیتن کە بێین: سوڤەتی (الاحزاب) زیاتر بوو، کەمتر نووسراو، یاخود لێی نایەدگیرا، هەر وەها بە نەسبەت کۆی قورئانی شەو تێمدا نەبین، هەر کام لە:

۱- تەفسیری (المیزان)ی (الطبا طبائي).

۲- تەفسیری (الکاشف)ی (جواد محمد مغنية).

۳- تەفسیری (غونە)، لە ژێر سەرپەرشتی ناصری مەکاریمی شیرازی، کە بە فارسی نووسراو و بیست و حەوت بەرگە.

لە هیچ کام لەو تەفسیرانەدا دوورو نێزیک ئەوەم نەبینی، ناماژە بەو کرابن کە سوڤەتی (الاحزاب)، لەوێ کە ئیستا هەیە، لەو حەفتاو سێ نایەتە زیاتر بوو، هەندێکی لێ فەرماوشت کراو، یاخود لێ نەسخ کراوەتو، یاخود لێی نادیدە گیرا، شتی وام نەبینی.

بەلێ دەزانم کە هەندێک لە شیعە دوازدە ئیمامیی ئەو پەیمان هەیە، لە کتێبەکانیاندا ئەوە باسکرا، بەلام لە ئێو خۆشیاندا لەو بارەو مشتومڕ هەیە، چونکە بە تەنکێد هەر کەسێک باسی کەم و زیادیی لە قورئاندا بکات، ٻۆی بە کوفر لە قەلەم دەدرێ، دوا ئەوێ خوا دەفرموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر، واتە: ئێمە خۆمان زیکرمان دا بە زانێدو.

خۆشمان پارێزەری، هەر کە سێک بێ: قورئان نە پارێزراوه، مانای وایە ئەو
 فەرماشتە ی خوا بە درۆ دادەنێ و بەس بەو کافر دەبێ، جگە لەوێ کە
 تانەدانه لە پێغمبەر ﷺ و هەموو هاوێلانێ پێغمبەر (خوا لێیان پازێ بێ)،
 بە چوار خەلیفەکانەو بە عەلی کوێ ئەبێ تالێبەو لە ئێواندا، ئنجا ئەگەر
 ئەو کوفر نەبێ، بێگومان کوفر کافر بوون هەر نیه، چونکە تانەدان لە یەک
 حوکمی شەریعت و لە یەک تابت، بە کوفر لە قەلەم دەدرێ، چ جایی قسەبەکی
 هێندە زل بکێ! بە هەر حال ئیستا شیعە دوازدە ئیمامی کە مێر وایە خۆیان
 لەو قسەبە بکەنە خاوەن، دەلێن: ئەو قسە هەندێ لە خەلکی پێشوو بوو،
 هەندێک لە (عُلا) ئەوانە ی زۆر تێپەرێنەر بوون و، لە بازنە ی ئیسلام چوونە
 دەری، قسە ئەوان بوو، بەلام ئەوانە ی ئیستا بە تابت شیعە ی رۆژگاری
 تێمە، مەگەر چۆن دەنا لێیان نەبیستراوه، تانە لە قورئان بەدن.

ئنجا ئەو (المُهْدِي الْمُنْتَظَر) هەش کە چاوەرێی دەکەن، سەرچاوە مێژووییەکان
 دەریانخستوو، هەندێک لە لیکۆلەرەوانی شیعە خۆشیان دەلێن: هەسەنی
 عەسکەری کە ئیمامی یازدەهەمە - ئەو ئیمامی یازدەهەم و، ریزبەندی
 ئیمامەکانیش لە راستی دا ئەفسانەیهکە، ئەوانە هەموویان زاناپانی ئیسلام
 بوون، وەک ئەبوو حەنیفەو شافعی و مالیک و ئەحمەد - سەرچاوە مێژووییەکان
 دەلێن: هەسەنی عەسکەری هیچ وەجە ی نەبوو، نە کوێ نە کچ، چوار سالی
 دوا ی کوچی دوا ی خۆی گوتیان: کوێکی هەیه و پەنهامان کردو! بەلام لە
 راستیدا (المُهْدِي الْمُنْتَظَر)، مەهدی چاوەرێانکراو، بوونی نیو، شتیکی ئەفسانەیهو
 هەلبەستراوه، دەلێن: پێش قیامت دێ، بەلام لە دایک نەبوو تاکو دوا ی بێ،
 بەداخەو هەش خەلکیکی زۆر چاوەرێی شتیکی بکەن، کە بوونی نیو!

❖ **دەرسی یەكەم** ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه هه‌شت (٨) نایه‌ت ده‌گریته خۆی له: (١ - ٨) که تییاندا، چوار (٤) بابەتی گه‌وره‌و گرنگ خراونه‌ روو:

١- خۆای کارزان بۆ جاری یه‌که‌م له‌م سووپه‌ته‌دا به: ﴿يَتَّيْبَهَا النَّيُّ﴾، پیتغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ دواندوه، که سه‌رجه‌م له‌م سووپه‌ته‌دا، پیتنج جارێن خوا ﷻ به: ﴿يَتَّيْبَهَا النَّيُّ﴾، پیتغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ ده‌دوینتی، له‌م یه‌که‌م جاره‌ دا، خوا قهرمانی پیکردوه به‌ پارێزکاری و، به‌ قسه‌نه‌کردنی کافرو ده‌غه‌له‌کان و، شوینکه‌وتنی په‌یامی خۆای په‌روه‌ردگاری و، پشت به‌ خوا به‌ستن، له‌ نایه‌ته‌کانی: (١ - ٣) دا نهمه‌ هاتوه.

٢- خوا رایگه‌یاندوه که هیچ پیاوێک، دوو دلی نین و، ئافره‌تانی ظیهار لیکراو دایکی مێرده‌کانیان نین و، کوپانی ته‌به‌ننی کراویش، کۆری کوپگره‌کانیان نین و، فه‌رمانیشی پیکردوون که دادگه‌ری ئه‌وه‌یه، به‌ ناوی بابایانه‌وه‌ بانگیان بکه‌ن و، ته‌گه‌ر بابیشیان زانراو نه‌بوو، بۆی تاینی و دۆست و نیزیکیان و، قسه‌ی زاریش که به‌ هه‌له‌ ده‌کری، زبانی نه‌یه، نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی نیو دلی له‌گه‌لدا نه‌بێ، ئه‌مه‌ش له‌ نایه‌ته‌کانی: (٤ - ٥) دا هاتوه.

٣- راگه‌یاندنی ئه‌و راستیه‌ که پیتغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ به‌واداران، له‌ خۆیان لێیان له‌ پیتشه‌وه‌ هاوسه‌رانیشی دایکیان، خزمایش بۆ میراتگرتن له‌ یه‌کدی، له‌ پیتشتن له‌ به‌واداران و کۆچکه‌ران... ئه‌میش له‌ نایه‌تی شه‌ش (٦) دا هاتوه.

٤- باسکردنی به‌لێن و په‌یمانی پته‌و وه‌رگرتنی خوا، له‌ پیتغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ و نووح و ئیبراهیم و مووسا عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، تاكو سه‌رده‌نجام راستان لێیان به‌رسێته‌وه‌و، بێ‌پروایانیش ئازاری به‌ ئێشی بۆ ناماده‌کراویان به‌چێژن، ئه‌مه‌ش له‌ نایه‌ته‌کانی (٧-٨) دا هاتوه.

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ أَنَّى اللَّهُ وَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُتَّبِعِينَ إِنَّكَ اللَّهُ كَاتٌ عَلِيمًا حَكِيمًا
 ١﴾ وَأَنْتُمْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّكَ اللَّهُ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى
 اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ
 الْنِّسَاءَ تَظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
 يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ
 تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَلَاخُذُواكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
 بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ
 مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيَ الْأَيْمَانِكُمْ مَعْرُوفًا كَاتٌ ذَلِكَ فِي
 الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾ لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ
 وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

مانای دەقو دەقی ئابەتەکان

(بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، ئەهی پێغمبەر! پارتیز لە خوا
 بکەو، بە قسەیی بپیرو و موناڤیقه‌کان مەکە، بێگومان خوا زانای کارزانە ^(١)
 ھەرۆھا شوێن ئەو (پەيام) بکەو ھە لە پەرۆردگار تەو ھەوت سەروەت دەکری،
 بەپراستی خوا بەو ھەوت دەیکەن شارەزایە ^(٢) تەنیا پشتیش بە خوا بھستەو،
 خوا بەسە پارێزەر و کار پێ سپێردراوی ^(٣) خوا دوو دلی بۆ ھیچ پیاویک
 لە ھەناویدا دانەناون و، ئەو ھاوسەرانیشتانی نەکردوونە داڤکتان کە ظیھاریان
 لێدەکەن و، بە کوپ گیراوە کانیشتانی نەکردوونە کوپانتان، ئەو (قسە) تان، تەنیا
 قسە خۆتانە بە زارتان دەلێن و، خواش تەنیا ھەق و راستیی دەفەر موی
 و، تەنیا ئەویش راستە پێ پیشان دەدات ^(٤) (ئەوانەیی بە کوپتان گرتوون)
 بە ناوی بابەکانیان ھەو بانگیان بکەن (بالباندەنە لای ئەوان) ئەو لە لای خوا
 دادگەرانی تەرو راستەر، ئنجا ئەگەر بابەکانیشیان تان نەزانی، ئەو براتان لە ناڤین
 داو دۆست و نیزیکتان و، بە ھۆی ئەو ھەو ھەو کە (لە کاتی دواندا) ھەلەیی تیدا
 دەکەن، گوناھتان ناگات، بەلام (کاتیک گوناھتان دەگات) کە بە ئەنقەست لە
 دلە کانتان ھەوت و، خواش لێبوردەیی بە بەزەییە ^(٥) پێغمبەر ^(ﷺ) بۆ براداران
 لە خۆیان لێیان لە پێشتەر، (بە خۆشویستیان و پێزلیگیران و فەرمانبەری، شایستە
 تر) و ھاوسەرەکانیشی دایکانیان و، خاوەن خزمایەتیەکانیش لە (ھوکی)
 کتیبی خوادا، لە براداران و کوچکەرەکان لە بەکدی لە پێشتەر (بۆ میراتگرتن)،
 مەگەر چاکەیکە لە گەل دۆست و نیزیکتان دا بکەن (و ھە ھاوکاریی ماددی
 و پشتیوانیی مەعنەوی)، ئا ئەو لە کتیب (لە زانیاریی خوا) دا نووسراوە ^(٦)
 یادیش بکەو کاتیک پەیمانی پتەومان لە پێغمبەرەکان وەرگرت، ھەرۆھا لە
 تۆو لە نووح و ئیبراھیم و موسا و عیسا کۆری مەریەم، بەلێن و پەیمانیکی
 پتەومان لێوەرگرتن (لەسەر گەیانندی پەیمانی خوا) ^(٧) تاکو (سەرەنجام) خوا

له پاستان له باره ی راستیانوه بهرسى و، بۆ بېروایانیش نازاریکی به نیشی
ناماده کردوه. (A)

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(جَوْفِهِ): (الجَوْفُ: بَاطِنُ الْإِنْسَانِ، صَدْرُهُ وَبَطْنُهُ وَهُوَ مَقَرُّ الْأَغْضَاءِ الرَّئِيسِيَّةِ
عَدَا الدَّمَاغِ)، (جَوْفٌ) واته: نێوه وهی مرووف، سینهو سکی، که نشینگهی نه دامه
سه ره کییه کانی جهستهیه، جگه له مێشک، به کوردیی هه ناوی پێ ده لێن.

(تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ): (الظَّهَارُ: أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لَامْرَأَتِهِ: أَنْتِ عَلَيَّ كَظَهَرِ أُمِّي)، واته:
(ظَهَارٌ) نهوه یه که پیاویک مێردیک به ژنه کهی خۆی بلێ: تۆ وهک پشتی دایکم
وای، تنجا چ به پشتی دایکی بچوین، چ به هه ره نه دامیکی دایکی بچوین،
له بهر نه وهی دایکی لێ قه ده غه یه، واته: تۆش له من قه ده غه ی، که نه وه
سه ره نه جامه کهی بریتی بوو: له لێک جیا بوونه وه، نه گهر نه وه که سه په شیمان
نه بیته وه وه که فارهت نه دات، وهک له سه ره تای سووهرتی (المجادلة) دا خوا
باسی کردوه.

(أَدْعِيَاءُكُمْ): (جَمْعُ دَعَى، وَهُوَ الَّذِي يُدْعَى لِغَيْرِ أَبِيهِ)، (أَدْعِيَاءٌ) کو ی (دعی)ه،
(دعی)یش بریتیه له وه که سه ی که پال ده درێته لای جگه له با ی خۆی.

(وَمَوْلَاكُمْ): (الْوَلِيُّ وَالْمَوْلَى: يُسْتَعْمَلَانِ فِي مَعْنَى الْقَاعِلِ، الْمَوْلَى، وَالْمَفْعُولِ، وَالْمَوْلَى،
وَيُسْتَعَارُ الْوَلِيُّ لِلْقَرِيبِ مَكَانًا وَنَسَبَةً وَدِينًا)، وشه ی (ولي ومولی) به کار ده هێرێن هه م
بۆ مانای بکه ره، هه م بۆ مانای به رکار، نه گهر بۆ بکه ره بێ، نه وه کاته (ولي،
ومولی) ده بن به (مولى) یانی: که سێک که نیزیکه له که سێک، که سێک که سێک
به دۆست ده گری، یان سه ری ده خات، پشتی ده گری، نه گهر به مانای (مفعول
به) یش بێ، نه وه کاته، واته: (مولى) یانی: که سێک که نیزیکیه تیی لێ ده کری
و، دۆستایه تیی ده کری و، پشتیوانی لێ ده کری، وشه ی (ولي) یش بۆ نیزیکی

ده خوازریته وه له پرووی شوینه وه نیزیك بئی، یاخود له پرووی کاته وه، یان له پرووی دینه وه، یان له پرووی په چه له که وه.

(تَمَدَّتْ قُلُوبُكُمْ): واته: دلتان به نه نه هست بیلتی، (الْعَمْدُ: قَضُ الشَّيْءِ وَالْإِسْتِغَاذُ إِلَيْهِ)، (عَمْد) بریتیه له وهی ئینسان شتیك به ئامانج بگری و، پشتی پی به ستی.

(مَسْطُورًا): (أي: مُنْبَتًا مَحْفُوظًا، وَجَمْعُ السَّطْرِ: أَشْطَرُ وَشَطُورٌ وَأَسَاطِيرُ وَأَسْطَارٌ، مَسْطُورًا: أَي مَكْتُوبًا)، واته: چه سپاوه و، پاریزراوه له کتیبی خوا دا واته: مه به ست پی زانیاری خوی په روه ردگاره، (سطر) یانی: دتیر به (أَشْطَرُ وَشَطُورٌ وَأَسَاطِيرُ وَأَسْطَارٌ) یش کۆده کرتیه وه، (أَسْطُورَة) ش هه ر له وه وه هاتوه (أَسْطُورَة)، واته: شتیك که نو سربایتیه وه نه فسانه بئی، به (أَسَاطِير) کۆ ده کرتیه وه.

(مِيثَاقًا): (أَوْفَقْتُهُ: خَذَقْتُهُ، الْوِثَاقُ وَالْوِثَاقُ: إِسْمَانٌ لِمَا يُوثَقُ بِهِ الشَّيْءُ، وَالْمِيثَاقُ: عَقْدٌ مُؤَكَّدٌ بَيْنَ بَيْنٍ وَعَهْدٌ)، ده گوتری: (أَوْفَقْتُهُ) واته: توندم کرد، قایمم کرد، (وِثَاقٌ وَ وِثَاقٌ) هه ردوکیان ناو ن بۆ شتیك که شتیکی پی به ستریتیه وه، به لَم (مِثَاقٌ) بریتیه له گریه سستیکی جه خت له سه ر کراو، به هوی سوتند و په یمان به به کدی دانه وه.

(غَلِظًا): (الْغِلْظَةُ ضِدُّ الرِّقَّةِ، وَأَصْلُهُ أَنْ يُسْتَعْمَلَ فِي الْأَجْسَامِ، لَكِنْ قَدْ يُسْتَعَارُ لِمَعَانِي كَالْكَبِيرِ وَالْكَثِيرِ)، (غِلْظَةً) پیچه وانهی (رِقَّة) یه، (رِقَّة) واته: نه میمی و ناسکی، به لَم (غِلْظَةً) واته: زبری و قه به یی و، له نه سلدا له شتی به ره هه ست و جهسته پیدا به کاردی، به لَم جاری واشه ده خوازریتیه وه بۆ مانایه ک وه ک گه وره و زۆر، وشه ی (غِلِظٌ) له جیاتی ته و دو و اتایه ش جاری و اهیه به کاردی.

هوئی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

(۱) - هوئی هاتنه خواری نهم رسته موباره کهی ده فهرموی: ﴿ادْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا أَسْمَاءَهُمْ فَاخْرُجُوا فِي الدِّينِ وَمَوَالِكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ، وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (۵).

له وباره وه نهم دوو ریوايه ته دینین:

یه کهم: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ، مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، مَا كُنَّا نَدْعُوهُ إِلَّا زَيْدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، حَتَّى نَزَلَ الْقُرْآنُ: ﴿ادْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (۱) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۵۴۷۹، وَابْنُ خَالٍ: ۴۷۸۲، وَمُسْلِمٌ: ۲۴۲۵، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۲۹۰).

واته: عهبدوللای کوری عومهر (خوا لتيان رازی بن)، ده لئ: زهیدی کوری حاریسه، (کؤیلهی نازادکراوی پیغهمبه ری خوا ﷺ) تیمه ههر به زهیدی کوری موچه ممه د بانگمان ده کرد^(۱)، هه تا قورئان دابه زی ﴿ادْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، واته: به ناوی بابیانوه بانگیان بکهن. (دواي دابه زینی نهم نایه ته ههر ده یانگوت: زهیدی کوری حاریسه).

دووهم: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ مِنْ أَمْرِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ ﷺ أَنَّهُ كَانَ فِي أَخْوَالِهِ بَنِي مَعْنٍ مِنْ بَنِي ثَعْلَبٍ مِنْ طَيْ، فَأَصِيبَ فِي غَلْمَةٍ مِنْ طَيْ، فَقَدِمَ بِهِ سَوْقَ عِكاظٍ، وَأَنْطَلَقَ حَكِيمُ بْنُ حَزَّامٍ بْنُ خُوَيْلِدٍ إِلَى عِكاظٍ يَتَسَوَّقُ بِهَا، فَأَوْصَتْهُ عَمَتُهُ خَدِيجَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَيْ يَبْتَاعُ لَهَا غُلَامًا ظَرِيفًا غَرِيبًا إِنْ قَدَّرَ عَلَيْهِ ... ثُمَّ إِنَّهُ خَرَجَ فِي بِلِّ (عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) إِلَى الشَّامِ فَمَرَّ بِأَرْضِ قَوْمِهِ، فَعَرَفَهُ عَمَّهُ فَقَامَ إِلَيْهِ ... الخ) (۲).

(۱) کاتی خوئی پیش پیغهمبه رایه تیسی پیغهمبه ر ﷺ، وه ک کؤیله کهوتبوه ژیر دهستی، دوايی نازادی کردبوو و کردبووی به کوری خوئی، که نه وه پله و پیگه یه ک بووه به هه موو کهس نه دراوه.

(۲) الدر المنثور: ج ۶، ص ۵۶۳ و ۵۶۴، ونسبه لابن مردويه.

واتە: ەبدوللای كۆرى ەبباس (خوالتیان رازی بىن) دەلتى: بەسەرھاق زەیدى كۆرى ھارىسە بەو شىۋەيە بوو: لە لای خالەكانى بوو لە بەنى مەئنى بەنى سەعلەبە لە (طىء)، (ھۆزى طىء) كە (حاتم الطائي) لەوان بوو، لەگەل كۆمەلتىك گەنجدا دەگىرى^(۱)، دەكرىتە كۆيلەو دەھىترى بۆ بازارى عوكاظ، ھەكىمى كۆرى ھىزامى كۆرى خوەيليدىش دەچى بۆ بازارى عوكاظ بۆشت كرىن، پوورى (خەدىجەى كچى خوەيليد) پاي دەسپىرى كۆرىكى عاقل و نەجىبى ەپرەبى لە بە كۆيلەكراوان بۆ بكرى، نەگەر دەستى بكەوى، (نەوېش زەيد دەكرى، خەدىجەش خوالتى رازی بىن، دەبىەخشى بە ھاوسەرەكەى موھەممەدى كۆرى ەبدوللای كۆرى ەبدولموتەلىب)...

جارتىك زەيد لەگەل ھوشترەكانى ەبدولموتەلىب دا (كە مەبەست پىتى كاروانە) دەچى بۆ شام، بە لای سەر زەمىنى خەلكەكەى خۇيدا رەت دەبى، مامى دەبناسىتەو.

ئىجا ھەلدەستىتەو دە بۆ لای [لتى دەپرسى: تۆ كىتى؟ كۆيلەى فلانكەسم، لە كوئى؟ لە فلان شوئىن، بەسەرھاق خۆى بۆ دەگىرىتەو، نەوېش ماچى دەكات و دەلتى: تۆ برازاي منى، بابى بانگ دەكات، بابى ناوى (ھارثە بن شراھىل) بوو، دايكىشى ناوى (سۇغدى) بوو، لىتى دەپرسى تۆ كىتى؟ ناوى خۆى دەلتى، دايكت ناوى چىيە؟ دەلتى: ناوى (سۇغدى) يە، ئىجا بابى و براھەكى لەگەلى دەچن بۆ مەككە، دواى ئەوۋى كە لەوسەر دەگەرتەو، داوا لە موھەممەد دەكەن كە بىانداتەو، دەلتىن: ئەو كۆرى ئىمەيە، كاتى خۆى بە سەتم گىراو دە بە كۆيلە كراو، ئىمە ھۆزىكى ئازادىن، موھەممەدىش دەلتى: چى دەلتىن: نەگەر سەرپىشى بكەم؟ دەلتىن: شىتىكى زۆر باشە، كە سەرپىشى دەكات، زەيد دەلتى: من لە لای موھەممەد دەمىنەو، بابى و مامى و براى سەرزەنشتى دەكەن، دەلتىن: چۆن كۆيلايەتى ھەلدەبۇرى بەسەر ئازادىداو، بىگانە بەسەر باب و مام و خزمدا؟ نەوېش دەلتى: ئەو رەوشت و ئاكارە جوانانەى لەو پىاوەم

(۱) لە لايەن كۆمەلتىك خەلكەو كە رىكرو دز بوون، ئەو كاتە عادەت وا بوو.

بینیون، له کهسم نه بینیون، بویه چه ز ده کهم له خزمهت نه ودا بم و لئی
نیزیک بم، موحه ممه دیش له به رانبر نه ودا نازادی ده کات، باي و مامی و
خه لک کوډه کاته وه، ده لئ: ئیوه شایه دین، نازادی ده کهم و ده شیکه م به کوږی
خوږ، ئیدی باب و مام و برایه که ی ده لئ: ئیستا دلمان تاسووده یه، ئیدی زهید
نازاده و کوږی موحه ممه ده.]

(۲) - دهر باره ی هاتنه خواره وه ی نه م نایه ته: ﴿الَّذِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
أُتْمَهُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا﴾

نه و گنډراو ده یه هه یه:

عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: لَيْتَ الْمُسْلِمُونَ زَمَانًا يَتَوَارَثُونَ بِالْهَجْرَةِ، وَالْأَعْرَابِ الْمُسْلِمِ لَا يَرِثُ
مِنَ الْمُهَاجِرِ شَيْئًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿الَّذِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ أُتْمَهُمْ
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ (۱).
فَعَلَطَ الْمُؤْمِنِينَ بَعْضُهُمْ بَغْضَهُ قَضَارَتِ الْمَوَارِثُ بِالْمَلِكِ (۲).

واته: قه تاده ده لئ: مسولمانان ماو ده یه که مانه وه به کوچکردن میراتیان
له یه کدی ده گرت، (که یتغه مبه ر ﷺ کوچکه ران و پشتیوانانی کردبوونه برای
یه کدی، به لأم نه عرابی مسولمان که کوچی نه کردبوو، میراتی له برا، یان له
خزمه کوچکه ره که ی نه ده گرت، دوایی خوا ﷺ نه م نایه ته ی ناردده خوار، که
ده فهرموئ: ﴿الَّذِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ أُتْمَهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا

(۱) أخرجه الطبري: ج ۲۱، ص ۱۵۷، رقم: ۲۸۳۶۶، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۴، ص ۸۳، قلنا:
وهذا مرسل صحيح الإسناد.

إِلَّا أُولَئِكَ مَعْرُوفًا كَانَتْ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾، ئىدى لەو كاتەو ھەيۋەتداران بە ھۆى دىنەو ھەيۋەتداران لە يەكەى دەگەت، نەك نەو برايەتەيە كاتەيە كە پىشتەر پىغەمبەر ﷺ لە ئىۋاناندا دروستى كەردىو، بە ھۆى بارودۇخىكى تايەتەو، چۈنكە كۈچكەران، لە شۈنى خۇيان و لە ئىۋ خەزم و كەسيان ھەققە نابوون و، پىغەمبەر ﷺ ۋەك قەرەبوو كەردنەو، نەو ھەيۋەتداران بۇ كەردن.

ماناى گىشتىيى تايەتەكان

خو ﷺ ئەم سۈرەتە (الأحزاب) - كە ۋەك پىشتەر باسما كەرد، لە كۆتايى سالى پىنجەمى كۈچىدا دايەزاندىو - جگە لە باسى جەنگى خەندىق، كە جەنگى نەجرايىشى پى دەگۈتەرى و، جەنگى بەنوو قورەيزە، كۆمەلىك ياساى دىكەشى تىدا خستۈنە ۋو، كە زياتەر پەيۋەستى بە بوارى كۆمەلەيەتەيى و خىزانى، بە تايەت پىغەمبەر ﷺ و، ھەسەرە بە رىزەكانى و مالى پىغەمبەرى خو ﷺ و، چۈنەتەيى مامەلە كەردن لەگەل ھەسەرەكانى پىغەمبەر ﷺ و مالى پىغەمبەر ﷺ ھاموشۇ و نان و خواردن و دانىشتى، ھەروەھا باسى بەرگ و پۇشاكى ئافرەتان و، ھەسەرەكانى پىغەمبەر ﷺ دەپى چ جۆرە ئاكارو رەۋشت و ھەلسۈكەۋىتىكان ھەبى كە شايسەتەي نەو پىگەۋ پاىە بەرزە بى، ھەيانە، كە بىرەتە لە ھەسەرە پىغەمبەر ﷺ، سەرەتا خو ﷺ دەفەرەمۈى: (بسم الله الرحمن الرحيم) بە ناۋى خەۋاى بە بەزەيى بەخىشە، ۋاتە:

(۱) - ئەم كارە بە ناۋى خەۋا دەستەپىدەكەم.

(۲) - ئەم كارە بۇ خەۋا دەكەم.

(۳) - بە پى شەرى خەۋا نەجامى دەدەم.

(۴) - ئەم كارەم بە يارمەتەيدان و ئاسانكارىيى خەۋا دەكەم، نەك بە شان و شەۋكەتەي خەۋم.

ئىنجا خوا به پىغه مبه ر ښه ده فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَنْتَ اللَّهُ وَلَا تُلْحِظِ الْكَافِرِينَ وَالْمُشْفِقِينَ﴾، نهى پىغه مبه ر ښه ده فرموى: پارتى له خوا بکه، پارتى کارانه مامه له له گه له خواى پهره ودرگارد بکه و، به قسه ی کافره کان و مونافقه کان مه که، بۆيان ملکه چ مه به و فرمانبه ريان مه که، ﴿إِنَّكَ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، به دلتياى خوا له نه زه له وه زاناو کارزان بووه، زانا بووه له فرمايشته کالى دا و، کارزان بووه له کاره کانيد.

﴿وَأَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، شوين نه وه ش بکه وه که له پهره ودرگارت وه بوټى سروش ده کړى، بوټى ده نيردرى، ﴿إِنَّكَ اللَّهُ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾، به دلتياى خوا شاره زاي کرده وه کانتانه، به وهى که ده يکه ن شاره زايه و ناگاداره.

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾، پشتيش هر به خوا به سته و، خوا به سه که پشت پى به ستراو کار پى سپيردراو بى، (وکيل) له سهر کيشى (فعليل) ه، به لم به ماناي (مفعول) ه، (وکيل) واته: (موکول إليه)، که سټک که کارى پى ده سپيردرى و به سهر پرشتيار داده نرى، واته: خوا به سه کار پى سپيردراوى تو و سهر پرشتيکارى تو بى.

ئىنجا دواى نهو ناماژه راسته وخوږه بو پىغه مبه ر ښه ده فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَنْتَ اللَّهُ وَلَا تُلْحِظِ الْكَافِرِينَ وَالْمُشْفِقِينَ﴾، خواى پهره ودرگار دټه سهر خستنه پرووى هه نديک شتى دیکه، که پټويست به راستکرده وه بوون و، پټويست به هه لوښانده وه بوون و، هه ندى عاده ت و نه رتتى نه قاميى، ده ده فرموى:

﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾، خوا بو هيچ پياويک دوو دلى له نټو هه ناويدا دانه ناوون، له و باره وه که نه م پرسته فورثانييه بوچى هاتوته خوار؟ باسکراوه، گوايه: که سټک هه بووه، يان دوو که س هه بوون له نټو شارى مه که که، لاقى نه وه يان لټداوه که دوو دليان هه ن و، زور زيره ک و هوښيارن و به هه ردوو دل هه کانيشيان ده قامن.

له هه ندى پړوايه تى دیکه دا هاتوه گوټوويانه: موحه ممه ده ښه ده فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَنْتَ اللَّهُ وَلَا تُلْحِظِ الْكَافِرِينَ وَالْمُشْفِقِينَ﴾، به لم خوا ده ده فرموى: خوا بو هيچ پياويک دوو دلى له نټو هه ناويدا

دانه ناۋن، ھەندىكىش دەلتىن مەبەست پىتى ئەوۈ بوو، كە وەك چۆن مەروۋى دوو دلى نىن، بە ھەمان شىۋەش نابى كورى دوو بابان بى، دەبى كورى بابىك بى، واتە: ئەمە دەفەرمۇي: خوا بۆ ھىچ پىاۋىك دوو دلى دانه ناۋن، بۆشەش باسى پىاۋ دەكات، چونكە دەيەۋى نەرتى: بە كور گرتن (تېنى) ھەلبۇە شىتتەۋە، واتە: وەك چۆن ھىچ پىاۋىك دوو دلى نىن، بە ھەمان شىۋەش ھىچ كورىكى دوو بابى نىن، كە واتە: ھەر كەسە با پال بدىتە لاي بابى خۆى و، ئەو عادەت و نەرتەى كە لەسەردەمى نەفامىي دا بوو، دەبى ھەلبۇە شىتتەۋە.

﴿وَمَا جَعَلْ أَرْوَاحَكُمْ الَّتِي تَنْظُرُونَ مِنْهُمْ أَمْهَتَكُمْ﴾ ئەو ھاسەرەنەشتان كە ظىھارىان لى دەكەن، خوا ئەوانەى نەكردۆتە دايكانى تىو، واتە: مېردىك كە ظىھار لە ژنەكەى دەكات و دەلتىت: تۆ وەك پىشتى دايكم واى، بەو قسەيە ژنەكەى نابىتە دايكى و لى قەدەغە نابى، بەلكو دايكيان ھەر ئەوانەن كە ئەوانيان بوو، وەك لە سووردى (المجادلة) دا دەفەرمۇي: ﴿إِنْ أَمْهَتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَاهُمْ﴾ دايكيان ھەر ئەوانەن كە ئەوانيان بوو، ﴿وَمَا جَعَلْ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ ھەرۋەھا ئەو كورەنەى كرووتانن بە كورانى خۆتان، خوا نەيكردوون بە كورانى تىو، (ادعيا) كۆى (دعوى)، (الابن المتبنى) كورىك كە بە كورى كەسىكى دىكە كراو، ﴿ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ ئەوۋەتان ھەر قسەيەكە بە زارى خۆتان دەلتىن، ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ خواش تەنيا ھەق دەفەرمۇي، ھەق واتە: شتى چەسپاۋ و راست، ھەر ئەۋىش خەلك بەرەو پىتى راست، پىنمايى دەكات، (سبيل) يانى: پىتى راست، راستە پى، ﴿ادْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەو كورەنە كە بە كورەنە كروون، بە كورى خۆتانتان كروون، كورى تىو نىن، بانگيان بكەن بۆ لاي بابيان، واتە: پاليان بدەنە لاي بابيان، ئەوۋە لە لاي خوا دادگەرەنەترە، ﴿فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا أَسْمَاءَهُمْ فَلَاخُونُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ﴾ ئىنجا ئەگەر بابەكانتانيان نەزانى و نەناسى، ئەوۋە براتانن لە دىن دا و، دوست و نيزىكانتانن، ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ لەوۋەشدا كە بەھەلە دەلتىن بەسەر زمانتان دى، گوناھتان ناگاتى،

﴿وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾، بەلەم ئەوەی كە دلتان بە ئەنقەست پرووی تى دەكات و، دەيكاتە ئامانچ، لەسەر ئەوە گوناھبار دەبن، ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾، خواش ھەمیشە لێبوردەى مېھرەبان و بە بەزەیی بوو.

ئىجا كە لە ھەلۆھەشاندنەوێ دوو نەرتى نەفامى بۆو، يەكەم: عادەتى تەبەئىي، دووھم: ظيھار كردنى مێرد لە ژنى، دێتە سەر بابەتى ستيھم:

دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، پتەمبەر ﷺ بۆ بڕواداران لە خۆيان لتيان لە پيشتر، واتە: لە پرووی خوشويستەنەو، لە پرووی پزگرتەنەو، لە پرووی بە قسەكردنەو، لە پرووی فيداكارىي لە پشناودا كردنەو، لە ھەموو پروويەكەو، دەبێ لە خۆيان نيزيكتى بزائن، بە شايستەترى بزائن، كە خوشيانى بوى، ﴿وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾، ھاوسەرەكانيش دايكيانن، ھاوسەرەكانى پتەمبەر ﷺ لە حوكمى دايكانى بڕوادارانن، ئىجا ئايا تەنيا دايكانى پياوانى بڕواداران، ياخود ھى ئافەرەتانى بڕواداريشن؟ لەو بارەو ھەريەك ھەيە، ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾، خاوەن خزمایەتيەكانيش لە كتيبي خوادا لە حوكمى كتيبي خوادا، ھەندىكيان لە پيشترن لە ھەندىكيان، واتە: ئەوان لە نتيو خوياندا لە يەكدي لە پيشترن، بۆ ميرات لە يەكدي گرتن، لە كى؟ ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾، لە بڕواداران و لە كۆچكەران، ﴿إِلَّا أَنْ تَعْمَلُوا إِلَىٰ أُولِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا﴾، مەگەر بتانەوئى چاكەيەك لەگەڵ دۆستەكانى خۆتان دا بکەن، پيش ئەوێ كابرأ بمرئ، بۆي ھەيە وەسيەت بكات: ئەوئەندە مالى من بەدەن بە فلانكەس، كە دۆستيهتى و ھاوئەل و ناسياويەتى و خوشى دەوئى، ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾، ئەوئەش لە كتيبيدا نووسراو، تۆماركراو، چەسپتەنراو، لە كتيبيدا ئايا مەبەست پتي قوتانە؟! ياخود مەبەست پتي زانيارىي خواي پەرورەدگارە، كە لە قوتاندا بە (لوح محفوظ، كتاپ مەين، إمام مەين)، تەعبيركراو؟ واپتەدەچن ماناي دووھم راسترېن كە مەبەست پتي زانيارىي خوايە، چونكە ئەوێ پيشى باسى: (كتاب اللہ) ي کرد: ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾، كە بە تەنكيد ئەوئەيان مەبەست پتي كتيبي خوايە، واتە: ئەو

کتیبه‌ی که قورنانه و ده‌خویرینه‌وه و نووسراوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌وی دیکه ده‌فهرموی: ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾، نه‌مه ده‌یگنیرینه‌وه بو‌پا‌بردوو، نه‌وه له نه‌زه‌له‌وه له کتیبی خوادا، له زانیاری خوادا، تۆمار کراوه، به‌لام که بو‌ماوه‌یه‌کی کاتیبی پتغه‌مبه‌ر ﷺ وایکرد که کۆچکه‌ران میرات له پشتیوانان بگرن، که براهه‌تیان له نیتواندا هه‌بووه و، میراتیان له یه‌کدی ده‌گرت، نه‌وه شتیکی کاتیبی بوو، له‌به‌ر حاله‌تیکی ناچاریی بوو، که پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌و شیوه‌یه‌ی کرد، به‌لام دوا‌ی تته‌په‌رینی نه‌و حاله‌ته‌ ناچارییه، وه‌زعه‌که گنیردرا‌یه‌وه بو‌حاله‌ته‌ ناسایی و سروشتیه‌که‌ی خو‌ی، که له زانیاریی خوادا به‌و شیوه‌یه‌ بووه، واته: نه‌وه‌ی که پتغه‌مبه‌ر ﷺ کردبووی نه‌م نایه‌ته‌ موباره‌که، نه‌وه‌ی نه‌سخ کرد، که له تابه‌تی کۆتایی سووره‌تی (الأنفال) یشدا، هه‌مان مه‌به‌ست هه‌ر هاتوه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَابِ جُرْأَوْجَهُدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۷۰)، واته: نه‌وانه‌ی بپروایان هیناوه و، دواتر کۆچیان کردوه، له‌گه‌ل تیه‌ودا تیکۆشاون، نه‌وانه‌ش له تیه‌ون، به‌لام خاوه‌ن خرما‌یه‌تیه‌کان له کتیبی خوادا له یه‌کدی له پتشتن، (واته: بو‌میراتگرتن)، بیکومان خوا بو‌هه‌موو شتیکی زانا‌به.

وا پتده‌چن سووره‌تی (الأنفال) که له کاتی جه‌نگی به‌دردا دابه‌زیوه، پتشتربووین، دوا‌یی لیره‌ له سووره‌تی (الأحزاب) دا که له کاتی جه‌نگی نه‌حزاب دا دابه‌زیوه له کۆتایی سالی پتتجه‌می (۵) کۆچیدا، پرونتر خوا‌ی به‌رزو پاک نه‌و حوکمه‌ی پاگه‌یانده‌وه.

ننجا له بابه‌تی کۆتایی دا خوا ده‌فهرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾، یاد بکه‌وه! که په‌یمانی پته‌ومان له پتغه‌مبه‌ران وه‌رگرت، په‌یمانی چی لیه‌وهرگرتن؟ په‌یمانی نه‌وه که په‌یامی خوا بگه‌یه‌نن، په‌یمانی نه‌وه که خه‌لک بو‌ته‌نیا خوا په‌رستی بانه‌گ بکه‌ن و، په‌یمانی نه‌وه که بو‌پابه‌ندیی به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌تی خواوه بانگیان بکه‌ن و، نه‌و شه‌ریعه‌ته‌ له ژبانی تابه‌تیی و خیزانیی و کۆمه‌لایه‌تیی خۆیاندا به‌رجه‌سته بکه‌ن، بو‌نه‌وه‌ی بینه‌ سه‌ر مه‌شق بو‌خه‌لک، نه‌و په‌یمانه‌ی

لیوہرگرتن، ﴿وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، دواى ئەوہى كە
خوا بە گشتیى باسى پتغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەكات، ئنجا بە تايبەتى
باسى ئەو پتنج (5) يان دەكات، بەلام موخەممەد ﷺ پيش ھەموويان دەخات،
لەبەر ئەوہى سەرورەرى پتغەمبەرانە، واتە: ياد بکەوہ کاتیک پەيمانى پتەومان
لە پتغەمبەران وەرگرت و، بە تايبەت لە تۆ و لە نووح و، ھەرورەھا ئىبراھىم
و موسا و عيساى کورى مەريەم، ﴿وَآخِذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾، پەيمانىكى
پتەوو قايىم و قەبەو مەحکەمان لى وەرگرتن، (غليظ) واتە: زۆر پتەو قايىم
و قەبە، كە (غليظ) لە ئەسڵدا بۆ شتى ماددىي و بەرھەست بە کاردى، بەلام
لیرەدا خوازاوہتەوہ بۆ شتى مەعنەوي، كە بریتىە لە پەيمان، واتە: پەيمانىكى
زۆر قايىم و توندو پتەو، ﴿لَيْسَ لَكَ الصَّدِيقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾، خوا ئەو پەيمانەى
وەرگرت لە پتغەمبەران، بە تايبەتى لەو پتنجەى کۆتاييان لە: موخەممەدو
نووح و ئىبراھىم و موسا و عيساى کورى مەريەم، تاكو لە بارەى راستيانەوہ
لە راستان بېرسى، ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، بۆ بئىروايانىش نازارىكى بە تيشى
نامادە کردوہ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

فه مانکردنی خوا به یتغمه به ره که ی موحه مهده ﷻ که پاریزی لئ بکات و، به قسه ی کافرو دهغه له کان نه کات و، شوین نه و په یامه بکه وئی که بوی دابه زیناوه و، پشتیش به خوا به ستی و، بیباک بی له پیلان و فیلسی ناحه زانی:

خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۱﴾ وَأَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۲ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۳﴾

شیکردنه ووی ئه م، ئایه تانه، له حهوت برکه دا:

(۱) - خوا ﷻ بانگی یتغمه به ره ﷻ ده کات، دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ﴾، نه ی یتغمه به ره! ﷻ پاریز له خوا بکه، ئایا یتغمه به ره ﷻ پاریزی له خوا نه کردوه و پاریزکار نه بووه؟ به ته نکید با، لیره دا یانی: له سهر نه و پاریزکردن و وریا بوون و هوشار بوونه ت له مامه له له گه ل خوا دا به رده وامبه، (ذُم عَلَى الثَّقَوَىٰ فِي التَّعَامُلِ مَعَ اللَّهِ).

له م سووره ته دا پینج (۵) جاران خوا به: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، یتغمه به ره ی کو تایی ﷻ ده دوئنی:

جاری یه کهم: له ئایه تی ژماره (۱) دا که ئیره یه:

جاری دووهم: له ئایه تی (۲۸) دا که دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَرْوَاحِكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْتُمْ أُمْتِعْكُمْ وَأَرْحَمْكُمْ سَرَلًا حَسْبًا ۝۲۸﴾

جاری سیه: له نایه تی ژماره (۴۵) دا که خوا جارنکی دیکه به یتغمه مبر یتغمه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (۱۵).

جاری چواره م: له نایه تی ژماره (۵۰) دا که ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ﴾ (۲۰).

جاری پینجه میس: له نایه تی ژماره (۵۹) دا که ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَرِجَالٍ الْمُؤْمِنِينَ يَدْرِبُونَ عَلَيْكَ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ﴾ (۲۹).

نه و پنج (۵) جاره که خوا بانگی یتغمه مبر یتغمه مبر ده کات به نازناوی یتغمه مبرایه تیسی یتغمه مبر جاره نه رکیکی که ورده گرنگی پی ده سپیری، که له هه موویان گرنگتر نه م نه ری به که مه که ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾، نهی یتغمه مبر! یتغمه مبر پاریز له خوا بکهو، به قسه ی کافره کان و مونافقه کان مه که.

(۲) - ﴿وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾، فهرمانه بری بپیروایان و دهغه لآن مه که، (الطاعة: العمل على ما يأمر به الغیر أو یُشی به)، (طاعة) بریتیه له وه که مروف کار به وه بکات که نه وی دیکه، که سیک فهرمانی پینده کات، یاخود ثامازه ی بؤ ده کات، واته: بویان ملکه چ مه به، بویان فهرمانه بر مه به، گوپراه لیان مه به، که به ته نکید هه گوپراه لیان نه بووه، به لأم نه وه هوشاری پیندانه به یتغمه مبر یتغمه مبر، که له سه ر حاله تی پیشتری که بریتی بووه له گوئی نه دان به کافره کان و به قسه نه کردیان، له وه دا که له که ل ناین و به رنامه ی خوا دا تیک ده گیرئی، به رده وام بی.

(۳) - ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، به دلنایی خوا زانایه و کارزانه، زانایه له فهرمایشتکردنیدا و، کار به جتیه له کاره کانیدا.

له باره ی نه م نایه ته موباره که وه، نایه تی ژماره یه ک (۱)، به سه ره اتیک گپدراوه ته وه له هوئی هاتنه خواردا، گوايه: (أبو سفیان) و (عگر مه بن ابی

جھل) و (أبو الأعور) له مه ككهوه هاتوون و، له مهدينه ميواني هه نديك له وانه بوون كه نه هلي نيفاق و دوو دليي و دهغه ليي بوون، دوايي داوايان له خانه خويته كه يان كردوه، ديداريكيان له گه ل پتغهمبهري خوادا ﷺ بو بره خسيني، نهویش ديداري بو ره خساندوون و، نهوايش داوايان له پتغهمبهري كردوه ﷺ كه واز له پهرستراوه كانيان بيتي و، قسه يان پي نه لي، به لام له پروي سه نه دهوه مه حكهم نيه و، چتي پشت به ستن نيه.

لیتردها که خوا ده فەرموئ: نهی پیغه مبهری خوا! ﷺ پاریز له خوا بکه و گوپراه لیبی و فرمانبهری کافران و مونا فیکان مه که، بیگومان خوا زانی کارزانه، واته: نهو خوابه ی که تو ده پهرستی، نهو پهری زانیاری هیه، نهو پهری کارزانی هیه، نجا تو متمانه ی په هات هه بی به فرمانه کانی و فرمانه کانی و قه ده غه کانی.

۴- ﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، بشکوه شوین نهودی له پهروه دگارته وه
بوت سروش ده کړی.

ئەمە زەمىنە خوشكەرە بۆ ئەۋەى كە لە دۋابى دى، لە ھەلۋەشانەۋەى نەرتى بە كۆپر گرتن، ھەرۋەھا ظىھار كىردى مىرد لە ژنى، ئەمە زەمىنە خوشكىردنە بۆ ھەلۋەشانەۋەى ئەۋ دوو نەرتتە نەقامىيەو، حوكمە كالى دىكەش، كە ھەرچەندە پىغەمبەرى خوا ﷺ لەسەر دلى قورس بوۋە، لەبەر لۇمەو سەركۈنەى خەلك، بەلام خوا زەينەبى - دۋاى ئەۋەى لە زەيد جىابۆۋە - لى مازە كرد، ھەرۋەھا ھەر ئەر كىكى دىكەش كە خوا بە پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ سپاردۋە، ئەم نايەتە كە دەفەرەمۆى: شۈين ئەۋە بكەۋە كە لە پەرۋەردگار تەۋە بۆت سروش دەر كرى، ئەمە زەمىنە خوشكەرە بۆ ۋەرگرتنى ھەموو ئەۋ ئەر ك و فەرمانانەى كە دۋابى دىتن.

(۵) - ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾، به دنیایی خوا به‌ودی ده‌یکه‌ن شاره‌زایه، نه‌ودی ده‌یکه‌ن له داهاتوودا و تیتستاش ده‌یکه‌ن شاره‌زایه، ده‌زانی چی ده‌که‌ن و چۆنی ده‌که‌ن!

(٦) - ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾، پشتیش به خوا بهسته.

ئەمەش دیسان ھەر زەمینە خۆشکردنە بۆ ئەو فەرمان و ئەرکانەى کە لە داھاتوودا دێن، واتە: پشت بە خوا بەستە بۆ جێبەجێکردنی فەرمانەکانی خوا و، کوێ نەدان بە ئازاری دەغەڵ و موناڤیقەکان و دژایەتیى کافرەکان.

(٧) - ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾، خواش بەسە کارپێسپێردراو بێ، (الْوَكِيلُ: الَّذِي يُسَبِّدُ إِلَيْهِ غَيْرُهُ أَمْرًا)، (وکیل) کەسێکە کە جگە لە خۆی، کاری خۆی پێ دەسپێرێ، واتە: وەکالەتی خواو پاراستنی خوا بۆ تۆ بەسە.

(الطبري): ئەم رستەبەى ئاوا لێک داووتەووتە، دەلێ: (وَقَوْضُ إِلَى اللَّهِ أَمْرًا يَا مُحَمَّدٌ وَثَقِي بِهِ)، ئەى موحەممەد! کارى خۆت بە خوا بسپێرە و متمانە و باوەڕى پێ بکەو، پشتى پێ ببەستە.

مەسەلەى دووھە:

بەرپەرچدانەھەى قەسەى: بووونى مرؤفى دوو دىل و، بە ھۆى ظىھارەھە
ژن بوونە دایكى پىاو و، بە ئىددىعا بە كوركران، كورپى خەلك بوونە كورپى
كەسەك و، فەرمانكردنى خوا ﷻ بە بانگكردنى ئەو كورپانە بە ناوى بايان و،
روونكردنەھەى ئەو كە بە قەسەى زارى ھەلە، مرؤف گوناھبار نابى، بە لام بە
نىازى دىل گوناھبار دەبى:

خو ﷻ دەفەرئوى: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِۦٓ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ
الَّتِي تَنْظُرُونَ مِنْهُنَّ أُمَمَيْنِ ۖ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿١﴾ اَدْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ
تَعْلَمُوآ أَسْمَاءَهُمْ فَلَاخُونَكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَايَكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢﴾ ۝

شىكردەھەى ئەم دوو ئايەتە، لە سىز دە بەرگەدا:

(١) - ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِۦٓ ۝ ﴾، خو بۆ ھىچ پىاويك دوو دىل دانەناون،
لە ئىو ھەناويدا.

ئەمە زەمىنە خو شكردە بۆ قەدەغەكردنى ئەھەى كە لە دواى دى، كە بىرىتە
لە نەرىتى بە كورگرتى كورپى خەلك و، نەرىتى ظىھاركردنى مېرد لە ژنى، كە
لە سەردەمى نەفامىيدا دەبوو بە ھۆى لىك جىابوونەھەى ژن و مېردو تەلاق،
بە لام خوا ﷻ ھوكمەكەى گۆرى، بەھە كە ئەو مرؤفە گوناھبار دەبى، بە لام
كە كەفەرەتى دا:

أ- كە يان كۆيلەبەك تازاد بكات.

ب- يان دوو مانگ بە پۆژوو بى.

ج- ياخود خۇراكى پۇرۇنكى شەست (۶۰) كەس دابىن بىكات و، بەو كەفارەتدانهش ئەو گوناھى لى كۆل دىكەوى و، دىبەنەو بە ژن و مىردى جاران، دواى ئەودى كە ئەو پىاوه پەشيمان دىبەتتەو دواوى لىبوردن لى خوا دىكات، وەك لى سۈرەتى (المجادلة) دىباسكراو، ئىنجا ئەمە كە خوا دىفەرمۇئى: خوا بۇ ھىچ پىاوتىك دوو دلى دانەناون لى ھەناوئىدا، - ﴿فِي جَوْفِهِ﴾، (الجوف: باطن الإنسان)، كە بە كوردىي ھەناوى پى دىللىن - ئەمە زەمىنە خۇشكردنە، وەك چۆن سى (۲) ئايەتى پىشوش ھەر جۆرتىك لى زەمىنە خۇشكردن بوون، ئايەتەكانى: (۱ و ۲ و ۳)، بەلەم ئەو لىلەنى پىغەمبەرەو و ﴿ثُمَّ﴾ ئەمىشان زەمىنە خۇشكردن بوو بە خەللىك، كە بزانن وەك چۆن خوا دوو دلى نەداون بە ھىچ كەس، كەواتە: ناشكونجى ھىچ كۆرتىك ھى دوو بابان بى و، ناشكونجى بە قسەى زار، ژنىك بۇ مىردەكەى وەك دابىكى مىردەكەى لىبى.

۲- ﴿وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، ئەو ژنانەشتان كە ظىھارىان لى دىكەن، خوا نەيكردوون بە دابىكتان، وشەى (اللاء) بە دوو جۆر خوتىندراو تەو: (اللاء) بە ژنر (كسرة)، ھەرودەھا (اللائي) بە ياء (ي)، بىگومان وشەى (اللاء واللائي: اسم موصول لجماعة النساء، فهو اسم جمع التي)، (اللاء واللائي) ناوى مەوسوولە بۇ كۆمەتلىك لى ئافرەتان و، ناوى كۆيە بۇ (التي)، (التي) يانى: ئافرەتلىك، (اللائي) يانى: كۆمەلە ئافرەتلىك، ھەرودەك (اللائي) ىش ھاتو و، (اللائي) ىش ھاتو.

﴿تُظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ﴾، واتە: ظىھارىان لى دىكەن، (تظاهرون) ش بە چەند جۆرتىك خوتىندراو تەو:

أ- بە (تظاهرون).

ب- بە (تَظَاهَرُونَ).

ج- بە (تَظَاهَرُونَ).

ھەر سىكىيان بە يەك واتان، واتە: ظىھارىان لى دىكەن، ظىھارىش ئەو بوو كە پىاوه كە بە ژنەكەى بلى: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرٍ أُمِّي)، تۇ بۇ من وەك پىشتى

دايكم وای، وهك چۆن دايكم لَيم قەدەغەيە، تۆشم لى قەدەغەي، كه نهوه له سهردەمى نهفامىيدا، به تەلاق و جياپوونەوهى ژن و مێرد، دادەنرا.

٣- ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾، به كۆر كۆدووكانىشتانى نهگىراون به كۆرانتان.

(أدعياء) كۆى (دعوى)، واته: كۆرێك كه پالدهدرێته لای جگه له باپ، واته: دهبيته كۆرى بهكێكى ديكه، كهسێكى ديكه دهبكات به كۆرى خۆى، كه پێى گوتراوه عادەتى (تېنى) واته: به كۆرکردن، واته: نهو كۆرانهى كه به كۆرى خۆتانان كۆدوون، خوا نهيكردوون به كۆرى خۆتان.

(الأدعياء: جمع دعوى بوزن فعيل بمعنى مفعول من مادة الإدعاء)، (دعوى) (فعيل)، به مانای (مفعول)، واته: به كۆر كراو، له ماددهى (إدعاء) هوه هاتوه، ئهويش بریتیه لهوه كه كهسێك شتێك بكات به مافى خۆى له مأل و ڤهچەلەك، بى نهوهى بهلگهیهك لهسەر نهوه بێنى، بهلكو به لاف لێدان و به نێدديعا.

٤- ﴿ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾، ئا ئهم قسهیهتان بهس قسهیه به زارتان، واته: ته نیا قسهیهكى ڤووته و، ههچ حهقیقهتێكى نیه لهسەر زهوى واقع.

٥- ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾، ههر خوا راستی و ههق دهبیژی، وشەى (الحق): صِفَةُ مُصَدِّرٍ محذوف مفعول به ل (يقول) تقدیره: الكلام الحق)، واته: (والله يقول الكلام الحق)، (القول الحق)، واته: ههق سیفهته بۆ چاوگێك كه قرتتێراوه و دهبیته بهركار (مفعول به) بۆ (يقول).

٦- ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾، ههر خوا بهرهو راسته شهقام خهلك ڤێنمایى دهكات، دهلێ: (السَّبِيلُ: الطريق السابلة الواضحة)، (السبيل) ڤێیهكه خهلك پێیدا دهڤواو ڤۆشنه، ههر خوا خهلك دهخاته سهه نهو راسته ڤێیهو، خهلك بهو راسته ڤێیهدا ڤێنمایى دهكات.

٧- ﴿أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ﴾، نهوهش راسته ڤێیهكهیه: كه بانگیان بکهن بۆ لای بابیان.

(۸) ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، نهوه له لای خوا دادگه رانه تره، ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، دادگه پرتهوه بو چاوگیک که ده فامرپتهوه له کرداری: ﴿أَدْعُوهُمْ إِلَىٰ آبَائِهِمْ﴾، واته: بانگکردن بۆ لای بابیان، دادگه رانه تره له لای خوا، ﴿هُوَ أَقْسَطُ﴾، عَالِدٌ إِلَى الْمَصْدَرِ المفهوم من فعل ادعوههم لآبائهم، أي الدعاء للآباء أقسط، أي هو قسط كامل، وغيره جور)، (أقسط) لیره دا مانای نهوه نیه که بهرورد کرابن له گه ل شتیکی دیکه دا، که که متر دادگه رانه یه و نهویان دادگه رانه تر بن، به لکو مهبهست نهوه یه که دادگه ری تهواو هه ر نهوه یه که پالیان بده نه لای بابیان و بانگیان بکه ن بۆ لای بابیان.

(۹) ﴿فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ﴾، ئنجا نه گه ر بابه کانتانیان نه زانین و نه ناسین، ته ماشا بکه ن! نه و ورده کاریه هه ر شایسته ی خوا به ﴿يَعْلَمُ﴾، شایسته ی فه رمایشتی خوا به، باشه نهوه که سیک بابی دیار نه بو و دک تیتسا له پوژئاوا، له نه و روپا و نه مریکا، له و لاتانی پوژئاوا، به گشتی زوړ که س هه به بابی خو ی نانس، کاتی خو ی من له زبندانی (کرووپه ر) که له لایه ن نه مریکا وه گیرابووم، پاسه وانه کان هه ر له بهینی خو یاندا که قسه یان ده کرد له گه ل گیراوه کان ده یانگوت: فلانکه س نازانی کوری کتیه، فلانکه س بابی خو ی نانس، نهوه شتیکی ناسیه له و ی، که له کورده واریدا تیمه به و که سانه ده لئین: زوړ، بیژوو، که نازانی بابی کتیه، ئنجا نه و هه ل سهرده می نه فامییدا و ابووه، که جاری و ابووه چهنه پیاوێک چوونه لای ئافره تیک، یان ئافره تیک له گه ل چهنه پیاواندا جووت بووه، دوا یی مندالی بووه، نه یزانیوه هی کامیانه، مه گه ر هه روا له خوړا پالیدایته لای به کیکیان، جاری واش هه بووه که که سه کان دیاریکرا و نه بوون، پالیدایته لای که سیک نه یازانیوه بابی کتیه، بویه ده فره موی: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ﴾، نه گه ر بابیانان نه زانین، بابه کانیا ننان نه زانین و نه ناسین.

(۱۰) ﴿فَإِخْوَنُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ﴾، نه وانه برای نایینیتان و، دۆست و نیزیکتان، (وموالیکم) لیره دا (و) به مانای (یان) (او): ﴿فَإِخْوَنُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ﴾، واته: برای دینیتان، یاخود دۆست و نیزیک و هاوکاران، (الواو: مَعْنَى (أَوْ) «والموالي»: يقصد بهم المتحالفون)، (موالی) کو ی (مولی) به، هه م به خاوه ن و نازادکه ر (مُعْتَقٌ) گوتراوه.

كه سَيِّكَ كه كه سَيِّكَ يان كۆيله يه كى نازا كرده، ههم به (مُعْتَقٌ) كه سَيِّكَ كه نازا كراوه، ههروه ها (مولى) به (دۆست و نيزيك) پش ليكدر اواره ته وه (مواليكم) باشته وا ليكدر يته وه ههر كۆي (مولى) يه، واته: نيزيك دۆست، ياني: برآي دينيتان، يان دۆست و نيزيكتان، نه گهر برآي دينيتان نه بن، چونكه هه بووه مسولمان نه بووه، نجا چي پي ده گوتري؟ پي ده گوتري دۆست و نيزيك.

ده شگونجن (موالي) مه به ست پي هاوپه يمانان بووين، نه وانه ي په يمانيان له گه ل يه كديد ا هه بووه، كه سَيِّكَ له عه شيره تيكي ديكه بووه، به لآم په يمانى له گه ل نه و عه شيره ته دا هه بووه، پييان گوتوه نه و كه سه (مولى) ي نه و عه شيره ته يه، يان نه وانه (موالي) نه و عه شيره تن، واته: هاوپه يمانن له گه لياندا، ليتره به ته نكيد خوا ﷻ نه وه ي له وه شان دۆتوه، نه مه پي ده گوتري: نه سخ كرانه وه ي سوننه قى كرده يى به قوربان، ياني: پيغه مبهري خوا ﷻ پيش نه وه ي خوا نه و حوكمه هه ليوه شينته وه، كاري پيكر دوه و زه يدى كرده به كوري خو، به لآم دوايي خوا ﷻ هه ليوه شان دۆتوه.

۱۱- ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾، گونا هتان ناگاتى له ودا كه به هه له بيلين، واته: به هه له، به قسه ي زار كه سَيِّكَ بلن: فلانكه سي كوري فلانكه س، بن نه وه ي كوري بن، له بهر نه وه ي له سه رده مي نه فاميدا كر دوييه قى به كوري خو، نجا مادام به هه له بن، گونا هتان ناگاتى.

۱۲- ﴿وَلَيْكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾، به لآم نه وه ي كه دلان به نه نقه ست ده يكات و، دلان به نه نقه ست به نامانجي ده گري: (قصد هوه بقلوبكم، قصد ته قلوبكم عَامِدَةً)، به دل به نامانجتان گرتوه، يا خود دل كانتان به نه نقه ست كر دوييه قى و به مه به ست، له سه ر نه وه گونا هبار ده بن.

۱۳- ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾، به دلنباي خوا لي بورد ه ي به به زه ييه.

له و باره وه چه نه ده قيك دينين:

یه کهم: {عَنْ سَعْدٍ وَأَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، كِلَاهُمَا يَقُولُ: سَمِعْتُهُ أَذْنًا، وَوَعَاةَ قَلْبِي أَنْ مُحَمَّدًا ﷺ يَقُولُ: «مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ، وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ، فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ»} (أخرجه البخاري: ٦٧٦٦، ومسلم: ١١٥).

واته: سه عدو نه بوو به کرده (خوا لتيان رازی بن) ده گپړنه وه، ده لټن: هه ردوو گوټیه کانم بیستیان و دلم وهریگرت، که موچه ممه د ﷺ ده یفه رموو: هه ر که سټیک یه کټیک پالبداته لای جگه له بابی، بشزانی که نه وه بابی نیه، نه وه به هه شتی لټن چه رامه.

دووهم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «لَا تَرْغَبُوا عَنْ آبَائِكُمْ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ أَبِيهِ، فَهُوَ كُفْرٌ»} (أخرجه البخاري: ٦٧٦٨، ومسلم: ١١٣).

واته: نه بوو هوړه پره ﷺ ده لټن: پټغه مبه ر ﷺ فهرمووی: هیچ پیاوټک نیه که لاق نه وه لټن بدات و خوی بداته لای جگه له بابی و، بشزانی که نه وه بابی نیه، مه گهر نه وه کوفری گوټوه (یان سپله یی نواندوه).

سییم: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ، مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، مَا كُنَّا نَدْعُوهُ إِلَّا زَيْدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، حَتَّى نَزَلَ الْقُرْآنُ: ﴿ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾} (أخرجه أحمد: ٥٤٧٩، والبخاري: ٤٧٨٢، ومسلم: ٢٤٢٥، والترمذي: ٣٢٩٠).

واته: عه بدوللای کوړی عومهر (خوا لتيان پازيښن)، ده لټن: زه یدی کوړی حاریسه، کوټیله ی نازاد کوړای پټغه مبه ری خوا ﷺ، تیمه هه ر به زه یدی کوړی موچه ممه د بانگمان ده کرد^(١)، هه تا قورټان دابه زی: ﴿ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، واته: به ناوی بابیان هه دانه بانگیان بکه ن. (دواي دابه زینی نه م ټابه ته هه ر ده یانگوت: زه یدی کوړی حاریسه).

(١) کاتی خوی پټش پټغه مبه رایه تی پټغه مبه ر ﷺ وه ک کوټیله که وتیوو ده ژیر ده ستی، دواپی نازادی کردبو و، کردبووی به کوړی خوی، که نه وه ش پلمو پټگه یه ک بووه به هه موو کس نه دروه.

نهوه که دهفه رموی: گونا هاتان ناگاتی له وه دا که به زار بیلین: زانایان
 کوتوو یانه: یه کیک له وانه که پالدا وه ته لای جگه له بابی و، پشیه وه ناسراو
 بووه، میقدادی کوپی نه سوهد بووه، که کاتی خوئی (الأسود) یه کیک بووه
 له زله زله کانی قوره یش، له سه رده می نه فامیی دا، میقدادی ته به نینی کردوه و
 کردوو یه ق به کوپی خوئی، ته گهرنا بابی ناوی عه مپ بووه، به لام دوا یش هه ر
 به میقدادی کوپی نه سوهد ناسراوه، به لام مادام بو ناسینه وه بووه، نه وه
 گونا هابیری تیدا نیه، چونکه شتیک به زار ده گوتری، نه که خه لکه که دلی خو یان
 له سه ر چه سپان دبی، چونکه وا نیه.

(القرطبي) ده لی: (وَلَمْ يَسْمَعْ فِيمَنْ مَضَى مِنْ عَصَى مُطَلِقَ ذَلِكَ عَلَيْهِ، وَإِنْ كَانَ
 مُتَعَمِّدًا وَكَذَلِكَ سَالِمٌ مَوْلَى أَبِي حَذِيفَةَ، كَانَ يُدْعَى لِأَبِي حَذِيفَةَ)^(١).

واته: له وه دا که رابردوه، نه بیستراوه هیچ کهس نهو ناوه ی که لی هه لده دا
 (بو وینه: که ده لین: میقدادی کوپی نه سوهد) به گونا هابار دابری، هه روه ها
 سالی می مه ولای حوزه یفه، دیسان هه ر پالدا وه ته لای نه بوو حوزه یفه، که چی
 کوپی نهو نه بووه، به لکو کاتی خوئی نهو ته به نینی کردوه.

جاری واش هه بووه، نه وانه ی ته به نینی کراون، بابیان ناسراو نه بووه، هه تا له
 شو نه وار یکدا هاتوه: فلانکه سه بابی خوئی نه ده ناسی، ته گهر زانیبای بابی گوئی
 در یژیکشه، ناوی ده هیناو خوئی پالده دایه لا، بویه هه ر به ناوی که سیکی دیکه
 بانگ کراون، بو وینه: کوتوو یانه: (زیاد بن ابیه)، به لام دوا یی نه بوو سوفیان
 گوئی: کاتی خوئی من له گه ل دایکیدا جوو تبووم له سه رده می نه فامیی دا، ئنجا
 ناویان لیتا (زیاد بن ابی سفیان).

مەسەلەى سنیەم:

پىغەمبەر ﷺ بۆ بروداران لە خۆيان لە پىشتەرەو، ھاسەرەکانىشى دايکانيان و، غزمايش لە ھوکمى کتیبى خوادا، بە میرات لە يەکدى گرتن لە خەلکى دیکە شایستەترن و، ریش لە چاکە لە گەل يەکدى کردن نە گیراوه، وەك دوستایەتیی و برادرایەتیی:

خو! ﷻ دەفرموى: ﴿الَّذِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولَئِذَا رَحِمَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ (١٦).

شىکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە پىنج برگەدا:

(١) - ﴿الَّذِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، پىغەمبەر ﷺ بۆ بروداران لە خۆيان لىيان لە پىشتەرەو، ھەندىك لە توێژەرەوانى قورئان گوتووینە: ئەمە دەبن شتىك تەقدیر بكرى، بۆ وێنە: پالدارو (مضاف) يەك تەقدیر بكرى، وەك: (الَّذِي أَوْلَىٰ بِمَصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، بِالْمُؤْمِنِينَ) واتە: (مصالح المؤمنین)، پىغەمبەر ﷺ بە بەرژەوهندیەكانى بروداران نيزیكتەرە لە خۆيان، واتە: ئەگەر بەرژەوهندیەكى پىغەمبەر ﷺ يان شتىك ھەبن، پىغەمبەرى خو! ﷻ پىویستى پىی و، ئەو مروقەش بۆ خۆى پىویستى بە شتىك بن، دەبن پىغەمبەرى خو! ﷻ پىش خۆى بخات، وەك لە سوورەتى (التوبة) دا دەفرموى: ﴿وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ﴾ (١٧)، واتە: نابن خۆيان ھەلبژێرن بەسەر ئەفسى پىغەمبەردا ﷺ.

كەواتە: ﴿الَّذِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، (اي) أَشَدُّ قُرْبًا وَيَتَقَضَّنُ (أُولَى) الْأَحْقِيَّةُ بالشىء، واتە: پىغەمبەرى خو! ﷻ بۆ بروداران لە خۆيان لىيان نيزیكتەرە، نىجا وشەى (أُولَى) شایستە بوون بە شتىك دەگریتە خۆى، وەك پالدارو (مضاف) يەك لەویدا مەزەننە (تقدیر) بكرى، يان: پىغەمبەرى خو! ﷻ بە بەرژەوهندى بروداران نيزیكتەرە لە پىشتەرەو لە خودى خۆيان.

(۲) - ﴿وَأَرْوَجَهُمْ لِغُلَامٍ غَيْرِ مَوْلَا ذِي الْقُرْبَىٰ وَطِرٍ﴾، هاوسره کانیسی دایکانیان، لهو بارهوه که نایا هاوسره ره کانی پیغمبر ﷺ به دایکانی پیاوان و نافرده تانی پروادار له قه لهم دهرین؟ یان تنیا به دایکانی پیاوان له قه لهم دهرین؟ لهو بارهوه راجیایی ههیه: له دایکمان عانیسه وه گپرداوه ته وه که نافرده تیک جاریک پیتی ده لئ: (یا اماه!) نهی دایکه! نهویش ده لئ: من دایکی پیاهو کانتانم، دایکی نافرده تان نیم، به لأم زوربه ی زانایان ده لئ: که خوا ده فهرموئ: هاوسره کانی دایکانی پروادارانن، ثم تعبیری (مؤمنین) یان (مؤمنون) که له قورئاندا هاتوه، مه گهر به لگهو نیشانه یه که هه ی، نه گهرنا نیر و می ده گرتیه وه، هه موویان ده گرتیه وه واته: پرواداران چ نیر بن چ می، له بهر نه وه نهو مانایه به هیزتره و، په نگه نه وهی که له دایکمان عانیسه وه گپرداوه ته وه خوا لئی رازی بی، پاست نه بی، یان نه وه تا دایکمان عانیسه وه خوا لئی رازی بی، له وه دا نه بی کابی، نه گهرنا له راستیدا بو پیاوان و نافرده تانیا، وه ک دایکیان بوون، هه لبه ته وه ک دایکیان بوون، یانی: له پووی ریزلیکرتن و حورمهت و، بو پیاوانیان له پووی نه وه وه که پتیا ناشتن، بو نافرده تان و پیاوان، پیغمبره ی خوا ﷺ وه ک بابیان بووه و، هاوسره کانیسی وه ک دایکیان بوون.

(۳) - ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾، خاوهن نیزیکابه تیه کان له کتیبی خوادا، له یه کدی له پیشترن له پرواداران و کوچه کهران، یانی: خزمایه تیی راسته قینه زاتره له برابه تیه که که دانراوه بو قوناغیکی کاتی.

(فی کتیب الله) یانی: له وه دا که خوا نویوویه تی و، لهو کتیبه ی خوادا که قورئانه، خوا له ویدا تواماری کردوه، خزمان له کئ له یه کدی نیزیکترن؟ پرواداران به گشتیی و، له کوچه کهرانی پرواداران به تاییه تیی، له پووی میرات له یه کدی گرتنه وه، ثم پسته به زانایان ناویان لیکداوه ته وه: (لئ: أُولُوا الْأَرْحَامِ أَوْلَىٰ بِإِثْرِ ذَوِي الْأَرْحَامِ مِنَ إِثْرِ الْأَخْيَارِ وَالْهَجْرَةِ). واته: خزمان بو میرانگرتنی خزمانیان له نه وانه که به هوئ نیمانه وه کرابوون، به برا به شیوه یه کی کاتی و میراتیان له یه کدی ده برد، له پیشترن و له یه کدی نیزیکترن.

٤- ﴿إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَيَّ أُولِيَّكُمْ مَعْرُوفًا﴾، مه گهر چا که یه که له گه ل دۆسته کانتاندا بکه، ((إِلَّا)) لیره دا (استثناء منقطع) یعنی (لکن))، هه لاواردنیکی دابراوه به مانای (به لّام) ه، یانی: به لّام ته گهر بئانه وی چا که یان له گه لدا بکه، نه وه پئی لینه گیراوه، بۆچی؟ چونکه هه لاواردن په یوه دست ((استثناء متصل)) نه وه یه که (مستثنی و مستثنی منه) یه که جۆر بن، وه که (جاء القوم إلا محمّد)، به لّام (استثناء منقطع) هه لاواردنی دابراو نه وه یه که (مستثنی و مستثنی منه) واته: هه لاویردراو و لی هه لاویردراو، یه که جینس نه بن، وه که له زمان عه په بییدا ریزمان زانان وینه یان به: (جاء القوم إلا حمار) واته: خه لکه که هات جگه له که ریک، که ره که، یه کیک نیه له فه و مه که.

لیره ش: (لأنّ ما بعد «إلا» ليس من جنس ما قبلها، إذ الأولوية التي أُلْبِتَتْ لأولي الأرحام، أولوية خاصة وهي أولوية الميراث بدلالة السياق)، واته: چونکه نه وه ی له دواي ((إلا وه)) هاته وه: ﴿إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَيَّ أُولِيَّكُمْ مَعْرُوفًا﴾، له جینسی نه وه ی پتیشن نیه که: (أولوا الأرحام) ه، چونکه نه وه له پتیشتریه ی که چه سپاوه بۆ خرمان، له پتیشتریه ی که تابه ته که بریتیه له پتیشربوون بۆ میراتگرتن، به ده لاله ق نه وه سیاقه که نه وه ی تیدا هاته وه.

٥- ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾، نه وه له کتیب دا تۆمار کراو بووه. (الکتاب) که (أل) ی ناساندنی له سره بۆ (عهد) ه، واته: نه وه له کتیبه که له کتیبی خوا دا، له وه دا که خوا له سر خه لکی نووسیوه و پتویستی کردوه، تۆمار کراوه، ده شگونجنی (الکتاب) (أل) ی (تعریف) بن و بۆ (عهد) بن، به لّام مه به ست له (کتاب)، (لوح محفوظ) بن، یانی: زانیاری خوا ﷻ واته: ده گونجنی که ده فه رموی: (في کتاب الله) نه م (کتاب الله) یه، له گه ل نه و (الکتاب) ه، له یه که جیا بن، (کتاب الله) قورانه، به لّام (الکتاب) لیره دا واته: زانیاری خوا، نه م رایه ش به هیتره، ده شگونجنی هه ره یه که بن و، نه و کاته (ال) به هی (عهد) داده نری، واته: له کتیبه که دا که (کتاب الله) وه پتیشتر ناوی هاته وه.

پیغمبه ر ﷺ له و باره وه که ده بن و مامه لیه ی له گه لدا بکری، که بۆ پرواداران له خو یان لیان له پتیشتره و نزیکتره و شایسته تره، فه رمایشتی زۆرن، دوو فه رمووده یان لی به نمونه دینینه وه:

یه کهم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ مُؤْمِنٍ إِلَّا وَأَنَا أَوَّلِي النَّاسِ بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اقْرَءُوا إِنَّ شِئْتُمْ: النَّبِيُّ أَوَّلِي بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، فَأَيُّهَا مُؤْمِنِ تَرَكَ مَا لَا فَلَئِنَّهُ عَصَبْتُهُ مَنْ كَانُوا، فَإِنْ تَرَكَ دِينًا، أَوْ ضَيَّاعًا، فَلْيَأْتِنِي فَأَنَا مَوْلَاةُ} (أخرجه البخاري: ٢٣٩٩، ومسلم: ١٦١٩)، واته: نه بوو هوردهیره ﷺ ده لئی: پیغمه بهر ﷺ ده فهرموئ: هیچ پرواداریک نیه، مه گهر من نیزیکترین که سم لئی له دنیاو له دواړوژدا، نه گهر ده تانه وئ به لکه ی نه وه بزائن، بخویننه وه، (النَّبِيُّ أَوَّلِي بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ)، نجا ههر پرواداریک مال و سامانیکی به جیهیشت با خزمه کانی پشستی، خزمه میرانگره کانی لئی به میرات بگرن، (ههر که سیک بن)، به لام نه گهر قهرزکی به جیهیشت (قهرزی له سهر بوو)، یاخود مال و مندالیک که ده بوو سهر پهرشتی بکری، نه گهرنا زایه ده بوون، با بیت بو لای من، من دوست و سهر پهرشتیارو نیزیکم بوئ.

دووهم: {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ} (أخرجه البخاري: ١٤، ومسلم: ٦٧)، واته: نه نه س ﷺ ده لئی: پیغمه بهر ﷺ ده فهرموئ: هیچ کامیکتان به پروادار له قه لهم نادرتن، تا کو منی له لا خو شه ویستر نه بی له باب و دایکی و مندال و، وه چه که ی و، تیکرای خه لکی.

مه سه له ی چواره م و کۆتایی:

په یمانی پته و وه رگرتنی خوا له پتغه مبه ران به گشتیی و، به تایهت موحه ممه دو نووح و ئیبراهیم و مووسا و عیسا ی کوری مه ریه م (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) تا کو خوا له راستیی راستان پیرستی و، بیروایانیش سزایه کی به تیش بدات:

خوا ﷺ ده فره موی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۖ﴾ (٧) لَسْتَلِ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ (٨) ﴿﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(١) - ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾، یادیش بکه وه کاتیک په یمانیکی پته ومان له پتغه مبه ران وه رگرت.

(وَإِذْ) (و) بۆ بادانه وه یه و ئه مه ده باته وه سه ر ئه وه ی پتشن، واته: هه روه ها (إِذْ) (بش، یانی: یاد بکه وه (اذکر)، کاتیک په یمانیانمان له پتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) وه رگرت به گشتیی، (الميثاقُ: إسم للعهد وَتَحْقِيقُ الوعد)، ناوه بۆ په یمان و جتیه جیکردنی به ئین، ئایا ئه و به ئین و په یمانه ی که له پتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) وه رگیراوه، چی بووه؟ خوا ﷺ به گشتیی باسی کردوه، به لأم به رهوت (سیاق) و به عه قَل و سه ليقه ده زانری، که ئه و په یمانه ی له پتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) وه رگیراوه، ده بی شتیک بی تایهت بی به وانه وه، ئه ویش ئه وه یه: مادام خوا کردوونی به نوپنه ری خو ی و، ره وانه کراوی خو ی، ده بی په یامی خوا بگه یه نن به به نده کان و، ده بی به نده کان دَخْشُش بکه ن و، موژده یان پی بده ن، نه گه ر ری خوا بگرن و، بیانته سینن و هو شیاریان بکه نه وه و هو شدارییان پی بده ن، نه گه ر لار برۆن و له ری لابه دن و، ده بی

ئەو ئايىن و بەرنامەيەى خوا پېيدا ناروون، ھەولبەدن لە ھۆياندا، لە مائ و خېزانپاندا، لە دەوروپەريان، لە كۆمەلگاپاندا، لە ھەموو پروەكانەو بەرجەستەى بکەن و جېبەجېى بکەن، خوا ئەو بەلئىنەى لە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) وەرگرتو، دەزانرئ كە ئەو بەلئىن و پەيمان، ئێوەرۆكەكەى ئەوہە.

۲- ﴿وَمِنْكَ مِنْ نُجْ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، ههروه‌ها له تۆو له نووح و ئیبراهیم و مووسا عیسی کوپی مه‌په‌یم، دواى نه‌وه‌ی که به گشتیی باسی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده‌کات، ئنجا ده‌فه‌رموئ: هه‌روه‌ها به تاییه‌ت: په‌یمان و به‌لئینی پته‌ومان له تۆ و، له نووح و ئیبراهیم و مووسا عیسی کوپی مه‌په‌یمیش وه‌رگرت، نه‌مه له زمانى عه‌ره‌بیدا پتی ده‌گوتی: (ذِكْرُ الْغَاصِّ بِغَدِ الْعَامِ)، باسکردنی شتی تاییه‌ته له دواى شتی گشتیی، پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به گشتیی په‌یمانان لیوه‌رگیراوه، به‌لام به تاییه‌ت له تۆ نه‌ی موحه‌مه‌د! ﷺ و له نووح و، له ئیبراهیم و، مووسا، عیسی کوپی مه‌په‌یم، نه‌م پیتنج (۵) پیغه‌مبه‌ره (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له سووره‌ی (الشوری) ش دا خواى په‌روه‌رگار پیکه‌وه‌ی هیتاون، که ده‌فه‌رموئ: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تُلَفِّرُوا فِيهِ﴾، واته: خوا له تایینی گشتیی خوی به‌رنامه‌ی بۆ داناون، نه‌وه‌ی که نووحی پتی راسپارد بوو و، نه‌وه‌ی بۆ تۆمان سروشکردود و، نه‌وه‌ی که ئیبراهیم و مووسا عیسا‌شمان پتی راسپارد بوون، (نه‌ویش بریتیه له‌وه‌ی): ئاین به‌رپا بکه‌ن و تیدا به‌رته‌وازه مه‌بن.

کهواته: ٺو په پیمانہ ی که لټره وه گیراوه، هر نهوہیہ که ټایین بهرنامہ ی خوا، ده بټی ټا بگہ نرټی و بهر ټا بکری و، بهر جه سته بکری له سر زهوی و، ټیدا پهرته وازه نه بن، نجا هه ندیک له زانایان - وهک له (موسوعة) عه پهبیه که ی خوم: (الإسلام) کما یتجلی فی کتاب الله) له بهرگی پټنجهم (۵) دا، که ترخانم کردوه بو باسی پټخه مبه ران، ٺو پټنج (۵) پټخه مبه ره که لټره دا پټکه وه هاتوون واته: نووح و نبیرا هیم و موسا و عیسا و موحه ممد (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ههروه ها له سووره تی (الشوری) ش دا پټکه وه هاتوون، هه ندیک له زانایان کردوویانه به

بەلگە لەسەر ئەوێ کە خوا بە پێغمەبەرى خاتەم دەفەرموێ: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَرْشِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ (الأحقاف، واتە: خۆت پابگرە وەك چۆن خاوەن عەزم و ئیرادە پتەوهكان لە پێغمەبەران خۆیان پاكەرت، گوتووینانە: (أولوا العزم) ئەو پێنجەن.

بەلام من لەوێ دا باسم كردووە، كە لە پاستیدا ئەو بۆچوونە پاست نیه، پێغمەبەران تەنیا ئەو پێنجەیان خاوەن عەزم نەبوون، بەلكو پێغمەبەران هەموویان خاوەن عەزم و ئیرادەى پتەو بوون، بەلێ دەگونجى بگوترى: ئەو پێنجەیان ناسراوترن، ياخود ئیرادەو عەزمەكەیان بەهێزتر بوو، بەلام مانای وا نیه پێغمەبەرانى دیکە خاوەن عەزم نەبوو بن، لە سوورەتى (طه) دا خوا لە بارى ئادەمەوه دەفەرموێ: ﴿وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ (طه، عەزيمان پتەو نەبینى واتە: لەو هەلۆتستەدا عەزيمان پتەو نەبینى، نەك ئادەم خاوەن عەزم نەبوو بێ، واتە: لەو هەلۆتستەدا كە خۆى مەرزەم بكات و، لە درەختە قەدەغەكراوە كە نەخواو، بە قىلى شەبتان هەلنەخەلەت، لەوهدا عەزیمەت و عەزم و ئیرادەى پتەومان پتەو نەبینى، نەك بە گشتى ئادەم خاوەن عەزم نەبووبى، ياخود تەنیا ئەو پێنج پێغمەبەرە خاوەن عەزم بووبن!!

كە ئەو هەلەیه كە، من كاتى خۆى لەو مەوسووعەیدا راستم كردۆتەو، چونكە بێگومان تەنیا بە خاوەن عەزم لە قەلەمدانى ئەو پێنج پێغمەبەرە، نوقسانى و پالداڤە لای پێغمەبەرانى دیکە، ئنجا ئیمە هەر لەبەر ئەوێ مەدحى پێنج لە پێغمەبەرانى خوا دەكەین، با لەوانى دیکەش ناسراوتر و پلە بەرزتر بن، یێنن ئەوانى دیکە بشكێنن، شتى خراپمان كردووە، چونكە لە پاستیدا پێغمەبەران، هەر كامێكان لە پۆزگارى خۆیدا لە تێو خەلكى خۆیدا، باشتى بوو و، پێغمەبەران بە گشتى باشتى مرقفەكانن، وەك خوا ﷻ لە سوورەتى (النمل) دەفەرموێ: ﴿قُلْ لِّلْحَمْدِ لِلَّهِ وَاسْلَمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۚ ءَآلَهُ خَيْرٌ مِّمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (النمل، واتە: بلى ستایش بۆ خواو سەلامى خوا لەسەر ئەو بەندانەى كە هەلبێژاردوون، یان دەفەرموێ: ﴿إِنَّ آلَهُ يَصْطَفِي مَنِ

اَلَمْ يَكُ رُسُلًا مِنْ اَنْۢبِیَآءِ اِنَّ اِلَهَ سَمِیْعٌ بَصِیْرٌ ﴿۷۶﴾ الحج، واته: خوا له فریشته‌کان و له خه لکئ نوینه‌ران هه لده بژیری، به دئیایی خوا بیسه‌ری بینه‌ره.

پتغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لژیردراوانی خوا ی په‌روه‌ردگارن و، له سووره‌ی (ص) دا، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفٰیۙنَ الْاَخِیَارِ﴾ ﴿۷۷﴾، واته: نه‌وانه به‌نده بژاردو و گولژیرکراوه‌کانی ئیمه‌ن.

۳- ﴿وَآخِذًا مِنْهُمْ مِثْقَالَ عَلِیْفٍ﴾، هه‌روه‌ها په‌یمانئیی زۆر پته‌و و مه‌حکه‌ممان لیوه‌رگرتن، (الغلیظ: القوي المتين الخلق)، (الغلیظ) شتیکه که قاییم و قوّل دروست کرابن، به‌لام (اسْتَعِیزْ هُنَا لِلْعَظِیْمِ الرُّفِیْعِ فِي جَنۢبِهِ)، لیره خوا زارواوه‌تو، بۆ شتیکی مه‌زن و به‌رز له جینسی خوئی.

۴- ﴿لَیَسْتَلْ اَلۡصَّٰدِیْقَیۙنَ عَنۢ صِدۡقِهِمۡ﴾، تاكو له باره‌ی راستیانه‌وه له راستان بپرسن. خوا ﷺ بویه په‌یمانی له پتغه‌مبه‌ران و ده‌رگرتو، پتغه‌مبه‌رانی ناردن و په‌یمانی لیوه‌رگرتن، تاكو له راستان بپرسیته‌وه ده‌رباره‌ی راستییه‌که‌یان.

۵- ﴿وَاعۡذَ لِلۡكَافِرِیۙنَ عَذَابًا اَلِیۡمًا﴾، بۆ بیپروایانیش سزایه‌کی به ئیتی داناو، نهم (ل) د، هه‌ندیك له زانایان ده‌لین: نه‌مه (ل) ی (عاقبه‌)یه، تاكو سه‌ره‌نجام ناوای لیبن، وه‌ك له سووره‌ی (القصص) ده‌فه‌رموی: ﴿فَالۡنَظۡطُ اِلَّا فِرَعَوۡنَ لَیَكُوۡنَ لَهُمۡ عَذۡوًا وَّحَزَنًا اِنَّ فِرَعَوۡنَ وَّهُنۡنَ وَخٰوَدُهۡمَآ كَاۡنُوۡا خٰطِیۡعِیۡنَ﴾ ﴿۷۸﴾، چونکه تالی فیرعه‌ون، بنه‌ماله‌ی فیرعه‌ون و شوئن که‌وتووای فیرعه‌ون، بویه مووسای مه‌لوتکه‌یان هه‌لته‌گرتو، که بویان ببی به‌دوژمن و مایه‌ی دلته‌نگیی، که‌واته: لیږدا (ل) که، (ل) ی سه‌ره‌نجامه که سه‌ره‌نجام وایلیتی، تاكو سه‌ره‌نجام خوا ﷺ له راستان بپرسیته‌وه، ده‌رباره‌ی راستییه‌که‌یان، ئنجا راستان ده‌گونجئ پتغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مه‌به‌ست بن، که له لووتکه‌ی راستیدا بوون، ده‌شگونجئ مه‌به‌ست هه‌موو نه‌و پروادارانه بن، که به‌ دوای پتغه‌مبه‌ران که‌وتوون، به‌راستی، بۆ نه‌وه‌ی خوا لیبان بپرسیته‌وه، چونکه نه‌گه‌ر پتغه‌مبه‌ریان بۆ نه‌تیرابان و، په‌یامی خوابان بۆ ره‌وانه نه‌کرا‌بایه‌و، دوا‌یی خوا لئی

پرسیانەوه، بیانوو یان دەبوو، پاساویان دەبوو، دەیانگوت: خوایه! نەمانزانی تۆ چیت پێ چاکەو، چیت پێ خرابە، تاکو چاکەکە بکەین و خۆمان لە خرابەکە بپارێزین، ھەرۆھەا بۆ ئەوێ بپێروایانیش خوا ﷻ ئازارتکی بە ئیشیان بۆ داہنتی، ئەو کاتە ئەوانیش ھیچ بیانوو پاساویان نابێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دەرسى دووالم** ❖

پښتانهی لہم دہرسہ

لہم دہرسہ مان ٹایہ تہ کانی: (۹ - ۲۷) واتہ: نوژدہ (۱۹) ٹایہ تہ دہ گریتہ خوی، تیپاندا باسی جہنگی ٹہ حزب (خندق) کراوہ، کہ لہ سالی پښجہ می (۵) کوچی دا پوویداوہ، بہ لکو دہ توانین بلین: حہ فده (۱۷) ٹایہ تی باسی جہنگی خہ ندہ قن و، دوو (۲) ٹایہ تیشیان باسی جہنگی بہ تی قورہ یزن، کہ ہہ ردوو جہنگہ کہ بہ دوا ی بہ کدا بوون و لہ کوٹایی سالی پښجہ می کوچیدا پوویداوہ، لہ مانگی شہ ووالدا کہ دہ کاتہ مانگی دہ (۱۰) یہم لہ سالی کوچی دا، کہ (بنو قریظہ) ی جوولہ کہ ہہ لہ میانی جہنگی ٹہ حزبدا بہ میانیان لہ گہ ل پیغہ مہر و ﷺ مسولماناندا شکاند و، ویستیان خہ نجہری غہر لہ پشتہ وہرا لہ مسولمانان بدہن، بہ لہم خوا ی دادگہر و بالادہ ست پیلانہ کہ یانی ہہ لودہ شانده وہو، کردی بہ نہ خشی سہر ناو.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٩﴾ اِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلِذْ رَاَعَتْ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَنْظُرُوْنَ بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَ ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا شَدِيْدًا ﴿١١﴾ وَلِذْ يَقُوْلُ الْمُنَافِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُۥ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿١٢﴾ وَلِذْ قَالَتْ طٰغِيْفَةٌ مِّنْهُمْ يٰۤاَهْلَ يَبْرَدٍ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوْا وَتَسْتَفْزِذُ فَسِيقٌ مِّنْهُمْ اَلَيْكَ يَقُوْلُوْنَ اِنْ يُّوْتَا عَوْرَةٌ وَمَا يٰۤاَعُوْرَةٌ اِنْ يُّرِيْدُوْنَ اِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوْا الْفِتْنَةَ لَا تَوْفَا وَمَا تَلَبَّسُوْا بِهَا اِلَّا بِسِيْرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوْا عَاهِدُوْا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْلَوْنَ الْاَدْبَرَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ

سَمُّوْا ۝ قُلْ لَّنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَسْمَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَحِذُّونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ ۞ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّظِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ أَسِخَّ عَنْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْفَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْنِي عَنْهُ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ الْفَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ ۞ يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَلَكِنْ بَاءَتِ الْأَحْزَابُ بَدُودًا لَوْ أَنَّهُمْ بَادَوْكُم فِي الْأَعْرَابِ يَسْتُلُوكَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝ وَلَمَّا رَمَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝ ۞ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۝ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ ۞ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْطِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَاتَ اللَّهُ فَوِيًّا عَزِيمًا ۝ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَافِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَبَنَاتِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْلُوهَا وَكَاتَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ فَرِيقٍ قَدِيرًا ۝ ۞

ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان

ئەي ئەوانەي پرواتان ھىناۋە! يادى چاكەي خوا بکەنەۋە بەسەرتانەۋە، كاتىك سەربازانىك (سوپايەك) بۆتان ھاتن، ئىمەش بابەك(ى بەھىز)مان ناردە سەريان، وپراي سەربازانىك (لە فرىستان) كە نەتانەدەدىتت و، خواش بىنەرى ئەۋەبوو كە دەتانكرد ﴿٩﴾ كاتىك لە سەرووتانەۋە و، لە لاي خوارووتانەۋە بۆتان ھاتن (ئابلۇوقەيان دان) و، ئەۋ ھالە ياد بکەنەۋە كە چاۋەكان (لە ترس و ھەژمەتان) لاياندا، (ئەبلەق بوون) و دلەكان گەيشتە گەرووان و، گومانى جۇراۋجۇرتان بە خوا دەبردن ﴿١٠﴾ لەۋ كات و شوئىنەدا بپرواداران تاقىكرانەۋە بە سەختىي راتەكتىزان ﴿١١﴾ ھەروەھا ياد بکەنەۋە كاتىك مونافىقەكان و ئەوانەي دلەكانيان نەخۇشىي تىدايە، دەيانگوت: خواۋ پىغەمبەرەكەي تەنيا گفىتى فرىودەريان پىداۋىن ﴿١٢﴾ ديسان ياد بکەنەۋە كاتىك كۆمەلىكىان گوتيان: نەي خەلىي يەثرىب! ھىچ شوئى مانەۋەتان نىە (سوود لە مانەۋەتان لىرەدا نىە لە مەيدانى جەنگدا) و، بگەرنەۋە (مالەكانى خۇتان)، ھەروەھا كۆمەلىكىان مۆلەتيان لە پىغەمبەر ۋەردەگرت دەيانگوت: بىگومان مالەكائمان بە دەرەۋەن (ھىچ پارىزەرەيان نىە)، لە ھالىك دا كە (مالەكانيان) بە دەرەۋەش نەبوون (بى پارىزەرە نەبوون) تەنيا مەبەستيان راكردن بوو ﴿١٣﴾ ئەگەر ھاتباۋ لە لايەكانى شارەۋە بەسەرياندا درابايە (و دوژمن لىيان ۋە ژووركەۋتبايە)، ئىجا داۋاي ھەلگەپانەۋەيان لىكرابايە، دەيانكردو كەمىك نەبىي جىيەجىكردى ئەۋ (داۋاكارى)ەيان نەدەۋەخراند ﴿١٤﴾ ھەرچەندە بە دلىيايشەۋە پىشتەر پەيمانيان بە خوادا بوو كە پشت ناكەنە دوژمن و، بىگومان پەيمانى خواش لىي دەپرسىتەۋە ﴿١٥﴾ پىيان بلى: ئەگەر لە مردن و كوشتن رابكەن، راكردن سوودتان پى ناگەيەننى و، لە ھالى قوتاربوونىش دا كەمىك نەبىي (لە ژيانى دنيا) بەھرەمەند ناكرىن ﴿١٦﴾ بلى: نايان ئەگەر خوا خراپە و زيانىكى بۆتان بوئ، يان بەزەيەكى بۆتان بوئ، ئەۋ كەسە كىيە كە لە

بەرانبەریدا دەتاپارێزی و چەپالەتان دەدات! (بێگومان) جگە لە خوا هیچ دۆست و پشتیوانێک شک نابەن ﴿۱۷﴾ مسۆگەر خوا ئەوانەتان باش دەناسێ کە پەكخەرو کۆسپن (لە بەشداریی کردنی جەنگ دا)، هەروەها بێژەرەن بە براپەکانیان: وەرە لەمان (و مەچن بۆ جەنگ) دەناسێ، لە حالیک دا کە خۆشیان کەمێک نەبێ ناچن بۆ جەنگ ﴿۱۸﴾ ئەوانە (لە هەموو پرویکەووە) لەگەڵتان چرووکن، (بێ خێرن بۆتان، کاتیکیش ترس دێ، دەیانبینی تەماشات دەکەن، چاویان دەسوورێن وەک کەسێک کە لە کاتی مردن دا بێهۆشیی بەسەردا دێ، کەچی هەر کات ترس نەما، دەتانخەنە بەر زمانە تیزو پرندەکانیان، لە (ئەنجامدانی) هەر چاکەیک دا چرووک پێژدن، ئا ئەوانە (کاتی خۆشی) برۆیان نەهێنا، ئنجا سەرەنجام خوا کردووە (بە پوالت باشە) کانی هەلوەشاندوونەووە، ئەوێش بۆ خوا ئاسانە ﴿۱۹﴾ (ئەوانە دوای شکانی ئابلووقە ی شارو رۆیشتی سوپای دوژمن) هێندە ترساو، پێیان وایە (سوپایەکانی) حیزبەکان نەڕۆیشتوون و، ئەگەر (گرمیان) حیزبەکانیش بگەرێنەووە (بۆ سەر مەدینه) حەز دەکەن، لە نێو عەرەبە بیاباننشینەکاندا بن (لە دورووە) لە هەوالەکانتان بپرسن و، ئەگەر لە نێویشاندا بان تەنیا کەمێک دەجەنگان ﴿۲۰﴾ بە دنیایی لە پێغەمبەری خوادا ﷺ سەرمەشقیکی باش هەیە، بۆ هەر کەس بە ئومیدی (بەزەیی) خواو (پاداشتی) پۆزی دوازی بێ و، زۆر یادی خوا بکات ﴿۲۱﴾ کاتیکیش برۆداران حیزبەکانیان دیتن، گوتیان: ئەمە بوو کە خواو پێغەمبەرەکە ی بەلێنیان پێداووین (کە لە تەنگانادا سەردەکەوین) و، خواو پێغەمبەرەکە ی پاستیان فەرموو و، ئەو (حالتە)ش، تەنیا برۆ و ملکەچی تێدا زێدەکردن ﴿۲۲﴾ لە نێو برۆداران دا پیاوانیک (ی دانسقە) هەن، کە لەو پەیمانە ی لەگەڵ خوادا بەستوویانە، پاستیان کردووە، ئنجا هەیانە بەلێنەکیان جێ بەجێکردووە، هەشیانە چاوەڕێ دەکات و، هیچ گۆرانیکیان تێدانه کردووە ﴿۲۳﴾ (ئامانجیش لەو ئەووە بوو) کە خوا پاداشتی راستان بە هۆی راستییانەو بەداتەووە، ئەگەر ویستیشی سزای مونا فیکەکان بەدات، یان گەڕانەووەیان لێ وەر بگرێ، بێگومان خوا تێبوردە ی میهرەبانە ﴿۲۴﴾ سەرەنجامیش خوا ئەوانە ی بێسروان بە (دلی پر لە) پەستی و توورەییەو بەرپەرچ دانەووە و، هیچ سوودێکیان وەر نەگرت و، خواش جەنگی لە

كۆل بېرواداران كردهوه و، خواش به هېزی زالّه ﴿٢٥﴾ نهوانهش له خاوهن كتيبه كان كه پشتگيريان كردن (هي بته رسته كانى مه ككه) له قه لايه كانيان داييه زاندى و، ترس و بيمى هاويشته دلّه كانيانه وه (كه سه ره نجام) كومه ليكتان (ليتان) كوشت و، كومه ليكتيشان تان به ديل گرتن ﴿٢٦﴾ ههروه ها زهويه كه يان و خانووه كانيان و سامانه كانيان و، سه رزه مينيكيش كه نه چوو بوونه سه ري (نه كه وتبووه ژير پكيتان، نهوانه ي هه موو) كرده ميراتان (به ميراتان گرت) و، خواش له سه ر هه موو شتيك توانايه ﴿٢٧﴾.

شيكردنه وهى هه نديك له وشه كان

(زَاعَتِ الْأَبْصُرُ): واته: چاويان نه بله ق بوون، يان: چاويان لايدا، (الرُّيْحُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ)، (زيغ) بريته له وه كه شتيك له ربي راست لا بدات، مروف كاتيک ده كه ويته حاله تيكي ترس و له رزيكي زور، سه راسيمه ده بي و چاوي نه بله ق ده بن و، چاوي به هه موو لا ياندا ده سوورين، چونكه نازاني نه وهى جيگاي مه ترسيه بو، له كوئوه دي؟ له بهر نه وه چاوي ده سوورين.

(الْحَكَايَرُ): (جَمْعُ خَلْجَةٍ، وَهِيَ رَأْسُ الْغُلْصَةِ مِنْ خَارِجٍ)، (خنجرة) فورگ، كه به (خناجر) كو ده كرتيه وه، (وَبَلَّغَتِ الْقُلُوبَ الْحَنَاجِرَ)، دلّه كان گه يشته فور فور اگه كان، كه مه به ست نه وه يه دلّه كان زور به خيري لي ده دهن و، مروف وا هه ست ده كات خه ريكه دلي بيته دهر.

(زَلْزَلَا): واته: راشه قيران، راته كيران، (التَّزَلُّزُ: الْإِضْطِرَابُ وَتَكْرِيضُ حُرُوفٍ لَفْظِهِ تَنْبِيءٌ عَلَى تَكْرِيرِ مَعْنَى الزَّلْزَلِ فِيهِ)، (زلل) به ماناي لادانه، نجا (تَزَلُّزُ) بريته له هاتن و چوون و جوولان، پيته كان كه دووباره ده بنه وه (زَلْزَلَةً)، يان (زِلْزَال) ده لاله ت له سه ر نه وه ده كات، كه ماناي (زلل) ي تيدا دووباره بوته وه، لادان و جووله جووله.

(لَا مَقَامَ لَكُمْ): شوئنی وەستان بۆ ئیوه نیه، یاخود: کاتی وەستانی نیه، یاخود: وەستان بۆ ئیوه نیه، (مَقَام) هەم بە چاوگ دەگوتری، هەم بە ناوی شوئین، هەم بە ناوی کات.

(عَوْرَةً): (العَوْرَةُ: شِقُّ فِي الشَّيْءِ كَالثُّوْبِ وَالتَّيْتِ وَنَحْوِهِ...)، (عَوْرَةُ) بریتیە لە درزو کەلێنیک لە شتیکدا، وەك لە بەرگ و پۆشاک، لە دیوار، وێنە ی ئەوانە، (عورة) لێردا بە مانای بۆشاییە، یان بە مانای شتیکە کە پارێزراو نەبێ و بە دەرەوه بێ، واتە: ماله کائمان بە دەرەودن، شوورەیان نیه، یاخود پارێزەرێکیان نیه.

(أَقْطَارِهَا): (جَمْعُ قَطْرٍ: وَهُوَ الْجَانِبُ)، (قَطْر) بە مانای لا، یان تەنێشت دێ، (أَقْطَار) لایەکان، وەك خوا دەفەرموی: ﴿إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الرحمن، واتە: ئەگەر دەتوانن لەلایەکانی ئاسمان و زەوی دەرچن.

(الْفِتْنَةُ): وشە (فِتْنَة) لە نەسلدا بە مانای تاقیکردنەوە دێ، بەلام دواوی دەخوارزێتەوه بۆ: بەلۆ، پێشەهات و، سزا، بەلکو جاری وا هەیه بۆ: کوفر و شیرک و هەلگەپانەوه، کە بە پێی سیاقەکان مانای دەگۆڕی، لێردا (إِذَا سَلُّوا الْفِتْنَةَ) واتە: داوايان لێ بکړی هەلگەپنەوه، بۆیە وامان لێکداودتەوه: (الْفِتْنَةُ: الْبَلَاءُ الْمُصِيبَةُ، الْعَذَابُ، الْوُقُوعُ فِي الْكُفْرِ وَالشُّرْكِ، وَهُوَ الْمَقْصُودُ هُنَا).

(وَمَا تَلَبَّثُوا): واتە: کەمێک نەبێ نەدەمانەوه، دەگوتری: (لَبِثَ بِالْمَكَانِ: أَقَامَ بِهِ فَلَزِمًا لَهُ)، لە شوئنه کە مایەوهو پێیوهی پەيوەست بوو، کەواتە: (وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا)، کەمێک نەبێ نەدەوه خزان، کە داوايان لێ دەکرا بچنە ئێو کوفرو شیرکەوهو، هەلگەپنەوه لە ئیسلام، ئەگەر داوايان لێکرا بایە کەمێک نەبێ پێی نەدەچوو، کە ئەوهیان دەکرد.

(الْمُؤْمِنِينَ): پەكخەران، ئەوانە ی کۆسپ و پەرچ دەخەنە پێی خەلک، (الْعَالِقُ: الضَّارِقُ عَمَّا يُرَادُ بِهِ مِنْ خَيْرٍ، عَاقَهُ وَعَوْقَهُ وَاعْتَاقَهُ)، (عَالِق) بریتیە لەوهی خێریک روو لە کەسیک بکات، بەلام شتیک بپێتە پەرچ، یان کەسیک ببیتە کۆسپ لە بەردەمیدا، دەگوتری: (عَاقَهُ وَعَوْقَهُ وَاعْتَاقَهُ) هەرسێکیان بە یەك واتان.

ئىنجا (عائق) واتە: كۆسپ و پەرچ، بەلەم (معوق) واتە: پەكخەر، (عائق) بوونە كۆسپ و پەرچى شىتەك بى ئەۋەى وىستىكى ھەبى، بۇ ئىۋونە: دىۋارىك بەردىك دەپتە كۆسپ (عائق)، بەلەم (معوق) ھەمەن ئىرادەو وىستىكى لە پىشتەۋەيە، (المعوقين) واتە: ئەۋانەى خەلك دەگىرنەۋەو خەلك لادەدەن.

(هَلُمَّ إِلَيْنَا): (هَلُمَّ: دُعَاةٌ إِلَى الشَّيْءِ)، (هَلُمَّ) بانگىردنە، ناۋى كار ((اسم فعل))، كە بۇ تاك و دوۋان و كۆۋ ئىرىنەو مېنە، ھەموۋىان ۋەك يەكە، بەلەم ھەندىك گوتوۋىانە: ئەگەر دوۋان بن: (هَلُمَّ)، ئەگەر كۆ بن: (هَلُمَّوا)، مېنە بى: (هَلُمَّ)، بەلەم پاي يەكەم پاسترە كە (هَلُمَّ) بۇ ھەموۋىان بەكاردى، واتە: ۋەرن بۇ لامان.

(أَشَحَّةٌ عَلَيْكُمْ): (أَشَحَّةٌ) كۆى (شحيح) ە، واتە: چرووك و پۇد، (الشَّحُّ: بَخْلٌ مَعَ حِرْصٍ)، (شَح) بىرىتە لە چرووكى، لەگەل سوور بوون لەسەر چرووكى، واتە: (شحيح) لە (بخيل) ماناكەى بەھىزترە، واتە: چرووكن لەسەر ئىۋەو ھىچ خىرىكىان لە ئىۋە بۇ ھەلناۋەرى، نە شتى ماددىى و نە مەعنەۋىى.

(سَلَقُواكُمْ): (السَّلَقُ: بَسَطَ بِقَهْرٍ بِالْيَدِ أَوِ اللِّسَانِ)، (سَلَقَ) بىرىتە لەۋە كە لە روۋى بالادەستىيەۋە دەست بۇ شىتك، يان زمان بۇ شىتك دىرۇ بىرى، كەۋاتە: (سَلَقُواكُمْ): زمانىانتان لى دەدەن.

(حَدَادٍ): بە زمانانىكى تىز، چونكە (حداد) كۆى (حدید) ە، دەگوتى: (لِسَانٌ حَدِيدٌ: صَارِمٌ وَمَاضٍ، إِذَا كَانَ يُؤْثِرُ تَأْثِيرَ الْحَدِيدِ)، (لسان حدید) واتە: زمانىكى تىز، زمانىكى پىندە، مەرج نىە بە پىرن بى، يانى: كارىگەرىسى تىپىدا ھەيە، ۋەك چۇن ئاسنىك لە شىتك دەدەى، يان بە شارنىك ئاسن شىتك دەپى، ئەو زمانەش كە بەرانبەر بە كەسى بەرانبەر تىز بى، پىتى دەگوتى: (لسان حدید) ە، واتە: زمانىكە ۋەك چەقۇۋ تىخ دەپى.

(قَضَىٰ تَحَبُّرٌ): واتە: نەزەكەى خۇى، يان بەلئىنەكەى خۇى جى بەجىكدودە، دەلتى: (النَّعْبُ: النَّذْرُ الْمَعْكُومُ بِوَجُوبِهِ)، لە خۇ گرتنىكە كە پىۋىستەو ھوكم دراۋە، بەۋەى جى بەجى بىرى، (قضى نعبه) يانى: (وَقَى بَعْثِدِهِ)، يان (وَقَى بَنَدْرِهِ)، بەلئىنى خۇى، يان نەزرى خۇى جى بەجىكدودە.

(يَغْطِيهِمْ): واته: به په ستيانه وه، (الغَيْظُ: أَشَدُّ الْعَصَبِ، وَهُوَ الْحَرَارَةُ الَّتِي يَجْذُهَا الْإِنْسَانُ مِنْ قُورَانِ دَمِ قَلْبِهِ، (غِيظ) بریتیه له تووړه بوونیکي زور، بریتیه له وگه رمیبه ی مروؤف له دهروونی خویدا هه ستي پتیده کات، کاتیک که هه ست ده کات خوینی زیاتر ده جوشتی.

(صَيَّاصِهِمْ): (جَمْعُ صَيْصَةٍ: وَهِيَ الْحِصْنُ، وَيُقَالُ: لِقَرْنِ الْبَقَرِ، وَيُقَالُ: الشُّوَكَةُ الَّتِي يُقَاتِلُ بِهَا الذِّبْيُ، (صَيْصَةٌ) يان (صَيْصِيَّة) ههم به قه لا ده گوتري، ههم به قوچی ره شه ولاخ ده گوتري، ههم به و درکهي که له شیر شه پری پتیده کات له پییه کانی دا، نینوکه کانی.

(لَمْ تَطَّوْهَا): واته: نه بچوونه نیو، ده گوتري: (وَطْنُهَا بَرَجْلِي، أَطْنُوهُ وَطَاءٌ وَوَطَاءَةٌ)، واته: یتیم له سر دانا، که واته: (لَمْ تَطَّوْهَا) یانی: (لم تدخلوها) نینسان کاتی ده چی بو شویتیک پییه کانی لن داده نن.

هو ی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هو ی هاتنه خواره وهی نه و نایه ته ی که ده فهرمو ی: ﴿وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
أَلْفِتَالٌ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾

له باره وه نه و گپ دراوه به هاتوه:

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خُبِسْنَا يَوْمَ الْغَنْدَقِ عَنِ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، حَتَّى كُنْهِمْنَا ذَلِكَ، وَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ أَلْفِتَالٌ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَمَرَ بِلَالًا، فَأَقَامَ الصَّلَاةَ، ثُمَّ صَلَّى الظُّهْرَ كَمَا كَانَ يُصَلِّيهِ قَبْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ أَقَامَ الْعَصْرَ، فَصَلَّى الْعَصْرَ كَمَا كَانَ يُصَلِّيهِ قَبْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ أَقَامَ الْمَغْرِبَ، فَصَلَّى الْمَغْرِبَ كَمَا كَانَ يُصَلِّيهِ قَبْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ أَقَامَ الْعِشَاءَ فَصَلَّاهَا كَمَا كَانَ يُصَلِّيهِ قَبْلَ ذَلِكَ، قَبْلَ أَنْ يَنْزِلَ: (فَلِنْ خِفْتُمْ فِرْجَالًا، أَوْ رُكْبَانًا) (أَخْرَجَهُ ابْنُ

أبي شيبة في المصنف: ٨٣٥١، والنسائي في الكبرى: ١٦٢٥، والبيهقي في الدلائل ج ٣، ص ٤٤٥، وأبو يعلى: ١٢٩٦، قال حسين سليم أسد: إسناده صحيح^(١).

نه بوو سه عیدی خودری ﷺ ده لتي: له پوژي خه نده کدا (واته: پوژي جهنگي نه حزب) نيمه دهر فهمان نه بوو نويزه کاني نيوه پوړو عهصر و شيوان و خه و تنان بکهين، (نهو چوار نويزه يان بو نه کراون، دياره گه ماروډان و نابلو و قه دانه که لهو کاته دا زور تووند بووه، هر هه موويان سه رقالي بهر په رچدانه وه بوون، شه په تير بوون و دوژمنان هير شيان هيناوه)، هه تا دوايي خوا ﷺ نه وهی له کول کردينه وه، (نه ویش نه وه بوو که بايه کي توندي نارو، کافره کان به دهردي خو يانه وه گرفتار بوون)، خوا نهو نايه ته ی ناره خواره وه که ده فهرموئ: ﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَاتَ اللَّهُ فَوْيًا عَزِيْرًا﴾ (دواي نه وه که نهو چوار نويزه يان چوون، له وه ختي خويدا بو يان نه کراون)، پيغه مبه ر ﷺ فهرمانی به بيلال کرد، قامه تي خويند، دوايي نويزي نيوه پوړي کرد، وه ک چوون پيشتر ده يکرد، (واته: به چوار پکات)، دوايي دووباره بيلال قامه تي خويند وه نويزي عهريشي کرد، هه روه ک چوون پيشتر ده يکرد، دوايي دووباره قامه تي خويند وه نويزي خه و تنانيشي کرد، وه ک چوون پيشتر ده يکرد، (نه وه ش پيش نه وه بووه، که چونه تبي نويزي ترس بيته خوار، پيش نه وهی نهو نايه ته دابه زي: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة، ﴿٣١﴾) خواي په روه ردگار ده فهرموئ: نه گهر ترستان له سر بوو نويزه که تان بکهين به پيوه، يا خود به سواړي، نه گهر دلنيا بوونه وهو ترستان نه ما، يادي خوا بکهين، هه روه ک چوون نه وهی فير کردوون، که نه تانده زاني.

(١) قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب، قلنا: وهذا سند صحيح، ج ٣، ص ٩٤.

ماناي گىشتىي ئايەتەكان

پىشتىر باسماڭنى كىرگەن ھەر كام لە جەنگى ئەھزاب و، جەنگى بەنى قورەيزە، كە تىرەيەك بوون لە جوولەكەكان، لە كۆتايى سالى پىنجەمى كۆچى، لە مانگى شەھووالدا پروويداۋە، كە مانگى شەھووال مانگى دەيەمىنە لە سالى كۆچىدا، بۆيە تىمە بەسەرھاق جەنگى ئەھزاب و جەنگى ھۆزى بەنو قورەيزە لە باسكى سەربەخۇدا دەكەين، وردەكارىيەكان لەۋىدا باس دەكەين، بەلام لىرەدا بە كورتىي بەسەر ماناي گىشتىي ئەم نۆزدە ئايەتەدا دەپۆين.

خو ﷻ بانگى بىرۋاداران دەكات، بانگى بىرۋادارانىك كە يەكەمىن كۆمەلى بىرۋاداران بوون، يەكەمىن پىشت (جىل)ى بىرۋاداران بوون، كە ھاۋەلانى بەرتىزى پىغەمبەرن ﷺ دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، ئەي ئەۋانەي بىرۋاتان ھىناۋە! چاكەي خوا ياد بىكەنەۋە لەسەر خۇتان.

بىگومان ئەم دواندن (خطاب)ە، تىمەش دەگىرتەۋە، پىش تىمەش و دۋاي تىمەش دەگىرتەۋە، چونكە ئەۋ چاكەيەي كە خوا لەگەل پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاۋەلانى بەرتىزىدا خوا لىيان رازىيى، كىرەۋىيەق، تىمەش دەگىرتەۋە، ئەگەر خوا ئەۋانى نە پاراستباۋ، سەرى نەخستبان، ئەۋ ئايىن و بەرنامەۋ پەيامى خوايە، نەدەگەشتە دەستى تىمە، ھەر بۆيەش خوا ئەۋ دواندانەي كە راستەۋخۇ ئاراستەي ھاۋەلانى بەرتىزى پىغەمبەر ﷺ كىرەۋىن، لە يەك شوتىنىشدا لە قورئاندا نەيفەرمۋە: (يا أصحاب النّبي، يا صحابة النّبي)، ئەگەر ۋاي فەرمۋوبايە، بەس ئەۋانى دەگىرتەۋە، بەلام ھەمىشە دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەي ئەۋانەي بىرۋاتان ھىناۋە! كە ئەۋانىش دەگىرتەۋە بە پەلەي يەكەم و، مەسۇلمانانىش لە ھەموو جىل و پىشت و سەدەكاندا دەگىرتەۋە، ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾، ياد بىكەنەۋە كاتىك سەربازانىك بۇتان ھاتىن، پەلەماريان دان و ھىرشىيان بۇ ھىنان،

که مارویان دان، ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَحُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾، نیمه‌ش بایه کی تایه همان
نارده سهریان، بایه کی به هیز که پیغه مبه ر ﴿فَهَرَمُوهُ يَتَى﴾ (صبا) بووه، (ریح
الصبا)، و یرای سهر بازاتیک که نه تانده بینین، که مه به ست پتی فریشته کانه،
﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾، به دنیایی خواش بینهری نه وه بوو که
ده تانکردو ده بکه ن.

ننجا خوا بومان وینا ده کات، نهو سوپایه چۆن هاتوه؟ ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ
وَمِنَ اسْفَلٍ مِّنكُمْ﴾، کاتیک که له لای سهروواتانه وه (له لای باکووره وه) هاتن و،
له لای خواریشه وه بۆتان هاتن، که ده گونجی ته نیا لهو دوو لایه نه وه هاتن،
ده شگونجی مه به ست نه وه بی: له هه موو لاهو له هه ر چوارلاوه بۆتان هاتن،
که هاتن شاری مه دینه یان که ماروډا، ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ﴾، یاد بکه نه وه کاتیک
که چاوه کان لابانده دا، چاو نه بله ق ده بوون له ترسان، چاو به ملاولا ده سووران،
﴿وَلَغَتِ الْأَلْهُوبُ الْحَنَاجِرُ﴾، دلّه کانیش که بشته که رووان، واته: دلّه کانتان
به خیزی لیان ددها، خوا مروقی وا خولقانده، کاتیک تووشی مه ترسییه ک دی،
له میشکه وه فه رمان ده چن بو دل که خیراتر لیدات و، خوین باشر دابه ش
بکات، به سهر جه سته دا، بو نه وه ی نه دنامه کان ناماده بن، بویه که سیك که
تووړه ده بی سوور ده بیته وه، چونکه خوینی زیاتر بو دهم و چاو و هه موو
نه دنامه کانی ده چن و، په یت و گورج ده بیته وه، ﴿وَتَطْنُونَ يَاللَّهُ الْطُنُونَ﴾، گومانی
جوړا و جوړیشتان به خوا ده بردن، هه بوو گومانی وابوو که: نه وه به لینی خوابه و
خوالو پیغه مبه ری خوا ﴿رَاسْتَيَانْ﴾ فه رمووه و نیمه سه رده کهوین، هه شبوو به
جوړیکی دیکه بیرى ده کرده وه و گومانی خراپی ده برد!

هه شبوو که هه ر به ته مای سه ر ومالی خو ی نه ماوه! هه شبوو که له و
نیتوانه دا بووه، ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ﴾، له و کاته دا و، له و شونتهدا برواداران
تافیکرانه وه، جه بریزان، ﴿وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا﴾، زور به خهستی و به سه ختی
تیکه وه پاشه قیزان، پاته کیزان.

﴿وَلَا يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾، ياد بکەو! کاتىك که مونافىقە کان و ئەوانەى دلیان نەخۆشىی تېدايە، دەیانگوت، مونافىقە کان ئەوانە بوون که له دەرووندا کافربوون به پوالت خۆيان به مسولمان پيشانداده، به لام ئەوانەى نەخۆشيان له دلداهە، ئەوانە بوون که مسولمان بوون، به لام گومان و دوو دلیى هەبوو له دل و دەروونياندا، دەیانگوت چى؟ ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾، خواو پەوانە کراو کەى، تەنیا به لىنى فریودەریان پىداوين، يانی: هیچ به لىنىکیان پى نەداوين مەگەر به لىنىکی فریودەر، واتە: کلاويان لەسەر ناوين، هەلپانخەلە تاندووين، که گوتوويانە: به دواى ئىسلام بکەون و خوا دەتاپارزى و سەرتان دەخات، ﴿وَلَا قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَأْكُلَ بُرْبُ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا﴾، ياد بکەو! کاتىك کۆمەلکيان دەیانگوت: ئەى خەلکى بەثرىب (خەلکى مەدينە)) مانەوہ بو تيوہ لىرە نيە، يان: شوئى مانەوہ، يان: کاتى مانەوہ نيە، بگەرپنەوہ، واتە: بگەرپنەوہ بو ماله کالى خوتان، ﴿وَيَسْتَعِزُّنَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ آلِيَّ﴾، کۆمەلکيشيان مۆلەتيان له پىغەمبەرى خوا ﷺ وەرەگرت، بۆچى مۆلەتيان وەرەگرت؟ بو ئەوہى بچنەوہ مالى، ﴿يَقُولُونَ إِنِّي نُسُوتَا عَوْرَةً﴾، دەیانگوت: ماله کامان چۆلايين، ماله کامان بۆشن، پاريزراو نين و به دەرەوہن، خوا دەرەموى: ﴿وَمَا هِيَ بِمَعْرُوفَةٍ﴾، له حالىک دا ماله کانيان و خانووە کانيان به دەرەوہ نەبوون، بى پاريزەر نەبوون، چونکە يان قەلاو بورج هەبوون، يان خەندەق لىدرايوو، له شوئە کالى دیکەش مسولمانان شوئى پاراستيان دروست کردبوو، ﴿إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾، تەنیا هەلاتيان دەويست، پارکردنيان دەويست، بيانويان به وەدەگرت که ماله کامان بۆشن و دەورى ماله کامان چۆلن، ياخود ماله کامان هیچ پاريزەريان نيە.

﴿وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا﴾، نەگەر له لايە کالى شارى مەدينەوہش دوژمن لىيان وەژوور کەوتبايەو، پەلامار درابان، ﴿ثُمَّ سِيلُوا الْقُسْنَ﴾، دوايى داواى فیتنەيان لىکرايابه، واتە: داواى هەلگەرپانەوہ، يان داواى کافربوونەوہ و موشرىک بوونەوہيان لىکرايابه، ﴿لَا تَوْحَا﴾، دەياندا، واتە: ئەوہى که داويان لى دەکرا،

ده یانبه خشی، ﴿وَمَا تَلْبَسُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا﴾، که میکیش نه بی نه یانده وه خرانده، واته: دوانده ده کوتن، به خیرایی نه وهی لیان داوا ده کرا، جینه جیان ده کرد، نه گهر کافر بیون و هه لگه پانه وهش بووایه!

﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَهْدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾، پشتریش به لئینان به خوادا بوو، ﴿لَا يُولُونَ الْأَذْبَنَ﴾، پشت له دوزمن ناکهن، له کاتی جهنگ و پرو به پروو بوونه ووده! ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾، به دلنیایی به لئینی خواش لئی ده پرسریتته وه، به لئینیک که به خوا ده درئی خوا لئی ده پرسریتته وه، که نایا خواهه نه که ی وه فادار بوو به وه به لئینه، یان بی وه فا؟ پابه ندبوو یان نا؟!

﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾، بلن: هه لاتن سوودتان پتیاگه به نی، نه گهر له ترسی مردن رابکهن، یان له ترسی کوشتن، ﴿وَإِذَا لَا تُمْعِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، نه گهر راشبکهن، له ترسی مردن و کوشتن، که میک نه بی به هرهمه ند ناکرین، واته: له زیانی دنیا به هرهمه ند ناکرین، واته: تو تیتستا به حساب له هوکاریک راده که ی که مردنی خوئی تیتدا ده بینی، یان کوزرانی خوئی تیتدا ده بینی، به لام ههر ده مری، نه گهر به وه شته که تو جیتی مه ترسیتته، که به هویه وه بکوژری یان مری، نه گهر به وهش نه مری، به شتیکی دیکه ده مری و ههر نامینیه وه له دنیا، ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنْ اللَّهِ﴾، بلن: کتیه نه وه که سه ی که له خوا ده تانباریزی، کئی چه پالنه تان ده دات، ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ مَوْتًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً﴾، نه گهر خوا بیه وئی زیانیکتان تووش بکات، یاخود نه گهر بیه وئی به زه بیتان بو فراهه م بینن، کئی ده توانن بیتته به ریه رچده، نه گهر خرابیه کتان تووش بکات و، کئی ده توانن بتانباریزی، هه روه ها نه گهر خوا چاکه و به زه بیتته کتان به قسمه ت بکات، کئی ده توانن بیگپریتته وه، به ریه رچی بداته وه؟ ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾، جگه له خواش هیچ سه ریه رشتیارو هیچ پشتیانان نیه.

تنجا دیته سه ر باسی کومه لئیک دیکه یان، که ههر به وه نده یان وازنه هیئاوه که خو یان برؤن، به لکو هه ولپانداوه سوپایه که ی پتغه مبه ری خواش ﴿لَيْتَ لَكَ بَلَاءٌ﴾ بکهن و، ههر که سه به مال و مندالی خویه وه سه رقآل بکهن و مه یدانیان پنی

چۆلىكەن، ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ﴾، بە دۇنيانى خۇا ئەوانەتان دەناسى كە
 پەرچ و كۆسپ دروستكەرن، ياخود خەلك ساردكەرەوون و، خەلك گىپەرەوون لە
 مەيدانى جەنگ و جيهاد، ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا﴾، بىژەرەن بە براپەكەنيان:
 وەرەن بۆلای ئىيمە، ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ناشچن بۆ جەنگ و بۆ كوشتار،
 مەگەر كەمىك نەبى، بايى شەرمى پرووان و، بايى ئەو كە بە ترسۇك لە قەلەم
 نەدرىن، يان بايى ئەو كە نەكەونە سەر زارو زمانى خەلكى، ﴿أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ﴾،
 زۆر چرووكن لەسەر ئىتو، واتە: هېچ خىرىكىيان نىيە بۆ ئىتو، نەخىرى ماددىسى
 و نەخىرى مەعنەوى، ﴿فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَقْظِرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي
 يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، كاتىك ترس دى، دەيانىنى تەماشات دەكەن چلويان
 دەسوورتن، وەك كەستىك كە لە حالەق مردندايەو بىھۆشى مردن بەسەر دادى،
 ﴿فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِالْأَسِنَّةِ جِدَادٍ﴾، بەلەم ھەر كە ترس لاچوو، بە
 زمانە تىژو برىندەكەنيان لىتان دەدەن، واتە: زمانى تىژيان بۆ ئىتو بەكاردەخەن،
 بە تىغى زمانيان دژى ئىتو قسە دەكەن، ﴿أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ﴾، زۆر چرووك و
 دەستووفاون لە بەرانبەر ھەر چاكەبەكدا، واتە: هېچ خىرو چاكەبەكيان لى
 ھەلناوهرى، ﴿أُولَئِكَ لَمْ يُمْسِكُوا فَاحْطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ﴾، ئا ئەوانە پروايان نەھيتاوە،
 ئەو پروايەي كە خۇا دەپەوى، ھەر بە روالەت كوتوويناە مسولمانين، بۆيە
 خۇا كرددەوەكەنى ھەلەوەشاندوونەو، ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾، ئەوەش بۆ خۇا
 ئاسانە، خۇا ستەم لە بەندەكان ناكات، بەلەم خۇيان ستەم لە خۇيان دەكەن،
 ﴿يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾، ئەوەندە ترساون لە گەمارۆدان و ئابلوووقەدانى
 شارەكەيان لەلایەنى دوژمنەو، وا ترسيان چۆتە دل، دواى ئەوەي كە گەمارۆى
 دوژمنىش شكاوو حىزبەكانى كە گەلەكۆمەكىيان لە دژى ئىسلام و مسولمانان
 كرد، بلأويش بوون، پىيان وايە نەپۆشتوون، پىيان وايە حىزبەكان نەپۆشتوون
 و كۆمەل و سوپايەكەي ئەھلى كوفر بلأونەبوون، ﴿وَلِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوْمَ
 لَوْ أَنَّهُمْ بَادَوْكُم فِي الْأَعْرَابِ يَسْتُلُوكَ عَنْ أَفْئَادِكُمْ﴾، ئەگەر جارنى دىكەش
 ئەو كۆمەلانە بىننەو، ئەو سوپايانەي ئەھلى كوفر بىننەو، خۆزگە دەخوازن
 كە بياپاننىشەن بان و، لە ئىتو عەرپە خىلەكەيەكان، بوونايە، لەوتوہ لە ھەوال

و ده‌نگوباسی نئوهدیان پرسسیایه، ﴿وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾، ننجای نه‌گهر له نئویشتاندا بوونه‌یه، که می‌ک نه‌بی جه‌نگیان نه‌ده‌کرد، بایی نه‌وه‌نده که نه‌که‌ونه سه‌رزارو زمانی خه‌لکی و له‌به‌ر شه‌رمی پروان، نه‌ک وه‌ک هانده‌ری نیمانیی و هانده‌ری پاراستنی شارو ولاتی خو‌یان.

ننجا خوا ﴿يَا رُوحَ اللَّهِ﴾ روو له نیمانداران ده‌کات و پتیان ده‌فه‌رموی که ده‌بی چۆن بن؟ ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾، به‌دنیایی له پیغه‌مبه‌ری خوادا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾، بۆ تئوه سه‌رمه‌شقییه‌کی باش هه‌به، ﴿لَمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَرِهْنَا﴾، بۆ هه‌ر که‌سی‌ک که به‌نومیدی خوا‌بی و، به‌نومیدی رۆژی دوا‌یی بی و، زۆریش یادی خوا بکات، واته: به‌نومیدی به‌زه‌یی خوا‌بی، به‌نومیدی پاداشتی رۆژی دوا‌یی بی و، هه‌میشه‌ش خوا‌ی له یاد بی، بۆ که‌سی‌ک وایی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾، سه‌رمه‌شقیه‌تی، وه‌ک چۆن بۆ نو‌یزو عیبادتی شه‌خسی و، بۆ کارو هه‌لو‌نستی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و، بۆ پروبه‌پروبوونه‌وه له‌گه‌ل مه‌ترسی و له‌کاتی جه‌نگ و ناشتی دا، له‌هه‌موو شتی‌کدا، پیغه‌مبه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ ده‌بی بکرتنه‌ سه‌ر مه‌شق و چاوساغ، ﴿وَلَكَّارًا الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْرَابَ﴾، کاتی‌ک برواداران حیزبه‌کانیان بینن نه‌و کۆمه‌لانه‌ی نه‌هلی کوفر که گه‌مارۆی مه‌دینه‌یان دابوو، ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾، گو‌تیان: نه‌مه نه‌وه‌بوو که خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ به‌تینیان پتداین، ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾، خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ راستیان کرد، دیاره پیغه‌مبه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ پتشر پتی فه‌رموون، وه‌ک له هه‌ندی شو‌ندا هاتوه که له نه‌وه‌نده رۆژی دی‌که‌دا، نه‌هلی کوفر دین و گه‌مارۆی نه‌م شاره‌ی تیمه‌ ده‌دن، ننجا یان خوا به‌وه‌حیی پتیراگه‌باندوه، یان پیغه‌مبه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ له‌رئی هه‌والگریه‌وه و به‌عه‌قل و سه‌لیقه‌ی خو‌ی زانیویه‌تی، هه‌والی پتداون و پتشی‌بینی نه‌وه‌ی کردوه، بۆ نه‌وه‌ی خو‌یانی بۆ ناماده‌ بکه‌ن، ننجا که خه‌نده‌قه‌کیان لیتداوه، زانیوانه‌ دوژمن دی و گه‌مارۆیان ده‌دات، ننجا برواداران گو‌تیان: نه‌مه نه‌وه‌ بوو که خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ به‌تینیان پتداین و، خواو پیغه‌مبه‌ری خواش راستیان کرد، له‌وه‌دا که دوژمن هاتن و، راستیشیان کرد له‌وه‌دا که زه‌فه‌رمان پتنبه‌ن و زیانمان

لینادەن و، تیمە سەرکەوتوو دەبین، ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾، هاتنی
حیزبەکان بۆ دەورووبەری مەدینە و گەمارۆدانیان بۆ شاری مەدینە، تەنیا بپروا
هێنان و ملکەچی تێدا زیادکردن، تیغی چاک هەتا شتی پێ بپری، زیاتر ساف
و لووس دەبن، بەلام تیغی ناپەسەن ئەگەر شتیکت پێ بپری، دەم و تیزایی و
نووکەکە ی دەپاچێتەو.

ئەنجا خوا باسی بپروادارانیک دەکات کە لەو تەنگانەو ناپەسەنەدا، هەلۆیستی
زۆر جوان و جوامێرانەیان بوو، دەفەرموێ: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا
اللَّهَ عَلَيْهِ﴾، لە نێو بپرواداراندا پیاوانیک هەن ئەو بەئێنە ی لەگەڵ خوادا
داویانە، بەئێنەکیان راست بردۆتە سەر، یانی: راستیان کرد لەو بەئێنەدا کە
بە خوایان داوو، کە گوێیان: تیمە خۆپاگر دەبین، راستیان کرد، ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ
قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ﴾، ئەنجا هەیانە نەزەرکە ی خۆی، ئەو شتە ی لە خۆی
گرتبوو، تەواوی کردو، ئەنجا چ شەهیدبوون بن، چ تەرکی خۆی جێبەجێ کرد
بن لە تەنگانەدا، هەشیانە چاوەڕێ دەکات، بێتە پێش، تاکو وەک پێویستە تەرکی
سەرشاری خۆی جێبەجێ بکات، ﴿وَمَا بَدَلُوا بَدِيلًا﴾، هیچ گۆڕاننیکیان نەکردو
لەو بەئێن و پەیمانەدا کە بە خوا داویانە، ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾،
بۆیەش خوا ئەو ی هێنایە پێش، تاکو پاداشتی راستان بە هۆی راستییەکیانەو
بداتەو، ﴿وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾، مونا فیکەکانیش ئەگەر
خوا بیهۆی سزایان بدات، یاخود دوا ی ئەو ی کە دەگەرێتەو، خوا بگەرێتەو
سەریان واتە: تۆبەیان لێ وەر بگرت، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾، بە دڵنیایی
خوا لێبوردە ی بە بەزەییە.

﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَأْلُوا حَرًّا﴾، خوا ئەوانە ی بپێروابوون بە
توورەیی پەستی خۆیانەو، بەرپەرچی دانەو و هیچ دەستکەوتیان نەبوو،
دەسخەرپۆ بوون و، بن ئامانج بوون، ئامانجیک کە بۆی هاتبوون: بنپکردنی
مسولمانان، وە دەستان نەهێناو بۆیان دەستەبەر نەکرا، ﴿وَكُلَّىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْفِتَالَ﴾، خواش جەنگی لە کۆڵ بپرواداران کردو، بە هۆی ئەو وە کە

بای ناردو، فریشته کافی ناردن و ترسی خسته دلیانه وه، خوا کار تکی وایکرد، که هرچه نده پرو به پروو بوونه وه هه بوو، به لام نهو پرو به پروو بوونه وه گوره به نه بی، که پرواداران ترسیان لئی هه بوو، سهره نجام سوپایه کافی نه هلی کوفر، پرژان و لیک بلاو بوون و بلاوه یان لیکرد، ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾، به دنیایی خواش به هیزی زاله.

له کو تاییدا خوا له دوو ئایه تدا باسی جهنگی بهی قوره یزه ده کات، نهو هۆزه جووله کیهی که ویستیان له پشته وه خه نجه ری غه در له مسولمانان بدهن و، په یمانیان شکاندو هه لوه شانده وه، ده فهرموئ: ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ﴾، نهوانه ش له خاوهن کتیبان که پشتگیریان کرد له وان، له قه لایه کانیان دایبه زانندن، واته: له کافره کافی شاری مه ککه و هۆزی غه ته فان و نهو هۆزانه که له گه لیاندا هاو په یمان بوون و هاتبوون، نهوانه ی پشتگیری وانیان کرد له خاوهن کتیه کان، دایبه زانندن هینانیه خوار له قه لایه کانیان، ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾، ترس و سامی خسته نیو دلیانه وه، ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾، که سهره نجام کۆمه لیکتان کوشت و، کۆمه لیکستان به دیلگرتن، ﴿وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَبَنَاتَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّهَا﴾، ههروه ها سهر زه مینه که ی نهوان و خانووبه ره کانیان و، مال و سامانه کانیان و، سهر زه مینیکیش که ئیوه پتشر پتتان تینه نابوو، نهوه ی هه موو کرده میراق ئیوه، هه مووی به ئیوه دا، وه ک میراتیک چۆن بو مروف دی، ئاوا هه مووی هاته دهستی ئیوه، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾، خواش له سهر هه موو شتیک به توانایه.

(١) السيرة النبوية لابن هشام، التحقيق: جودة محمد جودة، دار آبن الهيثم، سنة: ٢٠٠٦ ز، الطبعة الأولى، ج٣، ص ١٠٣ - ١٢٩.

بوو، لە ھی خاوەن کتێبان و، جوولەکە تەوراتیان پێدراوه، بە لای کەمەوه (١٥٠٠) سال پێش ئەوەی ئینجیل بە عیسا عليه السلام بدری، گوتیان: ئێوە خاوەنی کتێبی یەکەمن و، خاوەنی زانیاریین و، شەرەزان لەوەدا کە ئێمە لەگەڵ موخەممەددا ﷺ تێیدا کەوتووینە پاچایی، ئنجا ئایا بەرنامەی ئێمە چاکترە یان ھی وی؟ گوتیان: بەلکو بەرنامەی ئێوە باشتەر لە بەرنامەی وی و، ئێوە لە هەقەوه نزیکتەرن! ئنجا ئەم ئایەتەنە ی سوورەتی (النساء) (٥١ - ٥٥) لەو بارەوه دابەزین:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَنَّةِ وَالْطَّغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ۚ ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن مَّجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۚ ﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۚ ﴿٥٣﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ ءَاتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ۚ ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكُفِيَ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۚ ﴿٥٥﴾﴾

کاتێک کە جوولەکەکان ئەوەیان بە هۆزی قورەیش گوت، (بە هاوبەش بۆ خوادانە رانی هۆزی قورەیش)، ئەوه دڵخۆشیکردن و، هانیدان بۆ ئەوهی ئەوانیان بۆ بانگهێشت کرد بوو، کە بریتی بوو: لە جەنگکردن لە دژی پێغمەبەر ﷺ نیدی کۆبوونەوهو بەلێنیان دانا، دوایی ئەو کۆمەلە لە جوولەکەکان پۆشتن هەتا چوونە لای هۆزی (غطفان)یش، کە دەچنەوه سەر (قَبَسَ عَيْلَانَ)، ئەوانیشیان بانگکرد بۆ جەنگ لە دژی پێغمەبەری خوا ﷺ، پێشیان راگەیاندن کە قورەیشییەکان پشتگیریان کردوون و، لە گەلیاندا و، هەوالیشیان پێدان کە لەگەڵیان دەبن لە دژی پێغمەبەر ﷺ، نیدی ئەوانیش بەلێنیان پێدان لەگەڵیان بن، بناغەی جەنگی ئەحزاب ئاوا دەستی پێکرد.

(٢) - قورەیشییەکان چوونەدەر، (واتە: لەو کاتەدا کە دیاریی کرابوو) و، فەرماندەکیان (أَبُو شَفِيَّانَ بْنُ حَرْبٍ) بوو، (غطفان)یش چوونەدەر و، فەرماندەکانیان ئەم سێبە بوون: (أ- غُثَيْنَةُ

بُنْ حِصْنِ بْنِ حَذِيفَةَ بْنِ بَدْرٍ، فِي بَنِي فَرَازَةَ، ب- وَالْعَارِثُ بْنُ عَوْفٍ بْنِ أَبِي حَارِثَةَ الْمُزَنِيِّ، ج- فِي بَنِي مُرَّةٍ؛ وَمِسْعَرُ بْنُ زُهَيْلَةَ بْنِ ثَوْبَةَ بْنِ طَرِيفٍ بْنِ سُحْمَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِلَالٍ بْنِ خَلَاوَةَ بْنِ أَشْجَعٍ بْنِ رَبِيعٍ بْنِ غَطَفَانَ، فِيمَنْ تَابَعَهُ مِنْ قَوْمِهِ مِنْ أَشْجَعٍ، كهواته: هۆزی قورەبشییه کان و هۆزی (غطفان) هیزی سه ره کیی نه حزاب بوون که به ره و مه دینه هاتن.

٣- کاتیک پیغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌والی نه‌ودی بیست، نه‌ودی نیه‌تیا ن لئی هه‌تاوه بو‌ی کۆبوونه‌وه، هه‌لسا به هه‌لقه‌ندنێ چالێک به ده‌وری مه‌دینه‌دا، که له‌سه‌رچاوه میژووویه‌کاندا ده‌لێن: نه‌و چاله به مه‌زه‌نده، ده‌وری شه‌ش (٦) کیلومه‌تر درێژ بووه، واته: شه‌ش (٦٠٠٠) هه‌زار مه‌تر و، بێگومان چه‌ند مه‌تریکیش قوول بووه، که به ئاسانی پر نه‌کریته‌وه و، چه‌ند مه‌تریکیش فراوان و به‌رین بووه، بۆ نه‌ودی نه‌ مرووف و نه‌ نه‌سپ سوار، بتوانی لێی باز بدات، پیغمبه‌ری خوا ﷺ بۆ خووشی کاری تێدا ده‌کرد، بۆ نه‌ودی مسوولمانان هان بدات، له‌سه‌ر نه‌وه که پاداشتیان ده‌بێ، مسوولمانانی‌ش کاریان تێدا کرد و، زۆر به جیدی‌ی خو‌یان تێدا ماندوو کرد، که به‌ر له‌ودی نه‌و سوپای نه‌هلی کوفر بێ و گه‌مارو‌ی شاری مه‌دینه‌ بدات، نه‌وان نه‌و خه‌نده‌ق و چاله‌یان ته‌واو کرد بێ، (نه‌و چاله‌ش له‌و شو‌ینه بووه که ده‌شتایی بووه‌و پێ ده‌شت بووه و، سوپای نه‌هلی کوفر توانیویانه که به‌ پێرۆ و به‌ سواری پێیدا بێن، نه‌وان چالیا ن لێداوه، نه‌گه‌رنا شو‌ینه‌کانی دیکه که به‌رزایی بوون، به‌ تیرو که‌وان و به‌و ئامرا‌زانه‌ی که جه‌نگی نه‌و کاتی پێکراوه، تێشکه‌یا ن گرتوه)، که‌سانێک هه‌بوون که دلنه‌خو‌ش بوون و، له‌رزو‌ک بوون، خو‌یا ن په‌نا ده‌دا و، خو‌یا ن ده‌دزییه‌وه، له‌وه که به‌شداریی نه‌و چال هه‌لکه‌ندنه‌ بکه‌ن، ئنجا نه‌م نایه‌ته‌ موباره‌که له‌ باره‌ی نه‌وانه‌وه‌ دابه‌زیوه، که زۆرینه‌ی هاوه‌لان بوون و به‌ قسه‌ی پیغمبه‌ریان ﷺ کردوه، به‌بێ فه‌رمای وی به‌ملا و لادا نه‌چوون:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا مِنَ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ النور.

واتە: بىرۋاداران تەنيا ئەوانەن كە بىرۋايان بە خواۋ بە پىغەمبەرەكەى ﷺ ھىناۋە و، كاتىك لە خزمەتى پىغەمبەردا دەبن ﷺ بۆ كارىكى كۆكەرەۋە، كارىكى ھەرەۋەزى، نارۆن تاكو مۆلەتى لىۋەرەنەگرن، ئەوانەى كە مۆلەتت لىۋەرەدەگرن، ئىنجا بۆ ئىش و كارىكيان دەچن، ئەوانە بىرۋايان بە خواۋ بە پىغەمبەرەكەى ھەيە، نەگەر بۆ كارىكيان داۋاى مۆلەتى لىكردى مۆلەتيان بدە، ھەر كەسىكت ويست لىتيان مۆلەتيان بدە و، داۋاى لىبوردنيان بۆ لە خوا بكە، بىگومان خوا لىبوردەى بە بەزەيە، (ئەۋە لە بارەى بىرۋادارانىكەۋە كە پابەند بوون بە فەرمانى پىغەمبەرەۋە ﷺ، كارى چاكيان دەكرد و، خۇيان نەدەدزىيەۋە)، لە بارەى ئەوانەشەۋە كە دلنەخۇش بوون و خۇ دزەرەۋە بوون، خوا ئەم ئايەتەى ژمارە (۶۳) سوۋرەتى (النور)ى دابەزانىد، دەفەرمۇى:

﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلْزِمُونَكُمْ لِأَنَّهُمْ قَدْ فَتَنُوا الَّذِينَ خَلَعُوا عَنْ أَسْرِهِمْ أَن يُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور).

واتە: بانگىردنى پىغەمبەر ﷺ لە نىۋو خۇتاندا، ۋەك بانگىردنى ھەندىكتان بۆ ھەندىكتان تەماشا مەكەن، بە دلنپايى خوا ئەوانەتان دەزانى كە خۇ دەدزەنەۋە، خۇيان لە شتىك دەگرن و خۇيان پەنا دەدەن، با ئەوانە بىرسىن و وريا بن، كە سەرپىچى لە فەرمانى پىغەمبەر دەكەن ﷺ بەلایەكيان تووش بى، ياخود ئازارو سزايەكى بە تىشيان لە رۆژى دوايدا تووش بى، دوايى خوا لە كۇتاييدا دەفەرمۇى: ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَمُونَ إِيَّاهُ فَتِنْتُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (النور، ۶۴) واتە: ئاگادار بن! ھەرچى لە ئاسمانەكان و لە زەۋىدايە ھى خوايە، دەزانى ئىۋە لەسەر چ ھالىكن و، ئەۋ پۇژەش كە بۆ لای دەگىردنەۋە، ھەۋاليان پىدەدا بەۋەى دەيانكرد و، خوا بە ھەموو شتىك زانايە.

٤- ئیدی مسوڵمانان کاریان کرد له ههڵقاندنی ئەو خەندەکه‌دا، وهك (القرطبي) یش^(١) هه‌مان شت دیت، مسوڵمانان چاله‌که‌یان هه‌لقه‌ندو، به‌ دەم چال هه‌لکه‌ندن و ئیشکردنه‌وه‌ش هه‌ندی شیع‌ریشیان ده‌گوتن، که پ‌ت‌غه‌مه‌ریش ﷺ جاری وا هه‌بووه‌ له‌گه‌ڵی ده‌گوتنه‌وه‌، بۆ و‌ینه‌: پ‌یاوێک له‌ مسوڵمانان که ناوی (جُعيل) بوو، پ‌ت‌غه‌مه‌ر ﷺ ناوی ل‌ینا بوو (عُمرُو)، ئنجا مسوڵمانان به‌ شیع‌ر ده‌یانگوت: به‌ دەم ئیشکردنه‌وه‌:

(سَمَاءٌ مِنْ بَعْدِ جُعِيلٍ عُمَرَا ... وَكَانَ لِلْبَّائِسِ يَوْمًا ظَهْرًا).

واته: دواى جوعه‌یل ناوێ ناهه‌ر که پ‌و‌ژانێک بۆ بابای داماو، پشت بوو.

ئنجا کاتێک به‌ لای وشه‌ی (عُمرُو) دا ت‌یده‌په‌رین پ‌ت‌غه‌مه‌ریش ﷺ ده‌یفه‌رموو: (عُمَرَا)، کاتی به‌لای وشه‌ی (ظهر) ت‌یده‌په‌رین، پ‌ت‌غه‌مه‌ریش ﷺ له‌گه‌ڵیان ده‌یفه‌رموو: (ظَهْرَا).

٥- (ابْنُ إِسْحَاقَ) باسی چه‌ند شتێک ده‌کات که وه‌ک موع‌ج‌یزه‌ له‌ کاتی هه‌لکه‌ندنێ ئەو خه‌ندەکه‌دا پروویانداوه‌، ده‌لت: له‌ کاتی هه‌لکه‌ندنێ ئەو خه‌ندەکه‌دا، هه‌ندی قسه‌ هه‌من پ‌ت‌م گه‌یشتوون، که له‌ خواى به‌رزده‌وه‌ په‌ندیان ت‌یدایه‌ بۆ راست دانانی پ‌ت‌غه‌مه‌ری خوا ﷺ، د‌نیاکردنه‌وه‌ له‌ پ‌ت‌غه‌مه‌راهه‌تیی موحه‌مه‌د و، مسوڵمانان ئەوانه‌یان بینوون:

چوار نمونه‌ د‌ن‌یتته‌وه‌، که به‌ کورتیی باسیان ده‌که‌ین:

أ- له‌ هه‌لکه‌ندنێ ئەو خه‌ندەکه‌دا شو‌ت‌ت‌یک‌یان ل‌ی عاصی ده‌بت، شاخی ره‌ق ده‌بت، سکا‌لا ده‌به‌نه‌ لای پ‌ت‌غه‌مه‌ر ﷺ، ئەویش داوا ده‌کات که هه‌ندی ئاوی بۆ ب‌ینن و، فوو له‌ ئاوه‌که‌ ده‌کات و ت‌فی ت‌ی ده‌کات، دوا‌یی د‌وعا ده‌کات، به‌وه‌ی که له‌و کاته‌دا خواى په‌روه‌ر‌دگار ویستی له‌سه‌ر ده‌بت، ل‌یی به‌پ‌ا‌رت‌ه‌وه‌، دوا‌یی ئەو ئاوه‌ به‌و شو‌ت‌ه‌دا ده‌کات، ئەو شاخه‌ ره‌قه‌ که ل‌یان عاصی بووه‌، ئەوه‌ی که له‌و‌ی ئاماده‌بوون ده‌لت: سو‌ت‌ند به‌و که‌سه‌ی که موحه‌مه‌دی ﷺ به‌ هه‌ق ناردوه‌، دوا‌ی ئەوه‌ی ئاوه‌که‌ی ل‌ی پ‌ر‌ژاند و، د‌وعا‌کانی ل‌ی خو‌ت‌ندن، وه‌ک چۆن ز‌ب‌ل‌ت‌یک، یان ل‌م‌ت‌یک که پ‌ت‌که‌وه‌ ل‌کاوه‌ به‌و شو‌وده‌یه‌ بوو، نه‌ پا‌چی ل‌ی هه‌ل‌ده‌به‌زیه‌وه‌، نه‌ ب‌ی‌ل‌یش و به‌سه‌ریه‌ک‌دا پ‌ما.

ب- کچی (بَشِيرُ بْنُ سَعْدٍ) خوشکی (نُعْمَانُ بْنُ بَشِيرٍ)، دہلّی: دایک (عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ) بانگی کردم و چہنگہ خورمایہ کی ویدام، لہ کؤشی خؤم کرد، یان لہ پؤشاکہ کم کرد، گوئی: رؤلہ کیان! نہمہ بؤ بابت و خالت (عبدالله بن رَوَاحَةَ) بہرہ، کہ وہک خواردنی نیوہرؤ بیخؤن، دہلّی: منیش نہو چہنگی خورمایہم برد، بہلای پیغہمبہری خوادا ﷺ تپہہریم، لہ بابم و لہ خالم دہگہرام، پیغہمبہر فہرموی ﷺ: کچی خؤم وەرہ نہوہ چپہہ پنتہ؟ گوتم: نہی پیغہمبہری خوا! ﷺ نہوہ خورمایہ، دایکم پیتدا ناردووم بؤ بابم (بَشِيرُ بْنُ سَعْدٍ) و، خالم (عَبْدُاللهِ بْنُ رَوَاحَةَ)، کہ وہک خواردنی نیوہرؤ بیخؤن، فہرموی: بؤم پینہ، دہلّی: منیش خورمایہ کم کردہ ہہردوو دہستی پیغہمبہرہوہ ﷺ، کہ خورمایہ کہہ پیندہ نہبوو، ہہردوو لہپہ دہستی پر بکات، دوابی پیغہمبہر ﷺ فہرمانی کرد پەرؤیہ کیان ہیتا، رایشست و، خورمایہ کانیشی لہسہر نہو پەرؤیہ دانان، دوابی بہ کہسیک کہ لہ لای بوو پیتی فہرموو: بانگی نہہلی خہندہک بکہ، کہ بین بؤ خواردنی نانی نیوہرؤ، دہلّی: خہلکی خہندہک ہہموو نہوانہی کہ چالی خہندہ کیان ہہلدہ کەند، ہاتن، لئیان دہخوارد، کہچی نہو چہنگہ خورمایہ لہ ہہمووشیان زیاد بوو، ہہتا خہلکی خہندہک ہہموویان رؤیشتن، (واتہ: خواردیان و رؤیشتن)، نہو خورمایہ ہیندہ زؤر بوو لہ قہراغی پەرؤیہ کہ دہکوتہ خوارئ.

ج- جابیری کوپی عہدوللا (خوا لئیان رازی بن) دہگپرتہوہ دہلّی: لہ گہل پیغہمبہری خوادا ﷺ لہ ہہلکەندنی خہندہکدا کارمان دہکرد، منیش بہرخؤلہیہ کم لہ لا بوو قہلؤیش نہبوو، گوتم: با بؤ پیغہمبہری خوا ﷺ سہری بپرین و، بؤی ساز بکہین، بہ خیزانہ کم گوت: با بؤی نامادہ بکہین، نیدی خیزانم ہہندئ جؤی کوتا و، نانی لن دروستکرد و، نہو بہرخؤلہیہ شمان سہرپری و، برژاندمان بؤ پیغہمبہری خوا ﷺ، کاتیک ئیوارہ داہات، پیغہمبہری خوا ﷺ ویستی لہلای خہندہکہوہ بچیتہوہ بہرہو مال، کہ تیمہ ئیشمان تیتدا دہکرد، لہ بیانیی را تاکو ئیوارہ، ئنجا دوابی دہچوونہوہ، گوتم: نہی پیغہمبہری خوا! ﷺ من بہرخؤلہیہ کم بؤ سازکردووی لہ گہل ہہندیک لہ نانی جؤ، پیم خؤشہ تہ شریفبت بن و، بچینہوہ مالئ، بؤ نہوہی پیکہوہ بیخؤین، (دیارہ ئہویش مال و مندالی ہہبووہو مہبہستی نہوہ بووہ پیغہمبہر ﷺ تہنیا بؤ خؤی بیت)، دہلّی: کاتی نہوہم گوت: پیغہمبہر فہرموی ﷺ بہلئی، دوابی بانگی کرد، کہ یہکیک بانگ بکات

و ھاوار بکات که خەڵکینە! لەگەڵ پێغەمبەری خوادا ﷺ وەرن بۆ مالی جابیری کوپری عەبدوللا، منیش گوتم: (إنا لله وإنا إليه راجعون)، (ئەووە لە کاتی موصیبه‌تدا دەگوێرێ، واتە: من خواردنی دوو سێ نەفەرم سازکردووە، ئیستات ئەهلی خەندەک خوا دەزانێ چەند سەد کەس بوون، بە لای کەمەووە)، ئنجا پێغەمبەر ﷺ ھاات خەڵکە کەشی ھەموو لە خزمەت دابوو، ئیمەش ئەو بەرخۆلە یە گوشتە کە یمان برژاند بوومان، نانە کەش پێغەمبەر ﷺ دوای لیکرد ناوی خۆی ھێنا، دوایی دەستیان کرد بە خواردن و ھەموو خەڵکیش ھاات، ھەتا ھەر کۆمەڵێک تەواو دەبوون، (دیارە مالا کە یان جیئ ھەموویانی تێدا نەبوئەووە)، کۆمەڵێک نانیاں دەخوارد و، کۆمەڵێکی دیکە دەھاات، تاکو خەڵکی خەندەک ھەموویان خواردیان و بەشی ھەمووانی کرد^(۱).

د- (ابن إسحاق) دەڵێ: لە سەلمانی فارسییەو پێم گەیشتو، دەڵێ: لەلایەکی خەندە کەووە خەندە کەم ھەڵدە کەند، گاشە بەردێکی رەق ھااتە پێشم، پێغەمبەری خواش ﷺ لێم نیزیك بوو، کاتێ بینیمی (تایا بە کۆین بوو، بە پاچ بوو، ئەوێ کە بەردیان پێی شکاندو)، لێی دەدەم و تەماشای کرد شوئە کە زۆر رەقەو ھەر پاچ لێی ھەڵدە بە زۆر تەو، پێغەمبەر ﷺ دابەزی و، پاچە کە ی لێو رگرتم و پاچێکی لێدا، لە ژێر نووی پاچە کەدا بلیسە یە ک بەرز بوو، دوایی یەکیکی دیکە ی لێدا، جارێکی دیکە بلیسە بەرز بوو، دوایی سییەم جاری لێدا، جاری سییەمیش بلیسە لە شوینی نووی پاچە کە بەرز بوو، منیش گوتم: باب و دایکم بە قوربانت بن، ئە ی پێغەمبەری خوا! ﷺ ئەو چی بوو، لە ژێر نووی پاچە کەدا دەبینی بلیسە دەدا؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی:

(أَوَقَدْ رَأَيْتَ ذَلِكَ يَا سَلْمَانَ؟ قَالَ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: أَمَّا الْأُولَى، فَإِنَّ اللَّهَ فَتَحَ عَلَيَّ بِهَا الْيَمْنَ، وَأَمَّا الثَّانِيَةُ، فَإِنَّ اللَّهَ فَتَحَ عَلَيَّ بِهَا الشَّامَ وَالْمَغْرِبَ، وَأَمَّا الثَّالِثَةُ فَإِنَّ اللَّهَ فَتَحَ عَلَيَّ بِهَا الْمَشْرِقَ)، واتە: سەلمان! تایا تۆش ئەوێ بینێ؟ گوتم: بەلێ، فەرمووی: دوا ی لێدانی یە کە میان: برووسکە ی یە کە میان خوا یە مەنی پێشاندام، کە ئۆمەتی من یە مەن ئازاد دەکەن، ھی دووێ میان: خۆی پەرورە دگاری شام و لای پۆژناوای پێشاندام، ئەوێش ئازاد دەکەن، (واتە: ولّاتی رۆم)، ھی سییە میان: لای

پۇژھەلاق پېشاندام، واتە: ولّاق فارس و ئىرانىش دەگرن، (ئىرانى ئىستانو فارسى كاتى خۇى).

(۶) - كاتىك پىغەمبەر ﷺ له هەلکەندى خەندەك بوۋە، ئنجا سوپايەكانى كافران هاتن، هەم ھۆزى قورەيش و، هەم ھۆزى (غَطَفَان) و ھاوپەيمانەكانى قورەيش، هاتن، هەتا گەيشتنە شونىك كە پىي دەگوتى: (مُجْتَمِعِ الْأَسْيَالِ مِنْ رُومَةٍ، بَيْنَ الْجُرُفِ وَزَغَابَةٍ)، ژمارەيان دە ھەزار (۱۰،۰۰۰) كەس بوو، هەم قورەيش، هەم ئەحابىش، ئەوانەى كە شونىيان كەوتبون له (بَيْنِ كِنَانَةٍ)، ھەروەھا له خەلكى (بِهَامَةٍ)، ھەروەھا (غطفان) يش و، خەلكى (نجد) كە شونىيان كەوتبون، ئەوانە ھەمويان هاتن، ئەوانىش له (ذَنْبِ نَقْمَى) بارەكايان خست و، پىغەمبەر ﷺ مسولمانانىش دەرچوون، پىشى خۇيان كرده چپاي (سلى)، ژمارەى پىغەمبەر ﷺ مسولمانانىش سى ھەزار (۳۰۰۰) كەس بوو، لەوى سەربازگەى خۇيان دانا و، خەندەكەكە كەوتبو ئىوان ئەو سى ھەزار كەسە، بە سەركردايەتپى پىغەمبەر ﷺ ئەو دە ھەزار (۱۰) كەسە بە سەركردايەتپى (أَبُو سَفِيَان) له قورەيشيەكان و، ھەروەھا (غطفان) يش كە چەند سەركردەيەكان ھەبوون و، ھۆزو تيرەكانى دىكەش.

(۷) - پىغەمبەر ﷺ كاتىك دەرچوو بۇ ئەو جەنگە، (عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ) له شونى خۇى دانا، له شارى مەدینە، كە پىشونۇزى بۇ خەلك بكات و سەرپەشتىيان بكات.

(۸) - پىغەمبەر ﷺ فەرمانى كرد: مندالّ و ئافرەتان له قەلكان دابن، له شونى مەحكەم و قايم، كە دوژمن دەستى نەيانكات.

(۹) - ھەلۇستى جوولەكەكانى پەيمان شكىن، ئەمە درژەيەكى ھەيەو تەنيا پوختەيەكى لى دىنين، (إِبْنِ إِسْحَاق) دەلت:

دوژمنى خوا (حَبِى بُنْ أَخْطَبِ النُّضْرِيِّ) دەرچوو، ھەتا ھاتە لای (كَعْبِ بُنْ أَسَدِ الْقُرْظِيِّ)، كە خاوەنى بەلّين و پەيمانى بەنى قورەيزە بوو، پەيمانى لەگەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ بەستبوو، كە شەر دژى يەكدىي نەكەن، ئنجا كە (كَعْبِ بُنْ

أَسَدُ الْقُرْطَبِيِّ) دەبىستى (حُيَيُّ بْنُ أَعْطَبٍ) ھاتو، دەرگايەكە بە پرويدا دادەخات، ئەويش مۆلەت وەردەگرى، بەلەم (كعب) نامادە نابى دەرگاي بۆ بکاتەو، (حُيَيُّ بْنُ أَعْطَبٍ) یش بانگى دەکات دەلى: ئەي (كعب)! بى قەزاي دەرگام لى بکەو، ئەويش دەلى: بى قەزايى (حُيَيُّ) تۆ پياوئىكى بى خىرو نەگەق، من بەلەنم بە موھەممەد ﷺ داو و، بەلەنەكە ھەلناو ھەلەنمەو لە تىوان خۆم و ئەودا، من جگە لە وەفاو راستگوئى ھىچى دىکەم لە موھەممەد ﷺ نەبىنەو، دووبارە (حُيَيُّ بْنُ أَعْطَبٍ) بانگى دەکاتەو دەلى: دەرگام لى بکەو، قسەت لەگەلدا دەکەم، دەلى: نەخىر دەرگات لىناکەمەو، دوايى (حُيَيُّ) دەلى: بۆيە دەرگاي قەلەم لى دادەخەي، لە ترسى ئەوئى لە خواردنەکەت بخۆم، تۆ پياوئىكى چىروو! تووئەي دەکات، ئەويش دەرگايەكەي بۆ دەکاتەو، (حُيَيُّ) پىي دەلى: ئەي (كعب)! سوپايەك و ھىزىکم بۆ ھىناوئى وەك دەرئا وايەو، دەستەلەتدارانى نەم پۆزگارەو قورەيشم ھىناو بە ھەموو سەرکردەکان و گەورەکانيانەو، لە (مجتمع الأسىال) کە لە دوامەوئە، لەوئى مەنزىلکايان گرتو، (غطفان) یش بە ھەموو سەرکردەو گەورەکانيانەو، ھىناو، نەوانىش لە (ذنبِ نَقْمى) لە لای چىاي ئوھود، بارەگايان گرتو، بەلەننىشان بە من داو کە نەپۆن ھەتا موھەممەد ﷺ ئەوئى لەگەلدايە، بنبرىان دەکەن.

(كعب بن أسد القرطبي) یش، پىيگوت: سوئند بە خوا، بى دەستەلەتدارانى نەم پۆزگارەت بۆ ھىناو و، ھەورىکت بۆ ھىناو، ئاوى تىدا نەماو، (واتە: ھىچيان لە باران دانيە، ھەر ھەورە گرەمەئەق و برووسکەئەق، بەلەم ھىچ ئاوى تىدانيە)، ئەي (حُيَيُّ)! لىم گەپئى لەو ھالەي من لەسەرىمى، چونکە من لە موھەممەد ﷺ جگە لە راستگوئى و وەفا، ھىچى دىکەم لى نەبىنەو! (حُيَيُّ) یش ھەر لەگەلئى دا خەرىک دەئى و ھانى دەدات، ھەتا پىگاي دەدا و، بەلەننى پىدەداو پەيمانى لەگەلدا دەبەستى، (حُيَيُّ) ش بەلەن و پەيمانى پىدا، کە ئەگەر قورەيش و (غطفان) یش گەپانەو ھەيانتوانى موھەممەد ﷺ ھاوئەلانى لە بەين بەرن، من لەگەلدا دىمە نىو قەلەيەكە، تاكو چى بەسەر تۆ بى، بەسەر منىش بى، نىدى

(كعب) پەيمانەكەى ھەندەۋە شىتتەۋە لەسەر قسەى (خُيى)و، بەرئەت دەكات لەو پەيمانەى كە لە نىۋان ئەو پىغەمبەرى خوادا ﷺ بوو.

(۱۰) - كاتىك ئەو ھەۋالە بە پىغەمبەرى خوا ﷺ، بە مسۇلمانان دەكات، پىغەمبەرى خوا ﷺ (سعد بن معاذ) كە ئەو كاتە گەورەى ھۆزى ئەوس بوو، لە گەل (سعد بن عبادة بن دليم) كە يەكك بوو لە (بنى ساعدة بن خزرج) كە ئەوئىش لەو كاتەدا گەورەى ھۆزى خەزەرەج بوو، ھەرۋەھا لەگەلشياندا (عبدالله بن رواحة) و (خوات بن جبير) ئەو چوار كەسە دەنئىرئ، دەفەرەمۆئ: بچن سەرنج بدەن، ئايا ئەۋەى پىمان گەشتەۋە لە بارەى ئەو خەلگەۋە، راستە؟! ئەگەر راستبوو، بە شىۋەيەك پىم بلىن بە ئامازە، كە من تىيىكەم، بەلام وامەكەن عەزىمەتى خەلك بپرووخى و، ئەگەر لەسەر ۋەفادارىيش مابوونەۋە، لەسەر ئەو بەلئىنەى كە لە نىۋان تىمەو ئەواندا ھەيە، ئەو بە ئاشكرا بلىن.

ئەوانىش دەرچوون تاكو چوونە لايان، تەماشايان كرد لەسەر حالئىكى زۆر خراپن و، قسەشيان بە پىغەمبەرى خوا ﷺ گوت، گوتيان: (رسول الله) كىنە؟ ھىچ پەيمان لە نىۋان تىمەو موخەممەد دا نىە، ھىچ گرىبەستمان لە نىۋاندا نىە، سەعدى كورى موعازىش قسەى پىگوتن و جنىۋى پىدان، (سعد) پياۋىك بوو تۆزىك توندىى تىدابوو، [جنى سەرنج ئەۋدە لىردەدا] (ابن إسحاق) دەلئ: (سعد) قسەى پىگوتن، بەلام (القرطبي) لە (الجامع لأحكام القرآن) دا دەلئ: سەعدى كورى عوبادە ﷺ قسەى پىگوتن، واتە: سەرۆكى ھۆزى خەزەرەج، ئەك سەرۆكى ھۆزى ئەوس، ئىجا كە سەعدى كورى موعاز قسەى پىگوتن، سەعدى كورى عوبادە پىگوت: لىيان گەرئ و، قسەيان پى مەلئ، ئەۋەى لە نىۋان تىمەو ئەواندا ھەيە، گەورەترە لە قسە بە يەكدى گوتن.

{بەلام لە تەفسىرى (القرطبي) دا دەلئ: سەعدى كورى موعاز ئامۇژگارىى سەعدى كورى عوبادەى كردو، گوتئ: شەرە جنىۋيان لەگەلدا مەكە، ئەۋەى لە نىۋان تىمەو ئەواندا ھەيە، گەورەترە لە شەرە قسە، ئىجا من ئەۋەى دوۋەميانم پى راستە، چونكە سەعدى كورى عوبادە، زياتر بەلاى توندىى و ھەلچووندا بوو،

وہك له ھەتۆیستەكانیدا دیارەو، سەعدی كۆرێ موعاز پیاویکی ھتیدی مەندتر و بار قوولتربووە}

دوایی ھەردووک سەعد و ئەوانە ی لەگەڵیان بوون، ھاتنەوہ بۆ لای پێغەمبەری خوا ﷺ سلاویان لێکرد، دوایی گوتیان: (الْعَصْلُ وَالْقَارَةُ) پێغەمبەری خواش ﷺ تیکەبشت، [واتە: ئەوانە پەیمانیان شکاندوہ، وەك پەیمان شکاندنی ھەردووک ھۆزێ (الْعَصْلُ وَالْقَارَةُ) کە ھاوہلانی پێغەمبەریان ﷺ کوشت لە (الرجیع)، کە (خُیْب) و ھاوہلەکانی بوون،] پێغەمبەری خواش فەرمووی: خوا گەورەترە، مۆژدەتان لێتی، ئە ی کۆمەڵی مسوڵمانان!

(۱۱)- ئنجا ئەو بەلایە لەسەر مسوڵمانان زۆر توند بوو، ترسیان وردە وردە لەسەر توند بوو، دوژمن لەسەر وویانەوہ ھات و، لە لای خواوہوش بۆیان ھات، ھەتا برۆاداران ھەموو جۆرە گومانیکیان بردو، نیفاق و دەغەلی سەری ھەلینا، ھەتا یەکیک لە مونا فیکەکان کە ناوی (مُعْتَبُ بْنُ قُشَيْرٍ) بوو لە (بنی عمرو بن عوف) گوتی: موحمەد بەلێنی پێدەداین کە خەزینەکانی کیسراو قەسەر (واتە: پادشای فارس و رۆم) بکڕن، کەچی یەکیک لە تێمە لە خۆی دلتیا نیە بچن تارەت بکری، ھەتا یەکیکی دیکە لە (بنو حارثە) بە ناوی (أوس بن قَیْطِی) گوتی: ئە ی پێغەمبەری خوا! ﷺ ماله کاتمان چۆلن و بە دەردوہن لە دوژمن، ئەویش لەلای کۆمەلێک لە خەلکی خۆی وایگوت، مۆلەتمان بدە بچینەوہ بۆ لای ماله کاتمان، چونکە لە مەدینە دوورە! پێغەمبەری خوا ﷺ مایەوہ لەسەر ئەو حالە و، ئەوانەش کە لە خەزەتیدا بوون مانەوہ، بیست و ئەوہندە شەوہ، نیزیکی مانگێک، بەلام جەنگێکی جیددییان لە بەیندا نەبوو، تەنیا بریتی بوو لە گەمارۆدان و، لە دوورەوہ شەرە تیر.

(۱۲)- کاتیک ئەو حالەتە لەسەر خەلک توند بوو، پێغەمبەری خوا ﷺ وەلمی نارد بۆ ھەر کام لە: (عُيَيْنَةُ بْنُ حِصْنٍ بْنِ حَذِيفَةَ بْنِ بَذْرٍ) و (الْحَارِثُ بْنُ عَوْفٍ بْنِ أَبِي حَارِثَةَ الْقُرَيْشِيِّ) کە دوو سەرکردە ی ھۆزێ (غطفان) بوون و، لەگەڵیان پێککەوت کە سێھەکی بەرەبوومی مەدینەیان بداتی، بەلام بە مەر جێک ئەوان وازیان و، پشتگیری ھۆزێ قوہدیش و ئەھلی کوفر نەکەن و، خۆیان و خەلکە کە برۆن، صولح و دانوستان لە نێوانیاندا بوو، تەنانەت نووسیشان،

بەلەم شاھەدەتتە لەسەر ئەدا و، ئەبۇ بە عەزىمەت، ھەروا خەرىكى دانوستان بوون، كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ وىستى ئەو بەكات، پىش ئەوئى ئىمزاى لەسەر بىكرى و بە يەكجارى ئەو پىكھاتنە بېرىتەو، نۆتەرى نارد بۇ لای سەعدى كۆرى موعازو سەعدى كۆرى عوبادە، (ھەردووك سەرۆك ھۆزى ئەوس و خەزەرەج)، ئەوئى بۇ باسكردن و ٲاوىزى پىكردن، ئەوانىش گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئايا ئەمە شتىكە ھەزەت لىتەو دەيكەى، يان شتىكە خوا فەرمانى پىكردوھ و ھەر دەبى بىكەن؟ يان شتىكە بەرژەوئەندى ئىمەى تىدا دەبىنى؟ فەرمووى: بەلكو شتىكە لەبەر ئىوھ دەيكەم، (واتە: نەخۆم ھەزەم لىتە و، نە خواش فەرمانى پىكردووم)، چونكە تەماشا دەكەم عەرەب ھەمووى لە يەك كەوانەوھ تىرتان تى دەگرى، (ھەموويان گەلە كۆمەكى لە دژتان دەكەن و، لە ھەموو لايەكەوھ لە دژتان كۆبوونەوھ)، وىستم تۆزىك لە دىك و سەختىيەكى كە ئەوان ھەيانە، بىشكىنم، سەعدى كۆرى موعاز گوتى:

(يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَدْ كُنَّا نَحْنُ وَهَؤُلَاءِ الْقَوْمُ عَلَى الشَّرِكِ بِاللَّهِ وَعِبَادَةِ الْأَوْثَانِ لَا نَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا نَعْرِفُهُ، وَهُمْ لَا يَطْمَعُونَ أَنْ يَأْكُلُوا مِنْهَا مَرَّةً إِلَّا قَرَىٰ أَوْ يَبْعَا، أَفَجَبٌ أَكْرَمَنَا اللَّهُ بِالْإِسْلَامِ وَهَدَانَا لَهُ وَأَعَزَّنَا بِكَ وَبِهِ، نُعْطِيهِمْ أَمْوَالَنَا؟ «وَاللَّهِ» مَا لَنَا بِهَذَا مِنْ حَاجَةٍ وَاللَّهِ لَا نُعْطِيهِمْ إِلَّا السَّيْفَ، حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَأَنْتَ وَذَلِكَ، فَتَنَاوَلْ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ الصُّغَيْفَةَ، فَمَعَا مَا فِيهَا مِنَ الْكِتَابِ ثُمَّ قَالَ: لِيُجْهَدُوا عَلَيْنَا).

واتە: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئىمەو ئەو خەلكە (واتە: غطفان))، لەسەر ھاوبەش بۇ خوا دانان و بىتەرستى بووين، (خوامان نەدەناسى و نەدەپەرست)، بەلەم ئەوان تەمايان لە مالى ئىمەدا ئەبوو كە دەنكە خورمايەك بخۆن، مەگەر بە ميواندارىي بىن بۇ لامان، وەك ميوان پىيان بەدىن، ياخود بە فرۆشتى، ئىنجا ئايا دواى ئەوئى خوا ئىمەى بەرپىز كردوھ بە ھۆى ئىسلامەوھ و، ئىمەى پىنمايى كردوھ بۇ ئىسلام، بە ھۆى تۆوھو بە ھۆى ئىسلامەوھ ئىمەى عىزەت مەندو بالا دەست كردوھ، مال و سامانى خۆمانى دەدەبىنى؟ بە خوا پىتووستىيمان بەوھ نىە، بە خوا جگە لە شمشىر ھىجى دىكەيان نادەبىنى، تاكو خوا دادوھرىيمان

لە ئىۋان دا نەكات، پىغەمبەرى خوا ﷺ فرمىۋى: دەجا ئىۋەدو ئەو كارەتان چۆن پى چاكە، ئاۋا بگەن، سەعدى كۆرى موعازىش پەرەكە كە دانوستانەكەى تىدا نووسرا بوو، ۋەرى گرت و ئەۋدى تىدا نووسرا بوو كوزاندىەۋە (ئاۋى پىداكر، يان بە جۆرىك سىپىەۋە) ۋ گۆى: چى لە توناياندايە با بىكەن.

۱۳- پىغەمبەر ﷺ ۋ مەسۇلمانان مانەۋە بەو شىۋەيەۋ، دوژمن گەماروۋ ئابلوۋقەى دابوون، ھىچ جەنگى تىدا پرونەدا، جگە لە چەند ئەسپ سۈارىكى قورەيش كە (عَمْرُو بْنُ وَدَّ بْنِ أَبِي قَيْسٍ، وَعِزْرَةُ بْنُ أَبِي جَهْلٍ، وَهَبُ الْمُخَزُومِيَّانِ، وَضَرَّارُ بْنُ الْخَطَّابِ الشَّاعِرُ ابْنُ مِرْدَاسٍ أَخُو بَنِي مُخَارِبٍ بْنِ فُهْرٍ)، ئەم چۈر نەفەرە ھاتن خۇيان بۆ جەنگ پۆشى و، دۈايى بە سۈارى ۋلاخەكانيانەۋە ھاتن، ھەتا گەيشتنە لای مەزلگەكانى (بنى كنانة) ۋ گوتيان: ئەى (بنى كنانة)! بۆ جەنگ نامادەبن، ئەمرو بۆتان دەرەدەكەۋى سۈارچاك كىن؟ دۈايى پۆيشت بە راكردن بە ئەسپەكانيان تاكو ھاتنە لای خەندەك، كە بىنيان گوتيان: (والله إن هذه لمكيدة، ما كانت العرب تكيدها)، بە خوا ئەمە تاكتىكىكەۋە قىلىكە غەرب فىلى ۋاى نەزانىۋە!

بەلام ئەۋە داھىتاي پىغەمبەرى خوايە ﷺ، بە راۋىز سەلمانى فارسىي، دەگوتى: سەلمانى فارسىي ئاماژەى بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ كردو گۆى: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئىمە لە ۋلاقى فارس كە جەنگمان دەبوو لەگەل دوژمندا لەۋ شۈئەۋە كە دەشت بوو، خەندەكمان لىدەدا، پىغەمبەرى خواش ﷺ ئەۋ پىشنيارەى ۋەرگرت و، تەبەئىيى كردو جىبەجىي كرد.

ھەرۋەھا (إِنَّ هَاشِمَ) دەلى: ھەندىك لە ئەۋانەى خاۋەن زانبارىين، بۆيان باسكردوۋم كە كۆچكەرەن لە رۆزى خەندەكدا گوتيان: سەلمان لە ئىمەيە و، پىشۋانەكانىش گوتيان: سەلمان لە ئىمەيە، پىغەمبەرىش ﷺ فرمىۋى: (سلمانُ مِنَّا أَهْلُ الْبَيْتِ) واتە: سەلمان لە ئىمەيە لە بىنەمالەى ئىمەيە، (بۆ ئەۋدى جۆرىكىش لە صۆلج بى لە ئىۋان كۆچكەرەن ۋ پىشۋاناندا، كەۋاتە: سەلمان بە تايبەت عايىدى مەنەۋ لە بىنەمالەى ئىمەيە، ئىنجا كە لە بىنەمالەى پىغەمبەرىش

ﷺ بوو، لە خىزائى ئەو بوو، ماناى وابە ھى ھەردووک لايە، ھى كۆچكەران و پشتيوانان).

ئىنجا ئەو چوار ئەسپ سوارە پۇيشتى، كوئى لە خەندەكەكە بە تەسك و تەنگەبەريان زانى بە سوارى ولاخەكانيان و بە ڤاكردن خۇيان پىداداو پەرينەو، ھەتا گەيشتنە شوتىك لە نىوانى خەندەك و سەلەدا، ئىدى لە وئى عەلى كورى ئەبو تالىب ﷺ، لەگەل كۆمەلىك لە مسولمانان، بۇيان چوونە مەيدان و، ئەو شوتىنى كە ئەوان لىي پەريوونەو، ئەو شوتىنەيان لى گرتن، ئىنجا چوار ئەسپ سوارەكان بۇيان گەرانەو و پووبەرووى بەكدى بوونەو.

١٤- (عمرو بن ود) لە جەنگى بەرددا جەنگى كرد بوو ھەتا بە برىندارىي پەكى كەوتبوو، (واتە: ھىندەى برىن تى بوو بوون پەكى كەوتبوو)، بۆيە لە جەنگى ئوحدودا نەيتوانى بوو بەشدارىي بكات، برىنەكانى زۆر بوون و چاك نەبوو بۆو، بۆيە لە پۇژى خەندەكدا دەرچوو، خۆى نىشانەداركرد تاكو بزانرئى و بناسرئى، كاتىك بە خۆى و ئەسپەكەى ڤاودەستا (علي بن أبي طالب) بۆى چۆو پىشتى، ديارە عەلىي و ھاوئەلەكانى بە پىيان بوون، (علي) بە (عمرو بن ود)ى گوت: بىستوو مە پەيمانەت لەگەل خوادا بەستو، كە ھەر كەسك لە قورەيش تۆ بانگ بكات بۆ يەكك لە دوو شتان لىي وەردەگرى، گوتى: بەلئى، گوتى: ئىنجا من بانگ دەكەم بۆ لاي خواو بۆ لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ و، بانگ دەكەم بۆ ئىسلام، ئەوئىش گوتى: پىتويستم بەو نە، گوتى: كەواتە: بانگ دەكەم بۆ پووبەروو بوونەو بۆ جەنگ! گوتى: ئاخىر بۆچى ئەى برازام؟ بە خوا ھەز ناكەم بتكوئم، عەلى گوتى: بە خوا من ھەز دەكەم بتكوئم، (عُفْرُو) توو پە بوو لە ئەسپەكەى ھاتە خوار و، ئەسپەكەى پەيكرى (چوار پەلەكانى بپىن)و، لە دەم و چاوى ئەسپەكەى دا، (كوشتى)، دوايى پوويكرە عەلىي و، بۆ يەكدى دابەزىن و لىك سووران، سەرەنجام عەلى ﷺ كوشتى و ئەو سى ئەسپ سوارەى مابوونەو ڤايانكرد و، خۇيان بە خەندەكەكەدا داو پەرينەو ھەلاتن.

١٥- دروشمى ھاوئەلانى پىغەمبەر ﷺ لە كاتى جەنگى خەندەكدا و، لە كاتى جەنگى بەنى قورەيزەدا برىتى بوو لە: (حم، لا ينعرون) حامىم سەرناكەون، ياخود سەرناخريئى، (ئەو كاتە عادت و ابوو دەبووايە ھەر سوپايەك دروشمىكى ھەبئى).

۱۶) - (ابن اسحاق) دەئى: بۆم گىردراوۋەتەوۋە كە عانىشە دايكى بىرۋاداران لە قەلایەك دابوو لە قەلایەكانى (بنى حارثە) لە پۆژى خەندەكدا، كە لە ھەموو قەلایەكان مەحكەمتر بوو، دايكى سەعدى كۆرى موغازىش لەگەلى بوو لەو قەلایەدا، عانىشە دەئى: سەعدى كۆرى موغاز تىبەپرى زىيەكى لەبەر دابوو، زىيەكەى كورت بوو، واتە: ھەموو جەستەى نەگرتبۆوھ و، قۆلى لە زىيەكە ھاتبووھ دەرتى، نىزەيەكى بەدەستەوھ بوو، نىزەكەى رادەوھەشاندو دەيگوت:

(لَبُثْ قَلِيلًا يَشْهَدُ الْهَيْجَا حَمْلٌ ... لَا بَأْسَ بِالْمَوْتِ إِذَا حَانَ الْأَجَلُ).

واتە: ئارام بگرە لە مەودوا جەنگ دەبينىن و، قەيدى ناكات مردن بى ھەر كاتى كە كاتى خوۋى ھات

دايكى پىيگوت: پۆلە گيان! بىرۆ بە خوا دواكەوتووى، خۆت بگەيەنى، عانىشەش خوا لىي پازىيىن دەئى: پىمگوت: ئەى دايكى سەعد! بە خوا ھەزم دەكرد زىيەكەى سەعد لەوھى كە تىستا لەبەريەقى، درىژتر بووايە، عانىشە دەئى: ترسام تىرىك بە قۆلى بگەوتى، چونكە قۆلى لە زىيەكە ھاتبووھ دەرتى و، (دوايىش ئەگەر دانانەكەى دايكمان عانىشە ھاتۆتە دى و، تىرىك بە قۆلى سەعد كەوتوھ كە دەمارەكەى بىيوھ واپىدەچىت دەمارى خۆتبەرى بىيىن)، ئىنجا ئەوھى كە لىيداوھ ((ابن عرقە) بوو، كە دەئى: لىم وەرگرە من ((ابن عرقە)م، سەعد دەئى: (عُرْقُ اللّٰهِ وَجْهٌ فِي النَّارِ) خوا دەم و چاوت گەرم دابىتىن و، ئارەقەى پى بكات لە ئاگرادا، ديارە دوايى سەعد دەئى: خوايە! ئەگەر لە نىوان تىمەو قوپەيشدا جەنگ ماوھ، بۆ ئەو جەنگە پەيئەوھ، چونكە ھىچ كۆمەلە خەلكىك لە لام خۆشەويستەر نىە لە دۆيان جەنگم لە خەلكىك كە پىغەمبەرەكەى ﷺ تۆيان ئەزىتەداوھ، بە درۆيان داناوھ دەريانكردوھ، ئەگەر لە نىوان تىمەو قوپەيشدا جارێكى دىكە جەنگ نابىتەوھ، ئەو بىرەم بۆ بگە بە ماپەى شەھىد بوون، بەلام مەشمەرتنە تاكو دلخۆش و شادمانم دەكەى، بەوھ كە تۆلە لە بەنى قوپەيزە بەنرىتەوھ، (كە خواش ئەو دوعايانەى سەعدى ھەمويان قبوول كەردوون).

۱۷) - (ابن إسحاق) دەلن: بۆم گێردراوه تەوہ (صفیة بنت عبدالمطلب)، (که پووری یتیمبەرہ ﷺ خوشکی بابی)، لە قەلایە کدا دەبن و، (حسان بن ثابت) یش ھەر لەوی دەبن، که وەك پارزەرەك یتیمبەری خوا ﷺ بەسەر ئافرەتان و منداڵانەوہ دایناوہ، صفیہ دەلن: پیاویك لە جوولە کەکان بە لاماندا ڕەتبوو، دەوری قەلاکە ی دەدا، کە سیشی لئ نەبوو بەرگریمان لئ بکات، بە ھەسسانم گوت: ئەو جوولە کە ی بە دەوری قەلایە کە دیت و دەچن، منیش دلنیا نیم کە بزانی و پە ی ھەری کە یتیم کە سمان لە لا نیە و، دوایی جوولە کە کانی دیکە یتیمکە یەنن و بەسەرماندا بدەن، لە قەلاکە دابەزەو بچۆ بیکوژە! ئەویش گوتی: خوا لیت ببووړی کچی (عبدالمطلب) بۆ خۆت دەزانی کە من ھاوہ لئ ئەوہ نیم، صفیہ دەلن: کاتیک کە ئەو ی یتیمکۆم و تەماشام کرد ھیچی لە باراندا نیە لەو بارەوہ، خۆم بەست و کۆلە کە یەکم بەدەستەوہ گرت، یان مەترە قیکی گەورە، (کۆلە گە ی کە چادریان پئ ھەلداوہ)، لە قەلایە کە دابەزیم و بەو کۆلە گە یە لە جوولە کە کم دا تاکو کوشتم، کاتیک لئی بوومەوہ گەرامەوہ بۆ قەلایە کە، گوتم: ھەسسان دابەزە سەلەبە کە ی بێتە، (واتە: کەل و پەلە کانی بێتە)، چونکە تەنیا ئەوہ ڕێگرم بوو لەبەر ئەوہ ی پیاوہ، ئەوہ ک عەوڕەتی دەر بیکەوێ، ھەسسان گوتی: ئە ی کچی (عبدالمطلب) بە خوا پیتوستیم بە کەل و پەل و شەمە کی ئەو نیە.

بە لأم (القرطبي) لە تەفسیرە کە یدا^(۱)، دەلن: (أبو عمرو بن عبدالمطلب) گوتوو یەتی: ئەو گێردراو یە وا پیناچن راست بن، چونکە (حسان بن ثابت) پیاویکی ئازا بووہ و، ئەو نەدە بەسە کە ڕووبە ڕووی ھاوہ ش بۆ خوا دانەرە کان بۆتەوہ و، شیعری زۆر بوێرانە ی گوتوون و بەرگری چاک لە یتیمبەر ﷺ کردوہ، یتیمبەری خواش ﷺ فەرموو یەتی: (روح القدس)، جییریلیش لە گەل تەو ھانت دەداو فیرت دەکات.

۱۸) - (ابن إسحاق) دەلن: ئیدی بەو شێوہ ی یتیمبەری خواو ﷺ ھاوہ لانی کە خوا ی پەنھانزان بەو شێوہ یە وەسفی کردوہ، لە ترس و سەختی و، لە ئابلوو قەدانی دوژمنە کان بۆیان و، لەسەرەوہ لە خوارەوہ پەلاماردانیان دا بۆیان، مانەوہ و، لەو نیاوانە دا (نُعیم

بْنِ مَسْعُودِ بْنِ عَامِرِ بْنِ أَتَيْفِ بْنِ ثَعْلَبَةَ بْنِ قُنْدُكِ بْنِ هِلَالِ بْنِ خَلَاوَةَ بْنِ أَشْجَعِ بْنِ رَيْثِ بْنِ غَطَفَانَ) هاته لای پیغمهبر ﷺ گوئی: نهی پیغمهبری خوا! ﷺ من مسولمان بووم و خه لکه که شم به مسولمانیتی من نازانی، نجا فرمانم پییکه چیت دهوی؟ پیغمهبری خوا ﷺ نهوی پی فهرموو: (إِنَّمَا أَنْتَ رَجُلٌ وَاحِدٌ، فَخَذَلْنَا عَنْكَ إِنْ اسْتَطَعْتَ، فَإِنَّ الْعَرْبَ غَدَاةٌ)، گوئی: تو له نیومان دا پیاویکی به ته نیی، به لأم هه ولبده دوژمانهان له کول بکه وه، نه وه نه دی که ده توانی، چونکه جهنگ بریتیه له قیل^(۱).

دوایی (نعیم بن مسعود الثقفی) هه ره بهو ناماژهی پیغمهبر ﷺ تیده گات چی بکات! (تهوانه هینه عاقل بوون به ناماژه له شت حالیی بوون)، (نعیم) ده چن بۆ لای بهنی قورپه ریزه که له سرده می نه فامییدا هاوده م و هاوپازیان بووه، ده لئی: نهی بهنی قورپه ریزه! ده زانن من چه نه تیوه م خوش دهوی و، ده زانن په یوه ندیی تایه تی من و تیوه چونه؟ ده لئن: راسته تو له لای نیمه تو مه تبار نی، ده لئی: نجا بۆ زانیاریتان قورپه ریش و (غطفان) وه ک تیوه نین، ولات ولاتی خو تانه، مال و سامانی تیوه و کورده کانتان و نافرده کانتان و مندا له کانتان لیره، تیوه ناتوانن تیره به جی بهیئن و بچن بۆ شویتیکی دیکه، به لأم قورپه ریش و (غطفان) هاتوون بۆ جهنگ کردن له دژی موحه ممه دو ﷺ هاوه لانی، تیوه ش پشگیری نهوانتان کردوه، به لأم نهوان ولاتیان و مال و سامانیان و نافرده کانیان له شویتیکی دیکه، وه ک تیوه نین، هاتوون نه گهر که لیتیکیان ده سته هوت و ده سته هوت و تیکیان ده سته هوت باشه، نه گهر نا ده گهر نه وه بۆ ولاتی خو یان و، له تیوه و له موحه ممه دو ﷺ ده گهرین له ولاتی خو تاندا و، نجا نه گهر تیوه و موحه ممه دو ﷺ هاوه لانی بهیئنه وه، توانانان به سه ریانداناشکی، بویه له گهل قورپه شدا جهنگ له دژی موحه ممه دو ﷺ هاوه لانی مه کن، تاکو بارمته (رهن) یکیان لی وهر نه گرن، چند بارمته یه که له پیاوه ناوداره کانیان، با له لای تیوه دین و وک متمنه ی تیوه بهوان راکو له گهل موحه ممه دا ﷺ ده جهنگن، نه که له (۱) نه م دهقه: نه لبانی به بیییزی داناه له (ضعیف الجامع) ژماره (۱۸۲۸) و هه روه ها له (السلسلة الضعيفة) (۲۷-۷۷)، به لأم (ابن کثیر وابن سید الناس وابن خلدون و الطبري وابن حبان) هیناویانه.

تەنگانەدا بېرۈنەۋە بە گورگان خواردوتان بدەن!

بەنى قورەيزە دەلتىن: بەراستىي رايەكى چاكت پىتشىياز كردو، دوايى (نعيم) لەلاي ئەوان دەروا دەچى بۆ لاي قورەيش و، بە ئەبوو سوفيانى كوپى حەپ و بە پىاوەكانى قورەيش كە لەگەلدىان دەلتى: خۇتان دەزانن ئىوهم خۇش دەۋى و، دەزانن كە من لەگەل موحەممەددا نىم ﷺ و، ھەۋالەت كىشم پىگەشتو، كە ئەو ھەقى ئىوہە لەسەر من، پىتان بگەيەنم وەك دىلسۆزى بۆ ئىو، بەلەم لىم ئاشكرا مەكەن، دەلتىن: باشە وا دەكەين، دەلتى:

خۇتان دەزانن كە كۆمەلى جوولەكەكان، لەسەر ئەۋەدى كە كردوۋانە بۆ پىشتىگىرى پەشيمان بوونەۋە، لە نىوان خۇيان و موحەممەد ﷺ و، نوپتەريان بۆ لا ناردو، ۋەلاميان بۆ ناردو كە ئىمە پەشيمانين لەۋەى كردوۋمانە، تايا پازى دەبى كە ئىمە لە قورەيش و لە (غطفان) چەند پياۋىك لە ناودارەكانيان ۋەربىگىر و بىاندەين بە تۆ، تۆش لە گەردىيان بدەي؟ دوايى ئىمە لەگەل تۆ بىن تاكو ئەوانەى ماۋن بنىريان بگەين؟ ئەۋىش دەلتى: بەلتى، نجا ھەر كاتى جوولەكەكان داۋاي بارمەيان كرد لە پىاوەكانتان، يەك پىاۋيان تەسلىم مەكەن، چونكە بە تەمان تەسلىمى موحەممەدىان بگەن و ﷺ بىانكوژى، دوايى لەلاي قورەيش لادەچى، دەچى بۆ لاي (غطفان) دەلتى: ئەي كۆمەلى (غطفان)! ئىو ئەسلى منن، ھۆزى منن، خۇشەۋىستىر كەسن لە لاي من، پىماۋانە من تۆمەتبار بگەن، دەلتىن: نەخىر راست دەكەي تۆ لە لاي ئىمە تۆمەتبار نى، دەلتى: نجا شىتكتان پىدەلەيم، پەنھانى بگەن و لىم ئاشكرا مەكەن، دەلتىن: باشە، شتەكە چىيە؟! ئەۋىش چى بە قورەيشى گوتو، بەۋانىشى دەلتى، چۆن ئەۋانى ترساندو، ئەۋانىش دەرستىتى.

نجا كاتىك كە شەۋى شەممە بەسەردا دى، مانكى شەۋالى سالى پىنجەم، (أبو سفیان بن حرب) و سەرائى (غطفان) ئاگادارى بەنى قورەيزە دەكەنەۋە: (عكرمة بن أبو جهل) و كۆمەلىك لە قورەيش و (غطفان) دەلتىن پىنان دەلتىن: ئىمە لە شۆپىنىك نىن كە بتوانين ھەر ئاۋا بىننىيەۋە، ئىمە حوشترمان نەماۋە و، يەك

سەمەن نەما (واتە: ولاخە بەرزە)، ماندوو بوون، يان سەرمان بېرون بۇ خواردن، بۇيە ئامادەبىن كە جەنگ لە دژى موحەممەدا بگەين، ئەوھى لە ئىتوان ئىمەو ئەواندا ھەيە كۇتايى پىيىنن، جوولەكەكان وەلەميان بۇ دەئىرنەو دەلئىن: ئەمرو پۇژى شەممەيە، ئىمە لەو پۇژەدا ھىچ ناكەين و، كاتى خۇى لە پۇژى شەممەدا، جوولەكە شىتەيان كىردو و بەلەيەكەيان بەسەر ھاتو، كە لە ئىو شىردراو نەيە كە خوا كىردوونى بە مەيموون و بەراز، ئىچا ئىمە لە دژى موحەممەد، لەگەل ئىوھدا جەنگ ناكەين، تاكو چەند بارمەتەك لە پىاوھەكانتەمان نەدەنى و لە لای ئىمە بن و، وەك مەمانەي ئىمە بە ئىو، تاكو شەر لە دژى موحەممەد ﷺ دەكەين، چۈنكە ئىمە دەترسىن ئەگەر لە جەنگدا تىتەن بۇ ھات و وەزەكە لىتان سەخت بوو، بۇرۇنەو بۇ ولاتى خۇتان و، ئىمە بەجىھەلەن و ئەو پىاوھەش لە ولاتى ئىمەدايەو، بە تەنپاش ناتوانىن بەرەنگارى بىيەنەو.

كاتىك نوئەرەكان دەچەنەو بۇ لای قۇرەيش و (غطفان)، دەلئىن: ئەوھى كە (نەيم) پىيگوتەن ھەق بوو، ئىدى ئاگادارى بەنى قۇرەيزە دەكەنەو دەلئىن: ئىمە يەك پىاوېشتان تەسلىم ناكەين لە پىاوھەكانمان، ئەگەر دەتانەوئى جەنگ بگەين وەرەنە دەرى، با بەجەنگىن، بەنى قۇرەيزە دەلئىن: كەوانە: ئەوھى (نەيم) گوتى ھەق بوو، ئەوانە نايانەوئى جەنگ بگەن و، دەيانەوئى ئەگەر ھەلەكەيان دەستكەوت بەھرەيەك وەرەگىرن، ئەگەر نا لە ئىمە بگەرەين لەگەل موحەممەد ﷺ چىيەمان لىدەكات، بگات، بۇيە سوئىد بە خوا ئىمە لەگەل ئىوھدا لە دژى موحەممەد ﷺ ناچەنگىن، تاكو چەند بارمەتەكەمان نەدەنى، ئەوانىش ئامادە نابىن، ئىدى بەو شىوھەيە خوا بەينيان تىكەدەدا بە ھۇي (نەيم بن مسعود الثقفي) يەوھ.

ھەرۋەھا خوا ﷺ بايەكى ساردىشى لە شەوانىكى زۆر سارددا دەئىرى، ھىندە سارد دەبى و، ھىندە بەھىز دەبى، مەنچەلىان لەسەر ئاگرو سىكۈچكە بۇ راناوھەستى و، رەشمال و چادەركانىان فرى دەدات.

۱۹- كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ پىي دەگاتەو كە چۇن لە بەينى خۇياندا تىكچوون و،

چون خوا ع بلای کردون و، متمنه‌یان به یه‌کدی نه‌ماوه، (واته: قوره‌یش و (غطفان) له‌لایه‌ک و به‌نی قوره‌یزه له‌لایه‌ک)، حوزه‌یفه‌ی کوپی یه‌مان بانگ ده‌کات و ده‌نیژی بۆ لایان، تا‌کو بزانی نه‌و خه‌لکه چی کرده‌و، چونه‌و به‌ته‌مای چین؟، واته: نه‌حزاب، به‌تابیه‌ت قوره‌یش و (غطفان).

ئجنا نه‌وه (القرطبی) له‌ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱) هیناویه‌تی و (ابن هشام) یش به‌هه‌مان شیوه‌ده‌لی: پیاویک له‌خه‌لکی کووفه به‌حوزه‌یفه‌ی کوپی یه‌مانی ع، گوت: نه‌ی (أبو عبدالله)! ئایا پیغه‌مبه‌ری خواتان ع بینوه‌و هاوه‌لاتیتان کرد؟ گوئی: به‌لی نه‌ی برارزا، گوئی: چیتان ده‌کرد؟ گوئی: به‌خوا هه‌ولمان ده‌دا به‌پیتی توانا، گوئی: به‌خوا نه‌گهر تیمه نه‌و کاته بووباین له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ع، رازی نه‌ده‌بووین به‌پیتان له‌سه‌ر زه‌وی بره‌و، له‌سه‌ر مله‌مان هه‌ولمان ده‌گرت، حوزه‌یفه‌ی کوپی یه‌مان گوئی: به‌خوا برارزام تیمه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ع، بووین له‌جه‌نگی خه‌نده‌کدا، پیغه‌مبه‌ری خوا ع شه‌وێکیان نه‌ندازه‌یه‌ک له‌شه‌وه‌که شه‌و نوێژی کرد دوایی ئاویری لیداینه‌وه‌و فه‌رمووی:

چ پیاویک ده‌چن ته‌ماشا بکات بزانی نه‌و خه‌لکه‌ی (نه‌حزاب) به‌ته‌مای چین؟ دوایی بگه‌رته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ع بۆشی به‌مه‌رج گرت، که به‌سه‌لامه‌تی بگه‌رته‌وه‌و، داوا له‌خوای به‌رز ده‌که‌م که له‌به‌هه‌شتدا هاوه‌لی من بێ؟ به‌لام یه‌ک پیاو له‌تیمه‌نامه‌ده‌نه‌بوو له‌به‌ر ترسی زۆرو برستی تی زۆرو سه‌رمای زۆرو، یه‌کێک له‌تیمه‌هه‌لنه‌ستا، دوایی پیغه‌مبه‌ر ع بانگی کردم به‌تابیه‌ت، کاتێک بانگی کردم به‌ناچارایی ده‌بوو هه‌ر هه‌لسم، فه‌رمووی: نه‌ی حوزه‌یفه‌! به‌چۆ نیو نه‌و خه‌لکه [که شه‌و بووه] و، ته‌ماشا بکه‌بزانه به‌ته‌مای چین و چی ده‌که‌ن؟ به‌لام هیچ مه‌که تا‌کو ده‌گه‌رته‌وه بۆ لمان، ده‌لی: چوومه نیو خه‌لکه‌که، باو سه‌ربازانی خواش نه‌وه‌ی پتده‌کردن که ده‌یانکرد، نه‌مه‌نجه‌تیکیان بۆ راده‌وه‌ستا، نه‌ناگه‌رێکیان بۆ ده‌کرایه‌وه، نه‌چادرێکیان بۆ راده‌گیرا، نه‌بوو سوفیان گوئی: نه‌ی هه‌وێزی قوره‌یش! هه‌ر کام له‌نیوه با ته‌ماشا بکات هاو‌نشینه‌کی کیه‌و

كى لهگە ئيدا دانىشتۇه؟ شەوہ تارىكە، حوزەيفە دەلى: من يەكسەر دەستى
 ئەوہى تەنىشتى خۇمم گرت و گوتم: جەنابت كىي؟ گوئ: فلانى كوپى فلانم،
 (چەند عاقل و بلىمەت بوونە ئەو ھاوہلانى، ئەگەر ئەو دەستى حوزەيفەى
 گرتبايە دەبووايە چى گوتبايە؟ يەكسەر ئەو دەستى وى گرتوہ تۇ كىي؟) ئەبوو
 سوفيان گوئ: ئەى قورەيشىيەكان! سوتىد بە خوا، تىوہ لە شوئىتىكن كە جىي
 دىكە لىمانەوہ ديار نيە، ئىمە ولأخمان فەوتان، حوشترەكانمان فەوتان، ناژەلەكان
 ھەموويان تەواو بوون، (ھەموويان سەرپرېون و خواردوويانن)، بەنى قورەيزەش
 پەيمانى لەگەل ھەلۋەشاندووينەوہ و، ھەوالىكىمان پىگەيشتوہ لەوانەوہ كە پىمان
 ناخۆشەو، ئەو بايەش وەك دەيىنن زۆر بەھىزە، نە مەنجهلمان بۇ رادەوہستى، نە
 تاگرمان بۇ دەرگىتەوہ، نە بىناو چادرىكىمان بۇ رادەوہستى، بۇيە خۆتان نامادە
 بكنەن من دەرۆم، ئىدى ھەلسا بۇ حوشترەكەى كە بۆى بەسترا بۆوہ، لەسەر
 حوشترەكەى دانىشتو دوايى سى جارازن لىدا برۋا، نىجا حوشترەكە ھەلسا،
 بەر لەوہى پەتەكەى كە حوشترەكەى پىي بەسترا بۆوہ بكاتەوہ، حوشترەكەى
 راستكردەوہ، لە پەلە پەليان، ئەگەر ئەوہ نەبوايە پىغەمبەر ﷺ نامۆزگارىيى كردم
 و فەرموئى: ھىچ مەكە تاكو دىيەوہ، دەمتوانى بە تىرىك بىكوژم.

نىجا گەرەمەوہ بۇ لاي پىغەمبەر ﷺ لەو كاتەدا پىغەمبەرى خوا ﷻ نوئى
 دەكرە لە پۇشاكتىكا، پۇشاكى بەكىك لە ھاوسەرانى، (واتە: لە خۇي پىچابوو
 سەرماي بوو)، كاتىك مىنى دى لە نوئىدا بوو، خستىمە ئىوان پىيەكانى خۇي
 بۇ ئەوہى گەرمم بىتتەوہ، بەشكىك لەو پۇشاكەى كە بەخۇي دادابوو لەسەرمان
 ھەندىكىشى بە مىنداد، دوايى چووہ پركووع و چووہ سەجدە، مىن ھەر لەنىو
 ئەو پۇشاكەدا بووم، كاتىك سەلامى دايەوہ، ھەوالەكەم پىيدا و، دوايىش (غطفان)
 يش ئەوہى قورەيش برىارى دابوو بىستبوويان، ئىدى ھەم قورەيش گەرەنەوہ،
 ھەم (غطفان) يش گەرەنەوہ.

(ابن إسحاق) دەلى: پىغەمبەر ﷺ ھاوہلانىشى و مسوئلمانانىش، كاتىك زانىيان
 ئەو گەمارۆيە نەماوہ لە دەورى مەدىنەو رۆيشتوونە، ئەوانىش چوونەوہ مالەكانى

خۇيان و چەكيان دانا.

۲۰-) (ابن هشام) دەلتى: دواى ئەۋەدى سوپا گەمارۇدەرەكانى شارى مەدىنە، [دەۋلەتتى
ئىسلامىي گە پايتەختەكە شارى مەدىنە بوۋا، دواى ئەۋەدى ئالغەي گەمارۇ شكا، خوا
ﷺ ترسى خستە نىۋ دلىان و، بايەكى بەھىزى بۇ نارد و، فرىشتەكان رىزەكانيان لىك
ھەلۋەشاندىن، ھەرۋەھا كۆمەلىك ھۆكارى دىكەش ھەبوون، يەكلىك لەوانە ھەلۋىستەكەي
(نەيم بن مسعود).

ئىنجا دەمى نىۋەرۇ بوو جىبرىل ھاتە لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ مېزەرىكى
ئاۋرىشىمى بەستبوو، [واھاتە بەرچاۋى] بە سۋارىيى ئىستىركى كە كورتانى لەسەر
بوو، كورتانەكەش قەطىفەيەكى لەسەر بوو (كە جۆرە قوماشىكە لە دىياج،
دىياجىش جۆرە ئاۋرىشىمىكە)، جىبرىل بە پىغەمبەرى خواى ﷺ فەرموو:
(نەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ نايە چەكتان دانائە؟ (واتە: كۆتايىتان بە جەنگ
ھىناۋە؟))، فەرموو: بەلتى، جىبرىل گوتى: بەلەم تاكو ئىستا فرىشتەكان چەكيان
دانەناۋە و، مەن ئىستا گەرامەۋە لە شوئىنكەۋتى نەۋ خەلەكە كە ھاتبوون بۇ
گەمارۇدانى شارى مەدىنە بە ناچارىيى رۆيشتىن، خوا ﷺ فەرمانتان پى دەكات،
كە بەرپى بىكەۋى بەرەۋ ھۆزى بەنى قورەيزە، مەن ئەۋە بەرەۋ رەۋيان دەچم و،
راياندەتەكتىنم، (واتە: ترسيان دەخەمە دىل)، ئىدى پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى بە
بانگەرىك كىرد، بە جار چىيەك كە لە نىۋ خەلكىدا جار بدات: (مەن كان سامعاً
مطعياً فلا يصلين العصر إلا بنى قريظة)، واتە: ھەر كەسىك بىسەرەۋ گوترايەلەۋ
فەرمانبەرە، با نوئىزى غەسەر نەكات، مەگەر لە لاي ھۆزى بەنى قورەيزە!.

ئىنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ (عبدالله بن أم مكتوم) لە شوئىنى خۇي دانا
بەسەرپەرشتىارى مەدىنە.

جەنگى بەنو قورەيزە لە پارزە (۱۵) بېگەدا:

۲۱- پىغەمبەرى خوا ﷺ (علي بن ابي طالب)ى پىش خست و ئالايەكى دايە دەستى بەرەو ھۆزى بەنى قورەيزە، خەلىكش پەلەيانكرد لە كۆبوونەو دەو بەرىكەوتن، عەلى ﷺ رۆيشت تاكو لە قەلەبە كانيان نيزىك كەوتنەو، (بەنى قورەيزە لە چەند قەلەبەكى مەحكەمدا بوون)، گوئى لى بوون قسەى ناشىرىنيان بە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەگوت، كەراپەو لە رى گەيشتە پىغەمبەرى خوا ﷺ و گوئى: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ لەسەرەخۆ بە لەو خەلكە پيسە نيزىك مەبەو، فەرمووى: بۆچى؟ پىتموایە لە بارەى مەو تازارت لى بىستوون (قسەى ناشىرىن؟)، گوئى: بەلى، ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ئەگەر مەن بىيىن، ئەو قسانە ناكەن، كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ لە قەلەبە كانيان نيزىك بۆو، فەرمووى: (يَا إِخْوَانُ الْقُرَيْدَةِ! هَلْ أَخْرَاكُمْ اللَّهُ وَأَنْزَلَ بِكُمْ يَفْمَتَهُ؟ قَالُوا: يَا أَبَا الْقَاسِمِ مَا كُنْتَ جَهْلًا)، ئەى براپەكەنى مەيموونان! تايە خوا سەرئۆرى كردوون و بەلەو تۆلەى خۆى بۆ ناردوون؟ گوئيان: ئەى (أبو القاسم) تۆ ھەرگىز نەقام نەبووى، (واتە: قسەى ناشىرىن كوتن لە تۆ ناوەشتەو)^(۱).

۲۲- پىغەمبەرى خوا ﷺ بەلای كۆمەلىك لە ھاوھەلانى دا تىپەرى، لە (الصّورين) (شوينىك بوو) پىش ئەودى بگاتە ھۆزى بەنى قورەيزە، پىغەمبەر فەرمووى ﷺ: كەس بەلاتاندا رەت بوو؟ گوئيان: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ (دَخِيئَةُ بْنُ خَلِيفَةَ الْكَلْبِيِّ)، بە لاماندا رەت بوو بە سوارى ئىستىكى سىبى، كورتانى بەسەرەو بوو، كورتانەكە قوماشتىكى لە ئاورىشمى تىو پىچرا بوو، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى ﷺ: (ذَلِكَ جَزِيلٌ بُعِثَ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ يُزَلُّلُ بِهِمْ حُصُونُهُمْ وَيَقْبِذُ الرِّغْبَ فِي قُلُوبِهِمْ) واتە: ئەو جىرىل بوو نىرداوە بۆ لای ھۆزى بەنى قورەيزە، كە قەلەبە كانيان بەرزىتى و، ترس بخاتە تىو دل و دەروونيانەو.

۲۳- كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ چوو بۆ لای ھۆزى بەنى قورەيزە، لە لای بىرىك لە بىرەكانيان كە لە لای مەل و سامانەكانيان بوو، بارگەو بنەى خست، بىرەكە پىدەگوترا: (يَا أُنَّا)، بەلام (ابن هشام) دەلى: پىدەگوترا: (يَا أُنَّا)، ئىجا خەلك وردە وردە پىدە

(۱) تاريخ الطبري: ج ۲، ص ۹۹، عيون الآثار: ج ۲، ص ۱۰۲.

په‌یوه‌ست بوون، هاوه‌لن هاتن خوا لئیان رازیبن، هه‌ندیکیان له‌ دوای نوژی خه‌وتنان گه‌یشتن و، نوژی عه‌سریان نه‌کرد، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌بووی: (لَا يُصَلِّیْ أَحَدُكُمُ الْعَصْرَ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ).

ایندی نه‌وان ته‌ماشای رواله‌تی فه‌رمانه‌کیان کردو، وه‌ک خوژی جی به‌جیان کردو، هه‌تا گه‌یشتبوونه‌ لای هۆزی به‌نی قوره‌یزه‌ش، نه‌ک نوژی عه‌س، نوژی شیوانیشیان چوو بوو، رۆیشت سه‌رقالی کردبوون و نه‌یانتوانی فریای نوژه‌که‌یان بکه‌ون، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌بووی: (مَنْ كَانَ سَامِعًا مَّطِيعًا فَلَا يُصَلِّی الْعَصْرَ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ)، ((هه‌ر که‌سیک بیسه‌ره‌و گوژیابه‌له‌، با نوژی عه‌س نه‌کات مه‌گه‌ر له‌ لای به‌نی قوره‌یزه‌))، ئنجا هه‌ندیکیان نوژه‌که‌یان بۆ نه‌وی دواخستبوو، هه‌تا گه‌یشتنه‌ لای به‌نی قوره‌یزه‌ له‌وی نوژی عه‌سریان کرد، له‌ دوای نوژی خه‌وتنان، به‌لام نه‌ خوا ﷺ له‌ کتیه‌که‌یدا له‌و باره‌وه‌ ره‌خنه‌ی لیگرتن، نه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌و باره‌وه‌ لئیان تووره‌ بووه‌، (به‌لام هه‌ندیکیان ته‌ماشای نیوه‌رۆکی فه‌رمانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوایان ﷺ کردوه‌و گو‌توو‌پانه‌: مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌وه‌نه‌ بووه‌، نوژی عه‌س به‌رینه‌ نه‌وی، مه‌به‌ستی نه‌وه‌ بووه‌ به‌ په‌له‌ برۆین، که‌واته‌: با زوو نوژه‌که‌مان بکه‌ین و برۆین، که‌ به‌ ته‌نکید هی دووه‌میان پیکاویانه‌، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نامانجی نه‌وه‌ نه‌بووه‌ هه‌موو خه‌لک نوژی عه‌س به‌رته‌ به‌نی قوره‌یزه‌ و، زانیوشیه‌تی نایگه‌نن، مه‌به‌ستی نه‌وه‌ بووه‌ که‌ زوو به‌رپی بکه‌ون، ئنجا نه‌وانه‌ی ته‌ماشای نیوه‌رۆکی فه‌رمانه‌کیان کردوه‌، نوژه‌که‌یان زوو کردوه‌و به‌رپکه‌وتوون، نه‌وانی دیکه‌ش ته‌ماشای رواله‌تی فه‌رمانه‌کیان کردوه‌و، نوژه‌که‌یان نه‌کردوه‌و چوون، تاکو گه‌یشتنه‌ لای هۆزی به‌نی قوره‌یزه‌، که‌ گه‌یشتنه‌ نه‌وی نوژی خه‌وتنانش بووه‌، نوژی عه‌س و نوژی شیوان و خه‌وتنانیان له‌وی کردوون.

(۲۴) - پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بیست و پینج (۲۵) شه‌و ئاب‌لوقه‌ی دان، هه‌تا ئاب‌لوقه‌و که‌مارویه‌که‌ ماندووی کردن و، خواش ﷺ ترسی خسته‌ نیو دلیان و، (حُتِی بْنُ أُخْطَبِ النُّضْرِی) سه‌رۆکی هۆزی به‌نوو نه‌زیر که‌ پیشتر له‌سه‌ر خیانه‌ت له‌ شاری مه‌دینه

دەرگرايو، وهك به لَئِيندا بوو به (كعب بن أسد القرظي) به لَئِينه كهى خۆى برده سهرو، له گه لَئِيندا چووه نِیو قه لَئِينه كه، كاتيك كه قورەيش و (غطفان) گه رانهوه، وهك وه فاداریهك بۆ نهو به لَئِين و پهیمانهى خۆى، كه پِشْتَر پهیمانى پِئى دابوو، له گه لَئِيندا چووه نِیو قه لَئِينه كه، [هه لَئِينه جوامیتری و وه فاداری به پهیمان، له ههه كه سِئِكه وه بَ جَوانهو، نهو هه لَئِستهى (حَيَّيْ بَنُ أَخْطَب) هه رچهنده زۆر كینه له دَل بووه به رانهه به ئِسلام و مسولمانان، به لَلام نهو هه لَئِستهى جوامیترانه بووه].

٢٥- كاتيك بهى قورەيزه دَلنابوون كه پِئِغهمبهرى خوا ﷺ وازيان لَئ ناهيئى، تاكو له دُئِيان نه جهنگى، (كعب بن أسد) كه سهروكى بهى قورەيزه بوو، گوئى: نهى كۆمه لى جووله كه! نهو هه تان به ملدا هاتوه كه خۆتان دهيينن و، من سَ پِشْتِيارتان دهخه مه بهردهم، ههه كامىكياتان پِئ چاكه هه لَئِيزِئِر، گوتيان: نهو سَ پِشْتِياره چيئ؟ گوئى:

يه كهه: نهو هيه كه تيمه به دواى نهو پياوه بكهوين و به راستى دابنيئ، سويند به خوا بۆتان دهر كهوتوه كه پِئِغهمبهرو پهوانه كراوه ﷺ، و، نهو كه سهيه كه سيفه ته كانى له كتيى خۆتاندا دهيينن، بهو شِيوهيه ههم خۆنتان دهپارتزرى و مَال و سامانتان و كوپه كانتان و نافره ته كانتان، جكه له سهرفرازى دواپۆژ، جووله كه كان گوتيان: هه رگيز تيمه سه رپِئِچى حوكمى ته ورات ناكه ين و، هه رگيز ته ورات به هيج كتيىك ناگۆرپنهوه.

گوئى: ئنجا نه گهه رازى نين بهو پِشْتِياره، دووهه: فه رموون با كوپه كاهاان و نافره ته كاهاان بكوژين و، بهچينه دهر به رهو موحه ممه دو هاوه لانى، پياوانىك بهه شمشىرى پووته وه، هيج شتىكى قورس به دواى خۆمانه وه به جِئى ناهيئِئ كه په رۆشمان بَ، نه مَال و سامان، نه مَال و مندال، هه تا خوا حوكم له نِئِوان تيمه موحه ممه ددا دهكات، نه گهه رهو تايئ نهوه دهفه تيين و، هيج مندال و ژن و وه چه مان له دواى خۆمان به جِئ نه هِشتوون، كه مه ترسييمان لتيان هه بَ، و، نه گهه سه ريش كه وتين نهوه بَگومان ده توانين ژن و مندالان په يدا بكه ينه وه، جووله كه كان گوتيان: نهو پاك و بَگوناها نه بكوژين! ئنجا ژيان چ خۆشيهكى

تندايه له دواى وان، بۆچى بيانكوژين؟ بى گوناھن.

ننجا (كعب بن اسد) گوئى: ئەگەر بەمەش ھەر پازى نين،

سَيِّئِم: ئەم شەو شەوى شەممەيە و، موحەممەد ﷺ و ھاوہ لائى ليمان دلنيان
لەم شەودا، ننجا وەرن با پړوین و دابەزین، بە لکو دەر فەت لە موحەممەد و
ھاوہ لائى ببينين و گوئى نەدە بنە شەممە شکاندن (جووله که کان له شەوانى
شەممە و پۆژانى شەممەدا ھىچ شتيکیان نە کردوہ)، گوئيان: شەممەى خویمان
بشکينين و شتيکی تیدا بکەين کە دەزانين ئەوانەى پيش ئيمە کە شەممەيان
شکاندوہ، چيان بە سەرھاتوہ!

[کە لە سوورەتى (الأعراف) دا بە سەرھاتە کەيان ھاتوہ کە خوا ﷻ لەو بارەوہ دەفەر موى:

﴿وَسَأَلْتُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ
إِذْ تأتيهم حِثائهم يوم سبتهم شرعاً ويوم لا يسئرون لا تأتيهم
كذلك بئولهم بما كانوا يفسقون ﴿١٣٦﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُنثَىٰ إِنَّهُمْ يَمْتَقُون قَوْمًا اللَّهُ
مُهِلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةُ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَقُونَ ﴿١٣٧﴾ فَلَمَّا نَسُوا
مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیِّنٍ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٣٨﴾ فَلَمَّا عَزَا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٣٩﴾﴾

تەفسیری ئایەتى كوتایی (١٦٦):

واتە: كاتێك كە لەوہى لێنى قەدەغە كرابوون، سەر كێشيان كردو سەر پێچيان
كرد، پێمانگوتن: ببە مەيموونى زەبوون.

خوای دادگەر كردووى بە مەيموون، بە لکو لە ھەندى پړوايە تاندا ھاتوہ: كە
كراون بە مەيموون و بەراز، بە تەمەنە كانيان بوونە بەراز و، كەم تەمەنە كانيان
بوونە مەيموون].

ئىنجا كە ئەو پىشنىارەشيان ڤەفز كرد، كە عىبى كۆرى ئەسەد گوتى: هېچ كامىتە
لە ئىوھ لەوھى لە داىكى خۆى بوو، حەزم و عەقْل و تىگەيشتنى نەبوو!
[واتە: ھەر كام لەو سى پىشنىارە كە هېچتانيان قىوول نەكردن، ئىوھ عاقل
و تىگەيشتوو نىن].

(٣٦) - دوايى بەنو قورەيزە ناردىانەوھ لای پىغەمبەرى خوا ﷺ، گوتيان: (أبو لبابة بن
عبدالمنذر وأخي بن عمرو بن عوف) مان بۆ بئىرە (بەنى قورەيزە كاتى خۆى ھاوڤەيمانى
ھۆزى ئەوس بوون، ئەبوو لوبابەش لە ھۆزى ئەووس بوو، لەسەردەمى نەفامىيداو
دۆستايەتى و پەيوەندىي لەگەل بەنى قورەيزەدا بەھىز بوو)، گوتيان: ئەبوو لوبابەمان
بۆ بئىرە تاكو ڤاويژى پى بکەين، لە بارەى حالى خۆمانەوھ، پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەبوو
لوبابەى ناردە لايان، كاتىك بىنيان پياوھەكان بۆى ھەلسان (وھ پىشوازىي) و، نافرەت و
مندالیش دەستيان كرد بە گريان لە ڤوويدا، ئەویش بەزەيى پىدا ھاتنەوھ دلى پىسووتان،
گوتيان: ئەى ئەبوو لوبابە! نايان پات وايە تىمە بە پىي راي موھەممەد ﷺ ڤازىبين، ئەو
چ بىراريكمان لە بارەوھ دەدات؟ (واتە: عەقلى دەبىرې كە موھەممەد ﷺ دەلى: لە
قەلاكان وەرەنە خوارەوھ و تەسليم بن، دواى ئەوھى كە لە جەنگدا شىكستيان خواردوھ،
نایا بىينە خوار بەبى مەرج تەسليم بىن؟).

ئەبوو لوبابەش گوتى: بەلى، بەلام ئاماژەى كرد بۆ گەردنى، [يانى: ھەمووتان
دەكوژرېن سەر دەڤەردىن! كە ئەو ھەلوپىستەى ئەبوو لوبابە ﷺ ھەلە بوو،
ئەوھى كە بە ئىجتىھادى خۆى ھەلپىتىنجاوھ، ياخود لە پىغەمبەرى ﷺ بىستوھ
كە حوكمى بەنى قورەيزە كە خيانەتق مەزن (الغيانة العظمى) يان كردوھ لە
پشتەوھ خەنجەريان لە سوڤاي ئىسلام و مسولمانان داوھ و، دەستيان لەگەل
دوژمنى دەرەكىي دا تىكەل كردوھ و، پەيمانان شكاندوھ، جگە لەوھش زۆر جىتوو
قسەى ناشىرىنيان گوتوھ، نە دەبووايە ئەبوو لوبابە ئەو نەيتى بەدركىتنى، بەلام
بە ھەر حال مەروڤ مەروڤھو، ھاوھلەش بى دەگونجى تووشى گوناھو ھەلەبى،
ئەبوو لوبابە دەلى: سوتىد بە خوا ھەر لە شوپنى خۆم بووم كە زانىم خيانەتم

له خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کرد ﷺ، (نه‌تنیبه‌کی در‌کاندوه که نه‌ده‌بو‌ایه بیدر‌کتنی)، دوا‌یی نه‌بوو لوبابه‌ پ‌ویش‌ت و نه‌هاته لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، هات خ‌وی به ک‌ۆله‌که‌یه‌ک له ک‌ۆله‌که‌کانی مز‌گه‌وته‌وه به‌سته‌وه و، گو‌تیشی: له شو‌تنی خ‌وم نا‌جوو‌لیم، هه‌تا خوا له‌وه‌ی که کردم، ت‌ۆبه‌م ل‌ی ق‌بوو‌ل نه‌کات، (دیاره هه‌ر نه‌و کاتی به‌ش‌یمان ب‌ۆته‌وه، به‌ل‌ام گو‌تو‌ویه‌تی: پ‌ووم نیه ب‌جمه لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تا‌کو خوا ت‌ۆبه‌که‌م ل‌ی ق‌بوو‌ل نه‌کات و)، په‌یمانی به‌ خوا‌شدا که هه‌ر‌گیز نه‌چ‌پته سه‌ر زه‌مینی به‌نی ق‌وپه‌یزه‌ده‌وه، (هه‌ر‌گیز ناب‌ی ل‌ی شو‌یت‌یک بی‌سن‌ری که نا‌پا‌کیی به‌رانبه‌ر به‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ت‌یدا‌کرده‌وه).

(ابن هشام) ده‌ل‌ی: وه‌ک (س‌فیان بن ع‌یینه) گو‌تو‌ویه‌تی: له (إسماعیل بن أبی خالد) له (ع‌بدالله بن أبی قتاده) ده‌و گ‌یرا‌ویه‌ته‌وه، خوا له بار‌دی نه‌بوو لوبابه‌وه نه‌و ئا‌به‌ته‌ی نار‌ده‌ خ‌وار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحْزَنُوا أَمْ نَتَّيَكُم وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٢٧) الأنفال.

واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی ب‌رواتان ه‌ینا‌وه! خیانه‌ت به‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ مه‌که‌ن و، خیانه‌ت به‌ سه‌اره‌ده‌کانتان مه‌که‌ن، له حا‌ل‌یکدا که ده‌زانن، واته: ده‌زانن خیانه‌ت چه‌ند گونا‌ه‌ی‌کی گه‌وره‌یه.

(ابن إسحاق) ده‌ل‌ی: کات‌یک که پ‌تی وه‌خ‌راو پ‌ی‌چ‌وو هه‌ر نه‌هاته‌وه‌و، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌مو‌اله‌که‌ی پ‌ی‌گه‌یش‌ت، فه‌رمو‌وی: ﴿إِنَّهُ لَوْ جَاءَنِي لِاسْتَعْفَرْتُ لَهُ فَأَمَّا إِذْ قَدْ فَعَلْتُ مَا فَعَلْتُ، فَمَا أَنَا بِالَّذِي أُطْلِقُ مِنْ مَكَانِهِ حَتَّى يَتُوبَ إِلَيْهِ﴾، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمو‌وی: نه‌گه‌ر هات‌با ب‌ۆ لای من، دا‌وای لی‌بو‌رد‌نم ب‌ۆ له خوا ده‌کر‌د، به‌ل‌ام ت‌یستا که نه‌وه‌ی کرد‌وه، که کرد‌وو‌یه‌تی، من به‌ری ناد‌ه‌م، (واته: که خ‌وی به‌سه‌ت‌وته‌وه به‌ ک‌ۆله‌که‌یه‌که‌وه) نایکه‌مه‌وه تا‌کو خوا ت‌ۆبه‌ی ل‌ی ق‌بوو‌ل نه‌کات.

(ابن إسحاق) ده‌ل‌ی: (یزید بن ع‌بدالله بن ق‌س‌یط) ب‌ۆی با‌س‌کرد‌ووم که ت‌ۆبه ق‌بوو‌ل‌کران له نه‌بوو لوبابه‌ کات‌یک ب‌ۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاته خ‌وار ده‌مه‌و سه‌هه‌ر بوو [(س‌حر) واته: پ‌یش به‌ره‌به‌یان،] له حا‌ل‌یکدا که پیغه‌مبه‌ری خوا

﴿لَهُ مَالٌ كَثِيرٌ﴾ (أَمْ سَلَمَةُ) بُوو لَه ژووره که ی نهودا بُوو، نُوَممو سَه لَه مَه گوئی: گوتم لَه پَنَغَه مَبَه رِی خوا بُوو ﴿لَهُ کَافٍ سَه حَرْدًا پَنْدَه کَه نِی﴾، [کَه واتَه: دِیارَه پَنَغَه مَبَه رِی هَه نَدِی جَاران بَه دَه نَگِش پَنَکَه نِیوَه، نَه ک وَه کَه هَه نَدِی کَه لَه مِژوَو نووسان دَه لَیَن: تَه نِیا زَه رَدَه خَه نَه ی هَه بُووَه! بَه لَکُو پَنَکَه نِیوَه دَه نَگِی پَنَکَه نِیَنِشِی هَاتوَه]، نُوَممو سَه لَه مَه دَه لَی: گوتم: بَه چِی پَنْدَه کَه نِی تَه ی پَنَغَه مَبَه رِی خوا! ﴿لَهُ کَافٍ﴾ خوا هَه مِیشَه زَه رَدَه خَه نَه بَخَاتَه سَه ر دَدان و لَیوَت؟ تَهوِش فَه رَمووی: (تَیَب عَلٰی اٰیِ لُبَابَةٍ)، واتَه: تَوْبَه لَه تَه بُوو لوبابَه قَبوول کَراوَه؟^(۱).

(نُوَممو سَه لَه مَه دَه لَی): گوتم: تَاِیا هَه وَاَلِی پَن بَدَه م، موژدَدِی پَن بَدَه م، تَه ی پَنَغَه مَبَه رِی خوا ﴿لَهُ کَافٍ﴾ فَه رَمووی: بَه لَی تَه گَه ر پَن ت خَوْشَه هَه وَاَلِی پَنْدَه، نُوَممو سَه لَه مَه ش لَه دَه رگای ژووره که ی دَه وَه سَتِی، تَهوِش تَه و کاتَه بُووَه بَه ر لَه وَدِی بَغْرِیَنَه پَشَت پَه رَدَه وَه و، دَه لَی: تَه ی تَه بُوو لوبابَه! موژدَدِی لَیَن خوا تَوْبَه ی لَی قَبوول کَردووی، نُوَممو سَه لَه مَه دَه لَی: خَه لَک رَوِشَتَن تَاکُو بَه رِی بَدَه ن و بیکَه نَه وَه لَه و کَوَلَه کَه، کَه خَوِی پَنوَه بَه سَت بُووَه، تَه بُوو لوبابَه گوئی: تَه خَیَر سَوِیَنَد بَه خوا دَه بَی پَنَغَه مَبَه رِی خوا ﴿لَهُ کَافٍ﴾ بَه دَه سَتِی خَوِی بَه رَه لَدَام بَکات و لَه و کَوَلَه کَه مَکاتَه وَه، نَجا کاتِیک پَنَغَه مَبَه رِی خوا ﴿لَهُ کَافٍ﴾ کَه چَوو بُوو نَوِزِی بَه یانِی، تَه بُوو لوبابَه ی لَه کَوَلَه کَه که ی کَردَه وَه دَه رِبازی بُوو.

(إِبْنِ هِشَام) دَه لَی: تَه بُوو لوبابَه شَه ش شَه وَاَن بَه و کَوَلَه کَه بَه وَه بُوو، هاوَسَه رَه که ی دَه هَات هَه مَوو کاتی نَوِزَه کَان لَه کَوَلَه کَه که ی دَه کَردَه وَه بُوو نَوِزِی، دَوایی دَووباره خَوِی بَه کَوَلَه کَه که وَه دَه بَه سَتَه وَه، نَجا تَه و نایَه تَه ش لَه بارَه ی پَه شِیْمَان بُووَنَه وَه قَبوول کَراَن تَوْبَه ی تَه بُوو لوبابَه وَه، هَاتوَتَه خَوَار کَه دَه فَه رَمووی: ﴿وَأَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿التَّوْبَةُ﴾، واتَه: هَه نَدِی کِی دیکَه ش هَه ن لَه بِرَواداران، دَانِیاَن بَه هَه لَه ی خَوِیاَندا هَیْناوَه، کَردَه وَه یَه کِی باش و یَه کِی خَراپَاَن تِیکَه لَکَردَه وَه، نِزیکَه خوا تَوْبَه یان لَی قَبوول بَکات، بَیگومان خوا لَیوَرَدَه ی بَه بَه زَه یَه.

(۲۷) - (إِبْنُ إِسْحَاقَ) دەللى: دوايى (ثعلبۃ بن سعيۃ) و (أسيد بن سعيۃ) و (أسد بن عبيد) كە ئەوانە كۆمەللىك بوون لە (بنى هدل) و لە (بنو قريظة) نەبوون و لە (بنو النضير) یش نەبوون، پەچەلەکیان لە سەرووی ھى ئەوانەوۈە بوو، ئەوان كاتىك بەنى قورەيزە راۋى بوون بە ھوكمى پىغەمبەر ﷺ كە خۇيان بەدەستەوۈە بدەن، لەو شەوۈەدا مسولمان بوون، (واتە: ئەو سىيەيان خۇيان و مائ و منداليان و، كىي دىكەشيان لەگەلدا بوو، مسولمان بوون).

[دەللىم: ئەمەش ئەوۋى لىئوۋەردەگىرى كە كەساتىك لە بەنى قورەيزە مسولمان بووب، پزگارو ئازاد بوون و ھوكمى كوشتىيان ۋەك دىلى جەنگ، كە لە جەنگدا بە ناچارىي تەسلىم دەبن، مامەلەيان لەگەلدا نەكراۋە، بەلام ئەوانەي كە لەسەر جۈولەكايەتتى سۈور بووبن و، دواي ئەوۋەش كە تىكشكاۋوون لە جەنگدا ئامادە نەبوون بىنە نىو ئىسلامەوۈ، ئەوانە سزاي دىلى جەنگ كە بە ناچارىي تەسلىم دەبن، بەسەرياندا چەسپىتراۋە].

(۲۸) - (إِبْنُ إِسْحَاقَ) و (إِبْنُ هِشَامَ) دەللىن: دواي ئەوۋى كە بە ھوكمى پىغەمبەرى خوا ﷺ پازىبوون، ھۆزى ئەوس كە كاتى خۇي ھاۋپەيمانى (بنو قريظة) بوون، ھەرۋەك چۆن خەزەرەجىيەكان ھاۋپەيمانى (بنو النضير) بوون، ھۆزى ئەوس ھاتن بە كۆمەل، گوتيان: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئەوانە ھاۋپەيمانى تىمەن، جيا لە خەزەرەجىيەكان و، لە پابردوۋدا لەگەل ھاۋپەيمانى ئابرايئان (واتە: ھاۋپەيمانى ئابرايئان لە خەزەرەجىيەكان كە ھاۋپەيمانىەكانيان بەنو نەزىر بوون) ئەۋەت كەك بە بو خوت دەزاني (كە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: بېرۆن يەكى بارى ولاخىك بەرن و خانوو جى و رىيەكانتەن بەجىيلىن، چونكە پەيمانەن شكاندە، واتە: ھەمان شتىش لەگەل ئەو ھاۋپەيمانانەي تىمەدا بكة، كە بەنى قورەيزەن، كە ديارە پىغەمبەرى خوا ﷺ پىش ھۆزى بەنى قورەيزە، ئابلوۋقەي قەلۋ شوتنەكانى ھۆزى (بنو قينقاع) یدا كە ھاۋپەيمانى خەزەرەجىيەكان بوون و، ئەوان پازىبوون بە ھوكمى پىغەمبەر ﷺ، ئەۋىش (عبدالله بن أبي بن سلول) داۋاي بەخشرانى كەردن، پىغەمبەرىش ﷺ فەرموۋى: ئەوۋە بە تۆم بەخشىن، (بنى بنو قينقاع) یش كە ھاۋپەيمانى خەزەرەجىيەكان بوون و سەرۋكى خەزەرەجىيەكان (سعد بن عبادۃ) بوو،

(عبدالله بن ابي بن سلول) پىش كە سەرۆكى مونافىقەكان بوو، ھەر لە خەزەرە جىيەكان بوو، يەككە بوو، لە بىر يار بەدەستانيان، تنجا كاتى ھۆزى ئەوس پىغەمبەرى خويان ﷺ لەو بارەوہ دواند، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: (أَلَا تَرَوْنَ يَا مَعْشَرَ الْأَوْسِ! أُنْ يَحْكُمَ فِيهِمْ رَجُلٌ مِنْكُمْ؟ «قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَذَٰكَ إِلَى سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ»، واتە: ئەى كۆمەلى ئەوس! (ھۆزى ئەوس) نايە پازى نىن پياويك لە خوتان لە بارەيانەوہ دادوہرى بكات؟ گوتيان: با، ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ، فەرمووى: ئەوہ عايىدى سەعدى كۆرى موعازە.

پىغەمبەرى خوا ﷺ پىشتەر سەعدى كۆرى موعازى لە چادرىكدا كە ھى نافرەتيك بوو، لە ھۆزى ئەسەلم، دايتابوو، ئەو نافرەتە پىي دەگوترا: (رُفِيدَة)، كە ئەويش ھەر لە مزگەوتى پىغەمبەر ﷺ دا بوو، بەلام چادرەكە ھى ئەو نافرەتە بوو، كە ئەو نافرەتە عادەتى وابوو برىندارەكانى چارەسەر تىمار دەکردن و، تەنھا لەبەر خوا خۆى تەرخانكرد بوو بۆ خزمەتى برىنداران و مەسولمانانى نەخۆش، پىغەمبەرىش ﷺ بە ھۆزى ئەوسى فەرموو بوو، بە خزمەكانى سەعد كاتىك تىرەكەى پىكەوتبوو، لە چادرەكەى پوفەيدەدا دايتىن، تاكو لىم نىزىك بى بۆ سەردان، تنجا كاتى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەوى كردە دادوہر لە بارەى بەنى قورەيزدوہ، ھۆزى ئەوس ھاتنە لای و، سەعديان بە سواری كەرىك برد، شىتيكان لەسەر ئەو كەرە راخست وەك جل و كورتان لە چەرم بوو، سەعد پياويكى بە خۆوہ جوان بوو، دواىى لەگەل خويان ھىنايان بۆ لای پىغەمبەرى خوا ﷺ، دەيانگوت: (يَا أَبَا عَمْرٍو) (بە كونيەكەى بانگيان كردوہ، وەك رىزو حورمەت)، لە بارەى ھاوپەيمانەكانتەوہ كە لە سەردەمى نەفامىيدا ھاوپەيمانەت بوون، چاكەكار بە، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆيە ئەو شتەى عايىدى تۆ كردوہ، تاكو چاكەيان لەگەلدا بكەى! كاتى ئەوان زۆريان دووبارە كردوہ گوتى: كاتى ئەو ھاتوہ كە سەعد لە پازىكردنى خوادا، گوتى نەداتە سەر كۆنە كردن و لۆمەى لۆمەكاران! تنجا ھەندىك لەوانەى كە لەگەلى بوون لە ھۆزەكەى، گەرانەوہ بۆ لای داروہەندى (عبد الأشهل) كە ديارە قۇناغىكى ھۆزى ئەوس بوو، لەو ھى ھەوالى مەرگى بەنى قورەيزەيان بلآو كردوہ، كە سەعد كە پىغەمبەر ﷺ

کردوویی ته به دادوه، له بهر نه وهی که هاو په یمانی بهنی قوړه یزه بوون له پټش نیسلا، وا پټده چې پر یاری کی خه تریان له باره وه بدات و، هه والی مه رگی بهنی قوړه یزه یان بلو کرده وه، بهر له وهی سه عد بگانه وئ، به هوئی نه و وشه وه که لیان بیست.

(۲۹) - كَاتِيك سەعد گەيشتە لای پىڭغەمبەر ﷺ مۇسۇلمانان، پىڭغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: (قُومُوا إِلَىٰ سَيِّدِكُمْ) واتە: ھەلسىن بۇ گەورەكەتان، نىنجا كۆچكەرەن لە قوپەيش دەلتىن: پىڭغەمبەرى خوا ﷺ مەبەستى پىشتىوانەكان بوو، پىشتىوانەكانىش دەلتىن: پىڭغەمبەرى خوا ﷺ بە گىشتى مەبەستى بوو، ئىدى ئەوئەندە پىتويست بىكات، ھەلدەستى كە لە گوتىدريژەك بېھىننە خوارى و، پىتى دەلتىن: (يَا أَبَا عَمْرٍو) پىڭغەمبەر ﷺ بۆيە ئەو كارەى بە تۆسپاردو، تاكو چاكە لەگەل ھاوپەيمانەكانى راپىردووتدا بىكەى، واتە: كە لە راپىردوودا ھاوپەيمانەت بوون، سەعدىش گوتى: پەيمان و بەلىنى خواتان لەسەربى، كە من چ بىرارىك بىدەم ئايا ھەمان بىرارى جىيە جى دەكرى؟ گوتيان: بەلى، سەعد، گوتى: ھەرودە ھا ئەو بىرارى كە دەيدەم كەسىك لەم لايەشە دەگىرتەو، ئانامژدى كرد بۇ ئەو شۆينەى كە پىڭغەمبەرى ﷺ لىبوو، پىتى جوان نەبوو بەلى ئايا بىرارىكەى من پىڭغەمبەرىش پىتو پابەند دەبى؟! بەلكو ئاوا ئامازەى بۇدا، ھەك رىزلىگىرتن، پىڭغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: بەلى، سەعد، گوتى: (أَنْ تَقْتُلَ الرِّجَالَ وَتَقْسِمَ الْأَمْوَالُ، وَتُسَبِّى الذَّرَارِي وَالنِّسَاءَ)، گوتى: من بىرارىم وايە: پىاوەكانيان بىكوزرىن و، مال و سامانيان دابەش بىكرى و بىكرىتە دەستەكەوتى جەنگ و، مندال و نافرەتەكانىشيان بە دىل بىگىرىن، پىڭغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: (لَقَدْ حَكَمْتُ فِيهِمْ بِحَكْمِ اللَّهِ مِنْ قَوِي سَبْعَةِ أَزْوَاجَةٍ)، بە دىنيانى تۆ دادوورىيەكەت لە بارەوە كردن ھوكمىكەت بۇ دان، كە ھوكمى خوايە لە سەرووى ھوت ناسامانانەو.

(۳۰) - دواى نهوډى سه‌عنډى گوړى، موعاز له‌سه‌ر داواى بهنۍ ډوډيزه: که با په‌کټک له هوژى نه‌وس، که هاو‌په‌يمانيان بوون له‌سه‌رده‌مى نه‌فامییدا، پرياريان له باره‌وه بدات، دواى نهوډى نه‌و برياردى بۆ دان، هيندرانه خوار له قه‌لايه‌که‌بان و، يتغه‌مبه‌ري خوا

ﷺ له مَالِيكَدَا له مهدينه به ناوى مَالِي (بنت الحارث) كه تافره تيك بوو له (بني النجار) له ويدا كۆيكر دنه وهو سجنى كردن، دوايى پيغهمبهر ﷺ چوو بۆ بازاري مهدينه، كه تيستا بازاري مهدينه يه وهو كاته شويتىكى چۆل بووه، له وى چهند خهنده كيكي ليدان و، دوايى ناردى و له گهرديان دان و، لهو خهنده كانهدا نيژراون، كۆمهل كۆمهل ده چوون، له نيوياندا دوژمنى خوا (حُيى بن أخطب النضري) يش هه بوو و، ههروهها (كعب بن أسد القرظي) كه نهوانه سهروكى خهلكه كه بوون، (حُيى) سهروكى بهنوون ننه زير بوو، (كعب) يش سهروكى بهنوون قوره يزه بوو، نهو پياوانه ي كوژران، له نيوان شه شهسهده (٦٠٠) تاكو ههوتسهده (٧٠٠) بوون، نهوانه ي زۆر بلّين، دهلّين: (٨٠٠) كهس (٩٠٠) كهس بوون، بهلام نهوانى ديكه دهلّين: (٦٠٠ تاكو ٧٠٠) كهس بوون، جووله كه كان به (كعب بن أسد) يان گوت: له كاتيكدا كه ده يانبردن بۆ لاي پيغهمبهرى خوا ﷺ، كۆمهل كۆمهل، گوتيان: نهى كهعب! پيت وايه چيمان لى دهكات؟ كهعب گوتى: نايان تيوه له هه موو وهختاندا ههر تيناگهن؟! نهدى تهماشا ناكهن، ههر كهس ده چيت ناگه رته وهو، نهوى كه بانگ دهكات، ههر بانگ دهكات و، نهوهش كه ده چن ناگه رته وهو؟ سوتند به خوا نهوه كوشتنه، ئيدى بهو شيوه يه هه تا پيغهمبهرى خوا ﷺ لتيان بۆوه كوتايى پيّهتايان، (حُيى بن أخطب) يش دوژمنى خوا، هيترا كه پۆشاكىكى فوقاحى له بهر دابوو، (جوړه پۆشاكىكى ناياب و رازاوه)، بهلام له هه موو لايانه وهو به نه ندازه ي په نجان له تى كرد بوو، بربيووى، بۆ نهوى كه سيك كه لتي ده ستين، ياخود بهرگه كه لتي داده پنى، لتي بههره مه ند نه بى و، په تيك له لاي مى گريئد رابوون كاتيك تهماشاي پيغهمبهرى خواي كرد ﷺ گوتى: (أَمَّا وَاللّٰهِ مَا لُمْتُ نَفْسِيْ فِيْ عَدَاوَتِكَ، وَلَكِنَّهُ مَنْ يَّحْذُلُ اللّٰهَ، يُحْذَلْ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّهُ لَا بَأْسَ بِأَمْرِ إِلٰهِ كِتَابٍ وَقَدَرٍ وَمَلَحَمَةٍ كَتَبَهَا اللّٰهُ عَلَى بَنِي إِسْرَٰئِيلَ، ثُمَّ جَلَسَ فَضَرِبَتْ عُنُقُهُ)، واته: سوتند به خوا په خنهم له خوم نهگرتوه كه دژايه تيمم كردووى، بهلام ههر كه سى خوا تبي بشكىتى، تيده شكى، دوايى پرووى له خهلكه كه كرد، گوتى: نهى خهلكينه! فهرماني خوا قهيد تيناكات، نهوه تۆمار كيهو نووسراو كيهو جهنگيكه له سه ر (بنو إسرائيل) خوا نووسيووى، دوايى دانىشت و له گهرديان داو كوتايى پيّهتايان.

((بن إسحاق) دهلّين: له عايشه وهو خوا لتي پازيى دايكى بپرواداران گوتوويه تى:

لە ئافرەتەكانيان، تەنيا ئافرەتەك كوزرا، ئەوئش ئەوئە بوو كە بەرداشىكى، ياخود دەستاپىكى لە سەرئى ۋا ئەندايە سەر (خلاد بن سويد) كە يەكەك بوو لە ھاوئەلان و كوشتوويەق، ەك تۆلە تەنيا ئەو ئافرەتەيان لى كوزراو، ئەگەرنا ئەوانى دىكە ھەموويان بەدىل گىراون.

(۳۱) - (ابن إسحاق) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى كرد كە لە پياوھكانيان ئەوانەيان كە بائخ بوون و پياون، تەنيا ئەوانەيان بكوژرەن، ئەوئش كە بائخ نەبوو بى و مندال بوو بى لە نىرىنەكانيان، بە دىل گىراون.

يەكەك لەوانە (عطية القرظي) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى كرد ھەر كەس لە بەنى قورەيزە كە بائخ بوو، (كە نىشانەى بائخ بوون ئەوئە، مووى لە ھەندىك شوئى تايەت بوو بى، ياخود ديار بى سەمىل و پىشى ھاتى، ئەوانەى كە موويان لىھاتو ھەر پىشان لىھاتو، بە پياو لە قەلەم دراون و ھوكميان كوشتن بوو)، بەلام من گەنجەك بووم تەماشايان كردم كە جارى مووم لى نەھاتو ھەر سەمىل و پىشم نەھاتوون، بۆيە نەكوژراوم، ديارە دوايىش مەسولمان بوو.

(۳۲) - كۆچى دوايى سەئدى كۆرى موغاز:

كاتەك سەئد تىرەكەى پىدەكەوئ دەلى: خوايە! ئەگەر جەنگمان ماو ھەگەل قورەيشدا مەيئە، چۈنكە جەنگم لەگەل قورەيشدا بە قەدەر ھىچ كەسى دىكە پىخۆش نە، كەسانەك كە پىغەمبەرى تۆيان دەركدو ھەر، دژايەئى دىنى تۆيان كردو، ئەگەر جەنگىشمان لەگەل قورەيشدا نەماو، با ئەو بىرە بىتە كۆتايى ژيانم، بەلام دىخۆشەشم بى، بىنەم تۆلە لە بەنى قورەيزە دەستىرەتەو، لە نەجامى ئەو خيانەتەدا كە كردووانە.

(ابن إسحاق) دەلى: دواى ئەوئە كارى بەنى قورەيزە تەواو بوو، بىرەكەى سەئد تەقىيەو (واتە: دووبارە خوئنى لىھاتەو) و، بە شەھىدىي كۆچى دوايى كرد، (ابن إسحاق) بە سەئەدى خوئ دەلى: پىم گەيشتو كە جىبرىل سەلامى

خوای لەسەر بێ، کاتێک که سەعد گیانی دەکێشێ، دێ بۆ لای پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ که می‌زەریکی به‌ستوه له ئاوریشم و، پێی ده‌لێ: ئەو موحه‌ممەد! ﷺ ئەو که‌سە ی مردوو، کێیه؟ که ده‌روازه‌کانی ئاسمانی بۆ کراونه‌وه و، عه‌رشى خوا بۆی له‌رزى؟ پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ خێرایى هه‌لده‌ستى، که کراسه‌که‌ی له‌ دواى خۆی پاده‌کێشێ، ته‌ماشای ده‌کات: سەعد کۆچى دواى کردوه.

دیسان (ابن إسحاق) هێناویه‌تی که سەعد پیاویکی به‌ خۆوه‌ بووه، به‌ که‌له‌ش بووه، به‌لام کاتێک جه‌نازه‌که‌ی هه‌لده‌گرن، سووک دێته‌ به‌ر ده‌ستیان، هه‌ندێک له‌ مونا‌فیه‌کان ده‌لێن: ئەمه‌ پیاویکی زۆر به‌ خۆ وه‌ دامه‌زراو بوو، به‌لام به‌ خوا هیچ جه‌نازه‌یه‌ کمان له‌وه‌ سووکتر هه‌لنه‌گرتوه‌! تنجا ئەوه‌ به‌ پیڤه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گاته‌وه، نه‌ویش ده‌فه‌رموێ: (إِنْ لَهُ حَمَلَةٌ غَيْرُكُمْ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ اسْتَبْشَرْتُ الْمَلَائِكَةَ بِرُوحِ سَعْدٍ، وَاهْتَزَّ لَهَا الْعَرْشُ)، واته‌: ته‌و جه‌نازه‌یه، هه‌لگه‌راتیکی دیکه‌ی جگه‌ له‌ تێوه‌ی هه‌ن، (بۆیه به‌ ده‌ستى تێوه‌ سووکه)، به‌ دلتیایى فریشته‌کان دلخۆش بوون به‌ ڕووحى سەعد و، عه‌رشى خوای په‌روه‌ردگار به‌ هۆی کۆچى دواى سەعه‌ده‌وه، هه‌ژا.

[هه‌ژان و له‌ رزینه‌وه‌که‌، هه‌ندێ له‌ زانایان وایان ته‌فسیرکردوه، که عه‌رشیش دلخۆش بوو به‌ ڕووحى سەعد که به‌رز ده‌بێته‌وه‌ بۆ لای ئاسمان و، هه‌ندیکیش ده‌لێن: مه‌به‌ستى پیڤه‌مبه‌ر ﷺ ئەوه‌ بووه که کۆچى دواى سەعد، کاریگه‌ریی هه‌به‌وه‌ له‌سەر هه‌موو گه‌ردوون به‌ سه‌روو و خواروویه‌وه‌].

(٣٣)- (ابن إسحاق) ده‌لێ: له‌ مسوڵمانان شه‌ش که‌س شه‌هید بوون، ئەوانیش له‌ (بنی عبد الأشهل):

١- (سعد بن معاذ).

٢- (أنس بن أوس بن عتيب بن عمرو).

٣- (عبدالله بن سهل) سنی که‌س.

له (بنی جشم بن الخزرج وبن سلمة) یش:

۴- (الطفیل بن النعمان).

۵- (ثعلبة بن غنیمه).

۶- (کعب بن زید) تیریکی ناموی ینکهوت نه یانزانی له کوتوهیهو کوشتی.

کهواته: له جهنگی خنده کدا مسولمانان شەش شهیدیان بوون.

۳۴- (کوژراوانی هاوبهش بو خوادانه ران، له پوژی خنده کدا نه وانیس سی کهس بوون:

۱- له: (بنی عبدالدار بن قصي: منبه بن عثمان بن عبید بن سباق بن عبدالدار) نهوه تیریکی ینکهوتوهو، دواپی له مه کهکه مردوهو.

۲- له: (بنی مخروم: یقظان بن عبدالله بن المغیره) له وانیس نهو کوژراوه.

۳- (ابن هشام) ده لی: عه لی کوپی نه بووتالیبیش، (عمر بن ود بن عبد ود ابن حسن بن عمرو) ی کوشتوه، کهواته: نه وانیس نهو سی کهسه یان لی کوژراون.

۳۵- (ابن إسحاق) ده لی: له پوژی به نی قوره یزه دا له مسولمانان:

۱- (خَلَادُ بْنُ سُوَيْدٍ بْنِ ثَعْلَبَةَ بْنِ عَمْرٍو) کوژرا، شهید بوو، که ده ستارپی کهسه ردا به ردرابووه و، زور به خرابی تیکی شکانبو و، پیغمه بهر فهرموویه تی پاداشتی دوو شهیدی هه به: (إِنَّ لَهُ لَأَجْرَ شَهِيدَيْنِ).

۲- (وَمَاتَ أَبُو سَيَّانٍ بْنُ بَعْصَنٍ بْنُ خُرَّانٍ) نهویش به مردنی خوی کوچی دواپی کردوه، له کاتیکدا که نابلوو قه ی به نی قوره یزه یان داوه و، ههر له گوستانی به نی قوره یزه که تیتسا خه لی لی ده نیژری، له وی به خاک سپێردراوه.

کاتیک که خه لی خنده ک، واته: هاوه لانی که له جهنگی خنده کدا به شدار بوون، ده که پرنه وه، پیغمه بهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (لَنْ تَغْرُؤَكُمْ فُرُشُ بَعْدَ عَامِكُمْ هَذَا، وَلَكِنَّكُمْ تَغْرُؤُنْهُمْ)، له مه وودوا قوره یش ناتوانن په لاماری تیهو

بدەن و، ھېرش بۆ سەر ئىتوھ يېنىن، بەلکو ئىتوھ لە مەودوا ھېرش بۆ سەر ئەوان دەبەن و پەلاماریان دەدەن، [بە کردەووش ھەروا بوو، ھەتا جەنگی ئازادکردنی مەككە، ھېچ جەنگ پوویمان نەدا، دوايى مەككە ئازاد کراو لە دەسەلاقى شيرك و ھاوبەش بۆ خوا دانەران پاککرايەووە بوو بە شارىكى ئىسلام تيدا بەرپاکراو].

مەسەلە گىرنگەکان

مهسه لهی یه کهم: چاکه‌ی خو بیرخستنه‌وه‌ی خوا ﷺ بو برواداران که دوا‌ی ئابلووقه درانیان له لایهن نه‌حزابه‌وه، بابه‌کی به‌هیزو فریشته‌کانی ناردوون و، هه‌رچه‌نده مسولمانان لهو په‌ری ته‌نگانه‌دا بوون و، زور توند پاته‌کیزاون، به‌لام خوا له فریایان هاتوهو، ده‌ربازی کردوون:

خوا ده‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝١ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَلَفَّتِ الْقُلُوبُ الْأَلْجَارُ وَمَنْظُورٌ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۝٢ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۝٣﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئهم ئایه‌تانه، له یازده برگه‌دا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی برواتان هیتاوه! له‌م سووپه‌ته موباره‌که‌دا خوا ﷺ شه‌ش جارن، ئهو رسته‌به‌ی دووباره کردوته‌وه، که ئهمه جاری به‌که‌میانه، له‌و شه‌ش جاره‌ی که له سووپه‌تی (الأحزاب) دا، خوا ﷺ بانگی برواداران ده‌کات، به‌نازناوی نیمان، یانی: نه‌ی نه‌وانه‌ی برواتان هیتاوه! به‌و شتانه‌ی که پتویه‌سته بروایان پتیه‌نین، بروا هیتان به‌خوا ﷺ، به‌فریشته‌کانی خوا، به‌کتیبه‌کانی خوا، به‌پتغمه‌به‌رانی خوا، به‌روژی دوا‌یی و، به‌هموو نه‌و شتانه‌ی که پتغمه‌به‌ری خوا ﷺ هه‌والی پیداون له‌خواوه.

(٢) - ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، چاکه‌ی خوا به‌سه‌ر خوتانه‌وه یاد بکه‌نه‌وه، واته: چاکه‌کردنی خوا له‌سه‌ر خوتانی یاد بکه‌نه‌وه، بیهینه‌وه بیر خوتان، له‌بیرتان بێ، ئایا پرووی دواندن ته‌نیا له‌هاوه‌لانی پتغمه‌به‌ره ﷺ؟ پتیموایه نه‌خیر، ته‌گه‌رنا خوا ده‌یتوانی بفرموی: (یا صحابة رسول الله)، یان: (یا ایها الصحابة)، به‌لام که ده‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، له‌هموو فورئاندا ئهو ته‌عبیره زور دووباره بوته‌وه، بو ئه‌وه‌یه که تیمه‌ش تیتستا ئهو چاکه‌یه‌ی خوا که ئهو کاته له‌گه‌ل پتغمه‌به‌ر ﷺ و هاوه‌لانی برواداری دا کردوو‌یه‌تی، له‌گه‌ل تیمه‌ش دایه و، له‌گه‌ل مسولمانانی پتیش تیمه‌شدایه و، له‌گه‌ل

مىسۇلماننى دىۋى تېمەشە، كەۋاتە: ئەي بىرۋادىرئە! يادى چاكەو چاكە كىردى خۇا بەسەر خۇتانەۋە بگەنەۋە، چ بە نىسبەت ھاۋەلانىۋە خۇا لىيان پازىيى، كە يەكەمىن جىلى بىرۋاداران بوون، چ بە نىسبەت جىلەكانى دىۋىشىيان، ئايا ئەۋ چاكەيە، چى بوو؟.

(۳) - ﴿إِذْ جَاءَ نَكْمٌ جُوْدٌ﴾، كاتى كە سەربازاننىك بۇتان ھاتن، ئەمە زەمىنە خۇشكىردنە بۇ فەرمائىشى خۇا كە دىۋىي دى، كە شۇنى چاكەكارىي و مەنى خۇاىە.

ئىچا ئەۋ سۇپايەي بۇ مىسۇلمانان ھاتن، سى ھىزى سەرەكىي بوون:

أ- قورەيش و ھاۋەپەيمانەكانيان لە (أَحَابِش).

ب- (عُطَفَان) و ھاۋەپەيمانەكانيان.

ج- ھۆزى بەنى قورەيزە كە پەيمانىيان شكاند بوو، بەلىنىيان ھەلۇدشاند بۇۋەدە لە پىشتەۋەدەرا وىستىيان خەنجەرى غەدر لە مىسۇلمانان بدەن.

(۴) - ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا وَجُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾، تېمەش يەكسەر بايەك و سەربازاننىك كە تېۋە نەتان دەبىنىن، ئاردمانە سەريان.

ۋشەي (ريخ) لە قورئاندا بە زۆرىي بۇ سزادان بەكارھاتوۋە، كە زانايان گوتتويانە: (رِيحٌ الصُّبَا، وَكَانَتْ بَارِدَةً وَقَلْعَتِ الْأَوْتَادَ وَالْأَطْنَابَ)، باي (صەبا) بوو زۆر سارد بوو گولمىخ و پەتەكانى چادىرەكانى ھەلگەندىن، باي صەبا ۋەك خاۋەنى (مفردات ألفاظ القرآن)^(۱)، دەلى: (الصُّبَا: الرِّيحُ الْمُسْتَقْبَلَةُ لِلْقَبْلَةِ)، ئەۋ بايەي كە بەرەۋ روۋگە (قبيلة) دى، ديارە با لە ھەر شۇن و دەقەرئىك ئاۋىكى ھەيە، بۇ ۋىنە: لە پىشدر جۇرىك باي توندو ۋشك، پىتى دەگوتى: باي ژوورو، لە سلىمانىي پىتى دەگوتى: پەشە با، بەلام بايەك كە لە خواروۋەدە دى، پىتى دەگوتى: شەمال، لەبەر ئەۋەي فېنكەۋ بەسەر دەريادا دى، بە نىسبەت ھەندىك شۇنەۋە لەۋانەيە پىتى بگوتى: باي پۇژھەلات، لە ھەندى شۇن پىتى دەلىن: باي پۇژئاۋا، لە ھەندى شۇن: باكوۋرە، يان باشوۋرە، يان باي قىلەيە.

نجا نهو بای صه بایه زۆر به هیزو سارد بووه، سینگ و گولمیخی چادرده کانی که پیاپیانه وه به ستیوونه وه، په ته کانیشیان که له سینگه کانیان خستبوون، هه موویان هه لقه ندن، واته: بایه کی به هیزی مآل کاو لکه ره بووه، هه روه ها سه ربازانیک که نه تانده بینین، (جنود) پیی ده گوتری: کووی کو (جمع الجمع)، چونکه (جنود) کووی (جُند) ده، (جُند) یش کووی (جندی) ده، واته: سه رباز.

(٥) - ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾، خواش بینهری نه وه بوو که ده تانکرد، واته: حال و بالی سه ختی ئیوهی ده بینن، بۆیهش خوا بای نارده سه ر دوژمنه کانتان، هه روه ها فریشته شی ناردن بۆ سه ر دوژمنه کانتان، که ترسیان بخه نه دل و، دلی ئیوهش به هیز بکه ن.

(٦) - ﴿إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾، (ئه مه به نه بهت شاری مه دینه وه)، واته: له سه رووتانه وه هاتن و، له خوارووشتانه وه هاتن.

(٧) - ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ﴾، یاد بکه نه وه کاتیک که چاوه کان نه بله قی بوون و که وتوونه جووله جوول، (الزَّيْغُ: الميل عَنِ الْإِسْتَوَاءِ وَالْإِنْحِرَافُ)، (زیغ) نه وه به که چاوه هه جاره به لایه کدا بسووری، چاوتان ده سووران.

(٨) - ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾، دله کانیش گه یشتنه گه رووان، (الْحَنَجْرَةُ: مُنْتَهَى الْخُلُقُومِ)، واته: کو تایی قورگ پیی ده گوتری: (حَنْجَرَةٌ) واته: قورقوراگه.

(٩) - ﴿وَتَطَّنُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾، گومانی جوړاو جوړتان به خوا ده بردن، (ظنون) کووی (ظن) ده، (ال) بۆ ناساندنی تیکرا (التعريف للجنس) ده، چه ندان جوړه گومانتان به خوا ده بردن، وشه ی (ظُنُونًا) به نه لیفیش خویتراوه ته وه: (وتظنون بالله الظنونا) هه وره ها به سه ر (فتحة) یش خویتراوه ته وه: (وتظنون بالله الظنُونِ).

ئايا گومانه کانیان چۆن بوون؟

أ- هه بووه گومانی وابووه که خوا له فریایان دتی و، یارمه تیایان ده دات و پشتیان ده گری.

ب- هه بووه گومانی وابووه، که نه خیر خوا به گورگان خوار دوویان ده دات و لیایان ناپیچیه ته وه.

ج- هه شبووه ږدنگه لهو نیوانه دا بوو بئ.

(۱۰) - ﴿هَٰذَا لَكَ ابْنُ الْاٰمُوْمُوْنِ﴾، لهو کات و لهو شوتهدا، برواداران جه پيتران، (هَٰذَا لَكَ) هم نامی شوته، هم نامی کاته، (هَٰذَا لَكَ) لهو کاتهدا، یان لهو شوتهدا، نه سلی خوئی (هَٰذَا لَكَ) بۆ شوته، به لام جاری واهیه نامی شوته و کات، له جیاق یه کدی به کاردین، لهو کات و لهو شوتهدا برواداران تاقیکرانهوه.

(۱۱) - ﴿وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيْدًا﴾، زور به سه ختی تیکهوه راشه قیتران و پاته کیتران.

نه وهی لیتره دا پیوسته باسی بکهم، نه وهیه: خوا خاتری هیچ کهس ناگری، له کاتی پروونکردنه وهی راستیه کاند، لیتره دا خوا واقعی مسولمانان و برواداران و هاوه لانی به ریزی پیغمبه ر ﷺ چون بووه، ناوا دهیخاته پروو، بۆ نه وهی په ند وهریگرن، نه وانه یان که بیتهزیبون و، یان بیتهزیبان دهربریوه، جارتیکی دیکه په ند وهریگرن و، بیتهزنه بن له بهرانبهر سه ختی و نارعه تیه کاند، وه که له سوورقه (آل عمران) دا، که خوا ده فهرموئ: ﴿مِنْكُمْ مَنْ يُرِيْدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيْدُ الْآٰخِرَةَ﴾، واته: هه تانبوو دنیای دهویست و، هه تانبوو پروژی دواپی دهویست، یه کتی له هاوه لانی، ده لی: هه تا نهو کاته نه مده زانی که تیماندا ههیه، مه بهستی زیاتر دنیایه، واته: ده سته کوئی جهنگی، هانده ره سه ره کییه که ی نه وه بوو که هاتوه بۆ جهنگی نوحود، نه وانهش حیسابیان له کوئی سوپایه که تیکدا، که به ته ماعی کوکردنه وهی ده سته کوئی و غه نیمه ته وه، هاتیبون، فهرمانی پیغمبه ریان شکاندو ﷺ، نه وهش بووه هوئی نه وهی دوژمن، نهو شوته ی نهوان بگریته وه و، سه ره نجام جهنگی نوحود بندورین.

هه ره وه ها له سوورقه (الانفال) دا که خوا ﷺ له بارهی مسولمانانه وه، که به ره و گرتنی کاروانه که ی (آبو سوفیان) ده چن، ده فهرموئ: ﴿وَتَوَدُّوْنَ اَنْ غَيَّرَ ذٰلِكَ الشُّوْكَهٗ تَكُوْنُ لَكُمْ﴾، تیوهش ده تانبوست نه وهی درکی پیوه نیه بۆ تیوه بی، واته: جه زتان نه ده کرد که له گهل سوپایه که ی (آبو جهل) دا، پروبه پروو بنه وه، که هه زار (۱۰۰۰) کهس بوو، جه زتان ده کرد کاروانه که بگرن، که تیچیریکی تووک نه رم و، پاروویه کی ناسان بوو، خوا له پروونکردنه وهی

پاستییه کاندای خاتری کەس ناگرێ، هەر وەها یەکیەک لە کافەرەکان چاکە یەکی هەبێ،
باسی دەکات و، پروادارانیش ئەگەر خائێکی بێهتیزیان هەبێ و کەم و کوپیەکیان
هەبێ، دەبخاتە روو.

مەسەلە ی دووهم:

باسی هەلۆستی بەزیوانە و ترسنۆکانە ی مونا فیک و دلنەخۆشەکان و
خۆدزینە و هیان بە پاساوی پووچ و درۆ و، بلۆکردنە وە ی ترس و لەرزو، فەرمانکردنی
خوا بە پێغەمبەرە کە ی ﷺ کە سەرزنەشت و سەرکۆنەیان بکات:

خُوا ۞ دہ فہ رموی: ﴿ وَلَیْذُ یَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِینَ فِی قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝۱۶ ﴾ وَلَیْذُ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ یَتَّأْهِلُ یُتْرَبَ لَا مَقَامَ لَکُمْ فَارْجِعُوا وَیَسْتَفْزِذُونَ فَبِیْنِیْهِمْ اَلنَّبِیُّ یَقُولُونَ اِنْ یُّوْتِنَا عَوْدَةٌ وَمَا هِیَ بِعَوْدَةٍ اِنْ یُرِیدُونَ اِلَّا فِرَارًا ۝۱۷﴾ وَلَوْ دَخَلْتَ عَلَیْهِمْ مِنْ اَظْفَارِهَا لَمْ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا اِلَّا بَسِیرًا ۝۱۸﴾ وَلَقَدْ کَانُوا عَہْدُوا لِلَّهِ مِنْ قَبْلِ لَا یُؤْلَوْنَ اَلْاَذِنَ وَكَانَ عَہْدُ اللَّهِ مَسْکُورًا ۝۱۹﴾ قُلْ لَنْ یَنْفَعَكُمْ الْاِیْرَافُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوْ الْقَتْلِ وَاِذَا لَا تُسْعَوْنَ اِلَّا قَلِیلًا ۝۲۰﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِیْ یُعْصِمُکُمْ مِنَ اللَّهِ اِنْ اَرَادَ بِکُمْ سُوءًا اَوْ اَرَادَ بِکُمْ رَحْمَةً لَا یُحِیْذُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَیَّا وَلَا نَصِیرًا ۝۲۱﴾ ۞

شیکر در نہوی، ہم، ثابہ تانہ، لہ نوزدہ (۱۹) برکہ دا:

(۱) - ﴿ وَلَیْذُ یَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِینَ فِی قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝۱۶ ﴾ یاد بکہوہ! کاتیک مونافیقہ کان و نہوانہی دلیان نہخوشی تبدایہ دہیانگوت: خواو پیغہ مہرہ کہی بہس بہلینی فریودہ ریان پتداوین.

(المُنافِقُونَ: الْکَامِلُونَ فِی النِّفَاقِ)، نہوانہی کہ مونافیقی تہواو عیار بوون، واتہ: نہوانہی لہ دلدا کافر بوون، بہلام بہ پوالہت خویان بہ مسولمان پتشان دہدن، تہویش لہ چیہوہ ہاتوہ؟ لہ (نفق) و (نافقاء) دوہ ہاتوہ، (نافقاء) یش کوئی جرگہو دوو سہری ہن، لیرہوہ تینی بوہات لہوپیوہ دہرہ چتی، مونافیقیش دوو پرووی ہن، لہ لای مسولمانان بہ پروویہ کی خوی پتشانددہاو، کہ دہگہ پتہوہ لای تہہلی کوفیش بہ پروویہ کی دیکہ: ﴿ وَاِذَا لَعَنُوا الَّذِینَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامِنًا وَاِذَا حَلَّوْا اِلَیْ سَبَّحْنٰہُمْ قَالُوا اِنَّا مَعْکُمْ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ۝۱۱﴾ البقرہ، واتہ: کاتیک بہ ہرودارن دہگہن، دہلین: تیمہ ہرودارین و ہروامان ہیناوہ، کاتیک دہچنہوہ بو لای سہر کردہ کانیان و شہتانہ کانیان دہلین: تیمہ لہگہل تہودین، تیمہ تہنیا گالٹہ کہرین (بہ مسولمانان).

﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾، ئەوانەى دلیان نەخۆشیی تێدا هەبە، لێرەدا وشەى (مرض) نەخۆشیی بە مانای گومان و دوو دلیبە، کەواتە: (وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ) واتە: (الْمُرْتَدُّونَ بَيْنَ الْإِسْلَامِ وَالْكُفْرِ)، ئەوانەى کە لە نێوان ئیسلام و کوفردا، هەر لە لەرەلەر و لەقەلەق دابوون، نە مسوڵمانێکی بە هەق بوون، نە کافرێکی موئەلەق بوون، بەلکەو دڵنەخۆشێکی بە لەقە لەق بوون، ئەوانە چێیان دەگوت؟

﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾، دەیانگوت: خواو پێغەمبەرەکەى ﷺ تەنیا بە لێنى فریودەریان بە ئیمە داوە، (الغُرُورُ: ظُهُورُ الشَّيْءِ الْمَكْرُوهِ فِي صُورَةِ الْمَحْذُوبِ)، (غرور) بریتىە لەوە کە شتێکی ناخۆشویستراو ناپەسەندو خراپ، لە شتێوەیەکی جواندا بێتە بەرچا، کە ئەوە فریودانە، بۆ وێنە: کەسێک شتێک بۆ کەسێک دەبات، پۆلەتەکەى زۆر جوانە، بەلام نێوەرۆکەکەى وێرانە، دەلت: فلانکەس فریوى دام، واتە: شتێکی کە بە پۆلەت جوان بوو، بەلام بە نێوەرۆک وێران بوو، بۆ منى هێنا، یاخود شتێک کە لە حەقیقەتدا باش نەبوو، بە شتێوەیەکی جوان خستى بەرچاوم، ئەوانیش دەیانگوت: خواو پێغەمبەرەکەى ﷺ تەنیا بە لێنى فریودەرو زرق و برق و بریقەداریان بە ئیمە داوە.

(٢) - ﴿وَلَيْذَاتُ غُلَافٍ مِّنْهُم بِأَهْلِ يَثْرِبَ لَا مَقَامَ لَكُنَّ﴾، یاد بکەوه! کاتێک کە کۆمەلەتێک لەوان گوتیان: ئەى خەلکى یەثریب مانەوه یان: شوێنى مانەوه بۆ ئێوه نیە.

ئنجە لە هەندى لە تەفسیرەکاندا ناوى هەندى لە کەسەکان دێنن، هەندىک گوتووایانە: (أوس بن قیظي) بووهو، هەندى گوتووایان: (عبدالله بن أبي بن سلول) بووه، کە رەنگە ئەوانەش بووبن و، هى دیکەش بوو بن، بەس خوا بۆ خۆى دەزانى کى و کى و چەند کەس بوونە، بەلام خوا دەفەرموى: کۆمەلەتێکیان گوتیان.

﴿بِأَهْلِ يَثْرِبَ لَا مَقَامَ لَكُنَّ﴾، (یثرب) ناوى شارى مەدینە بوو بەر لەوهى پێغەمبەر ﷺ بچى، دواى چوونى پێغەمبەر ﷺ ناوى لێنراوه: (المدينة)، یان (مدينة

الرسول)، يان (المدينة المنورة)، ده يانگوت: نهى خه لکى به ثريب! مانه وه تان بو نيه، (مقام) خوي تراويشه ته وه: (مقام)، (لا مقام لكم)، مانه وه، ياخود شوئى مانه وه بو تي وه نيه ليره (مقام) ناوى شوئنه، واته: (مكان القيام)، كه واته: (مقام و مقام) واتا كه يان ليك نيزي كه، (مقام) هم به ماناي وهستان دى، هم به ماناي شوئى وهستان دى، به لام (مقام) واته: شوئى لى را وهستان، واته: شوئي تى نيه تي وه لى ميني نه وه.

۳- ﴿فَأَرْجِعُوا﴾، بگه رنه وه، بو كوى؟ يانى: بو ماله كانتان، واته: مهيدان چو لېكه، تي ره شوئى شهر كردن نيه، نه م جهنگه جهنگي نيه، كه ثوميد يكتان هه بن بييه نه وه.

۴- ﴿وَرَسَتْزُنْ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ أَلَيْكَ﴾، كومه ليكي شيان مؤله تيان له پيغه مبر ﷺ وهرده گرت، نه مانهش كومه ليكي دي كه، كومه ليكيان هه خه ريكي بلاو كرده وهى ترس و لهرز و پرو پاگنده بوون، وايانده كرد كه مسولمان بلا وهى لى بگه و بچنه وه مالى خويان، كومه ليكي شيان مؤله تيان له پيغه مبر ﷺ وهرده گرت:

۵- ﴿بَعُولُونَ إِنْ يُؤْتَا عَوْرَةً﴾، ده يانگوت: ماله كانى تيمه بوئن، (العَوْرَةُ: الشَّقُّ فِي الثَّوْبِ أَوْ الْبَابِ، الثُّغْرَةُ: الْخَلْلُ)، (عَوْرَةُ) هم به ماناي درزو كه ليني تى دى، كه له دهرگادا بن، له ديواردا بن، له بهرگ و پو شاكي كدا بن، هه روه ها به ماناي كه ليني تى دى و، به ماناي بو شايى دى، واته: ماله كانى تيمه بو شايين، هيچ شتي كمان به دهره وه نيه، ياخود به ناساني زه فهر به ماله كانمان ده بردرى.

خواش ده فهرموى:

۶- ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾، له حالي تى دا ماله كانيان بوئن نه بوون، چو ل نه بوون، ماله كانيان نه وه نه بوو كه به ناساني زه فهر يان پي بردرى، چونكه لهو كاته دا شارى مهدينه مه حكه م كرابوو، هي زيكي فيداكارى جهنگا وهى زور مهر د ده پياراست، پاشان خه نده كيش لي درا بوو لهو شوئانه دا كه دوژمن بتوانى به پيرو بويان بن، يان به سوارى ولاخ، شوئنه كانى دي كهش ديوارو قه لاو بورجيان لي بوون و تيان دا تيشكه گيراوه، بويه خوا ده فهرموى:

ماله کانیان بؤش نه بوون و، که لتنی تیدانه‌بوو دوژمن به ئاسانی زه‌فهریان پٚببات.

(۷) - ﴿إِنْ يُرِيدُوا إِلَّا فِرَارًا﴾: ته‌نیا مه‌به‌ستیان ږاکردن بوو، (مَا يُرِيدُونَ إِلَّا الْفُرُوبَ) ته‌نیا مه‌به‌ستیان ږاکردن و هه‌لاتن بوو له دوژمن.

(۸) - ﴿وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ﴾، نه‌گهر دوژمن له لایه‌کانی شار(ی مه‌دینه) لٚیان وه ژوورکه‌وتبایه، ننجا داوای فیتنه‌یان لٚکربایه، (الْأَقْطَارُ: جَمْعُ قَطْرٍ، الْجَانِبِ وَالنَّاحِيَةِ)، لا، ته‌نیشت، یانی: له هه‌رلایه‌کی مه‌دینه‌وه، دوژمن لٚیان وه ژوورکه‌وتبایه.

﴿ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ﴾، (فِتْنَةٌ) ده‌گونجی به مانای شیرک بٚ، واته: داوایان لٚکربایه موشریک بن، یان هه‌لٚکه‌ږٚنه‌وه، یاخود داوایان لٚکربایه: فِتْل و پیلان له دژی مسولمانان بکه‌ن، نه‌گهر ئاوایان لٚ داواکردبایه.

(۹) - ﴿لَا تَوْحَا﴾، نه‌وه‌ی داوایان لٚکربایه ده‌یاندا، ده‌یانبه‌خشیی، خوٚتراویشه‌ته‌وه: (لَا تَوْحَا) نه‌وه‌ی داوایان لٚکربایه، بؤی ده‌چوون و، سه‌ریان پٚتوه نه‌بوو.

(۱۰) - ﴿وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا مِيزًا﴾، که‌می‌کیش نه‌با له جٚبه‌جٚکردنی نهم داواکاریه‌دا (که چوونه، یاخود: پٚدانی نه‌وه‌یه که لٚیان داوا ده‌کړی)، نه‌یاند‌ه‌وه‌خراند، (لَبَسَ: أَيْ اسْتَقَرَّ، أَيْ: مَا أَطَّأُوا بِهَا)، که‌مٚک نه‌بٚ نه‌یاند‌ه‌وه‌خراند، زوو نه‌و داواکاریه‌یان جٚبه‌جٚ ده‌کرد.

که نه‌مه‌ش جوړٚکه له گالته‌پٚکردنیان.

(۱۱) - ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ إِلَّا الْأَذْنَبَ﴾، نه‌وانه پٚشتر به‌لٚین و په‌یمانیان به خوا دابوو که پشت هه‌لٚناکه‌ن، ږاناکه‌ن و هه‌لٚنایه‌ن.

﴿لَا يُولُونَ إِلَّا الْأَذْنَبَ﴾، (الْأَذْنَبُ: الظُّهُور) واته: پشتیان ناکه‌نه دوژمن، (التَّوْلِيَةُ: التَّوَجُّعُ بِالسُّيَاءِ)، واته: پشتیان ږوو پٚناکه‌نه دوژمن، کاتٚ ٚنٚسان پشتی خوٚی ږوو‌پٚنده‌کاته دوژمن، مانای وایه ږایک‌دوه، به‌لٚم نه‌گهر سینگی خوٚی بداته

دوژمن، مانای وایه له گه‌لی ڕووبه‌ڕووبۆته‌وه.

(١٢) - ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾، به‌لێنی خواش لێی ده‌پرسێته‌وه، واته: ههر به‌لێنتیک که مروف له‌گه‌ل خوادا ده‌یات، لێپرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌کرێ و، لێی ده‌پێچێته‌وه.

(١٣) - ﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْإِيزَارُ﴾، (خوا به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ): ب‌لێ: ڕاکردن سوودتان پێ ناگه‌یه‌ن.

(١٤) - ﴿إِنْ فَرَزْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾، نه‌گه‌ر له‌ مردن، یاخود له‌ کوشتن ڕابکه‌ن، واته: نه‌گه‌ر به‌و ده‌رده‌ش نه‌مرن و دوژمنیش نه‌یانکوژی، به‌ ده‌ردێکی دیکه ده‌مرن، نه‌گه‌ر به‌وه‌ش نه‌مرن که ئیستا چاوه‌ڕێی ده‌که‌ن، به‌ شتیکی دیکه ده‌مرن، سه‌ره‌نجام خه‌لک هه‌مووی ده‌بێ مردن به‌چێژی.

(١٥) - ﴿وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، (ننجا نه‌گه‌ر ڕاش بکه‌ن له‌ دوژمن و پشتیش بکه‌نه‌ دوژمن و، شونێ مه‌ترسییداریش به‌ حیسابی خۆتان به‌ جیبتێن: دیسان که‌مێک نه‌بێ به‌هه‌مه‌ند نا‌کرێن، واته: له‌ دوا‌ی ڕاکردن ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌ژێن، چونکه‌ ژیا‌نی دنیا هه‌رچۆنێ بێ که‌مه‌.

(١٦) - ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾، ب‌لێ: کتیه‌ نه‌و که‌سه‌ی له‌ خوا ده‌تانپاریژی؟! (العِصْمَةُ: الْوَقَايَةُ وَالْمَنْعُ مِمَّا يَكْرَهُهُ الْمُغْضُومُ)، (عِصْمَةُ) بریتیه‌ له‌ خۆپاراستن و به‌رگری له‌ خۆکردن له‌ شتیک، که‌ نه‌و که‌سه‌ی ده‌پاریژی، ڕقی لێیه‌تی، ب‌لێ: کێ له‌ به‌لای خوا ده‌تانپاریژی؟،

(١٧) - ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا﴾، نه‌گه‌ر (خوا) بیه‌وێ خرابه‌تان تووش بکات، (السُّوءُ: مَا يَسُوءُ الْإِنْسَانَ وَيَضُرُّهُ)، (سُوءُ): هه‌ر شتیکه‌ که‌ بۆ مروف خراب بێ و، بۆی مایه‌ی زیان بێ.

(١٨) - ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً﴾، یان نه‌گه‌ر خوا بیه‌وێ به‌زه‌یتان له‌گه‌لدا بنوێنێ، کێ ده‌توانێ نه‌هێلێ نه‌و به‌زه‌یه‌یه‌ی خوا بۆ تێوه‌ بێ؟ واته: نه‌گه‌ر خوا بیه‌وێ زیانتان لێ

بدات، ھېچ كەس ئەو زىانەتان لى دوور ناخاتەو، ھەروەھا ئەگەر خواش بىھوئى: بەزەيى لەگەل ئتوھدا بنوئىتى و، چاكەيەكتان لەگەلدا بكتات، ھېچ كەس ناتوانى پەرچ و كۆسپ بختە بەردەم بەزەيى و چاكەي خواو.

(۱۹) - ﴿وَلَا يَحْدُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾، ئەوان جگە لە خوا ھېچ سەرپەرشتىارنىك و پشتىوانىكيان وەچنگ ناكەوئى.

﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾: (وَلِي: مَن يَقُولُ غَيْرَهُ)، ئەوئى جگە لە خوئى سەرپەرشتىي دەكات، بەلام (نَصِير: مَن يَنْصُرُ غَيْرَهُ)، ئەو كەسەي جگە لە خوئى پشتىوانىي دەكات، ديارە سەرپەرشتىيىكردن زۆر بەھىزترە لە پشتىوانىيىكردن، پشتىوانىيىكردن جارنىك، لە ھەلوئىستىكدا پشتىوانىي دەكات، بەلام سەرپەرشتىيىكردن ئەوئەيە كە بەردەوام سەرپەرشتىيەتى و مشوورخۆريەتى و چاودۆريەتى.

مەسەلەي سىيەم:

باسى كەساتىكى پروپاگەندە چىيى، خەلك ترستىنەرى چىرووك و ترسنۆك و زماندرىژ، كە دواي بلاوىوون و پۆيشتنى حىزب و سوپا گەمارۆدەرەكانى مەدېنەش، بىروايان نەدەكرد پۆيشتىن و، خۆزگەشيان دەخواست لە بىبابان بوونايەو، بەس لە

دووره وه هه والی مسولمانانان زانیایه:

خوَا ۱۸ قَدِيعَلَرُ اللّٰهُ الْمُعْوِقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْرَجِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ۱۹ أَيْحَةَ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ لُتُوفُ رَأْيِهِمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ لُتُوفُ سَلُوكُمْ بِالْأَيْنِ جِدَادَ أَشْحَةٍ عَلَى الْمَخِيرِ أُولَئِكَ لَمْ يَخُوتُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۲۰ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْتَثْلُونَ عَنْ أَنْيَابِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قُتِلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۲۱

شیکردنه وهی ئەم ئایەتانه، له نۆزده بڕگه دا:

(۱) - ﴿قَدِيعَلَرُ اللّٰهُ الْمُعْوِقِينَ مِنْكُمْ﴾، به دلتیای خوا نهوانه له تیه ده زانی که خه لک گێڕه وهون، (عاقه عن کذا) متعه ونبطه عنه، والتضعیف للشدة مثل: قَطَعَ الْخَبْلَ، وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ)، (عاقه عن کذا) واته: گێڕایه وه له وه، دواى خست، به لām که ده فره مو: (مُعْوِقِينَ، عَوَّقَ، يُعَوِّقُ، فهو مُعَوِّقٌ)، که گیره (شدة)ى خراوه ته سه ره بۆ سه ختی کاره که به، وه: (قَطَعَ الْخَبْلَ) په ته که ی پچری، به لām (قَطَعَ الْخَبْلَ) واته: زۆر به قودت پچری، یان بر بری کرد، یان (غَلَقَتِ الْأَبْوَابَ) ده رگاکانی داخستن، به لām (غَلَقَتِ الْأَبْوَابَ) واته: زۆر به مه حکمه می داخستن، یان: ده رگای زۆری داخستن، که واته: (الْمُعْوِقِينَ مِنْكُمْ) واته: نهوانه ی زۆر به سه ختی خه لکی په که ده خه ن و، خه لکی له جهنگ ده گێڕه وه وه سارد ده که نه وه.

(۲) - ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْرَجِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا﴾، بیزه ران به براهه کانیان: وهرن بۆ لای ئیمه، (هَلُمَّ: إِسْمٌ فِعْلٌ أَمْرٍ: أَقْبِلْ لِلْوَاحِدِ وَالْمُثْنَى وَالْجَمْعِ وَالْمُذَكَّرِ وَالْمُؤَنَّثِ)، واته: وهرن بۆ لای ئیمه، نه مه ناوی کار (إِسْمٌ فِعْلٌ)، به لām بۆ فره مانه، که بۆ تاک و دووان و کۆو، بۆ نیر و می به کار دی.

(۳) - ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، که میکیش نه بن ناچه جهنگ، (الْبَأْسَ: الْحَرْبُ)،

جهنگ، واته: بایی نه‌وه‌نده که لومه له خوځیان دوور بخه‌نه‌وه، یاخود تومه‌تبار نه‌کرتن به ترس‌وکی، ههر بایی نه‌وه‌ندهو بایی شهرمن پروان ده‌چن.

(۴) - ﴿أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ﴾، (أَشِحَّةٌ جَمْعُ شَحِيجٍ، وَالشُّحُّ: الْبُخْلُ مَا فِي الْوَسْعِ مِمَّا يَنْفَعُ الْغَيْرَ)، (شُح) بریتیه له‌وهی شتیک که له تواناتدا هه‌یه، چرووکی و پژدی بنوین، شتیک که سوود به به‌رامبه‌ره‌که‌ت ده‌گه‌یه‌ن، ناماده نه‌بی به‌کاری بیتی و خه‌رجی بکه‌ی، (أَشِحَّةٌ عَلَيْكُمْ) له‌سه‌ر تیره زور چرووکن، بانی هیچ جوړه سوودیکتان پیتاگه‌یه‌ن، نه‌ماددی و نه‌معنه‌ویی، ههر خیره چاگه‌یه‌ک بو تیره سو‌دبه‌خش ب و به‌ده‌ست نه‌وان ب، ده‌ستی لیده‌گرنه‌وه.

(۵) - ﴿فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ﴾، کاتن ترس هات، هاتن مه‌جازیکی زانراوه بو په‌یدابوون و پرودانی شتیک، ده‌گوتری: (جَاءَ الْعَدُوُّ)، یان (جَاءَ الْخَوْفُ)، یان (جَاءَ الْخَطَرُ)، مه‌به‌ست له ترس لیره‌دا، مه‌ترسیی هاتن و په‌یدابوونی جه‌نکه، نه‌گه‌ر جه‌نگ بقه‌وم.

(۶) - ﴿رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نِزْوَةَ أَعْيُنِهِمْ﴾، ده‌یانینی، ته‌ماشایان ده‌کردی، چاویان ده‌سووران، وشه‌ی (دور، دوران) بریتیه له شتیک که وه‌ک ده‌ستار بسووری، یان وه‌ک به‌رداش، نه‌میش بو ویناکردنی حاله‌قی ته‌ماشاکردنه‌که‌یانه، ته‌ماشاکردنیک ترس‌وکانه‌ی پر ترس و له‌رز، که بابای زور ترساوو خه‌جلاو به‌ه‌ردوو چاوه‌کانی ته‌ماشای نه‌ملاولا ده‌کات، مه‌ترسیی هه‌یه داخو له کوټه ترسه‌که‌ی بو دی، له کوټه نه‌وه‌ی که هوکاري مه‌ترسییه‌قی، بوی دی؟ بویه چاو به‌هه‌موو لایاندا ده‌گیري.

(۷) - ﴿كَالَّذِي يُغْشَى عَلَىٰ مِنَ الْمَوْتِ﴾، وه‌ک که‌سک که له کاتی مردندا، بیهوشی به‌سه‌ردا دی و، چاوی نه‌بله‌قی ده‌بن و دین و ده‌چن.

(۸) - ﴿فَإِذَا ذَهَبَ لَئْلَؤُهُ﴾، ننجا کاتیک ترس په‌ویه‌وهو و پویش.

(۹) - ﴿سَلَفُوكُمْ بِالْأَسِنَّةِ جِدَادٍ﴾، به‌زمانه تیزه‌کالی خوځیان لیتان ده‌دن، (سَلَفُوكُمْ: أَيْ عَصُوكُمْ بِالْأَسِنَّةِ ذُرْبَةً)، واته: به‌زمان برنده‌کانیان لیتان ده‌دن، قسه‌تان پیده‌لین، توانج و

پلارتان تىدەگرن، (السُّلَى: قُوَّةُ الصُّوْبِ وَالصَّيَاحِ، سلقوگم: طَعْنُوْكُمْ، وَحِدَادٌ: جَمْعُ حَدِيدٍ: كُلُّ شَيْءٍ نَافِذٍ)، (سَلْقُوْكُمْ: ضَرْبُوْكُمْ) واتە: بە ھىز لىتان دەدەن، زمانە كانيان، ھەك نشتەرو تىرن لىتان دەدەن، زمانە كانيانى تەشبیھ کردوون بە تیغە برىندەكانە ھەو، قسەى پىگوتنەكەى چواندوون بە لىدانەھە، (حداد) كۆى (حدید)ە، (حدید) ھەر شتىكە كە لە شتىك بچیتە دەرى و بىبرى، واتە: زمانە كانيان لە ئیوھ ھەگەردەخەن.

۱۰- ﴿أَشْحَبَ عَلَى الْخَيْبِ﴾: ئەوانە چرووكن بەرانبەر بە ھەر چاكەيەك، واتە: ھىچ چاكەيەكتان پىتەنگەيەنن، نە چاكەى ماددىي نە مەعنەويى.

۱۱- ﴿أَوَّلَيْكَ لَمْ يُؤْمَرُوا﴾: ئا ئەوان پروايان نەھىتاو، ھەر لە بنەرەتدا پروايان نەھىتاو، ياخود لەو ھەلوپىستەباندا پروايان نەھىتاو ھە پروادارنەبوون، بۆيە:

۱۲- ﴿فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ﴾، خوا کردەوھە كانيانى ھەلوھاشاندوونەھە، (الْإِحْبَاطُ: جَعَلَ الشَّيْءَ حَاطًا، وَالْحَبْطُ: فَسَادٌ مَا يُرَادُ بِهِ الصُّلَاحُ وَالنَّفْعُ، أَحْبَطَ: أَبْطَلَهُ)، (إِحْبَاط) ئەوھە شتىك (حابط) بكەى، (حابط) یش واتە: شتىكى كەوتوو، (حَبَط) برىتە لەوھى شتىك مەبەست پىتى چاكەو سوود گەياندن بى، تىك بچى، كەواتە: (أَحْبَطَ: أَي أَبْطَلَهُ)، (حَبَط) برىتە لە ئازەل لەوھر بغوات، بەلام ھىندە بغوات كە دوايى سكى پىتى بچى و تەندروستى پىتى تىك بچى.

۱۳- ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾، ئەوھش لە لای خوا ئاسانە، واتە: ئەوھ كە خوا کردەوھە كانيان ھەلبوھشىتتەھە، لە لای خوا ئاسانە، بەلئى کردەوھە چاكەكان لە لای خوا تۆمار دەرکرىن، بەلام كاتى مرووف ئەو ئيمان و عەقىدەيەى كە دەبى پالى پىوھبىن بۆ کردەوھى چاك، نايمىنى، ھەك ئەوھ واىە دىوارىك بناغەكەى لە بن دەريىنى، بىگومان دەپرووخى.

۱۴- ﴿يَحْسَبُونَ الْآخِرَ ابْنَ أَوَّلَى﴾، پىيان واىە حىزبەكان نەپۆشتوون، واتە: وادەزانن حىزبە گەمارۆدەرەكانى شارى مەدينە، نەپۆشتوون، ترس وا چووەتە ئىو دلىانەھە، پرواناکەن، ئەو حىزبانەى گەمارۆى شارى مەدينەيان دابوو، ئەو ھىزانەى ئەھلى كوفر پۆشتووشن، بەلام پرواناکەن پۆين.

۱۵- ﴿وَلِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ﴾، ئەگەر حىزبەكان لە داهاتووش دا بېن، جارىكى دىكە ئەو ھىزانە كۆپىنەھو بېن.

۱۶- ﴿يُودُوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوا فِي الْأَعْرَابِ﴾، ئەوانە خۆزگە دەخوازن لە بىابان بوونايە لە لای عەرەبە خىلە دەشتە كىيەكان، (البَادِي: سَاكِنُ الْبَادِيَةِ)، (بَادِي) ئەو كەسەى لە (بَادِيَةِ) يە، بىاباننىشە، يان لە دەشت و چۆلايى، نىشتە جىيە، وەك خوا دەفەرەمۆي: ﴿سَوَاءٌ أَلْكَفْتُ فِيهِ وَأَلْبَدُ﴾ ھەج، واتە: لە ھەرەمى مەككەدا، ئەو كەسەى نىشتە جىيە، لەویدا، ئەو كەسەش كە لە دەرەھە ھاتو، لە بىابانەھو ھاتو، ھەردووكيان تىيىدا يەكسانن و، وەك يەك ماڤيان پتەوى ھەيە.

كە دەفەرەمۆي: ﴿فِي الْأَعْرَابِ﴾، (الأَعْرَابُ: سُكَّانُ الْبَوَادِي)، دانىشتووانى بىابان، ياخود دەھوارنشىن، كە دەفەرەمۆي: (يُودُوا لَوْ أَنَّهُمْ) ئەمە ماناى خۆزگە خواستن دەگەيەن، ھەركاتى (لو) لە دواى (وَدَّ، يُودُوا) يان وىنەى ئەوانەھو، ھات، ماناى خۆزگە خواستن و برىا دەگەيەن.

۱۷- ﴿يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ﴾، خۆزگە دەخوازن: ئەگەر جارىكى دىكە حىزبە كەمارۆدەرەكان بىنەھو، لە بىابان بىن، لە نىو عەرەبە خىلە كىيەكاندا، لەوێە لە بارەى ھەوالەكە تانەھو بېرسن، نىجا مەبەستىشان لە ھەوال پېرسىن دوو ئامانج بوو:

۱- بۆ ئەوێ بزانن داخو بەلایە كيان بەسەرھاتو، تاكو دلخۆش بىن.

۲- بۆ ئەوێ سىخوڤىيان بەسەرەھو بکەن.

واتە: ھەوال پېرسىنەكەشيان بۆ دوو ئامانجى خراپ بوو:

أ- بۆ ئەوێ دلخۆش بىن بەو بەلایەى كە بەسەريان ھاتو.

ب- بۆ ئەوێ سىخوڤىيان بەسەرەھو بکەن، عەپرەت و كەلپنەكەيان بخەنە بەرچاوى دوژمن، دوژمنىش زياتر بتوانى زەفەريان پى بەرى.

كە دەفەرەمۆي: (عن أنباءكم) (أنباء) كۆى (نبأ)ە، (نبأ) برىتيە لە ھەوالىك كە

گرنگ بى و، سوود بەخش بى، بەلای کەمەووش ئەگەر یەقینی لەسەر نەبى،
گومانى زالى لەسەربى.

۱۸- ﴿وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ﴾، ئنجا ئەگەر ئەو دلتە خوشرانە لە یتوشتاندا بوونایە.

۱۹- ﴿مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾، کەمیک نەبا، جەنگیان نەدەکرد، واتە: کەمیک نەبا، شانی
خویان نەدەدایە بەر ئەو جەنگە، جەنگکردنە کەشیان هیچ سوودی نەبوو، تەنیا پیاوێز
بوو، تاكو بە ترسۆك تۆمەتبار نەكرين.

پیشەوا (الطبري) لە شیکردنەوێ ئەم ئایەتە موبارەکانەدا دەلى: (هُؤْلَاءِ نَاسٍ
مِّنَ الْمُتَافِقِينَ كَانُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمْ: مَا مُحَمَّدٌ وَأَصْحَابُهُ إِلَّا أَكْلَةُ رَأْسٍ، وَلَوْ كَانُوا
لَحَمًا لَّالْتَهُمَّهُمْ أَبُو سُلَيْمَانَ وَأَصْحَابُهُ، دَعُوا هَذَا الرَّجُلَ فَإِنَّهُ هَالِكٌ).^(۱)

واتە: ئەوانە کۆمەڵێك لە موناڤیقه‌كان بوون، خەلكیان دەترساندن بە بڕایەكانی
خۆیانیان دەگوت: (وەرن بۆ لای ئێمە و، خۆتان بە فەوتان مەدەن، سەری
خۆتان بە فەتارەت مەدەن)، موخەممەد ﷺ و هاوڕێکانی تەنیا بایى نەوێندەن
سەری ئازەتێك بخۆن، (بۆیان لێنێرێ و بێخۆن، وەك لە کوردەواریی دا دەلێین:
بە مەنجه‌له یاراختێك تیر دەخۆن)، ئەوانە ئەگەر گۆشت بوونایە، ئەبوو سوڤیان
و هاوڕێکانی هەڵیان دەلووشین، لێی گەڕین لەو پیاو، با بۆ خۆی بڤهوتی، (ئەو
دەڤهوتی، ئێوەش لەگەڵ ویدا سەری خۆتان بە فەتارەت مەدەن).

هەر لەو بارەو (الطبري) بە سەنەدێکی راست، هیناویەتی و، (السیوطي) لە (الدر
المنثور) داو، (ابن أبي حاتم) یش، هیناویانە، ئەو بە سەرھاتە دەگێڕتەو (۱) دەلى:

(قَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ يَكْرَهُ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا﴾ الْأَحْزَاب: ۱۸، إِلَى آخِرِ آيَةِ، قَالَ: هَذَا يَوْمُ الْأَحْزَابِ، انْصَرَفَ رَجُلٌ مِّنْ عِنْدِ
رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَوَجَدَ أَخَاهُ بَيْنَ يَدَيْهِ شَوَاءً وَرَغِيفًا وَنَبِيذًا، فَقَالَ لَهُ: أَنْتَ هَهُنَا فِي
الشَّوَاءِ وَالرَّغِيفِ وَالنَّبِيذِ، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ الرَّمَاحِ وَالسُّيُوفِ؟ فَقَالَ: هَلُمَّ إِلَى هَذَا،

(۱) جامع البيان: ج ۲، ص ۱۷۳، رقم: ۲۸۴۲۱.

(۲) جامع البيان: ج ۲، ص ۱۷۴، رقم: ۲۸۴۳۲.

فَقَدْ بَلَغَ بِكَ وَبَصَاحِكَ، وَالَّذِي يُخَلِّفُ بِهِ، لَا يَسْتَقْبِلُهَا مَعْمَدُ أَبَدًا، فَقَالَ: كَذَبْتَ
وَالَّذِي يُخَلِّفُ بِهِ، قَالَ، وَكَانَ أَخَاهُ مِنْ أَبِيهِ وَأُمِّهِ، أَمَا وَاللَّهِ لَأُخْبِرَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمْرَكَ،
قَالَ: وَذَهَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يُخْبِرُهُ؛ قَالَ: فَوَجَدَهُ قَدْ نَزَلَ جِبْرِائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِخَبْرِهِ.

واته: نینو زهید گوتوویه تی: له رۆژی نه حزابدا بوو، نه م نایه ته (هاته خوار):
﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْرَجِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا﴾، پیاوێک له لای پیغه مبهری
خواوه ﷺ گه رایه وه به ره و مال، برایه که ی بینی له بهر دهستی گوشتی برژاو، نانی
تازه له تهن دور دهره تراوو خوښاو، (شهره تی میژو) برا برواداره که ی به وه ی
دیکه ی گوت: تۆ لیره له نیو گوشتی برژاو و نانی تازه و خوښاودا ((نبیذ) هم
به جورێک له شه را بیان گوتوه، هم به جورێک له شه ربته و خوښاویان
گوتوه، پیغه مبهری خواش له نیو یم و شمشیراندا!!! برا دلته خوشه که ی پیی
گوت: وه ره بۆ تیره تازه خوڤ و هاوه له که ت حیسابتان رۆیشتوه، سویند به و
که سه ی که سویندی پتی ده خوری، تازه موحه ممه ده هه رگیز هیچ داهاتوویه کی
نیه، (واته: لیتی دهر باز نابێ)، برا برواداره که ش گوتی: درۆ ده که ی، سویند به و
که سه ی که سویندی پتی ده خوری (که برای دایک و بابیشی بوو)، سویند به خوا
نهم هه لوێسته ی تۆ به پیغه مبهری خوا ﷺ راده گه به نهم، چوو بۆ لای پیغه مبهری
خوا ﷺ هه و الله که ی پیدات، که چوو ته ماشای کرد جیبریل هاتۆته خوار و
نهم هه و الله ی پیداده، خوا نهم نایه ته ی له و باره وه ناردۆته خوار: ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْرَجِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (١٨)

مه سه له ی چواره م:

سه رمه شقی هه ره چاک بوونی پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ برواداران و، ستایشکردنی
مسولمانان له لایه ن خواوه، له سه ره خۆراگری و فیداکاریان و، نه له خشانیان
له به رانه ره حیزبه کانی کوفرداو، مه ده کردنی پیاوێکی فیداکاری بروادار، که

په یمانیان له گه‌ل خوا‌دا پاست بر‌دو‌ته سه‌ر و، سه‌ره نه‌ج‌ام‌یش پا‌دا‌شد‌انه وه‌ی
پاس‌تان و، سزا‌دانی ده‌غه‌لان، نه‌گه‌ر نه‌گه‌رینه‌وه بو‌ لای خوا‌:

خو‌ا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا ۝﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۝ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّانِدِينَ بِصَدَقَتِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝﴾

شیک‌درنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌تانه، له پا‌زده بر‌گه‌دا:

(۱)- ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾، سو‌ت‌ند به‌ خوا، به‌ دل‌نای‌ی له پ‌ت‌غه‌مبه‌ری
خوا‌دا ﷻ بو‌ ت‌یوه سه‌ر مه‌شقیه‌کی هه‌ره باش هه‌یه، وش‌ی (أُسْوَة) خو‌ت‌را‌و‌یشه‌ته‌وه:
(إِسْوَة)، (إِسْوَة وَأُسْوَة) نا‌ون بو‌ هه‌ر که‌س‌یک که‌ چا‌وی لی ب‌ک‌ری و ب‌ک‌ری‌ته سه‌رمه‌شق بو‌
کا‌ری‌ک که‌ نه‌و ک‌رد‌وو‌یه‌تی، که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: (فِي رَسُولِ اللَّهِ) له پ‌ت‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷻ وا‌ته:
خو‌دی پ‌ت‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ، نه‌ک یه‌کی‌ک له سی‌فه‌ته‌کا‌نی، بو‌ و‌ینه به‌فه‌رمو‌ی: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
فِي شِجَاعَةِ رَسُولِ اللَّهِ، فِی عِلْمِهِ، أَوْ فِی تَقْوَاهُ)، ب‌ی‌ک‌وما‌ن له ئا‌زایه‌تی پ‌ت‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا، له
زا‌نیا‌ریه‌که‌ی دا، له پا‌ر‌ز‌کا‌ریه‌که‌ی دا، به‌ل‌کو له خو‌دی پ‌ت‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷻ، بو‌ نه‌وه‌ی
هه‌موو سی‌فه‌ته‌کا‌نی پ‌ت‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ ب‌ک‌ری‌ته‌وه، وا‌ته: پ‌ت‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ له ږو‌وی
بو‌ون‌نا‌سی ته‌وا‌وو در‌وست‌ه‌وه، له ږو‌وی ئی‌ما‌ن و عه‌قیده‌ی پاست و سا‌غه‌وه، له ږو‌وی
خوا‌په‌رستی چاک و پا‌ک‌وه، له ږو‌وی په‌دو‌ستی به‌رزو ج‌وا‌نه‌وه، له ږو‌وی هه‌ل‌سو‌که‌وتی
په‌ندو په‌س‌نده‌وه، له ږو‌وی فیداکا‌ری و ئا‌زایه‌تی‌ه‌وه، له ږو‌وی سه‌خوا‌ه‌ته‌وه، له ږو‌وی
په‌حم و به‌زه‌بی‌ه‌وه، له ږو‌وی دا‌د‌گه‌ری و ئی‌ن‌سا‌فه‌وه، له هه‌موو ږو‌ویه‌که‌وه، پ‌ت‌غه‌مبه‌ری
خوا ﷻ بو‌ ت‌یوه سه‌رمه‌شقه، به‌ل‌ام بو‌ کی؟

(۲) - ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾، بۇ ھەر كەسك بە ئومىدى (بەزەيى) خواو پاداشتى) پۇزى دوايى بى.

(۳) - ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾، زۇرىش يادى خوا بىكات، عادەتىشى وابى زۇر يادى خوا بىكات. ئەمە جۇرىكە لە توانچ و پلارتىگرتنى مونافىقە كان، كە ئەوان، نە بە تەماي بەزەيى خوابوون، نە بە تەماي پاداشتى پۇزى دوايى بوون، نە زۇرىشان يادى خوا كردود، واتە: ئەي ئەوانەي بە تەماي پاداشتى خواو، پۇزى دوايىن و زۇر يادى خواي دەكەن! پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇ ئىو بەشتىن سەرمەشقە.

شاياي باسە: شۇنىكەوتنى پىغەمبەرى خوا ﷺ و بەسەر مەشقگرتنى، تەنيا يەك حالەق نىە، بەلكو لەو شانەدا كە فەرزىن، يان بەبى وان مەرۇف نايىتە مسولمان، بەسەر مەشقگرتنى پىغەمبەر ﷺ فەرزەو مەرجى مسولمانىتىيە، بۇ وتە: دەبى ئىمانمان وەك ئىمانى پىغەمبەر ﷺ بى، بەندائىەتتىيمان بۇ خوا، وەك ھى ئەو بى، يانى: لەو شانەدا كە پىويستى، بەسەر مەشقگرتنى پىغەمبەر ﷺ پىويستە و، لەو شانەدا كە پەسەندى، بەسەر مەشقگرتنى پەسەندەو، لەو شانەش دا كە پەوان، بەسەر مەشقگرتنى پەوايە، واتە: بە پىشەرەو گرتنى پىغەمبەر، تەنيا يەك حوكمى نىە، بەلكو چاۋ لە پىغەمبەر ﷺ كردى و، كردى بەسەر مەشق، حوكمەكەي دەگۇرپى لە حالىكەو بە حالىك و، لە كارىكەو بە كارىك.

(۴) - ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾، كاتىك پرواداران حىزبەكانيان بىنى، ئەو كۇمەلانەيان بىنى، واتە: قورەيش و ھاۋەيىمانەكانى و (غطفان) و ھاۋەيىمانەكانى، ھەرۋەھا بەنوۋ قورەيزە.

(۵) - ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾، گوتيان: ئەمە ئەۋەيە كە خواو پىغەمبەرەكەي ﷺ بەئىنيان پىداوين، ئىنجا ئايا مەبەست لەۋە جىيە؟

لە سوۋرەتى (البقرة) دا خوا دەفەرمۇق: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْأَنْسَاءِ وَالصَّرَّاءِ وَرَزَّلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ

ءَامُوا مَعَهُ. مَنِ نَصَرَ اللّٰهَ اَلَا اِنَّ نَصَرَ اللّٰهُ قَرِيبٌ ﴿١٦﴾

ده گونجی مه به ست نه وه بڼ که سوږه تی (البقرة) دا، که پیش سوږه تی (الأحزاب) دابه زیوه، له سالی یه که م و دوو دم و سییه می کوچیدا، واته: نه مه نه و دیه که خوا به لینی پنداوین، که ده فره موئی: نایا پیتان وایه بچنه به هه شتی، بهر له وهی نه و هت ان به سه ربی که تووشی له وانی پیش تیوه هاتوه، که هه ژاری و نه داری و نه خویشی و ناخویشیان تووشوو و تیکه وه راشه قیزان - له نه نجامی هه ږه شه و گوږه شه و شه ږ پڼ فروشتنی دوژمندا - هه تا ږا دده به ک که پڼغه مبه ر و ښه نه وانه ی پروایان له گه ل هیناوه گو توویانه: یارمه تی خوا که نکیه؟ ناگاداربڼ! یارمه تی خوا و سه رختنی خوا نیزیکه.

که واته: نه وه به لینی خوا به، که هه ر کات مسولمانان ده که ونه ښو ته نگانه و ناږه حه تی، خوا له فریایان دی، گو تیان: نه مه نه و ده بوو که خوا و پڼغه مبه ر ده کی ښه به لینیان پنداوین، چونکه (وعد) هه و الپندان هه و الپنده ره به هه و الپندراو، که کاریکی بو ده کات.

(٦) - ﴿وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ﴾، (گو تیان): خوا و پڼغه مبه ر ده کی ښه ښه راستیان کردوه، واته: نه و به لینه ی داویانه، که کاتیک مسولمانان زور ناږه حه ت ده بڼ و، داوای یارمه تی له خوا ده که ن، خوا له فریایان دی، راستیان کرد.

(٧) - ﴿وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيْمَانًا وَسَلَامًا﴾، دیتنی نه و کومه له نابلو ووه ده رانه ی نابلو ووه ی مه دینه یان داوه، هه ر ثیمان و زیاتر ملکه چ بوونی بو خوا، تیدا زیاد کردن، وه که چو ن تیغی ږه سه ن هه تا شتی پڼ بېری، زیاتر ږنده ده بڼ و سپی و ساف ده بڼ، به پڼچه وانه ی تیغی ناږه سه نه وه، که شتیکی پڼ بېری، نوو که ده ی ده پاچته وه، به لام ثینسان ثیماندار تیغی ږه سه نه، هه تا زیاتر له گه ل سه ختیبه کاند ا ږو و به ږوو بیته وه، زیاتر قاییم و توکمه و مه حکم ده بڼ، وه که گوتراوه: (الشُّدَّادُ صَبِيْلُ الرَّجَالِ)، سه ختیبه کان تیف تیفه ده ری پیاوان، سافیان ده که ن و خلته و خالی ترسوکیی و دنیا ویستیان، پتوه ناهیلن.

که واته: نه وهی بینیان، که بینینی حیزبه کان بوو، له دهوړی مه دینه بوون و که ماروږیان دابوون، هر نیمانی تیدا زیادکردن و، ملکه چیی بو خوا تیدا زیاد کردن، نه مهش به لگه یه کی په کلایکه ره ویه له و باره وه، که ښمان به کرده وهی چاک زیاد دهکات، هه روهک به گونا هو تاونان که م دهکات، وهک پیغه مبر ﷺ فه رموو یه: (لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرِبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ) (أخرجه أحمد: ۸۱۸۷، والبخاري: ۲۳۴۳، ومسلم: ۵۷، والنسائي: ۴۸۷۰، وابن ماجه: ۳۹۳۶) واته: که سیک که زینا دهکات و، که سیک که شه راپ ده خواته وهو، که سیک که دزیی دهکات، له کاتی گونا هه که یدا ښماندار نیه، یانی: نهو ښمانه ته واده له لا نیه، بیگپرتنه وه لهو گونا هانه، که واته: به هو ی گونا هان ښمان که م دهکات و، به هو ی طاعه تیشه وه، ښمان زیاد دهکات.

(۸) - ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾، له نیو پرواداراندا پیاوړتیک هه ن.

(۹) - ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾، نهو به لینه ی به خویانداوه، راستیان کردوه لهو به لینه دا، نهو په یمانیه که به خویانداوه، په یمانیه که یان هیئاو ته دی.

وشه ی (صدق) لیره دا وهک (صَدَقَ الْخَبَرُ)، به تپه پرکه ر (متعدي) به کارهاتوه، چونکه ده توانین بلین: (صَدَقَ مُحَمَّدٌ) موجه ممه د ﷺ راستییکرد، نه وه کرداری لازیمه و پیوستی به بهرکار (مفعول به) نیه، به لام (صَدَقَ الْخَبَرُ) له هه واله که دا راستیکرد له گه لید، (صدق) تپه پرکه ر (متعدي) ه، (صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ) نهو په یمانیه له گه ل خوادا به ستبوویان، له په یمانیه که یاندا راستیان کرد، وهک عه رپ ده لین: (صَدِيقُكَ مَنْ صَدَقَكَ، لَا مَنْ صَدَّقَكَ)، برادره رت نه وه یه راست له گه ل بکات، نه ک هه ر بلین راست ده که ی.

(۱۰) - ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾، ښجا (که له په یمانیه که یان راستیان کردوه)، هه یانه نه زره که ی خو ی، به لینه که ی خو ی ته واده کردوه بر دوویه ته سر.

(۱۱) - ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ﴾، هه شیان چاوه رپی دهکات، ښجا هه ندی گوتوویانه: (نحبه

أَي: نَذَرَه)، به لَام هه نَدَيَكَيان گوتوو یانه: (نَحْبَه: عَهْدَه) به لَئِن و په یمانه که ی، (نَحْب) واته: به لَئِن و په یمان، له فره میشتدا هاتوه، پَنَغَه مِهَر ﷺ فره موویه ق: (أَطْلَعَهُ مِمَّنْ قَضَى نَحْبَهُ) (أُخْرِجَه الترمذی برقم ۳۷۴۰، قَالَ أَبُو عِيسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَه: ۱۲۷، والطبرانی فی الکبیر برقم ۷۳۹)، واته: طه لحه له وانه یه که نه زری خوی هیناوه ته دی، به لَئِن و په یمانی خوی بردوته سهر.

۱۲) - ﴿وَمَا بَدَلُوا بَدِيلًا﴾، هیچ گۆرانکاریان نه کردوه لهو به لَئِن و په یمانه دا، که ده فره مووی: هه یانه نه زره که ی ته وواو کردوهو، هه شیان ه چاوه پئی ده کات، هه ندی ناوایان لیکداوه ته وه: هه یانه شه هید بووه و رۆیشتوهو، هه شیان ه چاوه پئی شه هیدی ده کات و، هیچ گۆرانکاریان نه کردوه، [تبدیلًا: مفعول مطلق مُؤَكَّد لـ (بَدَلُوا)]، هیچ جوړه گۆرانکاریان لهو به لَئِن و په یمانه دا نه کردوه.

۱۳) - ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾، بۆ نه وهی خوا به هو ی راستیانه وه پادا شتی راستان بداته وه، (ل) بۆ (تعلیل) ه، واته: (أَمَرَ اللَّهُ بِالْجِهَادِ لِيُخْزِيَ الصَّادِقِينَ فِي الْآخِرَةِ بِصِدْقِهِمْ) ^(۱)، واته: خوا فره مانی کردوه به جهاد و جهنگ و فیداکاری، تا کو له دواړو ژدا پادا شتی راستان به هو ی راستیبه که یانه وه بداته وه.

ده شگونجن بلتین، واته: بر واداران له په یمانی خو یاندا راستیانه کردوه، به لَام مونا فیق و دهغه له کان به لَئِنه که یان گوړپوه، تا کو خوا پادا شتی راستان به هو ی راستیانه وه بدات و، سزای مونا فیه کانی ش بدات.

۱۴) - ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾، هه روه ها مونا فیه کانی ش سزا بدات، نه گهر بیهو ی، یا خود بگه رته وه سهر یان و تۆبه یان لیه ور بگری، (تاب علیه) واته: (رجع الیه)، نه وان تۆبه بکه ن و، خواش بگه رته وه بۆ لایان و تۆبه که یان لئ قبول بکات، که دیاره تۆبه له نیفاق، نه وه یه که نینسان نیمانه که ی بۆ خوا ساغ بکاتوه.

۱۵) - ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾، به دلنایای خوا لیبورده ی به به زه ییه، که واته:

لىيوردن و بەزەيى نواندن، دوو سيفەتى زاقى خۋاى پەرۋەردگارن، لەگەل زاتيدان و بن سەرەتان، ھەرۋەك بن كۆتايىشن.

مەسەلەي پىنچەم:

گىرەنەۋەي خۋا و **تَحِيَّاتُ** بەرپەرچدانەۋەي بۇ يىپروايان بە پق و توورەيى و

پەستیانهوه، بِن ئەوهی هیچ دەستکه و تیکیان بِن و، جەنگ لە کۆل برواداران کرانهوه:

خَوَا ۞ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَأْلُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَاتَ اللَّهُ قَوْلًا عَزِيمًا ۞

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱) - ۞ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ ۞، خَوَا ۞ ئەوانەى بێبڕوا بوون بە پەستى و توورپەییانەوه، بەرپەرچى دانەوه، (الرَّد: الإِزْجَاعُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي صَدَرَ مِنْهُ، واتە: (رد) بریتىە لە گیرانەوهى شتێک بۆ ئەو شوئەهێ کە لێوهى هاتوه، (الْعَيْظُ: أَشَدُّ الْغَضَبِ وَالْحَقُّ)، (عَيْظ) بریتىە لە توورپەییەکی زۆر و، رِق و کینەهێکی زۆر، داخ لە دلبی، کە دەفەرموێ: (بغیظهم: أي رذهم مُعْظِظِينَ)، خوا ئەوانی بەرپەرچدا یەوه لە حالیکدا کە زۆر پەست و توورپە دڵ پەر لە رِق بوون.

(۲) - ۞ لَمْ يَأْلُوا خَيْرًا ۞، دەستیان نەگەیشتە هیچ چاکەهێک و، هیچ ئامانجێکیان بۆ دەستەبەر نەبوو، لەو ئامانجانەى بۆیان هاتبوون، (أي: لَمْ يَخْصَلُوا شَيْئًا خَيْرًا لَهُمْ، واتە: هیچ شتێک کە بۆ ئەوان چاک بِن، وەدەستیان نەهێنا.

(۳) - ۞ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۞، خواش جەنگی لە کۆل بروادارن کردەوه، ئەویش بەو شیۆهێ کە ئەوانەى هاتبوون گەمارۆی مەدینەیان دا بوو، گەلەکۆمەکیان لە دژی ئیسلام و مسوولمانان دەکرد، بە هۆی ترس خراخرا نۆ دلبان، لە پێی فریشتەکانەوه، بە هۆی ئەو بایە توندو بەهێزەوه کە ناردبوویە سەریان، بڵاویان پێکرد و، ئالغەى گەمارۆیەکە شکاو، هەر کەسە چۆوه شوئەى خۆی، (كَفَى: أَعْنَى أَي: أَرَاغَهُمْ مِنْ كُلِّ لَفَةِ الْقِتَالِ بِأَنْ صَرَفَ الْأَعْرَابِ، واتە: خوا ئەرێ جەنگکردنی لە کۆلکردنەوه، کە حیزبەکانی لاداو بە پێی کردن.

مانگێک یان کەمتر ئابڵوووهی شارى مەدینەیاندا، بەلام جەنگی بە کردەوه دەستی پێنەکرد، ئەگەرنا لە هەردوو لایان کوژراو و بریندارى زۆر دەبوون، وشەى

(كُفِيَ: يتعدى إلى مفعولين)، دياره (كفى) تەعەددا دەكات بۆ دوو بەرکاران، دوو بەرکاران دەخوای: ﴿وَكُفِيَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾، (الله) بکەر (فاعِل ی، (کفی) یه، ئنجا (المؤمنین) بەرکاری یه کەمیەتی و، (القتال) بەرکاری دووهمیەتی.

لێرەدا مەبەست ئەوەیە کە خوا ئەرکی جەنگکردنی لە کۆل برپاداران کردەووە، بە هۆی ئەوەوە کە نەیهێشت جەنگە کە پوویدات.

٤- ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾، خوا هەمیشە و بەردەوام بەهیزی بالادەست بوو، واتە: ئەو دوو سیفەتە لە خۆی پەروەردگاردان بۆ سەرەتان، لە ئەزەلەووە هەر سیفەتی بوون و، خوا بەردەوام بەهیزی زāl و بالادەست بوو.

مەسەلە ی شەشەم:

لە قەلایە کانیان هێنانە خواری، خاوەن کتێبە پشتیوانەکانی حیزبە کافرە

گەمارۆدەرەکانى مەدینە، ترس خستنه یتو دلیان و، سەرەنجام کوژرانى هەندیکیان و، بەدیگیرانى هەندیکیان و، بە میراتیگىرانى سەرزمین و خانوو سامانیان و ژن و مندالیان:

خوایى ده فەرموى: ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَنَأْيُسُونَ فَرِيقًا ۖ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِينَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطْفُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە ھەوت بڕگەدا:

١- ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ﴾، ئەوانەى کە پشتیوانیان لیکردن، لە خاوەن کتیبەکان لە قەلایەکانیان ھێنایە خوار.

(ظَاهِرُوهُمْ: ئێ نَاصَرُوهُمْ)، (الَّذِينَ) بە سیاق دەزانرێ کە مەبەست پێى ھۆزى بەنو قورەیزە لە جوولە کەکان، کە سەرۆکی ئەو ھۆزە (کعب بن أسد) بوو، بەلام (حُتَيْبِ بْنِ أَعْطَبٍ)یش، چوووە پالێ و پەیمانی پێدا کە ئەگەر شتێک بوو لەگەڵت دێمە یتو قەلاکە و، لەگەڵی چوووە یتو قەلایە کەى و، لەگەڵیاندا سەری بە فەتارەت چوو.

﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ﴾، ئەوانەى کە لە خاوەن کتیبەکان پشتیوانیان لیکردن، بە تەئکید پشتیوانیان لە ھێزی سەرەکیی ئەحزاب کرد، کە ھاوبەش بوو خوا دانەرانی قورەیش بوون و، ژمارەیان دەوری چوار ھەزار (٤٠٠٠) کەس زیاتر بوو، ھەرودەھا ھاوبەیمانەکانیشیان لەگەڵیان و، ھێزی دووھەمى پێکھێنەری ئەحزاب ھۆزى (غطفان) بوو، لەگەڵ ئەوانیشدا ھەندى خەڵکی دیکە و، ھەندى وردە ھۆزو عەشیرەتى دیکەشیان کەوتبوونە گەڵ، ئنجای بەنو قورەیزەش بوو بوونە سەربار، خوا لە قەلایەکانیان دایبەزاندن، (صَيَاصِي: جَفْعٌ صَيْصِيَّةٌ، أَوْ جَمْعٌ صَيْصَةٍ وَهِيَ الْحُضْنُ)، کەواتە: (صَيَاصِي) یان: (حُصُون)، ئنجای

(صيصة و صيصية)، وىراي قەلأ به قۇچى رەشە ولاغىش دەگوتى، قەلش بۇيە نەو ناودى لىنراو، چونكە وەك چۇن گا به قۇچەكانى خۇي دەبارىزى، به هەمان شىودەش گەل و كۆمەلگاي نەو كاتە، به هۇي قەلأبەكانەو دەخۇيان پاراستو، شايايى باسە: هۇزى بەنو قۇرەيزە لە پرووى جوگرافىيەو مەلەكانيان لە باشوورى رۇژەلأى شارى مەدينەو (جنوب شرقي المدينة) بوون .

(۲) - ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾، خوا ترس و سامى خستە دل و دەروونيانەو (القذف: الإلقاء السريع)، (قذف) برىتە لە تىفريدان و تىخستىكى خىرا.

(۳) - ﴿فَرِيحًا تَقْشُطُونَ﴾، كۆمەلەكانىتان دەكوشت، واتە: لە خاودن كىتبە پشتيوانەكانى هاوبەش بۇ خوا دانەرەكان، ديارە پرووى دواندن لە مسولمانانە.

(۴) - ﴿وَبَأْسُورَتٍ فَرِيحًا﴾، كۆمەلەكانىستانيان بە دىل دەگرتن، كە مەبەست پىي ئافردت و مندالەكانيانە.

(۵) - ﴿وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَوَدَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾، سەر زەمىنەكەيان و خانووبەرەكانيان، مال و سامانەكانيانى كرده ميراتتان، واىكرد بکەوتە دەستى تىو، وەك چۇن مىراق كەسىك دەكەوتە دەستى ميراتگرەكانى، ئەوانىش كە نەمان، خانووبەرەو، سەرزەمىن و مال و سامانيان و هەموو شىكانى، بۇ تىو بەجىما، وەك ميراتتان لىكرتىن، واىە.

(۶) - ﴿وَأَرْسَلْنَاكُمْ تَقْطُوهَا﴾، هەرودەها سەر زەمىنكىش كە پىتان تىنەخستبوو، لە سەرەتاي سوورەق (العشر)دا، خۇاي پەرودەگار باس سەر زەمىنى خەيبەر دەكات، كە بەبى جەنگ كەوتە دەستى مسولمانان، دواي ئەوئى جوولەكەكانى خەيبەر خيانەتيان كرده، پىغەمبەر ﷺ سەرپىشى كرده لىتوان جەنگ كرده و، بەجىهتشتىدا، ئەو بوو كە بە جىيان هىشت بەبى جەنگ، واتە: هەرودەها سەر زەمىنكىش كە تىو جارى نەيچووبوونە تىو، پىتان تىنەخستبوو، ئەوئىشى كرده ميراتتان، ئەوئىشى كرده دەستكەوتتان، كە هەندى لە زانايان دەلن: مەبەست پىي سەر زەمىنى (جوولەكەكانى خەيبەر)، كە دواتر ئەوانىش خەرىكى فیل و تەلەكە بوون و خيانەتيان كرده و، سەرەنجام سزادراون، هەندىكىش گوتوويانە: مەبەست پىي سەر زەمىنى (بنو النضير)، بەلام زياتر وا پىندەچن

مەبەست پێی سەر زەمینى (خەیهەر) بێ، چونکە بەنوو نەزیر پێشتەر دەرکرا بوون.
 (٧) - وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۖ، خواش لەسەر هەموو شتێك بە توانایە، هەلبەتە
 بەنوو نەزیر، لە سالی چوارەمی كۆچییدا خیاڵەتیان لێ ئاشکرا بوو، پێغەمبەریش ﷺ
 دەری كردن لەسەر زەمینەكەى خۆیان.

جەنگی ئەحزاب و دوازدە (۱۲) ھەلەستە

(۱) - جەنگی ئەحزاب دوا ھەولێ ھاوبەش بۆ خوادانەرانی قورەیش بوو لە دژی ئیسلام و مسوڵمانان، پێشمەوا (طبری) لە تەفسیرەکی داو، ھەروەھا سەرچاوەکانی دیکە میژووش گوتووین: ئەو سەربازانەی کە ھاتن کە خوای پەرودەردگار دەفەرموێ: ﴿إِذْ جَاءَ نَكْمٌ جُنُودٌ﴾، سەربازانێک لە دژتان ھاتن کە بریتی بوون: لە حیزبەکان (الأحزاب)، سێ پێکھاتەی سەرەکی ھەبوون:

یەك: ھاوبەش بۆ خوا دانەرانی قورەیش.

دوو: ھۆزی (غطفان).

سێ: ھۆزی بەنو قورەیزە.

ھەلبەتە ھەر کام لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرانی قورەیش و، (غطفان)، ئەوانیش چەند تیرەو ھۆزێک لەگەڵیاندا ھاوپەیمان بوون، ئەوانیشیان لەگەڵ خۆیاندا ھێنا بوو، ھەروەھا بەنو قورەیزە کە بەس خۆیان بوون، ئەو بوو کە (حُیي بن أخطب النضري)، کە ھانیدان و سەرەنجام ئەویش لەگەڵ ئەواندا بوو، ژماردی ھەموو حیزبەکان، ھەموو ھێزە گەمارۆدەرەکانی مەدینە لە دە ھەزار (۱۰،۰۰۰) کەس کەمتر یان زیاتر بوون.

(۲) - ناگری بن (کای) ئەو جەنگە، جوولەکەکان بوون، سێ تیرەکانی جوولەکە کە لە مەدینەدا ھەبوون: (بنو قینقاع، بنو النضير، بنو قريظة)، ھەرچی بەنو قەینوقاع بوون، لە سالی دووھمدا دواي ئەوێ پەیمانیان ھەلەشاندەو، ئەو پەیمانە کە ناوی لێرابوو (الوثيقة) یان (الشَّعِيفَة) و، پێغەمبەر ﷺ لە سەرەتای نیشەتەجی بوونی لە مەدینەدا، پەیمانێکی لە ئێوان: جوولەکەکان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرانی مەدینە، لەگەڵ مسوڵمانەکاندا (وثيقة) یەکی کە لە شوێنی دەستووری ئیستا بوو، لە ئێوانیان دا نووسیوو، بەلام بەنو قەینوقاع خیانەتیان کرد، دواي ئەوێ مسوڵمانان لە جەنگی بەدر گەرانەو، جوولەکەکانی بەنو قەینوقاع گوتیان: بەو لە خۆتان بایی مەبن، کە شەرتان لەگەڵ

كەسانىكىدا كىردۈ، كە شاردەزى جەنگ نەبوون، نەگەر لەگەل تىمەدا بەشەر بىن، نەوجار دەزانن جەنگ چۆنە! نىجا بەۋەندەش لىنە گەرەن و، نەۋەش بوۋە ھۆى ئەۋەى بەنوۋ قەينوقاق لە سى تىرە جوولەكەكان دەربىكى.

ھەرچى ھۆزى بەنوۋ نەزىرىش بوو، لە سالى چوارەمى كۆچىدا ئەۋانىش دىسان دۋاى ئەۋەى پەيمانىان شكاند و خىانەتيان كىرد، لە جىگاۋ رىگاكاني خۇيان دەركران، ئەو دوو تىرەيە بەبى جەنگ، دۋاى ئەۋەى تابلۋوقەدران، خۇيان ئەۋەيان ھەلبۇارد كە جەنگ نەكەن، چونكە دەيانزاني جەنگەكەيان بۇ ناكىرى و سەربارە خىانەتشان لى ئاشكرا بوۋە و، بەبى شەر مال و حال و سەر زەمىنى خۇيان بەجىتشت و مەدىنەيان چۆلكىرد.

مابۇۋە ھۆزى بەنوۋ قوردىزە كە ئەۋانىش لە كۆتايى جەنگى ئەۋەيدە كە لە كۆتايى سالى پىنجەمى كۆچىدا، پروىداۋە، ئەۋانىش پەيمانىان شكاند و، خەنجەرى غەدىريان لە پىشتەۋەدا لە مسولماناندا، يان بەتەما بوون لىيان بدەن و، سەردەنچام توۋشى سزاي خۇيان بوون، دىبارە ناگىرى بن (كاي ئەو جەنگە، جوولەكەكان بوون بەو شىۋەيە كە باسمانكىرد ھەم لە سىرەى (ابن ھشام)دا ھىتاۋمانە و، ھەم (الطبري) باسى دەكات لە مېژوۋەكەى خۇيدا و، لە تەفسىرەكەشىدا، ھەرۋەھا (القرطبي) ىش لە تەفسىرەكەى خۇيدا^(۱) باسى ئەۋە دەكات و دەلىق:

(أن نفرأ من اليهود منهم: كنانة بن الربيع بن أبي الحقيق، وسلام بن أبي الحقيق، وسلام ابن مشكم، وحيي بن أخطب النضريون، وهودة بن قيس، وأبو عمار من بني وائل، وهم كلهم يهود، هم الذين حاربوا الأحزاب وألبوا وجمعوا، خرجوا في نفر من بني النضير ونفر من بني وائل، فأتوا مكة فدعوا إلى حرب رسول الله ﷺ، وواعدوهم من أنفسهم بعون من اتدب إلى ذلك، فأجابهم أهل مكة إلى ذلك، ثم خرج اليهود المذكورون إلى غطفان، فدعوههم إلى مثل ذلك، فأجابوهم، فخرجت قريش يقودهم أبو سفيان بن حرب، وخرجت غطفان، وقائدهم عيينة بن حصن

بن حذیفه بن بدر الفزاری علی فزارة، والحاتر بن عوف المري علی بني مرة، ومسعود بن رخیلة).

واته: كۆمەلە لە جوولە كە كان كە لە نێواندا (كنانة بن الربیع بن أبي الحقیق، وسلام بن أبي الحقیق، وسلام ابن مشكم، وحيي بن أخطب النضريون، وهوذة بن قيس وأبو عمار من بني وال)، ئەوانە بوون حیزبە كانیان كۆكردنەووە هانیان دان، خریان كێرنەووە، چوون بۆ مەككە و لەوێ هاوبەش بۆ خوادانە رانی مەككەیان هاندا لە دژی مسولمانان و، گوتیان: ئەگەر كارتك بكەن، ئێمە لە پشتتان، دوایی هەر ئەو جوولەكانە كە باسكرا چوون بۆ لای هۆزی (غطفان) كە فەرماندەكەیان (عینة بن حصن بن حذیفه بن بدر الفزاری علی فزارة، والحاتر بن عوف المري علی بني مرة، ومسعود بن رخیلة) بوون، لەگەڵ ئەوانیشدا قسەیانكرد و، هەموویانی سازكردن و، خۆشیان دیارە لە نێو سنووری شاری مەدینەدا بوون، كە دەردی ئەوان لە هەموو دەردان گرانتر بوو بۆ مسولمانان و، زۆر لەسەر دلیان قورس بوو.

۳- رابووێكردنی پێغەمبەری خوا ﷺ بە هاوێڵانی بۆ بەرەنگار بوونەووە، كە بە وردی دێراسە باروێكەیان كرد و، هەر لەو ئان و ساتەشدا بوو كە سەلمانی فارسیی ﷺ پێشنیاری كرد گۆی: ئێمە كاتی خۆی كە لە ولاتی فارس بووین، ئەگەر شەڕمان بووبایە لەگەڵ دوژمنێكدا، ئەگەر شوێنەكەمان پێدەشت بووبایە، لەو شوێنە كە پێدەشت بوو خەندەكەمان لێدەدات، شوێنەكانی دیکەش بورج و قەلمان دادەنان و ئێشكەمان تێدەگرتن، بۆ ئەوێ دوژمن نەتوانێ زەفەرمان پێ بەرێ و لە پێ دەشتەكانەو بۆمان بێ، پێغەمبەر ﷺ پێشنیارەكەى سەلمانی وەرگرت، بە مەزەندە پێدەچێ درژی ئێو خەندەكە دەوری شەش هەزار (٦٠٠٠) مەتر، واتە: شەش (٦) کیلۆمەتر بووبێ.

۴- كاركردنی پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ هاوێڵاندا، بۆ هەڵقەندنی خەندەكە كە و، كاری جیددی نەك تەنیا بۆ رووپامایی و ريكلام و بانگەشە، تەنانەت پێغەمبەر ﷺ و بە جیددی كاری دەكرد، هاوێڵان ئەوانەى كە دەستی شیعر و هەلبەستیان هەبوو، چەندان هەلبەستیان

گوتوه له کاتی هه‌لقه‌ندنی خه‌نده‌کدا، یه‌کێ له شیعره‌کانیان نه‌وه‌بوو ده‌یانگوت:

لَيْسَ قَعْدُنَا وَالنَّبِيُّ يَعْمَلُ ... لَذَاكَ مِنَّا الْعَمَلُ الْمُضِلُّ

ئه‌گهر ئیمه‌ دا‌بنیشین و پێغه‌مبه‌ر ﷺ کار بکات

ئه‌وه له ئیمه‌وه کارێکی ون بووه‌و سه‌ر لیتیکچوویه.

ه- هه‌لبه‌ست و گۆرانیی گوتنی هاوه‌لان له کاتی کارکردندا، چه‌ندان هه‌لبه‌ست و گۆرانیی و سروود گێ‌راونه‌وه که هاوه‌لان خوا لێیان پازیبی، له کاتی هه‌لقه‌ندنی خه‌نده‌که‌که و له کاتی کارکردندا گوتوویان، دیاره شیعرو هه‌لبه‌ست گوتن و گۆرانیی گوتن له کاتی کاردا جو‌رتک له تاسووده‌یی به‌ دل و ده‌روون و، عه‌قل و هه‌ست و نه‌ستی مرو‌ف ده‌دات و، وزه و توانای زیاتر ده‌کات بۆ کارکردن، یه‌کێ له‌و گۆرانیی و هه‌لبه‌ستانه که ده‌یانگوتن:

اللَّهُمَّ نُوَلِّا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا ... وَلَا تَصْدَفْنَا وَلَا ضَلِّينَا

فَأَنْزِلْ سَكِينَةً عَلَيْنَا ... وَثَبِّثِ الْأَقْدَامَ إِنْ لَاقَيْنَا

إِنْ الْأُولَى قَدْ بَغَا عَلَيْنَا ... وَإِنْ أَرَادُوا فِتْنَةً أَتَيْنَا

واته: ئه‌ی خوايه! ئه‌گهر تۆ نه‌بووايه‌ی پێی راستمان نه‌ده‌گرت و، هه‌روه‌ها خێر و چاکه‌مان نه‌ده‌کرد و، نوێژمان نه‌ده‌کرد، بۆیه ئارامیی دا‌برژینه‌ سه‌رمان و، پێه‌کامان به‌سه‌پینه‌ له‌ کاتیکدا که پووبه‌پوو ده‌بینه‌وه له‌گه‌ل دوژمندا، ئا نه‌وانه ده‌ستدرێژیمان ده‌که‌نه‌ سه‌ر، ئه‌گهر بیان‌ه‌وێ هه‌ل‌مانگێ‌رنه‌وه، ئیمه‌ ناماده نابین و ملیان بۆ که‌چ ناکه‌ین.

ئنجا پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ کاتی که هاوه‌لان ئه‌و شیعره‌یان ده‌گوت، ئه‌ویش کو‌تاییه‌کانی له‌گه‌ل ده‌گوتنه‌وه، بۆ وێنه: (ولا ضلینا، إن لاقینا، أئینا) له‌گه‌ل ده‌گوتنه‌وه‌و ده‌نگی پێی درێژده‌کردنه‌وه.

کاتی خۆی شیعرێکی دیکەشمان هێنا، یەکن لە هاوەلانی ناوی (جُعیل) بووه،
(جُعیل) واتە: قالۆنچۆکە، پێغەمبەری خوا ﷺ ناوی ئێنا (عَمُرُو)، ئنجا ئەویشیان
کرد بوو شیعر دەیانگوت:

سَمَاءُ مِنْ بَعْدِ جُعِيلٍ عَمْرًا ... وَكَانَ الْبَنَاتِيسَ يَوْمًا ظَهْرًا

واتە: پێغەمبەر ﷺ دوایی ناوی لە (جُعیل)هوه گۆڕی بۆ (عمرو)، کاتیک
پشت و پەنا بووه، بۆ بابای سەتەملێکراو.

٦- ئەحزاب ژمارەیان دەههزار (١٠,٠٠٠) کەس دەبوو، چوار (٤٠٠٠) ههزاریان لە
هۆزی قوڕەیش و ئەوانی دیکەش لەوانی دیکە بوون، بە زۆری لە دوا قوڕەیش زۆربە
هێزەکه بریتی بوو لە هۆزی (غطفان) بە سەرکردایەتی: ١- (عینة بن حصن) و، ب-
(الحارث بن العوف) و، ج- (مسعود بن رخیلة) ئەو سێیانه بوون، ههروهها هیزی بەنوو
قوڕەیزەش بە بەلگهی ئەوه که (٦٠٠ - ٧٠٠) یاخود (٨٠٠ - ٩٠٠)یان لێ کوژراوه، دیاره
هێزەکهیان لە دەورووبەری ههزار (١٠٠٠) کەسدا بووه.

٧- جەنگ و گەمارۆیه که، ههندێک لە مێژوو نووسان دەڵێن: بیست (٢٠) پۆژ و ههندێ
دەڵێن: بیست و پێنج (٢٥) پۆژ و، ههندێکیان دەڵێن: سی (٣٠) پۆژی درێژه کێشاهه،
واتە: مانگیك ئەو ئابڵووقهیه ههبووه، ئنجا مانگیك شارێك یان ولایتێك ئابڵووقه بدری و،
ئەو خەڵکە ههمووی دەستی لەسەر دلی بێ، بە تەئکید ئەوانه لە حالهتێکی دەروونی
زۆر ناپههت دابوون لە ههموو لایهك، چونکه مهترسی ههبووه لە ههر کاتێکدا، که
ئەوانه هێرش بێتن لە شوێنیکهوه، ئالقهیهك که بهبێ هیزی بزانی بێته ئێو شارهوهو
دەست بکهن بە قهتلعام و بنێرکردنی مسوڵمانان، وهك ئەسلی نهخشه که که جووله کهکان
دایانناوه لهگهڵ قوڕەیش و (غطفان)دا، لەسەر ئەوه پێککهوتوون و بۆ ئەوه بووه که
مسوڵمانان قه به بکهن و قهلاچۆیان بکهن.

٨- ژمارهی مسوڵمانان دەوری سێ ههزار (٣٠٠٠) کەس بووه و، بۆههڵقەندنی خەنده که کەش
هه ده (١٠) کەس چل (٤٠) باسک واتە: بیست (٢٠) مهتریان گهیشتۆتی و بۆیان

دىيارىيىكرارو، كەۋاتە: دىرژىيى خەندەكەكە، ئەگەر سى ھەزار دابەشى بېست (۲۰) مەتر بىكەي بۇ ھەر دە كەس، ماناي واپە دەكاتە دەۋرى شەش كىلومەتر دىرژى بوۋە، ۋاتە: شەش ھەزار (۶،۰۰۰) مەترىان ھەلقەندۈ، ديارە بە قوۋلايىيەكى واش كە بە ئاسانىي پىرنە كىرتتەۋە، بەلەي كەمەۋە ھەۋت ھەشت (۷ - ۸) مەترىان قوۋلىكردۈ، چۈنكە ئەگەر قوۋلايىيەكى كەم بى بەخىرايى دەيانتۋانى پىرى بىكەنەۋە، ھەلبەتتە گىل و خۆلەكەشيان فېرداۋەتە دىۋى خۇيان، ۋاتە: ئەۋ شۈئەنى كە دەكەۋىتتە لاي مەسۇلمانان، بۇ ئەۋەي لەلەي كافىرەكان نەبى و يەكسەر پىرى بىكەنەۋە، ئىنجا دەبى ھىندەش پان بوۋ بى، كە نەتۋانن ئەك خۇيان لىتى باز بدەن، بەلىكو بە ئەسپىش لىتى باز بدەن، ھەر بۇيەش (عمرو بن ودو، عكرمة بن ابى جەل) و چەند سۈرىك لە شۈئەنىك كە تۈزى بەرتەسك بوۋ، لەۋىۋە ئەسپەكانيان بە غار ھىتاۋە، بازى ئەسپ زۇر خىراترە لە ھى مرۇف، لەۋى تۋانىۋىانە بېپىرنەۋە، كەۋاتە: خەندەكىكى ھىندە قوۋل و ھىندە فراۋان و ھىندەش دىرژى، ماناي واپە كارىكى زۇر گەۋرە كراۋە، ئەركىكى زۇر گەۋرە كىشراۋە، بەلەم بە باشتىن شىۋەش ئامانچى خۇي پىكاۋە، ئەۋىش بىرىتى بوۋە لەۋەي ئەۋ خەندەكە كەلىنى ھىزىكى زۇرى بۇ مەسۇلمانان پىكرىدۈتتەۋە، چۈنكە ئەۋان خۇيان ژمارەيان سى ھەزار كەس بوۋە، دۈژمىن سى بەرانبەرى ئەۋان زىاتىر بوۋن.

(۹) - پىغەمبەرى خوا ﷺ سەر جەم ئامرازەكانى لەۋ جەنگ و پروۋبەروۋ بوۋنەۋەيەداۋ، لە ھەمۋو جەنگ و پروۋبەروۋ بوۋنەۋەكانى دىكەش دا، پەچاۋ كىردوۋن، بۇ ۋىتە:

يەكەم: خۇپاگرىي و يادى خواۋ پىشت بە خوا بەستى، كە ئەۋە عادەتى ھەمىشەيى پىغەمبەر ﷺ و ھاۋەلانى بوۋە.

دوۋەم: بەرزكردنەۋەي مەعنەۋىياتى مەسۇلمانان و مۇژدە پىدائىيان، ۋەك لە كاتى ھەلقەندىن خەندەكەكەدا، شۈئەنىكىيان لى عاسى بوۋە، پىغەمبەر ﷺ دابەزىۋەتە نىۋو چالەكەۋ سى چۈار پاچى لىنداۋە بلىتسى لى بەرزبۇتەۋەۋ فەرمۋىيەتى: كۆشكەكانى ۋلاتى فارس و رۇم و ۋلاتى حەبەشەم لىندەركەۋتن.

سىيەم: لە پروۋى ھەۋالگىرىيەۋە، پىغەمبەر ﷺ كارى كىردۈ، ۋەك مەۋنەيەك: ئەۋە بوۋ كە حوزەيغەي كۈرى يەمانى نارد، تاكو بزاتى دەنگ و باسيان چىيە؟

چۈرەم: لە پرووى جەنگى دەروونىيەو، ديسان گىزىكى پىداوھ كە پىغەمبەرى خوا ﷺ (نەيم بن مەسعود) كە تازە مەسۇلمان بوو، نە (غطفان) بە مەسۇلمانە تىيەكە زانىبو، نە قورەيش و نە جوولەكە كانىش، لە نىوان ئەو سى كۆمەلەدا، (نەيم) رۆلتىكى زۆر زىرەكانەى گىرا، لەوھدا كە مەتمانەيان بە يەكدى نەمىنى و، دلىان سارد بىتتەو لەسەر جەنگەكەيان.

پىنجەم: پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ خۇى لە مەيداندا بوو، سەركردەيەكى مەيدانىي بوو، نەك بە ھەوال ناردن و بە بەرىدو پۆستە قىادەيى بكات لە دوورەو، بەلكو بۆ خۇى لە نىو جەرگەى كارەكاندا بوو، بۆ خۇى لە خەندەك ھەلقەندەن دا بوو، بۆ خۇى لە بەرەنگار بوونەوھدا بوو، بۆ خۇى سەرامو گەرمای جەنگەكەى بىنىو، بۆ خۇى لە نىو ھەموو پروداوھكاندا بوو.

۱۰- كوشتنى عەلى ﷺ بۆ عەمرى كۆرى وەد، ئەویش بىگومان كارىگەرىيەكى گەورەى ھەبوو كە لووتى بىپروايەكان بىشكىتى و، كارىگەرىي گەورەى ھەبوو بۆ ئەو كە لە مەعنەو بىياتيان دابەزى.

بەلام ئەوھى كە شىعە دەيلىن، شىعەى دوازە ئىمامى و جۆرەكانى دىكەى شىعەش، بىگومان ئەو زىدەپۆيەكى زۆر بى جى و نالۆزىكىيەكى بى مانايە، بۆ وىنە: لە (بحار الأنوار)دا^(۱)، نەم دەقە ھاتوھ كە لە راستىدا، نە سەنەدو زنجىرەكەى چەسپاوھ و، نە مانايەكەشى تەواو، دەلن: (كُوْزِنَ الْيَوْمَ عَمَلُكَ بِعَمَلِ جَمِيعِ أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ، لَرَجَحَ عَمَلُكَ عَلَى عَمَلِهِمْ)، گوايە پىغەمبەر ﷺ ئەو رۆژە بە عەلى ﷺ قەرموو: ئەگەر كىردەوھى ئەمپۇت ھەلسەنگىتىرى و بخرىتە تەرازووھو، لەگەل كىردەوھى ھەموو ئۆممەتى موھەممەددا ﷺ كىردەوھى ئەمپۇتى تۆ لە ھى ھەموو ئۆممەت قورستە! كە بىگومان ئەو زىدەپۆيەكى ديارە، عەلى ﷺ نامۇزاي پىغەمبەرە ﷺ، پالەوانى ئىسلام بووھو پىاوتىكى زۆر ئازا بوو، بەلام كە ئەو كابرايەى كوشتو، ئەو كابرايە ھەر يەكتىك بووھ لە پالەوانەكانى موشرىكەكان، بەلام سەرۆكى سوپايەكە نەبوو، تاكو بگوتىرى: بە ھۆى ئەوھو شكاون، ئىنجا دواى كوشتنى (عەمرو)يش سوپاكەيان نەشكاوھ، بەلكو ئەوھ لە سەرەتاي جەنگەكەدا بوو، باشە ئەوھ كارىكى باشەو لووتى ئەو سوپايەى پى شكاوھ،

به لأم نهوه که نهو کرده وهیه، له گه ل هه موو کرده وه کانی ئۆمه تدا بخزته ته رازو وه وه، له هه موویان قورستره! قسه یه کی عاتیفییانه یه، به داخه وه که شیعه کاتی قسه دیته سه ر علی علیه السلام و هه سه ن و حوسین و قاتمه و، پیشه وایه کانی دیکه یان، که جیی ریز و حورمه تن له لای هه موو ئۆمه ت، عه قلیان زور له ده ست ده دن و، به دوا ی نه سپی عاتیفه ده که ون و، هه رچی ده رباره یان له کتیباندا هاتوه، به بی نه وه ی سه نه دو زنجیره یه کی هه بی، هه مووی وه ده گرن، مادام مه دحی علی تیدابی، یان هه سه ن و حوسین، یان یه کی له نیمامه کانیان خوا لیان پازیبی و خوا لیان خوشبی، که زۆرینه ی مسولمانان که به نه هلی سوننه ت و جه ماعت ناسراون، ریزو حورمه تیان هه بووه بو هه موو نه وانه ی که خزمانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله بوون و زانا بوون، وه ک باقی زانیانی دیکه و، فه رقیان نه کرده به جه غه فیه ری صادیق و مالیک و نه بوو حه نیفه زه یدو نه وی دیکه و نه وی دیکه، ریزیان بو هه موویان هه بووه، خوا له هه موویان پازیبی.

(۱۱) - نه وه ی جه نگه که ی یه کلایی کرده وه به قازانجی مسولمانان، نه وه بوو که خوا ده فه رموی: ﴿فَإَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَخُوفًا لَّمْ تَرْوَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ ۱۱، بایه کی به هیزمان ناردنه سه ریان و، سه ربازانیک که نه تانده بینین.

که واته: به ده فی ثابته نه وه سه ره نجامی جه نگه که ی یه کلایی کردو ته وه.

(۱۲) - خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَخُوفًا لَّمْ تَرْوَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ ۱۲، نه ی نه وانه ی بروتان هیناوه! یادی چاکه ی خوا به سه ر خو تانه وه بکه نه وه که سه ربازانیک له دژتان هاتن و بوتان هاتن، نیمه ش بایه کی به هیزو سه ربازانیک که نه تانده بینین بو مان ناردن، خواش بینه ری نه وه بوو، که ده تانکرد، که واته: نه و چاکه یه که خوا کاتی خو ی که له گه ل پیغه مبه رو صلی الله علیه و آله هاوه لانیدا کردوو یه ق، چاکه بووه له گه ل هه موو مسولمانان و نیمانداندا، هه تا دوا که سی ئۆمه ت، چونکه نه گه ر نه وان بنهر کرابانایه - وه ک بیبروایان نه خشه یان کیشا بوو - به ته نکید نه و ئیسلامه نه ده گه یشته ده ستی نیمه.

جەنگى بەنى قورەيزەو ھەلۋەستە

(۱) - (كعب بن أسد القرظي) سەرۆكى ھۆزى بەنى قورەيزەى جوولەكەكان، ۋەك پېشتەر ھېتامان، دان بەۋەدا دېننى كاتىك كە (حُيى بن أخطب النضري) ۋاى لىدەكات ئەو پەيمانەى كە لەگەل موھەممەددا ﷺ بەستوۋىەقى، بېشكىننى و، بە ھەموۋيان دژى بن، ھىزى قورەيشى ھىتاۋەو، (غطفان)ى ھىتاۋەو، لە فلان شوئىن و فلان شوئىنى داناون، چەند جازىك دووبارەى دەكاتەۋە دەلتى: من جگە لە ۋەفاۋ راستگوئىي و پاكيى لە موھەممەد ﷺ نەبىنىۋە و، پەيمان ناشكىنم، بەلام ئەو ھەر زۆر ئىحراجى دەكات و دەلتى: تۆ لەبەر ئەۋەتە كە پاروھ نانىكك لەگەل نەخۆم! نىدى سەرەنجام كلاۋى لەسەردەننى و ئەۋىش ۋەك خۆى ھەلدەخەلەتتىن! ئنجا ئەۋەيە كە دەلتى: (والفضل بما شَهِدْتُ بِهِ الْأَعْدَاءُ)، چاكەكارىي ئەۋەيە، دوژمنانىشت و بەرانبەرەكانىشت، دانى پىدابتىن، پىغەمبەرى خواش ﷺ (كعب بن أسد القرظي) دانى پىدا دېننى و دەلتى: غەيرى ۋەفاۋ راستگوئىيم لە موھەممەد ﷺ نەبىنىۋە.

(۲) - لە پىشت را خەنجەرى غەدر ۋەشاندىن، كە تاۋانىكى نەبەخشاۋە، بەنوۋ قورەيزەش ۋايانكرد، نەك ھەر پەيمانىان ھەلۋەشاندهۋە، بەلكو جنىۋو قسەشيان بە پىغەمبەر ﷺ گوتبو و، زۆر بى شەرمانە، ھەروەھا ھەموۋ تواناى خۇيان سەرفكرد، بۆ پىشتگىرىي كردنى ئەو گەلە كۆمەككەيەى لە دژى ئىسلام و مەسۇلمانان كرابطو و، ئەگەر ئەو پىلان و قىلە سەرى گرتبايەو، خۋاى پەرۋەردگار بە فرىاى مەسۇلمانان نەھاتبايە، بە تەنكىد ئەو كاتە ھەر پارچەو پرمۆلەى مەسۇلماننىك بە دەست جوولەكەيەك و بە دەست موشرىكىكەۋە دەبىتار، ئنجا سەير ئەۋەيە كە ھەندىك ئىستە لەم رۆژگارەى ئىمەدا دۋاى چۈاردە، پازدە، سەدە فرمىسكى تىمساحىي دەپرېژن بۆ جوولەكەكانى بەنوۋ قورەيزە، بەلام ئەگەر پىلان و نەخشەى جوولەكەكان، كە لە ئەسلىدا شەرەكە ئەۋان ناگرى بن (كا)ى بوون و، ئەۋان نەخشە داپرېژەرى بوون، ئەگەر ئەۋە سەرى گرتبايەو مەسۇلمانان قەلچۇكرابان، دەبىن، ئەۋانەى كە ئىستە بۆ جوولەكەكان دەگرىەن، بۆ جوولەكە پەيمان

شکێنەکان و، جوولەکە لە پشتهوە را خەنجەری غەدر وەشێنەکان، دەبێ ئەوانە چیان بۆ مسوڵمانان کردبایە!! مسوڵمانانێک کە پەیمانان لە دژ دەشکێرتی و، گەلەکۆمەکیان لە دژ دەکرتی، مسوڵمانانێک کە پەيامی خوا بە دنیا ڕادەگەیەن، پەيامی دادگەری و براپەتی و تەبابی، پەيامی هۆشیاری و زانست و مەعرفەت؟!

(٣)- سزادانی بەنوو قورەیزە بە پێی بەلێن و پەیمان و داب و نەریتی خۆشیان بوو، جگە لە حوکمی شەرع، چونکە ئەوان ڕازیوون کە سەعدی کوپی موغاز کە هاوپەیمانان بوو، لە سەر دەمی ئەقامید، بێتە دادوەر، ئنجا سەعدی کوپی موغازیش دوا ئەوێ ئاماژەیی بۆ بەنوو قورەیزە کرد: ئایا ئێوە ڕازین بە دادوەریەتی من؟ گوتیان: بەلێ، ئنجا ئاماژەشی بۆ لای مسوڵمانان کرد، بۆ لای پێغەمبەر ﷺ ئایا ئەوێ لەو لایەنەشە - وەک ڕێزو حورمەت بۆ پێغەمبەر ﷺ - ئەویش ڕازییە بە دادوەری من؟ گوتیان: بەلێ، ئنجا گوئی: من بەو شتێوە حوکم دەکەم، کە پیاوەکانیان بکوژرێن و، ئافەت و مندالیشان بەدیل بگیرێن و، مائ و سامانیان غەنیمەت و دەستکەوت بێ، پێغەمبەریش ﷺ فرمووی: بەو شتێوە دادوەرییەت کرد، کە خوا پێی خۆشە لەسەر ووی حەوت ئاسمانانەو، ئنجا ئەمە، جگە لە حوکمی شەرع، کە هەر کەسێ مسوڵمان بێ، نابێ ڕەخنە لەو حوکمە بگرتی، بەلام پێش حوکمی شەرع، عەقڵ و داب و نەریت و، پاشان بەدان پێداهێنانی خۆیان، (والمرء مؤاخذ بآقاراء)، (مرؤف بە دان پێداهێنانی خۆی دەگیرێ)، ئەوانیش خۆیان ڕازیوون کە سەعدی کوپی موغاز سەرۆکی هۆزی ئەوس، کە ئەو کاتە برینداریش بوو بە تیری ئەحزاب، خۆیان ئەویان پێشنیار کرد لەبەر ئەوێ کاتی خۆی هاوپەیمان بوو لەگەڵیاندا، وایانزیووە وەک چۆن (عبدالله بن أبي بن سلول) کە هاوپەیمان بوو لەگەڵ بەنوو نەزیردا لە سالی چوارەمی کۆچیدا و، داواي لە پێغەمبەر ﷺ کردو ئیلحاحی لیکرد، کە بەویان ببەخشی، ئەویش پێی بەخشین، وایانزانی سەعدی کوپی موغازیش وا دەکات، بە تەئکید ئەگەر سەعدیش وای کردبایە، پێغەمبەر ﷺ بە سەعدی دەبەخشین، بەلام نەخیر سەعد دیزانی کە ئەوانە دەبێ سزا بدرێن و، چەندان کەسی دیکەش کە چاویان لە پەیمان شکاندن بوو و، خەنجەری غەدر وەشاندن بوون، تەمبێ خواردن بێ، بە درێژی میژوو، بۆ ئەوێ وانهزانن مسوڵمانان کلاویان لەسەر دەنرتی و هەڵدەخەلەتێرتن.

٤- سەئدى كۆرى موعاز دادگەرانه حوكمى داو، بە قسەى سۆزو عاتىفەى نە كرد، بە لآم (أبو لُبَابَة) كە ئەویش كاتى خۆى لە گەل بەنوو قورەيزەدا، لە سەردەمى پېش ئىسلامدا جۆرتك لە كەين و بەين و دۆستايەتتى ھەبوو، (أبو لُبَابَة) كە ھەلۆستەكەيمان باسكرد، نەتتىيى مسولمانانى ئاشكرا كرد، (أبو لُبَابَة) لە ھەلۆستەكەيدا كەوت، بە لآم دوايى ھەستايەوھو خواى پەرورەدگاريش لىي خوشبوو.

ھەلەبەتە گرنگە كە نەكەوى، وەك سەئدى كۆرى موعاز، بە لآم گرنگىشە كە كەوتى، ھەلەسپەوھە وەك: (أبو لُبَابَة) نەك لەسەر كەوتنى خۆت بەردەوام بى.

٥- ھەر كەس ئاباكيى مەزن (الْغِيَاثَة الْعَظْمَى) لى دەرېكەوى، جگە لە سزادان، ھىچ شىتېكى دىكەى شايسە نىە و، بېگومان لە ئەگەرى سەر كەوتنى ئە حزابدا، ديارە مسولمانان و ئىسلام چۆن كۆتايان پىندەھات و، ئىسلام ئەو پەيامە بەرزو مەزنەى خواى پەرورەدگار، چۆن خەفە دەبوو، دەكۆزايەوھە، ھەر بۆيەش جىبرىل (عليه السلام) و مەلانىكە ھەر بەردەوام بوون، كاتى پىغەمبەر ﷺ ھاوھەلانى چوونەوھە بۆ مال، وایانزانى كۆتايى بە جەنگ ھاتوھە، جىبرىل چوو بۆ لای پىغەمبەر ﷺ، كە مېزەرىكى بەستبوو، سوارى نەسپىك بوو، لەو شېوھەدا ھاتۆتە بەرچاوى پىغەمبەر ﷺ و كۆى: من فرىشتەكانم ناردوھە بۆ سەر بەنوو قورەيزە بۆ ئەوھى ترسيان بخەنە دل، ئىمە وەك فرىشتەكان كۆتاييمان بە جەنگ نەھىناوھە، بەلكو ئەو جەنگە جارې جەولەى يەكەمى تەواو بووھە، بە لآم جەولەى دووھەمى ماوھە، لە گەل بەنوو قورەيزەى پەيمان شكىنى غەدر كەرى لە پشتەوھە خەنجەرى غەدر وەشپنەردا، كە ئەگەر ئابلووقەكە، بىست و پىنج پۆژ تاكو مانگىكى پىچووھە، ئابلووقەى ئە حزاب بۆ مەدېنە، بە ھەمان شېوھە، ئابلووقەى پىغەمبەر ﷺ بۆ قەلاكانى ھۆزى بەنوو قورەيزەى جەولەكەش دەورى مانگىكى پىچووھە، كەواتە: جەنگەكە دوو قۇناغ بووھە:

قۇناغى يەكەمى شكانى ئەو گەمارۆيە بووھە، كە ئە حزاب بە دەورى مەدېنە ياندا داناوھە و، قۇناغى دووھەمىش برىتى بووھە لە كۆتايى پىچىنانى پەيمان شكىنانى ھۆزى بەنوو قورەيزە، كەواتە: كۆژرانى پىاوانى جەنگاوەرى بەنوو قورەيزە، پىوېستىي بە پىنەو پەرۆيان، يان نكوولېيلېكردن لە راستىي مېژوويى ناكات و شىتېكى دادگەرانهو حەكىمانە بووھە.

ئەگەر كەسانىڭكىش تانە بىدەن لە سەنەدى پىوايەتەكانى سىپرە و سوننەت نەدى چى لە ئايەتەكانى (۲۶ و ۲۷) الأحزاب، دەكەن؟!

(۶) - كوژرانى پىاوانى بەنوو قوپەيزەش، تايەت بوو بە جەنگاوەرەكانيان، ئەوانەيان كە مسوڵمان نەبوون، واتە: تەنيا جەنگاوەرەكان كوژراون و، لەوانىش ئەوانەيان كە مسوڵمان نەبوون و، ئەگەر خەلىكان تىدا بوو بى، پراھىب بووبى، يان پىرو كەنەفت بوو بى، يان نەخۆش بوو بى، بە تەنكىد ئەوانە نەكوژراون، وەك لە ھەموو جەنگەكانى ئىسلام لەگەڵ ئەھلى كوفردا، ھەروا بوو، پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: باباى پراھىب، باباى كرێكار، باباى پىرو كەنەفت، باباى نەخۆش، مەكوژن، تەنيا پىاوە جەنگاوەرەكانيان كوژراون، ئەوانەيان كە مسوڵمان نەبووبى، كۆمەلىكان كە مسوڵمان بوون، ديارە ئەوانە نەكوژراون، ئىجا ئەوانەش كە كوژراون، لەبەر ئەوە بوو كە لە جەنگدا گىراون، ئەوە نەبوو كە بە ناشىيانە بگىرىن، چونكە لە ئىسلامدا دىل ناكوژرى، بەلام ئەوانە جەنگاوەر بوون و، دواى ئەوەى كە شەرەكەيان دۆراندو، خۆيان بەدەستەو داو، ئەوىش لەسەر قەسى كەسىك كە خۆيان پىشنىارىيان كردو كە سەدى كوپى موعازە، كە ئەو دادوەر بى، بۆيە تەنيا ژنىك لە بەنوو قوپەيزە كوژرا، ئەوىش ئەو ئافرەتە بوو كە بەرداشىكى، ياخود دەستارىكى بەسەر يەكتى لە ھاوئلاندا دابوو، كوشتىبوى، وەك تۆلە (قصاص)، تەنيا ئەو ئافرەتە كوژرا.

(۷) - ھەمىشە دوژمنانى نىوخۆ، لە ھى دەركىي مەترسىدارترىن، ھەر بۆيەش پىويستە دوژمنانى نىوخۆ، بە تايەت كە بەلەين و پەيمان ھەبى، كاتى كە بەلەين و پەيمان دەشكىنن و لە پشەتووەرا خەنجەرى غەدر دەوەشەنن، پىويستە زۆر بە سەختى سزابدرين، بۆ ئەوئى خۆشيان جارىكى دىكە ئەوە دووبارە نەكەنەو، خەلىكى دىكەش لىيان عىبەرەت گرتو بى و، دەرس و پەندىيان لىوەر بگرى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی سییهم ❖

پیناسه‌ی لهم دهرسه

لهم دهرسه‌مان هه‌شت ئایه‌ت ده‌گریته‌ خو‌ی: (۲۸-۲۵)، که‌ جگه‌ له‌ ئایه‌ق کو‌تایی، هه‌موویان له‌باره‌ی هاوسه‌رانی به‌پ‌یزی پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ن ﷺ، (خوا لێیان پ‌ازی بێ)، نه‌وانیش دوو ئایه‌ق سه‌ره‌تا (۲۸ و ۲۹)، له‌ باره‌ی سه‌رپشک‌کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ هاوسه‌ره‌کانیه‌وه‌ن، پ‌ینج ئایه‌ته‌که‌ی دیکه‌ش، هه‌موویان نامۆزگاریی و پ‌ینمایی خوا‌ی دادگه‌رو کارزان، بۆ هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ چۆن هه‌ئس و که‌وت بکه‌ن، له‌گه‌ڵ خواو له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ داو، له‌ ژبانی پ‌وژانه‌یاندا، له‌گه‌ڵ کو‌مه‌لگاو ده‌ورو به‌ریاندا.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَرَبَّيْتِهِنَّ فَمَتَّاعِيْنَ اَمْوَالِكُنَّ
وَأَسْرَحَكُنَّ سَرًا حَيْثَ لَا ۖ وَلِنْ كُنْتُنَّ تُرِيدُنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ ۖ فَإِنَّ اللَّهَ
أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِيْنَ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيْمًا ۖ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحْشَاۤءٍ مِّنْ يَّمْنَبِ
يُضَعِفْ لَهَا الْعَذَابَ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيْرًا ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُنَّ
وَرَسُولِهِ، وَتَعْمَلْ مَنَاصِيْحًا تُؤْتِيْنَهَا أَجْرًا مَّرْتَيْنِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ۖ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ
لَسْتُكَ أَحَدٌ مِّنَ النِّسَاءِ ۖ اِنْ أَتَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ ۖ يَطْمَعُ الَّذِيْ فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ
قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۖ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ
وَأَتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ
أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۖ وَآذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ۖ إِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالْحَافِظَاتِ وَالْحَافِظَاتِ وَالْحَافِظَاتِ وَالْحَافِظَاتِ وَالْحَافِظَاتِ وَالْحَافِظَاتِ وَالْحَافِظَاتِ وَالْحَافِظَاتِ
وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٥﴾

مانای ده‌قوا ده‌قی ئایه‌ته‌کان

ئەي پىغەمبەر! بە ھاوسەرەكانت بلى: ئەگەر ژيانى دىناو جوانييه‌كه‌يتان ده‌وى، وەرن يەكى دياريه‌كتان بده‌مى و، بده‌ست لىبه‌ردايتىكى جوان و پەسند، ده‌ستان لى به‌ر بده‌م (لىتان جيايمه‌وه) ﴿٢٥﴾ ئەگەر خواو پىغەمبەرەكه‌ى و، مه‌نزىگای كۆتايىستان ده‌وى، بىگومان خوا بۆ چاكەكاران له‌ تىوه، پاداشتيكى مه‌زنى داناوه ﴿٢٦﴾ ئەي ئافره‌تاي پىغەمبەر! هه‌ركامىكتان خراپه‌يه‌كى ئاشكرا (ياخيبيوون و سه‌رپىچى) بكات، سزاو نازارى بۆ دوو قات ده‌كرى و، نه‌وه‌ش بۆ خوا ئاسانه ﴿٢٧﴾ هه‌ر كه‌سكىشتان ملكه‌چى خواو پىغەمبەرەكه‌ى بى (گوپراپه‌ليان بى) و، كرده‌وى باش بكات، دوو كه‌ره‌تان پاداشته‌كه‌ى دده‌ينه‌وه (پاداشتي دوو قات دده‌ينه‌وه) و، بژيوپكى باشيشمان (له‌ به‌هه‌شتدا) بۆ ساز كرده‌وه ﴿٢٨﴾ ئەي ئافره‌تاي پىغەمبەر! ئەگەر پارىز (له‌ خوا) بكەن، وه‌ك هيج كام له‌ ئافره‌تان نين (له‌ پله‌ و پايه‌دا) بۆيه‌ قسه‌ى نهرم و ناسك (له‌گه‌ل پياوان دا) مه‌كەن، كه‌ سه‌ره‌نجام نه‌و كه‌سه‌ى دللى نه‌خوشىي تىدايه، ته‌ماع(تان تى) بكات و، قسه‌يه‌كى په‌سنديش بكەن ﴿٢٩﴾ له‌ ماله‌كانيشتاندا سه‌قامگير بن و وه‌ك (جوانيى) خو دهرخستنى (سه‌رده‌مى) نه‌قاميتىي يه‌كه‌م، خو‌تان دهرمه‌خەن و، نوپژ به‌رپا بكەن و زه‌كات بدن و، فه‌رمانبه‌رى خواو پىغەمبەرەكه‌ى بكەن، به‌ دلتيايى ئەي ھاوسه‌راتى مالى پىغەمبەر، خوا (به‌م پىنمايى و ئامۆزگارپاناهى) ديه‌هوى پيسىي (گوناهو خراپه‌)تان لى لابه‌رى و، به‌ پاك‌کردنه‌ويه‌كى تايه‌ت

پاکتان بکاته‌وه (۳۲) هه‌روه‌ها یادی نه‌و ئایه‌تانه‌و نه‌و حکمه‌ته‌ش بکه‌ن، که له ماله‌کانتاندا ده‌خوێرتیه‌وه، بێگومان خوا په‌نه‌انزانی شاره‌زایه (۳۳) به‌ دنیایی پیاوani (بۆ خوا) ملکه‌چ و ئافره‌تانی ملکه‌چ و، پیاوani بروادار و ئافره‌تانی بروادار و، پیاوani فه‌رمانبه‌رو ئافره‌تانی فه‌رمانبه‌ر و، پیاوani راست و ئافره‌تانی راست و، پیاوani خوێراگرو ئافره‌تانی خوێراگر و، پیاوani به‌ ترس و بیم (به‌رانبه‌ر به‌ خوا) و، ئافره‌تانی به‌ ترس و بیم و، پیاوani مالبه‌خشه‌رو ئافره‌تانی مالبه‌خشه‌ر و، پیاوani پۆژووگرو ئافره‌تانی پۆژووگر و، پیاوani پارێزه‌ری داوێنی خوێان و ئافره‌تانی پارێزه‌ری داوێنی خوێان و، پیاوani زۆر خوا یادکه‌رو ئافره‌تانی زۆر (خوا) یادکه‌ر، خوا لیبوردن و پاداشتیکی مه‌زی بۆ داناون (۳۴).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(فَعَالَيْکَ): واته‌: وه‌رن، (تَعَال): اِشْم فَعِلْ اَمْرٍ مَعْنٰی اَقْبِلُوا (تَعَال) ناوی کاری فه‌رمانه‌، واته‌: (اَقْبِل)، وه‌ره‌، (تَعَالَيْنَ) بۆ کۆمه‌لیک له‌ ئافره‌تانه‌، واته‌: وه‌رن.

(اُمْتَعَنْ): سه‌رو دیارییتان بده‌م، (الْمَتَاعُ وَالْمَتْعَةُ: مَا يُعْطٰی الْمَطْلَقَةُ لِتَنْتَفِعَ بِهِ مُدَّةً عَدَّتِهَا، (متاع و متعة) بریتیه‌ له‌وه‌ی که ده‌دری به‌ ئافره‌تی ته‌لاقدراو، تا‌کو له‌ ماوه‌ی عیدده‌که‌یدا لێی به‌هه‌رمه‌ند بێ.

(وَأَسْرَحْتَكَ سَرَاحًا جَدِيدًا): واته‌: ده‌ستان لێ به‌رده‌ده‌م، به‌ ده‌ست لێ به‌ردانیکی جوان، (التَّسْرِیحُ: الطَّلَاق).

(يَفْحَشُوْهُ مُبَيِّنًا): واته‌: گوناھێکی نا‌قو‌لای نا‌شکرا، (الفَحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)، هه‌ر کام له‌م وشانه‌ بریتین له‌و کرده‌وه‌و قسانه‌ی که نا‌شیرینییه‌که‌یان زۆر مه‌زن بێ، تنجا (فاحشة مُبَيِّنَة) و (فاحشة مُبَيِّنَة) به‌ هه‌ردوو‌ک شتیه‌که‌ی خوێرتراوه‌ته‌وه‌ (مُبَيِّنَة) واته‌: ده‌رخه‌ر، نا‌شکراکه‌ر، (مُبَيِّنَة) واته‌: نا‌شکراو پو‌ون.

(ضَعَفَيْنِ): دوو قات، (صَعَلْتُ الشَّيْءَ وَصَاعَلْتُهُ: صَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَصَاعِدًا)، (ضَعَفَيْنِ: أي مثليْن)، واته: وینهی خۆییم خسته گه‌ل و زیاتریش، مهرج نیه که ده‌گوتری: (ضَعَفَيْنِ) یان (مِثْلَيْنِ) ته‌نیا دوو هینده بئی، به رای هندی له زانایان ده‌لئی: واته چه‌ند به‌رانبه‌ر، ئنجا دوو به‌رانبه‌ره، سئی به‌رانبه‌ره، چواره....

(يَقْنُتُ): (الْقُنُوتُ: لُزُومُ الطَّاعَةِ مَعَ الْخُضُوعِ)، (قنوت): بریتیه له پابه‌ندی به گوێراپه‌لییه‌وه، له‌گه‌ل ملکه‌چی دا، واته: ههم فه‌رمانه‌که جییه‌جئی بکات، ههم ملکه‌چیش بئی له ده‌روونه‌وه.

(وَقَرَنَ): واته: نیشته‌جئی بن، ده‌گوتری: (قَرْنِي الْمَكَانِ يَقَرُّ قَرَارًا ثَبَتَ ثُبُوتًا جَامِدًا، وَأُضْلُهُ مِنَ الْقَرِّ، وَهُوَ الْقَرْدُ)، واته: چه‌سپا له شوینی خۆی ده‌چه‌سپئی، چه‌سپان، وه‌ك شتیکی وشك، نه‌جوولآو چه‌سپا، له ته‌سلدا وشه‌ی (قَرَّ) له (قَرَّ) هوه هاتوه، که به مانای (بَرَد) سه‌رما دئی، له‌بهر نه‌وه‌ی که له حاله‌قی سه‌رمادا دروستکراوه‌کان زیاتر داده‌سه‌کئین و نیشته‌جئی ده‌بن، له حاله‌قی گه‌رمادا زیاتر ده‌که‌ونه جموجۆل.

(تَبَرَّجَ): (تَبَرَّجَتِ الْمَرْأَةُ: تَشَبَّهَتْ بِالرَّجِّ «الْقَصْرِ» فِي إِظْهَارِ الْمَخَاسِنِ)، (بُرْج) یانی: کۆشک، (تَبَرَّجَ) خۆی ده‌رخست، وه‌ك قه‌لا، ئنجا ئافره‌تیش ته‌گه‌ر جوانییه‌کانی خۆی ده‌ربخات و ئاشکرا بکات، له‌وه‌وه هاتوه.

(الرَّجْسُ): (الرُّجْسُ: الشَّيْءُ الْقَذِرُ، رَجُلٌ رَجْسٌ، وَرَجَالٌ أَرْجَاسٌ، وَالرُّجْسُ: شُرْعًا وَطَبْعًا وَعَقْلًا وَتَلَاثُهُمْ)، (رجس) بریتیه له شتیکی پیس و، ده‌گوتری: (رَجُلٌ رَجْسٌ)، پیاوێکی پیس و (رجال أرجاس) پیاوانێکی پیس، (رجس)، واته: شتیکی پیس، چ له پووێ شه‌ره‌وه‌هه پیس بئی، یاخود له پووێ سروشته‌وه‌هه مرووف پئی پیس بئی، یاخود به‌هه‌قل دیار بئی، یاخود به‌هه‌رسیکیان و به‌هه‌رسی واتایه‌که‌ی.

(أَهْلَ الْآلِيَّتِ): (أَهْلُ الرُّجْلِ: مَنْ يَجْمَعُهُ وَإِيَّاهُمْ تَسَبُّ أَوْ دِينٌ، أَوْ مَا يَجْعَلِي مَجْرَاهُمَا)، ته‌هلی پیاو نه‌وه‌یه که نه‌و و نه‌وان په‌چه‌له‌کێک یان دینیکی، یاخود شتیکی وه‌ك وان، پێکه‌وه‌هه کۆیان بکاته‌وه، (أَهْلُ الرُّجْلِ فِي الْأَصْلِ: مَنْ يَجْمَعُهُ وَإِيَّاهُمْ مَسْكَنٌ وَاحِدٌ)، ته‌هلی پیاو له ته‌سلدا ته‌و که‌سانه‌ن که له یه‌ك مالدآ کۆبینه‌وه.

وشه ی (أهل البيت) یش زیاتر بو خیزانه کافی پیغه مبر ۛ به کاره یزراوه و، (تأهل) واته: (تزوج) واته: نه هلی په یدا بوو، هاوسه ری په یدا بوو، (بيت: أهل البيت: مأوى الإنسان بالليل، بات: أقام بالليل).

که واته: (بيت) نه و شوینه په که مروفی شه و پشویی تیدا ده دات، (أهل البيت) واته: هاوسه ر، ژن، یاخود ژنه کان، بوچی؟ چونکه نه وان زیاتر له مالین و، نه وان زیاتر له و مالهدا پشوو ددهن، پیاو بای دهرییه، به لأم نافرته به حوکمی شهرع و عه قل و عورف (قَرَعًا وَعَقْلًا وَعُرْفًا) زیاتر په یوه سته به مال و حال ی خوږه وه، مه گهر له خواړسک هه لکه پابیته وه و، پتیشبرکی له گه ل پیاودا بکات که ده بی له هه ر شویتیک پیاوی لیت، نافرته شی لی بی! که نه وه ش پیچه وان ه ی سروشتی خوږه ق، ته گهرنا له ته سلدا نافرته پتی خوږه له مالنی بی و، له راستیدا نشینکه ی نافرته زیاتر مال ه.

هو ی هاتنه خواره وه ی نابه ته کان

(۱) - هو ی هاتنه خواره وه ی نه م دوو نابه ته که خوا ده ف رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ إِن كُنْتُمْ تَرْضَوْنَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَرِثَتَهَا فَعَالَيْتُمْ أَمْ تَخِفُونَ أَسْرَعَكُمْ سَرَلًا جَمِيلًا ۝۲۸ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنْكُمْ لَجْراً عَظِيماً ۝۲۹﴾، له و باره وه چه ند گپړدراوه به ک هه ن، دووانیان لی دینین: که کتبی (الاستیعاب فی بیان الأسباب)^(۱) هیتاوی، به لأم له به ر درژی دی ده ف هه ر په بییه که ی گپړدراوه (راویه) ی به که میان نا هیتین و، به که سر و ده ر گپړدراوه کور دییه که ی دینین:

(أ) - عه بدولای کوری عه عباس (خوا له خو ی و با ی پازیی) ده لی: من سوور بووم، (له) ریوا به یتکدا ده لی: سالتک مامه وه) ده مه ویست له عومهر ۛ، پیرسم، ده ر باره ی نه و دوو

نافرته له هاوسه رانی پیغه مبه ر سوره تن که خوا سوره تن پنیان ده فهرموئ: سوره تن اِن نُوْبَا اِلٰی اللّٰه فَعَدَّ صَحَتْ قُلُوْبُکُمْ سوره تن التحريم، واته: نه گهر بگه رنهوه بۆ لای خوا، شتیکی باش ده کهن، چونکه دلتان لایداوه، به لأم نه مده توانی لئی بپرسم، له بهر نهوه ی زور سامم لئی ده کرد، له لام زور به قدر بوو، (له ریوايه تیکدا ده لئ: کاتیکي واو، شوینیکي وام، دهست نه ده کهوت لئی بپرسم)، ههتا عومهر بۆ سه فهری حه ج چوو، منیش له که لیدا چووم بۆ حه ج، کاتیک که گه راپه وه و، ئیمه له هه ندئ له رینگایان، (له ریوايه تیکدا ده لئ: له (ظهران) بووین)، عومهر سوره تن لایدا بووه لای هه ندئ له دره ختی ئه راک کاریکي هه بوو دهستی به ناو گه یاند، منیش له که لئ چووم و، ناوئک که تاره ق پیبگرئ، بۆیم برد، ئیدی عومهر سوره تن تاره ق گرت، منیش راوه ستام تاکو گه راپه وه، که گه راپه وه گوئ: (أَذْرَکُنِي بِالْوُضُوءِ) ناوی دهست نوژم بۆ بیتنه، منیش لهو ده فهری تاوی تیدا بوو به ده ستمدا کرد دهست نوژمی گرت و، منیش لهو کاته دا شوین و کاتیکم ده سته کهوت که نهو پرسیاره ی ماوه یه کی زوره له دلمدایه لئی بکه م، گوتم: ئه ی سه رکرده ی پرواداران! نهو دوو نافره تانه له هاوسه رانی پیغه مبه ر سوره تن که خوا پنیان ده فهرموئ: سوره تن اِن نُوْبَا اِلٰی اللّٰه سوره تن التحريم، نهو دووانه کین؟ (عه بدوللای کوپی عه بباس ده لئ: قسه که م ته واو نه کرد بوو، عومهر سوره تن گوئ: ئای سه رسامیی له تۆ نه ی عه بدوللای کوپی عه بباس! (واته: سه رسامیی له تۆ که تۆ گه نجیکي هینده سووری به دوا ی زانستدا ده گه رتی زانستی ورد)، نهو دووانه عاتیشه و حه فسه بوون، منیش گوتم: سوئند به خوا، نهوه ماوه ی سالتیکه ده مه وئ نه وهت لی بپرسم، به لأم نه مده توانی هه بیه تم لی ده کردی، نهویش گوئ: وامه که، هه ر شتیک تۆ پیئت وابوو من زانیارییم له لایه، له باره یه وه لیم بپرسه، ئنجا نه گه ر بیزانم، هه وائت پیته ده م، (عه بدوللا) ده لئ: دوا ی عومهر گوئ: سوئند به خوا ئیمه له سه رده می نه فامییدا هیه ج شتیکمان بۆ نافره تان دانه دنا، (واته: هیه ج مافیکمان بۆ دانه دنان، به هیه چمان نه ده زانین)، ههتا خوا له باره یانه وه نه وه ی دایبه زاند دایبه زاند و، نه وه ی بۆی دیارییکردن له پشک و بهش، بۆی دیارییکردن، (له ریوايه تیکدا ده لئ: کاتیک ئیسلا م هات، خوا باسی کردن)، ئنجا زانییمان که نه وانیش مافیان له سه ر ئیمه هه یه، به لأم پیمان وابوو که بۆیان نیه دهست وه رده نه کاروباری ئیمه، (واته: کاروباری پیان).

دوایی عومەر بەردەوام بوو لەسەر قسەکانی خۆی گوئی: من دراوسێیەکم ھەبوو لە پشتیوانەکان لە (بنی أمیة بن زید) کە لە باکووری شاری مەدینە بوون و، ئیمە بە نۆرە دادەبەزینە لای پێغەمبەر ﷺ، ئەو پۆژێک دادەبەزی، منیش پۆژێک، (واتە: ئەو پۆژە یەکیان دابەزیو، بۆ وێنە: عومەر دابەزیو، ئەو مسوڵمانە پشتیوانە، کارو کەسابەتی کردو، ئەو پۆژەش کە پشتیوانە کە دابەزیو، عومەر خەریکی کارو کەسابەتی خۆی بوو، پۆژ نا پۆژێک تەرخانیان کردو بۆ ئەوێ لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ بن)، دەلتی: ئەگەر من دابەزیایم ھەوائی ئەو پۆژەم بۆ دەھێنا و، لە ڕیوایەتیکدا دەلتی: ئەگەر وەحیی، یان ھەر شتیکی دیکە بووایە بۆم دەھێنا، ئەگەر ئەویش دابەزیایە بە ھەمان شێوە وایدەکرد و، ئیمە کۆمەڵی قورەیش زāl بووین بەسەر ئافرەتاندا، بەلام کاتێک ھاتینە لای پشتیوانەکان، تەماشامان کرد ئەوان ئافرەتان بەسەریاندا زāl و، ئافرەتانی ئیمەش لە ئەدەب و کلتووری ئافرەتانی پشتیوان فێربوون و وەریانگرت.

دەلتی: پۆژێک من خەریکی کارێک بووم بیرم لێدەکردو، ژنەکم گوئی: ئەگەر ئاواتکرد بایەو، ئاواتکرد بایە، دەلتی: منیش بەسەریدا ھاوارمکرد، گوتم: بۆچی قسە ی وادەکە ی؟ ئەویش وەلامی دامەو و، منیش نکوولیم لەوێ کرد کە وەلامم بداتەو و، پێم گوئی: تۆ چ پەيوەندییت بە کاری پیاوانەو ھە ھە؟ بۆچی شتێک کە من دەمەوێ ئەنجامی بدەم، تۆ خۆق تێ ھەلدەقورتینی؟ ئەویش گوئی: ئنجا بۆچی نکوولیم لێدەکە ی، کە من وەلامت بدەمەو! (شەرە قسەت لەگەڵدا بکەم)، سوتند بە خوا ھاوسەرائی پێغەمبەر ﷺ قسە لە قسەیدا دەکەن و مشت و مری لەگەڵ دا دەکەن، جاری وایە یەکیکیان لە سەرەتای پۆژێ تاکو شوێی نابدوون.

لە ڕیوایەتیکدا دەلتی: سەرسامی بۆ تۆ ئە ی کوپی خەتتاب! دەتەوێ کەس قسە لە قسەتدا نەکات! کەچی کچە کەت قسە لە قسە ی پێغەمبەر ﷺ خوادا ﷺ دەکات، ھەتا پۆژە کە ی ھەمووی لێی توورە دەبێ، دەلتی: کە وابگوئی: ئەو ھە زۆر ترساندم و، بە ژنەکمەم گوئی: ھەر کامیکیان کارێکی وابکات، ئەو ھە زۆر

پەشتىمانىيەكى مەزنى تووش دەبىت و گوناھىكى گەورە دەكات و لەسەرى پەشتىمان دەبىتە، دوايى خۆم پۆشته كرد و، چوومە لای ھەفصە، پىم گوت: نایا يە كىك لە ئىوہ پۆژىك پىغەمبەرى خوا ﷺ توورە دەكات، تاكو شەوئ؟ ئەويش گوت: بەلئ، گوتم: ھەر كەسئ وابكات ئەوہ پەشتىمانە و زىانبەرە، نایا تۆ دئىيائ،

لە رىوايەت كىدا دەلئ: گوتم: كە خوا توورە ببئ لەسەر توورە بوونى پىغەمبەرە كەى ﷺ و بفعەوتىي؟ دەلئ: دوايى پىم گوت: نەچى زۆر پىوہ بچى لە گەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ لەسەر شتىك زۆر قسەى لە گەل دابكەى، ياخود نەيدونى و قسەى لىبىرەوہ، ھەر شتىكت پىويست بوو، لە من داوا بكە، (واتە: زۆر پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەلمەپنچە)، بەوہ فرىو مەخۆ كە دراوسىيە كەت لە تۆ جوانترە، لە تۆش لە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ خوشەويستەرە.

لە رىوايەت كىدا گوت: ئەو نافەرەتەى كە جوانىيە كەى و خوشويستنى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆى، لە خۆى بايى كردوہ (كە مەبەستى عانىشەيە)، وەك ئەو مەكە، دوايى چوومە دەرئ ھەتا چوومە لای (أم سلمة) لەبەر ئەوہى خزمایەتسىم لە گەلئى ھەبوو، قسەم لە گەلدا كرد، (أم سلمة) ش گوت: سەبرە ئەى كورئ خەتاب! تۆ دەست وەردەدەيە ھەموو شتىك، ھەتا دەتەوئ بىيە ئىو كاروبارى پىغەمبەرە ﷺ ھاوسەرە كانىشئ؟! دەلئ: بە خوا كە (أم سلمة) بە توندىي وای پىنگوتم، ئەو قسەيە گرىمى و، ھەندىك لەو توورەيى و شىدەتەى ھەم بوو لئى شكاند، لە لای وى چوومە دەرەوہ ((أم سلمة) م، بە جىھىشت)، ئنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ دەرورەرى ھەمووى بۆ رىك بوو بوو (واتە: ھاتبوونە ئىو نىسلام)، تەنيا پادشاى غەسسان مابوو لە شام، ئىمە مەترسىيمان ھەبوو كە بەسەرمان دا بدات و، قسەمان دەكرد كە ھۆزى غەسسان پىلاويان دروستكردوون بۆ جەنگ لە دژى ئىمە و، سىنەمان پىربوو بوو لە ترس لەوان، (دىيارە پادشا بووہ دەوڵەت و دەسەلاتىكى ھەبووہ)، دەلئ: پۆژى ھاوہلە پشتىوانىيە كەم لە نۆرە كەى خۆى چوو بوو بۆ خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ، كاتىك شەو گەرايەوہ وەختى نوژى خەوتان، زۆر بە توندىي لە دەرگای مالا كەمانى دا و، گوت: خەوتووئ؟

له رىوايه تىكدى گوتى: عومەر له وئيه؟ ده لئى: منيش ترسام و راجله كيم و چوومه ده رى، گوتى: كارىكى مەزن پوویداوه، گوتم: چيه؟ غەسان هاتوه؟! گوتى: نا، به لكو له وه گه وره ترو مه زتر، له رىوايه تىكدى گوتى: (أهول) بیره زاتر، پئغه مبه رى خوا ﷺ ژنه كانى ته لاقداوه، له رىوايه تىكدى ده لئى: گوتى: كه نارى ليگرتوون.

له رىوايه تىكدى ده لئى: گوتم كه واته: حەفصه پەشیمانەو زیانبارە، من گومانم وابوو كه نه وه پرووده دات، بۆیه خۆم پۆشته كرد و چووم هەتا نوێزى به يانییم له خزمەت پئغه مبه ردا ﷺ كرد، ئنجا پئغه مبه رى خوا ﷺ شوئىتىكى هه بوو، ناو و شتى تيدا دانرابوو، شوئىتىكى پەنا بوو، به پەيزۆكه يەكدا سەرکەوت، چەند قادرمە يەك بوو سەرکەوت و چوو بۆ نه وئى، له و شوئینه دا كه نارى گرتبوو له هاوسەرە كانى و نه ده چوو بۆ لايان، منيش چوومه لای حەفصه، تەماشامكرد حەفصه دە گريا، گوتم: چ شتێك دەتگريه نى؟ ئايا من هۆشداريیم پى نه داى! نه مترساندى؟ ئايا پئغه مبه رى خوا ﷺ ته لاقى داو؟ گوتى: نازانم، نه وه بۆ خوێ له و بانيزۆكه يە دايه، ده لئى: چوومه لای مینه ر تەماشامكرد: له وئى كۆمه لىكى لىبوون هەندىكيان ده گريان، منيش توژى له لايان دانىشتم، دوايى نه و حاله ته ي كه بۆم دروستبوو، به سه رمدا زالبوو، هاتم بۆ لای نه و شوئنه ي پئغه مبه رى خوا ﷺ لىبوو، نه و خزمەتكاره ره شه كه له سه رى پەيزۆكه وه ستابوو، پئمگوت: مۆله ت بۆ عومەر وه ربگره، نه ویش چوو ژوورئى و، قسه ي له گەل پئغه مبه ر ﷺ دا كرد، دوايى هاته ده رى گوتى: تۆم بۆ پئغه مبه رى خوا ﷺ باسكرد، به لām بى دەنگ بووه، منيش پۆيشتم، چووم بۆ لای نه و كۆمه له خەلكه كه له لای مینه ره كه بوون، به لām دووباره حاله ته كه به سه رمدا زالبوو هاتمەوه، ديسان به غولامه كه م گوت، نه ویش ديسان به هەمان شيوه باسيكرده وه كه بۆ پئغه مبه رم ﷺ باسكردوه، به لām بى دەنگ بووه، دووباره چوومه وه لای نه و كۆمه له خەلكه كى له لای مینه ره كه دانىشتبوون، (ده كاته جارى سيه م) دووباره نه و حاله ته به سه رمدا زال بوو (نه و خەم و خەفه ته)، ديسان هاتمەوه به غولامه كه م گوت: ديسان مۆله تى بۆ عومەر وه رگرت، ديسان وه ك جارى پئشى باسيكرد كه بۆ پئغه مبه رى

﴿بَاسْكَرْدُوهُ، بَه لَام بَي دَهَنگ بُووهِ، كَاتِيك رَوِشْتَم وَ پَشْتَم تِيكِرْد، غَوْلَمَه كَه بَانْگِي كِرْدَم گوت: نَهوهِ پَيَغْهَمبَهري خَوا﴾ مَوْلَه ق داوِي، ئِيْدِي لَه پَيَغْهَمبَهري خَوا ﴿وَه زَوُور كَهوْتَم، لَه سَهَر حَه سِيْرِيكِي شَر پَاكْشَا بُوو، كَه لَه نِيْوَان نَهوو حَه سِيْرَه كَه دَا هِيچ شَتِي دِيكَه نَه بُوو، (قَوْمَاشِيك دَوْشَه كِيك شَتِيك)، حَه سِيْرَه كَه شَوْنَكِي لَه لَا تَه نِيشتِي كِرْد بُوو، نَهوِيش پَالِيْدَا بَوُوهِ لَه سَهَر سَهَرِيْنِيك كَه لَه چَهْرَم بُوو وَ، نِيْوَاخَنَه كَه شِي پُووشِي دَارْخَوْرَمَا بُوو، سَه لَامَم لِيكِرْد، دَوَايِي كَاتِيك كَه وَه سَتَا بُووم، گوتَم: نَهي پَيَغْهَمبَهري خَوا! ﴿نَايَا نَاْفَرَه تَه كَانَت تَه لَاقْدَاوَه؟ نَهوِيش سَهري بُو لَا بَهْر زَكِرْدَمَه وَوَه فَهْرَمُوِي: نَه خَپَر، دَه لَي: مَنِيش گوتَم: (أَلله أَكْبَر) خَوا گَهوْرَه تَرَه، دَوَايِي لَه كَاتِيكْدَا كَه پَاوَه سَتَا بُووم، وَيَسْتَم زِيَا تَر لَه گَه لَ پَيَغْهَمبَهري خَوا دَا ﴿هَوْگَرِيي دُرُوسْت بَكَه مَهوهِ، گوتَم: نَهي پَيَغْهَمبَهري خَوا! ﴿نَه گَهْر تِيْمَهْت بِيْنِيْبَايَه تِيْمَهي كَوْمَه لِي قَوْرَه يَش كَه بَه سَهَر نَاْفَرَه تَاْمَانْدَا زَالْبُووِيْن، كَاتِي هَاتِيْنَه مَهْدِيْنَه، نَاْفَرَه تَه كَانِي مَهْدِيْنَه بَه سَهَر پِيَاوَانِيَان دَا زَال دَهْبِن، كَه نَهوَم بَاسْكَرْد، پَيَغْهَمبَهري خَوا ﴿زَهْرَدَه خَه نَه يَكِي كِرْد، دَوَايِي پَتْمَكُوت: نَه گَهْر مَنَت بِيْنِيْبَايَه كَه چُوومَه لَاي حَه فَصَه وَ پَيَم گوتوه: نَهوهِ فَرِيوْت نَه دَات كَه دَرَاوَسِيْئَه كَه ت لَه تَو جَوَانْتَرَه، لَه لَاي پَيَغْهَمبَهري خَوا ﴿خَوْشَه وَيَسْتَرَه، (وَاته: عَانِيْشَه)، لَه رِيْوَابَه تِيكْدَا دَه لَي: نَهوَم بُو بَاسْكَرْد كَه لَه گَه لَ حَه فَصَه وَ (أَم سَلْمَه) دَا بَاسْم كِرْد بُوو وَ، نَهوهِ كَه (أَم سَلْمَه) وَه لَامِي دَابُوومَه وَ، پَيَغْهَمبَهري خَوا ﴿جَارِيكِي دِيكَه ش زَهْرَدَه خَه نَه يَكِي كِرْد، نَجَا كَاتِيك كَه بِيْنِيْم كَه پَيَغْهَمبَهري خَوا ﴿زَهْرَدَه خَه نَه يَكِي كِرْد، دَانِيشتَم، دَوَايِي سَهْرَم بَهْر زَكِرْدَه وَ، چَاوَم بَه مَالَه كَه يَدَا گِيْرَا، بَه خَوا هِيچ شَتِيكَم نَه بِيْنِي چَاو بَكِيْرَتَه وَ، (بَكَه وَتَه بَهْر چَاو)، جَكَه لَه سَي پَيَسْتَه، لَه لَاي دِيكَه يَهوَه پَيَسْتِيكِي دَه بَاغْكَرَاو هَه بُوو، دَه لَي: مَنِيش گوتَم: نَهي پَيَغْهَمبَهري خَوا! ﴿دَاوَا بَكَه، لَه خَوا كَه مَال وَ سَامَان بُو نَوْمَه تَت فَرَاوَان بَكَات، چَوْنَكَه نَهَا فَارَس وَ رَوْم چَوْن گَوَزَه رَانِيَان بُو فَرَاوَانْكَرَاوَه لَه دَنِيَادَا نَهوهِ يَان پَيْدَرَاوَه كَه پَيَانْدَرَاوَه، لَه گَه لَ نَهوَه شَدَا بَه نَدَايَه تِيي بُو خَوا نَاكَهْن، دَه لَي: پَيَغْهَمبَهري خَوا كَه پَالِيْدَا بَوُوهِ دَانِيشت، فَهْرَمُوِي: (أَو فِي

شك أنت يا ابن الخطاب! إن أولئك قوم عجلت لهم طيباتهم في الحياة الدنيا)،
واته: نهی کوپی خه‌تاب! نایا تۆ دوو دلی؟ نه‌وانه کوومه لیکن خو‌شییه کانی ژیا‌نی
دنیا‌یان بو یت‌ش‌خراون.

له ڕی‌وا‌یه‌ت‌یک‌دا ده‌لێ: گ‌ری‌ام، پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ فه‌رم‌و‌وی: چ ش‌ت‌یک
ده‌ت‌گ‌ری‌ه‌نێ؟ گو‌تم: نه‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ! ک‌ی‌س‌را‌و قه‌ی‌سه‌ر (واته: پاد‌ش‌ای
فارس و رۆم) له‌و حا‌له‌ت‌ه‌دان که ت‌ی‌یدان، تۆش پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ و نه‌وه‌ش
وه‌زه‌که‌ته! پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ فه‌رم‌و‌وی: (أَمَّا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَهُمُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ^(۱))،
واته: نایا رازی نای که نه‌وان دنیا‌یان هه‌بێ و، ت‌ی‌مه‌ش د‌وا‌ر‌و‌ژ‌مان
هه‌بێ؟ ده‌لێ: د‌وا‌یی گو‌تم: نه‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ! دا‌وا‌ی لی‌بو‌رد‌نم بو له‌ خوا
ب‌که، (واته: له‌و ق‌سه‌یه‌ی که ک‌رد‌م).

ن‌ج‌ا پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ له‌به‌ر نه‌و ق‌سه‌یه‌ی حه‌ف‌سه‌ ب‌لا‌وی ک‌رد‌بو‌وه‌و به
ع‌انی‌شه‌ی گو‌تب‌وو، بی‌ست و نۆ (۲۹) شه‌و مایه‌وه، که‌ناری لی‌ک‌رت‌ن و، فه‌رم‌و‌و بو‌وی:
ما‌وه‌ی یه‌ک مان‌گ نا‌چمه‌ لایان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆر لی‌یان به‌ گ‌له‌یی بو‌وه، خوا له
سو‌ور‌ه‌تی (الت‌ه‌ریم) دا که لۆ‌مه‌ی ک‌رد‌وه که بو‌چی بو‌ رازی‌ک‌رد‌نی ها‌وسه‌رانت نا‌وا
ده‌که‌ی؟ کات‌یک که بی‌ست و نۆ شه‌وه‌که ت‌ی‌یه‌رین، ده‌چی بو‌ لای ع‌انی‌شه‌ له‌وه‌وه
ده‌ست پ‌ت‌ده‌کات، ع‌انی‌شه‌ خوا لی‌ی رازی‌بی پ‌تی ده‌لێ: نه‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ
تۆ سو‌ن‌دت خ‌وارد بو‌و که ما‌وه‌ی مان‌گی‌ک نه‌یه‌ی بو‌ لمان، ت‌ی‌ستا بی‌ست و نۆ
(۲۹) شه‌وه، من هه‌مو‌ویم ژمار‌د‌وه، پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خواش ﷺ فه‌رم‌و‌وی: (الش‌هر تس‌ع
و عش‌رون، وکان هذا الش‌هر تس‌عا وعش‌رین) واته: مان‌گ بی‌ست و نۆ شه‌وه و، ئەم
مان‌گه بی‌ست و نۆ شه‌وه، ع‌انی‌شه ده‌لێ: د‌وا‌یی نایه‌ق سه‌ر‌پ‌ش‌ک‌کرد‌ن دابه‌زی و له
منه‌وه ده‌ستی پ‌ی‌ک‌رد، یه‌که‌م‌ین له ئا‌فره‌ته‌کانی پ‌تی فه‌رم‌و‌وم:

إِنِّي ذَاكِرٌ لَكَ أَمْرًا، فَلَا عَلَيْكَ أَنْ لَا تَعْجَلَنِي حَتَّى تَسْتَأْذِنِي أَبُولِكَ، قَالَتْ: وَقَدْ عَلِمْتُ
أَنْ أَبْؤَيْ لَمْ يَكُنْ بَأَمْرَانِي بِفِرَاقِهِ، قَالَتْ: لَمْ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَلَّ ثَنَاؤُهُ قَالَ: ﴿يَتَأْتِيَا

الَّتِي قُلْ لَا تَزْنِيكَ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَةَ ۖ قَالَتْ: قُلْتُ فِيَّ أَيْ هَذَا أَسْتَأْمِرُ أَبَوَيَّ؟ فَإِنِّي أُرِيدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْأَزْوَاجَ ۖ قَالَتْ: ثُمَّ فَعَلَ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ ﷺ مِثْلَ مَا فَعَلْتُ^(۱).

واته: من شتيكت بؤ باس ده كه م به لام نه گهر په له نه كه ي باشته، تاكو راويز به باب و دايكت ده كه ي، عايشه ده لئ: ده يزاني كه باب و دايكم فه رمانم پي ناكهن لئي جيا بيمه وه دوايي فه رمووي: بيگومان خوا (جل ثناؤه) فه رموويه: ﷺ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلْ لَا تَزْنِيكَ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَةَ ۖ قَالَتْ: قُلْتُ فِيَّ أَيْ هَذَا أَسْتَأْمِرُ أَبَوَيَّ؟ فَإِنِّي أُرِيدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْأَزْوَاجَ ۖ قَالَتْ: ثُمَّ فَعَلَ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ ﷺ مِثْلَ مَا فَعَلْتُ. ده لئ: گوتم: چوڼ له وه دا من راويز به باب و دايكم بكه م؟ من خواو پيغه مبهري ﷺ خواو مه نزلگاي كوتاييم ده وي، ده لئ: دوايي پيغه مبهري ﷺ نافره ته كافي ديكه شي سه رپشك كړدو هه موويان وهك من چوڼم گوت، نه وانيش واياڼ گوت.

ننجا به پي ئه م پړوايه ته بئ، نه وه ي پيغه مبهري خوا ﷺ له سه ري تووړه بووه، نه وه بووه كه نه يتييه كه ي له لاي حه قصه باسكردوه و نه ويش بؤ عايشه ي باسكردوه، عايشه وه حه قصه جوړيك له پشتگيري به كديان كړدوه، به شيو ده كه كه بوته هو ي نيگه رانيي پيغه مبهري ﷺ و، خواي پړوه ردگار له سه ر نه وه سه رده تاي سووړه تي (التعريم) داده به زينتئ: ﷺ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِرَحْمَةٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْنِي مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ^(۱)، واته: له سه ر نه وه پيغه مبهري ﷺ لتيان به گله يي ده بي و، سويتند ده خوات كه ماوه ي مانگيك نه چئ بؤ لايان، دوايي نه مو ئايه ته ي سه رپشك كړدني هاوسه راني پيغه مبهري ﷺ هاوتو ته خوار.

به لام پړوايه تيكي ديكه هه يه كه من نه ويانم له لا په سنده، ده گونجي نه وه ش بووي، به لام نه ويان راسته وخو په يوه سته به وه وه، كه نه ميان ده كه عه پرييه كه شي دينم:

(۱) أخرجه البخاري في كتاب التفسير: سورة الأحزاب: باب قوله: إن كنت تردن الله ورسوله والدار الآخرة.

(ب) - (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ يَسْتَأْذِنُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَوَجَدَ النَّاسَ جُلُوسًا بِتَابِهِ لَمْ يُؤْذَنْ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ «قَالَ» فَأَذِنَ لَأَبِي بَكْرٍ فَدَخَلَ، ثُمَّ أَقْبَلَ عُمَرُ فَاسْتَأْذَنَ، فَأَذِنَ لَهُ فَوَجَدَ النَّبِيَّ ﷺ جَالِسًا حَوْلَهُ يَسْأُوهُ وَاجِمًا سَاكِتًا «قَالَ» فَقَالَ لَأَقُولَنَّ شَيْئًا أَضْحِكُ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ رَأَيْتَ بَيْتَ حَارِجَةَ، سَأَلْتَنِي النَّفَقَةَ، فَقُلْتُ إِنَّهَا فَوَجَّاتٌ عَنْقُهَا، فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ: «هُنَّ حَوْلِي كَمَا تَرَى يَسْأَلْنَنِي النَّفَقَةَ»، فَقَامَ أَبُو بَكْرٍ إِلَى عَائِشَةَ يَجَأُ عَنْقُهَا، فَقَامَ عُمَرُ إِلَى حَلْفَةَ يَجَأُ عَنْقُهَا، كِلَاهُمَا يَقُولُ: تَسْأَلَنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا لَيْسَ عِنْدَهُ؟ فَقُلْنَا وَاللَّهِ لَا تَسْأَلُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ شَيْئًا أَبَدًا لَيْسَ عِنْدَهُ، ثُمَّ اغْتَرَزْنَاهُ شَهْرًا أَوْ بَشْعًا وَعِشْرِينَ، ثُمَّ نَزَلَتْ عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ قُلٌّ لِرَؤُوسِكَ﴾، حَتَّى بَلَغَ: ﴿لِلْمُحْسِنِينَ مِنْكَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ قَالَ: قَبِدَا بِعَائِشَةَ، فَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ! إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَعْرِضَ عَلَيْكَ أَمْرًا أَصَبُّ أَنْ لَا تَعْجَلِي فِيهِ حَتَّى تَسْتَشِيرَ أَبُوبَكْرٍ»، قَالَتْ: وَمَا هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَتَلَ عَلَيْهَا الْآيَةَ، قَالَتْ: أَفِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَشِيرُ أَبُوبَكْرٍ؟ بَلْ أَخْتَارَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ. وَأَسْأَلُكَ أَنْ لَا تُخْبِرَ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِكَ بِالَّذِي قُلْتُ، قَالَ: «لَا تَسْأَلَنِي امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ إِلَّا أَخْبَرْتُهَا، إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْنِي مُعْتَنًا وَلَا مُتَعَتِّنًا، وَلَكِنْ بَعَثَنِي مُعَلِّمًا مُبَشِّرًا»^(١).

واته: جابیری کوپی عہدوللا (خوا لیمان رازیسن) دہلے تہ بوو بہ کر ﷺ مؤلفہ ق خواست له پیغمبہری خوا ﷺ کہ خہ لک له دہرگاکی دانیشتبوون، مؤلفہ ق ہیج کامیان نہ درابوو، بہ لآم مؤلفہ ت بہ تہ بوو بہ کر درا چووہ ژووری، دواپی عومہر ہات مؤلفہ ق خواست، تہ ویش مؤلفہ تدراو چووہ ژووری، تہ ماشای کرد پیغمبہری خوا ﷺ دانیشتووہ ہاوسہرہ کانیٹی له دہورینی و پیغمبہری خوا ﷺ مات و بی دہنگہ، جابیر دہلے، عومہر گوتی: دہبی شتیک بلیم پیغمبہری خوا ﷺ بھینمہ پیکہ نین، گوتی: نہی پیغمبہری خوا ﷺ نہ گہر کچی خاريجہ ت بینبایہ (واتہ: ہاوسہرہ کی خوئی) داواي نہ فہ قہ لی کردم، (بوئی زیاد بکہم)، منیش ہہ لسام و توزنک ملیم تہ زیہ تدا، (رہنگہ بہ جوڑنک له جوڑہ کان ملی گرتبی، دہستی گرتبی، بہ لآم تہ عبیرہ کہ له عورفی زمانی عہرہ بییدا وایہ، رہنگہ دہستی گرتبی زللہ یہ کی لیدابئی، پیغمبہری خوا ﷺ کہ نہ وہی له

(١) أخرجه مسلم، باب: بَيَانُ أَنَّ تَخْيِيرَ امْرَأَتِهِ لَا يَكُونُ طَلَاقًا إِلَّا بِالنِّتَاءِ، رقم: ٣٧٦٢.

عومەر بیست، پێکەنی، فەرمووی: ئەوانەش ئەوەتان لە دەورمان داوا دەکەن، ئەفەقەو خەرجییان بۆ زیاد بکەم، ئەبوو بەکر هەلسا کە سزای عایشە بدات، عومەریش هەلسا سزای حەفصە بدات و، هەردووکیان دەیانگوت: شتێک لە پێغەمبەری خوا ﷺ داوا دەکەن کە نیهی؟ ئەوانیش گوتیان: سوێند بە خوا هیچ شتێک لە پێغەمبەری خوا ﷺ داوا ناکەین، کە لەلای ئەبێ، دوایی پێغەمبەر ﷺ ماوەی مانگیك، یاخود بیست و نۆ شەو، کەناری گرت لە هاوسەرەکانی، تاكو ئەو ئایەتە بۆ لای دابەزی: ﴿يَكَايَا أَلَيْسَ لِي لِرَبِّكَ هَـتَا كَـيْشَتَـهُ: ﴿لِّلْمُحْسِنِـتِ مِـنْكَنْ أَجْرًا عَظِيـمًا ۝﴾

پێغەمبەر ﷺ لە عایشەو دەستی پێکرد گوتی: ئەی عایشە! من کاریکت پێدەلێم، حەز دەکەم بەلەوی تێدا نەکە، تاكو ڤاوێژ بە دایک و بابت دەکە، ئەویش گوتی: چ کاریکە، ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ؟ ئەویش ئایەتەکە بەسەردا خوێندەو، عایشە (خوا لێی رازی بێ) گوتی: ئەی پێغەمبەری خوا! ئایا لە بارە ی تۆو ڤاوێژ بە دایک و بابم بکەم! بەلکو من خواو پێغەمبەری خواو ﷺ مەنزلگای کووتایی هەلەدەبژێرم، بەلام داوات لێدەکەم ئەوەی من گوتوومە، هەوآل بە هیچ کام لە هاوسەرەکانت نەدە، ئەویش فەرمووی: هیچ کام لە نافرەتەکانم لێم ناپرسن، مەگەر هەوآلی پێ دەدەم، چونکە خوا منی نەناردووە کە سەغڵەتکەرو ناپەرەتکەربم، بەلکو منی ناردووە کە فێرکەرو ئاسانکەربم.

هەلبەتە ئەمەیان زیاتر لەگەڵ ئیوهرۆکی ئایەتەکاندا دەگونجێ، دەشگونجێ ھۆکارەکە ئەو بووبێ کە لە سوورەتی (التحریم)دا هاتو، بەلام لە ئەنجامی ئەویدا پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو هەلوێستە ی نواندبێ.

(۲) - هۆی هاتنە خوارەوێ ئەم ئایەتە ی کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝﴾

لەو بارەوێ سێ ڤیوایەت هەن:

(۱) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (۳۳) ۞، قَالَ: نَزَلَتْ فِي نِسَاءِ النَّبِيِّ ﷺ خَاصَّةً (۱)۔

واته: عہدوللہی کو ری عہ عباس (خوا لہ خو و بابی پازیبی) لہ باردی
فہ رامبشتی خواوہ: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (۳۳) ۞، دہلت: تہوہ بہ تابیہت لہ باردی ہاوسہ رانی پیغہمبہ ردوہ ﷺ
دابہ زیوہ۔

(ب) - {عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ -وكان في حجر النبي ﷺ-، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ آيَةُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (۳۳) ۞، فِي بَيْتٍ أُمِّ سَلَمَةَ، فَذَعَا فَاطِمَةَ وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا، فَجَلَّلَهُمْ بِكِسَاءٍ وَعَلَى خَلْفِ ظَهْرِهِ فَجَلَّلَهُ بِكِسَاءٍ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي، فَأَذْهِبْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا، قَالَتْ: أُمُّ سَلَمَةَ وَأَنَا مَعَهُمْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ: أَنْتِ عَلَى مَكَانِكَ وَأَنْتِ عَلَى خَيْرٍ (۱)۔

واته: عومہری کو ری تہبی سہ لہمہ (کہ لہ ژیر سہ رہہ رشتیاری پیغہمبہ رد
ﷺ بہ ختو کراوہ)، دہلت: کاتیک تہم تابیہتہ دابہ زیہ سہ رہ پیغہمبہ ر ﷺ ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (۳۳) ۞، لہ مانی
نوممو سہ لہمہ دابو، بانگی فاتیموہو حسہن و حوسینی کرد و، بہ پؤشاکیک
دابپوشین، علییش لہ پشتیوہ بوو، تہویشی خستہ نیو پؤشاکہکو دواپی
فہرمووی: تہی خواہ! تہوانہ بنہ مالہی منن، پیسیان لی لابہ ردوہ پاکیان بکہوہ،
نوممو سہ لہمہ گوئی: منیش لہ گہ لیاندام، تہی پیغہمبہری خوا ﷺ؟ فہرمووی: تو
لہ شوینی خوٹ بہ، بہ لام توہر بہرہو خترو چاکہی۔

(۱) رواہ ابن حاتم فی تفسیرہ کما فی تفسیر القرآن العظیم: ج ۴، ص ۴۱۹، وابن عساکر فی تاریخ دمشق: (۱۱۱/۷۳)، وابن مردویہ کما فی الدر المنثور: ج ۶، ص ۶۰۳، قلنا وهذا سند حسن، انظر: الاستیعاب: ج ۲، ص ۱۰۴۔

(۲) أخرجه الترمذي: ۳۲۰۵، قَالَ هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، و قال الشيخ الألباني: صحيح، قال مؤلفنا، الاستیعاب فی بیان الأسباب: ولہ شاهد آخر عن حدیث عائشہ عند مسلم بنحوہ: ۲۴۲۴۔

(ج) - اَعَنْ اَبِي عَمَّارٍ، قَالَ: اِنِّي لَجَالِسٌ عِنْدَ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ إِذْ ذَكَرُوا عَلِيًّا عليه السلام، فَشْتَمُوهُ؛ فَلَمَّا قَامُوا، قَالَ: اجْلِسْ حَتَّى أَخْبِرَكَ عَنْ هَذَا الَّذِي شَتَمُوا، اِنِّي عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم، إِذْ جَاءَهُ عَلِيٌّ وَقَاطِمَةُ وَحَسَنٌ وَحُسَيْنٌ، فَأَلْقَى عَلَيْهِمْ كِسَاءً لَهُ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي، اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنْهُمْ الرُّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا»، فُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَأَنَا؟ قَالَ: «وَأَنْتَ»، قَالَ: قَوْلَ اللَّهِ إِنَّهَا لَأَوْثَقُ عَمَلِي عِنْدِي^(۱).

واته: نه بو عه مہار دہلئی: من دانیشتبوم له لای (وائِلَة بنِ الْأَسْقَع) یہ کنیک له هاوہ لآن، لهو کوپور مه جلیسه دا باسی علییان کرد و قسه یان ینگوت، کاتن هه لسان، نه بوو عه مہار دہلئی: (وائِلَة بنِ الْأَسْقَع) پیگوتم: وهره دانیشه، تاکو له باره ی نهو که سه وه که جنتویان پندا، هه وائت پی بدهم: من له لای پیغهمبه ری خوا صلى الله عليه وسلم بووم، که عه لی و فاتیمه و حوسین هاتنه لای، پو شاکنیک که پی پی بوو به سه ریدادان، دوایی فهرمووی: نه ی خوا به! نه وانه خیزانی منن، نه ی خوا به! پیسیان لی لابره وه پاکیان بکه وه به پاکرانه وه، (وائِلَة) گوئی: نه ی پیغهمبه ری خوا! صلى الله عليه وسلم منیش؟ فهرمووی: تو ش، دہلئی: به خوا نه وه مه حکه مترین کردوده یه له لام.

(که پیغهمبه ر صلى الله عليه وسلم منیش له یری بنه مالھو خیزانی خویدا نه ژمار کردوه).

(۳) - هؤی هاتنه خواره وه ی نهو ثابته، که ده فهرموئی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْغُفَّارِينَ وَالْغُفَّارَاتِ ...﴾ ^(۳۱)، لهو باره وه ش نه م کپردراوه یه هاتوه:

(عن أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، تَقُولُ: فُلْتُ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، مَا لَنَا لَا نَذْكُرُ فِي الْفَرَّانِ، كَمَا يَذْكُرُ الرِّجَالُ؟ قَالَتْ: قَلِمَ يَرْغَبُنِي ذَاتُ يَوْمٍ ظَهَرْنَا إِلَّا بِدَاوُدَ عَلَى الْمِنْبَرِ، قَالَتْ: وَأَنَا أَسْرَحُ رَأْسِي، فَلَقَفْتُ شَعْرِي، ثُمَّ خَرَجْتُ إِلَى خُبْرَةٍ بَيْتِي، فَجَعَلْتُ سَمْعِي عِنْدَ الْجَرِيدِ، فَإِذَا هُوَ يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ فِي كِتَابِهِ: ﴿إِنَّ

(۱) رواه أحمد: ۲۶۶۳۹، والطبرانی في الكبير: ۱۵۹، وأبو يعلى: ۷۰۲۱، قال حسين سليم أسد: رجاله رجال الصحيح، تعليق شعيب الأرناؤوط على المسند: حديث صحيح.

الْمُتْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتِينَ إِلَى قَوْلِهِ:
﴿أَعِدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (٢٥)

واته: ئوممو سە لە مە (خوای پازیبی) دەلێ: پۆزێك بە پێغەمبەری خوام
ﷺ گوت: ئەو بە پۆچی تێمە لە قورئاندا باس ناکرێن، وەك چۆن پیاوان باس
دەکرێن؟ دەلێ: پۆزێ لای نیوە پۆ بوو، هەر ئەوەندەم زانی لەسەر مینبەر پێغەمبەر
ﷺ بانگی کرد، لەو کاتەدا من قزێ خۆم دادەهێنا، یەكسەر سەری خۆم پێچا
و، چوومە لای ژووری ماله كەم (كە ژوورەكەى دەرگاكەى بەسەر مزگەوتەووە
بوو)، گوێی خۆم خستە سەر ئەو پووشی دارخورمایە كە دەرگاكەى پێگیرابوو،
پێغەمبەر ﷺ لەسەر مینبەر دەیفەرموو: ئەى خەلكێنە! خوا لە كتێبەكەى
خۆیدا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْمُتْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْقَانِتِينَ﴾، تاكو دەگاتە: ﴿أَعِدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (٢٥)، واتە: پیاوانى
مسوڵمان، ئافەرەتانى مسوڵمان، پیاوانى بروادار، ئافەرەتانى بروادار، تاكو كۆتایى خوا
لیبوردنێك و پاداشتیكى مەزنى بۆ داناون.

كەواتە: پیاوان و ئافەرەتان كە خاوەنى ئەو دە (١٠) سیفەتەن لە پاداشتاو،
لەوهدا كە خوا لێیان دەپوورێ، یەكسانن.

(١) رواه النسائي في تفسيره: ٤٢٥، والطبراني في الكبير: ٦٥٠، والطبراني في تفسيره: ٢٨٥٣٧، وقال
الحافظ (ابن حجر): هذا حديث حسن، هردوو نووسەری (الإستيعاب) دەلێن: (قلنا وهذا
سند حسن) بەرگی (٣) لەپەرە (١١٠).

مانای گشتیی نایه تکان

خوا ۱۰۰ بۆ جاری دووهم لهه سووره ته موباره که دا پیغه مبهری خاتهم ۱۰۰ ده دوینتی، که وهک گوتمان خوا لهه سووره ته دا پینج جار ان ده فهرموئی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ۖ نَهَىٰ يَتَغَمَّبَهُ ۖ﴾! نجا نه مه جاری دووهمه، خوا ده فهرموئی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ۖ قُلْ لَا زَوْجَ لَكَ إِن كُنْتَ تُرِيدُكَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا فَنَعَالَيْكَ أُمِّيَّتَكَ ۖ﴾، نه ی پیغه مبهر ۱۰۰! به هاوسه ره کانت بفرموو: نه گهر تیره ژبانی دنیاتان دهوئی و، جوانیی ژبانی دنیاتان دهوئی، وهرن یه کی دیاریه کتان پی بدهم.

سوننه کاتیک مروئی دهست له هاوسه ره که ی هه لده گری، دیاریه کی پی بدات بۆ دلپاگرتنی، ﴿وَأَسْرَحَكَ سَرَلًا جَمِيلًا﴾، نجا به شیوه یه کی جوان دهستان لی بهردهم و دهست بهردارتان بیم، نه گهر جوانیی ژبانی دنیا هه لده بژرن.

﴿وَلَن كُنْتَ تُرِيدُكَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَاللَّذَارَ الْآخِرَةَ﴾، نه گهر تیره خوا پیغه مبهره که بتان ۱۰۰ دهوئی و، مه نزلکای کو تاییتان دهوئی، واته: ژبانی به ههشت، ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾، به دلنایی خوا بۆ نه وانه تان که چاکه کارن، پاداشتیکی مه زنی داناوه.

نهه دوو نایه ته (آیتا التخییر) یان پی دهگوتری: دوو نایه تی سه رپشک کردن، که پیغه مبهری خوا ۱۰۰ به فرمانی خوا، هاوسه ره به پرته کانی سه رپشک کردن، بژارده ی دایه دهستان، که نایا ده یانه وی له گه ل پیغه مبهری خوا دا ۱۰۰ وهک هاوسه ر هیننه وه، به لام بهو ژبانه ساده یه ی پیغه مبهری خوا ۱۰۰ پازین و، قه ناعه ت بکه ن و خو پراگربن له سه ر ژبانی ساده؟ یا خود نه گهر به ته مای ژبانیکی خوشگوزارانه، که پیغه مبهری خوا ۱۰۰ بۆی دابین ناکری و، له خو ی ناوه شپینته وه، نهک له بهر نه وه ی توانای ماددی نیه، به لکو له بهر نه وه ی

نەبویستوە بە شێوەیەکی خوشگوزەرانانە، ژیان بەرێتە سەر، نەگەر خوازباری نەوێن، نەوێن بە لە باریی و بە شێوەیەکی جوان دەستبەردارتان دەبێت، نەگەر نا مادام بە ژیاڵی زاهیدانە ی پێغەمبەری خوا ﷺ پازیب، خواو پێغەمبەری خوا ﷺ هەلبێژێرن بەسەر زرق و برقی ژیاڵی دنیا، خواو بۆ چاکەکاران لە ئێوە پاداشتیکی مەزنی داناو.

تیمە لە هۆی هاتنە خوارەکی دا باسماں کرد، کە لە ئەنجامی ئەو سەرپشککردنە ی پێغەمبەردا ﷺ بۆ هاوسەرە بەرێزەکان، دایکانی برپاداران خوا لێیان پازیب، هەموویان خواو پێغەمبەری خوا ﷺ و، پۆژی دوایان هەلبێژارد بەسەر پابواردنی ژیاڵی کەمی دنیاو، خوشگوزەرانیی و، جوانیی ژیاڵیی دنیا، بۆیە لە خزمەت پێغەمبەردا ﷺ وەک دایکانی برپاداران و هاوسەران بەرپیزی پێغەمبەر ﷺ مانەو.

پێشی خوا روویکردە پێغەمبەر ﷺ، ئنجا روو دەکاتە هاوسەرە بەرێزەکانی پێغەمبەر ﷺ خوا لێیان پازیب و دەفەرموی: ﴿يَنْسَاءُ الْتِي مَن يَأْتِ مِنْكَ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾، ئە ی نافەرتانی پێغەمبەر ﷺ! (کە بە تەنکید مەبەست پێی هاوسەرەکانی)، هەر کامێک لە ئێوە گوناھێکی ناشیرین و لە سنوور بەدەری خو ئاشکراکەر، یاخود: (مُبِينَةٌ) ئاشکراو روون بکات، ﴿يُضَعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾، سزای بۆ دوووقات دەکێتەو، واتە: چەند بەرانبەر سزا ددەری، مەرج نیە بەس دوو بەرانبەر بێ، وەک هەندێ لە زانا یان گوتووینان: (ضِعْفَيْنِ) واتە: چەند بەرانبەر دەکێتەو، ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾، نەوێش لەسەر خوا ئاسانە.

لێردە مەبەست لە (فاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ)، یان (فاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ) بە (اسم فاعل) یان بە (اسم مفعول) (مُبِينَةٌ) واتە: ئاشکراکەر، (مُبِينَةٌ) واتە: روون و ئاشکرا، کە مەبەست پێی یاخیببوونی ژنە لە مێردو، دەمەوێ بوونیەتی و، بێزارکردنی مێردەکیەتی، ئەگەرنا مەبەست پێی زینا نیە، بەلکو وشە ی (فاحِشَةٍ) ئەگەر

به تنیا بنی، مهبست پتی زینایه، به لام (فاحشة مُبِیْنَة) یان (مُبِیْنَة) واته؛ گوناھیتی ناشیرینی له سنوور به ده ری خوْ ناشکراکه ر، یاخود ناشکرا، مهبست پتی یاخیبوونی ژنه له میرده که ی، یاخود ناکارو رده فتار خرابیه تی، به شیوه یه کی وا که بیزاری بکات.

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مِثْلًا لِّهِ وَرَسُولِهِ﴾، هه ریه ک له تیوه ش ملکه چ بنی بوْ خواو پیغه مبه ره که ی ﴿وَتَعْمَلْ صَنِيعًا﴾، کرده وه ی باشیش بکات، ﴿تُؤْذِنَهَا أَجْرَهَا مَرْثَى﴾، پاداشته که ی دوو جار ان دده دینه وه، دوو که ره تان پاداشته که ی دده دینه وه، دوو به رانبه ر، یان چهند به رانبه ری ده که دینه وه، ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمُ رِزْقًا كَرِيمًا﴾، بزویوکی پر ریزو حورمه ت، یاخود بزویوکی زور په سندو چاکیشان بوْ ناماده کردوه.

ننجا به به لکه ی به راورد پیگردنی (فاحشة مُبِیْنَة) له گه ل ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مِثْلًا لِّهِ وَرَسُولِهِ﴾ دا، نه مه به لکه یه کی زور پته وه له سه ر نه وه که (فاحشة مُبِیْنَة) به مانای یاخیبوونی ژن له میرده، چونکه به چی به راوردی پتکراوه؟ به ملکه چ بوون بوْ میرد، به قسه کردنی میرد، که واته: هه ر که سنی له تیوه ملکه چ بنی بوْ خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿تُؤْذِنَهَا أَجْرَهَا مَرْثَى﴾، له به رانبه ریشدا، یاخیبوونه له پیغه مبه ره ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمُ رِزْقًا كَرِيمًا﴾ خرابیه له گه ل پیغه مبه ری خوا دا.

جاریکی دیکه ش خوا ﴿تُؤْذِنَهَا أَجْرَهَا مَرْثَى﴾ بانگی هاوسه رانی به ریزی پیغه مبه ره ﴿تُؤْذِنَهَا أَجْرَهَا مَرْثَى﴾ ده کات: ﴿يُنْسَاكَ إِلَيْنِ﴾، نه ی نافرته تانی پیغه مبه ره ﴿لَسْتُ أَكْأَمَرُ مِنَ الْإِنْسَاءِ إِنَّ أَتَقِيَنَّ﴾، نه گه ر پاریز بکه ن، وه ک هیچ کام له نافرته تان نین، واته: پتگه و پله ی تیوه و، ریز و حورمه تی تیوه، وه ک هی هیچ کام له نافرته تانی دیکه نیه، وه ک نافرته تانی ناسایی ته ماشای خوْ تان مه که ن، ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾، قسه ی نه رم و ناسک مه که ن، قسه ی وا مه که ن که قسه که به لای نه رم و ناسکی و به لای نه وه دا بچنی که نه رمیی نواندن بنی له به رانبه ر پیاواندا، قسه ی وا مه که ن، ﴿فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾، که سه ره نجام نه وه که سه ی نه خوْشی له دلیدا

ههیه، ته ماع بکات، ﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾، مانای وایه هیچ قسه مه کهن: قسه بکهن، به لام قسه ی په سند و باش بکهن.

دوایی جارێکی دیکه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به هاوسه رانی به پرتزی پیغه مبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده فرموئ: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾، له ماله کانی خوشاندا نیشته جین، واته: له ویدا سه قامگیرین، زیاتر با شوینی مانه وه تان ماله کانی خوتان بن، ﴿وَلَا تَبَرَّحْنَ بُيُوتِكُنَّ﴾، واته: نه گهر چوونه دهر له مال، وهك خو دهر خستنی نه قامیی یه کهم، خوتان دهرمه خه، دپاره له مالیدا ئافرهت ههر پۆشاکیک له بهر بکات بو میترده که ی، هیچ سه غله تیی له سه ر نیه، واته: زیاتر له مالن نیشته جی بن و، نه گهر چوونه دهریش بو کارو نیشیک، بو نه جامدانی به کیک له دروشمه کانی خوا به رستی، بو وینه: نوپزی جومعه، یان نوپزی به کومه ل، یان نوپزی جه ژنه کان، یان نوپزی خورگیران و مانگ گیران، یان نوپزی داواکردنی باران، یان ههر بونه یه کی دیکه، یاخود بو کاریکی دنیایی چوونه دهر، جوانیی خوتان دهرمه خه، وهك خو دهر خستنی نه قامیی یه کهم، که ئافره تان جوانیی خویان بو پیاوان دهرده خست، ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾، نوپز بهرپا بکهن و زه کات بدهن، ﴿وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، فرمان به ریی خواو پیغه مبه ره که شی بکهن.

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾، به دنیایی خوا ده یه وو پیستیان لی لابه ری، نه ی خواوه نانی مال! واته: خواوه نانی مالی پیغه مبه ر، که مه به ست پتی هاوسه رانی پیغه مبه ره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه ی هاوسه رانی به پرتزی پیغه مبه ر! ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که له مالی نه ودان، خوا به و فرمانانه ی ده یه وو پیستیان لی لابه ری، پیسی گونا هو تاوان، ﴿وَيُطَهِّرْكُمْ تَطْهِيرًا﴾، ههروه ها پاکتان بکاته وه، به پاککردنه وه یه کی ناوازه.

﴿وَأَذْكُرَكُم مَّا تَلَقَّوْا فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾، بادی نه و ئایه تانه ی خوا و نه و حکمه ته ش بکهن، که له مالتاندا ده خو تریته وه، که

دیاره قورئانه و هم ثابته کانی خواجه و، هم دانایی و یتکان هق و راستی
تدایه، له قورئاندا، نه وه بخویننه وه، یاخود یادی بکهنه وه، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا
خَبِيرًا﴾، به دنیایی خوا زور په نهانزانی شاره زایه.

له کوتاییدا خوا به راوردنیک ده کات له نیوان پیاوای بروداردو ثافره تانی بروداردا،
به ده (۱۰) له سیفه ته کانیا، دواپی پایده گه یه نی که نه وانه ی خاوه نی نه و ده
(۱۰) سیفه تن، خوا لیوردن و پاداشتیکی مه زنی بو داناون، ده فهرموئ: ﴿إِنَّ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، وانه: به دنیایی پیاوای بو خوا ملکه چ و، ثافره تانی
بو خوا ملکه چ، ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، پیاوای بروداردو ثافره تانی برودار،
﴿وَالْقَنِينِ وَالْقَنِينَتِ﴾، پیاوای کوتیرایه ل بو خوا، ثافره تانی کوتیرایه ل بو خوا،
﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾، پیاوای راست و ثافره تانی راست، ﴿وَالصَّادِقِينَ
وَالصَّادِقَاتِ﴾، پیاوای خوراگر و پشوو دریز و، ثافره تانی پشوو دریزو خوراگر،
﴿وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾، پیاوای به ترس و له رزو بو خوا و ملکه چ و،
ثافره تانی به ترس و له رزو بو خوا و ملکه چ، ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾،
پیاوای مال به خشه رو، ثافره تانی مال به خشه ر، ﴿وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ﴾،
پیاوای رزو و وگرو ثافره تانی رزو و وگر، ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾،
پیاوای پاریزه ری داوینی خویان و، ثافره تانی پاریزه ری داوینی خویان، له گونا ه و
حه رام، ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾، پیاوای زور خوا له یادو،
ثافره تانی زور خوا له یادو خوا یادکر، ثا نه وانه: ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا﴾، خوا لیوردتیکی تابه ت و پاداشتیکی مه زنی بو ثاماده کردوون.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

فه رمانگردنی خوا به یتغه مبه ره که ی موحه ممد ښ که هاوسه ره کانی
سه رپشک بکات، له نیوان هه لېژاردنی ژبانی دنیا و، دهست لې به ردانی بویان و،
هه لېژاردنی خواو یتغه مبه رو ښ مه نزلگای کوتایی دا:

خوا ښ دده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا فَتَمَالِكُنَّ أَزْوَاجَكُنَّ وَأَسْرَحَكُنَّ سَرَلًا جَمِيلًا﴾ (۲۸) وَلَئِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۲۹).

شیکردنه وهی ئه م، دوو ثایه ته، له شهش برگه دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، ئه مه جاری دوو مه له م سووړه ته دا، خوا یتغه مبه ری خاته م ښ
ده دوین، نه ی یتغه مبه را! ښ.

(۲) - ﴿قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ﴾، به هاوسه ره کانت بلن، واته: ئه و هاوسه رانه ی که ټیستا له ژیر
نیکاحدان، له چوارچټو هی مالی یتغه مبه ردان ښ، که ئه و کاته نو (۹) ټافره ت بوون،
نو هاوسه ربوون، که نه مانه ن: (سوده بنت زمعه، عائشه بنت ابي بکر، حفصه بنت عمر،
أم سلمة، أم حبيبة، زينب بنت جحش، جویریة بنت الحارث، صفیة بنت حبی بنت اخطب،
میمونه بنت الحارث)^(۱)، یتغه مبه ری خوا ښ چی به هاوسه ره کانی به فرموی؟

(۳) - ﴿إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾، ئه گهر ټیوه ژبانی دنیاو، جوانی
دنیا تان دهوی!

٤- ﴿فَمَّا لَبِثَ أَمِثْعَكُنْ وَأَسْرَحَكُنْ سَرَكَاً جَمِلاً﴾، وهرن، دیاریتتان بدهمی و به وازلتهینتانیکی جوان ده سته ردارتان بم.

(أَمِثْعَكُنْ) واته: (أَطِغْكُنْ مُنْعَةَ الطَّلَاقِ)، وهك (الطبري) ده لئ: دیاری ده ست لیک به ردا تانان پئی بدهم، که له سووره قی (البقرة) دا خوا ﴿وَ﴾ باسی (مُنْعَةُ الطَّلَاقِ) ی کردوه، ده فهرموی: ﴿وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِمِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَّعاً بِالْمَعْرُوفِ حَقّاً عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ (البقرة، هه روه ها ده فهرموی: ﴿حَقّاً عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة، واته: نه گهر نافرته تانان وازلئ هئنان (ده ست پئشخه ری له پیاو بوو، وازی له نافرته هئناو ته لاقی دا)، دیارییان پئی بدهن، نهو که سه ی توانای زیاتره به پئی خوی، نهو که سه ش که توانای که مه، به پئی خوی، دیاری پئدانیکی په سندن، نهو له سه ر چاکه کاران پئویسته.

له نابه ته که ی دیکه دا ده فهرموی: له سه ر پاریزکاران پئویسته، که واته: (أَمِثْعَكُنْ) واته: سه رو دیاریتتان پئی بدهم، نه ندازه یه که له مال و سامان، بو نهو ی نهو نافرته له ماوه ی جیابوونه وه ی له میرده که یدا، که ده بی عیدده بشوات، سی مانگ، یان سی هیز، یان نه گهر تۆلدار بی، تا کو حمله که ی داده نئ، بهو نه ندازه مال و سامانه، که له لایه ن میرده که یه وه پئیدراوه، که ده ستی لئی به رداوه، مه داری پئی بکات، تا کو پئویستی به خه لک نه بی، تا کو دهره قی ده بی شوو ده کاته وه، یاخود ده چپته وه مالی بای، یان به شیوه یه که له شیوه کان، ژبانی خوی دابین ده کات.

﴿وَأَسْرَحَكُنْ سَرَكَاً جَمِلاً﴾، (الطبري) نه م نابه ته ی ناوا ته فسیر کردوه: (وَأَطْلَقَكُنْ عَلَى مَا أَدْنَى اللَّهِ بِهِ، وَأَذَبَ بِهٖ عِبَادَةً)، وازتان لی بیتنم بهو شیوه یه که خوا مؤله ق داوه و، بهو شیوه یه که خوا به نده کالی خوی پئی نه دهب داداوه و پئی په روه رده کردوه، نهو له حالیکدا، که ژبانی دنیاو جوانی ژبانی دنیا یان بوئ.

٥- ﴿وَلَنَكُنَّ نَزْدَكَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ﴾، به لأم نه گهر ئیوه خواو پیغه مبه ره که یتان دهوی و مه نزلکای کۆتایتان دهوی.

(۶) - ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾، به دنیایی خوا بۆ نه وانه تان که چاکه کارن، پاداشتیکی مه زنی داناو، نه وانه ی چاکه کارن کین؟ (الطبري) ده لئ: ﴿وَهُنَّ الْعَامِلَاتُ مِنْهُنَّ بِالْأَمْرِ وَاللَّهُ وَآمَرَ رَسُولُهُ﴾، نه وانه که کار ده که ن به فه رمانی خواو فه رمانی پیغه مبه ره که ی.

نمه پیوسته تۆزێک تیشکی زیاتری بখেینه سه، با سه ره تا نهم ده فه بئین:

(قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: لَمَّا نَزَلَ الْبِعَارُ، قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَذْكَرَ لَكَ أَمْرًا، فَلَا تُفْضِي فِيهِ شَيْئًا حَتَّى تَسْتَأْذِنِي أَبِيكَ»، قَالَتْ: قُلْتُ: وَمَا هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: فَرْدَةٌ عَلَيْهَا، فَقَالَتْ: مَا هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: فَقَرَأَ عَلَيْهِنَّ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا﴾ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ؛ قَالَتْ: قُلْتُ: بَلْ نَخْتَارُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ؛ قَالَتْ: فَقَرِحَ بِذَلِكَ النَّبِيُّ ﷺ^(۱).)

واته: دایکمان عایشه خوا لئی رازیی، ده لئ: کاتیک که سه ریشک کردن دابه زی، پیغه مبه ری خوا ﷺ پیگوتم: من دمه ووی شتیکت بۆ باس بکه م، تۆ هیچ بریار مه ده، هه تا راوێژ به دایک و بابت نه که ی، عایشه (خوا لئی رازیی) ده لئ: گوتم: نه و کاره چییه! که بۆم باس ده که ی نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ دوابی جاریکی دیکه دیسان پیغه مبه ر ﷺ بۆی دووباره کرده وه، (فه رمووی: کاریکت بۆ باس ده که م، هه تا راوێژ به باب و دایکت نه که ی، هیچ بریار تک مه ده)، دووباره دایکمان عایشه گوئ: نه و کاره چییه! نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ؟ تنجا پیغه مبه ری خوا ﷺ نه و دوو نایه ته ی به سه ردا خوئندنه وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَعَلَّامٌ أُمِّيَكُمْ وَأَسْرَحَكُمْ سَرًا جَمِيلًا﴾ (۱۸) وَلِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا (۱۹)، ده لئ: منیش گوتم: به لکو ئیمه خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ هه لده بژیرین، پیغه مبه ریش ﷺ به وه زۆر دلخۆش بوو.

(۱) رواه الطبري في تفسيره: ۲۸۴۹۰، وأحمد في المسند: ج ۶، ص ۷۷ و ۱۵۲، والبخاري: ۴۷۸۵، ومسلم: ۱۴۷۵.

هەلبەتە لە پىوايەق دىكەدا هاتووە كە داىكمەن عانىشە دەلى: خواو پىغەمبەرى خوا ﷺ هەلەدەبژىم و، لەو شتەدا پىتويست ناكات پاوژ بە داىك و باىم بكەم، دواى پىغەمبەر ﷺ دلخۆش دەبى، بەلام دەلى: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئەو پايەى من بە هاوسەرەكانى دىكەت مەلى، پىغەمبەرىش دەفەرموى ﷺ: خوا منى نەناردووە بە توندوتىزى و شت قورسكەرىم لەسەر خەلك، بەلكو منى بە رحەمت و نەرم و نايانى ناردووە، هەركامىكىان لىم بپرسن، دەلىم: عانىشە ئەودەى هەلەبژاردووە. لىردا قسەيەكى (الشوكاني) لە تەفسىرەكەى خۆيدا^(۱) دىنم، كە پوختەى پاى توژەرەوانى قورنەن دىنن، دەلى:

(قَالَ الْمُفَسِّرُونَ: إِنَّ أَرْوَاحَ النَّبِيِّ ﷺ سَأَلَتْهُ شَيْئاً مِنْ عَرَضِ الدُّنْيَا، وَطَلَبَتْ مِنْهُ الزِّيَادَةَ فِي النَّفَقَةِ، وَأَذَيْنَهُ بِغَيْرَةِ بَعْضِهِنَّ عَلَى بَعْضٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْهُمْ شَهْرًا، وَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ، وَكَانَ يُؤْمِنُ بِسَعَاءِ عَالِشَةٍ، وَحَفْصَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَسُودَةَ، هَؤُلَاءِ مِنْ نِسَاءِ قُرَيْشٍ، وَصَفِيَّةُ الْخَيْزَرِيَّةُ، وَمَيْمُونَةُ الْهَلَالِيَّةُ، وَزَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ الْأَسَدِيَّةُ، وَجُؤَيْرَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ الْمُضْطَلِقِيَّةُ).

واتە: مانا لىكدەرەوانى قورنەن گوتووينا: هاوسەرانى پىغەمبەر ﷺ شتىكىان لە زيانى دنيا لە پىغەمبەرى خوا ﷺ داواکردووە و، داوايان لىکرد كە نەفەقە و بژويان بۆ زىاد بكات، (وەك خەلكى دىكە بژىن)، بە هوى ئەووەوەش كە هەندىكىان غەپرەيان هەبوو، [هەستى هەويدارىيان هەبوو] بەرانبەر بە هەندىكىان، پىغەمبەريان ئەزىەتدا، پىغەمبەرى خوا ﷺ سوتىندى لى خواردن، بۆ ماوەى مانگىك لىيان كەنار بگرى و، خواش ﷺ ئەم نايەتەى سەرپشكەردنى ناردە خوار، كە ئەو كاتە نۆ هاوسەر بوون، لە مالى پىغەمبەردا ﷺ: (عَالِشَةُ، وَحَفْصَةُ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَسُودَةُ) ئەمانە لە ئافەرەتانى قورەيش، وَصَفِيَّةُ (ى خەيبەرى)، وَمَيْمُونَةُ (ى هىلالى)، وَزَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ (ى ئەسەدى)، وَجُؤَيْرَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ (ى موصطە ئەقى).

له باره ی نه وه وه که نایا پیغه مبه ر ﷺ چۆن سه رپشکی کردوون؟ دوو را ههن:

(الْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَنَّهُ خَيْرُهُنَّ بِإِذْنِ اللَّهِ فِي الْبَقَاءِ عَلَى الرُّوْحِيَّةِ، أَوْ الطَّلَاقِ فَاخْتَرْنِ الْبَقَاءَ، وَالْقَوْلُ الثَّانِي: أَنَّهُ إِنَّمَا خَيْرُهُنَّ بَيْنَ الدُّنْيَا، فَيُقَارِفُهُنَّ، وَبَيْنَ الْآخِرَةِ، فَيُمْسِكُهُنَّ، وَلَمْ يُخَيِّرْهُنَّ فِي الطَّلَاقِ، وَالزَّاجِحُ الْأَوَّلُ)^(١).

رای یه که م: ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ سه ر پشکی کردن له نئوان مانه وه دا، وه ک هاوسه ر له خزمه ت پیغه مبه ردا ﷺ، یاخود ته لاق دانیا، نه وانیش مانه وه یان هه لبارد. رای دو وه م: ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ سه رپشکی کردن، له نئوان ژیا نی دنیا دا، که ده ستیا ن لئ هه لبرکی، (هه لباردن ژیا نی دنیا و جوانی دنیا)، یاخود مه نزلکای کۆتایی هه لباردن و بیا نه یلئیه وه، له لای خو ی، نه وانیش مه نزلکای کۆتیا ن هه لبارد وه، به لأم رای یه که م به هیزتره.

له و باره وه نه م ده قه ش له دایکمان عاتیشه وه ده هئین، (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: خَيْرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَاخْتَرْنَاهُ، فَلَمْ يَعُدَّهُ طَلَاقًا) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٥٢٦٣، ومسلم: ١٤٧٧).

واته: دایکمان عاتیشه خوا لئ ی رازی بئ، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ تیمه ی سه رپشک کرد (له نئوان مانه وه له که لیدا وه ک هاوسه ر و، رازیوون به و شیوه ژیا نه ساده یه ی که ده ژیا، یاخود جیا بوونه وه وه هه لباردن زرق و برقی دنیا)، تیمه ش پیغه مبه ری خوا مان ﷺ هه لبارد (و شیوه ژیا نه ساده که یمان هه لبارد)، بۆیه نه وه ی به ته لاق له قه لهم نه دا.

مهسه له ی دووهم:

پاگه یاندن ئه و پاستیه که هه ر کام له هاوسه رانی پتغه مبه ری خوا ﷻ یاخی و ئاکار خراپ بئ له گه ل پتغه مبه ردا ﷻ، سزای بۆ دوو قات ده کریته وه و، هه ر که سنجیش ملکه چ و گوێزایه ئی خواو پتغه مبه ره که ی بئ ﷻ و، کرداری باش بئ، پاداشتی دوو قاته، یان چه ند به رانه ره له قیامه تدا:

خوا ﷻ ده فره موێ: ﴿بِنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحْشَةٍ مِّنْهُنَّ يُمْضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۚ وَمَن يَفْعَلْ مِثْلَ ذَلِكَ يَفْعَلْ مِثْلَ مَا رَزَقْنَا كَرِيمًا ۚ﴾

شیکردنه وه ی ئهم دوو ئایه ته، له هه شت برکه د:

۱- ﴿بِنِسَاءَ النَّبِيِّ﴾، ئه ی ئافره تانی پتغه مبه ر ﷻ! که وه ک گوتمان: ئهم بانگکردنه بۆ هه ر کام له و نۆ (۹) هاوسه ردی پتغه مبه ره ﷻ، بۆ هه ر کامیان تاک به تاک و، بۆ هه مووشیان به کۆ.

۲- ﴿مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحْشَةٍ مِّنْهُنَّ﴾، هه ر کامیک له ئیوه گوناھیکی خۆ ناشکرا که ر بکات، گوناھیکی نافۆل، (مُبَيِّنَةٌ) خۆترویشته وه: (مُبَيِّنَةٌ)، هه ر کامیک له ئیوه گوناھیکی نافۆلای ناشکرا بکات، هه لبه ته (مَن يَأْتِ) خۆترویشته وه: (مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ)، (مُبَيِّنَةٌ: قُبْحُهَا بِنَفْسِهَا)، هه ر کامیک له ئیوه گوناھیکی نافۆل و بزێو و ناشیرینی خۆ ناشکرا که ر بکات، به لām نه گه ر بخۆتندریته وه: (فَاحِشَةٌ مُّبَيِّنَةٌ) واته: هه ر کامیک له ئیوه گوناھیکی نافۆل و ناشیرینی ناشکرا بکات، (مُبَيِّنَةٌ: بَيِّنُ الشَّرِّ وَالْعَقْلُ قُبْحُهَا)، عه قل و شه رع ناشیرینییه که یان دزیویه که یان ناشکرا کردوه، هه ر کام له ئیوه وابکات.

۳- ﴿يُضَعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾، سزا و نازاری بۆ دوو قات ده کریته وه، خۆترویشته وه: (يُضَعَفُ لَهُ الْعَذَابُ)، که هه ره ک و اتایان هه به.

(۴) - ﴿وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾، نه وهش له سهه خوا ناسانه، واته: په رچ و پږگريه كه نيه له بهردهم خواد، كه سزا بو ټيوه دووقات، يان چه نډ قات و چه نډ به رانبهه بكا ته وه، له سهه نه وه كه گونا هيكې نا قولای ناشكرا كه، يان پروون و ناشكرا نه نجام ده دات، كه مه به ست پټي يا خبي بوونه له پټغه مبهه ر ښځه و، بيزار كړنپه تي و، ټاكار خراب بوون له خزمه تيدا.

(۵) - ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِثْلَ ٰلِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، ههه كاميك له ټيوهش ملكه چ بې بو خوا و، بو پټغه مبهه ره كه ي ښځه، (الْقُنُوتُ: الطَّاعَةِ مَعَ الْخُضُوعِ)، (قنوت): برپتپه له كو پراپه لپي له كه ل ملكه چپي و، شه رم لټ كړدن و سام لټ كړدن.

(۶) - ﴿وَتَمَلَّصَ مَوْلًى﴾، كړده وه ي چاكيش بكات، خو ټنډ راويشه ته وه: (وَيَعْمَلْ صَالِحًا): كه هه ره كه وانا يان هه يه.

(۷) - ﴿تَوْتَاهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ﴾، نه وه پا داشته كه ي دوو جاران ده ده ي نه وه، (مِثْلِي قُوبِ) عمل غيره ن من النساء، دوو به رانبهه ري پا داشته تي ټافره تاني دپكه ي ده ده ي نه وه.

(۸) - ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمُ رِزْقًا كَرِيمًا﴾، بزيويكي خوش و په سندن، يا خود پر ريزو حورمه تمان بو ناماده كړده، (الْكَرِيمُ: الْجَيِّدُ مِنْ نَوْعِهِ)، (كريم) برپتپه له په سندنو چاك له جوړي خو ي، هه روه ها (كريم) به ماناي به ريزو په سندنپش دي ﴿إِنْ هَٰذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ يوسف.

کورته باسېک له باره ی

چه مک و واتای: (فَاحِشَةُ مُبِينَةٍ) دوه

شایانی باسه: ټیمه له تفسیری سووړه تی (النساء) دا، که بهرگی سټی ئهم تفسیره یه، هه روه ها له تفسیری سووړه تی (النور) یشدا له باره ی (فاحشه مبینة) وه، قسه مان کردوه، به لام لیره ش به کورتی دوو باره ی ده که بڼه وه، په نکه هندی شتی تازه ش بلټین، که له وی نه مانگو تې، نه ویش له سټی پرگه دا:

پرگه ی یه که م: وشه ی (فاحشه مبینة)، یان (فاحشه مبینة) که به هه ردوو جوړ خو ټراو ده توه، ته نیا له سټی شو ټی قوړن اندا هاتوه:

(ا) - خوا ﷺ ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْلَوْهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآءِ نَبْتُهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّكُمْ مُبَيِّنَةٌ وَعَاشِرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (النساء، که کاتی خو ی تفسیر مان کردوه.

(ب) - هه روه ها خوا ﷺ ده فرموی: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنِ بَأْتٍ مِنْكُمْ يَفْحَشْهُ مُبَيِّنَةٌ يُضَعَّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ (٢٠) (الاحزاب.

(ج) - ديسان خوا ﷺ ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّكُمْ مُبَيِّنَةٌ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ (١) (الطلاق.

پرگه ی دوو هم: به سه رنج دانی وردیش له م سټی ثابته، زوړ به دلنیا یی هه بو مان ده رده که وی که:

ناگونجى له هيچ كامياندا وشهى (فَاحِشَةً مُّبِينَةً) به ماناى زينا بنى، كه به داخه وه زوربهى ههره زورى پروونكه رهوانى قورئان و مانا ليدرهوانى قورئان، وياى مانا كردوه، به لكو مهبست له (فَاحِشَةً مُّبِينَةً، مَبِينَةً) وه كه هه ندىك له پروونكه رهوانى واتاكافى قورئان گوتوو يانه: (النشوز وسوء الخلق) برتبه له ياخى بوون و، بهد په فتارى و تاكارخراپى، بؤ موهونه:

(قال ابن عباس بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ: وهي النشوز وسوء الخلق)^(١)، واته: عه بدوللاى كورى عه عباس گوتوو يه: (فَاحِشَةً مُّبِينَةً) برتبه له ياخى بوونى ژن له مېردى و، په وش خراپى له گوليد، وه كه دهمه وه ربوون، به بؤله بؤل كردن و ناره حهت و بيزا كردنى مېرده كهى به ناهه ق.

برگه ستيه: سى به لگه له سهر نه وه كه (فَاحِشَةً مُّبِينَةً) به ماناى زينا نيه:

به لگه يه كه م: زينا له قورئاندا، هه روه ها (لواط وسحاق) يش، واته: نيربازى و خو ليكخشاندى نافره تانيش، وشهى (فاحشة) يان بؤ به كارها توه، بؤ موهونه:

(أ- خوا له سووره قى (الإسراء) دا: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ الإسراء، توخ (نيزك)ى زينا مه كهون، چونكه فاحشه يه و، خراپترين رتبه.

(فاحشة) ش (الْفُحْشُ وَالْفُحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ) برتبه له ههر قسه و كرده وه يه ك، يان ههر گونا هو خراپه يه كه كه نافقولايى و ناشيرينيه كهى سنوورى به زاندى بنى.

(ب- له سووره قى (النساء) دا، خوا دهر باره ي نه وه كه ههر كه سىك تواناى نه بوو نافره تانى نازاد بيتى، كاتى خو ي كه نيزه كه هه بوون، با نه وان بيتى، دهفه رموى:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَيَدِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآمَاتُهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرِفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَوِّحَاتٍ

وَلَا تُخْذَلِ أَخَدَانِ فَإِذَا أَحْصَيْتَ فَإِنَّ أُنثَىٰ بِفَحْشَىٰ قَعْلَتَيْنِ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُخْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْرُوهَا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥﴾ النساء.

خوا ده فهرموی: هه ره که سنی نه یئوانی له گه ل نافرده تانی بپرواداری نازاددا، هاوسه رگیری بکات، با له وانه ی له بهر ده ستانن له گه ل کچه بپرواداره کانتان دا هاوسه رگیری بکات (واته: که نیزه که کان) له بهر نه وه ی نافرده تانی نازاد مه سره فیان گرانت بوهو، ماره بیان زیاتر بوهو، نافرده تی که نیزه ک به ناساتر هینزوه، دواپی ده فهرموی: ئنجا نه گهر نهو نافرده ته که نیزه کانه که هاوسه رگیری تان له گه لیان کردوه، فاحیشه بیان نه نجامدا، نیو هینده ی نافرده تانی نازاد، سزایان له سهره!

سزای نافرده تانی نازاد که زینا بکهن، یه کی سه د قه مچییه، که واته: نافرده تی که نیزه ک نه گهر زینای کرد، سزابه کی په نجا قه مچییه، که واته: فاحیشه لیره دا به مانای زینابه.

ج- له باره ی نه وه وه که (فاحشه) به مانای تیربازیش هاتوه له قورئاندا، خوا ده فهرموی: ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْإِنْسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾﴾ الأعراف، واته: یادى لووط بکه وه! کاتیک به گه له کی خو ی گوت: نایا فاحیشه نه نجام ددهن، که له پیش تیره دا هیچ که سیک له جیهانیان نه نجامی نه داوه، تیره ده چنه لای پیاوان به تاره زووه وه له جیاتی نافرده تان، به لکو تیره کو مه لیکى زنده پرویکارن. که واته: به ناشکرا دیاره لیره دا مه به ست له فاحیشه تیربازیه.

د- هه روه ها فاحیشه به مانای خو لیکه شاندى نافرده تان (مساحقة النساء) یش هاتوه بو تیرکردنی غه ریزه ی جینسیان پیکه وه، وه ک خوی په روه ردگار ده فهرموی: ﴿يَأْتِيكَ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَقَّهِنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ ﴿٢٠﴾﴾ النساء.

واته: نهو نافره‌تانه‌ی که فاحیشه نه‌نجام دده‌دن له ټیوه، چوار شایه‌دیان لڼ بگرن، ټنجا نه‌گهر شایه‌دیان له‌سهردان، له مالّه‌کاندا زندانیان بکه‌ن، هه‌تا ده‌مرن، یاخود خوا پټیه‌کیان بؤ ده‌بینټه‌وه، [واته: خوا له دلیان ده‌نی که بگه‌رنه‌وه‌و واز له‌و کاره‌ قیزه‌ونه‌و بټنن].

ه- هه‌روه‌ها له ټایه‌تی ژماره (۱۶) ی سوره‌تی (النساء) دا، وشه‌ی فاحیشه به‌ مانای نیربازی هاتوه، وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَكْذَبُوا بِهَا فَأْتِ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾. واته: نهو دوو پیاوه‌تان که فاحیشه نه‌نجام دده‌دن، (که دیاره فاحیشه‌به‌ک دوو پیاو نه‌نجامی بده‌ن، نیربازی، هه‌روه‌ک فاحیشه‌به‌ک له نیوان نافره‌تاندا به‌ ته‌نیا نه‌نجام بدری بریتیه: له خو ټیک‌خشان‌دیان).

به‌لگه‌ی دووهم: هیچ کام له‌م سټ سیاقه، ناگونجټی‌تیناندا وشه‌ی: (فاحیشه‌ی مُبَيِّنَةً) به‌ مانای زینا به‌کاره‌یتراټی، چونکه:

یه‌که‌م: ټایه‌تی (۱۹) ی سوره‌تی (النساء)، خوا ده‌فه‌رموئ: نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هټناوه! بۆتان‌ه‌لّال‌نیه، نافره‌تان به‌ زوری به‌ میرات بگرن، (واته: ناچاران بکه‌ن ده‌ستبه‌رداری مال و سامانیان بن بؤ ټیوه)، هه‌روه‌ها پټیه‌ی شوکرده‌وه‌یان لڼ مه‌گرن، (ټنجا نه‌و نافره‌ته‌چ‌کچ‌و‌خوشکه، چ‌خیزانه‌که‌ته‌لّاق‌دراوه، پټیه‌ی هاوسه‌رگیری کردنه‌وه‌یان لڼ مه‌گرن)، تاکو هه‌ندیک له‌و مالّه‌ی که پټتان داوون بتانده‌نه‌وه، (جاری وا‌هه‌بووه‌ پیاوټک ژنه‌که‌ی خو‌ی ته‌لّاق‌ده‌دا، دوا‌ی نه‌یده‌هټشت شوو بکاته‌وه، یان خزمټکی خو‌ی نه‌یده‌هټشت شوو بکاته‌وه‌و ده‌یگوت: ده‌بی نه‌وه‌نده‌پارهم بده‌یه، ټنجا پټگات دده‌دم، خوا ده‌فه‌رموئ: بؤ نه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌وه‌ی پټتان داوون، لیان وه‌ربرگنه‌وه، پټگریان لڼ مه‌که‌ن، پټشگریان لڼ مه‌که‌ن، له‌وه‌ی شوو بکه‌نه‌وه، ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ﴾. النساء، مه‌گه‌ر گونا‌هټکی نا‌قو‌ل‌ا بکه‌ن، خو‌ نا‌شکرا‌که‌ر، یان نا‌شکرا، (که مه‌به‌ست پټی نه‌وه‌یه نه‌و نافره‌ته‌که‌له‌ مال‌تدایه‌و، نه‌و پیاوه‌ ده‌یه‌و‌ی ده‌ستی لڼ هه‌ل‌بگری، نابټ‌بلی: ده‌بی نه‌وه‌نده‌پارهم بده‌یه، ټنجا ده‌ست لڼ هه‌ل‌ده‌گرم)، مه‌گه‌ر

پنجهوه نهگونجین، نهو نافرته یاخیی بن له میرده که ی و له کهلی نهگونجی، (نهو کاته پیاوه که بوی هیه هندیك له مارديه که ی لئی ودر بگریتهوه. یان هندیك مائی لیوه بگری و له بهرانبر نهو دا ده سته ردار ی بن، نه گهر نافرته که خوی داوا بکات که لهو پیاوه جیا بیتهوه، به لام نه گهر پیاوه که ده سته شخه ر بن، بوی نیه هیچی لیوه بگریتهوه، ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (۱۳) النساء، له که لیشیاندا به چاکه مامه له بکه ن.

ناشکرا شه لیتره دا ناگونجی مه به ست له: (فَاحِشَةُ مُبِينَةٍ) زینا بن، چونکه پاره ودر گرتن له بهرانبر نهو دا هینده ناشیرینه، نامه وی له م ته فسیرده و شه و ته عبیره که ی بلیم!

دووهم: هه روده ها له سوورته ی (الأحزاب) دا، هیچ ماقوول نیه و، گونجاو نیه خوی کار به جی به هاوسه رانی به یرزی پیغه مبه ر ﴿بِفَهْرَمُؤِي﴾ هه ر کامیک له لیوه زینا بکات! خوا شتی وا له که ل هاوسه رانی پیغه مبه ردا ﴿بِفَهْرَمُؤِي﴾ ننجا هو ی هاتنه خواری نایه ته کانیش نهوه نه بووه، هو ی هاتنه خواری نایه ته کان نهوه بووه که هاوسه رانی پیغه مبه ر ﴿بِفَهْرَمُؤِي﴾ پیغه مبه ریان ﴿بِفَهْرَمُؤِي﴾ هه لپیچاوه، بو نهو ی نهفه قه یان بو زیاد بکات و، له پرو ی خوشگوزه رانی دنیاوه زیاتر ده ستیان ناوه لا بکات، یا خود له باره ی هه ویداریه وه دلی پیغه مبه ریان ﴿بِفَهْرَمُؤِي﴾ نیگه ران و بزار کردوه، به به لگی نهوه که دوا بیش خوا ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِثْلَ ذَلِكَ يَكُنْ لِرَبِّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ مِثْلَ مَا نَزَّلْنَا بِهَا مِنْ رِزْقًا كَرِيمًا﴾ (۳۱) واته: هه ر کامیک له لیوه ملکه چ بن بو خواو پیغه مبه ره که ی که واته: نهو ی پیشتیان بریتی بووه له سه ر پیچی، چونکه ملکه چ بوون، پیچه وانه که ی سه ر پیچی، که واته: (فَاحِشَةُ مُبِينَةٍ) واته: یاخیی بوون و ره فتار خراپ بوون.

سیهم: نایه ته که ی سوورته ی (الطلاق) که باسی ته لافه، که خوا ده فه رموی: نه ی پیغه مبه ر! ﴿بِفَهْرَمُؤِي﴾ هه ر کاتی نافرته تاننان ته لافدا له پیش عید ده که یانه وه ته لاقیان بده ن، واته: له پاکیه کدا که نه چووبنه لایان، وه ک تو زه ره وانی قورئان گو توویانه: (طَلَّقُوهُنَّ) مُسْتَقْبَلَاتٍ لِعَدَّتِهِنَّ أَيْ: فِي طَهْرٍ لَمْ تَجَامَعُوهُنَّ فِيهِ، له پاکیه کدا که نه چووبنه لایان.

عیددهش بژمیرن و، پارِیز له پروهردگارِتان بکهن و، له مآله‌کانیان ده‌ریان مه‌که‌ن، با خوْشیان نه‌چه‌ن ده‌ر، مه‌گه‌ر گونا‌هیکِی نا‌قوْلا و خوْ ئاشکرا‌که‌ر بکه‌ن.

که به ته‌ئکید لێ‌ده‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌ نیه مه‌گه‌ر زینا بکه‌ن! به‌ئکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه مه‌گه‌ر ئه‌و ئافره‌ته‌ می‌رده‌که‌ی بی‌زار بکات، که‌س و کاری می‌رده‌که‌ی بی‌زار بکات، په‌وشت و په‌فتارو ئاکاری خراپ بێ، ئه‌و کاته‌ حه‌قی مانه‌وه‌ی له مآله‌که‌یدا - دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌ل‌ا‌قدراوه - ئه‌و حه‌قه‌ی ده‌فه‌وتی، به‌ هۆی ئه‌وه‌وه که هه‌ل‌ناکات و مه‌دار نا‌کات له‌گه‌ل می‌رده‌که‌یدا، یاخود له‌گه‌ل که‌س و کاری می‌رده‌که‌ی و بی‌زاریان ده‌کات، می‌رده‌که‌ بۆی هه‌یه ب‌ئێ: به‌چۆ ده‌ری.

که‌واته‌: (فَاحِشَةٌ مُّبِیْنَةٌ) له‌و سنِ سیاقه‌دا که هه‌ر له‌و سنِ شو‌ینه‌شدا له‌ قور‌ئاندا هات‌وه، نا‌گونجی به‌ مانای زینا بێ.

ئنجا کرده‌وه‌کانی زینا و نێ‌ربازی و سو‌حاق، خوْیان له‌ زاتی خوْیاندا دزیو خراپ و قیزه‌و‌نن و، قیزه‌و‌نی و خراپییان ئاشکرایه و، خوْ ئاشکرا‌که‌ره، (مُبیْنَةٌ، مُبیْنَةٌ)یه و حه‌وجییان به‌ سیفه‌ی (مُبیْنَةٌ و مُبیْنَةٌ) نیه، به‌خ‌ری‌ته پآلیان، به‌لام ئه‌وه یاخیبوون و په‌فتار خرابیه که پتو‌یستی به‌وه هه‌یه، دیارو خوْ دیار‌خه‌ر (مُبیْنَةٌ، مُبیْنَةٌ) بێ، چونکه له‌ ته‌سل‌دا یاخیبوونی ژن له‌ می‌رده‌که‌ی و، ده‌مه‌وه‌ربوونی و، بی‌زارکردنی بۆ می‌رده‌که‌ی، شتیکی پێ‌ژه‌یی (نسبیه)یه، بواری مشت و م‌ری تێ‌دا‌یه، بۆیه ده‌بی خوْ ئاشکرا‌که‌ری (مُبیْنَةٌ)بێ یاخود ئاشکراو پوون بێ (مُبیْنَةٌ)بێ، ئه‌و په‌فتار خرابیه‌وه ئه‌و یاخیبوونه.

مهسه لهی سیه م:

چند پینمایه کی گریگ و بنه پتهی بۆ هاوسه رانی پیغه مبه ر ﷺ له
بارهی هه لئس و که وتیان له کۆمه لگادا و، له بوا ری قسه کردن و چوونه ده رو
به رسته شه کانیان و، فه رمان پیکرانیان به خویندنه وهی قوربان:

خو ﷺ ده فه رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتُ كَاَحَدٍ مِنَ النَّسَاۤءِ اِنَّ اَنْفِيَّتُ فَلَا
تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝۳۱﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ
وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُولٰٓئِ وَاقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاَتِينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهُۥ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسُ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝۳۲﴾
وَاذْكُرْنَ مَا بُدِّلَ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا
خَبِيْرًا ۝۳۳﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سازده برگه دا:

- (۱) - ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەی ئافه رتانی پیغه مبه ر! ﷺ که مه به ست پتی هاوسه رانی به ریزیه تی.
- (۲) - ﴿لَسْتُ كَاَحَدٍ مِنَ النَّسَاۤءِ اِنَّ اَنْفِيَّتُ﴾ ئەگه ر بارێزکار بن، وه ک هیچ کام له
ئافه رتان نین، واته: پێگهی ئێوه، رێزو حورمه تی ئێوه، به رزته له هی ئافه رتانی ئاسایی، بۆیه
ئه رکێشتان قورسته و، ئەگه ر گونا هو لادان بکه ن، سزاشتان قورسته و ئەگه ر چاکه ش بکه ن،
پاداشتان زیاتره.
- (۳) - ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾ که قسه ده که ن، قسه که تان با به نه رمیی و ملکه چانه
نه بێ.

که ده فه رموی: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾، (الباء: في بالقول، يَجُوزُ أَنْ تَكُونَ لِلتَّعْدِيَةِ
مِنْزِلَةُ هَمْزَةِ التَّعْدِيَةِ أَي: فَلَا تَخْضَعْنَ الْقَوْلَ)، یانی: قسه به لای ملکه چیییدا مه که ن،
قسه به که مه که ن که قسه که ملکه چانه و زه بوونانه بێ.

ته عبیری: قسه‌ی ملکه چانه مه‌که‌ن، ناماژه‌یه بۆ ناگادارکردنه‌وه‌یان له‌وه که زیاد بۆ له حالته‌ی ناسایی قسه‌ی نافره‌تان، نافره‌تان بۆ خو‌ی ده‌نگیان نه‌رم و ناسکه، به‌لام با به‌ نه‌نقه‌ست ده‌نگی خو‌یان نه‌رم و ناسک نه‌که‌ن، وانه‌که‌ن که لایه‌نی به‌رانبه‌ر لیتان، وه ته‌ماع بکه‌وئ.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿لَسَنَّا كَاحْلَرٍ مِنَ الْإِنْسَاءِ إِنْ أَتَيْتَنَّ﴾، واهاشته له‌سه‌ر (إن اتقیتن) بوه‌ستی و وه‌ستان (وقف) له‌وئ بۆ، نه‌ک بگوئری: ﴿إِنْ أَتَيْتَنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾، ته‌گه‌ر ویستان پارێز له‌ خوا بکه‌ن، قسه‌ی نه‌رم و ناسک مه‌که‌ن، نه‌و مانایه‌ باش نیه، به‌لکو مانای راسته‌ر نه‌وه‌یه که ئیوه‌ وه‌ک هیچ کام له‌ نافره‌تان نین، ته‌گه‌ر پارێز بکه‌ن، دوا‌یی ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾، قسه‌ی نه‌رم و ناسک مه‌که‌ن.

(٤) - ﴿فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾، که سه‌ره‌نجام نه‌و که‌سه‌ی دلی نه‌خو‌شیی تێدایه، نه‌خو‌شیی گومان و دوو دلی، یان نه‌خو‌شیی داوێن پیسی و خراپه‌ی تێدایه، وه ته‌ماع بکه‌وئ، دیاره (فیطمع) په‌یوه‌سته به‌ شتیکه‌وه، به‌لام له‌به‌ر ریزو حورمه‌تی هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ قرتێتراه، یانی: ﴿فَيَطْمَعَ فَيَكُنْ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ لیتان وه ته‌ماع بکه‌وئ و، ته‌ماعتان تێ بکات، نه‌و که‌سه‌ی دلی نه‌خو‌شیی تێدایه.

(٥) - ﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾، قسه‌یه‌کی په‌سند و چاک و زانراو بکه‌ن، (المعروف: مَا يَأْتِيهِ النَّاسُ بِحَسَبِ الْغُرَبِ الْعَامِ: شَكْلًا وَمَقْصُودًا) که ده‌فه‌رموئ: قسه‌ی په‌سند بکه‌ن، قسه‌ی به‌ چاک زانراو، بکه‌ن، یانی: نه‌وه‌ی که به‌ پێی باوی خه‌لک، هه‌م له‌ رووی ئیوه‌پۆکه‌وه و، هه‌م له‌ رووی شێوازی قسه‌که‌وه، چاک و پێک بۆ.

(٦) - ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾، له‌ ماله‌کانی خو‌شتاندا نیشته‌جێ بن.

(قَرْنَ) خو‌یتراویشه‌ته‌وه: (قَرْنٌ)، هه‌ردووکیان به‌ مانای نیشته‌جێ بوون و، به‌رده‌وام بوونی، له‌ ماله‌وه‌ بوون، دێن، یاخود (قَرْنٌ) ده‌شگونجی له‌ (الْوَقَار) وه‌ هاتبۆ، ده‌شگونجی: (أَقْرَرْنَ عِيوناً فِي بُيُوتِكُنَّ)، دلتان خو‌شیی له‌ ماله‌کانی

خۇتانددا و، دەشگونجىن لى سەقامگىر بوون (الْإِسْتِقْرَار) دۈە ھاتىن، واتە: نىشتەجىن بن لى مالىھەكانى خۇتانددا.

ۋەشەى (بىوت) یش، ھەم لىرە ھەم لى شۈئىنەكانى دىكەش، ھەم بە (بىوت) بە بۆر (صَمَّة) ى (ب) و بە (بىوت) بە زىر (كسرة) ى (ب) خۇئىراۋەتەۋە، (بىوت) كۆى (بىت)ە، ئەۋىش ئەۋ شۈئىنەبە كە مەۋف شەۋ تىيىدا دەخەۋى.

۷- ﴿وَلَا تَرْجِعْ الْجَاهِلِيَّةَ الْأُولَى﴾، ۋەك خۇپىشاندانى نەقامىي يەكەم خۇتان پىشان مەدەن، واتە: جوانىي خۇتان دەرەخەن، (التَّبْرُج: إِطْهَارُ الْمَرْأَةِ مَخَاسِنَ ذَاتِهَا وَثِيَابِهَا وَغُلَّتِهَا مَزَايِ الرُّجَالِ)، (تَبْرَج) بىرىتە لەۋە كە ئافرەت جوانىيەكانى خۇى دەرېغات، جوانىي جەستەى، ياخود جوانىي پۇشاكى، يان خشلەكەى، بە شىۋەيەك كە پىاۋان بىيىنن.

كە دەفەرەمۆى: ﴿تَبْرَجَ الْجَاهِلِيَّةَ الْأُولَى﴾، زانايان زۆريان قسە لەۋ بارەۋە كىردە، ھەندىكىان گوتۇۋىانە: مەبەست پىى نەقامىي دۋاى (نوح)ە، ھى دوۋەمىشيان ھى پىش ئىسلامە، ھەندىكىش دەلىن: (الْجَاهِلِيَّةُ الْأُولَى) سەردەمى نەقامىيە، كە پىش ئىسلام و دۋاى نوۋ و ھەموو رۆزگارو چاخەكان دەگىرتەۋە، مىش ئەۋ رايەى دوۋەمىانم پى پەسندترە.

۸- ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ﴾، ھەرۋەھا نوئىز بەرپا بکەن.

۹- ﴿وَأَتَيْنَ الزَّكَاةَ﴾، دىسان زەكات بەدەن.

۱۰- ﴿وَأَطِئْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، فەرمانبەرىي خواۋ پىغەمبەرەكەى ﷺ بکەن، واتە: ئەۋەى كە لەسەرى بوون، لەسەرى بەردەۋام بن، ئەگەرنا ۋەنەبى تازە نوئىز بکەن و زەكات بەدەن و، تازە گوپرايەلىي خواۋ پىغەمبەرەكەى بکەن!.

ئىنجا دۋاىي ھىكمەتى ئەۋە دەرەخات و دەفەرەمۆى:

۱۱- ﴿إِنَّمَا بُرِّدَ اللَّهُ لِيُذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسُ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾، بە دلىيايى خوا دەيەۋى پىسىتان لى لابلەرى، ئەى خاۋەدانى مالىھەكە (مالى پىغەمبەر).

(الرَّجُس) واته: پيسيه كه لاشه‌ی مروّ قیزه‌ون ده‌كات، لیره‌دا خوازاراوه‌ته‌وه
بۆ گونا‌هو نا ته‌واویه نایینه‌کان که پووحی مروّ پيس ده‌کهن.

پاناوی نیرینه‌شی به‌کاره‌یتاوه، له‌بهر نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خواوه‌ی ماله‌که‌به‌و
پاناوی نیرینه‌ بۆی به‌کاردی، نه‌وه‌ش (تغلیب)ه، چونکه هه‌ر کات کۆمه‌لێک پیاوو
نافه‌رت پێکه‌وه بوون، پاناوی نیرینه‌ به‌کاردی، وه‌ک زال‌کردنی نیرینان له‌سه‌ر
میتان (تَغْلِيبُ الذَّكُورِ عَلَى الْإِنَاثِ)، نه‌مه‌ بنچینه‌یه‌کی گشتی زما‌نی عه‌ره‌بییه‌،
یاخود: نه‌وه‌ به‌س ریزو به‌مه‌زنگرتنی پێکه‌وه مه‌قامی هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ره‌،
وه‌ک له‌ سووره‌تی (هود)دا، فریشته‌کان به‌ ساره‌ خاتوون ده‌لێن: ﴿رَحْمَتُ
اللّٰهِ وَبَرَکَتُهُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْاٰیَتِ ۝۷۳﴾، که به‌ ته‌نکید دو‌تیراوه‌که ساره‌ خاتوونه‌،
چونکه له‌ویدا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَاَمْرًاۤتُهٗ قَالِمَةً فَضَحَّکَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِاسْحٰقٍ وَیَمَیْنٍ
وَرَّآوْاۤ اِسْحٰقَ یَعْقُوبَ ۝۷۴﴾ قَالَتْ یٰۤیْنَیْلَیْ ۙ اَلَاۤ اَنَا عَجُزٌ وَّهٰذَا بَعْلِی شَیْخًا اِنَّ هٰذَا لَشَیْءٌ
عَجِیْبٌ ۝۷۵﴾ قَالُوْۤا اَنْتَ عَجِیْبٌ مِّنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَکَتُهُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْاٰیَتِ اِنَّهٗ حَمِیْدٌ
مَّجِیْدٌ ۝۷۶﴾ هود، نجا وشه‌ی: (عَلِیْکُمْ) له‌گه‌ل (اَنْتَ عَجِیْبٌ) هه‌ر پوویان له‌یه‌ک
دو‌تیراوه‌، که ساره‌ خاتوونه‌، لیره‌ش: ﴿اِنَّمَا یُرِیْدُ اللّٰهُ لِیُذْهَبَ عَنْکُمُ الرِّجْسُ
اَهْلَ الْاٰیَتِ﴾، به‌هه‌مان شتیه مه‌به‌ست پتی هاوسه‌رانی به‌ ریزی پیغه‌مبه‌ر
دایکانی برواداران‌ه خوا لێیان پازی بێ.

۱۳- ﴿وَيُطَهِّرُکُمْ تَطْهِیْرًا﴾، هه‌روه‌ها (خوا ده‌یه‌وی) به‌ پاک‌کردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو پاکتان
بکاته‌وه.

۱۴- ﴿وَاَذْکُرْتُ مَاۤیْلًا فِیۤ یُّوۤسُفَ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ وَالْحِکْمَ﴾، یادیش
بکه‌نه‌وه (یاخود بخوێنه‌وه)، نه‌وه‌ی له‌ ماله‌کانتان ده‌خوێنه‌ته‌وه، له‌ ئایه‌ته‌کانی خوا
له‌ حیکمه‌ت.

۱۵- ﴿اِنَّ اللّٰهَ کَانَ لَطِیْفًا خَبِیْرًا﴾، به‌ پاستی خوا په‌نه‌انزانی شاره‌زایه‌.

له‌ پاستیدا هه‌ر که‌ستێک ته‌ماشای ئایه‌ته‌کان بکات، زۆر به‌ پوونیی دیاره‌، که
به‌ گشتی پوویان له‌ هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ره‌، ته‌نیا شتێک بو‌یسترێ وه‌ک گێچه‌لێک به‌

لِيَتَّيْغَهُ يَشْتَنِي نَهْوَ ثَابِه تَانَه بَكْرِي، نَهْوَ يَه كَه دَه فَه رَمَوِي: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾، نَهْوَ يَش وَتَنَه مَان هَه يَه لَه قَوْرَانْدَا، لَه سَوُورَه قِ (هُود) دَا: ﴿رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكْنُهُ، عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ (هُود)، لِيَرَه شِدَا رَانَاوِي نِيرِنَه بَه كَارَهَاتَوَه بُو سَارَه خَاتَوُون، خِيَزَانِي (خَلِيلُ اللَّهِ) نِيْبِرَاهِيم، نَه گَه رِنَا نَاگَوْنَجِي نَهْوَ رَانَاوَانَه ي پِيَشِي هَه مَوُويَان پُويَان لَه كُوِي هَاوسَه رَانِي بَه پَرِيَزِي پِيَغَه مَبَر ﷺ بَنِي وَ، نَهْوَ نَه ي دَوَايِيَش هَه مَوُويَان، بَه لَام لَهْوَ نِيَوَه پَاسْتَه دَا، جَكَه لَه هَاوسَه رَانِي پِيَغَه مَبَر ﷺ مَه بَه سَت بَنِي، نَهْوَ شَتِيكِي زُور بَنِي جِيَه!

چونكه فهرمايشتي خوا وهك نالقه كانى زنجير يه كدى ده به ستنه وه، (ههر تيره له كه ندالتيك نيه)، پاشان كه خوا ده فهرموي: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾، نهم هوکار دوزى (تعليل) د، بُو نَهْوَ قَسَانَه ي پِيَشِي دَه هِيَرِي تَهْوَ، كَه دَه فَه رَمَوِي: نَهْوَ هَاوسَه رَانِي پِيَغَه مَبَر ﷺ! نِيَوَه وهك هِيچ كام لَه نَا فَرَه تَان نِيْن، نَه گَه ر پَارِيَز بَكَن، قَسَه ي نَه رَم وَ نَاسَك مَه كَن، نَاكُو كَه سِيَكَه كَه دَلِي نَه خُوشِيَه كِي تِي دَا يَه، تَه مَاعَتَان تَنِي بَكَاَت وَ، قَسَه ي پَه سَنَدُو بَاش بَكَن وَ، لَه مَالَه كَانِي خُوتَان دَا نِي شْتَه جِي بَنِي وَ، وهك نَه فَا مِي يَه كَه م، خُوتَان پِيَشَان مَه دَدَن، نُوِيَز بَه رِپَا بَكَن وَ، زَه كَاَت بَدَن وَ فَه رَمَانِبَه رِي خُوَاو پِيَغَه مَبَر دَه كِي بَكَن ﷺ، نُنْجَا نَهْوَ هَه مَوُوي بُو جِي؟ ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾، چونكه نَهْوَ خَاوَه نَانِي مَال! نَهْوَ نَا فَرَه تَه كَان! خُوَا دَه يَهْوَ پِي سِي تَان لِي لَابَه رِي، وَاتَه: پِي سِي مَه عَنَه وَيِي، ﴿وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾، هَه رَوَه هَا بَه پَا كَر دَه نَهْوَ يَه كِي چَاك، پَا كَتَان بَكَا تَهْوَ، بَه هُوِي پَا بَه نَدِي بَه شَه رِي عَه تَهْوَ، دَوَا يِي دِي سَان دَه فَه رَمَوِي: ﴿وَأَذْكُرَكُمَا يَتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾، هَه رَوَه هَا نَهْوَ يَه كَه لَه مَالَه كَا تَان دَا دَه خُوتَرِي تَهْوَ، لَه ثَابِه تَه كَانِي خُوَاو لَه حِي كَمَه ت، بِي خُونَنَهْوَ، يَادِي بَكَن، فِيرِي بَنِي، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾، بَه دَلِي يَاسِي خُوَا پَه نَهَان كَارِي شَارَه زَا يَه.

به نسبت نهوه شهوه كه له سوننه تدا هاتوه، كه پيشتر چهند ده قيكمان لهو بارهوه هينان، نهوه نهوپهري بريته: له په يوه سترگړدي پيغهمبر ﷺ بُو

نهو چوار کهسه، واته: (عَلِي، فَاطِمَة، حَسَن، حُسَيْن) خوا لتيان پازيښ، به هاوسه ره کانيه وه، به لام مه به ستي ثايه ته کان، هاوسه راني به پريزي پيغه مبه ره ﷺ، سياقه که هه مووي له باره ي ئه وانه وه يه، به سه ره اته که و هوي هاتنه خواريش له باره ي ئه وانه وه يه و، پواله ق ثايه ته کانيش به س ئه وان ده گه يه نن، به لام که له سوننه تدا هاتوه پيغه مبه ره ﷺ (عَلِي وَ فَاطِمَة وَ حَسَن وَ حُسَيْن) خوا لتيان پازيښ عه بابه ک، پوښاکيکي به سه ردا داوون و دعوي بؤ کردوون: ئه ي خوايه! ئه وانه خيزاني منن پاکيان بگه وه، واته: ئه وانه ش له مياني خيزان و هاوسه راني مندان، له نيو ماله که ي مندان، ئه وانه ش پاکبکه وه، وه ک چوون هاوسه ره کانم به هوي پابه نديي به شه ريغه ته وه، به هوي نيمان و تاعه ت و عبياده ت و پوژوو زه کات و قورنان و شوپنکه وتني قورنان و سوننه ته وه، پاکيان ده که يه وه، ئه و چوارانه ش له پريزي ئه وانه دا پاکبکه وه، هه روه ک چوون خوي په روه ردگار حه رهمي مه که که ي داناوه، به لام پيغه مبه ره ﷺ فه رموويه ق: ئه وه منيش مه دينم حه رامکرد، ياني: وه ک چوون خوي په روه ردگار، يان نيپراهيم مه که که ي حه رام کردوه و کردوويه ق به حه رهم، منيش نه وه مه دينم کرد به حه رهم، واته: مه دينه شي به مه که که وه په يوه ست کرد.

ننجا به دنيايي نه وه ي شيعه ده ليتن: (به تايبه ت شيعه ي دوازه ئيمامي) که هه لده ستن به زه وتکردني چه مکي (أهل البيت)، بؤ نهو چوار کهسه و، دوور خستنه وه ي له هاوسه راني به پريزي پيغه مبه ره ﷺ، نه وه دزي قورنانه، نه وه ده قه ش که پتي ده گوتري: فه رمووده ي پوښاک (حَدِيثُ الْكِسَاء) له گه ل ثايه ته کاندا دز ني، به لکو پيغه مبه ره ﷺ ويستوويه ق تيمان بگه يه نن که ثايه ته موباره که کان به شيوه يه ک راسته و خو هاوسه ره کاني ده گرنه وه و، به شيوه يه ک ناراسته و خو نه و خزمه نيزيکانه شي ده گرنه وه، ننجا گريمان نه وه ده قه ي سوننه ت له گه ل ثايه ته که دا دز بوه ستي، يه که سر ده بي به ديواري دابده ين، چونکه مه حاله پيغه مبه ره ﷺ شتيک بفرمووي، که له گه ل فرمايشتي خوادا دز بوه ستي.

مهسه له ی چواره م:

به راورد کردنی پیاوان و نافرده تان له ده (۱۰) خهسله تی گه ورده و گرنگیاند:

ملکه چیی، نیمان، بۆ خوا زه بوونی، راستیی، ترس و بیم به رانبهر به خوا،

خیرکردن، خۆپاگری، پۆزوو و گرتن، داوینپاکی، زۆر یادی خوا کردن:

خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِينَ
وَالْقَنِاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّانِعِينَ وَالصَّانِعَاتِ وَالْحَافِظِينَ
وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا﴾

شیکردنه و هی ئەم ئایه ته، له یازده برگه دا:

- (۱)- ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾، به دنیایی بۆ خوا ملکه چان له پیاوان و، بۆ خوا
ملکه چان له نافرده تان، واته: پیاوانی بۆ خوا ملکه چ و، نافرده تانی بۆ خوا ملکه چ.
- (۲)- ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، پیاوانی برودار و، نافرده تانی برودار.
- (۳)- ﴿وَالْقَنِينَ وَالْقَنِاتِ﴾، پیاوانی گوپرایه ل و فهرمانبهر و، نافرده تانی گوپرایه ل و
فهرمانبهر (بۆ خوا).

(۴)- ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾، پیاوانی راست، (نهك ههر راستگو، به لكو دلیان راسته
و زمانیان راسته و کرده و دیان راسته و په نهانیان راسته و ناشکریان راسته و، له گه ل خوا و
خۆیان و خه لکدا راست) و نافرده تانی راست.

(۵)- ﴿وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ﴾، پیاوانی خۆپاگر و پشوو درێژ و، نافرده تانی خۆپاگر و
پشوو درێژ، له سوو په تی (البقرة) دا، ده فهرموئ: ﴿وَالصَّالِحِينَ فِي آبَائِهِمُ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ

الْأَنْعَامِ ﴿١٧﴾ الْبَقَرَةَ، واتە: خۇراگران لە كاتى نەدارىيدا و، لە كاتى نەخۆشىي و ناخۆشىيدا و، لە كاتى جەنگ و ڕووبەروو بوونەوودا.

(٦) ﴿وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾، پیاوانى بە ترس و بىمەو بە خوا ملکەچ و، ئافرەتانی بە ترس و بىمەو بە خوا ملکەچ.

(٧) ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾، پیاوانى خێرکەر و مالى خۆ بەخشەر و، ئافرەتانی خێرکەر و مالى خۆ بەخشەر.

(٨) ﴿وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ﴾، پیاوانى پۆژووگرو، ئافرەتانی پۆژووگرو.

(٩) ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾، پیاوانى داوینی خۆ پارێزو، ئافرەتانی داوینی خۆ پارێز (لە حەرام).

(١٠) ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾، پیاوانى زۆر خوا یادکەر و، ئافرەتانی زۆر خوا یادکەر.

(مُجَاهِدٌ) لەو بارەو دەلى: اِقَالَ مُجَاهِدٌ: لَا يَكُونُ ذَاكِرًا لِلَّهِ حَتَّى يَذْكُرَهُ قَائِمًا وَجَالِسًا وَمُضْطَجِعًا^(١)، واتە: مەروڤ نەچىتە پەرزى ئەوانەو كە يادى خوا دەكەن، تاكو يادى خوا نەكات بە پێو و، بە دانىشتەو بە راکشەنەو بە پالکەوتنەو.

ئەنجا ئەوانەى خواوێ ئەو دە سىفەتەن، لە پیاوان و ئافرەتان:

(١١) ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾، خوا لىبوردنىكى تايبەت و پاداشتىكى مەزنى بۆ داناون.

پێشتر لە هۆى هاتنە خوارەوێ ئايەتەكاندا چەند دەقیكمان هێنان، ئىستاش ئەمە دىنين: اِعْنِ أَمْ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيْذَكُرُ الرِّجَالِ فِي كُلِّ شَيْءٍ، وَلَا تُذَكِّرُ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِنَّ السُّلَيْمِيَّ وَالسُّلَيْمِيَّ ...﴾^(٢).

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج١٤، ص١٥٠.

(٢) جامع البيان برقم: ٢٨٥٣٤.

واتە: ئوممو سەلەمە (خو لىتى پازىيىتى) ھاوسەرى بەرتىزى پىغەمبەر ﷺ دەلى: گوتىم: ئەي پىغەمبەرى خو! ئايا پىاوان لە ھەموو شىتىكىدا باس دەكرىن، و، ئىمە باس ناكرىن، (واتە: ھىكمەتى چىيە؟) خو ﷺ ئەم ئايەتەي ناردە خو: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ...﴾

كە لە ھەر دە (۱۰) بۈرە سەرەككى دىندارىي و مسۆلمانىيىدا: ئىسلام و ئىمان و ملەكەچىي و ترس و بىم لە خوا و بەخشىن و خۇراگىي و پۇژوو گرتن و داۋىنى خۇ پاراستن و، يادى خواكردن، ئەو دە (۱۰) نەركە ھەموو لايەن و پەھەندەكانى دىن و ژىن دەگرنەو، خوا بەراۋردى كردو لە ئىۋان ئافرەتان و پىاواندا، ئەوانەي كە لە پىاوان و ئافرەتان، خوا لىۋوردىك و پاداشتىكى مەزنى بۇ داناون.

ھەرۋەھا ھەر لەو بارەو ئەم دەقەش ھەيە: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ أَتَى الْبُيُوتِ﴾، فَقَالَتْ: مَا أَرَى كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا لِلرَّجَالِ، مَا أَرَى النِّسَاءَ يُدْخِلْنَ بَيْتِي، فَتَرَكْتُ: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنَاتِ ...﴾ (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۲۱۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سَنَنِ التِّرْمِذِيِّ).

واتە: ئوممو عومارەي ئەنصارىي (خو لىتى پازىيىتى) ھاتە لاي پىغەمبەرى خو ﷺ گوتى: بۆچى دەبىنم ھەموو شىتىك بەس بۇ پىاوان باس دەكرىت، ئافرەتان باس ناكرىن؟ ئىچا ئەو ئايەتە موبارەكە ھاتە خو: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنَاتِ ...﴾

دىارە ئافرەتان ئەو كاتەش ئەو ھەستەيان ھەر ھەبوو، كە وەك پىاوان ھىساب ناكرىن، ياخود بە پىگەيەكى كەمتر دادەنرىن، دوايى خۋاي بەرز ئەو ۋەھمەي بۇ پەۋاندوونەو، ئەو راستىيەي بۇ پروونكردەو، كە نەخىر نىرايەتتى و مىيايەتتى نايىتە ھۆي بەرزىي و نزمىي مەۋقەكان، بەلكو ئەو سىفەتەيانن، ئەو كەردەۋانەيانن كە خۇيان ئەنجاميان دەدەن، دەبنە ھۆي بەرزبوونيان، ياخود نزم بوونيان، بەلام پەگەزيان بە دەست خۇيان نى، تاكو خوا ﷺ بىكەتە ھۆكارى بەرزىيان، يان نزمىيان، نە پىاو بە ھۆي نىر بوونىو، چاك دەبى،

نه نافرته به هوئی مینه بوونیوه، خراپ ده‌بی، هه‌روه‌ها به پیچه‌وانه‌شه‌وه، به‌لکو نه‌وهی که مرؤف چاک ده‌کات تیر بی، یان می، کرده‌وهی باشیه‌تی، نه‌وهی که خراپیشی ده‌کات، کرده‌وهی خراپیه‌تی.

که‌واته: نه‌و ئایه‌ته موباره‌که یه‌کسانی پیاوان و نافرته‌تان، له‌نه‌رکه شه‌رعیه‌که‌یاندا به‌گشتی ده‌خاته‌روو:

۱- (إسلام): ﴿إِنَّ الْأُسْلِمِيَّ وَالْمُسْلِمِيَّ﴾، که پینچ پایه‌کانی نیسلام دروشمه سه‌ره‌کیه‌کانی مسولمانه‌تیین، وه‌ک پی‌تغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿بَنِي الْإِسْلَامَ عَلَى حَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُعَمِّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ﴾ (أخرجه البخاري: ۸، ومسلم: ۱۶، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، واته: نیسلامه‌تی له‌سه‌ر پینچ پایان بنیات نراوه: شایه‌دی دان به‌وه که جکه له‌خوا هیچ په‌رستراو نین و، موحه‌مه‌د په‌وانه‌کراوی خوایه و، نویژ به‌راکردن و، زه‌کات دان و، حه‌جکردنی مالی خوا و، پوژوو گرتتی مانگی په‌مه‌زان، تنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْأُسْلِمِيَّ وَالْمُسْلِمِيَّ﴾، یانی: نیسلامه‌تی به‌هه‌ر پینچ پایه‌که‌یه‌وه.

۲- (إيمان): ﴿وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ﴾، نیمان به‌هه‌ر شەش پایه‌که‌ی که له‌فورنن و سوننه‌ندا هاتوون، (الْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) (أخرجه البخاري: ۸، ومسلم: ۱۶)، نیمان نه‌وه‌یه نیمان بی‌تی: به‌خواو به‌فریشته‌کان و به‌کتیبه‌کانی و، به‌پی‌تغه‌مبه‌رائی و، به‌پوژوی دواپی و، به‌قه‌ده‌ر، که‌واته: ﴿وَالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ﴾، واته: نیمان به‌هه‌ر شەش پایه‌کانیه‌وه، که‌پیاوو نافرته‌تییدا یه‌کسانن.

۳- (قنوت): ﴿وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ﴾، واته: گو‌پرایه‌لان له‌پیاوان بو‌خوا و، گو‌پرایه‌لان بو‌خوا له‌نافره‌تان، نه‌میش سه‌رجه‌م بواره‌کان ده‌گرته‌وه.

۴- (صدق): ﴿وَالصَّدِيقِ وَالصَّدِيقَةِ﴾، راستی دل و زمان و کرده‌وه، نه‌میش پیاوو نافرته‌تییدا یه‌کسانن.

۵- (خشوع): ﴿وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾، واته: نهوانه ی به ترس و بیمه وه بؤ خوا ملکه چن، زه بوونی دهرده برن، پیاوان و نافرده تان تتیدا یه کسانن.

۶- (تصدق): ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾، نهوانه ی مال و سامانی خو یان ده به خشن له پیاوان و نافرده تان.

۷- (صبر): ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾، خو پراگران له پیاوان و نافرده تان، خو پراگران له هه ژاری و نه داریدا، له نه خو شیی و ناخو شیدا، له جهنگ و پووبه پوو بوونه وده دا، پیاوان و نافرده تان تتیدا یه کسانن.

۸- (صيام): ﴿وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ﴾، پوژووگرتن، پیاوان و نافرده تان تتیدا یه کسانن.

۹- (حفظ الفرج): ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾، پیاوانی داوینی خو پاریز، هه رووه ها نافرده تانی داوینی خو پاریز.

۱۰- (ذكر الله تعالى كثيراً): ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾، پیاوانی زور خوا له یادو، نافرده تانی زور خوا له یادیش یه کسانن.

هه موو نهوانه ی که بهو شیوه یه و، خاودنی نهو ده (۱۰) سیفه ته ن، له پیاوان و له نافرده تان، له نیر ومی: ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾، خوا لیوردنیک تاییهت و پاداشتیکی مه زنی بؤ ناماده کردوون.

له کو تایی دا نه م فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ دینن، ده فه رموی:

[إِذَا اسْتَيْقَظَ الرَّجُلُ مِنَ النَّوْمِ، فَأَنْقَضَ امْرَأَتُهُ، فَصَلَّيَا رَكَعَتَيْنِ، كُنَّ مِنَ الذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ] (أخرجه أبو داود: ۱۴۵۱، والنسائي في الكبرى: ۱۳۱۰، وابن ماجه: ۱۳۳۵، وأبو يعلى: ۱۱۱۲، وابن حبان: ۲۵۶۹، والحاكم: ۱۱۸۹، وقال: صحيح على شرط الشيخين، ووافقه الذهبي، عن أبي سعيد الخدري، وأبي هريرة).

واته: هەر که پیاو ژنه‌که‌ی خۆی له شه‌ویدا بیدار‌کرده‌وه و، پتکه‌وه دوو پکاتیان کردن، ئەو شه‌وه له: ﴿وَالذَّكِرِ﴾ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّكِرِ ﴿﴾، له ریزی ئەوانه‌دا دهنووسرین، ئەو پیاوو ئافره‌تانه‌ی زۆر یادی خوا ده‌که‌ن.

ئەم ئایه‌ته‌ موباره‌که به راستیی به‌هێزترین به‌لگه‌یه، له‌سه‌ر ئەوه‌ که له ته‌رازووی خوادا، له پتوه‌ری خوادا، په‌گه‌ز ناخوێترته‌وه، په‌نگ و زمان و پتکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ناخوێترته‌وه، په‌چه‌له‌ک ناخوێترته‌وه، به‌لکو خودی مروّفه‌که، ئیمان و عه‌قیده‌که‌ی، کرده‌وه‌که‌ی، په‌وشت و ئاکاره‌که‌ی، ئەوانه‌ سه‌نگی مه‌حه‌ک و پتوه‌ری هه‌له‌سه‌نگاندنی ئەو مروّفه‌ن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی چوارهم ❖

پنجاهوی نهم دهرسه

به پښان!

نهم دهرسه مان له پېنچ نایه تان پټکها توه، نایه ته کانی: (۳۶ - ۴۰)، که تیاندا باسی به سه رهاتی زهید و زهینه ب و لیک جیا بوونه وه یان و، ماره کردنی خوا ی کارزان زهینه ب له پیغه مبه ری خوا ﷺ، کراوه.

هه روه ها باسی نه وه کراوه که که گه یه نه رانی په یامه کانی خوا، جگه له خوا شهرم له هیچ که س ناکهن و، له هه موو دنیا بن باکن، موحه ممه دیش ﷺ کو تایی پیغه مبه رانی خواجه و، به هاتنی موحه ممه د ﷺ دهر گای وه حیسی و پیغه مبه رایه تی گاله دراوه و، دا خراوه و، کو تایی پټهاته و.

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ (۳۶) وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا إِلَيْكَ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (۳۷) مَا كَانَ عَلَى الْتَمَنِ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ (۳۸) الَّذِينَ يَلْفُفُونَ رِسَالَتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنْ بِاللَّهِ حَبِيبًا﴾ (۳۹) مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (۴۰).

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروه‌ها هیچ پیاوێکی برودارو ئافره‌تێکی برودار، هەر کات خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی پریری کارێکیاندا، بۆیان نیه بۆ کاره‌که‌یان (مافی) سهرپشك بوونیان هه‌بێ و، هه‌ر که‌سێکیش سه‌رپێچیی له‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، بێگومان به‌ گومرایه‌کی ئاشکرا گومرا بووه (37) (ئه‌ی موحه‌ممه‌د!) یادیش بکه‌وه که به‌و که‌سه‌ت ده‌گوت که خواش چاکه‌ی له‌گه‌ڵدا کرد بوو و، تۆش چاکه‌ت له‌گه‌ڵدا کرد بوو: هاوسه‌ره‌که‌ت بگه‌ر (به‌پێله‌وه‌و وازی لێ مه‌هێنه‌) و پارێز له‌ خوا بکه، نه‌وه‌ش که خوا ده‌رخه‌ریه‌تی (که بریتیه له‌ ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب له‌ تۆ پاش جیا‌بوونه‌وه‌ی له‌ زه‌ید) ده‌تشارده‌وه‌و (له‌ قسه‌و قالی) خه‌ڵکی ده‌ترسای و، خواش شایسته‌تر بوو که لێی بترسی! ئنجا هه‌ر کات زه‌ید پێو‌ستیی پتی نه‌ما (به‌ زه‌ینه‌ب)، ئه‌وه له‌ تۆمان ماره‌کرد، (حیکمه‌تی ئه‌و یاسایه‌ش ئه‌وه‌یه) که بروداران سه‌باره‌ت به‌ هاوسه‌رگه‌یری کردن له‌گه‌ڵ هاوسه‌ران (ی ته‌لا‌قدراو) ی پیاوای به‌ کوڕ گه‌راوایاندا، سه‌غله‌تیان له‌سه‌ر نه‌بێ، هه‌ر کات (لێیان جیا‌بوونه‌وه‌و) پێو‌ستییان پێیان نه‌ماو، فه‌رمانی خواش جێبه‌جێکراوه‌ (له‌ لایه‌ن برودارانی پاسته‌قینه‌وه‌) (38) پیغه‌مبه‌ر له‌وه‌دا که خوا بۆی بریارداوه، هیچ سه‌غله‌تی له‌سه‌ر نیه (ئه‌مه) یاسای خوا به‌ له‌و (کو‌مه‌ڵ)انه‌دا که پێشتر رابردوون و، فه‌رمانی خواش، نه‌خشه‌یه‌کی دانراوه (پێو‌سته وه‌ک خۆی ئه‌نجام بدری، له‌ لایه‌ن بروداران‌ه‌وه‌) (39) (پیغه‌مبه‌ران) ئه‌وانه‌ی په‌یامه‌کانی خوا ده‌گه‌یه‌نن و، به‌ مه‌زنگرتنه‌وه‌ سامی لێده‌که‌ن و، جگه له‌وی سام له‌ هه‌چکەس ناکه‌ن و، خواش به‌سه‌ لێرسه‌ره‌وه‌ بێت (40) موحه‌ممه‌د با‌ی هیچ کام له‌ پیاوانتان نیه، به‌ل‌کو په‌وانه‌ کراوی خواو کو‌تایی پیغه‌مبه‌ران‌ه‌و، خواش (هه‌میشه) به‌ هه‌موو شتێک زانا بووه (41).

شىكردنه وهى هه ندىك له وشه كان

(الْخَيْرَةُ): (مَصْدَرُ تَغْيَرٍ كَالطَّيْرِ، اِسْمٌ مَصْدَرٍ تَطْيَرٍ، قِيلَ لَمْ يُسْمَعْ فِي هَذَا الْوَزْنِ غَيْرُهُمَا)، وشهى (خَيْرَة) ناوى چاوكه له (تَغْيَر) هوه هاتوه، وهك (طَيْرَة) ناوى چاوكه له (تَطْيَر) هوه هاتوه، (طَيْرَة) واته: فالكرتنه وه، يان ره شىبنى و گه شىبنى، گوتراوه: كه له سهر ئه م كيشه، تهنها ئه وه دووه هاتوونه: (خَيْرَة) سهر پشك بوون و، (طَيْرَة) گه شىبنى و ره شىبنى.

(قَضَى): (أَيُّ أَتَمَّ، وَاسْتَوْفَى)، واته: پتويستى پتئى نهما، كارى پتئى نهما.

(وَوَطَّرَ): (الْوَطَرُ: الْحَاجَةُ الْمُهْمَّةُ وَالنُّهْمَةُ)، (قَضَاءُ الْوَطَرِ: بُلُوغُ مُنْتَهَى مَا فِي النَّفْسِ مِنْ شَيْءٍ)، (وَقِيلَ: الْوَطَرُ: الشُّهُوَّةُ وَالْمَعْبَةُ)، (وَقِيلَ: الْأَرْبُ وَالْحَاجَةُ)، (وَوَطَّرَ) واته: پتويستيه كى گرنگ، تاره زوويهك له شتتكدا، (قَضَاءُ الْوَطَرِ) واته: گه يشتن به نهويهى نامانج، كه له شتتكدا نينسان ره چاوى كرد بئى، گوتراوه: (وَوَطَّرَ) به ماناي ناره زوو دئى، به ماناي خو شه ويستى دئى، گوتراو يشه: به ماناي پتويستى دئى.

(حَرَجَ): (أَيُّ ضَيَّقَ وَائْتَمَ)، واته: (حَرَجَ) به ماناي سه غله تئى و به ماناي گونا هيش دئى.

(حَسِبًا): (مَعَايِبًا أَوْ خَافِظًا)، (حَسِبَ) هه م به ماناي ژميرهر دئى، هه م به ماناي پاريزهر دئى.

(وَحَاتَمَ): (اِسْمٌ فَاعِلٍ مِنْ خَتَمَ)، (خَاتَمَ) ناوى بكهر له (خَتَمَ) هوه هاتوه (خَتَمَ) يانى: تهواوى كرد، كه واته: (خَاتَمَ) ته واو كار، به (خَاتَمَ) يش خويتروده ته وه، (خَاتَمَ)، واته: كوتايى پتوينهر، (خَاتَمَ) واته: كوتايى.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئایه تهكان

(١)- هۆی هاتنه خوارهوهی ئەو ئایه تهی که خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾

لهو بارهوه ئەم گێڕاوهیه ههیه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَزَيْنَبَ: «إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَزُوجَكَ زَيْدَ بْنِ حَارِثَةَ، فَإِنِّي قَدْ رَضِيتُهُ لَكَ»، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَكِنِّي لَا أَرْضَاهُ لِنَفْسِي، وَأَنَا أَيْمٌ قَوْمِي، وَبِنْتُ عَمَّتِكَ، فَلَمْ أَكُنْ لِأَفْعَلْ، فَتَرَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ﴾، يَغْنِي زَيْدًا، ﴿وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾، يَغْنِي زَيْنَبَ، ﴿إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾، يَغْنِي الثَّكَاحَ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ: ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾، يَقُولُ: لَيْسَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ، خِلَافَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾، قَالَتْ: قَدْ أَطَعْتُكَ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ، فَرَزَّجَهَا زَيْدًا وَدَخَلَ عَلَيْهَا^(١).

ئەمە بە چەند سەنەدێک هاتووە کە دیارە لە بێهێزی خاڵی نین، بەلام بە هەموویان تیشکمان بۆ دەخەنە سەر هۆکارو چۆنیەتی دابەزینی ئەو ئایە تانە.

واتە: عەبدوڵلای کوری عەبباس (خوا لێیان ڕازیبێ)، دەلێ: پیغمبەری خوا ﷺ بە زەینەبی فەرموو: (کە کچە پووری خۆی بوو)^(٢)، فەرمووی: دەمەوی لە زەیدت ماره بپرێ، من ئەوم بە هاوسەر بۆ تۆ پەسند کردووە، ئەویش گوتی: ئەو پیغمبەری خوا ﷺ بەلام من بۆ خۆمی بە پەسند نازانم، من ئافەرێ دیارو

(١) ذُكِرَ السَّيَوطِيُّ فِي «الْدَّر الْمُنْتَوَر» ج ٦، ص ١١٠، وَتَسَبُّهُ لَزَيْنَبَ مَرْدَوِيَّة، الْإِسْتِيعَاب، ج ٣ ص ١١٧، وَالطَّبْرِي: (٢٨٥٣٨، ٢٨٥٣٩، ٢٨٥٤٠، ٢٨٥٤١) بِأَسَانِيد لَا تَخْلُو مِنْ ضَعْف.

(٢) واتە: کچی خوشکی بابی بوو، زەینەب کچی ئومەیمەیه، ئومەیمەش کچی عەبدوڵموتەلەبیە، عەبدوڵموتەلەبییش بابی ئومەیمەو، بابی عەبدوڵلای بابی پیغمبەر ﷺ بوو.

بنِ هاوسه‌ری خه‌لکه‌کی خوّم و، کچی پوور (خوشکی بابی) توّم، من به‌وه پازی نیم، نیدی نهم نایه‌ته هاته خوارِی، که ده‌فهرموّی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ﴾، هیچ پیانوکی پروادار بوّی نیه - که مه‌به‌ست پتی زه‌یده - (لیره‌دا وایگو‌توه، به‌لّم له راستیدا مه‌به‌ست پتی عه‌بدولّای برای زه‌ینه‌ب بووه، چونکه عه‌بدولّای پازی نه‌بوو، نه‌گه‌رنا زه‌ید پازی بوو، نیدی به ههر حالّ لیره‌وا هاتوه، به‌لّم نه‌سلّ نه‌ویه که زه‌ینه‌ب و عه‌بدولّای برای پازی نه‌بوون و لیره‌دا وشه‌ی (زیدّ) به هه‌له هاتوه)، ﴿وَلَا مُؤْمِنٍ﴾، هیچ نافره‌تیکِ پروادار، که زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشه (خوا لیتی پازیسی)، بوّیان نیه ﴿إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾، ههر کاتنِ خواو پیغه‌مبه‌ره‌کی بپاریتکیاندا، لیره‌دا مه‌به‌ست ماره‌کردنه له‌و شوتنه‌دا، ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمْ لَخِيْرَةٌ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾، که مافی سه‌رپشک بوونیان هه‌بی له باره‌ی کاری خوْیانه‌وه، واته: مافی سه‌رپشک بوونیان نیه، له کاری خوْیاندا پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی خوا فه‌رمانی پیکردوه، ﴿وَمِنْ بَعْضِ اللَّهِ وَرَسُولُهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾، ههر که سه‌تیکش سه‌رپیچی خواو پیغه‌مبه‌ره‌کی بکات بکات، به شیویه‌کی ناشکرا گومرا بووه، ننجا که نه‌وه هاته خوار، زه‌ینه‌ب گوئی: ﴿قَدْ أَطَعْنَكَ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ﴾، نه‌وه گوپراه‌لّم بوّت، نه‌وه‌ی که حه‌زت لّیه‌وا بکه، نیدی نه‌ویش له زه‌یدی ماره‌کرد و، زه‌ید گواستیه‌وه.

هه‌لّه‌به‌ته عه‌بدولّای براشی که زانی خوا بپاری داوه، نه‌ویش پازیبوو.

(۲) - هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نه‌و نایه‌ته‌ی که خوا تیدا ده‌فهرموّی: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفْ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَخَشِيَ النَّاسُ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (۲۷).

له‌و باره‌وه، چه‌ند گپ‌رداوه‌یه‌ک هاتوون، ئیمه سییان دینین:

(أ) - {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ؓ قَالَ: إِنَّ هَذِهِ الْآيَةَ: نَزَلَتْ فِي شَأْنِ زَيْتَبِ بِنْتِ جَحْشٍ وَزَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا} (أخرجه البخاري: ۴۷۸۷).

واته: نه نه سی کوپی مالیک ﷺ ده لئ: نه م نایه ته له باره ی زهینه ی کچی
جه حش و زهیدی کوپی حاریسه وه، خوا لیان پازیبی، هاته خوار.

(ب) - (عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ يَشْكُو زَيْنَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: اتَّقِ اللَّهَ وَأَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ، قَالَ أَنَسُ: لَوْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَأَبَايَا شَيْئًا لَكُنَّ هَذِهِ الْآيَةُ، فَكَانَتْ تَفْخَرُ عَلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ تَقُولُ: زَوْجُكُنْ أَهَابِيكُنْ، وَزَوْجَنِي اللَّهُ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ) (أخرجه البخاري: ٦٩٨٤).

واته: نه نه س ﷺ ده لئ: زهیدی کوپی حاریسه هات سکاالی هه بوو له
هاوسه ره که ی زهینه ب، پیغه مبه ریش ﷺ هه ده یفه رموو: پاریز له خوا بکه و
هاوسه ره که ت بهیله وه، (دهستی لئ بهرمه ده)، نه نه س ده لئ: نه گه ر پیغه مبه ری
خوا ﷺ هچی شار دبايه وه، نه م نایه ته ی ده شارده وه، دواپی (زهینه ی کچی
جه حش) شانازی به سهر هاوسه رانی دیکه ی پیغه مبه ردا ده کرد ﷺ ده یگوت: تیوه
که س و کارتان ماری پریون، به لأم خوا ی بهرز له سهرووی هه وت ناسمانانه وه،
منی ماره بریوه! (له پیغه مبه ر ﷺ).

(ج) - (عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَتَحْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾، فِي شَأْنِ زَيْنَبَ بِنْتِ جَعْفَرٍ، جَاءَ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ يَشْكُو، فَهَمَّ بِطَلْقِهَا ﷺ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: ﴿أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ﴾ (أخرجه أحمد: ١٢٥٣٣،
والبخاري: ٦٩٨٤، والترمذي: ٣٢١٢، وقال: صحيح، وابن حبان: ٧٠٤٥، والحاكم: ٣٥٦٣).

واته: نه نه س ﷺ ده لئ: که خوا ده فه رموی: ﴿وَتَحْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾، له باره ی زهینه ی کچی جه حشه وه هاته
خوار، که زهیدی هاوسه ری هات بو لای پیغه مبه ر ﷺ سکاالی کردو ویستی
ته لاقی بدات، پیغه مبه ریش فه رموی ﷺ: ژنه که ت له لای خوت بهیله وه، پاریز
له خوا بکه.

پیشتریش گویمان:

زهینه ب دایکی ناوی نومهیمه بووه، کچی عهبدو ملوتته لیب، که ده کاته خوشکی بابی پیغهمبه ری خوا ﷺ (عبدالله) واته: پووری.

ئجنا بابی زهینه ب، ناوی (جه حش) بووه له هۆزی (به نی ئەسه د) و ئەویش له (به نی خوزهیمه) و، بابی هاوپه یمان بووه له گه ل (بنو عبدالشمس) دا، له مه ککه.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوا ﷺ له م نایه تانه دا باسی پرووداوی کمان بو ده کات، که پرووداوی کی گرنگ و هه ستیار بووه له ژبانی پیغهمبه رد ﷺ، ئەویش بریتی بووه له وه، که دواي نه وهی پیغهمبه ری خوا ﷺ زهینه ب - که کچه پووری خو به ی، کچی خوشکی بابیه ق - ده بخوازی بو زهیدی کوپی حاریسه، که کاتی خو ی کۆیله بووه و، پیغهمبه ر ﷺ کردوو یه ق به کوپی خو ی، له سه رده می پش پیغهمبه رابه تید، هه رچه نده زهینه ب و عه بدوللای برای، ناپازی ده بن، به لام دواي نه وهی زهیدو زهینه ب ماوه یه ک پیکه وه ده بن، پیکه وه ناگونجین و، زهید چه ند جار ی ک سکا لای خو ی له چنگ زهینه ب ده باته لای پیغهمبه ر ﷺ، ئەویش پیی ده فه رموی: هاوسه ره که ت بگه ره و بیته وه، له حالیکشدا که خوا ﷺ به شیوه یه ک له شیوه کان، پیغهمبه ری ﷺ حالیکه رده که دواي نه وهی زهید له زهینه ب جیا ده بیته وه، خوا ده ی کاته هاوسه ری پیغهمبه ر ﷺ، له و باره وه ئەم نایه تانه هاوونه خوار، که مشت و مری زۆریان به دواي خو یاندا هیناوه.

خوا ده فه رموی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾، هیچ یواویکی برودار و، هیچ نافره تیکی برودار بۆیان نیه، ﴿إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾، هه ر کاتی خوا و پیغهمبه ره که ی ﷺ بریار یکیان ده کرد، ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَبْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾، که

بە نەسبەت خۆیانەوه لە کاری خۆیاندا مافی سەرپشك بوونیان هەبێ، كە ئایا ئەو فەرمان و بڕیارەى خوا، جێبەجێ بكەن یان نا؟! ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، هەر كە سێكیش سەرپشكی لە خواو پێغەمبەرەكەى ﷺ بكات، ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾، ئەو بە گومرا بوونیكى ناشكرا، گومرا بووه.

ئنجا هەرچەندە وشەى (زَیْد)یان لە حیاتی (عبداللە) بە کارهێنراوه لە هەندى رىوايه تاندا، بەلام وشەى: ﴿لِْمُؤْمِنٍ﴾، مەبەست پێى عەبدوڵلای بۆ زەینەبەو وشەى: ﴿مُؤْمِنًا﴾، مەبەست پێى زەینەبى كچى جەحشە، كە پێغەمبەر وەك كچە پوورنكى خۆى كە تێپاردیوه، فەرموویەتی: تۆ ماره دەكەم لە زەیدی كۆرى حاریسە، ئەویش پەچەلك و نەسەبى خۆى پێ بەرزتر بوو لە هى وى و پارزى نەبوو، هەتا خوا لەسەرى كردە شتیكى ئیجبارى و ناچارى، هەلبەتە بۆ زەینەب ئەو شتیكى ناخۆش بووه و، هەرودەها بۆ عەبدوڵلاش، بەلام خوا حیکمەتێكى گەورەترى لەو پێناخۆش بوونەى ئەوان لە کارەكەدا بینیوه، ئەویش بریتی بووه لە هەلۆهەشاندنەوهى ئەو نەرتەى سەردەمى نەفامى كە كاتێك پیاویك كە سێكى كردووە بە كۆرى خۆى، دواى لە هەموو شتێكدا وەك كۆرى خۆى مامەلەى لەگەڵدا كردو، بۆ وێنە: بۆى نەبووه هاوسەرێك كە هى ئەو كۆرە بووه، دواى ئەو مارهى بكات، وەك چۆن مەرۆف ناتوانى بووكى خۆى، واتە: هاوسەرى كۆرى پاستەقینەى خۆى ماره بكات، بەو شیوەیه مامەلەیان كردو، ئنجا خوا ویستووێتى ئەو عادەتە هەلبۆه شینتێمەوه، ئنجا بەلێ بۆ زەینەب و بڕایەكەى ناخۆش بوو، بەلام حیکمەتێكى گەورەتر لە پێناخۆش بوونی ئەوان، لە کارەكەدا هەبووه، پاشانىش خوا هەم بۆ زەینەب، هەم بۆ بڕایەكەى ئەو فەرەبوو دەكاتەوه، دواى ئەو زەینەب لە زەید جیا دەیتەوه، دەیتە هاوسەرى پێغەمبەر ﷺ كە شانازییهى زۆر گەوره بووه، بۆ زەینەب و بڕایەكەى و بۆ خزمەكانیشی.

﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ﴾، یاد بكەوه! كاتى كە تۆ بەو كەسەت دەگوت، كە خوا ﷻ چاكەى لەگەڵدا كرد بوو، بەوه كە بە مەرۆفى خۆلقاندووه، هیدایەتى داوه، هیتاویەتى بۆ لای

پنځه‌مېر ﷺ، هاتوته نيو نيسلامه‌وه، ﴿وَأَنعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ توش چا كهت له‌گه‌لدا كرد بوو، كه كويله بوو، نازادت كرد بوو، دوايي كردبووت به كوپړي خوټ و ريزت لينا بوو، دوايش كچه پووري خوټت بو خواستبوو، هرچه‌نده كچه پووره‌كه‌شت پټي ناخوش بوو له‌گه‌ل برايه‌كهي، ياد بكه‌وه! كاتيك كه پټت ده‌گوت: ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ﴾، ژنه‌كه‌ت بهيښله‌وه له لاي خوټ، ده‌ستي لي به‌رمه‌ده.

چونكه زهيد ده‌هاته لاي پنځه‌مېري خوا ﷺ و سكالاي ده‌كرد، كه زهينېب خوټي به‌سهرما هه‌لده‌كيشي، ده‌لي: په‌چه‌له‌كي من له هي تو به‌رزتره، تو كويله بووي و نازاد كراوي، من واو تو وا، ليتي بيزار بوو بوو، پنځه‌مېريش ﷺ ده‌يفه‌رموو: بيهيښله‌وه له لاي خوټ.

﴿وَأَنقِ اللَّهُ﴾، پاريز له خوا بكه، ﴿وَنُحْنِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾، شتيكت له دلي خوټدا په‌نهان ده‌كرد، كه خوا ﷺ ده‌رخه‌رو ناشكراكه‌ريه‌تي، كه بريتي بوو له چي؟ بريتي بوو له‌وه كه زهينېب دوايي ده‌بيته هاوسه‌ري تو، نه‌وه‌ي پنځه‌مېر ﷺ زانويه‌تي و په‌نهاني كرده له لاي خوټي، نه‌وه‌يه كه خوا به شيوه‌به‌ك له شيوه‌كان حاليي كرده كه زهينېب دواي نه‌وه‌ي له زهيد جياده‌بيته‌وه، ده‌بيته هاوسه‌ري پنځه‌مېر ﷺ، نه‌وه مانا راسته‌كه‌يه‌تي، نه‌ك نه‌وه كه كه‌سانيكي دل نه‌خوش، پټيان وايه پنځه‌مېر ﷺ عاشقي زهينېب بووه و، خو‌شه‌ويستي زهينېب له دلي خوټدا په‌نهان كرده!! به‌لام نه‌وه هه‌ر پټي تيناچي، نه بيژه‌كاني قورنان ده‌يگه‌يه‌نن، نه سياقه‌كه‌ش ده‌يگه‌يه‌ني و، نه له پنځه‌مېري خواش ﷺ ده‌وه‌شيته‌وه، نه عه‌قل و مه‌نتيقيش قبوولي ده‌كات..

﴿وَنُحْنِي النَّاسَ﴾، هه‌روه‌ها له خه‌لك ده‌ترساي واته: شه‌رم‌ت له خه‌لك ده‌كرد و، مه‌ترسييت لينا هه‌بوو، كه دوايي قسه‌ت له‌سهر بكه‌ن و لومه‌ت بكه‌ن، ﴿وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾، به‌لام خوا ﷺ شايسه‌تر بوو كه ترست ليتي هه‌بي و، شه‌رمي لي بكه‌ي.

بۆيە: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾، كاتىك كە زەيد كارو پىوستى پىنى ئەما، پىوستى غۆي لى ئەنجامدا، دلى لەسەرى ئەما، ﴿زَوَّجْنَاهَا﴾، ئەو لە تۆمان مارە بېرى، ئايا ئەو ەىكە تەكەى چىيە؟ ﴿لِيَكُنَّ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾، بۇ ئەو ەى لەسەر بېرواداران ەىچ سەغلەتتى نەبى، ﴿فِي أَزْوَاجٍ أَذْهَبَتْ لَهُمْ﴾، لە مارە كەرنە ەو ەى ەاوسەرانى ئەوانەدا كە كەردوويانن بە كورى خۇيان، ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾، ەەر كاتى پىوستىيان پىيان ئەما و وازيان لىيەتەن، كە بتوانن مارەيان بكەنەو، نەك وەك ەاوسەرى كورى راستەقىنەيان مامەلەيان لەگەلدا بكەن، وەك كچى خۇيان بن، ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾، فەرمان و كارى خواش ئەنجامدراو.

كەواتە: ئەو ەى خواتەن دەريخستو، كە دەفەرەمۆي: ﴿وَتَخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾، لە نەفسى خۆتدا، لەبەر خۆتەو شتىك پەنەن دەكەى كە خوا ناشرەكەرەت، ئەو ەى خوا ناشرەكەرى كەردو، ەەر ئەو ەى كە زەينەبى لى مارە كەردو، ەىچى دىكەى ناشرەكەرى كەردو، ئنجا ەىكە تەكەشى بەس ئەو ەو ەى نەرتە نەفامىيە كە ەلەبە شىتتەو، كە ەاوسەرانى ئەوانەى پىاوەكان كەردوويانن بە كورپانى خۇيان، كاتى لىيان جيا دەبنەو، بزەنن كە وەك نافرەتەنى دىكە، بۆيان پەوا و ەەلەن، ەاوسەرىگىريان لەگەل بكەن.

﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾، پىغەمبەر ﷺ ەىچ سەغلەتتى لەسەر نە، لە شتىكدا كە خوا بۆى ديارى دەكات، بۆى بېرار دەدات، ﴿سُئِلَ اللَّهُ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ﴾، ئەو ەى ياساى خوايە لە گەلەنتىكدا كە لەو ەو پىش رابردوون، ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾، فەرمانى خواش ئەندازەگىرى بۇ دانراو كراو، نەخشەى بۇ دانراو ەو جىتەجىكرەو.

﴿الَّذِينَ يُسَلِّتُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾، ئەوانەى پەيامەكانى خوا دەگەينەن و، لىنى دەترسىن و جگە لە خوا لە كەسى دىكە ناترسىن، واتە: تۆش لە رىزى ئەوانە داى، ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ حَبِيبًا﴾، خواش بەسە بۇ لىترسىنەو.

لە كۆتایی دا دەفەرمۆی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ﴾، موحەممەد ﷺ باپى ھىچ كام لە پیاوھ كانتان نىھ، چونكە لە سەردەمى نەفامىداو دواترىش كە ئىسلام ھات، ھەر بە زەیدیان دەگوت: (زید بن محمد) زەیدى كۆرى موحەممەد، خوا ئەوھى ھەلۆھ شاندەوھو فەرمووی: موحەممەد باپى ھىچ كامىك لە پیاوھ كانتان نىھ، بۆچى نەیفەرمووه: باپى ئافرەتە كانتان نىھ؟ چونكە ھىچ ئافرەتیک پىغەمبەرى خوا ﷺ تەبەننىی نەكردوھ، بىكات بە كچى خۆى، ناكو بفەرمۆی: باپى ھىچ كام لە پیاوان و ئافرەتانتان نىھ، ئەنیا زەیدى كرد بوو بە كۆرى خۆى لە پىش پىغەمبەرايەتسىدا، ھەلبەتە پىغەمبەرى خوا ﷺ چوار كچىشى ھەبوون: (رقیة و أم كلثوم و زینب و فاطمة) خوا لىیان پازى بن.

﴿وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾، بەلكو موحەممەد ﷺ پەوانەكراوى خوايەو كۆتایی پىغەمبەرانە، ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾، خواش ﷻ بە ھەموو شتێك (ھەر لە ئەزەلەوھ) زانا بووھ و، ھەموو شتێك دەزانى، ھەموو شتێكى لى عەیانەو، ھەموو شتێك بوو خوا ﷻ ئاشكرايە.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

راگه یاندنی نه و راستیه که بابای برودار، ئیر بی یان من، پیاو بی یان نافرته، بۆی نه له بهرانبهر بریاری خواو پیغه مبه ره کهیدا ﷺ مافی سه رپشک بوون و هه لێژاردن به خۆی بدات، به لکو ده بی ملکچ و پابه ند بی، به حوکم و بریاریکه وه که له لایه ن خوا ی پهروه ردگاره وه، یان پیغه مبه رو ره وانه کراوه که یه وه ﷺ، ده رده چی:

خو ﷺ ده فهرمو ی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ (١)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(١) - ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾، هیچ پیاو یکی برودار و، نافرته تیکی برودار بۆیان نه.

(٢) - ﴿إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾، هه ر کاتیک خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ فه رمانتیکیان کرد، بریاری فه رمانتیکیاندا، بریاری نه رکیکیاندا.

(٣) - ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾، که له کاروباری خۆیاندا مافی سه رپشک بوون یان هه بی، خوترا و وشه ته وه: (أَنْ تَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ)، هه ردووکیان یه ک واتایان هه یه، (الْخِيَرَةُ: إِسْمٌ مُضَدَّرٌ تَخْفِزٌ، مِثْلُ الطَّيْرَةِ مِنْ تَطَيَّرَ)، شه رزه یانی زمان ده لێن: ته نیا نه و دوو وشه یه هه ن، که چاوگه که یان له سه ر کیشی (فیعله) ه بی، (خِيَرَة) واته: هه لێژاردن، سه رپشک بوون، (طَيَّرَة) واته: بالنده فراندن، یاخود گه شینی و په شینی کردن، که (خِيَرَة)، له (تَخَفَر) وه هاتوه، واته: هه لێژارد (طَيَّرَة) له (تَطَيَّر) وه هاتوه، له نه صلدا واته:

بالتندی فراند، به لّام بُو نهو دیان به کارهیتناوه، که نه گهر بالتندی که به لای راستدا پوئی و گوتوو یانه: (تَيَامُّوْا) واته: نهو سه فهره، یان نهو کاره خَیرو خوشییه، بیکهن، به لّام نه گهر به لای چه پدا پوئی، گوتوو یانه: (تَشَاهُّوْا) واته: په شبینی گرتووی و نهو کاره یان نه کردوه، که ویستوو یانه بیکهن.

(۴) - ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، ههر که سیّک سه ریچی له خواو پیغهمبه ره که ی ښکات.

(۵) - ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾، به گومرا بوون و سه ریشتوایتیکی ناشکرا، گومرا بووهو سه ری لیشیواوه، وشه ی (ضَلَّ) هم به تیپه رکه ر (مُتَعَدِّي) دی، بُو وینه: (ضَلَّ الطَّرِيقَ)، رییه که ی ونکرد، هم به به رکار نه خواز (لازم) یش دی، وه ک: (ضَلَّ عَنِ الطَّرِيقِ) واته: له رییه که ون بوو، لیره دا: وشه ی (ضَلَّ) هه ردوو واتیه که ی له گه لدا ده گونجین، ده گونجین بلئی: خو ی ون بووه به ون بوویتی ناشکرا، یاخود: ری ونکردوه به ری ونکردنیک ناشکرا.

لهو باره وه ئهم گپر دراو هیه ده خهینه روو:

(الطبري) له تهفسیره که ی خویدا هیتاویه تی: (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: انْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْطُبُ عَلَى قَتَاهُ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ، زَيْتَبُ بِنْتُ جَعْفَرٍ، فَاسْتَنْكَفَتْ، وَأَبَتْ، وَأَبَى أَخُوهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾، فَتَابَعْتُهُ وَرَضِيتُ^(۱)).

واته: عه بدوللای کور ی عه عباس (خوا لتيان رازيبن)، ده لتي: پيغهمبه ري خوا ښک چو بُو نه وه ی بُو گه نجه که ی خو ی زهیدی کور ی حاریسه، زهینه ی کچی جه حش (که کچه پووری خو ی بوو) بیخوازی، به لّام نهو خو ی به زلگرت، ناماده نه بوو، هه روه ها عه بدوللای کور ی جه حش (که برای زهینه ی بوو) ناماده نه بوو، ئیدی خوا ی به رز لهو باره وه نه مه ی ناردده خواو: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا

مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿٦﴾ كَاتِبِكَ خُودِ لَه سەرووی هەوت ئاسمانانەو بەریاری دەركرد، ئنجا زەینەب پازیی بوو و شوێن پیغمبەر ﷺ كهوت، عەبدوللەش بە هەمان شیوە.

ئیمە پێشتر رپوایەتیکمان هینا، دەلێ: مەبەست لە (مُؤْمِنَةٍ) زەینەبە، بەلام مەبەست لە (مؤمن) زەیدە! كه بیگومان ئەو هە راست نیە، چونكه داخواییه كه بۆ زەید كراوه و زەید پێخۆش بووه، ئەك پازیی نەبێ و، بە زۆر ئەو ئن هینانەیی بەسەردا بەسەپترێ، شتی وانە بووه، بەلام ئافەرەتەكه پازیی نەبووه ئەویش لەبەر ئەوێ كه پەچەلەك و نەسەیی خۆی پێ بەرزتر بووه لە هێ زەید، گوتووێتی: من كچه پووری پیغمبەرم ﷺ، بەلام زەید كاتی خۆی كۆیلە بووه و نازاد كراوه، پیغمبەری خوا ﷺ كەدووێتی بە كۆری خۆی، ئنجا ئەو عەدەتەیی بە كۆرگرتن (تەبئیی)یش بە هۆی زەیدەو بە پلەیی یەكەم هەلەوشێنراوه تەو.

كهواتە: مەبەست لە: (مؤمن) بە پلەیی یەكەم عەبدوللەیی كۆری جەشە برایی زەینەب، بەلام وەك زانیان گوتووین: (إِنْ خُصَّوْصَ السَّبَبِ لَا يَمْتَنِعُ شُمُولُ الْمَعْنَى)، واتە: تاییەت بوونی هۆكاری دابەزینی تاییەت، تاییەتە رێگر لە گشتگیربوونی واتایەكەیی، لێرەدا خوا ﷻ نەیفەرمووه: (وَمَا كَانَ لَعَبْدِ اللَّهِ أَنْ يَجْعَلَ لِنَفْسِهِ أَهْلًا وَلَا لِيَنْتَبِ بِنْتِ جَعْلِهِ)، یان (وَلَا لِأَخِيهِ) بەلكو فەرموویەتی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ﴾ هێچ پیاویێکی برپادارو ئافەرەتییکی برپادار بۆیان نیە، كاتێك كه خوا فەرمانێك دەر دەكات و، پیغمبەری خوا ﷺ برپاریك دەدات، مافی سەرشك بوون بە خۆیان بەدن.

كه دەفەرمووی: (مَنْ أَمْرِهِمْ)، (مَنْ: لِلتَّبَعِيَّةِ، أَمْرِهِمْ: شَأْنِهِمْ، وَالْمَعْنَى: مَا كَانَ اخْتِيَارَ بَعْضِ شُؤْنِهِمْ مِلْكًا يَلْكَؤُنَهُ، بَلْ يَتَعَيَّنُ عَلَيْهِمْ اتِّبَاعُ مَا قَضَى اللَّهُ بِهِ وَرَسُولُهُ)، كه دەفەرمووی: ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾، (مَنْ) بۆ هەندێكه، (أَمْرِهِمْ) یانی: حال و كاروباریان، ماناكەشی ئەوێه كه هەلبێژاردنی هەندێك لە كارەكانیان مۆلكی ئەوان نیە، بەلكو لەسەریان پێویستە شوێن ئەو بەكهون، كه خواو پیغمبەرەكەیی ﷺ برپاری لاسەر دەدەن.

سبی کورته سهرنج

(۱) - مروّفی مسؤلمان نیر، یان مّ، گوره یان گچکه، له به‌رانبهر فهرمانی خوادا و، له به‌رانبهر فهرمانی پیغهمبه‌ری خوادا ﷺ، جگه له ملکه‌چ بوون و فهرمانبه‌ربوون، هیچ هه‌لوئستیکی دیکه‌یان لّ ناوه‌شیتته‌وهو بو ره‌وا نیه.

(۲) - لیره‌شدا پله‌و پایه‌ی هاوه‌لّان به‌ نّرو مّیانه‌وه، ده‌رده‌که‌وو، که‌ هاوه‌لّانی پیغهمبه‌ر ﷺ چهند ملکه‌چ بوون بو بریاری خواو پیغهمبه‌ره‌که‌ی ﷺ، با له دلّیشدا پّیان خوش نه‌بوو، به‌لّام پایه‌ندی به‌ تاین و به‌رنامه‌ی خواوه و، پایه‌ندی به‌ فهرمانی سه‌رووی خووه، نه‌به‌ستراوده‌ته‌وه به‌وه‌ی هه‌میشه‌ مروّف نه‌و شته‌ی له شانی خوش بّ و پّیخووشبّ، وه‌ک له فهرمایشته‌کانی پیغهمبه‌ردا ﷺ هاتوه: (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ، فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهًا، مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ؛ فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ، فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ) (أخرجه أحمد: ۶۲۷۸، البخاري: ۶۷۲۵، ومسلم: ۱۸۳۹، وأبو داود: ۲۶۲۶، والترمذي: ۱۷۰۷، والنسائي: ۴۲۰۶، وابن ماجه: ۲۸۶۴، عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ).

واته: مروّفی مسؤلمان له‌سه‌ری پّیویسته‌ گوترايه‌لّ بّ و فهرمانبه‌ر بّ، له شتیکدا که‌ هه‌زی لّ ده‌کات و، له شتیکدا که‌ هه‌زی لّ ناکات، مادام فهرمانی پّ نه‌کرّ به‌ سه‌رپّچی، نّجا نه‌گه‌ر فهرمانی پّکرا به‌ سه‌رپّچی، نه‌گوترايه‌لیی هه‌یه‌و، نه‌ فهرمانبه‌ریی.

(۳) - له‌ پروونکه‌ره‌وانی واتاکانی قورّان، نه‌وه‌نده‌ی من سه‌رنجم داو، که‌ نیزیکه‌ی سی (۳۰) ته‌فسیرم له‌ لایه، ته‌نیا (محمد الطاهر بن عاشور) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱) گوتوویه‌تی: ئایه‌تی ژماره (۲۶)، مه‌که‌که‌یه، چونکه‌ زه‌یدو زه‌ینه‌ب (خوا لّیان رازیبّ) له‌ مه‌که‌که‌ هاوسه‌رگیریان کردوه پّیش کوچکردن بو مه‌دینه! نه‌وانی دیکه‌ هه‌موویان راپان وایه،

که نه خێر ئه و مه سه له یه له مه دینه بووه و، ئه و ئایه ته موباره کەش به پێی قسه ی ئه و
بێ، ده بێ له مه ککه دابه زبێن و دوا یی خرابێته گه ل سوورەتی (الأحزاب)!

به لām له راستیدا هیچ به لگه یه کی به ده سه ته وه نیه، بۆیه رایه که ی به بیهێز
و ره تکراره داده نرێ، چونکه سوورەتی (الأحزاب) هه مووی به یه که وه هاته،
ئنجا ئه و ده لێ: ئه و ئایه ته پێشتر هاته وه به ته نیا، به لām دوا یی مه سه له ی
جیا بوونه وه ی زه یدو زه ینه ب له مه دینه پروویداوه، به لām به لگه یه کی وای
نه هێناوه، بۆیه پستی پێ نابه سترێ.

مهسه لهی دووه م:

سووکه گلهیهک له لایهن خوا ی کارزانه وه له یتغه مبه ر موحه مهده ﷺ، به هو ی شهرم و ترس هه بوونه وه له خه ئک، له مهسه لهی هاوسه رگری کردنی له گه ل زهینه ی کچه پووریدا، پاش جیا بوونه وهی له زهید و، راگه یاندنی خوا ﷺ، که دوا ی په یوه ندیی نه مانی زهید به زهینه به وه، زهینه ی لئ ماره کردوه و، حیکمه ته که یشی هه لوه شانده وهی نه ریتی نه فامانه ی به کوپ کردن (تبی) بووه، که له سه رده می نه فامیدا بووه:

خو! ﷺ ده فه رموی: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِكَىٰ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٢٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٢٩﴾﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له شازده بر گه دا:

(١) - ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ یاد بکه وه! کاتیک به و که سه ت ده گوت: که خوا چاکه ی له گه ل کردوه و، توش چاکه ت له گه ل کردبوو، ئه و که سه به ته نکید زهیدی کوپی حاریسه ی شه را حیلی که لبیه، که له هو ی (الکلبی) بووه.

(٢) - ﴿أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ﴾، ژنه که ت له لای خو ت بو ئیله وه و، پارێز له خوا بکه.

تایا چاکە کردنی خوا لەگەڵ زەیددا چی بوو؟ بێگومان زۆر شت بوو و
نەمانە هەندێ لە چاکەکانن:

یەكەم: کە زەید و ھەموو مەزھەکان تێیدا بەشدارن، کە خوا لە نەبوونەو ھێناویەتە دی
و، بە مەزھەکانی تێر و تەواو خۆلقاندوویەتی.

دووەم: کە تەبەقەبەندی زەید و پەرواداران بوو، ئەویش ئەو بوو کە دوایی خوا ھیدایەتی
داوە و، ئیمانی ھێناوە و ھاوتە ئێو ئیسلامە.

سێھەم: کە تەبەقەبەندی خۆی زەید بوو و جیا کەرەوێ بوو لەوانی دیکە، بریتی بوو
لەو کە:

أ- قسمة في كوتوتة كهل پیغەمبەری خوا ﷺ، پیش ئیسلام، قسمة في چوتە لای موحەممەدی
کۆری عەبدوللای کۆری عەبدولموتەلەب ﷺ و ئەوی ھەلبێزاردووە بەسەر کەس و کارە کەیدا.

ب- پیغەمبەریش ﷺ لە پاداشتی ئەویدا، ئەوی کردووە بە کۆری خۆی، کە ئەو شانازییەکی
گەورە بوو بە زەید دراوە، بۆیەش باب و مام و براوەکە کە ھاتن بە دواییدا، رازی
بوون و، پیغەمبەریش ﷺ پیش ئیسلام زەیدی کردووە بە کۆری خۆی و، قورەیشی بە
شاید گرتووە بە زەیدیان کوتووە: (زَيْدُ بْنُ مُحَمَّدٍ).

ج- ھەرەھا ئەو کە خوا زەیدی لە چنگ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەربازکردووە.

د- دواییش موحەممەد ﷺ خوا کردوویەتی بە پیغەمبەری کۆتایی خۆی ﷺ و، زەیدیش
بەکەمین کەسێک بوو لەوانە ئێی نزیك بوون و پەروای پێھێناوە.

ئەوانە ھەموویان چاکە کۆری بوون لەسەر زەید ﷺ.

چاکە پیغەمبەریش بەسەر زەیدەو ئەو بوو کە:

١- نازادی کردووە لە کاتی کەدا کۆیلە بوو و، کردوویەتی بە کۆری خۆی.

٢- خۆشەویستیەکی تەبەقەبەندی بۆ ھەبوو.

۳- کچه پووری خوئی بوئی خواستوه.

۴- پیغمبه‌ری خوا ﷺ هیچ سوپایه کی نه‌ناردوه، یان به‌شیک له سوپایه‌ک که زه‌یدی کوری حاریسه‌یان تیدابوو بی، مه‌گه‌ر زه‌یدی کردوه به‌فه‌رمانده‌یان، دیاره زه‌ید پیاوکی شایسته‌و لیوه‌شاوه بووه.

هه‌لبه‌ته‌هه‌لک‌یک‌یش تانه‌یان له‌و کردوه‌و هه‌لو‌تسته‌ی پیغمبه‌ر ﷺ داوه، به‌لام پیغمبه‌ری خوا ﷺ گوئی نه‌داوه به‌تانه‌ لیدانی ته‌وان، چونکه‌ تانه‌ لیدانی ته‌وان له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌بووه، زه‌ید شایسته‌ نه‌بی و که‌فانه‌ق نه‌بی، به‌لکو له‌به‌رنه‌وه‌ بووه‌ که‌ کاتی خوئی کۆبله‌ بووه‌ و نازادکراوه.

که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ﴾، ژنه‌که‌ت هه‌ر له‌لای خوئ به‌یله‌وه‌و مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکه، ﴿فَالْإِمْسَاكُ: مُسْتَعَارٌ لِبَقَاءِ الصُّحْبَةِ، تَشْبِيهًا لِلصَّاحِبِ بِالشَّيْءِ الْمُمْسَكِ بِالْيَدِ﴾، وشه‌ی (إِمْسَاك) خوازراوه‌ته‌وه‌و بو‌مانه‌وه‌ی هاوه‌لایه‌تی، که‌ نه‌و هاوه‌له‌، ته‌شبهه‌ ده‌کری به‌ شتیکه‌وه‌ که‌ به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ی، ئنجا له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیاو تافه‌رت ده‌خوازی، هه‌یشتنه‌وه‌و ده‌ست لیبه‌ردانی ژن به‌ ده‌ستی پیاوه، بو‌یه‌ فه‌رمو‌یه‌تی: له‌ لای خوئ به‌یله‌وه‌.

﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾، واته: پاریز له‌ خوا بکه، له‌ مامه‌له‌ت له‌گه‌ل زه‌ینه‌دا، لی‌بوردنت هه‌بی، سه‌ماحه‌ت هه‌بی و، ته‌حه‌م‌مولی بکه، چونکه‌ زه‌ینه‌ب خوئی به‌سه‌ر زه‌یددا هه‌لک‌یشاوه، خوئی پی له‌و به‌رزتر بووه، وه‌ک له‌ هه‌ندی ریوایه‌تاندا هاته‌وه.

۳- ﴿وَنُفِخَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾، یاد بکه‌وه! کاتیک که‌ تو نه‌وه‌ی خوا ئاشکراکه‌ریه‌تی، له‌ دلی خوئدا په‌نه‌انت ده‌کرد، ئنجا ئایا نه‌وه‌ چی بووه‌ که‌ خوا دوا‌یی ده‌ریخسته‌وه؟ بریتی بووه‌ له‌ هاوسه‌رگیری کردن له‌گه‌ل زه‌ینه‌دا.

خوا ﷺ پیغمبه‌ری خوئی موحه‌مه‌د ﷺ ناگادار کردۆته‌وه، که‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی زه‌ید ده‌ست له‌ زه‌ینه‌ب هه‌لده‌گری و، لیک جیا‌ده‌بنه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیکه‌وه

ناگونجین، زهینهب ده‌بته هاوسه‌ری تۆ، تاكو نهو نه‌رته‌ی سه‌رده‌می نه‌فامی به‌وه هه‌لبوه‌شینه‌ته‌وه، كه به‌كوپ كراو (مُتَبْنِي)‌یان به‌كوپی پاسته‌قینه‌یان داده‌نا، كه‌واته: هاوسه‌ره‌كه‌بشیان به‌مه‌چهم داده‌نا، بۆ نهو كه‌سه‌ی نهو پساوه‌ی به‌كوپی خۆی كرده‌وه.

به‌لام كاتيك زهینهب كه‌هاوسه‌ری زه‌ید بووه، خوا له‌په‌غه‌مبه‌ری خۆی ﷺ ماره‌ی كرد، كه‌كاتی خۆی موحه‌مه‌د به‌حساب بابی زه‌ید بووه، مانای وایه نهو عاده‌ته له‌په‌گ و ریشه‌وه هه‌تراوه‌ته ده‌ری و هه‌لبوه‌شینه‌ته‌وه، خوا‌ی په‌روه‌ردگار په‌غه‌مبه‌ری خۆی، موحه‌مه‌دی ﷺ بۆ نهو نه‌زمونه‌ قورسه هه‌لبه‌زاردوه.

كه‌واته: ﴿وَتَخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾، نهوه كه‌خوا ناشكراكه‌ریه‌تی له‌دلی خۆندا په‌نهانی ده‌كه‌ی، بریتی بووه له‌هاوسه‌رگیری كردن له‌گه‌ل زه‌ینه‌بدا، چونكه‌خوا دوا‌یی هه‌ر نه‌وه‌ی ده‌رخسته‌وه.

(٤) - ﴿وَتَخْفَىٰ النَّاسَ﴾، سام له‌خه‌لكی ده‌كه‌ی، وشه‌ی (النَّاسَ)، (أل) بۆ ناساندن (عَهْد) ه، یانی: له‌خه‌لكه‌كه، خه‌لكه‌ زانراو و ناسراوه‌كه، واته: مونا‌فیه‌كان و دلنه‌خۆشه‌كان، له‌وانه ده‌ترسێ، هه‌لبه‌ته‌ له‌ترسانه‌كه مه‌به‌ست نه‌وه بووه: شه‌رمیان له‌ده‌كه‌ی، ترس و بیمی نه‌وه‌ت هه‌یه دوا‌یی قسه‌ت له‌سه‌ر بکه‌ن.

(٥) - ﴿وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾، به‌لام خوا شایسته‌تره كه‌شه‌رمی له‌بكه‌ی، ترست به‌رانبه‌ری هه‌بێ، نه‌كه نهو خه‌لكه‌ دلنه‌خۆش و مونا‌فیه‌كه، (الْخَشْيَةُ: هُنَا كَرَاهِيَّةٌ مَا يُرْجَفُ بِهِ الْمُنَافِقُونَ)، لێره‌دا مه‌به‌ست له‌(خَشْيَةً) پێناخۆش بوونی نه‌وه‌یه، كه‌دوا‌یی مونا‌فیه‌كان بیکه‌نه كه‌ره‌سته‌ی پڕ و پاگه‌نده‌و بانگه‌شه‌ی خراپ له‌دژی په‌غه‌مبه‌ر ﷺ.

زانایان باسیان كرده‌وه كه‌نایا نه‌وه‌ی كه‌په‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌نهانی كرده‌وه له‌ده‌روونی خۆیدا، چی بووه؟

به‌داخه‌وه كه‌هه‌ندیک له‌تفسیره‌ موخته‌به‌ره‌كان وه‌كه‌تفسیری (الطبري) و (القرطبي) و ژماره‌یه‌کی دیکه له‌تفسیره‌كان، هه‌رچه‌نده‌ دوا‌یی (القرطبي)

پایه‌های دیکه‌ی زال کرده، به‌لام هه‌ندیکیان ده‌لین: نه‌وه‌ی که پیغهمبه‌ری خوا
 ﷺ له ده‌روونی خویدا په‌نهانی کرده، بریتی بووه له خوښه‌ویستی و عیشقی
 بو زه‌ینه‌ب!!

به‌لام به ته‌نکید نه‌و پایه راست نیه، چونکه نه‌وه‌ی خوا ده‌فرموو: نه‌وه
 له دلی خو‌ندا په‌نهان ده‌که‌ی، که خوا ناشکراکه‌ریه‌تی، ﴿وَنُخَوِّنِي فِيْ نَفْسِكَ
 مَا اَلَّهُ مُبْدِيهِ﴾، یانی: (مَا اَلَّهُ مُظْهِرُهُ) نایا خوا دوا‌یی چی ده‌ر‌خستوه؟ خوا
 نه‌وه‌ی ده‌ر‌خستوه که زه‌ینه‌ب له تو ماره ده‌که‌ین، که‌واته: خ‌وای په‌روه‌ردگار
 پیغهمبه‌ری ﷺ خو‌ی ناگ‌دار کردو‌ته‌وه، د‌وای نه‌وه‌ی زه‌یدو زه‌ینه‌ب لیک جیا
 ده‌بنه‌وه، تیمه زه‌ینه‌ب له تو ماره ده‌که‌ین، ننج‌ا نایا نه‌وه له چ پ‌یه‌که‌وه
 خوا ﷺ نه‌وه‌ی به پیغهمبه‌ر راگه‌یاندوه؟ یان به نیل‌هام بووه، یان به وه‌ج‌یی
 بووه، یاخود له خه‌ونی‌ک‌دا بووه، هه‌روه‌ک چو‌ن پ‌تش نه‌وه‌ی دایک‌مان عانی‌شه
 (خوا ل‌تی راز‌بین) ب‌ینیت، جیریل وینه‌که‌ی پ‌شان‌داو پ‌یگو‌ت‌وه: نه‌وه ده‌بیت‌ه
 هاوسه‌ری تو، وه‌ک دایک‌مان عانی‌شه گ‌یراویه‌ته‌وه:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أُرِيْتُكَ فِي الْمَنَامِ مَرَّتَيْنِ، إِذَا
 رَجُلٌ يَخْمَلُكَ فِي سَرَقَةٍ حَرِيرٍ، فَيَقُولُ: هَذِهِ أَمْرَاتُكَ فَأَكْشِفُهَا، فَإِذَا هِيَ أَنْتَ، فَأَقُولُ: إِنْ
 يَكُنْ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُنْضِهِ [أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٦٨٢، وَمُسْلِمٌ: (٢٤٣٨)]

واته: عانی‌شه گ‌وت‌وویه‌تی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرمووی: (ته‌ی عانی‌شه!) دوو
 جار‌ان له خه‌ون دا تو‌یان پ‌شان‌دام، پ‌یاو‌ت‌ک له پ‌وشاک‌ت‌کی ناو‌ریشم دا هه‌لیگ‌رت‌بووی
 (وینه‌که‌ت) ده‌یگ‌وت: نه‌مه نافرده‌ته‌که‌ته، منیش په‌رده‌که‌م لا ده‌دا، تو بووی،
 منیش ده‌مگ‌وت: نه‌گ‌هر نه‌مه له خواوه ب‌ی ده‌پ‌رو‌ت‌ینن.

(٦) ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾، د‌وای نه‌وه‌ی زه‌ید پ‌ت‌و‌یستی پ‌تی نه‌ما و، کار‌ی خو‌ی
 له‌گ‌ه‌ل ته‌واو کرد، (قَفَى: أَيْ أَتَمَّ وَاسْتَوَى) ته‌واوی کرد، (الْوَطَرُ: الْحَاجَةُ الْمُهْمَةُ)، پ‌ت‌و‌یستی
 گ‌رنگ، یاخود ناره‌زوو، د‌وای نه‌وه‌ی زه‌ید ناره‌زووی لی نه‌ما، یاخود ج‌یی دیکه مه‌به‌ستی
 نه‌بوو له لای خو‌ی بیه‌ت‌ل‌یه‌ته‌وه، ل‌تی ب‌یزار بوو.

(۷) - ﴿رَوَّحْنٰكَهَا﴾، له تۆمان ماره بری، له ئیو هه موو هاوه لانی به پززی پتخه مبهردا ﷻ،
ناوی زهید له قورئاندا هاتوه، نهویش لیره دا هاتوه، یه ک جار.

که دهفه رموی: ﴿رَوَّحْنٰكَهَا﴾، واته: له تۆمان ماره بری:

هه ندیک له زانا بایان گو توویانه: (أَذِنَا لَكَ أَنْ تَرْوِجَهَا) ئەوه مۆله مان دای، که
ماره ی ببری، خوازی بکهی، بیخوازی له کس و کاری و ماره ی بکهی.

به لام پای یه که میان به هیزتره و خوی کارزان که ماره ی کردوه و، پتویستی
به وه نه بووه له کس و کاری بیخوازی، چونکه خوا له سهرووی ههوت
ناسمانانه وه، لئی ماره بریوه.

ئنجایا حیکمهتی ئەوه چیه که دهفه رموی: ﴿رَوَّحْنٰكَهَا﴾، که
خویراویشه توه: (رَوَّجْنٰكَهَا)، له تۆمان ماره بری، ههردوو خویراوه که هه ریه ک
واتایان هه یه؟ حیکمه ته که ی ئەوه یه که دهفه رموی:

(۸) - ﴿لَیْکَ لَا یَكُوْنُ عَلَی الْمُؤْمِنِیْنَ حَرَجٌ فِیْ اَرْوَاجِ اَدْعِیَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾،
بۆیه (زه نه ب) مان له تۆ ماره کرد، تا کو پرواداران سه غله تیان له سه ر نه ب، به رانه بر
به هاوسه رانی به کوپ کراوه کانیان، دوا ی ئەوه ی پتویستیان پتای نامینتی و لئیان جیا
ده بنه وه، واته: هوکاری ئەوه که خوا ﷻ زه پنه ی له تۆ ماره بری، ئەوه یه که ئەو
نه رتیه ی پتای هه لپوه شینیته وه و، پرواداران له به رانه بر هاوسه رانی ئەو که سانه دا، که
پیشتر به کوپی خوینیان کردوون، هه ست به سه غله تی نه کن، هه ر کات له گه ل ئەو
نا فره ته دا و یستیان بینه هاوسه ری یه کدی، له به ر ئەوه ی دوینتی هاوسه ری بابایه ک بووه،
که ئەو پیاوه ئەو بابایه ی کردوه به کوپی خو ی.

(۹) - ﴿اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾، کاتیک پتویستیان پتای نامینتی و، لئیان جیا ده بنه وه.

(۱۰) - ﴿وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا﴾، فره مانێ خواش جیه جیکراوه، (أَي مَتَّبِع مُتَمَتَّلًا، فَلَا
یَنْتَزِعُهُ اَحَدٌ عَنْهُ)، فره مانێ خوا ده بی په یه وه ی لیکراو بی و، جیه جیکراو بی و هیچ که س
خو ی لی به پاک نه گری، واته: پتی وایی، که نابی ئەو فره مانه جیه جی بکری.

به عه‌په‌بیی ناوای لی دیته‌وه: (آی: فَلَمَّا اسْتَمْتُمْ زَيْدًا مَّعَاشِرَةً زَنْبًا، فَطَلَقَهَا، فَلَمْ يَبْقَ لَهُ حَاجَةٌ فِيهَا زَوْجَانِهَا)، هه‌ر کاتیک زه‌ید ماوه‌ی مامه‌له و هه‌ئسوکوه‌ی زن و میت‌دابه‌تیی له‌گه‌ل زه‌ینه‌بدا ته‌واو کرد، وازی لی هیناو کاری پی‌ی نه‌ما، یاخود ناره‌زووی لی‌ی نه‌ما، (زه‌ینه‌ب) مان له تو ماره‌بری، هه‌لبه‌ته دوا‌ی نه‌وه‌ی عیدده‌ی به‌سه‌ر ده‌چیت.

(وَطَّرَ) که به (اُوطَّارَ) کۆده‌کریته‌وه، هه‌روه‌ک (الشوکانی) کتیی‌کی هه‌یه به ناوی (نیل الأوطار)، (وَطَّرَ) به مانای پی‌ویستی دی، به مانای ناره‌زووش دی، به مانای کاری گرنگیش دی، پی‌ویستییه‌ی گرنگ (الْحَاجَةُ الْمُهْمَةُ).

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾، نه‌مه دوو واتایان ده‌گه‌یه‌ن:

أ- مه‌به‌ست فه‌رمانی ته‌شرعیی خوا‌یه، فه‌رمانی خوا که ده‌نیتری به پی‌غه‌مبه‌ردا ﴿يُحِبُّهُ جِبَّهَ جَيْكَرَاهُ، وَاتَه: هه‌ر ده‌بن جیه‌جی بکری و، لام و جیمی تیدا نه‌کری.

ب- مه‌به‌ست له (أَمْر) فه‌رمانی ته‌کوینی خوا‌یه، نه‌وه‌ی خوا ویستی له‌سه‌ر بن، جیه‌جی ده‌بن و، هیچ شتیک ناتوانی له بریدا بیته‌په‌رچ.

ئجا خوا له‌سه‌ر نه‌و بابه‌ته به‌رده‌وام ده‌بن و، ده‌فه‌رموی:

(۱۱) - ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾، پی‌غه‌مبه‌ر ﴿يُحِبُّهُ سَهْغَلَتِي وَ گونا‌هیک له‌سه‌ر نیه، له‌وه‌دا که خوا بو‌ی دیاریک‌کردوه.

﴿فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾، (آی: قَدَرَهُ اللَّهُ لَهُ)، خوا بو‌ی دیاریک‌کردوه، یاخود (أَذِنَ اللَّهُ لَهُ بِهِ)، خوا مؤله‌تی داوه.

(۱۲) - ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾، واته: نه‌وه یاسای خوا‌یه، له‌وانه‌دا که پی‌شتر رابردوون، (سُنَّة: مَفْعُول مَطْلُوق)، (سنة) به‌رکاری رده‌هایه، یانی: (سُنَّ اللَّهُ سُنَّةً فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ)، نه‌وه یاسای خوا‌یه دایناوه له‌گه‌لانی رابردووشدا، یاخود له پی‌غه‌مبه‌رانی رابردووشدا، نه‌گه‌ر خوا شتیک بو‌ی پی‌ویست کرد بن، شتیک بو‌ی دانابن، مؤله‌تیک دابن،

هیچ سه غله تیان له سه ر نه و گونا هیان ناگات و، که سیش بۆی نیه نه وه دیان بۆ بکاته مایه ی تانه لیدان.

(سُنَّة) به مانای یاسا دی، له ته سلّی زمانێ عه ڕه بییدا (السُّنَّة: السَّيْرَةُ مِنْ عَمَلٍ أَوْ خُلُقٍ يَلْزِمُهُ صَاحِبُهُ)، (سُنَّة) به مانای ره فتار له کردارو ناکار دی، که خاوه نه که ی پتوه په یوه ست بێ و له سه ری به رده وام بێ.

که ده فه رموی: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾، (ای: سَنَ اللَّهُ سُنَّتَهُ فِي الَّذِينَ مَضَوْا سَابِقًا) نه مه یاسای خوا به دایناوه، له وانه دا که پێشتر ڕا بر دوون، ننج ا چ مه به ست پێغه مبه ران بێ، چ گه لان و کۆمه لگا کان، بن.

۱۳- ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾، فه رمانی خواش ڕیاریکی نه ندازه گیری کراوه، (قَضَاءٌ مَقْضِيًّا)، (الْقَدَرُ: إِنْجَازُ الْأَشْيَاءِ عَلَى صِفَةٍ مَقْصُودَةٍ، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنْ «الْقَدْر» وَهُوَ الْكَمِيَّةُ الْمَضْبُوتَةُ)، واته: (قَدَرُ) ڕه تیه له هێنانه دیی شته کان، له سه ر سیفه تیکی به تاما نجگه یرو، که وشه ی (قَدَرُ) له (قَدَر) ده وه هاتوه، (قَدَر) یش به نه ندازه ی دیاری یکه روه ی شتیک ده کو ترێ.

که واته: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾، واته: فه رمانی خوا ڕیاریکی نه ندازه گیری زانرا و دیاری یکه روه، واته: ده بوو هه ر به و شتیه به بێت.

لێ ره ش دا ده گونجێ (أَمْرُ اللَّهِ) مه به ست پێی (الأمر التكويني) بێ، واته: فه رمانی هێنانه دی خوا ﷻ.

ده شگونجێ مه به ست پێی (الأمر التشريعي) بێ، واته: فه رمانی یاسایی خوا، که له میانی و یستی مرو فه کاند، یاسا کانی خوا جێ به جێ ده بن، یان جێ به جێ نابن.

۱۴- ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ﴾، کێن نه وانه ی له پێش پێغه مبه ردا ڕا بر دوون؟ نه وانه ی که په یامه کانی خوا ده گه یه نن.

(۱۵). ﴿وَيَحْشَوْنَهُ، وَلَا يَحْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾، بەس لەو دەترسین و سامی لێ دەگەن و، جگە لە خوا ﷻ لە کەسی دیکە ناترسین و، سام لە کەسی دیکە ناکەن، شەرم لە کەسی دیکە ناکەن.

(۱۶). ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَیْبًا﴾، خواش ﷻ بەسە بۆ ژماردن و پاراستن، چونکە (حەسێب) دەگونجێ بە مانای (مُحَاسِب) بێ، واتە: ژمێرەر و، دەشگونجێ بە مانای (حَافِظ) بێ، بە مانای پارێزەر، خوا ﷻ بۆ سەر ژمێرکردنی شتەکان و ژماردنیان و، بۆ پاراستن و کۆنتڕۆڵکردنیان، بەسە.

مهسه له ی سینه م:

پاگه یاندنی نه و راستیه، که موحه ممه د ﷺ بابی هیچ کام له پیاوانی بر وادار
نیه، به لکو نوینه ری خواو کو تایی پیغه مبه رانه:

نهم تابه تانه هم موویان پیکه وه په یوه ستن، هم موویان بو هه لوه شانده وهی عاده تی
به کوړ کردن (تَبْنِي)، هاتوون، چونکه همیشه به زهیدیان ده گوت: (زَيْدٌ بَنُ مُحَمَّدٍ)،
به لأم زهید بابی ناوی حاریسه ش کوړی شه پاحیل بوو، له عه شیره تی (قَلْبِي) بوو:

خوا ﷺ ده فهرموو: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ
وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿١٠﴾

شیکردنه وهی نهم تابه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾، موحه ممه د ﷺ بابی هیچ کام له
پیاوانتان نیه، واته: نه بابی زهیده، نه بابی جکه له زهیدیه له پیاوان، تاپا بوچی باسی
نافره تانی نه کردوه؟ چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ هیچ نافره تیکی ته به ننی نه کردوه، پیش
پیغه مبه رایه تیی، هه روه ها دواي پیغه مبه رایه تییش، که هه تا نهم تابه تانه هاتوونه
خوارو به کوړ کردن (تَبْنِي) یان قه ده غه کردوه، هه ر په و بووه، هه روه ک چوڼ شه پاپ
خواردن و قوماریش په و بوون، تا کو خوا قه ده غه ی کردوون.

(۲) - ﴿وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ﴾، به لأم موحه ممه د ﷺ په وانه کراوی خوایه، وشه ی (رَّسُولٌ) به
مانای (مُرْسَلٌ) ده، واته: تیر دراو، په وانه کرا و، (نَبِيٍّ) یان (فَعِيلٌ) ی به مانای (فَاعِلٌ) ده، (نَبِيٍّ)
واته: (مُنْبَأٍ) که سیک که هه و آل ده دات، یا خود (فَعِيلٌ) ی به مانای (مَفْعُولٌ) ده، به مانای
(مُنْبَأٍ)، که سیک که هه و آلی پښ دهر تی، که پیغه مبه ر ﷺ و پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ) هم موویان هم هه و آل دهر بوون، هم هه و آل پیدرا و بوون، هم هه و آلیان داوه
به خه لک، هه و آلی تابه ته که خوا بو ی ناردوون، هم به شتو دهی تابه تییش خوا هه و آلی
پنداون و بو ی ناردوون.

وشەى: ﴿وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ﴾، بە سى شىئود خوئندراوه تەهوه:

بەك: ﴿وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ﴾.

دوو: (وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ).

سى: (وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ).

ئەمانە سى جوړە خوئندنهوه (قراءة) ن و ھەر سىکیان بەك و اتایان ھەبە.

(٣) - ﴿وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﷺ﴾، ھەرودەھا کوٹایى پێغەمبەرانە.

ئەویش بە ﴿وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﷺ﴾، خوئندراوه تەهوه، خوئراویشە تەهوه: (وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ)، بە بۆر (خَاتَمَ) خوئندراوه تەهوه، ھەرودەھا وشەى (خَاتَمَ) یش یانى: کوٹایى، بە (خَاتَمَ) یش خوئراوه تەهوه واتە: کوٹایى پێھێنەر.

(٤) - ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﷻ﴾، خواش بە ھەموو شتێك زاناىە.

كەواتە: (خَاتَمَ: أَي خُتِمُوا بِهِ كَالْخَاتَمِ وَالطَّابِعِ لَهُمْ)، وەك چۆن شتێك مۆر دەكرى، ناوا پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بە موخەمەد ﷺ خەتم كراون و كوٹایانە، ھەرودەھا (خَاتَمَ: خَتَمَهُمْ وَجَاءَ آخِرُهُمْ)، واتە: ئەو خەمى كردوون، ئەو كوٹایى پێھێناون، وەك پێغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتێكیدا دەفەرموى:

(إِنْ مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا، فَأَحْسَنَتْهُ، وَأَجْمَلَتْهُ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطْوِلُونَ بِهِ، وَيَجْعَبُونَ لَهُ، وَيَقُولُونَ: هَلَّا وَضَعْتَ هَذِهِ اللَّبَنَةَ! فَأَنَا اللَّبَنَةُ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ) (أَخْرَجَهُ الْبَغَارِيُّ: ٦٨٥٤، وَمُسْلِمٌ: ٢٢٨٣).

واتە: بێگومان وێنەى من و وێنەى پێغەمبەرانی پێش من، وەك ئەوە وایە كە بیاوێك كۆشكێكى دروستكردبى، زۆرى چاككردبى و جوانكردبى، بەلەم بەك خشت مابێت لە گۆشەبەكدا، خەلك بە دەوریدا بێن و بچن، بڵێن: چەند جوان و چەند ڕێكە، خۆزگە ئەو خشتەش پۆنراىبە! ئنجا من خشتى ئەو گۆشەبەم و، من كوٹایى پێغەمبەرەم.

لافلندهرانی پتغه مبرایه تی و بابیه کان و بهانیه کان

شایانی باسه: له دواي پتغه مبر موحه ممه د ﷺ، و، به لكو له رۆژگاری خۆیدا، هه ندیک له ساخته چیی و درۆزنه کان، لافی پتغه مبرایه تییان لیدوه، وهك (مُسْلِمَةُ الْكَذَّابِ) كه ناودارترینیانه و، (أَسْوَدُ الْعَنْسِي)، له پیاوان و، (سَجَّاحُ الْيَمَامَةِ) له نافره تان، كه دوايی (سَجَّاح) میرد به (مُسْلِمَةُ الْكَذَّابِ) دهكات.

ههروه ها له دواي پتغه مبره وهش ﷺ جار جار كه ساتیک بوون، لافی پتغه مبرایه تییان لیداده، به لām هیچیان بۆیان نه چۆته سه ر و، هه موویان وهك گوتراوه: (مهیدیانی درۆ کورته)، دواي ماوه یهك یان له بهین چوون، یان هه موو كه س زانیویه تی درۆزنن، یان بۆ خۆیان په شتمان بوونه وهو، ئنجا هه یانبوووه مسوولمان بووهو، هه یانه له شیتخانه دا خۆی بینیه دهتهو.

دوو تاقم لهو دوايیانه دا له سه دهكانی دوايیدا پهیدا بوون له (شیعة) بوون، به کیان (البایة)، نه وهی دیکه (البهائیه).

١- بابیه کان (البایة):

له ولاتی فارس پهیدا بوون له سالی (١٢٠٦) کۆچییدا، كه پیاویك دایمه زرانده به ناوی (علي محمد) كه له شیعه تپه پتغه رهكانی ئیمامیی بوو، خه لکی شیراز بوو، کارتیگراو بوو به شیخ (أحمد الأحسائي)، كه بابایه کی صوفیی باطنیی بوو، رێبازه که ی به (الطَّرِيقَةُ الشَّيْخِيَّة) مه شهووره، نهو (علي محمد) ه، نازناوی خۆی دهنت به (بَابُ الْعِلْم)، دوايی هه ر پیتی دهگوتری: (البَاب) واته: ده رگا، شوینکه وتووانی به (البایة) ناسراون، لافی پتغه مبرایه تی لیدادهو، کتیبیکی نویسه به ناوی: (البَيَّان)، كه دوايی له سالی (١٢٦٦ ز) دا، واته: له ته مه نی شه ست سالییدا له (ته بریز) دهگوزری، له سیداره ده درتی و، کۆتایی پتی دی، به لām تیتستاش له گه لدا بئی، خه لکی په راگه ننده له شوینکه وتووانی ماون.

هەلبەتە من لە مەوسووعەي: (بیرکردنەوێ ئیسلامی لە ئێوان وەحیی و واقعدا)، لە کتیی سێئەدا: (تەوژمە فیکرییەکانی مێژووی مسوڵمانان)، لەوێدا درژتر لەو بارەووە دواو، لە بارەي هەموو جم و جۆلە باتینییەکانەووە دواو، کە ژمارەیان چوارە جوولانەووە باتینی بوو، هەمووشیان لە هەناوی شیعیەگەرایەتی دا پەیدا بوون، مەگەر چۆن ئەگەرنا هەموویان لەوێوە هاتوون.

٣- بەهااییەکان (البهائية):

دیارە ئەمانە لقێک بوون لە بابییەکان (البایة) و پالەدەرێتە لای دامەزرێنەرەگەي، کە بە (بهاء الله) ناسراو بوو، ناوی (میرزا حسین عەلی) بوو، خەلکی تاران بوو، بۆتە قوتابی عەلی موحمەد (باب) لە پێی نامە نووسینەووە، بە زۆر لە وڵاتاندا گەراووە لە هەندیکیان نەفی کرێ، لە هەندیکیان سەفەری کردووە، لە سالی (١٢٤٠) کۆچیدا لە (حیفاء) مردووە، ئەویش دێسان لاق پێغەمبەرەي تی لێداو، و، سرووتە ئاینیەکانیان، وەک سرووتی ماسۆنییەکان دەچن، تەنها ئەوێندە هەيە ماسۆنییەکان لاق وەحیی بۆ هاتن لێ نادەن، بەلام دیارە ئەو میرزا حسین عەلییە، لاق ئەوێ لێداو کە وەحیی بۆ دێ.

لەو مەوسووعەي ناوبراوا، باسی (البهائية)م، وردتر کردووە نامازەم کردووە بەسەرچاو مێژووییەکان، هەرودەها بە بۆنەي ئەوێ کە موحمەد ﷺ کوتایی پێغەمبەرانی، و، دەرگای پێغەمبەرەي تی و وەحیی بە پێغەمبەر موحمەد ﷺ گالەدراووە داخراو، بۆيە باسی ئەو دوو تاقەم کردو، ئەم کورتەيەم بە تۆزێ دەستکارییەو لە تەفسیرەگەي^(١) (محمد الطاهر بن عاشور) وەرگرت.

کورتە بانسیک لە بارەی بەسەرھاتی زەیدو زەینەبەو

ئیمە لە دوازدە (١٢) خاڵدا، کورتە باسە کە دەخەینە ڕوو:

(١) - ئەرکی پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دواى خوا بە یە کگرتن، بریتىە لە پاکسازی و چاکسازی تیدا کردنی کۆمەڵگا و، هەلۆە شاندنەوێ پەفتارو نەریتە نەفامیەکان، دیارە پێغەمبەرەن خۆیان پالەوانی ئەو کارە بوون و، هەر شتیکی قورس بوو بێ، خۆیان دەستیان داووەت، خۆیان تاکە سواری ئەو مەیدانە بوون.

(٢) - کۆتایی پێغەمبەرەن موحەممەد ﷺ لەو بارەو، لە لای هەموو کەس ئاشکرایە، کە پشکی شیرى پێراو، ئەو دە نەیا سێسەدو شەست (٣٦٠) بەتەکی نیو کەعبە نەبوون، کە موحەممەد ﷺ شکاندنی، لە سالی هەشتمی کۆچیدا، دواى ئازادکرانی مەککە، بەلکو بەر لەو، بەتەکانی کە لە ڕووی فیکری و، دەروونی و، کۆمەلایەتی و، سیاسى و، خێزانی و، لە هەموو ڕووەکانووە هەبوون، ئەو بێتانی شکاندن لە عەقڵ و دلی خەڵکدا.

(٣) - یەکیک لەو نەریتانەش کە لە سەردەمی نەفامیدا هەبوون، نەریتی بە کوڕ کردن (تَبَنِّي) بوو، کە بریتىە لەوێ کەسێک، کوڕێکی گەنج، یاخود بە تەمەن، بکات بە کوڕی خۆی، کە لە هەموو ڕوویەکووە بە کوڕی ئەو دانراو، بە مەحرەم دانراو بۆ خێزانی و بۆ کچەکانی و میراتی لێ بردو و... هتد، ئنجا خوا ﷻ پێغەمبەرەکی خۆی موحەممەدی ﷺ بۆ ئەو نەرکە، گرنکە هەلێاردو، کە ئەو نەریتە نەفامیەیی پێ هەلۆە شینیتەووە لەگەڵ دوو کەسی دیکە زۆر نیزیکی دا:

یەگەم: زەینەب، کە کچی پووری بوو، کچی ئومەیمە بوو، ئومەیمەش کچی عەبدولموتەلێبە.

دووهم: زەیدی کوڕی حاريسه، کە کەسێکی زۆر نيزيك و تايبه‌تیی پێغەمبەری خوا ﷺ بوو، هەم پێش ئیسلام و، هەم دواى ئیسلام.

(۴) - هر كه سَنَ سَهْرَجِي نايه ته كاني: (۱ - ۵) سَهْرَتَايِ سَوْرَه‌يِ (الْأَحْزَابِ) بَدَات، هَهْرَه‌ها نايه ته كاني: (۳۶ - ۴۰)، زَوْرَ به رَوُونِي بَوِي دَهْرده كهوِي، كه لهو نايه تانه دا نهو دي به تاناج گيراوه، هه لَوَه‌شانْدنهو دي نهو نَهْرِته نه فاميهيه، زَوْرَ به ناَشْكرا دياره و خَوَا ۱۱ هه ره له سَهْرَتَاوه كه ده فهرموي: ﴿يَتَّخِذُ النَّبِيُّ اتَّقِيَ اللَّهَ وَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝﴾، دوايي ده فهرموي: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝﴾، هه رهو داواتر له نايه ته كاني: (۳۶ - ۴۰) دا، زَوْرَ به ناَشْكرا دياره، كه نهو دي به تاناج گيراوه، لهو نايه ته موباره كانه دا، هه لَوَه‌شانْدنهو دي نهو نَهْرِته بووه.

(۵) - نهو گيډراوانه (المرويات) انه ي، لهو بارهوه هاتوون كه (الطبري) و (القرطبي) و (الشوكاني) و (ابن عاشور) هيتاويان، به لَام دياره هه ره كام له (القرطبي، و ابن عاشور) بَو نهو نه بانهيتان پشكيريان بكن، به پيچهوانه ي (الطبري والشوكاني) دوه، كه هيتاويان و پشكيريان كردوون، هه رهو ها زَوْرَه ي ته فسيه كاني دي، به لَام (القرطبي) رايه كه ي ديكه ي به هيز كردوه، (ابن عاشور) يش بَوِيه هيتانوي، كه په خنه يان لِي بگري، به لَام گوتوويه تي: له گریماني راست بووني نهو ريوايه تانه شدا، ديسان پيغه مبهري خَوَا ۱۱ بهوه تانه ي لِي نادري، نجا هه موو نهو گيډراوانه، زاناياني لِيكۆله رهوه (مُحَقِّق) هيج ئعتباريان بَو دانه ناوون.

دياره (الطبري) له (جامع البيان) دا به ژماره: (۲۸۵۴۴) نهو گيډراويه ي هيتاوه، (القرطبي) يش له ته فسيه كه يد^(۱) هيتانوي و، (الشوكاني) له (فتح القدیر) دا^(۲)، هيتانوي و، (محمد الطاهر بن عاشور) له (التحرير والتنوير) ده كه ي خَوِيدا هيتانوي^(۳).

(۱) ج ۱۴، ص ۱۵۳

(۲) ج ۱۴، ص ۲۴۴

(۳) ج ۲۲، ص ۳۶، ۳۵

(أ- (القاسمي)، له ته فسیره که ی خویدا گوتوویه تی^(۱): (قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ: دَكَرَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَابْنُ جَرِيرٍ هَا هُنَا آثَارَهُ أَحَبَبْنَا أَنْ نُضْرِبَ عَنْهَا صَفْحًا، لِعَدَمِ صِحَّتِهَا، فَلَا نُورِدُهَا).

واته: (ابْنُ كَثِيرٍ) ده لئ: (ابْنُ حَاتِمٍ وَابْنُ جَرِيرٍ) لیږده دا چهنډ شوینه واریکیان هیناون، ه زمان کرد که پشتگوئیان بخهین، چونکه راست نین بویه نایانهینین.

ب- (ابن العربي) له کتیبه که ی خو ی دا^(۲)، دوا ی نهودی نهو دهقه ی هیناوه، گوتوویه تی: (إِنَّهُ لَا يَصِحُّ وَإِنَّ النَّاقِلِينَ لَهُ، الْمُخْتَجِبِينَ بِهِ عَلَى مُرَاعِمِهِمْ فِي فَهْمِ الْآيَةِ، لَمْ يَقْدِرُوا مَقَامَ النُّبُوَّةِ حَقَّ قَدْرِهِ، وَلَمْ تُصِبْ عُقُولُهُمْ مِنْ مَعْنَى الصَّحَةِ كُنْهَهَا).

ده لئ: نهو گپږدراوږه راست نیه و نهوانه ی که نهقلیان کردوه و به بهلکه هیناویانه لهسر بو چوونه کانی خو یان، له تیکه یشتنی ثابته که دا، وهک پتویست پیز و پتکه ی پیغهمبرابه تییان نه زانیووه، عهقله کانیان هیچ راستی و ههقیان نه پیکاهه.

(۶- نهوانه ی پشتیان بهو گپږدراوږه بهستوه، فهرما یشتی خوا، که ده فهرمو ی: ﴿وَنُحْيِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَنُحْيِي النَّاسَ لِأَلَّهِ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَهُ﴾ (۳۷)، نهو دیان به بهلکه هیناوه تهوه، گوايه نهودی پیغهمبر ښار دوویه تهوه بریتی بووه: له عاشق بوونی بو زهینه ب! به لأم پواله تی ثابته که نهوه به درو ده خاتهوه، چونکه: خوا فهرموویه تی: نهودی په نهانی ده که ی، خوا ده ری ده خات!

ننجا نایا نهودی خوا ده ریخستهوه چی بووه؟ بیگومان ته نیا نهوه بووه که زهینه بی پاش جیابوونه وه ی له زهید، له پیغهمبر ښار ما ره ی کردوه: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَجَّجْنَاهَا﴾ (۳۸)، خوا ښار بهس نهودی ده ریخستهوه فهرمووشیه تی: تو نهوه په نهان ده که ی که خوا ده رخهریه تی و ناشکرا که ریه تی، خواش ته نیا نهو نده ی ناشکرا کردوه، که واته: هه نهوه بووه که پیغهمبر ښار په نهانی

(۱) معاسن التأویل: ج ۸، ص ۲۶۸.

(۲) احکام القرآن: ج ۲، ص ۵۷۶ الی ۵۷۸.

کردوه، نهویش نهوه بووه: خوا پتیراگه یاندوه که زهینب دواى نهووى له زهید جیاده بیتنهوه، ده بیتنه هاوسه رى تو، پیغهمبه ریش ﷺ له شهرمى خه لک و له ترسى زمانى خه لک، نهووى په نهان کردوه و، نهیدرکاندوه و له لای خووى هیشتوتهوه، تاکو نه و کاتهى خوا ﷺ نایه ته که ی دابه زاندوه.

(۷) - خوا ﷺ له باره ی حکمه قى هاوسه رگریى موحه ممه د ﷺ له گه ل زهینه بدا (خوا لى رازیبى)، فه رموویه قى: ﴿لَئِنْ لَا يَكُونَنَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي زَوْجِ أَدْعِيَابِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَقْضًى﴾، بۆ نهووى پرواداران سه غله تیان له سه رنه بى، له به رانه ر هاوسه رگریى کردن له گه ل هاوسه رانى به کوپ کراوانیانا، دواى نهووى که لیان جیاده بنه وه و پیوستیان پتیا نامیتى.

که واته: جگه له هه لوه شانده وى نه و نه ریتنه نه قامییه، هیچ هوکارى دیکه نه بووه، بۆ نه و هاوسه رگرییه ی موحه ممه د ﷺ له گه ل زهینه بدا.

(۸) - هه روه ها نایه قى: ﴿الَّذِينَ يُلَاقُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ، وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿۲۱﴾.

ديسان هه مان نامانج دووپات ده کاته وه، که پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نابى له گه یاندن په یامه کانی خوا، شهرم و سام له هیچ که س بکه ن، جگه له خوا.

(۹) - هه روه ها نایه قى: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَئِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۱۰﴾.

ديسان هه ر به و نامانجه وه په یوه سته، چونکه بیانووى دلنه خو شه کان بۆ په خنه گرتن له و هاوسه رگرییه، نه وه بوو ده یانگوت: (تَزَوْجُ مُحَمَّدٍ زَوْجَةُ ابْنَةِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ)! موحه ممه د ﷺ هاوسه رى کوپه که ی خو ی ماره کردوه! به لأم له راستییدا زهیدى کوپى حاریسه، کوپى بابى خو ی بووه و، کوپى موحه ممه د ﷺ نه بووه، هه رچه نده پتش نیسلام کرد بووى به کوپى خو ی، که نه وه نه ریتىکی سه رده مى نه قامیى بووه.

١٠- له‌م خاڵی ده‌یه‌مه‌دا، هه‌وت به‌نگه‌ی دیکه ده‌خه‌ینه ڕوو:

یه‌ك: زه‌ینه‌ب كه‌ كچی (أَمِیْمَةٌ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) بووه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ك كچی خۆی سه‌ر په‌رشتییه‌كردوه‌و، هه‌میشه‌ بینویه‌تی و له‌ به‌ر چاوی بووه، واته: زه‌ینه‌ب كه‌ بۆته هاوسه‌ری زه‌ید، به‌ داخوازییه‌كردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بووه‌و، زه‌ینه‌ب ڕازی نه‌بووه‌و عه‌بدوللای كوپی جه‌ش، بۆی زه‌ینه‌بیش ڕازی نه‌بووه، نه‌سه‌ب و په‌چه‌له‌ی خۆیان پێ له‌ هی زه‌ید به‌رزتر بووه، به‌لام له‌سه‌ر داوا و داكوکی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئنجا زه‌ینه‌ب و عه‌بدوللای بۆی ملیان داوه، ئنجا عه‌جه‌با پێغه‌مبه‌ر ﷺ تاكو ئهو كاته كه‌ زه‌ینه‌ب له‌ به‌ر چاوی خۆی بووه، پێی سه‌ر سام نه‌بووه، دواپی كه‌ ده‌بێته هاوسه‌ری زه‌ید، پێی سه‌ر سام ده‌بی!

دوو: بێگومان كچی شونه‌كردوو له‌ به‌ر چاوتره، له‌ بێوه‌ژنی ته‌مه‌نكردوو! دیا به‌هه‌موو پیاویکی سه‌روشتی پێی خۆشه، ئهو ئافره‌ته‌ی هاوسه‌رگیری له‌ گه‌ڵ ده‌كات، ده‌ستی ئی نه‌دراپی و، هاوسه‌رگیری نه‌كردپی، نه‌گه‌ر بۆی بكونجی ئه‌وه‌ی پێ چاكره، نه‌ك هه‌ر ئه‌وه‌نده، به‌لكو مرۆف، نه‌گه‌ر بۆی بكری خوازدنێك ده‌خوات، كه‌ لێی نه‌خورا بێ، گوێك بۆن ده‌كات، كه‌ بۆن نه‌كراپی، كه‌ل و په‌لێك به‌كار دێتی، كه‌ به‌كار نه‌هێتراپی، مرۆف زیاتر دلی به‌ لای ئه‌وه‌یاندا ده‌چێ، هه‌لبه‌ته ئه‌وه‌ی دیکه‌ش ناڵین: خراپه، مادام پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ كردوویه‌تی به‌ سونه‌تێك، كه‌ ئافره‌تان بێوه‌ژنی هێنان و، هه‌موو هاوسه‌رگیرییه‌كانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ حیکمه‌تی زۆریان تێدان، بۆچی به‌ زۆری ئافره‌تان بێوه‌ژن بوون؟ بێگومان مه‌به‌ستی زیاتر سه‌ر په‌رشتییه‌كردنێان بووه‌و، سه‌ر په‌رشتییه‌كردنی منداڵه‌كانیان بووه، یاخود به‌هێزكردنی په‌یوه‌ندییه‌ كۆمه‌لایه‌تی و، سیاسیه‌كان بووه، وه‌ك له‌ كتیپی: (په‌خته‌ی ژبانه‌می پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)، له‌ چاپی سییه‌میدا به‌ ته‌فصیل له‌ باره‌ی هاوسه‌ره‌كانی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ باسمانكردوه‌و، له‌ كتیپی: (ئافره‌ت و خیزان له‌ سایه‌ی شه‌ریعه‌ت) یش دا، له‌ چاپی دووه‌میدا، باسیكمان كردوه‌ ده‌رباره‌ی هاوسه‌رانی پێغه‌مبه‌ری خوا.

س: شتیکی نالۆژیکییه، كه‌ سێك كت و پر عاشقی ئافره‌تێك بێ، كه‌ به‌ گچكه‌بی دیتوو به‌ سێك و پێكه‌وه‌ ژیاون!

چوار: شتېكى سەيرە كەسك بە ئافرەتتەك سەرسام بى، كەچى بۇ كەسكى دىكەى بخوازى
و، مەيلەو ناچارىشى بكات كە شوۋى پى بكات!

پىنج: ئەوانەى ئەو گومانە بە پىغەمبەر ﷺ دەبەن، نابناسن و نازانن كىتەو چۇنە؟ ئەو
كەسەى خوا پىتى فەرموۋە: ﴿وَلَا تَمَنَّ عَيْنِكَ إِلَى مَا مَتَعْنَا بِهِ أُزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ ۱۳۱ طە، واتە: چاۋەكانت مەپرە، ئەو جوانىيەى
كە ھەندىك لە ئەھلى كوفرمان پى بەھرەمەند كىردو، لە ژيانى دنيادا تاكو تاقىيان
بكەينەو.

شەش: گلەيى خواش ﷺ لەسەر ئەو بوو، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ زىاد لە پىتويست
حىسابى بۇ پەخنەو گلەيى خەلكى دلنەخۆش كىردو، دەست و بردى نەكردو لە
كارەكە، ياخود باسى نەكردو، ياخود لە دلدا زۆر حىسابى بۇ خەلك كىردو، مەترسىي
لەتيان ھەبوو.

ھەوت: ئايا بۇچى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە زەيدى فەرموۋ: ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَأَتَى
اللَّهُ ۱۳۲﴾؟! لە ھالىكىدا كە زانيويەتى پاش جىابوونەوہى لە زەينەب، زەينەب دەبىتە
ھاوسەرى؟

وہ لئەكەى ئەوہى:

(أ) - يان ھەتا ئەو كاتە، خواى پەنھانزان موھەممەدى ﷺ ئاگادارى نەكردۆتەو، لەو
بارەو كە زەينەب دواى جىابوونەوہى لە زەيد، دەبىتە ھاوسەرى پىغەمبەرى خوا ﷺ
و لىتى مارە دەكات.

(ب) - يان ئەو ھەك ئەركى خۆى كە دىسۆزىيە بۇ ھەموو لايەك، ئەوہى بە زەيد فەرموۋە
و، ھەر واشى لىدەوہەشیتەو، ئەوہش دوانەتتى (ازدواجیە) نى، چونكە لەو كاتەدا
دوو ئەرك ۱۳۳ پوو لە پىغەمبەر ﷺ دەكەن:

يەكەميان: جىبەجىكردى فەرمانى خوا: كە خوا ﷺ لە سەرۋوى ھەوت ئاسمانانەو زەينەبى
لىتى مارە دەكات، پىغەمبەر ﷺ پابەند (مُلزَم) ە، كە فەرمانى خوا ﷺ جىبەجى بكات.

دووه ميان: دئسۆزىي نواندن بۆ ژن و مېردىكى مسولمان: كه پىكه وه دهمه قالىي و مشت و مرو ناكۆكيان بووه، هەر دهبى نامۆزگارىيان بكات، هەر دهبى نامۆزگارىي پياوه كه بكات، كه تۆ هاوسه ره كهت له لاي خۆت بهيئله وه، چونكه زهيد هاتوه بۆ لاي پىغهمبه ر ﷺ گوتوويه تى: دهمه وى زهينه ب ته لاق بدهم، له بهر نه وهى شانازىيم به سه ردا ده كات و پىكه وه ناگونجىين، بىزارم ده كات، خۆي پى له من بهر زتره، بويه پىغهمبه ر ﷺ نامۆزگارىي زهيدى كردوه، نىجا نه گهر زهينه ب پىويستىي به نامۆزگارىي بووايه، نامۆزگارىي نه وىشى ده كرد، به لآم زهيد به ته ما بووه، ده ست له زهينه ب هه لېگري، نىجا پىغهمبه ر ﷺ زانيويه تى كه كاتى خۆي زهينه ب نه و هاوسه رگىرييه ي به نا به دلىي كردوه، نىجا نه رىنگه پىغهمبه ر ﷺ چه ند جار نامۆزگارىي زهينه بىشى كردي، به لآم بۆ تيمه نه قل نه كرابى، به لآم به لۆژىكىي و ما قوولى نه زانيوه نامۆزگارىي نافره تىك بكات، كه نه و ناچارى كردوه، نه و هاوسه رگىرييه بكات، چونكه بۆي هه بوو بلى: تۆ ناچار ت كردم، نه گهر نا هەر له نه وه له وه من رازى نه بووم^(۱).

(۱۱) - قسه يه كى (شيخ محمد عبده) دىنين، هەر له باره ي زهيد و زهينه به وه، كه ده لى:

(أَمَّا وَاللَّهِ ! لَوْلَا مَا أَذْخَلَ الضُّعَفَاءُ أَوْ الْمَذْتَسُونَ مِنْ مِثْلِ هَذِهِ الرُّوَايَةِ، مَا خَطَرَ بَيْتِالِ مُطْلِعِ عَلَى الْآيَةِ الْكَرِيمَةِ، شَيْءٌ مِمَّا يَزُمُونَ إِلَيْهِ، فَإِنَّ نَصَ الْآيَةِ ظَاهِرٌ جَلِيٌّ لَا يَحْتَمِلُ مَعْنَاهُ التَّأْوِيلَ، وَلَا يَذْهَبُ إِلَى النَّفْسِ مِنْهُ، إِلَّا أَنَّ الْعِتَابَ كَانَ عَلَى التَّمَهُّلِ فِي الْأَمْرِ، وَالتَّرِثِ بِهِ، وَأَنَّ الَّذِي كَانَ يُغْفِيهِ فِي نَفْسِهِ، هُوَ ذَلِكَ الْأَمْرُ الْإِلَهِيُّ الصَّادِرُ إِلَيْهِ، بَأَنَّ يَهْدِمَ تِلْكَ الْعَادَّةَ الْمُتَأَسِّلَةَ فِي نَفْسِ الْعَرَبِ، وَأَنْ يَتَنَاقَلَ الْمَغُولُ لِهْذِمِهَا بِنَفْسِهِ،

(۱) تيمه سوودمان له چه ند سه رچاوه يه ك وه رگرتوه، هه لېته به گشتىي له ته فسیره كان، به لآم به تايه ت له:

۱- (إعراب القرآن الكريم وبيانه، لمحي الدين الدرويش)، (ج ۸، ص ۲۱ - ۲۴).

۲- (الجامع لأحكام القرآن، للقرطبي) (ج ۱۴، ص ۱۵۳).

۳- (أحكام القرآن، لابن العربي) (ج ۴، ص ۵۷۱ - ۵۷۸).

۴- (التحرير والتنوير، لمحمد الطاهر بن عاشور)، (ج ۲۲، ص ۳۵ - ۳۸).

كَمَا قُدِّرَ لَهُ اَنْ يَهْدِمَ اَصْنَامَهُمْ بِيَدِهِ اَوَّلَ مَرَّةٍ، عِنْدَ فَتْحِ مَكَّةَ، وَكَمَا هُوَ شَائِعٌ فِي جَمِيعِ مَا نَهَى عَنْهُ مِنْ عَاذَاتِهِمْ^(۱).

دەللى: ئاگادار بن! سۈيىد بە خوا، ئەگەر كە خەلكى بېھتېزو لە بنەوہ بېرو ساختە چىي، ئەم جوړە گېردراوانەيان نەھتېنابانە نېو باسەكەوہ، ھېچ كەس كە ئايەتە بەرېزەكەي دەخوئىندەوہ، بە دلىدا نەدەھات، ئەوہى كە ئەوان تېستا باسې دەكەن، (كە گوايە پىغەمبەر ﷺ سەرسام بووہ بە زەينەب)، چونكە دەقى ئايەتەكە زۆر ئاشكرائو درەوشاويە و، مانايەكەي ھېچ تەئويلىك ھەلئانگىرى و، ھېچ مانايەكە لە روالەنى ئايەتەكەوہ ئايەتە نېو دلى مروقى، ئەوہ نەبى كە خوا گلەيى لە پىغەمبەر ﷺ كىردوہ، لەبەر ئەوہى كاوہ خوئى تىدا كىردوہ و، وەخرانى تىدا كىردوہ و، ئەوہش كە پىغەمبەر ﷺ لە دەروونى خوئدا شاردوويەتەوہ، ھەر ئەو فەرمانە خوايىبە بووہ، كە لە خواوہ بۆي ھاتوہ: كە ئەو نەرىتە رىشەدارە لە دل و دەروونى عەردەبەكاندا بېرووخىتنى، خوئ پاچ دەستېداتى و بە دەستى خوئ بېرووخىتنى، وەك چۆن بۆي نەندازەگىرى كراوہ، كە بە دەستى خوئ بتەكان بشكىتنى، بۆ يەكەمجار لە كاتى ئازادكردنى مەككەدا، ھەرودەك تەنيا ئەوہ ھالى بووہ لە ھەموو ئەو شتانەدا، لە نەرىتەكانى سەردەمى نەقامىي كە رېگىرى لىكردوون.

۱۲) - ئابى بە بيانوى بەرگىرى لە پىغەمبەر موحەممەد ﷺ، پشت بەو رېوايەتانە بېستىن كە شتى قىزەون پالەدەننە لاي پىغەمبەرانى دىكە، لە (پەيمانى كۆن)دا، بۆ وئەنە:

أ- (القرطبي) لە تەفسىرەكەيدا^(۲)، دەللى: داوود سەد (۱۰۰) ژنى ھەبووہ و، سېسەد (۳۰۰) كەنيزەكى ھەبووہ و، سولەيمان سېسەد (۳۰۰) ژنى ھەبووہ و، ھەوتسەد (۷۰۰) كەنيزەكى ھەبووہ، ئەوہ ھەزار (۱۰۰۰)!

(۱) إعراب القرآن: ج ۸، ص ۲۵.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۴، ص ۵۷.

ب- (محمد الطاهر بن عاشور) یش که یه کیکه له باش پوونکه ره وه کانی قورئان و، هاوچه رخ بووه و، به راستی بۆ چوونی زۆر وردو قوولی هه، له باره ی تیکه یشتنی زۆر له نایه ته کانه وه، له تەفسیره کهیدا^(۱)، ده لێ: (دَاوُدُ تَزُوجَ زَوْجَةِ أُورِيَا الْحِثِّيِّ بَشْشُعٍ! كَمَا جَاءَ فِي سِفْرِ الْمُلُوكِ! كَمَا يَأْتِي فِي سُورَةِ ص)، واتە: داوود ژنه که ی (أوریا ی) (الحِثِّي) که ناوی (بششع) بوو ماره کرده وه، وه که له (سفر الملوك) دا هاتوه وه له تەفسیری سوۋرەتی (ص) دا، دی.

هه لێ به ته تێمه جارێکی دیکه ش به و بۆنه وه، له تەفسیری سوۋرەتی (النور) دا، په خه مان له (محمد الطاهر بن عاشور) گرت و به راستی پێم سهیره هه رچه نده لیکۆ له ره وه به ی زۆر باشی قورئانه، به لām له (په یمانی کۆن) وه، وه که شتی سه لمێ تراو، قسه دێنێ! که له تەفسیری سوۋرەتی (النور) دا، نه و سه رچاوانه ی ناماژه یان پێده کات، تێمه گه راوینه وه بۆ خودی سه رچاوه کان، که گوایه: (أوریا الحِثِّي) ژنیکی هه بووه به ناوی (بششع) تافره تیککی زۆر جوان بووه، داوود پوژێک له سه ر بان بووه، چاوی پێکه وتوه، له کاتی خو شۆردنداو عاشقی بووه، دوا یی له دوا ی ناردوه وه له گه لێ جووت بووه، که جارێ هه ر هاوسه ری (أوریا) بووه! دوا یی (أوریا) ی ناردۆته جه نک و گوتویه تی: با بچێته پێشه وه ی جه نک، ریزه کانی پێشه وه و، دوا یی پشتی چۆل بکه ن، بۆ نه وه ی بکوژرێ، دوا یی که کوژراوه ژنه که شی ماره کردۆته وه و گوایه سوله یمان له و تافره ته بووه!!

که به ته نکید مسو لمانێکی عه وام شتی ئاوا له خۆ ی ناوه شی تێته وه و، جووله که کانیش شتی وایان زۆر بووه، که بۆ پێغه مبه ران هه لیا نه ستوه و، له پشت په رده ی ره شه وه ته ماشای پێغه مبه رانیان کردوه! بۆیه نه و قسانه به هیه چ جوړێک پشتیان پێ نابه سترێ و، تێمه ش بۆ نه وه ی به رگری له پێغه مبه ر موحه ممه د ﷺ بکه ین، نابێ بلێن: نه ها داوودیش وایکردوه، نه ها سوله یمانیش وایکردوه، بۆ نه وه ی به رگری له پێغه مبه ری خو مان (محمد) ﷺ بکه ین، نابێ

پیغمبرانی دیکه بشکینین، به به سهرهات و حیکایهتی هه لئه ستر او و بئی بنه ما، خاوه نی ئه و ته فسیره ش: (القرطبی) و (ابن عاشور) له و مه سه له یه دا خراب به هه له دا چوون و نه یانی کاهه.

هه لئه ته ئیمه له چه ند به ره هه میکشماندا، باسی ئه و مه سه له یه ی زه یدو زهینه مان (خوا لئیان پازیین) کردوه، بۆ وینه: له مه و سوووعی عه ره بییه که ماندا (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، له باسی پیغمبران دا (عليهم الصلاة والسلام) که ده بیته کتییی شه شه م، له چاپی دووه مدا، له ویدا باسما کردوه، ههروه ها له (بوخته ی ژیا نامه ی پیغمبر دا ﷺ) له ویشدا باسما کردوه، ئه وه ی لیره دا باسما کرد، شیوه ی ئه وه شمان له و دوو شوینه دا باسکردوه، که ئایه ته کان ته نیا ئه وه ده که به نن که باسما کرد، به لام وه (شیخ محمد عبده) په حمه تی خوا ی لئین، گوته ویه تی: ئه وه ی که حیسابه که ی له خه لک تیکدا وه و سه ری له خه لک شیواندوه، ئه و ریوایه ت و گیردراوه بئی بنه مایانه بوون، که (ابن کثیر) هه م میژوو نووسه و، هه م پروو نکه ره وه ی قور ئانه و، هه م فه رمووده ناسیشه، ده لئین: پشتگویم خستن، چونکه هیچیان سه نه دیان راست نیه و، هیچیان له گه ل عه قل و مه نتیقدا ناگو نجین و، له گه ل رواله تی ئایه ته کانیشدا ناگو نجین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی پښځه ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له هه‌شت نایه‌ت پێک دێ، نایه‌ته‌کانی: (۴۱ - ۴۸)، که تیاندا
خوای میهره‌بان چه‌ند پینامیی و نامۆزگاریه‌کی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و، بره‌واداران
شوێنکه‌وتووێ ده‌کات، ئه‌ویش له‌میانی بۆ جاری دووهم (له‌ هه‌وت جاری نهم
سووره‌ته‌دا)، دواندنی بره‌واداراندا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝﴾!
هه‌روه‌ها جارێک دواندنی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ۝﴾! که جاری
سێیه‌مه، له‌ پینج جارن له‌م سووره‌ته‌دا.

که‌ هی بره‌واداران، په‌یوه‌سته به‌ زۆر یادی خوا کردنیانه‌وه و، هی پێغه‌مبه‌ریش
ﷺ په‌یوه‌سته به‌ نه‌رکی سه‌رشانی و، مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بره‌واداران و کافران و
ده‌غه‌لاند.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ هُوَ
الَّذِي بَصَّلَ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَحِيمًا ۝﴾ يَمِيتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ، سَلَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ لَجْرًا كَرِيمًا ۝﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَرَسُولًا يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَثِيرًا ۝﴾ وَلَا تُطِيعُ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تەکان

ئەه ی ئەوانەه ی بروتان هیناوه! به یاد کردنیکی زۆر یادی خوا بکەن ﴿١١﴾ ههروهها به یانیان و تێواران به پاک بگرن ﴿١٢﴾ ئەو (خوا) کە سیکە خوێ و فریشتەکانی صەلاواتان لێ دەدەن، تاکو له تاریکییان دەر تان بێنێ به رهو پووناکیی و، خوا هه ر میهره بانیش بووه به رانبه ر به برواداران ﴿١٣﴾ سلاویان له پوژێکدا که پێیده گەن (به دیداری خوا شاد دەبن) سه لاهه و، پاداشتیکی په سنده بایه خداریشی بۆ تاماده کردوون ﴿١٤﴾ ئەه ی پێغه مبه ر! تیمه تۆمان (بۆ لای خه لکی) ناردوه: چاودێرو دلخۆشکه رو ترسینه ری ﴿١٥﴾ ههروهها بۆ لای خوا بانگه وازکاری و چرایه کی پۆشنکه ره وه ی ﴿١٦﴾ موژده ش به برواداران ده، که له خواوه به خشیکی گه وره یان بۆ هه یه ﴿١٧﴾ فه رمانبه ری کافرو مونا فیه کانی ش مه کهو، گوێ مه ده نازاردانیان و، پشت به خوا به سه تهو، خوا به سه کار پی سپیراو بیت ﴿١٨﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(صَلَّى): (الصَّلَاةُ: هِيَ الدُّعَاءُ وَالتَّوْبَةُ وَالتَّمَجُّدُ)، (صَلَّيْتُ عَلَيْهِ: دَعَوْتُ لَهُ وَرَكَّيْتُ، وَصَلَّاهُ اللَّهُ لِلْمُسْلِمِينَ هُوَ فِي التَّخْفِيفِ: تَرَكَّيْتُهِ إِياَهُمْ، وَمِنَ الْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ: الدُّعَاءُ وَالْإِسْتِغْفَارُ)، (صَلَّاهُ) بریتیه له دوعاو پارانه وه، ههروهها بریتیه له داواکردنی پێز و، داواکردنی پایه به رزیی بۆ که سیک، ده گوتری: (صَلَّيْتُ عَلَيْهِ)، واته: بۆی پارامه وه و، به پاکم دانا و، سه لاتی خوا بۆ مسوڵمانان، له راستیدا بریتیه له چاک و پاککردنی بۆیان و، به زه یی نواندی له گه ئیاند، به لām سه لآت له فریشتانه وه و له خه لکه وه، بریتیه: له پارانه وه و داوا ی لیبوردن کردن.

(يَحْيِيهِمْ): واته: سلاوکردنيان، (أَصْلَ التَّحْيَةِ مِنَ الْحَيَاةِ، يُقَالُ حَيَاةَ اللَّهِ: أَيْ: جَعَلَ لَكَ حَيَاةً، وَذَلِكَ إِخْبَارٌ، ثُمَّ يُجَعَلُ دُعَاءً)، وشهى (تَحْيَةٍ) له ريشه دا له (حَيَاة) وه هاتوه، ده گوتري: (حَيَاةَ اللَّهِ) واته: خوا ژيانت پى بدات، دوايى كراوه به پارانه وه، كه واته: كه ده گوتري: (حَيَاةَ اللَّهِ) نه وه بو پارانه وه يه، واته: خوا تو بزبه نئ.

(شَهِدَا): (أَي: رَقِيْبًا)، (الشَّاهِدُ: الْمُخْبِرُ عَنْ حُجَّةِ الْمُدْعِي وَذَلْعِ دَعْوَى الْمُظِلِّ)، واته: (شَاهِدُ) هه والده ره به به لگه ي باباي ده عواكه ر (داواكار) و، به ربه رچدانه وه ي ده عواي كه سيكه كه له سر ناهه قه.

(وَسِرَاجًا): (سِرَاجٌ: بَهْ مَانَاي چرا دئ، (الزَّاهِرُ بِقَتِيلَةٍ وَذُهْنٍ يُعْتَبَرُ بِهِ عَنْ كُلِّ مُضَيٍّ)، دياره چرا چيه، فانوسه، لامبايه، يان به شيوه يه كه له شيوه كان فتيله يه كي هه بووه، پوڅي تيكراوه و، نيتسا نه وقي تن ده كرى، به لام نه وه به كاردده هيتري و نه عيبري پنده كرى، له هه ر شتيكي كه پووناكهره وه خواوه پووناكي.

ماناي گشتيبي نايه تهكان

خوا ﷺ له م سووره ته دا بو جاري دووهم، پوو ده كاته بړواداران و ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾، نه ي نه وانه ي بړواتان هيناوه! به هه موو نه و شتانه ي كه پتويسته بړوايان پى بهيتري، زور يادي خوا بكهن، به ياد كردن تيكي زور، يادي خوا بكهن، نجا ياد كردن، واته: به دلي خوداهيتان و، به زمان گو كردن و، باسكردن، نجا چ دواي له بيرچوونه وه بئ، شتيك بيتته وه يادت، ياخود به بئ له بيرچوونه وه بئ، كه برتبه له وه ي باسي بكري و يادي بكري، ﴿وَسَيَحْمِلُهُ الْكَرَّةُ وَأَصِيلًا﴾، خوا به پاك بكرن به يانيان و ثيواران، واته: بلين: (سُبْحَانَ اللَّهِ) يان به هه ر شيوه يه كه له شيوه كاني به پاكگرتن، به پاكگرتن واته: خوا ﷺ به پاك و بهرز بكرن، له هه ر شتيك كه شايسته ي نيه، له

هەر هەلە و پەلەیهک، لە هەر کەم و کوپیەک لە زاتیاداو، لە سیفەتەکانیدا و، لە ناوەکانیدا و، لە بەرنامەکەیدا و، لە پیغەمبەرەکانیدا و، لە پیغەمبەرەکەیدا موحەممەد ﷺ، و، لە کردەوهکانیدا و، لە دروستکارەکانیدا و، خوا بە پاک بگرن، کە هیچ کەم و کوپی و هەلە و پەلەیهک، ڕوو لە خوا ناکات، خوا لە هەر لەکەو پەلەیهک دوورەو بەریه.

کە دەفەر مۆی: ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾، لە بەیانیان و ئیواران دا، واتە: لە بەیانیان تاكو ئیوارە، یاخود لەو دوو کاتە تاییەتەدا، کە بەیانیان ڕەمزو هێمای پەیدا بوونی دروستکارەکانە و، ئیواران ڕەمزو هێمای لە بەین چوونیان و کۆتایی پێ هاتنیانە، دوو کاتی زۆر دڵزۆین و سەرنج ڕاکێشن، یاخود مەبەست ئەوەیە: لە بەیانیهوه تاكو ئیوارەو لە ئیوارەو تاكو بەیانی.

﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَةُ﴾، خوا ئەو کەسە یە کە خۆی و فریشتەکانی صەلاواتان لێ دەدەن، صەلاقی خوا واتە: خوا بەزەبیتان لەگەڵ دەنوێنێ، چاکتان دەکات و پاکتان دەکات و، شکۆدارتان دەکات و، فریشتەکانیش داوای چاکیی و پاکیی و بەزەیی و پێزتان بۆ لە خوا دەکەن، ﴿لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، بۆیە خۆی و فریشتەکان صەلاواتان لێ دەدەن، تاكو لە تاریکیان دەربازتان بکەن، بەرەو ڕۆشنایی، لە تاریکیایی بووناسیی و، لە تاریکیایی نەبوونی ئیمان و عەقیدەیهکی راست و، لە تاریکیایی بەهەلەداچوون لە پەرستندا، لە تاریکیایی ڕەوشت و ئاکاری دزێو و، لە تاریکیایی سەتم و بێدادیی و، لە تاریکیایی نەرێتە نەفامییهکان، بۆ ڕۆشنایی بووناسییهکی راست و دروست و، ئیمان و عەقیدەیهکی تەواوو، خوا پەرستییهکی بێ خەتە و، ڕەوشت و ئاکارێکی بەرزو پەسندو... هتە، ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾، هەمیشە خوا بەرانبەر بە برۆاداران بە بەزەیی و بەخشنده بووه.

﴿يَخْتِئُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ﴾، سلاوکردنێان ئەو ڕۆژەی کە پێی دەگەن، واتە: ئەو ڕۆژە کە بە خوا دەگەن، سلاوکردنێان بریتیە لە سەلام، خوا دەفەر مۆی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) وەك لە سوورەتی (یس) دا، دەفەر مۆی: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ﴾

﴿٥٨﴾ ایس، سه‌لامیکه له خواوه ده‌گوتری، له لایه‌ن په‌روه‌دگارنکی میهره‌بان و خاوه‌ن به‌زه‌یه‌وه.

(تَحِيَّتُهُمْ) نه‌و ته‌حیه‌ی که سلاویان پښ لیده‌کړی، یاخود: (تَحِيَّتُهُمْ) نه‌و سلاوی که کاتیک ده‌گه‌نه خرمه‌ت خوا‌ی په‌روه‌دگار، نه‌وه‌ی که سلاوی پښ له په‌کدی ده‌کن، بریتیه له سه‌لام، یاخود فریشته‌کان سه‌لامیان لږ ده‌کن، وه‌ک خوا ﴿٥٩﴾ ده‌فرموی: ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ﴿٦٠﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ واته: فریشته‌کان له هه‌موو ده‌روازان لیان ده‌چنه ژووری، پښان ده‌لین: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ)، ﴿وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا﴾، پاداشتیکی په‌سند و باش و پر ریزو حورمه‌تی بو داناون، نه‌م چوار نایه‌ته ده‌رباره‌ی برواداران بوون، چوار نایه‌تی دیکه‌ش ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌رن، واته: نه‌م چوار نایه‌ته ناموژگاری‌ی و پښتمایی خوا‌ی په‌روه‌دگار بوون بو برواداران.

نجا نه‌م چواره‌شیان ناموژگاری‌ی و پښتمایی خوا‌ی په‌روه‌دگارن بو موحه‌ممه‌د ﴿٦١﴾ پیغه‌مبه‌ری کوتایی، نه‌مه جاری سیته‌مه، له‌م سووره‌ته‌دا خوا بانگی پیغه‌مبه‌ر ﴿٦٢﴾ ده‌کات به: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ اَرْسَلْنَاكُمْ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيْرًا﴾، نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ﴿٦٣﴾ به دلناییی تیمه تومان په‌وانه کردوه: چاودیر بی، موژده ده‌ری، ترسینه‌ر بی، یان دلخو‌شکه‌ری، هو‌شیارکه‌ره‌وه‌بی.

أ- چاودیری واته: چاودیری شونکه‌وتووان بکه‌ی و، سه‌ره‌رشتیان بکه‌ی و ناگات لیان بی.

ب- موژده ده‌ری واته: موژده‌ی به‌هشت و په‌زامه‌ندیی خویان پښ بده‌ی و، موژده‌ی سه‌ره‌کوتن و به‌خته‌وه‌ریی دنیا‌یان پښ بده‌ی، نه‌گه‌ر پابه‌ند بن به‌شهریعتی خواوه‌و به‌ندایه‌تی‌ی ساغ و بی خلته بو خوا بکه‌ن.

ج- بیان‌ترسینی و، ترسینه‌ریان بی و هو‌شیارکه‌ره‌وه‌یان بی، له لادان له‌خلیسکان و، له‌وه که گرفتار بن به‌شیرک و کوفرو گونا‌هو تاوانه‌وه.

﴿وَدَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾، ههروههها تۆمان پهوانه کردوه که بانگه‌وازکار بی بۆ لای خوا و، به مۆلّه‌تی خوا چرایه‌کی تیشکده‌ری بی، واته: وه‌ک چرایه‌ک بی ڕێیان بۆ ڕۆشن بکه‌یه‌وه، ئنجا چرا بۆ خۆی ڕوونه، به‌لام ﴿مُنِيرًا﴾، ئەوه بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌یه واته: چرایه‌ک بی، زۆر ڕێیان بۆ ڕۆشن بکه‌یه‌وه.

﴿وَيَشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ يَآنَ هُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾، موژده‌ش بده به‌ ڕوواداران که له‌لایه‌ن خواوه به‌خششیکی که‌وره‌یان بۆ هه‌یه، ﴿وَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُتَفَقِّينَ﴾، گوێڕایه‌لیی بیروایه‌کان و مونا‌فیه‌کان مه‌که، فه‌رمانبه‌رییان مه‌که‌و به‌ قسه‌یان مه‌که، ﴿وَدَعِ أَذْنَهُمْ﴾، ئازاره‌که‌شیان پشت‌کوێ بخه‌و نادیده‌ی بگره، با په‌کت نه‌خات و نه‌تگێڕێته‌وه له‌ ڕۆیشتن به‌ره‌و ئامانجه‌کان، ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾، پشتیش به‌ خوا ببه‌سته، پشتت به‌ خوا قاییم بئ، ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾، خواش به‌سه‌ پشت پێ به‌ستراو بئ و، کارپێ سپێردراو بئ، هه‌ر که‌سێک کاری خۆی به‌ خوا بسپێری و پشتی خۆی به‌ خواوه‌ بدات، به‌ ته‌ئکید خوا پشتی له‌ زه‌وی نادات و، کاره‌که‌شی زایه‌ ناکات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

فه رمانکردنی خوا به بروداران که زور یادی خوا بکن و، به پاکیی بگرن به یانیان و تیواران و، هه واپندانیان که خواو فریشته کانی سه لواتیان لیده دهن، تا کو له تاریکیان به ره و پروناکیان بینن و، موژده پندانیان که له پژوی دیداری خواد، به سه لام سه لویان له ده کرفی و، خوا پاداشتی په سندن و بایه خداری بو داناون:

خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿يَتَّيْبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ۝۱۱﴾ وَسَيَحْمِلُهُمْ فِيهَا وَاصِلًا ۝۱۲ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيْمًا ۝۱۳ يَحْيِيْهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامًا وَاَعَدَ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ۝۱۴﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له هه شت برکه دا:

(۱) - ﴿يَتَّيْبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئهم پرسته یه له م سوو پرته دا، ئهمه بو جاری دوو ده مه، ئهی نه وانه ی پرواتان هیئاوه! واته: پرواتان هیئاوه به هه موو ئه و شتانه ی پیویسته برپایان پت به یترتی.

(۲) - ﴿اَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا﴾، به یاد کردنیکی زور یادی خوا بکن، یانی: له جیای چه له حاتی و مشت و مر له گهل ده غهل و کافره کاند، بو بهر په رچدانه وهی ئه و تومهت و تانه دانانه، که بو پیغه مبه ری خوا ﷻ ده یانلین، یان بو ئیمانداران و بو قوربان و ئیسلام ده یانلین، له جیای ئه وه، یادی خوا بکن، ئهمه وه ک ئه و ئایه ته ی سوو پرته ی (البقرة)، که ده فهرموی: ﴿فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ ءَابَاءَكُمْ ۚ كُمْ اَزْ اَشَدَّ ذِكْرًا ۝۱۰﴾ واته: ئه گهر خوا په رستیه کانی چه جتان ته واهو کردن، یادی خوا بکن، وه ک یاد کردنان بو باب و باپیرانتان یا خود، یاد کردنیکی زیاتریش.

چونکه عەرپەبەكان لە سەر دەمی نەفامیدا نەرێتیان وابوو كە هەندێ لە خوا پەرستییەكانیان تەواو دەکردن، ئنجا دەكهوتنە سەر مەدح و سەنای باو بابیرانیان و پێشینیان، خواش دەفەرموێ: لە جیاتی ئەوه، یادی خوا بکەن.

٣- ﴿وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾، هەروەها (یادی خوا بکەن و) بە پاکی بگرن بە یانیان و تێواران، واتە: سەرەتای پۆژ و كۆتایی پۆژ، یاخود لێردا مەبەست ئەوهیه: لە هەموو كاتەكاندا لە بە یانییهوه تاكو تێواره، یان لە تێوارهوه تاكو بە یانی، یادی خوا بکەن و، هیچ كاتێ لە خوا بێ ناگا (غافل) مەبن و، هەمیشە بە پاکی بگرن، لێردا باسی ستایشکردنی نەکردوه، چونكه سیافەكه لەگەڵ بە پاكگرتنی خوادا دەگونجێ، خوا بە پاكبگرن لەوهی كە پێغه مبهرك بئێرێ بگونجێ پەلەیهكی پێوه بێ، بگونجێ لەكهیهك پرووی تێ بكات، بگونجێ شتێك بكات، كە پێی ناشیرین و پێی عەیددار بێ، وهك مونا فێق و دەرغەل و دلنەخۆشەكان گومانی پێ دەبەن، بەلكو پێغه مبهرك ﷺ پاك و چاكە، خوا بهك ناردوو بهتێ بۆ ئەوهی پاکی و چاکی فێری خەلك بكات و، خوا وهك چۆن بۆ خۆی پاكە، پێغه مبهركەكی ﷺ خۆشی بە پاکی دەهێڵێتهوهو دەپارێزێ، تاكو سەر مەشقیکی پاك و چاك بێ بۆ خەلك و، دینداریی و بەندایەتییهکی راست و ساف و ساغ و چاکیان فێر بكات.

٤- ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَةُ﴾، خوا ئەو زاتەیه كە خۆی و فریشتەكانی صەلاواتان لەسەر ئێ دەدەن، صەلات لە خواوه ﷻ بە مانای بەزەیی نواندن و چاك و پاكکردن و، پلە بەرزکردنوه، دێ، كە خوا ئەوه دەكات لەگەڵ بەندەكانی دا، صەلات لە فریشتەكانهوه، داواکردنی ئەو شتانەیه واتە: بەزەیی خواو، بەخششی خواو، چاك و پاكکردنی خوا بۆ مۆرفەكان، هەروەها صەلات لە مۆرفەكانیشەوه، داواکردنی ئەو شتانەیه لە خوا ﷻ، بۆچی خواو ﷻ فریشتەكانی صەلاوات لەسەر برواداران دەدەن؟

٥- ﴿لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تاكو لە تاریکییهكان دەرتان بێتن بۆ پرووناکی، (الظُّلُمَاتِ) بۆیه بە كۆ هاتوه، چونكه تاریکیی جۆرا و جۆر هەن، بەلام پرووناکی بەك شتە، بەلام تاریکیی هەور هەیه و، تاریکیی شەو هەیه و، تاریکیی پەناو

پەسىو ھەيە، تارىكايىھە كان جۇراو جۇرن، بۆيە خوا بە كۆ دەيانھىتى، ھەرۈەك ھەمىشە ھەق يەكە، بەلەم باتىل جۇراو جۆرە، بۇ وئىنە: دوو كۆ دوو دەكاتە چوار (۲ + ۲ = ۴)، ئەنجامە راستەكە، تەنيا چوارە، بەلەم دەگونجى بلىتى: سى، پىنچ، ھەزار، چەند، چەند، ھەموويان ھەلەن، كەواتە: ھەمىشە ھەق يەكە، بەلەم ناھەق زۆرەو جۇراو جۆرە.

ئىنجا نايائەو تارىكايىھەي كە خوا بە ھۆي سەلاواتدانى خۆي و فرىشتەكانى، بىروادارانىان لى دەردىنى، چىن؟

۱- تارىكايى بوونناسىي، ئەو ھەم كە مەروۇف نەزانى ئەم گەردوونە چىيە؟ خاۋەنى كىيە؟ بۆچى ھاتۆتە دىي؟ مەروۇف خۆي چىيە؟ شوتنى لە ئىعراب دا چىيە؟ لە كوۋى ھاتۆە؟ بۆچى ھاتۆە؟ بۆ كوۋى دەچى؟ زىيانى دىنيا چىيە؟ ئايا ئەم زىيانە قۇناغى دىكەي بەدوا دادى، يان نا؟ بە تەكىد تەوانە تارىكايىن (تارىكايى بوونناسىي).

۲- تارىكايى لە روۋى ئىمان و عەقىدەو، كە مەروۇف نەزانى خوا كىيە؟ چۆنى بېرستى؟ چۆن بەندايەتتى بۆ بىكات؟ پۇژى دوايى و، فرىشتەكانى خوا و، كىتتەكانى خوا و، پىنچەمبەران، ئەو ھەش تارىكايىھە كە مەروۇف لەو بارەو بەرچاۋى پوون نەي.

۳- ھەرۈەھا لە بارەي خواپەرستىيەكانەو، ئىنسان چۆن بەندايەتتى بۆ خوا بىكات.

۴- لە بارەي پەۋش و ئاكارەكانەو.

۵- لە بارەي بارى كەسىتتەيەو.

۶- لە بارەي پەيۋەندىيە كۆمەلەيەتتەيەكانەو.

۷- لە بارەي ئىدارەدانى ۋلاتەو چۆنىيەتتى بەرپەۋەبىردى كاروبارى ئابوورىي و سىياسىي و كۆمەلەيەتتەيەو، ئەوانە ھەموويان تارىكايىن.

پووناكىيەكەش بىرىتە لە:

۱- لە پووناكىي بوونناسىي و، ئىمان و عەقىدەيەكى راست.

۲- پووناكىي خوا پەرستىي و، پەۋش و ئاكارى بەرزو پەسند.

۳- پرووناکیي تۆکمەیی خیزان و توندو تۆلیی کۆمەلگا، ئە دەب و پەوشتە جوانەکانی که دەبێ کۆمەلگا خۆییان پێ برازینتەوه.

۴- پرووناکیي ئیدارەدانی ولات بە شیوەیهکی دادگەرانهو، رێک و پێک و سیستماتیک و، بە پێی دامەزراوهکان، ئەو هوش هەمووی پرووناکییه، خوا ﷻ و فریشتەکانی سەلاواتان لێ دەدەن، که لە ئەنجامی ئەو سەلاوات لێدانی خواو، بەزەیی چەسپانی خوا بەسەر تێوهداو، هی فریشتەکان که بۆتان لە خوا داوا دەکەن، ئێوه لە تاریکیاییان دەرپاز دەبن، بەرهو پرووناکیي دێن.

۶- ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾، خوا ﷻ هەر لە سەرەتاوهو هەمیشە بەرانبەر بە پڕوادران میهرەبان بووه.

۷- ﴿يَخَيِّرُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ﴾، سلاوکردنیان لە پۆژێکدا که پێی دەگەن، واتە: ئەو پۆژە که ناماده دەبن لە خزمەت خواي پەرورەدگاردا، لەو شوێنەدا که خوا دەیهوێ، لەو پۆژەدا نیمانداران بە سەلام، سلاویان لێ دەکری، (تَحِيَّة) ئەو قسەیه که لە کاتی پێکەشتندا بەکاردههێتری و، لە راستیدا (تَحِيَّة) لە ئەسڵدا لە (حَيَّكَ اللَّهُ) هاتوه، واتە: خوا بژیهنت، نەجا (تَحِيَّة) گشتیه، سلاوکردن، بەلام سەلام (تَحِيَّة)یهکی تاییهته، بۆیه دەفهرموی: ﴿يَخَيِّرُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ﴾، ئەمه سێ واتای هەن:

۱- ئەو سلاوهی که لێیان دەکری لە پۆژی دیداری خوادا، بریتیه لە سەلام، واتە: خوا سەلامیان لێ دەکات، وه که سووپهتی (یس)دا، دەفهرموی: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ (۵۸) یس، سەلام قسەیه که دهگوتری، لە پەرورەدگاریکی میهرەبانەوه.

۲- دهگونجی مه بهست پێی سەلامکردنی فریشتەکان بێ، وه که خوا دهفهرموی: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ (۲۴) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۵﴾ الرعد.

۳- دهشگونجی مه بهست پێی سەلامکردنی نێو خۆیان بێ، واتە: خۆیان که سەلام بەهەکی دهکەن، دروشمه کهیان بریتیه لە: سەلام.

٨- ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾، خوا پاداشتیکی پر ڕێزو حورمەتی بۆ داناون، وشە (سَلَامٌ) پارانه‌وه‌یه بۆ سه‌لامه‌تی و هه‌یمنی و ئاسایش، بۆیه سه‌لام کراوه به دروشمی مسوڵمانه‌تی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) واته: سه‌لامه‌تییه له‌ سه‌ر بێ، یاخود تۆ له‌ لایه‌ن ئێمه‌وه سه‌لامه‌ت بێ، تۆ له‌ لای ئێمه‌وه له‌ هه‌یمنی و سه‌لامه‌تی و ئاشتییدا، ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾، (أَجْرًا) به‌ مانای: پاداشت و کرێ دئی و، به‌ مانای: خه‌لاتکردن دئی، (الْكَرِيم: النَّفِيسُ مِنْ نَوْعِهِ) شتی په‌سند و چاکه له‌ جووری خۆی.

مه سه له ی دووهم:

خستنه پرووی چهند پرتنماییه کی گه وره و گرنگ بۆ پیغه مبه ر ﷺ له باره ی نه ری
سه رشان و، چۆنیه تی مامه له کردنی له گه ل بر واداران شوینکه وتووی و، دوژمن و
ناحه زانی ناشرکراو په نهانیدا، که ناحه زو دوژمنی خو ی و خواو به رنامه که یسی و،
گو ی نه دان به نازارو ناره حه تیبه کانیان:

خو ا ﷺ ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝۱۵﴾
وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَرَاجًا مُبِيرًا ۝۱۶ ﴿وَفِىرَ الْمُؤْمِنِينَ يَأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ۝۱۷﴾
وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۱۸﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له نۆ برکه دا:

- ۱- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، ئەمه جارى سێیه مه، له م سوور په ته موباره که دا، که خوا پیغه مبه ر ی
خو ی ﷺ ده دو تین، به نازناوی پیغه مبه رایه تی، ئە ی پیغه مبه ر ﷺ! واته: ئە ی ئەو که سه ی
به شیوه ی تایبه ت هه وائت پێ ده در ی، یا خود هه وائله تایبه ته کان به خه لک راده که یه ن!
- ۲- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، به دنیایى تېمه تۆمان ناردوه، چاودێر
بى، موژده ده ربى، ترستنه ر بى.
- ۳- ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾، هه روه ها بانکه وازکار ی بۆ لای خوا، به مو له قى خوا.
- ۴- ﴿وَرَاجًا مُبِيرًا﴾، دیسان چرایه کی تیشک ده ربى و، پێ پۆشنکه روه ده ی.
- ۵- ﴿وَفِىرَ الْمُؤْمِنِينَ يَأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾، موژده ش بده به بر واداران، که له
خواوه پاداشتێکی گه وره یان هه یه.

که واته: خو ا ﷺ پیغه مبه ر ی خو ی ﷺ پیغه مبه ر ی کو تابی (محمد) ی به شه ش
وه سفان پێناسه کردوه:

۱- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾، ئىمە تۆمان رەوانە كىردۈ، كەواتە: رەوانە كىرانى يىغەمبەر ﷺ لە خواۋەيە، لە خۆۋە نەھاتۈە مى رى بگرى، خوا ناردۈويەتى و، خۆى هيچ چاۋەرۈوانىيەكى نەبوۋە، خوا رەۋانى بىكات، ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُوا أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ (۸۸) القصص، واتە: تۆ پىشتەر بە تەما نەبوۋى كىتەب بۇ لا بىتىردى، مەگەر لە بەزەيى خواۋە بۆت ھات، واتە: ھەر خوا بەزەيى لەگەل نواندى، ئەگەرنا تۆ چاۋەرۈوانىيە نەبوۋ.

۲- ﴿سَهْدًا﴾، ئىمە تۆمان ناردۈە كە چاۋدېر بى، (شَهِيد) بىرىتە لە ھەۋالدەر بە بەلگەى باباى ددەۋاگەر و، بەرپەرچدانەۋەى قسەى باباى ناھەق، ياخود (شَهِيد) بە ماناى چاۋدېر دى، ھەرۈەھا بە ماناى ئاگادار و سەرپەرشتىار و مشوورخۇر دى.

۳- ﴿وَمُبَشِّرًا﴾، تۆمان ناردۈە كە موزدە دەرۋى، دَلْخُوشكەرى، (المُبَشِّرُ: الْمُبَشِّرُ بِالْبَشَارَةِ وَالْمُبَشِّرَى)، ھەۋالدەر بە شتىك كە دَلْخُوشى و شادمانىيە، كە مەبەست پىتى تەۋەيە تۆ دَلْخُوشكەرى بىرۈاداران بى، كە: ئەگەر بەندايەتتى بۇ خوا بىكەن و، شوئىن يىغەمبەرى خوا ﷺ بىكەن و، پەپرەۋىي لە قورئان بىكەن، خوا لە دنياۋا بەختەۋەرۈ سەر بەرزو پاك و چاكىان دەكات، لە دۈارۈۋىشدا بە رەزامەندىي خۆى و بە بەھەشتى خۇيىان دەگەيەنى.

۴- ﴿وَنَذِيرًا﴾، تۆمان ناردۈە كە ترسىنەر بى، ورياكەرۈ ھۇشياركەرۈە بى، (نَذِير) لە (إِنْذَار) ھۈە ھاتۈە، ئەۋىش بىرىتە لە ھەۋالدان بە شتىك كە خىراپ بى، بۇ ئەۋ كەسەى رۈۋى تى دەكات.

۵- ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾، ھەرۈەھا بانگەۋازكارى بۇ لاي خوا، واتە: خەلەك بانگ دەكەى بۇ لاي خوا، بۇ لاي ئايىن و بەرنامەى خوا، ﴿بِإِذْنِهِ﴾، واتە: بە ئاسانكارىي خوا، ياخود بە فەرمانى خوا، يان: بە مۇلەقى خوا، لە خۆتەۋە نيە.

۶- ﴿وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾، تۆمان ناردۈە چىرايەكى رۈۈنكەرۈەۋەى، ئەمە: (تَشْبِيهٌ بِلَيْلِ الْكَسْرَاجِ الْمُنِيِّ) ۋەك (شِعْرٌ شَاعِرٌ) شىعەرىكى شىعەر، ياخود (لَيْلٌ أَيْلٌ) شەۋىكى شەۋ، ﴿وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾، واتە: چىرايەكى رۈۈنكەرۈەۋە، تىشكەدر، كە بە تەئكىد چىرا ھەر رۈۈنكەرۈەۋەيە، بەلام ئەمە بۇ زياتر تۆخكردنەۋەى مانايەكەيەتى.

(٦) ﴿وَيَسِّرَ الْمُؤْمِنِينَ يَأْنَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾، مؤژدهش بده به بروداران، كه لهلايهن خواوه به خششيكی گهوره يان بۆ ههيهو.

ئهو به نسهبت برودارانهو.

(٧) ﴿وَلَا يُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾، ههروهها گوێپهه لیبی كافران و موناقيقهكان مهكه، كافران واته: بئبروايانی به ناشكرا كه ههقيان بۆ دئ، دهپوشن و برۆای پئناكهن، موناقيق واته: دهغەل و دوو پرووهكان، ئهوانه كه له دڵدا كوفريان ههيه، بهلام به پوالهت خۆيان به مسولمان پئشان ددهن، كه دهفهرمۆي: به قسه يان مهكه، فهرامانهرييان مهكه، گوێپهه لیبیان مهكه، واته: ئهوهی ئهوان ده یلین، وا مهكه.

(٨) ﴿وَدَعَا أَذْنَهُمْ﴾، گویش به نازارهكه يان مهده، ئههه دوو واتای ههه:

أ- (أَيُّ أَثَرُهُ أَذَاهُمْ) واز له سزادانیان بئنه.

ب- (أَهْمِلْ أَذَاهُمْ لَكَ) نازاردانی ئهوان بۆ خۆت، پشتگوێ بخه.

من مانای دووههم بهلاوه بههێزتره، واته: ئهوه كه ئازارت ددهن، پشتگوێ بخه و نادیده بگهرو، بههيجی دابنن، ﴿وَدَعَا أَذْنَهُمْ﴾، نهكه له سزادانیان واز بئنهو لیبی بگهړی، ههلبهته ئهوهش له پرووی پوالهتی زمانی عهزهبیهوه ههه دهگونجی، بهلام بهپیی سیافهكه و، پرووی نیسلامیش، زیاتر مه بهست پئی ئهوهیه كه تۆ گوێ مهده به نازاردانی ئهوان، وهكه له شوینی دیکه، دهفهرمۆي: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَخْبِرْهُمْ هَجْرًا جَبِيلًا﴾ المزمّل.

(٩) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾، پشت به خوا بهستهو پشت به خوا قاییم بن، خواش بهسه پشت پئ بهستراو بن، (التَّوَكَّلْ: الْإِعْتِمَادُ وَتَفْوِضُ الْأَمْرِ إِلَى اللَّهِ)، (تَوَكَّلْ) بریتیه له پشت به خوا بهستن و، کاری خۆ به خوا سپاردن، ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾، خواش بهسه كه كار پئسپێردراو بن، ههه كه سئ کاری خۆی به خوا بهسپێری و پشتی به خوا بهستئ، خوا بۆ ئهه بهسه و، ههههه كه لیانی بۆ پر دهكاتهوه.

حەوت رېنمايى گەورەو گىرگ بۇ پىغەمبەر ﷺ

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، ئەي موحەممەد! تۆ پىغەمبەرى ﷺ ئىنجا (النَّبِيُّ) يان (فعل)ى بە ماناى (فاعل)ە، واتە: تۆ (مُنْبِئ)ى ھەۋالدەرى لە خواۋە، ياخود (فعل)ى بە ماناى (مفعول) ە واتە: ھەۋالپىدراۋ (مُنْبِئ)ى، كەۋاتە: تۆ دەبى بزانى خوا بە شىۋەى تايبەت ھەۋالت پىدەدا، تۆش ھەۋالە تايبەتە كانى خوا بە خەلک دەگەيەنى، تۆ كەسكى ئاسايى نى.

(۲) - ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾، تىمە تۆمان رەۋانكردو، واتە: كە ھەۋالى تايبەتەمان پىداۋى، تۆ ھەۋالە كانى خوا رابگەيەنى، تىمە بەۋەندە ئىكتىفامان نەكردو كە تۆ تەنيا پىغەمبەر (نبي) بى، بەلكو تۆمان كىردو بە تىرراۋ (رَسُول)ىش، تۆمان رەۋانە كىردو بەۋ پەيامەى خۇمانەۋە.

(۳) - ﴿شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، تۆ دەبى چاۋدېر بى، موژدە دەر بى، ترستىنەربى، بانگەۋازكارى بۇ لای خوا، بە مۆلەقى خوا، چىرايەكى تىشكەدەر بى، دەبى ھەموو ئەو سىفەتەنە لە تۆدا ھەبن، كە بە تەئكىد ھەموو ئەو سىفەتەنە پېر بە پىستى پىغەمبەرى خوا ﷺ بوون، بە ماناى وشە: شاھىدو چاۋدېر بوو بەسەر ئۆممەتەۋە و، موژدە دەرۋ دىۋاۋژدە و، ترستىنەربى بوو، بۇيان، بە پاداشتى خواۋ بە بەرزى و بەختەۋەرى لە دىۋاۋ دىۋاۋژدە و، ترستىنەربى بوو، بۇيان، لە لادان و خلىسكان و، بانگەۋازكار بوو بۇ لای خوا بە مۆلەقى خوا، بەپاستى موحەممەد ﷺ چىرايەكى تىشكەدەر بوو، رى رۆشكەرەۋە بوو و، ئىسلامى لە خۇيدا بەرجەستە كىردو، ۋەك دايكمان عانىشە خوا لى پازىبى گوتۋوئەقى: (كَانَ خَلْقَ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ الْقُرْآنُ^(۱)).

ۋاتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ پەۋش و ئاكارى قورئان بوو.

---

(۱) (عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، قَالَ سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقُلْتُ: أَخْبِرِينِي عَنْ خَلْقِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ: كَانَ خَلْقُهُ الْقُرْآنُ) أخرجه أحمد: ۲۵۳۴۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

چ تەماشای پێغه مەبری خوا ﷺ بکە و لێی وردبێهوه و، چ قورئان بخوێنێهوه،
یەك هەقیقەت دەبینی کە هەقیقەتی بەندایەتییه بو خوا و، هەقیقەتی بو خوا
صولحان و پاکیی و چاکیی، راستیی و ساغییە.

(٤) - ﴿وَيَسِّرَ الْمُؤْمِنِينَ يَأْنَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَثِيرًا﴾، مۆژدەش بدە بە پرواداران و،
دلیان خوش بکە، کە لە خواوە پاداشتیکی گەورەیان هەیە، بەخششێکی گەورەیان هەیە،
(الْفُضْلُ: الْعَطَاءُ الَّذِي يَزِيدُ الْمُعْطَى زِيَادَةً لِلْمُعْطَى)، واتە: (فُضْل) بریتیە لەو زیادەییە کە
بابای بەخشنده دیهه خشی بە بابای پێ بەخشاو، یانی: پێ ئەوهی هەقی بیت، واتە:
خوا لە بەخششی خوێ زیادەتان پێ دەدات.

(٥) - ﴿وَلَا تُطِيعَ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾، بە قسەی کافران و موناڤیقان مەکە، گۆزرایە لیان
مەبە، فرمانبەریان مەبە و، ئەوهی کە ئەوان دەیلێن لەگەڵیاندا گونجاو مەبە و، بەو
شیوهیی کە ئەوان لاتبەدن، بە قسەیان مەکە لە ناھەقییدا.

(٦) - ﴿وَدَعْ أَدْنَاهُمْ﴾، ئازارەکیان پشتگوێ بخە، نیھمالی بکە، نادیدە ی بگرە، با
هاوسەنگیی تێک نەدات و شلویت نەکات و نەتشلەژێت، چونکە ئازاری ئەوان بریتی
بوو لە: پڕو پاگەندەو قسەو قال و، لە پشت پەردە ی پەشەوه تەماشاکردن و، تانە لێدانی
پێغه مەبر ﷺ کە ئەوه بەردەوام هەیە، بو هەموو دۆستانی خوا.

(٧) - ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾، پشتیش بە خوا ببەستەو، خواش بەسە
وە کێل و کارپێسێردراو بێ و، پشت پێ سپێردراو بێ، هەر کەسێ پشت بە خوا ببەستی،
پشتی لە زەوی نادری و، هەر کەسێ کاری خوێ بە خوا بسپێری، خوا کارەکی زیایە
ناکات، بە لێکو کارەکی بو چاک دەکات.

کورتە باسیک له باره‌ی یادی خوا کردنه‌وه

خوا ﷻ که ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ﴿١١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿١٢﴾﴾

واته: ئە‌ی ئە‌وانه‌ی ب‌ه‌واتان ه‌یناوه به یاد کردنیکی زۆر، یادی خوا بکه‌ن و، به‌یانیان و ئی‌واران به‌ پاک‌ی بگرن.

به‌ڕ‌زان!

تیمه‌ نهم کورتە باسه‌ له باره‌ی یادی خوا کردنه‌وه، له پ‌ینج ته‌وه‌ردا، ده‌خه‌ینه‌ ڕوو، که به‌ پ‌وخت‌کردنه‌وه‌وه له به‌رگی چ‌واره‌می مه‌وسووعه‌ی: (خواپه‌رستی‌ی ئی‌سلامی له‌به‌ر ڕ‌وشنایی ف‌ور‌ئان و س‌وننه‌ندا)، (پ‌نجه‌مین دروشمی خواپه‌رستی‌ی: زی‌ک‌ری خوا کردن)، وه‌ریده‌گیرین^(١):

(ا) - واتا و پ‌یناسه‌ی یادی خوا (ذکر الله):

أ - پ‌یناسه‌ی یادی خوا، له‌ ڕ‌ووی زمانه‌وه:

زانایان به‌ چ‌هند شی‌وه‌یه‌ك، پ‌یناسه‌ی (ذ‌ك‌ر) یان کردوه، که وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی‌ه به‌ کوردی‌ی وشه‌ی (ذ‌ك‌ر) ده‌بی‌ته (یاد کردن) و (باس‌کردن)، (ذ‌ك‌رَة) ههم به‌ مانای (یادی کرد) یان (هاته‌وه‌ یادی)، هه‌روه‌ها ههم به‌ مانای (باس‌یک‌رد) دی، ب‌ۆ‌وتنه‌:

١ - خاوه‌نی ک‌تیب‌ی (مختار الصحاح)، ده‌لتی: (الذُّكْرُ: والذِّكْرُ، والذِّكْرَةُ ضِدُّ النِّسْيَانِ)، هه‌ر کام له (ذ‌ك‌ر، ذ‌كْرى، ذ‌كِرة) د‌ژی له‌ ب‌یر چ‌وونه‌وه‌ن، که‌واته: (ذ‌ك‌ر) واته: له‌ ب‌یری‌وون و ب‌یر هاته‌وه‌.

(١) ب‌ه‌وانه: لاپه‌ڕه‌: ٣٤٣ - ٤٤١، چاپی دووهم.

(٢) ص ٢٢١، ط ١ / ١٩٢٦ م.

۲- (راغب الأصفهانی) دەر بارەدی وشەیی (ذکر) دەلێ:

(وَتَأْتِيَةُ يُقَالُ لِحُضُورِ الشَّيْءِ الْقَلْبَ، أَوِ الْقَوْلَ، وَلِذَلِكَ قِيلَ الذُّكْرُ ذِكْرَانٍ: ذِكْرٌ بِالْقَلْبِ وَذِكْرٌ بِاللِّسَانِ، وَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا ضَرْبَانٍ: ذِكْرٌ عَنِ نِسْيَانٍ وَذِكْرٌ لَا عَنِ نِسْيَانٍ)^(۱).

واتە: وشەیی (ذکر) جاری وایە به‌وه ده‌گوترێ که شتیک له دلدا ناماده بێ، له یادو فیکردا، یاخود له‌سه‌ر زمان و به‌گوتن ناماده بێ، هەر بۆیه‌ گوتراوه: زیکر دوو زیکره: یاد کردنی‌ک به‌ دل و، یاد کردنی‌ک به‌ زمان، هەر کامیکیش له‌مانه‌ دوو جوورن: یاد کردنی‌ک دوا‌ی له‌ بیرچوونه‌وه‌و، یاد کردنی‌ک به‌بێ له‌بیرچوونه‌وه‌.

۳- (الزمخشري) یش هەر له‌و باره‌وه له‌ کتیی (أساس البلاغة)^(۲) دا، ده‌لێ: (وَاجْعَلْهُ مِنِّي عَلَى ذِكْرٍ أَيْ: لَا أَنْسَاةً)، واتە: وام لێ بکه‌ فلانسته‌م له‌ بیریت، واتە: له‌ بیرم نه‌چێ.

۴- هه‌روه‌ها هەر کام له‌ (ابن منظور) له‌ (لسان العرب)^(۳) دا.

۵- نووسه‌رانی (المعجم الوسيط)^(۴) هەر هه‌مان قسه‌ی پێشوو‌یان دووباره‌ کردۆته‌وه‌، له‌ باره‌ی پێناسه‌ و چه‌مک و واتای وشەیی (ذکر) هه‌.

ب- یادی خوا له‌ زاراوی شه‌رعدا:

به‌ زۆری وایه‌ شه‌رع هەر به‌ پتی مانا زمانه‌وانیه‌که‌یان، وشه‌کان به‌کاردێنێ، تنجا ده‌توانین ب‌لێن: به‌ کورتیی و گوشارویی (ذکر) له‌ زاراوه‌ی شه‌رعدا، ئه‌وه‌ پێناسه‌که‌یه‌تی:

(ذکر) بریتیه‌: له‌ به‌سه‌ر دل و زماندا هێنای یادی خواو، سیفه‌ته‌ به‌رزه‌کانی و، ناوه‌ په‌سنده‌کانی و، به‌ پاک گرتنی و ستایشکردن و به‌ گه‌وره‌و به‌رز گرتنی).

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۱۸۱.

(۲) لفظ: ذکر.

(۳) ج ۴ ص ۳۰۸، ۳۰۹.

(۴) ص ۳۱۳.

نهمه شيله و پوخته‌ی هه موو نهو پئناسه يانه يه كه زانا يانی شه‌رعزان لهو باره وه گوتوو يانن:

بۆ وئنه:

١- (مجاهد)^(١) كه به كيكه له زانا يانی تابيعين ده‌لتی: ئينسان ناچيته پيزی: ﴿وَالَّذِكْرُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَالَّذِكْرُ لِلَّهِ هُوَ، ههتا به پتوه و، به دانيشته وهو، به راكشانه وه، يادی خوا نه كات.

٢- (سعید بن جبیر)^(٢) گوتويه تی: هه ر كه سێك له فه‌رمانبه‌ریی خوادا بجووتی و كار بكات، نه وه يادی خوا ی كردوه.

٣- (عطاء الخراسانی)^(٣) ده‌لتی: كۆره‌كانی زيكه بریتين: له كۆره‌كانی حه‌لال و حه‌پام و، باسكردنی چۆن ده‌كړی و، ده‌فرۆشی و، چۆن نوێ ده‌كی و، به‌رۆزوو ده‌بی و، ژن دیتی و ته‌لاق ده‌ده‌ی و، چۆن حه‌ج ده‌كی و... هه‌ند؟!.

٤- له (ابن صلاح الشه‌رزوري)^(٤) پرسيار كراوه: ئايا ئينسان به‌چ نه‌ندازه‌يه‌ك له يادی خوا كردن ده‌چيته پيزی: ﴿وَالَّذِكْرُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَالَّذِكْرُ لِلَّهِ؟ واته: پياوان و ئافره‌تان زۆر خوا له ياد؟ ته‌ویش گوتويه تی: ته‌كه‌ر له‌سه‌ر نه‌و جوړه‌ زيكرو ویردانه به‌رده‌وام بێ، كه له پتی راسته‌وه ئيسپات بوون، له به‌يانيان و ئیواراندای، له حاله‌ته جوړاو جوړه‌كانی پۆژدا كه ده‌گوتړین، نه‌وه نه‌و مرقفه ده‌چيته پيزی نه‌وانه‌وه كه خوا به: ﴿وَالَّذِكْرُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَالَّذِكْرُ لِلَّهِ ناوی هیناون.

٥- (القرطبي)^(٥) لهو باره وه ده‌لتی: كۆپی زيكه، يانی: كۆپی زانست و ئامۆزگاری و، نه‌و كۆرانه‌ی كه قورئانی خواو سونه‌تی پتغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﴿تَيَانِدَا ده‌خرتنه‌پروو، هه‌روه‌ها هه‌والی پتشینه‌ چاكه‌كان و، پتشمه‌وايانی پتشیووی دنیا به‌كه‌مگر، كه دوور بوون له‌پاكاریی

(١) فقه السفة، ج ٢ ص ٨٦.

(٢) الأذكار، للنووي، ص ٤١، ٤٢.

(٣) هه‌مان سه‌رچاوه.

(٤) هه‌مان سه‌رچاوه.

(٥) هه‌مان سه‌رچاوه.

و، داهيتان و دنيا ويستى و تهماع، نهو کوژانهى که به سه رهاق نهوانيان تيدا ده گيرد رنه وه، کوږى زيکرن.

٦- (عبد الحميد الکشف)^(١)، ده لى: (إِنَّ الذُّكْرَ عَلَى سَبْعَةِ أَنْعَاءٍ فُذِّكِرَ: الْعَيْنِ الْبُكَاءُ، وَذُكِرَ الْأَذْنَيْنِ الْإِضْغَاءُ، وَذُكِرَ اللِّسَانِ الثَّنَاءُ، وَذُكِرَ الْيَدَيْنِ الْعَطَاءُ، وَذُكِرَ الْبَدَنِ الْوَفَاءُ، وَذُكِرَ الْقَلْبِ التَّسْلِيمُ وَالرِّضَاءُ، وَذُكِرَ الرُّوحِ الْخَوْفُ وَالرَّجَاءُ).

واته: يادى خوا کردن ههوت جوړه، يادى خواکردنى چاوان گريانه وه، هى گوينان گوښه لځستنه، (واته: بؤ قسه ي باش و، بؤ قورن ان خوښدن)، يادکردنى زمان مه دح و ستايشى خواکردنه و، يادى دهستان به خشينه و، يادى جهسته وه قادارى و جتبه جيکړدنه وه، يادکردنى دل گهردنگه چيى و رازيپوونه وه، يادکردنى رووحيش ترس و نومیده.

ننجا نه گهر مانه وى نه مانه هه موويان پوخت بکهينه وه، ده توانين بلين:

زيکرى خوا، نه وه يه که نينسان خواى په روهر دگارو بى وينه ي له بير بيت و، به ناو سيفه ته به رزو په سنده کاني باسى بکات و، به پاکگرتن و ستايشکردن و به گه وره و مه زن و به رزو پيرؤزگرتنى خوا رابگه يهنى، ننجا بيتگومان هه تا نينسان سره گهرمى فرمانبهرى و به ندياه تيبکردن بى بؤ خوا، به ههر جوړتک له جوړه کاني فرمانبهرى و به ندياه تيبى، نه وه خواى به رزو مه زنى له ياده و له بيره وه، ناگاي لپى نه براه وه نه و کرده وانه ي بؤى به يادى خوا کردن له قه له م ده درين، به چه مکه گشتيه که ي زيکړ.

چونکه (ذکر) ده گونجى بلين: چه مکيکى تايه تيبى هه يه و، چه مکيکى گشتيشى هه يه که برتبه: له باسکردنى ههر شتک که په يوه نديى به خواو پيغه مبه ره که ي ښو، به نايين و به رنامه ي خواوه هه بى.

۲- گرنگی و پله و پایه‌ی زیکری خوا:

نهم ته‌وه‌ره له سێ برگه‌دا ده‌خه‌ینه پروو:

۱- له‌بهر تیشکی ئایه‌ته‌کانی قورئاندا.

۲- له‌بهر تیشکی ده‌قه‌کانی سوننه‌تا.

۳- له‌بهر پرووناکی قسه‌و بۆ چوونی زاناو پێشه‌واياندا.

یه‌که‌م: گرنگی و پله‌و پایه‌ی زیکر، له‌ قورئاندا:

(ابن قیم الجوزیه) له‌ کتیبی: (مدارج السالکین، شرح منازل السائرین)^(۱) دا، ده‌لێ:

گرنگی و پله‌و پایه‌ی یادی خوا له‌ قورئاندا، به‌ ده‌ (۱۰) شیوه‌ خراوه‌ته‌ پروو:

(۱) - فه‌رمان پێکردنی:

خوای به‌خشنده ﷻ فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
(۱۱) وَمَسْجُودًا كَثِيرًا وَاقْبَلُوا الصَّلَاةَ (۱۲) وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هه‌تاوه! یادی خوا
بکه‌ن، به‌ یاد کردنی زۆر و، به‌یانان و تیاران به‌ پای بگرن.

(۲) - قه‌ده‌غه‌کردنی بیتاگایی له‌ خوا:

که‌ ئه‌وه‌ پێچه‌وانه‌ی زیکره‌، وه‌ک خوای په‌نه‌انزان فه‌رموویه‌تی: ﴿وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا
نَسِيتَ (۱۳)﴾ الکه‌ف، واته: هه‌ر کاتیک له‌ یادت چوو، یادی په‌روه‌ردگارت بکه‌.

هه‌روه‌ها خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ (۱۴)﴾ الاعراف، واته:
یادی په‌روه‌ردگارت بکه‌، له‌بهر خۆته‌وه‌ به‌ لالانه‌و به‌ ترسه‌وه‌، به‌ بێ ده‌نگ
به‌رزکردنه‌وه‌، به‌یانان و تیاران و، له‌ بێ ئاگایان مه‌به‌.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاقُونَ (۱۵)﴾ الحشر، وه‌ک ئه‌وانه‌ مه‌بن که‌ خویان له‌ بیر کرد، خویان
فه‌رامۆشکردو، خواش خۆیانی له‌ بیردنه‌وه‌، ئا ئه‌وانه‌ن ده‌رچوون.

(۳) - پیپه‌وه په یوه ست گردنی سه‌رفرازی:

وہ کہ خواہے دہرے رموی: ﴿وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿٥٥﴾
 الأنفال، واتہ: زور بادی خواہ کن، بہ لکو سہر فرازین۔

(۴)- مه دح و ستایشگرانی نه نجامده رانی زیکرو، پاداشتی بهرز بو دانرانیان:

وَهُكَذَا خَوَّلَ اللَّهُ دَهْرَهُمْ قَوْلًا: إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنِينِينَ وَالْقَنِينَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَافِضِينَ
وَالْخَافِضَاتِ وَالْمُحْسِنِينَ وَالْمُحْسِنَاتِ وَالْمُجْتَهِدِينَ وَالْمُجْتَهِدَاتِ وَالْغَفِيلِينَ وَالْغَفِيلَاتِ
فَرَجَعَهُمُ وَالْحَافِظُونَ وَالذَّاكِرُونَ اللَّهُ كَثِيرٌ وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣١﴾ الأَحزاب.

(۵)- هه‌والدان به زه‌ره‌مه‌ندی و، زیانباری وازلته‌نه‌رانی یادی خوا:

وهك خوا ۞ ده فرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ۞ (۱) ۞ المتففقون، واته: نهى نهو كه سانهى پرواتان هيتاوه! با مال و سامانتان و پوله كانتان له يادى خوا بى ناگاتان نه كهن، چونكه بنگومان ههر كه سى و ايكات نا نهوانهن زيانباران.

(٦) - خوا، یادکردنی خۆی یۆ بهنده کانی، کردۆته یاداشت و به رانه‌ری، یادی نه‌وان یۆ وی؛

وہ کہ خواہدہ فرموی: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ ﴿۱۰۴﴾ البقرة، واتہ: یادم بکہن، منیش یادتان دہ کہم و، سو پاسگوزاریم بؤ بکہن و سہلہ یم بہرانبہر مہ کہن، واتہ: نہ گہر تیمہ یادی خوا بکہین، خوا یادمان دہ کات، کہ واتہ: یادکردنی خوا بؤ تیمہ، یادداشتی یادکردنی تیمہ بؤ وی.

(۷) - هه‌والدان به‌وه، که زی‌کری خوا، له هه‌موو شتیک گه‌وره‌تره:

وَهُكَ خَوَا دَهْفَه رَمَوِي: ﴿۱﴾ أَتَلَّ مَا أُوجِي إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ
الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

﴿۱۸﴾ العنكبوت، واته: نه‌وه‌ی که له کتیبی خوا بۆت سروشکراوه، بیخوینه‌وه و، نوێژ به‌ریا بکه، بیگومان نوێژ (خاوه‌نه‌که‌ی) قه‌ده‌غه ده‌کات له هه‌رچی قسه‌و کرده‌وه‌ی ناشیرین و خراپه‌و، یادی خواش گه‌وره‌تره‌و، خواش ده‌زانی چی ده‌که‌ن! (۸) - پوو‌نکرده‌وه‌ی ته‌و راستیه‌ که خوا له یادان، خاوه‌ن عه‌قل و سوودمه‌ندن له نیشانه‌کانی خوا:

وه‌ك خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ ﴿۱۹﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۰﴾ آل عمران، واته: به‌راستی له دروستکرای ناسمانه‌کان و زه‌وی و، جیاوازی و جیکۆرکیی شه‌و پۆژدا، نیشانه‌ گه‌لیک هه‌ن، بۆ خاوه‌ن عه‌قلان، ته‌وانه‌ی که به‌ پێوه‌و به‌ دانیشته‌وه‌و له‌سه‌ر ته‌نیشتیان، یادی خوا ده‌که‌ن و بیر له دروستکرای ناسمانه‌کان و زه‌وی ده‌که‌نه‌وه، (سه‌ره‌نجام ده‌لێن: پیره‌وه‌ردگارمان! ته‌مه‌ت به‌ پووچی دروست نه‌کردوه پاکیی بۆ تۆ، ده‌جا له نازاری ناگر چه‌پانه‌مان بده! (۹) - گپرای یادی خوا به‌ کۆتایی سه‌رجه‌م خوا به‌رستییه‌کان و کرده‌وه‌ چاکه‌کان، بۆ وینه: له باره‌ی نوێژه‌وه‌ خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿إِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ ﴿۲۱﴾ النساء، ئنجا هه‌ر کاتێک نوێژتان ته‌واو کرد، یادی خوا بکه‌ن به‌ پێوه‌و به‌ دانیشته‌وه‌و له‌سه‌ر ته‌نیشته‌کانتان.

که‌واته: خوا، یادی خواکردنی خستۆته کۆتایی نوێژه‌وه.

هه‌روه‌ها له باره‌ی پۆژووی مانگی په‌مه‌زانه‌وه، خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتَكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ﴿۲۲﴾ البقرة، که به‌ رای تیکرایی

زانایان و نویزه‌ره‌وانی قوربان ده‌تین: مه‌به‌ست له: ﴿وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدٰنَكُمْ وَلَمَّا كُمُ تَشْكُرُونَ﴾ (الله اکبر) ه‌کانی پیش نویژی جه‌ژی ره‌مه‌زانه.

دیسان له دواى جه‌جیش، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلٰوةُ فَاتَسَبَّرُوا لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ (البقرة، واته: هه‌ر کاتی خوا به‌رستییه‌کانی جه‌جتان ته‌واو کردن، وه‌ک باس و خواسیی باب و باپیرانتان و بگره‌زیاترو چاک‌تریش، یادی خوا بکه‌ن.

له دواى نویژی جومعه‌وه‌ش، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلٰوةُ فَاتَسَبَّرُوا فِي الْأَرْضِ وَأَتْبِعُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الجمعة، واته: نه‌گه‌ر نویژ ته‌واو بوو، به‌زه‌ویدا بلأوبنه‌وه‌و، له به‌خششی خوا داوا بکه‌ن، (واته: کارو کاسییی بکه‌ن) و زو‌ریش یادی خوا بکه‌ن، به‌لکو سه‌رفرازبن.

۱۰- جووتکردنی یادی خوا، له‌گه‌ل سه‌رحه‌م کرده‌وه چاکه‌کاندا و، گنپانی به‌پرووح و کاکلیان، وه‌ک خوا له‌بارهی نویزه‌وه‌و، فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي﴾ (طه، واته: بیگو‌مان منم خوا، جکه له‌من هیچ په‌رستراویک‌نیه، ده‌جا همه‌رسته و نویژ به‌ریا بکه به‌مه‌به‌ستی یادکردنی من.

که‌واته: یادی خواکردن، نامانجه‌و نویژ نام‌پازه.

هه‌روه‌ها خوا له‌گه‌ل پوژوو، جه‌جیشدا باسی‌کردوه، که پیشتر ثایه‌ته‌کامان هی‌تان.

دیسان له‌گه‌ل جه‌نگ و جیهادیشدا، یادی خوا هه‌ر هه‌یه، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءٰمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاَتَّبِعُوا وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الأنفال، واته: ئهی ئه‌وانه‌ی پرواتان هی‌ناوه! هه‌ر کاتی به‌کو‌مه‌لئیک‌گه‌بشتن (به‌ره‌نگاری کو‌مه‌لئیک له‌دوژمنانتان بوونه‌وه) چه‌سپاو بن و، یادی خوا زو‌ر بکه‌ن، به‌لکو سه‌رفراز بن، واته: ئه‌و جه‌نگه‌تان به‌نه‌وه و، تیی‌دا به‌نامانج بکه‌ن.

دووه: گرنگی و پلهو پایهی یادی خوا، له سونته دا:

دهقی سونته له باره ی گرنگی و، گه وره یی و، پلهو پایهی به رزی زیکی خوا کردنه وه، یه کجار زورن، نه م پتجه یان وه که موونه ده خه یه روو:

(١) - پیغمبر ﷺ: **فَهَرَمُوهُنَّ: (سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ، قَالُوا: وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٩٣٢١، وَمُسْلِمٌ: ٢٦٧٦، وَابْنُ حَبَانَ: ٨٥٨).**

واته: تاقبووه وه کان پش هه موو خه لکی که وتونه وه (له چاکه دا)، کوترا: نه ی پیغمبر ی خوا! ﷺ تاقبووه وه کان کین؟ فه رموی: پیاوان و نافرده تانی زور خوا له یاد.

(٢) - پیغمبر ی خوا ﷺ: **دَهَرَمَوْنِ: (لَا يَقَعْدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ، إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَعَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ). (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١١٨٩٣، وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ: ٨٦١، وَمُسْلِمٌ: ٢٧٠٠، وَأَبُو يَعْلَى: ١٢٥٢، وَابْنُ حَبَانَ: ٨٥٥، التِّرْمِذِيُّ: ٣٧٧٨، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ).**

واته: هیچ کومه لیک له شویتیکدا دانانیشن و، یادی خوی تیدا ناکه ن، مه گهر فریشته کان ده وران ده دهن و، به زده ی خوا دایان ده پوشی و، نارامی و ئوخزنیان بو دینته خوار و، خوا له لای نه وانیه که له لانی (واته: فریشته زور نیزیکه کان) باسیان ده کات.

(٣) - پیغمبر ﷺ: **دَهَرَمَوْنِ: (مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٠٤٤، وَمُسْلِمٌ: ٧٧٩، وَابْنُ حَبَانَ: ٨٥٤، وَهَذَا اللَّفْظُ الْبُخَارِيُّ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).**

واته: وینه ی که سیک که یادی خوی په روه ردگاری ده کات و، که سیک که یادی په روه ردگاری ناکات، وه زیندوو و مردوو، وایه.

(٤) - هه روه ها پیغمبر ﷺ: **لَه دَرِزَه ی فه رمایشتیکدا ده فه رموی: (وَأَمْرُكُمْ أَنْ تَذْكُرُوا اللَّهَ، فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ خَرَجَ الْعَدُوُّ فِي أَلْبَسِهِ سِرَاعًا، حَتَّى إِذَا أَتَى عَلَى حَصْنٍ حَصِينٍ، فَأَحْزَرَ نَفْسَهُ مِنْهُمْ، كَذَلِكَ الْعَبْدُ لَا يُحِرُّ نَفْسَهُ مِنَ الشَّيْطَانِ إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ) (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٢٨٦٣، عَنْ الْحَارِثِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ، وَكَذَلِكَ صَحَّحَهُ كُلُّ مَنْ ابْنُ حَبَانَ وَالْحَاكِمُ وَالْأَلْبَانِيُّ).**

واته: فرمانتان پښ ده کهم که يادی خوا بکهن، چونکه وینهی که سیک که يادی خوا ده کات، وهک پیاوړتک وایه که دوژمن به خیرایی به دوایدا بچی، هه تا خوئی ده که به نیتته فه لایه کی قاییم و، خوئی له وندا له چنگ دوژمن ده پارتزی، به ندهش ناوایه به يادی خوا نه بی، خوئی پښ له شیتان په نا نادرې و نا پارتزری.

(۵) - عه بدوللای کورې بوسر ﷺ، ده گپړتته وه که پیاوړتک هاتوته خزمهت پیغه مبه ری خوا ﷺ گوتوویه تی: نهی پیغه مبه ری خوا! ﷺ پښه کانی چاکه کردن زورن و منیش ناتوانم هه موویان نه نجام بدهم، ننجا شتیکم پښ بلتی که جه ختی له سهر بکهم، به لأم با زور نه بی له بیرم بچیتته وه! نهویش پیتی ده فه رموی: [لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ] (آخرجه أحمد: ۱۷۷۱۶، والترمذي: ۳۳۷۵، وابن أبي شيبه: ۲۹۴۵۳، وابن ماجه: ۳۷۹۳، وابن حبان: قم ۸۱۴، والحاكم: ۱۸۲۲، وقال: صحيح الإسناد، وَصَحَّحَهُ الألباني).

واته: با به رده وام زمانت به يادی خوا ته پرو پاراو بی.

سیهم: گرنگی و پله و پایه ی زیکری خوا، له روانگه ی زانایانه وه:

بیگومان زانایانیش هه ر نه وهی که له قورنن و له ده که کانی سونه تدا هاتود، قسه کانی خویمان له وانه هه لیتجاوه، که هه ندیکیان به نمونه لی دیتینه وه:

(۱) - (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَفْرِضْ عَلَى عَبْدِهِ فَرِيضَةً إِلَّا جَعَلَ لَهَا حُدًّا مَعْلُومًا، ثُمَّ عَذَّرَ أَهْلَهَا فِي حَالِ غُدْرٍ، غَيْرِ الذُّكْرِ، فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ لَهُ حُدًّا يَنْتَهِي إِلَيْهِ، وَلَمْ يَعْذُرْ أَحَدًا فِي تَرْكِه، إِلَّا مَعْلُومًا عَلَى تَرْكِه، فَقَالَ: ﴿فَآذِكُرُوا اللَّهَ قِيمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ ﴿١٣﴾ النَّسَاءِ، بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ، وَفِي السَّفَرِ وَالْحَضَرِ، وَالْغَنَى وَالْفَقْرِ، وَالصُّحَّةِ وَالسَّقَمِ، وَالسَّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، وَعَلَىٰ كُلِّ حَالٍ) (۱).

واته: عه بدوللای کورې عه بباس (خوا لییان پازیبین) ده لی: خوا ﷺ هیچ فه پرتزی له سهر به نده کانی پتویست نه کردوه، مه گهر سنوړوړکی دیاریکراوی بو داناوو له کانی بو نه گونجانیشد، مؤله تی خه لکه که ی داوه که نه یکه، بیتجه له زیکر، که خوا

سنووریکی بو دانه ناوه، لهوێ کۆتایی پێینن، مه گهر كه سێك هه‌وشی له سه‌ر خه‌وی نه‌مايێ، نه‌گه‌رنا مۆله‌تی به‌ كه‌س نه‌داوه بو نه‌کردنی، خوا فه‌رموویه‌تی: به‌ پێوه‌و به‌ دانیشه‌وه‌و له‌سه‌ر ته‌نیشه‌تان یادی خوا بکه‌ن، یانی: به‌ شه‌وێ و به‌ رۆژێ، له‌ وشکانیی و له‌ ده‌ریادا، له‌ سه‌فه‌رێ و له‌ ماڵێ، به‌ ده‌وله‌مه‌ندیی و به‌ هه‌زاریی، به‌ نه‌خه‌وشیی و به‌ ساغیی، به‌ په‌نه‌انیی و به‌ ئاشکراو، له‌ هه‌موو حاڵاندا.

(۲) - (الحسن البصري) په‌حه‌مه‌تی خه‌وی لێی، له‌و باره‌وه‌ ده‌لی: (الذَّكْرُ ذِكْرَانِ: ذِكْرُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَنْ نَفْسَكَ وَيَنْ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، مَا أَحْسَنَهُ أَعْظَمَ أَجْرَهُ، وَأَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ: ذِكْرُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَنْهُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ) (۱) (إحياء علوم الدين).

واته: هه‌سه‌نی به‌صرایی گوتوویه‌تی: یادی خوا کردن دوو جوړه، یادی خوا (عَزَّ وَجَلَّ) کردن له‌ نێوان خه‌وت و خوادا (عَزَّ وَجَلَّ) چه‌نده‌ چاکه‌و چه‌نده‌ پاداشته‌که‌ی مه‌زنه‌، به‌لام له‌وه‌ گه‌وره‌ترو چاکتر، یادی خوا (عَزَّ وَجَلَّ) کردنه‌ ځێ له‌و کاتانه‌دا که‌ خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوون، یانی: نه‌و شتانه‌ی خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوون، له‌وێ یادی خوا بکه‌ی و، سنووری قه‌ده‌غه‌کانی خوا (عَزَّ وَجَلَّ) نه‌شکێنی.

(۳) - قه‌یه‌کی (أحمد بن عطاء الله الأسکندري) که‌ له‌ حیکمه‌ته‌کانی خۆیدا هێناویه‌تی، به‌لام من له‌ (إيقاظ الهمم في شرح الحكم) دوه‌، هێناومه‌، که‌ له‌و باره‌وه‌ زۆر شتی گوتوه‌، بو‌ وێنه‌:

{لَا يَسْتَعْفِرُ الْوِزْدَ إِلَّا جَهْلُومًا، الْوَارِدُ يُوجَدُ فِي الدَّارِ الْأَخْرَى، وَالْوِزْدُ يُنْطَوِي بَانْطَوَاءِ هَذِهِ الدَّارِ، وَأَوَّلِي مَا يُعْتَنَى بِهِ، مَا لَا يُغْلَفُ وَجُودُهُ، الْوِزْدُ هُوَ طَائِبُهُ مِنْكَ، وَالْوَارِدُ أَنْتَ تَطْلُبُهُ مِنْهُ، وَأَيْنَ مَا هُوَ طَائِبُهُ مِنْكَ، مِنْ مَا هُوَ مُطْلَبُكَ مِنْهُ، الْوِزْدُ الْإِمْدَادُ بِحَسَبِ الْإِسْتِعْدَادِ، وَفُرُوقِ الْأَنْوَارِ عَلَى حَسَبِ صَفَاءِ الْأَسْرَارِ}.

ئه‌م قسانه‌ هه‌ندێک وردبوونه‌وه‌یان ده‌وێ، باش لێیان تێبگه‌ین:

واته: بابای نه‌فام نه‌بی، وێرد به‌ که‌م ناگرێ، (وێرد: واته: نه‌و زیکرانه‌ی که‌ مروه‌ی دیارییان ده‌کات و دووباره‌یان ده‌کاته‌وه‌)، به‌ره‌مه‌ی وێرد له‌ مه‌زلگای

دواړۆژدایه، به لām به پېچرانه وهی نهم ژيانه دنيایه، ویرد خویندن کوڅای دی، (واته: «وَارِدٌ» که به رهه می «وَرْدٌ» ه، له دواړۆژدا پتی ده گهی، به لām ویرده که له دنیادا کوڅای دی و سنوورداره)، له پېشترین شتیش که ده بتی بایه خی پتی بدری، شتیکه که به هیچ شتی پر نابیته وه، (ویردیش به هیچ شتیک شوینی پر نابیته وه)، ویرد خوا لیتی داوا کردووی، به لām به رهه می ویرد (بو وینه: که پامهت) تۆ له وی داوا ده گهی، نئجا ته وهی نهو له تۆی داوا کردوه، زۆر جیاوازه، (واته: به رزو چاکتره) له وهی تۆ له وی داوا ده گهی، ویرد هانتی یارمه تی مه عنه ویه به پتی ناماده ییه و، له دلدا په یدابوونی پرووناکییه کانی هیدایهت، به گوڼره ی پاکیی و سافبوونه وهی ده روونه کانه.

مه به ستی (ابن عطاء الله) نه وه یه که به هو ی به رده وام بوون له سر زیکرو ویرده وه، نینسان ناماده یی بو لا هاتنه خوا ره وهی پتی به خشرانی یارمه تی و هیدایه تی خوایی په یدا ده کات و، هه تا زیاتر نه هلی زیکر بیت، دلی سافترو ده روونی پاکتر ده بتی و، له ناکامی نه وه شدا زیاترو چاکتر شایسته تی نه وهی تیدا په یدا ده بتی، که پرووناکیی هیدایه تی خوا دل و ده روونی پۆشن و شوعله وهر بکات.

۳- جوړه کانی یادی خوا کردن: (أنواع الذکر):

جوړه کانی یادی خوا کردن، ده گونجی زۆر زۆریان قسه له سر بکری، به لām تیمه ده (۱۰) جوړمان له جوړه کانی یادی خوا کردن هینان، هه لته هه کام له و ده جوړانه ش، جاری وایه چه ند لقیکی لی ده بنه وه:

جوړی یه که م: قوړنان خویندن:

۱- قوړنان خویندن که وهرترین جوړی یادی خوا کردنه، قوړنان هه ره کیک له ناوه کانی بریتیه له زیکر: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ الْغَيْبِ لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿١٥﴾ النحل، له باره وهش فه رمایشتی پتغه مبه ر زۆر زۆرن، که قوړنان که وهرترین جوړی یادی خوا کردنه و، له هه موو جوړه کانی دیکه پاداشتی زیاتره به گشتی، بو وینه:

۲- {افْرَأُوا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ}، (أخرجه مسلم: ۸۰۴، عن أبي أمامة الباهلي رضی اللہ عنہ)، واته: قورئان بخوتنن، چونکہ پروزی قیامتدا دیت، نکاکارہ بو ہاودہ کانی (یان: نکا بو خاودہ نہ کانی دہ کات).

۳- {الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مُهَجَّرٌ بِهِ، مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ}، (أخرجه البخاري: ۴۶۵۳، ومسلم: ۷۹۸، وأبو داود: ۱۴۵۴، عن عائشة رضي الله عنها)، واته: نهو کہسہی قورئان دہ خوتنن، تبتیدا کارامہیہ، لہ گہل نوینہرہ بہرہرہ چاکہ کارہ کانه، واته: لہ گہل فریشہ کانه.

۴- {مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ، فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ «أَم» حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ} (أخرجه الترمذي: ۳۹۱۰، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ)، وقال: حديث حسن صحيح).

واتہ: ہەر کہسک پتیک لہ کتبی خوا بخوتنن، چاکہ کی بو دہ نووسری، ہەر چاکہ کی بہ دہ (۱۰) دہ نووسری، ناشلیم (أم) ہه مووی پتیک، بہ لکو (أ) پتیک، (ل) پتیک، (م) پتیک.

جووری دووہم: پارانہوہ:

دہشگونجن پارانہوہ بہ شتیک جیاواز لہ یادی خوا دابنری، بہ لام لہ راستیدا چہمک و واتای فراوانی یادی خواکردن، دو عاش دہ گریٹہوہ، چونکہ تو کاتیک لہ خوا دہ پارٹہوہ، چ لئ پارٹہوہی داواکردن، چ لئ پارٹہوہی مہدح و ستایش کردن، تو بہ تہ نکید یادی خواش دہ کی، بویہش خوا دہ فہ رموی: {أَدْعُوْنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ} غافر، واته: لیم بپارٹہوہ، وہ لامتان دہ دہ مہوہ.

ہر وہا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہ رمویہ: {الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ} (أخرجه أحمد: ۱۸۴۱۵، والبخاري في الأدب المفرد: ۷۱۴، وأبو داود: ۱۴۷۹، والترمذي: ۲۹۶۹، عَنْ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، واته: ہەر پارانہوہ خوا پەرستیہ.

لہ فہ رموودہ کی دیکہ دہ فہ رموی: {لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الدُّعَاءِ}، (أخرجه أحمد: ۸۷۳۳، والبخاري في الأدب المفرد: ۷۱۲، والترمذي: ۳۳۷۰، وابن حبان: ۸۷۰، وابن ماجه: ۳۸۲۹، والحاكم: ۸۰۱، وقال: صحيح الإسناد).

واتە: ھىچ شىئەككە لە پارانەو ھە بەرئىزىر نى، لە لای خوا.

بەلەم پارانەو ھەش لە خوا ﷻ - دەبىن چەند مەرجىك و چۆنىەتتى و شىوازی تايەق تىدا پەچاۋ بىكرىن، بۆ ئەو ھى كە جىي خۆى بىكرى، بۆ وئە:

(۱) - كەسىك كە دەبەو ھى لە خوا بىارئەتەو، دەبىن خۆى لە ھەرام بىارئىزى، لەو بارەو ھەش فەرمابىشتى پىغەمبەر ﷺ ھەبە، كە كەسىك خۆى لە ھەرام نەپارئىزى، دوعاكەى قىوول نابى.

(۲) - دەبىن ستايىشى خوا كەردن و، بەرئىزى پاكىرتى و، سەلەت و سەلام ئارند بۆ پىغەمبەر ﷺ پىش داوا كەردى ھەر شىئەككە لە خواى بەخشەر، بىكائە پىشەككى بۆ پارانەو ھەكەى، وەك پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىەق:

(إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ وَعَزَّ وَالتَّنْائِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدَ مَا شَاءَ) (أخرجه أبو داود: ۱۴۸۱، والطبراني في الكبير: ۷۹۳، وابن خزيمة: ۷۱۰، قال الأعظمي: إسناده صحيح).

واتە: يەكەككە لە ئىو ھە وىستى بىارئەتەو، با پاىە بەرئىزى پەروەردگارى رابگەبەنئى و ستايىشى بىكات، دواى سەلەوات لەسەر پىغەمبەر ﷺ بىكات، ئىجا دواى ئەو ھى دەبەو ھى داۋاى بىكات.

(۳) - دەبىن بە دلى بىدارو بە كرۋوزانەو ھە لالانەو ھەو، پارانەو ھەكەى بىكات، وەك خوا دەفەرموۋى: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (الأعراف، واتە: بە لالانەو ھەو بە پەنھانى لە پەروەردگارتان بىارئەتەو، چۈنكە ئەو سنور بە زىناتى خۇشناۋىن.

ھەرو ھە پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىەق: (إِنَّهَا النَّاسُ! فَاسْأَلُوهُ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ، فَإِنَّهُ لَا يَسْتَجِيبُ لِعَبْدٍ دَعَا عَنْ ظَهْرِ قَلْبٍ غَافِلٍ) (أخرجه الترمذي: ۳۴۷۹، وقال: حديث غريب، والحاكم: ۱۸۱۷، وقال: مستقيم الإسناد، وحسنه الألباني).

واتە: ئەى خەلگىنە! بىارئەتەو ھە داۋا لە خوا بگەن، لە خالىكدا كە ئىو ھە دلىان لە وەلەمدرانەو ھەتان، چۈنكە خوا وەلەمى پارانەو ھى كەسىككە لە دلىكى بىن ئاگاۋە دى، ناداتەو.

(۴) - به پهله نه‌بوون له گیرابوونی وه‌لمدرانه‌وه، پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {يُسْتَجَابُ لِأَعْدِكُمْ مَا لَمْ يَجْعَلْ يَقُولَ دَعْوَتُكُمْ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي} (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۶۴۴۰، مسلم: ۲۷۳۵ عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ).

واته: به‌کټکتان که ده‌پارټنه‌وه مدام په‌له نه‌کات، وه‌لمی ده‌درټنه‌وه، که بلی پارامه‌وه‌و وه‌لام نه‌درایه‌وه.

(۵) - نه‌پارانه‌وه بو شتیکی گونا‌هو تاوان، دیاره مروّف نابی بو شتیک له خوا بپارټنه‌وه که له خودی خویدا گونا‌هو تاوان بی، نه‌وه‌ش له فه‌رمایشی پیغهمبه‌ردا ﷺ نه‌و به‌نددی خراوه‌ته‌ه سر، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

{مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِيْمٌ، وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمٍ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ يُجْعَلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَذْخَرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَكْفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلُهَا، قَالُوا: إِذَا نُكِّرُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: اللَّهُ أَكْثَرُ} (أُخْرِجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ۲۹۱۷۰، وأحمد: ۱۱۱۴۹، وعبد بن حميد: ۹۳۷، وأبو يعلى: ۱۰۱۹، والحاكم: ۱۸۱۶، وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان: ۱۱۲۸، عن أبي سعيد الخدري رضی اللہ عنہ).

واته: هیچ مسولمانیک نه‌که له خوا بپارټنه‌وه، به‌پارانه‌وه‌یه‌ک که گونا‌هو خزمایه‌یی پېچراندي تېدا نه‌بی، مه‌گه‌ر خوا به‌و پارانه‌وه‌یه، به‌کټیک له سنی شتانی ده‌داتی:

أ- یان پارانه‌وه‌که‌ی گیراو جټبه‌جټ ده‌بی.

ب- یان بو‌ی هه‌لده‌گیری بو‌وړو‌ی دوا‌یی.

ج- یان به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌و شته‌ی داوا‌ی کردو، شه‌رو خراپه‌ی لن لاده‌دری، هاوه‌له‌کان کوتیان: که‌واته: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا! ټیمه‌ش زور ده‌پارټینه‌وه، فه‌رموی: به‌خششی خوا زیاتره له پارانه‌وه‌ی ټیوه.

(۶) - خه‌فتان له‌و کات و حاله‌تانه‌ی، که پارانه‌وه‌یان چاکر تېداگیرا ده‌بی، بو‌وینه: کو‌تایی دوا‌ی نویژه‌ه‌ره‌کان و، قوولایی شه‌و و، له‌کاتی سه‌جده‌بردند.

ئىنجا پىۋىستە چەند ئەدەبىيىش لە كاتى پارانەو دەدا پە چاۋ بىكرىن: وەك:

أ- پۈۈكردنە قىبلە ئەگەر بۆى بگۈنچى.

ب- دەست بەرزكردنەو.

ج- دووبارە كۈردنەو دى پارانەو كەن سى جارى، سى جارى.

د- ھەندى لە زانايان گۈتۈۋىانە: دەست بە دەم و چاۋدا ھىتان لە كۆتايىدا.

دىارە لە قورئان و لە سۈننەت پىغەمبەرىش دا ﷺ جۈرەكانى پارانەو، زۆر زۆر.

جۆرى سىيەم: زىكرى خوا، لە كاتى خەو ھەلسانەو تاكو كاتى نوۋستى:

پىغەمبەر ﷺ بۆ ھەموو ھالەتە جۈراۋ جۈرەكان، جۈرە زىكرى يادى
خواكردنىكى دىارىيەكردە، بۆ ۋىنە:

۱- لە كاتى لە خەو ھەلساندا:

{الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ} (أخرجه البخاري: ۵۹۵۳،
عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

۲- واتە: ستايىش بۆ ئەو خۋايەى كە دۋاى ئەو دى مراند بوۋىنى، زىندۋى
كۈرەنەو، ھەر بۆ لاي ئەۋىش دەگە پىنەو.

۳- لە كاتى بەرەبە ياندا، پىغەمبەر ﷺ ھاۋەلانى قىردەكرد، دىفەرمو:

{إِذَا صَبَحَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ،
وَإِلَيْكَ النُّشُورُ} (أخرجه أبو داود: ۵۰۶۸، والنسائي في «عمل اليوم والليلة»: ۵۶۴،
والترمذي: ۳۳۹۱، وابن ماجه: ۳۸۶۸).

۴- واتە: ئەگەر يەككىتان بە يانىي كۈردەو با بلى: ئەى خۋايە! بە تۆ بە يانىيەمان
كۈردەو، بە تۆ ئۆارەمان لىداهات و، ھەر بە تۆ دەژىن و، ھەر بە تۆش
دەمرىن و، گەپانەۋدش بەس بۆ لاي تۆيە.

- ۳- كَاتِيكَ كە مَرْوُوف لە مَال دەرچەتتە دەری، پێغەمبەر ﷺ دایناوە كە بَلِّين:
- {بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ} (أخرجه أبو داود: ۵۰۹۵، والنسائي في الكبرى: ۹۹۱۷، وابن السني: ۱۷۷، وابن حبان: ۸۲۲).
- واتە: بە ناوی خوا، پشتەم بە خوا بەست و، لادان نیه لە گوناھو تاوان و، ھێز نیه بۆ چاکە، مەگەر بە خوا.
- ۴- ھەرودھا لە کاتی چوون بۆ تارەتگرتن و خۆ شۆردندا، دەبێ بکووتری:
- {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْغُبْثِ وَالْغَبَائِثِ} (أخرجه البخاري: ۱۴۲، ومسلم: ۳۷۵، وأبو داود: ۴، والترمذي: ۵، والنسائي: ۱۰، وابن ماجه: ۲۹۶، عن أنس رضي الله عنه).
- واتە: ئەي خوايە! پەنات پێدەگرم لە شەیتانە نێرو مێھەکان.
- ۵- ھەرودھا کاتیک كە تەواو دەبێ، داواي لیبوردن لە خوا بکری و بکووتری:
- {غُفْرَانَكَ} (أخرجه أحمد: ۶۵۵، وأبو داود: ۳۰، والترمذي: ۷، وابن ماجه: ۳۰۰، والنسائي في «عمل اليوم والليلة»: ۷۹، وابن حبان: ۱۴۴۴، والحاكم: ۱۸۵، من حديث عائشة رضي الله عنها).
- ۶- ھەرودھا لە کاتی ڕووکردنە مژگەوتدا، دوعا ھەبە، بە تايبەت لە دواي بانگی بەيانی، پێغەمبەر ﷺ دەیفەرموو:
- {اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ خَلْفِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ قُدْرِي نُورًا، وَمِنْ تَخْتِي نُورًا، اللَّهُمَّ وَأَعْظِمْ لِي نُورًا} (أخرجه أبو داود: ۱۳۵۵، وابن خزيمة: ۴۴۸، وغيرهما).
- ۷- ھەرودھا لە کاتی چوونە نێو مژگەوت و، ھاتنەدەرو، بیستنی بانگ و قامەتدا، بۆ وێنە: لە کاتی چوونە نێو مژگەوتدا، دەیفەرموو:
- {اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ} (أخرجه مسلم: ۱۶۸۵).
- ۸- لە کاتی ھاتنەدەریش دا دەیفەرموو:

{اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ} (أخرجه مسلم: ١٦٨٥).

٩- له کاتی بیستنی (بانگ) دا وده لامي بانگييز بدريته وه: (إذا سمعتم المؤذن فقولوا مثل ما يقول المؤذن إلا في الحي عليّ فقولوا: لا حول ولا قوة إلا بالله) أخرجه مسلم: ٤٨٣.

١٠- له کاتی جل وبه رگ داناندا بو خو شوردن، یان بو خه وتن، پیغمه بهر ﷺ فه رموویه تی: نه و دی ده بیته په رده له نیوان چاوی جنده کان و عه وره تی مروفا، نه و هیه که مروفی مسولمان کاتن پوشاک دادهن، بلن:

{بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ} (أخرجه ابن السني في عمل اليوم واليلة: ٢٧٢).

واته: به ناوی نه و خوا به ی که جگه له و هیچ په رستراو نین.

١١- هه روه ها له کاتی خه وتندا چه ند دوعابه ک دیاریکراون، بو نمونه:

{بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتْ وَأَحْيَا} (أخرجه البخاري: ٥٩٦٥، عن حذيفة رضي الله عنه).

واته: به ناوی تو نه ی خوا به به ناوی تو دهمرم و ده ژیم.

١٢- له حاله تی بیدار بوونه وهش دا، که مروفا بیدار ده بیته وه، بلن:

{الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُور} (أخرجه البخاري: ٥٩٦٥، عن حذيفة رضي الله عنه).

جوړی چواره م: زیکری دواى نویزه فه رزه کان:

له فه رمایشته کانی پیغمه بهر دا ﷺ هاتوه، سوننه ته نینسان که سلوا ده داته وه له نویزه فه رزه کان، سى جار ان (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بکات و، له هه ندی فه رمایشتاندا هاتوه (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات، دواى سى جار ان بلن: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) ^(١).

ننجا بلن: {اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ} دواى (٣٣) (سُبْحَانَ اللَّهَ) و (٣٣) (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (٣٣) (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات و، جارى

سە دەمین بۆ: (إِلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمُلْكُ لَهُ الْعَفْوَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) (أخرجه مسلم: ٥٩١، وغيره عن ثوبان رضي الله عنه).

ههروهها بۆ:

(اللَّهُمَّ أَعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ) (أخرجه أحمد: ٢٢١٧٢، وأبو داود: ١٥٢٢، والنسائي في الكبرى: ٩٩٣٧، والحاكم: ١٠١٠، وقال: صحيح الإسناد على شرط الشيخين، وابن حبان: ٢٠٢١ عَنْ مُعَاذٍ رضي الله عنه).

واته: ئەى خوايه! ياريدەم بده لەسەر ياد كردنت و سوپاسكردنت و، چاك پەرستنت.

جوۆرى يېتجهەم: زىكرى خوا له سەفەردا:

چ لە كاتيك كه له مالى دهچته دهروه و، ئەوانەى مالى بهجى دىلى، چ لە كاتيكدا كه سوارى ئەو تامرازه دەبى كه سەفەرى پى دهكات، بۆ وينه: واباشه كه سىك كه بهسەفەر دهچى، ئەوانەى كه بهجيان دهىلى، و دك پىغهەمەر ﷺ دهفەرموى، پىيان بۆ:

(أَسْتَوِدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيغُ وَدَائِعُهُ) (أخرجه ابن ماجه: ٢٨٢٥، والطبراني في «الدعاء» ٨٢٠، وابن السني في عمل اليوم والليلة: ٢٧٢٥٠٤، عن أبي هريرة رضي الله عنه).

واته: هەر كه سىك ويستى به سەفەر بهجى، با بهو كه سانه بۆ: كه بهجيان دىلى: بهو خوايه تان دەسپىرم كه پىسپىردراوه كانى، نافه وتين.

به لىم ئەگەر كه سىك كه سىكى بۆ سەفەر به پىنده كرد، پىغهەمەر ﷺ فەرموويهق:

(أَسْتَوِدِعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَغَوَائِمَ عَمَلِكَ) (أخرجه أبو داود: ٢٦٠٠، والترمذي: ٣٤٤٣، وقال: حسن صحيح غريب، عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما).

واته: ئايىنى تۆو سپاردهت و سەرجهەم كردهوه كانت به خوا دەسپىرم.

له كاتى سواربوونى نامرازى سەفەردا، ئەوه بگوتى له سوورهق (الزخرف) دا هاتوه: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ وَإِنَّا إِلَهُكُمُ الرَّحْمَنُ الَّذِي فَخَّرْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠١﴾ ﴿لَسْتَ بِأَعْيُنِنَا﴾ (الزخرف: ١٠١).

جۆرى شەشەم: يادى خواکردن، له كاتى جهنگ و جيهاددا:

پىغەمبەر ﷺ بۆ ئەوەش چەند جۆرە زىكرىكى داناون، بۆ وێنە: كاتىك كه له گەل دوژمندا ڕووبە ڕوو دەبێتەو، سوننەتە ئەوە بڵێن كه پىغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: (اللَّهُمَّ مُزِيلَ الْكُفَّاتِ، وَمُجِيرَ السَّعَابِ، وَهَارِمَ الْأَحْرَابِ، اهْزِمُهُمْ وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ) (أخرجه البخاري: ٢٨٠٤، ومسلم: ١٧٤٢).

واتە: ئەى خوايە! دابەزێنەرى كتيب و، ڕۆژنەرى هەورو، تىكشكێنەرى پێرو تاقمەكان، تىكيان بشكێنەو سەرمان بخە.

ئەبو موسای ئەشعەرى ر.ه. دەلى: پىغەمبەر ﷺ ئەگەر له دوژمنىك ترسابايە، دەیفەرموو: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ) (أخرجه أبو داود: ١٥٣٧، والنسائي في «الكبرى»: ٨٦٣١).

واتە: خوايە! تيمە تۆيان بە گۆدا دەكهين و، له خراپەيان و زيانيان پەنا بە تۆ دەگرين.

جۆرى هەوتەم: زىكرى خوا كردن له كاتى خواردن و خواردنەو:

١- (عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصُّفْحَةِ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا غُلَامُ! سَمِ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ، فَمَا زِلْتُ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ) (أخرجه البخاري: ٥٠٦١، ومسلم: ٢٠٢٢).

واتە: عومەرى كۆرى ئەبوو سەلەمە (خوا لێيان ڕازیبی) دەلى: من گچكە بووم، له ژێر چاودێرى و خزمەت پىغەمبەرى خوادا ﷺ بووم، دەستم له قاپەكە دەگێرا (له كاتى خواردندا)، (دياره (بسم الله) شى نه كردوه)، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ئەى كۆرپێژگە! ناوی خوا بهێنەو، بە دەستی راست بخۆ و، له پێش خۆشتەو بخۆ، بەر دەوام دواى ئەوە خواردنى من ناوایە.

٢- له دايكمان عانیشەو (خوا لێ ڕازیبی) گێردراو دەتەو: كه پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ئەگەر يەكێكمان له بیری چوو لەسەرەتای خواردنەو (بسم الله) بكات با هەركاتىك هاتەو

یادی بَلَى: {بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ} (أخرجه أبو داود: ۳۷۶۷، والترمذي: ۱۸۵۸، وقال: حسن صحيح، والحاكم: ۷۰۸۷، وقال: صحيح)، واته: به ناوی خوا له سهره تاي و له کو تاييه وه.

۳- پَنَغَمَبِهَر ۞ فِهَرَمُووِيَهِي: {إِنَّ اللَّهَ لَيَرْفَعُ عَنِّي الْعَنْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ، فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ، فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا} (أخرجه أحمد: ۱۱۹۹۲، ومسلم: ۲۷۳۴، والترمذي: ۱۸۱۶) وَقَالَ: حسن، عن أنس ۞.

واته: خوا به وه دنده له به ننده كه ي پازي ده بي، كه خوار ديتيك ده خوات، ستاييشي خواي له سهر بكات و، كاتن خوار دنده وه ده خواته وه، ستاييشي خواي له سهر بكات.

جو ري هه شته م: له حاله ته جيا جيا كاندا:

۱- بُو وَئِنَه: به يانيان و تيواران، به پاككرتن و ستايش كردني خوا رابگه به نري، كه له چه ند شوئيتيكي فورئاندا هاتوه: ۞ وَسَيَحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۞ ۱۳۰ ۞ طه، ۞ وَسَيَحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ۞ ۱۳۱ ۞ غافر.

۲- هه روه ها له كاتي خهم و خه فته و گرفتارييدا، پَنَغَمَبِهَر ۞ دايئاوه كه جو ره زيكرتك بخوئيري، بُو وَئِنَه:

{لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ} (أخرجه البخاري: ۶۳۴۶، ومسلم: ۲۷۳۰، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا).

۳- له كاتي به لاو ناره ده تهي و تافيكردنه وه دا، وهك له ئوممو سه له مه خوا لتي پازيبي دايكي پرواداران وه هاتوه، كه سوننه ته بلتي: {إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْزَلِي فِي مَصِيبَتِي، وَأَخْلَفُ لِي خَيْرًا مِنْهَا} (أخرجه مسلم: ۹۱۸، وابن ماجه: ۱۵۹۸).

واته: تيمه هه ر هي خواين و، هه موومان بُو لاي خوا ده گه پيئنه وه، خوايه! له و به لايه مدا پاداشتم بده وه و، له وه ي كه ليوه ت گرتم، چاكرتم پي بيه خشه.

۴- له کاتی قه زرداری و قهرز پینه درانه ودهدا، بگوتی: {اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ} (أخرجه الترمذي: ۳۵۶۳، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي).

۵- له کاتی خوتخوته و دنده دانی شهیتاندا، بگوتی: {أعوذ بالله من الشيطان الرجيم} متفق عليه.

۶- له کاتی مه ترسی هه بوون له شهیتان و، له جرو جانوه ورو چاوی پیسا، بگوتی: {أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ غِيٍّ لَآمَةٍ} (أخرجه البخاري: ۳۱۹۱).

۷- له کاتی سهردان و هه و آل پرسینی نه خوښدا: {إِلا بِأَسْ طَهْوَرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ}. (أخرجه البخاري: ۵۶۵۶، عن ابن عباس رضي الله عنهما). یان به هه جۆریک دلی خوښکری و دوعای بۆ بکری.

جۆری نۆیه: چه ند زیکریکی گه ووه و گرنګ:

۱- پیغه مبهه ﷺ ده فرموی: {أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ} (أخرجه الترمذي: ۳۲۸۳، وقال: حسن غريب، وابن ماجه: ۳۸۰۰، وابن حبان: ۸۴۶، والحاكم: ۱۸۳۴، وقال: صحيح، عن جابر بن عبد الله)، واته: گه ووه ترین جۆری زیکر بریتیه: له گوتی: بیجکه له خوا هیچ په رستراویک نیه، باشرین پارانه ووهش بریتیه: له ستایش کردنی خوا.

۲- هه ووه ها پیغه مبهه ﷺ ده فرموی: {أَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قُبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ} (أخرجه مالك: ۵۰۰، والترمذي: ۳۵۸۵، وقال: حسن غريب، قال الأباني: حسن)، واته: چاکترین شتیک که من و پیغه مبهه را پیش من گوتوو مانه بریتیه: له گوتی: {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ}، بیجکه له خوا هیچ په رستراویک نیه، تاکه ووهیچ ها و به شی نین.

۳- په کتیک دیکه له زیکره گه ووه و گرنګه کان نه ووه یه، که پیغه مبهه ﷺ ده فرموی:

{سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ، أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي، فَاغْفِرْ لِي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ} (۱).

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۳۰۶، وليس عنده لفظ: «العبد» وإن كان عند غيره، وزاد: «من قالها من

که من له کتیبی پښگای صالح بوون و بهرهو خوا چووندا، نهم زیکرهم له ده (۱۰) پرگه‌دا شیکردوئوه:

واته: گه‌وره سه‌روه‌ری داوای لی‌بوردن کردن له خوا، نه‌وه‌یه که به‌نده بلئی:

ئهی خواجه! تۆ په‌روه‌ردگاری، جگه له تۆ هیچ په‌رستراویک نیه، دروست کردووم و منیش به‌نده‌تم و، من هه‌تا له توانامدیه هه‌ر له‌سه‌ر په‌یمان و به‌لئینی تۆم، له چنگ خراپه‌ی نه‌وه که کردوومه، په‌نات بۆ دینم، دان به چاکه‌ی تۆدا دینم له‌سه‌ر خۆم و، پتی له گونا‌هه‌کانم ده‌تیم، ده‌جا لیم ببووره، بیکومان جگه له تۆ هیچ که‌س له گونا‌هان نابوو‌ری.

جۆری ده‌یه‌م و کۆتایی: سه‌لّات و سه‌لام ناردن بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ:

که دیاره سه‌لّات و سه‌لام ناردن بۆ پیغه‌مبه‌ری خاتهم موچه‌ممهد ﷺ، وێ‌رای جیبه‌جی کردن به‌شیک له ته‌ری سه‌رشان به‌رانبه‌ر به پیغه‌مبه‌ری کۆتایی رابه‌رو پێشه‌وامان، جوړنکیشه له جوړه گرنگه‌کانی یادی خواکردن، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموئ:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (الأحزاب، واته: خواو فریشته‌کانی سه‌لّوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ده‌ن، ئهی نه‌وانه‌ی پ‌رواتان هیناوه، سه‌لّوات له‌سه‌ر بده‌ن و سه‌لامی بۆ بئێرن.

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموئ: (مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا) (أخرجه أحمد: ۸۸۶۹، ومسلم: ۴۰۸ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

هه‌ر که‌سیک یه‌ک سه‌لّواتم له‌سه‌ر بدات، خوا به‌و سه‌لّاته ده سه‌لّواتی لێ ده‌دات.

خوای په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رموئ: ئه‌گه‌ر سه‌لّوات له‌سه‌ر ئێوه بده‌م، ده‌بێته هۆی نه‌وه که له تاریکاییان ده‌رتان بێنم، وه‌ک له سوو‌ره‌تی (الأحزاب) دا خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ (۱۱) وَسَيَحْمِلُهُمْ فِيهَا أَصِيلًا

النهار، موقناً بها، فمات من يومه قبل أن يمسي، فهو من أهل الجنة، ومن قالها من الليل، وهو موقن بها، فمات قبل أن يصبح، فهو من أهل الجنة، و«أبوء»: اعترف.

﴿۱۲﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَكَانَ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيْمًا ﴿۱۳﴾ الْأَحْزَاب.

واته: نهی نه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! زور یادی خوا بکن و، به پای بگرن
به‌یانیان و ئیواران، خوا نه و که‌سه‌یه که خوئی و فریشته‌کانی صه‌لاتان بو ده‌نیرن،
تا‌کو له تاریکیان به‌ره و پروناکیی ده‌رتان بینن و، خوا میهره‌بانه به‌رانبه‌ر به
برواداران، که‌واته: له نه‌نجامی صه‌لاواتدانی ئیمه له پیغه‌مبه‌ر ﷺ و له سه‌لام
ناردغاندا بوئی، خوا و فریشته‌کانی صه‌لاواتمان لی ده‌دن، له نه‌نجامی صه‌لاوه‌ت
لیدانی خوا و فریشته‌کانیشیدا له ئیمه، له تاریکیان دینه‌ده‌ر به‌ره و رۆشنایی.

(E) - چۆن زی‌کری خوا بکه‌ین:

نه‌گه‌ر سه‌رنج له ئایه‌ته‌کانی کتییی خوا بده‌ین و، سه‌رنجی ده‌قه‌کانی پێ‌بازی
پیغه‌مبه‌ری پێ‌شه‌وا بده‌ین ﷺ، بۆ‌مان ده‌رده‌که‌وئی، که یادی خوا‌کردن، که
عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عه‌بیاس (خوا لێ‌یان رازی بی) گو‌توو‌یه‌تی: گشت‌گیره بو هه‌موو
حاله‌ته‌ جو‌را و جو‌ره‌کانی مرو‌ف، هه‌روه‌ها دایک‌مان عایشه (خوا لێ‌ی رازی‌بین)،
له باره‌ی یاد‌کردنی پیغه‌مبه‌ره‌وه بو خوا ﷺ، گو‌توو‌یه‌تی: اِكَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَذْكُرُ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ اَحْيَانِهٖ (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۳۷۳، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا)، واته: پیغه‌مبه‌ر
ﷺ له هه‌موو حاله‌ته‌کاندا یادی خوا ده‌کرد.

نیمه له چوار ږووهوه باسی چونیته یادی خواکردن دهکین

(۱) له ږووی قیافه ی جه سته ییه وه:

بڼگومان ټینسان له ږووی قیافه ی جه سته ییه وه، له هېچ کاتیکدا له سنی شیوه به دهر نیه: ږاوهستان، دانیشتن، ږاکشان و پالکوهوتن، ټنجا خوا ﷺ له ههر سنی حاله ته که دا، فرمانی پتکردووین که یادی بکهین، بو وینه:

۱- له سووره قی (النساء) دا: ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾، واته: ههر کاتیک نویژتان ته واوکرد، یادی خوا بکهن، به پیوه، به دانیشتنه وه، له سهر ته نیشته کانتان.

ب- له سووره قی: (آل عمران) یشدا، به ههمان شیوه، خوا ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾، واته: نهوانه ی به پیوه به دانیشتنه وه، به ږاکشانه وه، یادی خوا ده کهن، به ږاکشانه وهش جاری وا هه یه له سهر ته نیشتی چه پ یان ږاست، یاخود له سهر پشت به ههر شیوه یه که له شیوه کان.

(۲) له ږووی دهر خستن و دهر نه خستن وه:

ټینسان له و ږووه وهش دوو حاله قی ههن: یان به ټاشکرا یادی خوا ده کات (ذُكِرَ لِلَّهِ غَلَاتِيَةً)، یاخود به په نهانی (ذُكِرَ لِلَّهِ سِرًّا).

دیاره له و ږووه وه ټینسان حاله ټیکي دیکه ی سییه می نیه، یان دهنگ هه لده ږی، یاخود دهنگ کپ ده کات، جا ههم دهنگ هه لږینه که، ههم دهنگ کپ کردنه که ش، ټه ویش پله پله یه، وه که له م فهرمووده ده هاتوه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ، ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأ، ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ) (أخرجه مسلم: ٣٦٧٥، والترمذي: ٣٣٨٨، وقال: حسن صحيح).

واته: ئەبوو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، دەلێ: پێغەمبەرێ خوا ﷺ فەرمووی: خۆی بەرز دەفەرموێ: من بە پێتی بۆ چوونی بەندەكەمم، لە بارەمەو، من ھەر لەگەڵیام، ھەتا یادم بکات، ئنجا ئەگەر لە دڵی خۆیدا (بە پەنھانیی) یادم بکات، منیش لە لای خۆمەوە یادی دەكەم و، ئەگەر لە نێو کۆمەڵیکدا (بە ناشکرا)، یادم بکات، منیش لە نێو کۆمەڵیکی باشتەر لەوێ ئەودا، یادی دەكەم.

٣- لە ڕووی دەنگەو:

دیسان ئینسان لە سێ حالتان بەولا نیە، یان دەنگ بەرزکردنەو، یان دەنگ کپ کردن و نزمکردن، یاخود میانجیی، واتە: نە زۆر دەنگ ھەلھێنان، نە زۆر دەنگ بەرزکردن، ئەوێ پێشیان لە بارە ئاشکراو پەنھانەو بوو بە گشتیی، بەلام ئەمەیان لە ڕووی دەنگەو، یان زۆر بەرز دەکری، یان کپ دەکری، یاخود لەو نێوەراستە دایە.

لەو بارەشەو خوا ﷻ پێغەمبەر ﷺ فەرمانیان پێکردوون و، پێنمایان کردوون، کە بە ھەر سێك جوژەکان، یادی خوا بکەین، بۆ وێنە:

أ- یادی خواکردن بە دەنگی نزم:

يَهْكَ: خوا ﷻ لە سوورەتی (الأعراف) دا دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرْكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (٥٥)، واتە: لەبەر خۆتەو بە لالانەو و گەردنکەچی و ترس و بیمەو، بەبێ دەنگ بەرزکردنەو، یادی پەروەردگارت بکە.

دوو: ههروهه ها له سوورهی (الأعراف) دا: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ نَضَعُوا وَخْفَةَ إِنْهُمْ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَذِرِينَ﴾ (۵۵) واته: به کرووزانهوهو به په نهانی، له بهروه ردگارتان وه پارین،
بیگومان نهو (خوا) سنوور شکینانی خووش ناوین.

ب- یادی خوا کردن دهنگیکی میانجیی:

خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَنَ
أَيْمًا مَا نَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْكُسُوفُ وَلَا يَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ
سَبِيلًا﴾ (۱۰۱) واته: بلن: له خوا، یان له په حمان بهارینهوه، به هه ناویک
بانگی بکه، خوا خاوهی ناوه هه ره چاکه کانه و، پارانهوه که با نه به دهنگی
به رزو، نه به دهنگی کپ بن و، له نیوانیاندا رییه ک بدوژدهوه.

به ته نکید مه به ست لیره دا که ده فهرموئ: ﴿وَلَا يَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾ (۱۰۱) ﴿الْإِسْرَاءِ﴾
(صَلَاة) لیره دا مه به ست پارانهوه ده، چونکه هه م له نه سلدا (صَلَاة) به مانای
پارانهوه ده، دواپی له زاراوی شهرعدا، بو نوژییش خوازراوه ته وه و، هه م سیاقی
نایه ته که ش نه وه ددگه یه نن.

ج- یاد کردنی خوا به دهنگی به رز:

هه ندیک له زانایان یا خود هه ندیک که س پتیا وایه، که زیکرکردن به
دهنگی به رز دروست نیه و بیدعه ته! به لام له راستیدا وایه، وه ک له دهقه کانی
سونه تدا دهرده که وئ و، پیغه مبه ری خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به هه ر سیک شیوه کانی دهنگ نزم
و ناوه نجیی و به رز، یادی خوا ی کردوه.

(النووي) له کتبی (الأذکار) دا^(۱) ده لن:

{جَاءَتْ آثَارُ بِقُضِيْلَةٍ رَفَعَ الصَّوْتُ بِالْقُرْآنِ، وَأَثَارَ بِقُضِيْلَةِ الْإِسْرَارِ؛ قَالَ الْعُلَمَاءُ:
وَالْجَمْعُ بَيْنَهُمَا أَنَّ الْإِسْرَارَ أَيْعَدَ مِنَ الرِّبَاءِ، فَهُوَ أَفْضَلُ فِي حَقِّ مَنْ يَخَافُ ذَلِكَ، فَإِنْ
لَمْ يَخَفِ الرِّبَاءَ، فَالْجَمْعُ أَفْضَلُ، بِشَرْطِ أَنْ لَا يُؤْذِيَ غَيْرَهُ مِنْ مُضَلٍّ، أَوْ نَالِمٍ، أَوْ غَيْرِهِمَا}.

(۱) لاپه ره: ۳۱۱، چاپی یه که م، سالی: ۱۹۸۳.

واتە: چەند شوئەنە وارێك هاتوون كە دەنگ بەرزكردنەو بە قورئان بە چاكتر دادەنێن، هەندێكیشیان دەنگ نزمكردنەو بە باشتەر دادەنێن، زانایان گوتووایە: ئەو دەقانە بەو كۆدەكرێنەو كە بگوترێ: كەسێك لە پیاپازیی بترسێ، دەنگ نزمكردنەو كەى چاكترە، بەلام كەسێك ئەو ترسەى نەبێ، دەنگ بەرزكردنەو كەى بۆ باشتەر، بە مەرجێك ئازاری جگە لە خۆى نەدات، لە نوێژكەرو خەوتوو هی دیکەش.

عەبدوللای كورێ عەبباس (خوا لێیان رازیبێ)، ئەم دەقە لەو بارەو دەتێت، كە پێغەمبەر ﷺ لە كاتی پارانەویدا، كە جۆركە لە جۆركانی یادی خوا كردن لە جەنگی بەدردا، دەنگی بەرزكردۆتەو، دەلى:

﴿قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي قُبَّةٍ: أَلْهِمَ أَنْشُدَكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ، اللَّهُمَّ إِنْ شِئْتَ لَمْ تُعْبَدْ بَعْدَ الْيَوْمِ أَبَدًا، فَاحْذَرِ أَبُو بَكْرٍ بَيْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَقَالَ حَسْبُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَدْ أَلْعَنَتْ عَلَى رَيْكَ﴾ (أخرجه البخاري: ٣٩٥٣).

﴿وَفِي لَفْظٍ مُسْلِمٍ، فَاسْتَقْبَلَ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ الْقِبْلَةَ، ثُمَّ مَدَّ يَدَيْهِ، فَجَعَلَ يَهْتِفُ بِرَبِّهِ: اللَّهُمَّ أَنْجِرْ لِي مَا وَعَدْتَنِي﴾ (أخرجه مسلم: ٤٦٨٧).

واتە: پێغەمبەر ﷺ لە كاتێكدا كە لە چادرەكەیدا بوو فەرمووی: ئەى خوايە! من پەیمان و بەلێنەكەتت لى داوا دەكەم، ئەى خوايە! ئەگەر بتهوى ئەم كۆمەلە مسوولمانە بفهوتینی لەمڕۆ بەدواو ناپەرستری، ئنجا ئەبوو بەكر خوا لێی پازیبێ دەستى پێغەمبەرى ﷺ گرت، گوێ: ئەى پێغەمبەرى خوا! بەستە ﷺ، چونكە زۆر داكوکییت لە پەرورەدگارت كرد.

لە پیاوێتى موسلىمدا: پێغەمبەرى خوا ﷺ پروویكرده قیبلە، پاشان دەستەكانى بەرەو ئاسمان درێژكردن و، بە دەنگى بەرز هاواری دەكرده پەرورەدگارى و دەیفەرموو: ئەى خوايە! ئەو كەى بەلێنت پێدام بۆم جێبەجێ بكە.

(النووي) گوتووبەتى: ﴿قُلْتُ: يَهْتِفُ بِفَتْحٍ أَوَّلِهِ وَكَسْرِ ثَالِثِهِ وَمَغْنَاءَ: يَرْفَعُ صَوْتَهُ بِالْدُعَاءِ﴾، واتە: دەنگى لە پارانەو كەى دا بەرز دەكردهو.

ههروه‌ها له زیكری دواى نوێژه‌كاندا، ئەم فەرمووده‌یه هاتوه:

«أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الرُّبَيْعِ كَانَ يُهْلِلُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْعَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا تَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النُّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»، ثُمَّ يَقُولُ ابْنُ الرُّبَيْعِ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُهْلِلُ بِهِنْ دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٥٩٤).

واته: عه‌بدوڵڵای کو‌ری زوبه‌یر (خوا لێیان پازیبێ)، ده‌نگی به‌رز ده‌کرده‌وه دواى هه‌ر نوێژیکی فه‌رژ، به‌م وشانه، ده‌یگوت: بێجگه‌ له‌ خوا هیچ په‌ستراو نین، تاکه‌و هیچ هاوه‌ڵی نین، حوکم‌پانیی هه‌ر هی نه‌وه‌ و، ستایش هه‌ر شایسته‌ی نه‌وه‌، نه‌و له‌سه‌ر هه‌موو شتێک به‌ توانایه‌، لادان نیه‌ له‌ گوناوه‌و، هێژ نیه‌ بۆ چاکه‌، مه‌گه‌ر به‌ مۆڵه‌تی خوا، جگه‌ له‌و ناپه‌رستین، هه‌ر نه‌و خاوه‌نی چاکه‌یه‌، هه‌ر نه‌و خاوه‌نی به‌خششه‌ و، هه‌ر نه‌و شایسته‌ی مه‌دح و پێشه‌لکووتی چاکه‌، جگه‌ له‌و هیچ په‌ستراو نین، گه‌ردن که‌چی خۆمان بۆ وی ساغ ده‌که‌ینه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ بێ‌روایه‌کان پێیان ناخۆش بێت، پاشان ده‌یگوت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌نگی به‌رز ده‌کرده‌وه‌، دواى هه‌ر نوێژیکی فه‌رژ، به‌م وشانه.

وشه‌ی (يُهَلِّلُ) واته: ده‌نگی به‌رز ده‌کرده‌وه‌، ده‌نگی هه‌ڵده‌هێتا.

هه‌روه‌ها بوخاریی و موسلیم له‌ عه‌بدوڵڵای کو‌ری عه‌باسه‌وه‌ (خوا لێیان پازیبێ)، گێ‌راویانه‌ته‌وه‌، گو‌تویه‌تی: (مَا كُنَّا نَعْرِفُ انْقِضَاءَ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَّا بِالتَّكْبِيرِ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٨٠٥، وَمُسْلِمٌ: ١٣٤٥، وَاللَّفْظُ مُسْلِمٍ). واته: به‌وه‌ ده‌مانزانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ نوێژ بۆته‌وه‌ که‌ (الله أكبر)ی ده‌کرد به‌ ده‌نگی به‌رز.

هه‌روه‌ها بوخاریی له‌ جابیری کو‌ری عه‌بدوڵڵاوه‌ (خوا لێیان پازیبێ)، گو‌تویه‌تی: (كُنَّا إِذَا صَعِدْنَا كَبَرْنَا، وَإِذَا نَزَلْنَا تَبَخَعْنَا) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٢٩٩٣).

واته: ئېمە لە سەفەر لە گەڵ پىغەمبەر ﷺ دابووین، کاتىك كه بهرز ده‌بووینه‌وه له بهر زایه‌ك (الله أكبر) مان ده‌کردو، كه نزم ده‌بووینه‌وه (سبحان الله) مان ده‌کرد.

كه‌واته: هەر سێ حاله‌ته‌كان هه‌ن، به‌لام به‌ ته‌ئكید حاله‌تی په‌نهان، زیاتر جه‌ختی له‌سەر کراوه‌ته‌وه، به‌لام له‌ هه‌ندێ حاله‌تی جیاوازی‌شدا، كه‌ پێویست بکات، ده‌نگ هه‌ڵتانیش پ‌ه‌وايه، هه‌روه‌ك له‌و نێوانه‌شدا، نه‌ زۆر ده‌نگ هه‌ڵتانی و نه‌ ده‌نگیش زۆر كپ بکە، ئه‌ویش هه‌ر هه‌یه.

(E)- له‌ ڕووی ته‌نهايی و تیکه‌لییه‌وه:

له‌و ڕووه‌وه‌ش م‌رو‌وف دوو حاله‌تی هه‌ن: یان به‌ ته‌نیا به‌ (على انفراد)، یاخود تیکه‌له‌ (حالة الإختلاط والإجتماع).

ئ‌نجا دیسان له‌ هه‌ردوو حاله‌تی به‌ ته‌نیا بوونی م‌رو‌وف و، له‌گه‌ڵ خه‌لك‌دا بوون دا، دیسان فه‌رمان به‌ یادی خوا کراوه، جارێ له‌ حاله‌تی ته‌نیا بوون، كه‌ وه‌ك گوتم حاله‌تی ته‌سلێ و بنچینه‌ی گشتی یادی خوا كردنه، به‌لام جاری وا هه‌یه كه‌ به‌ كۆمه‌لێش ده‌گونجێ یادی خوا بکری، وه‌ك له‌م فه‌رمایشته‌ی پىغەمبەر‌وه ﷺ دیاره:

﴿إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً يَطُوفُونَ فِي الطُّرُقِ، يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الدُّكْرِ، فَإِنْ وَجَدُوا قَوْمًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ، تَنَادَوْا: هَلُمُّوا إِلَى حَاجَتِكُمْ قَالَ: فَيَعْفُوهُمْ بِأَجْنِحَتِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا﴾ (أخرجه أحمد: ٨٩٦٠، والبخاري: ٦٠٤٥، ومسلم: ٣٦٨٩، وابن حبان: ٨٥٦، عن أبي هريرة رضي الله عنه).

واته: خوا چه‌ند فریشته‌یه‌کی هه‌ن، (كه‌ له‌ نووسینی كرده‌وه‌كانی خه‌لكی زیدنه‌ن، جگه‌ له‌وه‌ی كه‌ ته‌رخانی كرده‌وون بۆ نووسین و تۆماركردنی كرده‌وه‌كانی م‌رو‌وفان)، ئ‌نجا به‌ ڕێ و باناندا ده‌گه‌ڕێن و له‌ نه‌ه‌لی زیكر ده‌خه‌فتین، هه‌ر كاتىك كۆمه‌لێکیان دۆزینه‌وه‌ كه‌ یادی خوا به‌رز ده‌كهن، یه‌كسه‌ر بانگی یه‌كدی

دەكەن، وەرن بۆ ئەوئى لى دەگەپان، فەرموئى: بە بالەكانيان دەورىان دەدەن،
هەتا سنوورى ئاسمانى نىزىك (ئاسمانى يەكەم).

هەرۈەھا لەو بارەوئە ئەم دەقەئى سۈننەتىش ھاتوئە:

﴿إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ عَلَى خَلْقٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: مَا أَجْلَسَكُمْ؟ قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ وَنُحَمِّدُهُ، عَلَى مَا هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ بِهِ عَلَيْنَا، قَالَ: أَلَيْهِ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟ قَالُوا: وَاللَّهِ مَا أَجْلَسَنَا إِلَّا ذَاكَ، قَالَ: أَمَّا أَنَا إِنِّي لَمْ أَسْتَخْلِفْكُمْ تَهْمَةً لَكُمْ، وَلَكِنَّهُ أَتَانِي جَبْرِيلُ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ يَبْأُهِ بِكُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ (أخرجه أحمد: ١٦٨٨١، ومسلم: ٢٧٠١، واللفظ له، والترمذي: ٣٣٧٩، وقال: حسن غريب، والنسائي: ٥٤٣٦، وابن حبان: ٨١٣).

واتە: پىغەمبەر ﷺ كە بە لای كۆمەلىكدا راپەرد كە كۆبوو بوونەوئە،
فەرموئى: بۆچى دانىشتوون و كۆبوونەتەوئە؟ گوتيان: دانىشتووین يادى خوائى
بەرز دەكەين و ستائىشى دەكەين، كە پى پوونى كىردووین بۆ ئىسلام و، بە
ھۆئى ئەوئە مەنەت و چاكەئى خستۆتە سەرمان، فەرموئى: تووخوا بەس بۆ
ئەوئە كۆبوونەتەوئە؟ گوتيان: بە خوا بەس بۆ ئەوئە دانىشتووین، فەرموئى:
بزانن لەبەر بى متمانەئىم پىتان سوتىندم نەدان، بەلام جىبرىل ھاتە لام و
ھەوئالى دامى، كە خوائى بە پىت و پىز و بەرز، شانازىتان پىئوئە دەكات
بەسەر فرىشتەكانەوئە.

٥)- بەرھەمى زىكرى خواكردن:

ئایا ئەگەر بەو جۆرەئى كە باسكرا، بە ھەموو جۆر شىوازەكان و، لە ھەموو
ھالەتەكاندا يادى خوامان كرد، بەرھەمى ئەوئە چىيەو چىمان دەست دەكەوئى؟.

ئىمە لە ھەشت بېرگان دا، پوختەيەكى بەرھەمەكانى يادى خوا كردن
دەخەينەروو، بەلام زۆر بەگوشراوئى:

(۱) - بەرھەمی یادی خوا، لە بواری پەيوەندیی لە گەل خوادا:

بێگومان یادی خوا، لەلایەن مەروڤەوه، دەبێتە هۆی ئەوه که خوا لێی پازیب
و، یادی بکات، چونکە خوا دەفەرموێ: هەر کەستێک یادم بکات یادی دەکەم:
(﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ ١٨٠) البقرة، واتە: یادم بکەن،
یادتان دەکەم، بێگومانیش کاتێ خوا بەندەکانی خۆی یاد بکات، مانای وایە
ناگای لێیان دەبێ و، سەرپەرشتیان دەکات و دەیانپارێزێ و، راستە پێیان دەکات.

هەر وەها خوا بە هۆی یادکردنی بەندەوه بۆ خوا، لە مەروڤ پازی دەبێ
و، دیارە پازیبکردنی خوا ﷻ، پازیبوونی خواش، گەورەترین ئامانجە لە
ژياندا، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَرِضْوَنُ رَبِّكَ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ﴾ ٧٢ التوبة، واتە: پازیبوونێک لە خواوه، گەورەترە، یانی: گەورەترە لە
بەهەشتیش و، لە هەر شتێک که بە زەینیی مەروڤدا دێت، ئنجا لە ئەنجامی
یادکردنی خوادا، که خوا ﷻ لە مەروڤ پازی دەبێ و یادی دەکات.

(۲) - بەرھەمی یادی خوا، لە بواری پەيوەندیی لە گەل پێغەمبەردا ﷺ و
لە گەل فریشتەکاندا:

بێگومان خۆشویستنی پێغەمبەری خوا ﷻ و شوێنکەوتنی، لەسەر هەموو
مسوڵمانێک فەرزه و، خوا ﷻ کردوویەتی بە بەلگەو نیشانی بپروا پێبوون و
خۆشویستنی خۆیشی، وەک دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ٣١ آل عمران.

خوا بە پێغەمبەر دەفەرموێ ﷻ: تۆ پێیان بفرەموو: ئەگەر ئێوه خواتان خۆش
دهوێ، شوێنم بکەون، خواش خۆشی دهوێن و، لە گوناھەکانتان دەتانبووێ و،
خوا لێبوردە میهره‌بانه.

ئنجا ئەگەر ئێنسان ئەو وێردانە و ئەو زیکرانە بخوێنێت، که پێغەمبەری خوا
ﷻ لە حالەتە جوړا و جوړەکاندا فەرموونی و دیاریبکردوون، ئەوه دیارە شوێن

پتغمهبر ﷺ که وتوهو، مانای وایه هه‌میشه پتغمه‌میری خوای ﷺ له‌به‌رچاوه، له‌به‌ر چاوی عه‌قل و دلیه‌ق، نه‌وه‌ش ده‌بیته هو‌ی نه‌وه که په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل پتغمه‌بردا ﷺ گهرم و گور بیت و، پته‌و و دامه‌زراو بی.

(۳) - له سۆنگه‌ی یادی خوا کردنه‌وه، مروّف ده‌بیته هاوده‌م و هاوپرازو دوستی فریشته پا‌که‌کانی خوا:

وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمو‌ی: ﴿إِنَّ الَّذِي قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا نَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۰﴾ نَحْنُ أَوْلَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿۳۱﴾ نَزَّلْنَا مِنْ عَمُورٍ رَحِيمٍ ﴿۳۲﴾﴾ فصلت.

واته: یتگومان نه‌وانه‌ی ده‌لین: په‌روه‌ردگارمان خوا‌یه، پاشان پاوه‌ستا و ده‌بن له‌سه‌ر نه‌وه، فریشته‌کان داده‌به‌زنه لایان و پتیان ده‌لین: مه‌ترسن و په‌ژاره‌تان نه‌بن و، موژده‌تان لیب‌ن به‌و به‌هه‌شته‌ی که به‌لین‌تان پتده‌در، یتمه دوستتان له ژبانی دنیاو له دواړوژیشدا.

که‌واته: به هو‌ی یادی خواوه، نینسان له‌گه‌ل فریشته پاک و چاکه‌کاندا ده‌بیته هاوده‌م و هاوپراز و، نه‌وان لیب‌ن نیزیک ده‌بن، چونکه فریشته‌کان دوستی پله‌یه‌کی خوای په‌روه‌ردگارن: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿۳۰﴾﴾ التحريم، واته: هه‌رچی خوا فه‌رمانیان پت بکات، سه‌رپیچی ناکه‌ن و، هه‌رچی فه‌رمانیان پتیکرئ، جتیه‌جتی ده‌که‌ن، فریشته‌کان خوا وای خولقاندوون وه‌ک چو‌ن ناسن به‌لای موگناتیسدا ده‌کشئ، فریشته‌کانیش به‌لای دوستانی خوا‌دا و، به‌لای نه‌وانه‌دا ده‌چن که بو‌ خوا صولحاون، دپاره یادی خوا کردنیش، وا له مروّف ده‌کات زیاتر له خوا نیزیک بی و، بو‌ خوا صولحاو بی و، به هو‌ی یادی خواوه‌ش، فریشته‌کان زیاتر له مروّف نیزیک ده‌بنه‌وه.

(۴)- له بواری فه‌رمانبه‌ریی و گوێزایه‌لییدا:

ا- یه‌که‌مین به‌ره‌مه‌می یادی خوا، له‌ بواری فه‌رمانبه‌ریی خوادا، نه‌وه‌یه‌ که‌ یادی خوا ده‌بیته‌ هوێ چاکه‌ بو نووسران و، خراپه‌ لی لابران و، پله‌ بو به‌رزکرانه‌وه، وه‌ک له‌ فه‌رمایشته‌کاندا هاتوه:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رض: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْعَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، فِي يَوْمٍ مِائَةٌ مَرَّةً، كَانَتْ لَهُ عِدْلُ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةٌ حَسَنَةٍ، وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةٌ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِزْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمَسِّيَ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ} (أخرجه البخاري: ۳۱۱۹، ومسلم: ۲۶۹۱).

واته: هه‌ر که‌ستێک ڕۆژێ سهد جار بڵێ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْعَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، نه‌وه‌ بوێ به‌ بارته‌قاي پاداشتی نازادکردنی ده‌ (۱۰) کۆيله‌ داده‌نری و، سهد (۱۰۰) چاکه‌ی بو ده‌نوسری و، سهد (۱۰۰) خراپه‌ی لی ده‌سپێته‌وه‌ و، له‌و ڕۆژهدا هه‌تا ئێواره‌ بوێ ده‌بیته‌ په‌نا و پارێزه‌ر له‌ شه‌یتان، ...

ب- دووه‌مین به‌ره‌مه‌می یادی خوا، له‌ بواری فه‌رمانبه‌ریی دا، نه‌وه‌یه‌ که‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌ گونا‌هو تاوان ده‌پاریزری، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموێ: {إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ} (الأعراف، واته: به‌ دنیایی نه‌وانه‌ی که‌ پارێزکاریی ده‌که‌ن، هه‌ر کاتێک خوتخوته‌یه‌کی شه‌یتانیان گه‌یشتی، خوايان دیته‌وه‌ یادو به‌کسه‌ر ده‌بینن) و شه‌یتان ناتوانی قێڵیان لی بکات و له‌ خسته‌یان به‌ری).

ج- سێهه‌مین به‌ره‌مه‌می یادی خوا، له‌ بواری فه‌رمانبه‌ریی دا نه‌وه‌یه‌ که‌ یادی خواکردن جێگای زۆر له‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کان ده‌گریته‌وه‌، به‌لام هه‌چیان که‌ لێنی وی پڕناکه‌ نه‌وه، وه‌ک له‌م فه‌رمایشته‌دا دیاره:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رض: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أَبْوَابَ الْخَيْرِ كَثِيرَةٌ، وَلَا اسْتَطِيعُ الْقِيَامَ بِكُلِّهَا، فَأَعِزَّنِي بِعَمَلٍ أَتَشَبُّثُ بِهِ، وَلَا تُكْثِرْ عَلَيَّ فَأَنْسَى، قَالَ: لَا يَزَالُ

لِسَائِكَ رَطْبًا يَذْكُرُ اللّٰهَ تَعَالٰى)، (أخرجه أحمد: ١٧٧١٦، والترمذي: ٣٣٧٥، وابن ماجه: ٣٧٩٣، وابن حبان: ٨١٤، والحاكم: ١٨٢٢، وقال: صحيح الإسناد).

واته: پياويك گوئی: ئەى پىغەمبەرى خوا! دەرگاكانى چاكە زۆرن و، ناتوانم هەمووان جێهە جێ بکەم، نجا کردەوه دەیه کم پێ بێ دەستى پێوه دەگرم، بە لām با زۆر نەبێ لە بیرم بچێ، فەرمووی: با بەردەوام زارت بە یادی خواى بەرز تەپرو پاراو بێ.

کەواته: بەردەوام زمان تەپ بوون و زمان پارا و بوون بە یادی خوا، کە لێنى زۆر لە کردەوه کانی دیکە پر دەکاتەوه.

هەروەها لەو فەرموودەیدا کە بوخاریی و موسلیم لە (أبو هريرة) دەوه هێناویانە، کە هەژارە کوچکەرەکان پۆژێک دەچنە خزمەت پىغەمبەر ﷺ و سکالای ئەوهی لەلا دەکەن، کە خاوەن مāl و سامانەکان پلە بەرزەکانى بەهەشت بو خویان قورخ دەکەن، بەهۆی ئەوهوه کە مāl و سامانی خویان دەبەخشن، چونکە وێرایی نوێزو پۆژوو، کە هەژارو دەوله مەند تێاندا بەشدارن، تەوان مāl و سامانیان هەیه، کە حەج و عومرەى پێدەکەن و، جیهادی پێدەکەن، خێرى پێ دەکەن، پىغەمبەریش ﷺ پێیان دەفەرموێ:

(أَفَلَا أَعْلَمُكُمْ شَيْئًا تَذْكُرُونَ بِهِ مِنْ سَبَقَكُمْ وَتَسْبِقُونَ بِهِ مَنْ بَعْدَكُمْ؟ وَلَا يَكُونُ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِنْكُمْ، إِلَّا مَنْ صَنَعَ مِثْلَ مَا صَنَعْتُمْ؟ قالوا: بلى يا رسول الله، قال: تُسَبِّحُونَ اللَّهَ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَحْمَدُونَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتَكْبُرُونَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ) (أخرجه مسلم: ٥٩٥).

واته: نابا شتیكتان پێ بلێم کە پێی دەگەنەوه ئەوانەى پێشتان کەوتونەوه و، پێش ئەوانەش دەکەنەوه کە لە دواتانەوه، هیچ کەس لە ئێوه چاکتر نیه، مەگەر یەکیک وەك ئێوه بکات، گوێیان: با، ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ، فەرمووی: دواى هەر نوێژیکی فەرز (سبحان الله، الحمد لله، الله أكبر) بکەن [واته: سى و سى جار بو هەر یەکیکیان].

(۵) - يادی خواکردن، له خزمەت پێکردنی عەقڵ و دڵ و جەستەدا:

به هۆی یادی خواوه، هەم خزمەت به عەقڵ دەکړی، هەم خزمەت به دڵ و جەستە دەکړی، تنجا ئەوەش تۆزیک پێوستی به پوونکردنەوه هیه:

أ- به نسبەت دلەوه، خوا دەفه رموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد، ۲۸) واته: ئەوانەى پڕوایان هیناوهو دلیان به یادی خوا ئارام دەکړی، ناگادار بن! تەنیا به یادی خوا دلان ئارام دەگرن.

بێگومان کاتیکیش مەرۆف دلی به یادی خوا ﷻ ئارام دەکړی، مانای وایه له سەر راسته شه قامی خوا بهردهوام ده بێ و، ده پارێزری له خلیسکان و لادان و هه له و تاوان، له نه نجامی خوا له یاد بووندا، شه یان له نینسان دوور ده که وێتەوه، هەر کاتی له خوا بێ ناگا بوو، خوتخوتهی بۆ ده کات و، هەر کاتی یادی خواى کرد، لێی دوور ده که وێتەوه.

وهك بوخاریی ئەم ده قەى به (معلق) یی هیناوه^(۱): (عن ابن عباس رضي الله عنهما، قال : الْوَسْوَاسُ : إِذَا وُلِدَ خَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ، فَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ ذَهَبَ ، إِذَا لَمْ يُذَكَّرِ اللَّهُ ثَبَتَ عَلَى قَلْبِهِ).

واته: مەرۆف که له دایک ده بێ شه یان نقور چکی لێده دات و، هەر کاتی یادی خواى به رزی کرد، خۆی په نهان ده کات و، هەر کاتی له خوا بێ ناگا بوو، خوتخوتهو دندهانی خراپی بۆ ده کات.

ب- به نسبەت زیهن و فکرو هۆشهوه، ئیستا زانایانی دهروونزان وهک پاستیه که بۆیان ده رکهوتوه، که له نه نجامی ئەوه دا مەرۆف زهین و فیکری خۆی کۆ بکاتهوه، ده توانی دا هینان بکات و، به رهه می فیکری باشی هه بێت و، ده توانی نه خشهو پلانی چاک دابنێ، به لām له نا کامی زیهن و هۆش په رت بوون و بڵاوبووندا، مەرۆف هیهی پێ ناکړی، بۆ وێنه: دکتۆر (أحمد عزت راجح) له کتیبی (أصول علم النفس) دا^(۲) ده لێ:

(۱) أخرجه البخاري تعليقاً في التفسير، باب سورة: قل أعوذ برب الناس. ذكره البخاري بغير إسناد. (۲) ص ۴۸.

(پېيغۇبىست بە پۈۈنكۈرۈنەۋە ناكات كە زەين بىلۈى و بىر پەرت بۈۈن، نەگەر بۈۈ بە خۈۈبەكى چارەسەر نەكراۋ، چەندان شۈۈنەۋارو نەنجامى بەد و دلتەزنى دەبن، زۆر لە خۈۈندكاران دەلئىن؛ نەۋ نەخۇشىيە، ھۈبەكى سەرەككى و بنەپەتتى بۈۈ، لە دۈاكەۋتن و كەۋتتىان چار لە دۈاى چار، نەمەۋ جگە لەۋەش خۈۈى گۈۈرىن، دەبىتە ھۈۈ ھەستكردن بە ناتەۋاۈىى و ھەستكردن بە دەستەۋسانىي، لە ئافار لە خۇ چارەسەر كۈرۈندا، بگرە تەنانەت رق لە خۇ ھەستانىشدا).

ئىچا يادى خوا كۈرۈن، كە مەۋق لەسەر يەك چەق و خال، دل و زەين و ھۈۈشى خۇۈ چەر دەكاتەۋە، بىگومان نەۋە زۆر ھاۋكارى دەبن، كە نەم ھالەق بىر چەسپاندنى بۇ بىتە دى، بە تايبەت لە نۈۈژدا كە فەرزە ئىنسان دالغەى بەۋلاۋ بەۋلادا نەچى و، بىرى لەسەر نۈۈژەكەى بى و، كە لە خزمەت خۈادا ۋەستەۋ، زەينى بەۋلا و بەۋلادا نەچى.

ج- ئايا يادى خوا، چ خزمەتتىك بە مەۋق دەكات، لە پۈۈى جەستەيەۋە؟

ئىمە لە كىتەبىكدا كە لە سالى (۱۹۸۷ز)دا چاپكراۋ، بە ناۋى: (يادى خوا)، لەۋ بارەۋە زۆر قسەمان كۈدەۋ، زانىارىيە كامان لە كۈمەلئىك سەرچاۋەۋە ھىناۈن^(۱).

زانايانى پىسپۇرى دەرۈۈنناسىي تىكپراى نەۋ تىكچۈۈن و نەخۇشيانەى كە باسيان دەكەين و، پارزەدەمان لىيان ھىناۈن، دەلئىن ھەمۈۈيان زادەۋ ھەلقۈلۈۈى ھالەتە دەرۈۈنىيە ناتەۋاۋەكان و، ھالەتە نەخۇشەكانى دەرۈۈن:

(۱)- تىكچۈۈنى كۈنەندامى سوۈرى خۈۈن.

(۱) ۱- الإنسان ذلك المجهول، الكسيس كارليل.

۲- النفس وانفعالاتها وأمراضها وعلاجها، للدكتور علي كمال.

۳- أصول علم النفس، د. أحمد عزت راجح.

۴- الله يتجلى في عصر العلم، مجموعة مؤلفين.

۵- روح الدين الإسلامي، عفيف عبدالفتاح طبارة.

۶- جذد حياتك، للشيخ محمد الغزالي.

- (۲) - بەرزبۈۋنەۋەدى پەستانى خۇيىن.
  - (۳) - سەر ئىشەي نىمچەيى.
  - (۴) - تىكچوۋى كۆنەندامى ھەرس.
  - (۵) - قەلەۋىيى.
  - (۶) - خواردن پى نەخوران.
  - (۷) - برىندارىي گەدە.
  - (۸) - تىكچوۋى كۆنەندامى ھەناسەدان.
  - (۹) - تىكچوۋى كۆنەندامى ئىسكىي و ماسۈلكەيى و، پۇماتىزى جۈمگەكان و، نازارى پىشت و ماسۈلكە گرۇبۈۋن.
  - (۱۰) - تىكچوۋى كۆنەندامى دەمار.
  - (۱۱) - تىكچوۋى كۆنەندامى زاۋوزى.
  - (۱۲) - نەخۇشپەكانى پىست.
  - (۱۳) - ھەندى جۇرى نەخۇشپى شىرپەنچە.
  - (۱۴) - نەخۇشپى پىخۇلەي گەۋرە، (قولون).
  - (۱۵) - تىكچوۋى لوۋلە پۇيىنەكانى ئىۋەۋەدى لەش.
- ئەو سەرچاۋانەي ئامازەمان پىدان دەلپن: ئەو نەخۇشپە جەستەيانە ھەموۋيان لە حالەتە دەروۋىيە ناتەۋاۋە نەخۇشەكانەۋە پەيدادەپن.
- كە لە راستىدا حالەتە دەروۋىيە ناتەۋاۋەكانىش، لە ئەنجامى دوۋر كەۋتەۋە لە خواۋ، تىكچوۋى ئۇخۇزىن و ئارامىي دەروۋىن و، نەمانى ئۇقرەيپە لە دىل و

دهرووندا، که به هوی یادی خواوه پهیدا دهبن، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (۲۸) په الرعد، واته: نهوانه ی پروایان هیناوهو، دلته کانیان به یادی خوا نوخوژنیان بو دی، نهها! دلان بهس به هوی یادی خواوه نارام دهگرن.

(۶) - یادی خوا کردن هوکاری له بهرانبهر شہیتان و دوژمناندا وهستان و پیویرانیانه:

أ- خوای پهروهردگار به شہیتان ددهرموی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (۳۲) په الحجر، واته: (نه ی نیلیس!) بیتگومان بهندهکانی من، تو ددهسلالت بهسهریاندانیه، مهگهر نهوانه ی که له بیمردان شویت ددهکون.

ب- ههروهه ددهرموی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ (۳۵) په الإسراء، واته: به دلنیایی بهندهکانی من، تو ناتوانی بیانخه ی ژیر رکتی خوته وهو، پهروهردگاریشت بهسه که (کار) پیسپتدراو بی.

ج- ههروهه ددهرموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۳۸) إِنَّهُ، لَيْسَ لَهُ، سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۳۹) په النحل، واته: ههر کاتیک قورنانت خویند، پهنا به خوا بگره له شہیتانی دوورخراوه، (یان: نهفرین لیکراو)، به دلنیایی نهو ددهسلاتی نیه، بهسهر نهوانه دا که پروایان هیناوهو پشت به پهروهردگاریان ددهستن.

د- پتغه مبهری خواش ﴿لَهُ بَارِعٌ شَهِتَانَهُو، ددهرموی: ﴿إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عَاشَاءَ﴾ (آخرجه احمد: ۱۵۱۴۸، ومسلم: ۲۰۱۸، وأبو داود: ۳۷۶۵، وابن ماجه: ۳۸۸۷، وابن حبان: ۸۱۹).

واته: ههر کاتیک پیاویک (که کوږه که کوږی پیاوانه، نهگهرنا بو نافرته تیش ههروایه)، چوو ه ماله که ی خوی یادی خوا ی کرد، له کاتی چوونه ژووریدا و له کاتی خواردنیدا، شہیتان به سهربازه کانی دهلی: نه شهو مانوهه تان بو ههیه لهو ماله و، نه خواردنیشتان دهست ددهکوهی، خواردنی تیواره [بروون].

ههروه‌ها یادی خوا ده‌بیته مایه‌ی خوږاگری و پټ‌چه‌سپان و پټ‌ویران، له کاتی ږووبه‌روو بوونه‌وه‌ی جه‌نگدا، وه‌ک خ‌وای به‌رز ده‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُتِلْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (١٥) ښه‌النفال، واته: ښه‌ی ښه‌وانه‌ی ږوواتان ه‌یتاوه! هه‌ر کاتی به‌ره‌نگاری کومه‌تیک له دوژمنانتان بوون، چه‌سپاو خوږاگرېن، زوړ یادی خوا بکه‌ن بو ښه‌وه‌ی سه‌رکه‌توو سه‌رفراز بن، واته: بو ښه‌وه‌ی له به‌رانبه‌ر دوژمنه‌کانتاندا خوږاگرېن و پټیان بوټرن.

(٧)- به‌ره‌مه‌می یادی خواکردن، له بواری برابه‌تیی و یه‌کړیزي مسولماناندا:

بټگومان که‌سانتیک هه‌میشه‌یادی خوا، ویردی سه‌ر زمانیان بټی و، دلیان به‌یادی خوا ﷺ ږوونک و ښاوه‌دان و دره‌وشاوه‌ بټی، ناتوانن به‌نده دټسوړو نیزیکه‌کافی خ‌وایان خوښه‌وټن و، ښه‌رک و مافی برابه‌تیی و، خوشک و برابه‌تییان له‌که‌لدا جټیه‌جټی نه‌که‌ن.

وه‌ک خوا به‌ پټغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْرِ وَالْعُدْوَانِ أَعْلَتِیْ رُبُّهُمْ وَلَا تَعْدُ عِینُکَ عَنْهُمْ رُبُّدَ زِبْنَةِ الْحَیْوةِ الدُّنْیَا وَلَا تُطِغْ مِنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ، عَنْ ذِکْرِنَا وَأَتَّبِعْ حَوْنَهُ وَکَانَ أَمْرُهُ، قُرْطًا﴾ (٢٨) ښه‌الک‌هف، واته: (ښه‌ی پټغه‌مبه‌ر ﷺ!) ښارامبگره و له‌که‌ل ښه‌وانه‌دا ه‌یتنه‌وه، که به‌یانیان و ټیواران له په‌روه‌ردگارین ده‌پارټنه‌وه، په‌زاهه‌ندی (پان دیداری) ویان ده‌وی و، چاوتیان لټی لاهه‌ده، جوانیی ژپانی دنیات مه‌به‌ست بټی و، به‌ قسه‌ی که‌سټیک مه‌که که‌ دلیان له یادی خوږمان بټیاگا کردوه، به‌ د‌وای ښاره‌زووی خو‌ی که‌وتوه‌و کاری له کار تراز‌اوه.

هه‌روه‌ها له فه‌رمایشتی پټغه‌مبه‌ریشدا ﷺ باسی ښه‌و کراوه، که ده‌فرموی:

﴿لَتَبْعَنَّ اللَّهَ أَقْوَامًا یَوْمَ الْقِیَامَةِ فِی وُجُوهِهِمُ النُّورُ، عَلٰی مَنَابِرٍ الُّوْثٰی، یَغِیْطُهُمُ النَّاسُ، لَیْسُوا بِأَنْبِیَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ»، قَالَ: فَجَعَلَ أَغْرَابِیْ عَلٰی رُکْبَتَیْهِ، فَقَالَ: یَا رَسُولَ اللَّهِ! عَلَیْهِمْ لَنَا نَعْرِفُهُمْ، قَالَ: «هُمُ الْمُتَعَابُونَ فِی اللَّهِ، مِنْ قَبَائِلَ شَتٰی، وَبِلَادٍ شَتٰی، یَجْتَمِعُونَ عَلٰی ذِکْرِ اللَّهِ یَذْكُرُوْنَهُ» (اخرجه الطبرانی کما فی مجمع الزوائد، وقال

(الهيثمي: اسنادہ حسن).

واتە: خوا لە رۆژی دوايدا كەسانىك دىنى، كە دەم و چاويان پووناكىي تىدايە، لەسەر چەند دوانگەيەكى گەوهەري، كە خەلك ئىرهەيان پىدەبات، (خۆزگەيان پى دەخوازى) نە لە پىغەمبەران و نە لە شەھيدانىشن، عەرەبىكى خىلەكىي لەسەر ئەزىزيان دانىشت و گوئى: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ وەسفيان بۆمان بكە، بياناسىنەو، فەرمووى: ئەوانە كەسانىكن لەبەر خوا يەكدييان خۆشويستە، لە ھۆزى جياجيا و لە ولاتى جياجيان، كۆدەبنەو لەسەر يادى خواو، يادى خوا دەكەن.

بە تەئكىد ئەوانەي لەبەر خوا يەكدييان خۆشەوئى، شوئىن رىبازى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكەون، ئەو يادى خواكردنە، وەك چۆن دەزويەك دەنكە تەسبيحەكان پىتوہ گرتدەدات، يادى خواو پەيوەندىي لەگەل خواش دا، ئاوا مسولمانان بەيەكەوہ گرى ددات، برايەتسى و تەبايى و دۆستايەتيان بەھىز دەكات، يان برايەتسى و خوشكايەتيان بەھىز دەكات و پىكيانەوہ دەبەستى و، پىكيانەوہ جۆش دەدات.

(۸) - دروستبوونی كەسايەتيەكى ساغ و تىر و تەواو:

لە ئەنجامى يادى خوادا، مروؤف كەسايەتيەكى ساغ و سەليم و، تىر و تەواوى دەبئى، ھەلبەتە ئەوانەي باسماں كردن لە ھەوت خالى رابردودا، ئەو ھەوت بەرھەمە، ھەموويان دەبنە پىشەكىي بۆ ئەو دەرەنجامەي كە لەم بەرھەمى ھەشتەمدا ھاتوہ، چونكە لە كاتىكدا كە مروؤفى مسولمان:

۱- يادى خوا، دللى پاك دەكات.

۲- زەينى كۆ دەكاتەوہ.

۳- جەستەي لە نەخۆشىي و دەرد دەپارىزئى.

۴- پاشان يادى خوا **يَا** له بهرانبەر شهيتاندا بههيزى دهکات و، له بهرانبەر دوژمندا دامه زراوى دهکات.

۵- له گه‌ل هه‌لى ئيماندا نيز **يَا** و ته‌باى دهکات، ئهو جوړه کهسه ده‌بيته خاوه‌نى که سايه تيه‌ى ساغ و سه‌ليم و تير و ته‌واو.

چونکه ئيمه خوا **يَا** دوو شتى له‌سه‌ر پتيويست کردووين، له سووړه‌نى (الفاتحه) دا، که ئيمه پوژانه چهند جاران ده‌يخوتينين: **يَا** تَبَّ و **يَا** تَبَّ و **يَا** تَبَّ، (خوايه!) به‌س تۆ ده‌په‌رستين و، يارمه‌تيش به‌س له تۆ ده‌خوازين، ئهم رسته‌ى: **يَا** تَبَّ، دوو شتى تيدا به‌رجه‌سته‌ن: يه‌که‌م: خوا به‌يه‌کگرتن (التوحيد)، دووه‌م: يه‌کريزى (الوحدة).

خوا به‌يه‌کگرتن و ته‌نيا خوا په‌رستن، به‌لام به‌کومه‌ل و پتکه‌وه‌ش، واته: خوايه! من له‌گه‌ل باقى مسولماناندا به‌پياو و نافرته‌وه، به‌ندايه‌تیی بۆ تۆ ده‌که‌م، هه‌موومان پتکه‌وه به‌ندايه‌تیی بۆ تۆ ده‌که‌ين.

به‌ئى له راستيدا يادى خواکردن و خوا **يَا** له ياد بوون، وه‌ک تاکه به‌ديه‌تته‌رو، تاکه په‌روه‌ردگارو، تاکه خاوه‌ن و، تاکه مشوورخو‌ر و، تاکه په‌رستراو، ناوا يادى خواکردن، ده‌بيته هۆى ئه‌وه، که هه‌موو ئه‌وانه‌ى له خزمه‌ت خوادان و له خوا نيزيکن و دۆستى خوان و، به‌نده‌ى خوان، خوشت بو‌ئن و، به‌پتجه‌وانه‌شه‌وه: هه‌موو ئه‌وانه‌ى که دژى خوان و، دژى پتغه‌مبه‌ره‌که‌ى و ئايين و به‌رنامه‌که‌ينى و دژى دۆسته‌کانى خوان، رقت لتيان بى، ئهم جوړه يادى خواکردنه، به‌ته‌ئکيد ده‌بيته هۆى ئه‌وه که مرو‌ف هه‌ر کام له مسولمانان، هه‌ر کام له خوا يادکه‌ران، له زاتى خو‌ياندا، خاوه‌نى که سايه تيه‌ى تۆکمه‌و دامه زراو ساغ و سه‌ليم بن، هه‌م له پ‌رووى پ‌رووحه‌وه ساغ بن و، هه‌م له پ‌رووى زه‌ين و هۆشه‌وه تير و ته‌واوبن، هه‌م له پ‌رووى جه‌سته‌وه و، هه‌م له پ‌رووى په‌يوه‌ندييه کو‌مه‌لايه تيه‌ى کانيانه‌وه.

خوا له به‌لوتف و که‌پ‌ه‌مى خۆى يارمه‌تیی هه‌موو لايه‌کمان بدات، که به‌هۆى يادى خواوه، هه‌ميشه پاك و چاك بين، له زاتى خو‌ماندا و، له‌گه‌ل

دەۋور بەرماندا، بە و شېۋەيە بىن، كە شايستەى ئەۋە بىن، پىمان بگوتى: بەندەى خوا و، پىمان بگوتى: شوتىنكە وتوۋى پىغەمبەرى پىشەۋا ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شه‌م ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە چوار ئايەت پىك دى، ئايەتەكانى: (۴۹ - ۵۲)، ئايەتى بەگەمیان: دەربارەى بېروادارانىكە كە ئافرەتانىك ماره دەگەن، بەئەم بەر لە گواستەهوه (چوونە لاىان) لىيان جىادەبنەوه، كە پىويستە ديارىيان بدەنى، كە پىى دەگوترى: (مُتَقَّة)و، بە جوانىى دەستيان لى بەربدەن.

سى ئايەتەكەى دىكەش (۵۰ و ۵۱ و ۵۲) لە بارەى چۆنىەتىى مامەلەكەردنى پىغەمبەرى خواودن ﷺ لەگەل ھاوسەرانى بەرئىزىدا (خوا لىيان پازىبى) و، چەند وردەكارىيەك لەو بارەوه كە حىكەت تىياندا، ئاسانكارىيە بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ، دىلخۆش بوون و رازىبوونى دايكانى بېرواداران، كە بزەنن پىغەمبەرى خوا ﷺ دەستكارودىە، بۆ مامەلەكەردن لەگەلىاندا، كەواتە: كە دادگەرىيان لە نىوان دا پەچاودەكات، تەنبا بەخششەكى خۆى و چاكەيەكى خۆيەتى بەرانبەريان.

هەررەها راگەبەندنى خواپە بۆ ئەوه كە: پىغەمبەر ﷺ دواى ئەو ھاوسەرانەى كە پۆزى دوايى و مانەوه لەگەل ئەوياندا، هەلبەزاردە، بەسەر زرق و برقى ژيانى دىناو جىابوونەودە، هىچ ئافرەتەكى دىكەى وەك ھاوسەر بۆ پەوا نىە، كە ھاوسەرگىرىى لەگەلدا بكات، جگە لەوانەى كە وەك كەنیزەك دەكەونە بەردەست، ئەوانە هەلاوتەرداوان.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعُدُّوهنَّ فَمَتَّوهُنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝١١﴾ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ النَّبِيِّ ءَاتَيْتُ أَجْرَهُمْ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ
عَلَيْكَ وَنِصَائِ عَمَّتِكَ وَنِصَائِ خَالَكَ وَنِصَائِ خَلَّتِكَ النَّبِيُّ هَاجَرَ مَعَكَ

وَأَمَّا الْمُؤْمِنُونَ فَقَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾ تَرْجَى مِنْ نَشَاءٍ يُنْشِئُ وَيُفْئِي إِلَيْكَ مِنْ نَشَاءٍ وَمَنْ أَنْبَغْتَ مِنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَءَ عَنِهَا وَلَا يُخْرِجَكَ وَرِضَتِكُمْ بِمَا أَنْبَغْتَ كُفُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾

مانای ده فاو ده قی نابه تهکان

(ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هه‌ناوه! هه‌ر کات ئافره‌تانی بپروادارتان ماره‌کردن، دوا‌یی به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستیانی بگه‌یه‌نن (و بچنه‌لایان و بیانگوازنه‌وه)، ته‌لافتاندان، تبه‌وه‌ مافتان له‌سه‌ریان نیه‌ عیده‌دیان له‌سه‌ر بژمێرن، ئنجا به‌هره‌مه‌ندیان بکه‌ن (دیارییان پێده‌ن) و، به‌ ده‌ست لێه‌ردانیکی جوان، ده‌ستیانی لێ به‌ریده‌ن ﴿٥٠﴾ نه‌ی پێغه‌مبه‌ر! تیمه‌ هاوسه‌رانیکت که‌ پاداشت و کرێ (ماره‌یی)ت، پێداون و، نه‌و (ئافره‌ت)انه‌ی به‌ ده‌ستی راسته‌وه‌ن (که‌نیزه‌که‌کان) له‌وه‌ی خوا بو‌لای گێڕاویه‌وه (کردوویه‌ته‌ ده‌ستکه‌وت) و که‌جانی مامت و، که‌جانی پووره‌کانت و، که‌جانی خالت و، که‌جانی پلکه‌کانت، که‌ کوچه‌یان له‌گه‌لت کردووه‌و، ئافره‌تیکی بپروادار که‌ خۆی به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌به‌خشی (خۆی پێشکه‌ش ده‌کات)، ئه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ ویستی ماره‌ی بکات، ئه‌مه‌ ته‌نیا بو‌تویه‌، جیا له‌ بپرواداران، ئه‌وانه‌مان بو‌ر‌ه‌وا کردووی، به‌ دنیایی ده‌زانی چیمان (له‌سه‌ر مسوولمانان) پێویستکردووه‌ له‌ باره‌ی هاوسه‌رانیان و، نه‌و (ئافره‌ت)انه‌وه‌، که‌ خاوه‌نیان (بۆیه‌ش ده‌ستی تۆمان له‌و باره‌وه‌ کراوه‌ کرد) تا‌کو له‌و بواره‌دا دووچارێ سه‌غله‌تی نه‌بیت و، خواش

ھەردەم لێبوردەیی بە بەزەیی بوو (۱۰) ھەر کامیان بۆی لە ھاوسەرانت دواى دەخەى (لە نۆردەى خۆى) و، ھەر کامیکشیانت مەبەست بێ، بۆ لای خۆى دینی (بە نۆردەشی نەبێ)، ھەرودھا ھەر کامیکیان کە دوورت خستۆتەو، گوناھت لەسەر نیە، ئا ئەوھش نزیکترو چاکترە (بۆ ئەو) کە ھەموویان شادمان بن (بە چۆنیەتیی مامەلت لەگەڵیان، کە بزائن دەستکراوێ، بەلام لەگەڵیاندا چاکەکاری) و دلتەنگ نەبن و پازى بن، خواش دەزانى چى لە دلەکانتان دایەو، خوا ھەردەم زانای ھتیدی بوو (۱۱) لەمەودواش ئافرەتانت بۆ پەوا نین (ھاوسەرگیریان لەگەڵ بکەى) و بۆ شت نیە، بە ھاوسەرانى دیکە بیانگۆرى (یەکیان تەلاق بدەى و، یەکی دیکە لە جیى بێنى) ھەرچەندە جوانیشیان سەرسامت بکات، جگە لەوانەى دەبیە خاوەنیان (وێکە نەیزەك) خواش ھەمیشە بەسەر ھەموو شتیکەو چاودێر بوو (۱۲).

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(نَكَحَتْهُ): (أَصْلُ النِّكَاحِ لِلْعَقْدِ، ثُمَّ اسْتُعِيرَ لِلْجَمَاعِ، وَمَحَالٌ أَنْ يَكُونَ فِي الْأَصْلِ لِلْجَمَاعِ، ثُمَّ اسْتُعِيرَ لِلْعَقْدِ، لِأَنَّ أَسْمَاءَ الْجَمَاعِ كُلَّهَا كِتَابَاتٌ، وَهِيَ (نَكَحْتُمْ) لَهُ نَسْلًا بِهَ مَانَايَ غَرِيْبَةٍ سَتَه، مَارَه كَرَدَنه، دَوَايى خَوَازِرَاوَه تەوہ بۆ لەگەڵ جَوووتبِوون، نَاكُونجى لَه نَسْلًا بِه مَانَايَ لەگەڵدا جَوووتبِوون بى و، دَوَايى خَوَازِرَايْتەوہ بۆ مَارَه كَرَدَن، چُونكە نَاوَه كَانى جَوووتبِوونى پِياو و ژن، لَه قَوْرئاندا بَه كَنارَه (كِتَابَةً) ھَاتوون، ھِیچیان بَه نَاشكرا نەھاتوون.

(عَدُوٌّ): (عِدَّةُ الْمَرْأَةِ: هِيَ الْيَوْمُ الَّذِي بِانْقِضَائِهَا يَحِلُّ لَهَا التَّرْجُوعُ) واتە: عیددەى ئافرەت ئەو پۆژانەن، کە بە تەواو بوونیان بۆی پەوا دەبێ، ھاوسەرگیرى بکاتەوہ. (مَقْتَرُونٌ): واتە: دیارییان پێى بدەن، (الْمَتَاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ مِنْ وَجْهِ مَا، فَهُوَ مَتَاعٌ وَمُتَعَةٌ)، ھەر شتێک بە شتێوہ یەك لە شتێوہ کان، بە ھەردەى لێوہر بگیری، پێى

(رَقِيبًا): (الرَّقِيبُ: العَاقِظُ، وَذَلِكَ إِمَّا لِمُرَاتِ رَقَبَةِ الْمُخْفُوظِ، أَوْ لِرَفْعِهِ رَقَبَتَهُ)،
(رَقِيبٌ) واته: پارتیزن، بویه‌ش به پارتیزن، گوتراوه: (رَقِيبٌ) له‌به‌ر نه‌وه‌ی ته‌و
که‌سه‌ی ده‌یار زنی، له‌پشته‌وه‌را ته‌ماشای پشته‌ی ملی ده‌کات، یاخود له‌به‌ر
نه‌وه‌ی ملی خوی به‌رز ده‌کاته‌وه‌ تاکو نه‌و شته‌ی پیسی‌پتدراده، چاودیری
بکات و ناگای لئی بن.

هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کان

(۱) - هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته‌ موباره‌که: ﴿ثُمَّ تَرْجَىٰ مَن نَّشَاءُ مِنْهُمْ وَتُقْوَىٰ إِلَيْكَ مَن نَّشَاءُ وَمَن أَبْغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَءَ عَنِهُمْ وَلَا يُخْرَجَ وَرَضَتْ بِمَا ءَانْتَهَنَ كُلُّهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾

نه‌م نایه‌ته‌ موباره‌که، دوو ریوایه‌تی له‌ باره‌وه‌ دینین:

أ- (عَنِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: أَمَا تَسْتَحْيِي الْمَرْأَةَ أَنْ تَهَبَ نَفْسَهَا لِلرَّجُلِ؟ فَلَمَّا نَزَلَتْ: ﴿ثُمَّ تَرْجَىٰ مَن نَّشَاءُ مِنْهُمْ...﴾، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! مَا أَرَىٰ رُبَّكَ إِلَّا يُسَارِعُ فِي هَوَاكُ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٨٢٣، وَمُسْلِمٌ: ٥٦٤).

واته: دایکمان عائشه (خوا لئی پازیبی)، (ده‌باره‌ی نه‌وه‌ کاتی خوی نافرده‌تیک^(۱)
خوی پیشکه‌شی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه)، ده‌لئ: نایا نافرده‌ت شهرم ناکات خوی
پیشکه‌شی پیاو بکات؟ به‌لام کاتی فه‌رمایشتی خوا هاته‌ خوار: ﴿ثُمَّ تَرْجَىٰ مَن نَّشَاءُ
مِنْهُمْ وَتُقْوَىٰ إِلَيْكَ مَن نَّشَاءُ وَمَن أَبْغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ...﴾ (۱) ده‌لئ:

(۱) یاخود زیاتر، خویمان پیشکه‌شی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کردوه، که
نه‌زانه‌وه، هیچ کام له‌وانه‌ی خویمان پیشکه‌شیکرد، بووبنه‌ هاوسه‌ری و هاوسه‌رگیری له‌گه‌لدا
کردبن.

گوتم: ئەي پێغه مبهري خوا! ﷺ من هەر ئهوه ده بینم که پهروهردگارت ئهوهی تو چهزی پێ ده کهی، به خێرای ئهوهت بۆ جێبه جێ دهکات.

ئهوهش بۆچوونی دایکمان عایشه بووه (خوا لێی پازیبێ)، وای هاتۆته بهرچاو، که خوا ﷻ ئاگای له پێغه مبهري خۆیهتی و ﷺ کار ئاسانیی بۆ دهکات.

(۲) - إِنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كُنْتُ أَعَارُ عَلَى اللَّائِي وَهَبْنَ أَنْفُسَهُنَّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَقُولُ أَتَهَبُ الْمَرْأَةُ نَفْسَهَا؟! فَلَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ تَرْجِي مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتَقْوِي إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ... ﴾، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ مَا أَرَى رَبَّكَ إِلَّا يُسَارِعُ لَكَ فِي هَؤَالِ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۲۳، ومسلم: ۳۷۰۴).

واته: عایشه (خوا لێی پازیبێ)، ده لێ: ئهوانهی که خۆیان پێشکەشی پێغه مبهري ﷺ دهکرد، غهیره م بهرانبه ریان هه بوو، (واته: ههستیاری و ههستی ههویتداری) و ده مگوت: ئایا نافرەت خۆی پێشکەش دهکات؟! به لام کاتی خواي زالی پابه دار نهوهی دابه زاند: ﴿ تَرْجِي مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتَقْوِي إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ... ﴾، گوتم: به خوا پهروهردگارت هەر ده بینم خێرای دهکات له جێبه جێ کردنی نهوهدا که تو پێت خو شه.

مانای گشتیی نایه تهکان

پێشتر گومان: لهم سوورەتهدا، چهوت جار وشه ی: ﴿ يَكَايَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾، هاتوهو، پێنج جاریش وشه ی: ﴿ يَكَايَا أَلَيْسَ ﴾، هاتوه، بۆ جاری سییه م لهم سوورەتهدا، له چهوت جارن، خوا ﷻ پوو له برواداران دهکات، شایانی باسه: که ئهم سوورەته وێرای دواندن برواداران بۆ چهوت جارو، دواندن پێغه مبهري ﷺ پێنج جارن، به لام زیاتر په یوهسته به باری خیزانیی پێغه مبهري خواوه ﷻ، جار جاریش ئاماژه دهکات به هه ندێ شتی کۆمه لایه تی که بروادارانی به

گشتی ده گریته‌وه، به لأم پیغه‌مبه‌ری خوا ۱۱۱ سه‌رمه‌شق و پش‌ره‌وی ب‌رواداران بووه‌و نه‌و ب‌روادارانه، پیوسته له هه‌موو شتی‌کدا چاوی لیتی‌کن، جگه له‌و شتانه‌ی که تایه‌مه‌ندیی نه‌ون، زانایان هه‌موویان له‌سەر نه‌وه یه‌کده‌نگن.

ئنجالیه‌دا بۆ جاری سینه‌م، خوا ۱۱۲ ده‌فه‌رموی، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ مِمَّنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی ب‌رواتان هیناوه! هه‌رکات ئافره‌تانی ب‌روادارتان ماره‌کردن، گرتیه‌ستی هاوسه‌رگری‌بتان له‌گه‌ل به‌ستن، دوا‌یی ده‌ستبه‌رداریان بوون، به‌رله‌وه‌ی ده‌ستیان بگه‌یه‌نن، واته: به‌ر له‌وه‌ی بیانگوا‌زنه‌وه‌و ب‌چه‌ن لایان و له‌گه‌لیان جووت بن، ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدُوٍّ تَعْتَدُوْنَهَا فَمَتَّعُوْهُنَّ﴾، واته: مافی تیه‌و نه‌یه له‌سەر نه‌وان که ب‌چه‌ن عیدده‌یه‌که‌وه، تیه‌و له‌سهریان بژمیرن، عیدده‌ش وه‌ک له‌ تفسیری سوورده‌ق (البقرة) دا باس‌کراوه، عیدده‌ی ئافره‌ت که می‌ردی ده‌ست به‌رداری ده‌بی، بریتیه له‌ سنی (قره)، ﴿وَالْمَطْلَقَتُ يَرْبِضَنَّ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ (البقرة، قره) ی‌ش هه‌م به‌ مانای پاک‌یی (طهره)، هه‌م به‌ مانای حه‌یز (حیض) ی‌شه، به‌ لأم ئافره‌تیک تۆلدار بی و ته‌لاق بد‌ری، به‌ دانانی تۆله‌که‌ی (کۆرپه‌که‌ی) عیدده‌که‌ی ته‌واو ده‌بی، هه‌ندی‌ک له‌ زانایانیش ده‌لین: ده‌بی دوورترینی دوو کاته‌کان (أقصى الأجلین) کامیان دوورتر بی، نه‌ویان ده‌بیته‌ عیدده‌ی واته: سنی مانگه‌که، یاخود دانانی تۆله‌که‌ی، به‌ لأم ئافره‌تیک که هاوسه‌ری ده‌مری، می‌رده‌که‌ی ده‌مری، عیدده‌که‌ی دیاری‌یکراوه، وه‌ک خوا ۱۱۳ ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرْبِضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ (البقرة، نه‌وانه‌تان که ده‌مری‌ترین و ژنان به‌ جی دین، نه‌وانه چوار مانگ و ده (۱۰) شه‌و ده‌بی ب‌چه‌ن عیدده‌وه.

(عِدَّة) ش نه‌و شه‌وو پۆژانه‌ن که ئافره‌ت ده‌یانژمیری، تا‌کو دوا‌ی نه‌وه‌ی ته‌واوی کردن، ده‌ستی کراوه‌بی، بۆ دووباره‌ هاوسه‌رگری‌یی کردنه‌وه.

﴿فَمَتَّعُوْهُنَّ وَسَرَخُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا﴾، نه‌و ئافره‌تانه‌ی که ده‌ستبه‌رداریان ده‌بن و ته‌لاقیان ده‌دن، به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستیان بگه‌یه‌نن و ب‌چه‌ن لایان، مافی تیه‌ویان

لەسەر نیه، که بچنە عیددەو، واتە: سێ مانگ بە نەسبەت ئافەرداتنیکەو، که لە هەیز چوونەتەو، یاخود جارێ نەگەیشتوونە تەمەنی کەوتنە هەیز، یاخود سێ پاکیی دواي سێ نوژی، یاخود: سێ کەوتنە سێ نوژی، سێ هەیز، ئەوەتان لەسەریان نیه، بەلام ﴿فَمَتَّعُوهُمْ﴾ دیاریان پێ بدن و بەهرەمەندیان بکەن، ﴿وَسَرَّحُوهُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾، هەروەها بە دەست بەردانیکی جوان و پێک، دەستبەداریان بین.

لە تەفسیری سوورەتی (البقرة)دا، باسی موعەیی تەلاق کراوە، واتە: بەهرەمەندکردنی پیاو بۆ ئافەرتیک، که دەست بەرداری دەبێ و تەلاقی دەدا، ئنجا بە هەر شیوەیک لە شیوەکان سێ، بە رای بەشیک لە زانایانەو فەرزە، بە رای هەندیکیشیانەو، شتیکی پەسندو باشە، که ئەو پیاو دیاریک بەدات بەو ئافەتە، بۆ ئەوێ دلی چاک بیتەو، دلی ناپەڕەت نەبێ، هەروەها بۆ سومعوو پێزیشی لە نێو خەلک دا، بۆ ئەوێ گومانی خراپی پێ نەبردێ و، بۆ پێزیگرتنی خزم و کەس و کاریشی.

ئنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَمْنَا لَكَ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ عَاتَيْتَ أَجُورَهُمْ﴾، ئەو پێغەمبەر ﷺ! بە دنیایی ئیمە ئەو هاوسەرانی که مارییت پێدان، بۆمان پەو کردووی، (أَجُور) کۆی (أَجْر)ە، که بە مانای پاداشت دی و، بە مانای کرێش دی، بەلام لێردا مەبەست پێی مارییه، ئەو ئافەتانی که مارییت پێدان، بۆ تۆمان هەلال کردوون، ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾، هەروەها ئەوێ دەکەوتنە دەستی راستەو، بە دەستی راستەو دەبیت، که مەبەست پێی کەنیزە، ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ﴾، لەوانە خوا گێراوێهەو بۆ لای تۆ، وەك دەستکەوتی جەنگیی، ﴿وَنَبَاتٍ عَيْنِكَ﴾، هەروەها کچانی مامت و، کچانی پوورەکان، (عمة) که بە (عمات) کۆدەبیتەو واتە: خوشکی باب، ﴿وَنَبَاتٍ خَالِكَ﴾، هەروەها کچانی خالت و کچانی پلکەکان، (خاله) که بە (خالات) کۆ دەبیتەو، خوشکی دایکە، ﴿أَلَيْسَ

هَاجَرْنَ مَعَكَ ۖ، نه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل تودا کوچیان کردوه، نه‌وانه‌ت بو حه‌لآتن،
 وَامْرَأَتُهُ مُؤْمِنَةٌ ۖ اِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ ۖ، هه‌روه‌ها نافرته‌یکی برودار، نه‌گه‌ر خو‌ی
 پیتشه‌شی پیغه‌مبه‌ر ۖ کردو خو‌ی بو کرده دیاری.

ۖ اِنْ ارَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۖ، هه‌ر کات پیغه‌مبه‌ر ۖ ویستی ماره‌ی بکات،
 نه‌گه‌رنا ته‌نیا به خو‌ پیتشه‌ش کردن و خو‌ به‌خشین به پیغه‌مبه‌ر ۖ نابیته
 هاوسه‌ری، نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر ۖ ناره‌زووی له ماره‌کردنی و هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل
 کردنی نه‌بی، ۖ خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ، نا نه‌وه‌یان که نافرته‌تیک
 خو‌ی پیتشه‌شی پیانو‌ک بکات و ماره‌ی نه‌بی و، خو‌ی پی به‌خشی، نا نه‌وه‌یان
 ساغ بو تو‌یه، جیا له بروداران، واته: تایه‌ته به تووه، به‌لام بروداران نه‌گه‌ر
 نافرته‌تیکیش خو‌یان پیتشه‌ش بکات، ته‌نیا بهو پیتشه‌شکردنه نابنه‌ هاوسه‌ریان،
 به‌لکو دهبی ماره‌ییان پی بدهن، به پی نه‌و ته‌دهب و پی و په‌سمه که
 دیاریکراوه، هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل نافرته‌تانی بروداردا بکه‌ن.

ۖ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْ اَرْوَاحِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ ۖ،
 به دنیایی تیمه زانیمان چیمان له‌سه‌ر بروداران پیوسته‌کرده، له بواری
 هاوسه‌ره‌کانیاندو له که‌نیزه‌کانیشیاند، نه‌و نافرته‌تانه‌ی که به‌دهستی راستیانه‌وه
 ده‌بن و ده‌بنه‌ خاوه‌نیان، نه‌و نافرته‌تانه‌ی نه‌و پیاوه بروداران ده‌بنه‌ خاوه‌نیان،
 ۖ لِكَيْلَا يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۖ، (نه‌وه‌مان زانیوه که له‌سه‌ریامان پیوسته‌کرده،
 له بواری هاوسه‌رانیان و که‌نیزه‌کانیاند) تا‌کو تو سه‌غله‌تیت له‌سه‌ر نه‌بی،
 واته: هی نه‌وان دیاره‌و هی تو‌ش دیاریت، نه‌گه‌ر خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش
 شتیکی تایه‌تیی بو تو په‌واکرد، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیگه‌که‌ت واده‌خوازی،
 به‌پر‌سیاریه‌ته‌که‌ت واده‌خوازی که ده‌بی ده‌ست کراوه‌تری و، کار ناسانیت بو
 بکری و هیچ سه‌غله‌تیت له‌سه‌ر نه‌بی، یانی: نه‌وان برانن سنووری نه‌وان تا‌کو
 کو‌تیوه، سنووری تو‌ش تا‌کو کو‌تیوه، تایه‌مه‌ندیه‌کانی تو چین؟ ۖ وَكَانَ اللّٰهُ
 عَظُوْمًا رَّحِيْمًا ۖ، به دنیایی خواش لی‌بوره‌ی به به‌زه‌یه، به‌رانبه‌ر به تو‌ش
 و، به‌رانبه‌ر به برودارانش، نه‌گه‌ر تو‌وشی هه‌له‌و په‌له‌به‌ک بین.

﴿ تَرْجِي مَن شَاءَ مِنْهُمْ ﴾، ھەر کام لە ھاوسەرەکانت بوێ، دواى دەخەى،
واتە: لە نۆردى خۆى دواى دەخەى، با نۆردى بى، دەگونجى دواى بخەى لە
نۆردەكەى، ﴿ وَتَوَيَّ إِلَيْكَ مَن شَاءَ ﴾، ھەروەھا بۆ لای خۆى دىنى ھەر کامىك
لەو ھاوسەرەنەت، ئەگەر بتهوێ، ئەو وە واتايەكى.

واتايەكى دىكەى ئەوێ: كە ھەر كامىك لەو ھاوسەرەنەت دوور دەخەيەو،
يان دواى دەخەى، مەرج نە لە نۆردى خۆيش، ھەر جوړە دواخستنىك و كەنار
گرتنىك، كەنارى لێدەگرى، ﴿ وَتَوَيَّ إِلَيْكَ مَن شَاءَ ﴾، ھەر كامىكيشان مەبەست
بى، لە خۆتى وەنيزىك دەخەى، ﴿ وَمَن آيَفَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴾، ھەروەھا ئەگەر بەكىكيشان
كەنار لى گرتبى، بەلەم دواى بىخوازى و بيهيتىو لای خۆت، ديسان ھىچ
سەغەلتى و گوناح لەسەر تۆ نە.

﴿ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَأَ عِثْنَهُنَّ ﴾، نا ئەو دەستكراو دىيەش بۆ تۆ نەى پىغەمبەرى
خو! ﷺ لە بوارى مامەلەت لەگەل ھاوسەرەكانتدا، كە تۆ دەست كراو دىو
پابەند نەكراوى بەوێو كە دادگەريان لە نىواندا پەچاو بكەى، يان: پابەند
نەكراوى بەو شىوێو مامەلەيان لەگەلدا بكەى، كە بپواداران مولزەمن لەگەل
ھاوسەرەكاندا مامەلە بكەن، نا ئەو نيزىكترە، بۆ ئەو شادمان بن ﴿ تَقْرَأَ
عِثْنَهُنَّ ﴾، ﴿ قَرِئْتُ عَيْنَهُ ﴾، (فَرِحْتُ، سَرْتُ) دڵخۆشبو، يان: دڵخۆش بن، شادمان بن،
﴿ وَلَا يَحْزَنَنَّ ﴾، ھەروەھا دلتەنگ نەبن، ﴿ وَبَرَضِينَ ﴾ پمە ئايىنەن كۆلەن،
پازىش بن بەوێو كە پىتداون، ھەموويان بە بەشى خۆيان پازى بن.

واتە: خوا ﷻ كە دەستى تۆ دەكاتو، ئەى پىغەمبەر! ﷺ بۆ مامەلە لەگەل
ھاوسەرەكانتدا، ئەو قەيدو بەندانەت لەسەر لادەبات و دەست كراو دىكات،
نا ئەو وادەكات، كە ھاوسەرەكانت بەو بەشەى كە پىيان دەدرى، پازى و
شادمان بن، چونكە ئەو كاتە دەزانن كە تۆ دەست كراو دىو، خوا ﷻ دەستى
كردوويەو، لەبەر پىوتىستى پىگەكەت و بەرپرسىارىيەتە قورسەكەت، بۆيە ئەو
بەشەى كە پىيان دەدرى، پى دڵخۆش دەبن، نەك چاوەروانى زياتريان ھەبى.

واتایه کی دیکه‌ی نه‌وه‌یه که: خوا ۱۰۰ ده‌ستی پیغهمبه‌ری خو‌ی ۱۰۰ کردو‌ته‌وه، به‌لام پیغهمبه‌ری خوا ۱۰۰ هه‌ر پابه‌ند بووه به‌دادگری له‌نیوان هاوسه‌ره‌کانیدا (خوا لیان پازیی)و، به‌پی‌ی نه‌و دستکراویه، کاری نه‌کردوه، مه‌گر به‌ده‌گمهن، نه‌و کاته هاوسه‌ره‌کانی (خوا لیان پازیی)، زانیوانه که نه‌وه‌ی پیغهمبه‌ر ۱۰۰ ده‌یکات، هه‌ر چاکه‌و به‌خشینیکه‌و ناگا لییوونیکه، له‌لایهن خویه‌وه، نه‌ک پابه‌ندکراپی که ده‌بی هه‌روا بکات، نه‌وه‌ش زیاتر ده‌بیته‌وه‌ی نه‌وه، که هه‌ست به‌منه‌ت و چاکه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ۱۰۰ بکه‌ن، له‌سه‌ریان و، دلخوش بن و پازیی بن، ۱۰۰ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ۱۰۰، خواش نه‌وه‌ی له‌دله‌کانتاندا هه‌یه، ده‌یزانتی، ۱۰۰ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ۱۰۰، خواش هه‌ر له‌نه‌زه‌له‌وه زاناو هیدی و مه‌ندبووه.

له‌کو‌تاییدا، خوا به‌پیغهمبه‌ری خاتهم ۱۰۰ ده‌فه‌رموی: ۱۰۰ لَا يَحِلُّ لَكَ الْاِسَاءُ مِنْۢ بَعْدِ ۱۰۰، له‌مه‌ودوا نافرده‌تان بو‌تو‌ه‌لال نین، که هاوسه‌رگریان له‌گه‌لدا بکه‌ی، واته: دوا‌ی نه‌وه‌ی که نو‌هاوسه‌ره‌که‌ت سه‌رپشککردن و، نه‌وانیش مانه‌وه له‌گه‌ل‌توو، پاداشتی پو‌ژی دوا‌ییان هه‌لی‌زارد، دوا‌ی نه‌وه، بو‌ت نیه‌ هاوسه‌رگریی له‌گه‌ل‌نافره‌تانی دیکه‌دا بکه‌ی، ۱۰۰ وَلَا اَنْ تَبْدَلَ مِنْۢ مِنْۢ اَزْوَاجِ ۱۰۰، هه‌روه‌ها بو‌شت نیه، که له‌و نویه، یه‌کێکیان ده‌ست لی‌ه‌رده‌ی و، هاوسه‌ریکی دیکه‌ بی‌نیه‌ شو‌تی، ۱۰۰ وَلَوْ اَعْجَلْتَ حُتْنُ ۱۰۰، هه‌رچه‌نده جوانیه‌که‌شیان تو‌سه‌رسام بکات، ۱۰۰ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ ۱۰۰، جگه‌ له‌وه‌ی که ده‌که‌و‌یته‌ ده‌ستی راسته‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی که ده‌که‌و‌یته‌ به‌رده‌ست و ده‌بیته‌ که‌نیزه‌ک.

۱۰۰ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيْبًا ۱۰۰، خواش هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ چاودیر بووه، به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌وه‌و، ناگاداری هه‌موو شتی‌که‌و، هه‌موو شتی‌ک له‌زیر چاودیری وردی خوا‌ی په‌روه‌ر‌دگارد به‌ری‌وه‌ ده‌چی.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

پنمایسی خوا ﷺ بۆ پساوانی برودار، که هه رکات نافرته تانیان ماره کردو، دهسته برداریان بوون، پێش گواستنه وه یان، دیاریان بده نی و خه لاتیان بکه ن، ههروه ها نه و نافرته تاله عیده شیان له سه ر پتویست نیه، که بن نه وه ی هاوسه ریان بچه لایان، دهست به رداریان بوون:

خوا دده رموی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعُدُّوهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له شه ش برگه دا:

(۱) - ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، نه ی نهوانه ی پرواتان هیناوه! نه مه جاری سینه مه له م سووره ته دا له ههوت جاران که خوا ﷺ بانگی مسولمانان ده کات، به نازناوی ئیمان، واته: نه ی نهوانه ی پرواتان هیناوه: به خوا ﷺ به فریشته کانی خوا، به کتیه کانی خوا، به پێغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به پۆزی دوا یی، نه و پێنج پایه که له قورئاندا هاتوون، ههروه ها به قه ده رو نه خشه و نه دازه گیری خوا، که له لایه ن پێغه مبه ری خواوه ﷺ خراوته که ل نه و پێنج پایه و، کراوه به پایه ی شه شه می ئیمان، نه ی نهوانه ی به و شه شانه هه موویان پرواتان هیناوه!

(۲) - ﴿إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾، هه رکاتیک نافرته تانی برودارتان ماره کردن، (نَكَحَ) به مانای: ماره ی کرد (عَقَدَ عَلَيْهَا)یه، واته: (نَكَحَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ: عَقَدَ عَلَيْهَا) واته: ماره ی کرد، هاوسه رگیری له که ل کرد، به لام (نَكَحَ) به مانای (وَطَأَ) نایهت، چونکه له هه موو

قورئاندا، خوا ئەگەر ويستىتى باسى پىرۋەسى پىكەۋە جووتبۈۋى پىاو ئافرەت بىكات، بە كنارەو لەبەر ڤاهاۋىشتى (كنایە) ئەو تەعبىرى بەكارهیتاۋە، بۆ وئە:

﴿وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُم إِلَىٰ بَعْضٍ ۖ﴾ (۱۱) النساء، ھەندىكتان چۈۋنە لای ھەندىكتان يان: ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ (۱۲) النساء، دەستان گەياندە ژنان، يان: ﴿قَبْلَ أَنْ تَمْسُوهُمْ﴾ (۱۱) الأحزاب، بەر لەۋەى دەستان بگەيەنتى.

بەو شىۋەيە خوا ﷺ لە پەناربا باسى ئەو حالەتە دەكات، كەۋاتە: وشەى (نىگاح) لە ئەسلى زمانى عەرەبىداۋ لە بەكارهیتانى قورئاندا، بە ماناى گرىبەستە، بە ماناى مارەكردنە، لىرەش زۆر ڤوۋنە كە بەو مانايەيە.

۳- ﴿ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُمْ﴾، دوايى بەرھەلداتان كردن، دەست بەردارىان بوون، بەر لەۋەى دەستان بگەيەنتى، واتە: (مِنْ قَبْلِ أَنْ تَجَامَعُوهُمْ) بەرلەۋەى لەگەلىان جووتىن، بەرلەۋەى بچنە لايان، كە ئەمە كىنايەيە بۆ لەگەل جووتبۈۋن، (مَسُّ) واتە: دەستى گەياندى، ھەرودەھا: (لَا مَسْتَم) يان (أَفْضَى) يان (مَسَّ) ئەوانە ھەموويان تەعبىرى كنارەيى (كنائى) ين، خوا ﷺ بۆ جووتبۈۋى پىاو ئافرەت بەكارى ھىتاۋن، نىجا دەفەرۋى: كاتى ئافرەتاتى بىرۋادارتان مارەكردن، دوايى تەلاقتان دان بەر لەۋەى دەستان بگەيەنتى واتە: بىيانگۈۋەنەۋە لەگەلىان جووتىن.

۴- ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ تَعُدُّنَهَا﴾، مافى نىۋە نىە لەسەر ئەۋان، كە عىددەيە كيان لەسەر بىزمىرن، (عَدْوٌ) بىرتىە لەو شەۋو ڤۆژانەى كە ئافرەت دەيانزىمىرن، تاكو لە كۆتايەكەياندە، بۆى ڤەۋابىن ھاۋسەرگىرىي دىكە بىكات، ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ تَعُدُّنَهَا﴾، (مِنْ إِخْصَاءٍ أَقْرَاءٍ، وَلَا أَشْهَرٍ تُخْصُونَهَا عَلَيْهِنَّ) كە ھەيز، ياخود ڤاكىي دواى ھەيزيان لى بىزمىرن، ياخود: مانگەكانيان لەسەر بىزمىرن، ئەو مافەتان نىە، واتە: عىددەيان لەسەر پىۋىست نىە، چونكە عىددە كە ئافرەت دەيشۋات، بۆ ئەۋەيە كە بزانىن: مىندالدىن ڤاكە لە تۆۋى ئەو پىاۋە، نىجا كە پىاۋەكە نەچۈۋىتە لای، پىۋىستى بەۋە ناكات.

۵- ﴿فَتَعْمُوهُمْ﴾، (أَي: أَغْطَوْهُمْ مَا يَسْتَفْتَعْنَ بِهِ مِنْ غَرَضٍ، أَوْ عَيْنٍ مَالٍ) واتە: شىتكيان بدەنتى لە كەل ۋەپەل، ياخود لە مالى و سامان، كە لىي بەھرەمەندىن.

٦- ﴿وَسَرَّحْنَهُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾، دواپی به دهست لی بهردانیکی جوان، دهستیان لی بهردهن، واته: ﴿خَلُّوا سَبِيلَهُنَّ تَخْلِيتًا بِالْمَعْرُوفِ﴾ واته: بهرهمه لدایان بکهن، دهستیان لی بهردهن، به شیوهیه کی پهسندو به چاکزانراو.

پیشتریش ناماژه مان پید، که نیمه له سووړه قی (البقرة) دا، له تفسیری نایه قی ژماره (٢٣٦) و، ههروه ها نایه قی ژماره (٢٤١) دا، له بهرگی یه که می نیم تفسیره دا، به درژی لی لهو بارده دواوین و، له ویدا باسی موعه ی ته لاق کراوه، بو وینه که دهفرموئ: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ اِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوْهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوْا لِهِنَّ فَرِیْضَةٌ وَمِمَّا عَمِلْتُمْ عَلَی الْمَوْسِمِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَی الْمُحْسِنِینَ﴾ (البقرة).

واته: گوناختان ناگاتس نه کهر نافرته تانتان ته لاقدان، مادام دهستان نه یانگه یان دبتی (واته: نه تانگو استنبه وه)، ههروه ها ماریه که که فره له سهرتان، بوتان دیاری ی نه کردین، به لام بهرهمه ندیان بکهن، (دیاریان پییدن)، بابای ددوله مندو خاوهن سامانی فراوان به پی خوی، نه وهش که توانای که مه، به پی خوی، دیاری ی پیدانیک به شیوهیه کی پهسند، نه وه مافیکه له سهر چاکه کاران.

لیردا دهفرموئ: ﴿حَقًّا عَلَی الْمُحْسِنِینَ﴾، مافیکه له سهر چاکه کاران که دهگونجن وا ته فسیر بکری: نه وه ی نه یویست، چاکه بکات، له سهری پیویست نیه، به لام دواپی خوا پووی ده کاته وه له نایه قی ژماره (٢٤١) دا، که مه بهست له چاکه کاران لیرده نه وه نیه نه گهر پیتان خوشن بیکه، نه گهرنا نه بیکه، وه که دهفرموئ:

﴿وَلَمَّا طَلَقْتِ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَی الْمُقْتَرِ﴾ (البقرة) واته: بو نافرته تانی دهست لیه ردرارو، مافیانه بهرهمه ند بکرین به شیوهیه کی پهسند، نه مه مافیکه له سهر پاریزکاران، واته: که سیک بیهوئ به پاریزکار له قه لام بدرئ، نه وه مافیه له سهره، هه ر کات دهستی له نافرته تیک به ردا، که ماره ی کردوه، ننجا چ ماریه ی بو دیاری کرد بئ، چ بو دیاری نه کردبئ، مادام نه چوو بیته لای و دهستی نه گه یان دبتی، له سهری پیویسته، مافیکه له نه ستویدا که دیاری ی پیداو، بهرهمه ندی بکات.

(الْعِدَّةُ: فِي الْأَصْلِ إِسْمٌ هَيَّئَةٍ مِنَ الْعَدِّ، وَهُوَ الْحِسَابُ، فَأُطْلِقَتِ الْعِدَّةُ عَلَى الشَّيْءِ الْمَعْدُودِ، وَفِي اصطلاح الشَّرْعِ: هِيَ الْمُدَّةُ الْمُحَدَّدَةُ لِانْتِظَارِ الْمَرْأَةِ زَوْجاً ثَانِياً)، (تَعْتَدُونَهَا: أَي: تَعْدُونَهَا عَلَيْهِنَ أَيْ تَعْدُونَ أَيَّامَهَا عَلَيْهِنَّ، وَاعْتَدَتِ الْمَرْأَةُ أَي: قَضَتْ أَيَّامَ عِدَّتِهَا).

(عِدَّة) له بناغەدا بریتیه له شتیهی ژماردن که بریتیه: له ژماردنی شتیک، دواپی وشەى (عِدَّة) بەکارهینراوه بۆ شتیکی ژمیردراو، ئەمە له ئەسلی زماندا، بەلام له زاراوهی شەرعدا بریتیه: لەو ماوه دیارییکراوهی که ئافرەت چاوه‌پێ دەکات تەواوین، تاکو بۆ جاری دووهم (یاخود: بۆ جارێکی دیکە مەرج نیە دووهم بن، دەکرێ ئەو ئافرەتە بۆ جاری سێهەم و چوارەمە) هاوسەرگیرى بکات.

(تَعْتَدُونَهَا) واتە: ئێوە دەژمێرن لەسەریان، واتە: پۆژه‌کانی، یاخود هەفتە و مانگەکانی دەژمێرن، لەسەر ئافرەتەکە، که دەگوێرێ: (اعْتَدَتِ الْمَرْأَةُ) واتە: پۆژه‌کانی ئەو ماوه‌یەى که دەبێ چاوه‌پێ بن، تەواوی کردن، واتە: ئافرەتەکە ماوه‌کەى تەواوکرد، ئەو ماوه‌یەى که دەبوو چاوه‌پێ بن، تاکو دەستی کراوه دەبێ بۆ هاوسەرگیریه‌کى دیکە، دواى ئەوه‌ى له‌مێردەکەى جیاپۆتەوه.

مه سه له ی دووه م:

چهند پرتنمایه که بۆ پیغه مبه ر ﷺ له بواری هاوسه رگیری کردنی و، مامه له ی له گه ل هاوسه رانیداو، ده ست کراوه کردنی، تا کو تووشی سه غله تی نه بی و، هاوسه رانی شادمان و پازی بن، که پیغه مبه ر ﷺ بن نه وه ی له سه ری فه رز بن، وه ک به خشش ناگای لیانه و، دادگه رییان له تیواندا ده کات، به پی تی توانای:

خو ده فه رموی: ﴿يَتَّيِّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ ءَاتَيْتُ أَجْرَهُمْ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَنَبَاتٍ عَمَلِكَ وَنَبَاتٍ عَمَلِكَ وَنَبَاتٍ خَالِكَ وَنَبَاتٍ خَالِكَ النَّبِيِّ هَاجِرَ مَعَكَ وَأَمْرًا مُؤَمِّنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسًا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَنْتَحِبَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾ تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُعْزِزُ إِلَيْكَ مَنْ نَشَاءُ وَمَنْ أَتَغْنَيْتَ مِنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُمْ وَلَا تَحْزَنَ وَبَرَضْتَ بِمَا ءَاتَيْتَهُمْ كُلُّهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له بیست و دوو بر گه دا:

(١) - ﴿يَتَّيِّهَا النَّبِيُّ﴾، ئەمه جاری چواره مه له و پینج جاره ی، که له م سووره ته موپاره که دا خوا بانگی موچه مبه د پیغه مبه ری کو تایی ﷺ ده کات، (النَّبِيُّ) هه م ده گونجی (فعلی) ی به مانای (فاعل) بی، (نَبِيٍّ) واته: (مُنْبِيٍّ) هه و آله ر، ده شکونجی (فعلی) ی به مانای (مفعول) بی، وه ک (فَعِيل) به مانای (مَقْتُول)، واته: (مُنْبَا) هه و آل پیدراو، نجا پیغه مبه ری خوا ﷺ و هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه م له لایه ن خواوه هه و آلیان پیدراوه (مُنْبَا) ن و، هه م (مُنْبِيٍّ) یشن نه وه ی که له لایه ن خواوه پتیان راگه ی تراوه، هه و آل به خه لک ده ده ن، خوا بانگی پیغه مبه ر ده کات ﷺ ده فه رموی:

(۲) - ﴿إِنَّا أَعْلَنَّا لَكَ أَبْزَجَكَ أَلْتَقَىٰ أَتَيْتَ أَجْرَهُمْ﴾، به دلبایی نیمه نهو هاوسه رانهت که مارهییت پیداون بۆ تۆمان هه لال کردوون، بۆ تۆمان رده واکردوون، پرسیار ده کری: هاوسه ره کانی پیغه مبه ر ﷺ بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ هه لال بوون، بۆچی خوا ﷺ لیره نه وه ده فره موی؟

نهمه هه و الدانه بۆ چه سپاندنی یاسایه کی پیشتر، لیره دا مه به ست پتی چاکه و منه قی خوایه له سه ر پیغه مبه ره که ی ﷺ، بۆ نه وه ی که سیکیش گومانی په یدانه بی، که خوا کاتیک فره مانی به پیغه مبه ر کرد ﷺ، هاوسه ره کانی سه ریشک بکات، که سیک دوو دلی و دل له دل دانیکی بۆ په یدانه بی که: نه و هاوسه رانه ی پیغه مبه ر ﷺ هیچ که م و کوپیسه که له رده وایاندا په یدابوو بی! بۆ نه وه ی نه و جوړه گومان و دوو دلایانه لابچن، نه گهر هه بن له دلی که سیکدا، خوا نه وه ی فره رموو، نه وه له ته فسیره کاندانه مبینیه، به لأم تیسنا هاته دلم.

که ده فره موی: ﴿أَتَيْتَ أَجْرَهُمْ﴾، (أَجْر) کو ی (أَجْر)ه، واته: کری، پاداشت، خه لات، که به ته نکید لیره دا به مانای (مهر) مارهیی دی، واته: نه وانه ی که مارهییت پیداون و هاوسه رتن و له گه لتن.

(۳) - ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾، هه روه ها نه وه ی که به دهستی راسته وهیه، له وانه ی که خوا گپراونیه وه بۆ لای تو، وه که دهستکه و قی جهنگی، (وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ)، (صِفَةُ لِمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ)، له وانه ی خوا گپراونیه وه بۆ لای تو، واته: وه که دهستکه و قی جهنگی، نهمه ش یانی: هه رچی که له به ر دهستی کافران، له نه صلدنا هی برواداران، خوا ﷺ به هو ی جهنگه وه، یان به هو ی حاله تیکه وه که دپته پیش، ده یگپرتیه وه بۆ لای برواداران، بۆ لای خاوه نه نه سلپییه که ی، نه وانه شت بۆ هه لال، نه و که نیره کانه ی که به دهستی راسته وه و تۆ خاوه نیانی.

(۴) - ﴿وَنَاتٍ عَيْكَ وَنَاتٍ عَمَلِكَ﴾، هه روه ها کچانی مامت و کچانی پووړه کانت، ﴿وَنَاتٍ عَيْكَ﴾، (أَي: بَنَاتٌ إِخْوَةُ أَبْنَيْهِ) واته: کچانی براییه کانی بابی (وبنات عماتک)، (أَي: بنات إخوة أبیک) واته: کچانی خوشکانی بابت، (بَنَاتٌ عبدالمطلب)، کچانی عه بدو لموته تلب،

واته: کچانیک که له ئافره تانیک په یدابوون، که کچانی عه بدولوتته لاین، که ده بڼه خوشکانی بابی پیغهمبر ﷺ.

(5) ﴿وَنَاتٍ خَالِكَ وَنَاتٍ خَلْنِيكَ﴾، ههروهه کچانی خالت و، کچانی خاله ته کانت، له ناوچهی بادینان به خوشکی دایک ده لاین: خالت، ههروهه به خوشکی باب ده لاین: مهت، که هه له (خاله و عمة) ی عه په بی وه رگیراون، منیش وشه ی (پوور) بۆ خوشکی باب به کاردینم و، وشه ی (پلک) بۆ خوشکی دایک به کاردینم، واته: (خاله)، که واته: ﴿وَنَاتٍ خَالِكَ﴾، واته: کچانی بڼه مالهی (عبدالمناف بن الزهره) که خاله کانی پیغهمبرن ﷺ، ﴿وَنَاتٍ خَلْنِيكَ﴾، واته: کچانی خوشکانی دایکت.

لیره دا پرسیاریک دینه پیش: بۆچی وشه ی (عم و خال) به تاک، هاتوون به لām (عمات و خالات) به کو؟! ﴿وَنَاتٍ عَمِكَ وَنَاتٍ عَمَّتِكَ وَنَاتٍ خَالِكَ وَنَاتٍ خَلْنِيكَ﴾.

شاره زابانی زمانی عه په بی زوریان قسه لیکردوه، به لām نهو وه لām، په نگه له هه موویان به جیتر بن:

له بهر نهوه ی (عم) بۆ برای باب و، بۆ برای باپیرو سه رتریش به کاردی، (خال) یش بۆ برای دایک و، بۆ برای نه نک و بۆ سه رتریش به کاردی، به لām (عمة و خاله) واته: خوشکی باب و خوشکی دایک، مه به ست پتیان جینس نیه، بۆیه کوکرونه وه، دیاره وشه یه که مه به ست پتی جینس بی، پتیوست به کوکرونه وه ناکات، ههروهه نه گهر مه به ست پتی چاوگ (مصدر) بی، پتیوست به کوکرونه وه ناکات، به لām که مه به ست پتی چاوگ یان جینس نه بوو، تاکه کانی نهو شته کوکرونه وه (عمة و خاله) ش بهو جوړهن.

(6) ﴿أَلَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ﴾، هه موو نهو ئافره تانه واته: کچانی مام و پوورو، کچانی خال و پلک، نهوانه ی که کوچیان له گه لندا کردوه، به لām نهوانه ی که جارێ هه له شاری مه ککه ن، یان له هه ر شویتیکی دیکه ن و نه هاتوونه نیتو مه دینه، نهوانه ت بۆ رهوا نیه.

(۷) - ﴿وَأَمْرًا مُّؤَمَّنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ ﷺ، هەر وەھا ئافرەتتەکی بڕوادر که خۆی پێشکەشی پێغەمبەر ﷺ کرد، خۆی پێشەخشی، یانی: (تَجْعَلَ نَفْسَهَا لَهُ هِبَةً دُونَ مَهْرٍ) واتە: خۆی پێشکەش دەکات، بێ ئەوەی چاوەڕوانیی ماریی لێبکات.

(۸) - ﴿إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا ﷺ، ئەگەر پێغەمبەر ﷺ ویستی، ماری بکات، (أَنْ يَنْكِحَهَا) که ماری بکات، بە ئەم (سَتَنْكِحَهَا)، مانایەکی بەهێزتر دەکات، که ماری بپێ، گریبەستی هاوسەرگیری لەگەڵ بپەستی.

ئایا بۆچی ئەمە هیناوه: ﴿إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا ﷺ؟ ئەمە بۆ خۆباراستنە لە نەرتتەکی عەرەبەکان، که پیاو کاتێ ئافرەتتەکی خۆی پێشکەش دەکرد، لەسەری پێویست بوو قبوولی بکات، واتە: بە پێی ئەو نەرتتە کار ناکرێ، لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ، هەر ئافرەتتەکی خۆی پێشکەش کرد بۆی: «بَلَى! وَهَكَذَا هُنْدَى» رێواپەتاندنا هاتوو که ئافردت هەبووه خۆی پێشکەشی پێغەمبەر ﷺ کردوو، ئەویش تەماشایەکی کردوو، هیچ دەنگی نەکردوو، دواپی بەکتێک لە هاوێلان گوتووێتی: ئەو پێغەمبەری خوا! ﷺ ئەگەر پێویستیت پێی نیە، لە منی ماری بکە، ئەویش فەرموویەتی: چیت هەیه؟ دواپی لەسەر شتێک که ئافرەتەکەش پێی رازیبوو، ماری کردوو، هەبووه نەداربووه فەرموویەتی: چەندە قورئانت لەبەرە؟ ئەوەندە قورئانە ی بۆ دیاریکردوو فیری بکات و، کردووێتی بە ماریی.

(۹) - ﴿خَالِصَةً لِّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ﷺ، ئا ئەو تایبەتە بە تۆوە جیا لە بڕوادران، ﴿خَالِصَةً لِّكَ ﷺ، (تِلْكَ الْمَرْأَةُ خَالِصَةٌ لِّكَ) واتە: ئەو ئافرەتە بە تاییەتی که خۆی پێشکەش دەکات، تاییبەتە بە تۆوە، بۆ تۆ ساغ بۆتەوه، واتە: پیاوانی بڕوادر بۆیان نیە هەر ئافرەتتەکی خۆی پێشکەشکردن، بەبێ ماریی، بۆیان رەوا نیە، دەبێ ماریی بێ و، بە پێی پێ و رەسمی خۆی بێ.

(۱۰) - ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ ﷺ، واتە: ئێمە دەزانین که چیمان بۆ داناون، چیمان لەسەر پێویست کردوون، چونکه (فَرَضَ لَهُ: فَرَضَ عَلَيْهِ) واتە: بۆی دانا، بۆی دیاریبکرد، واتە: دەزانین چیمان بۆ بڕیارداون، ئەوەی که شایستەیانە وەك ئۆمەت بە گشتیی.

(۱۱) - ﴿فِي آزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾، له هاوسه رانیانداو له که نیزه که کانیاندا،
واته: لهو ئافره تانهدا که له بهر دهستیان و نهوان خاوه نیانن.

بۆچی ده فهرموئ: ﴿فِي﴾؟ لیڤه دا ده لئ: ﴿فِي﴾ ظَرْفٌ مَجَازٌ، لِأَنَّ الْمَطْرُوفَ: الْأَحْكَامَ
الشَّرْعِيَّةَ، لَا ذَوَاتُ الْأَزْوَاجِ، وَلَا ذَوَاتُ مَا مَلَكَتْهُ الْأَيْمَانُ واته: ﴿فِي﴾ تیدا بوو (ظرف) یکی
مه جازه، چونکه نه وهی که (مَطْرُوف) ده، شته که ی تیدا هه یه، بریتیه له حوکمه
شهرعییه کان، نه ک خودی هاوسه ره کانیان، یا خود خودی که نیزه که کانیان.

(۱۲) - ﴿لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾، (ده زانین جیمان بۆ بریارداون له باره ی
هاوسه رانیان و که نیزه که کانیان و بۆ پرواداران به گشتیی)، تاكو تۆ ههچ سه غله تیت
له سه ر نه بئ، (الْحَرَجُ: الضَّيْقُ) سه غله تیی و تهنگیی.

(۱۳) - ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾، به دنیایی خوا لیبوردی به به زه یه، واته: که
نه وهی داناوهو، بۆی بریارداون، به ره هه می لیبوردن و به زه یی خۆیه تی.

ئنجا خوا ﷻ دیته سه ر بابه تیکی دیکه و ده فهرموئ:

(۱۴) - ﴿تُرْجَىٰ مِنْ نِسَاءٍ مِنْهُنَّ﴾، خۆنیراویشه ته وه: (تُرْجَىٰ)، واته: له هاوسه رانته
هه ر کامیکیان که مه به سته بئ، دوا ی ده خه ی، (الْإِزْجَاءُ: التَّأْخِيرُ، وَفِعْلُهُ يَنْصَرِفُ إِلَى الْأَحْوَالِ
لِلذَّوَاتِ) واته: نۆره که ی دوا ده خه ی، یان حاله که ی دوا ده خه ی.

(۱۵) - ﴿وَتَقْوَىٰ إِلَيْكَ مِنْ نِسَاءٍ﴾، (تَقْوَىٰ: أَي تَضُمُّ وَتَقَرَّبُ) واته: نیزیکی ده خه یه وه له
خۆت، بۆ لای خۆی دینی، هه ر کامیکیان لهو هاوسه رانته ئه گهر بتهوئ، بۆ لای خۆی
دینی.

هه لبه ته هه ندیک له زانایان (تُرْجَىٰ، وَتَقْوَىٰ)، یان وا مانا کردوون، که (تُرْجَىٰ)
ته لاقدان و، (إِيوَاء) یش به (إِبْقَاء) هه شته نه وه، واته: هه ر کامیکیانته بوی دووری
ده خه یه وه وازی لی دینی و، هه ر کامیکیانته بوی، ده یه یلیه وه، به لام ته وه رابه ی
بیه یزه!

بەلکو مەبەست ئەوەیە کە هەر کامیکیان لە نۆرەى خۆیدا، یان لە جگە لە نۆرەى خۆى دا، بتهوئى دوورى دەخەیهوه، یان دواى دەخەى و، هەر کامیکیان بوئى، نیزیکی دەخەیهوه، یاخود بۆ لای خۆق دئنى.

(١٦) - ﴿وَمِنْ أَنْفَعَتِ مِمَّنْ عَزَلْتَ﴾، هەروەها ئەگەر کەنارت لە یەکیکیان گرتی، بە هەر هۆیه کەوه بن، بەلام دواى بیخوازیهوه، بیهێنیهوه.

(١٧) - ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾، هیچ سەغله تى لەسەر تۆ نیه، ﴿وَالْمَعْنَى﴾: فَإِنْ عَزَلْتَ بِالْإِزْجَاءِ إِخْذَاهُنَّ، فَلَيْسَ الْعَزْلُ بِوَاجِبٍ اسْتِمْرَارُهُ، بَلْ لَكَ أَنْ تُعِيدَهَا، إِنْ ابْتِغَيْتِ الْعَوْدَ إِلَيْهَا) واتە: ئەگەر یەکیکیان بە هۆى دواخستنهوه کەنارلیگرتبوو، ئەوه مەرج نیه ئەو کەنارگرتنهو، ئەو دواخستنه، هەر بەردهوام بن، بەلکو بۆت هەیه، ئەگەر ویستت بیهێنیهوه بۆ لای خۆت و، ویستت بگهڕێهوه بۆ لای.

کەواتە: ئەوهى کە لە کوێ نەو رسته موبارە کەدا وەردەگیرى، ئەوهیه کە خوا پیغه مبهرى ﷺ بۆ مامەلە لەگەڵ هاوسەرانی بەرپزی دا، دەستی کراوه کردوه، چونکە دواىى حیکمەتی ئەوه رووندەکاتەوهو دەفهرموى:

(١٨) - ﴿ذَلِكَ أَذَى أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِنَّ﴾، ئەوه نیزیکتره بۆ ئەوهى دلپان خوشتیت، (ذَلِكَ) واتە: ئەو دەستکراوهیه، یاخود (ذَلِكَ: الْإِئْتِقَاءُ بَعْدَ الْعَزْلِ) واتە: ئەو دووبارە گێرانهوهى دواى کەنارگیریه، بەلام زیاتر مەبەست پیتی دەستکراوهیه، ئەو دەستکراوهیه بۆ تۆ نیزیکتره لە پشتره کە هاوسەرەکانت دلخۆش و شادمان بن، (قُرْتُ غَيْثَهُ) واتە: چاوی فرمیسکی شادیی پێدا هات، چونکە (قُرْ) بە مانای ساردیه، پێچهوانهى (حَرَّ) بە مانای گهرمیه.

(١٩) - ﴿وَلَا يَحْزَنُ﴾، هەروەها دلتهنگ نەبن.

(٢٠) - ﴿وَرَضِيَتْ بِمَا أَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ﴾، هەروەها هەموویان رازی بن بهوهى کە پێتداون و شادمان بن، وشەى (تَقَرُّ) خۆتاروایشه تەوه: (تَقَرُّ)، ئنجا کە دەفهرموى: ﴿وَرَضِيَتْ بِمَا أَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ﴾، (إِشَارَةٌ إِلَى أَنَّ الْمُرَادَ: الرِّضَا الَّذِي يَتَسَاوَيْنَ فِيهِ) واتە: نامازیه بۆ

په زامه نډییه که هه موویان تئیدا په کسان بن، واته: هه موویان شادمان و دلخوښن، به شیوه ی مامه له ی پیغه مبه ر ﷺ له گه لیاندا، نه گهر پاش و پیشیک له گه لیاندا بکری، بزنان که پیغه مبه ر ﷺ خوا ناوا دهستی کردو تهوه، که چی پیغه مبه ر ﷺ به بی جیاوازی مامه له ی له گه لدا کردوون، نه وه زیاتر ده بیته هو ی نه وه که هه ست به خو شه ویستی پیغه مبه ر و ﷺ دل پر اگرتی بویان و، پر زیاتر گرتی لیان و، ناگاداریوونی لیان، بکن.

(۲۱) - ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾، خواش نه وه ده زانی که له دله کانتاندا هه یه.

(۲۲) - ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾، خواش هه ر له نه زه له وه، زاناو هیندی و مه ندبووه. دایکمان عانیسه (خوا لئی رازیی) گوتوبه تی: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ ﷺ فِي أَمْرَيْنِ، إِلَّا أَخَذَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا) (أخرجه: البخاري: ۳۵۶۰، ومسلم: ۲۳۲۷).

واته: پیغه مبه ر ی خوا ﷺ هیچ کات سه رپشک نه کراوه له نیوان دوو شتاندا، مه گهر کامه یان ناسانتره، نه وه ی هه لېژاردوه، نه گهر گوناح نه بوو بی، واته: بو خه لک کامه یان ناسانتره.

(القرطبي) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، ده لی: (وَاخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي تَأْوِيلِ هَذِهِ الْآيَةِ، وَأَصَحُّ مَا قِيلَ فِيهَا، التَّوَسُّعُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فِي تَرْكِ الْقَسْمِ، فَكَانَ لَا يَجِبُ عَلَيْهِ الْقَسْمُ بَيْنَ زَوْجَيْهِ).

واته: زانایان راجیایان هه یه له ته فسیری نه و نایه ته داو، راستترین شت که له باره ی نه م نایه ته وه گوتراوه، نه وه یه که خوا فراوانی داناوو بو پیغه مبه ر ﷺ و دهستی کراوه کردوه، له په چاوکردنی دادگه ری له نیوان هاوسه ره کانیداو، له سه ری پتویست نه بووه هه ر کامیان به شی خو ی به یه کسانیی پیدات.

تنجا که پیغه مبه ر ﷺ به و شیوه یی کردوه، هاوسه ره کانی زیاتریان هه ستیان به چاکه و فه زلی پیغه مبه ر ی خوا ﷺ کردوه.

دیسان (القرطبی) له تهفسیره که ی خویدا^(۱)، که خوا دهفه رموی: ﴿ذَلِكَ أَتَى
أَنْ تَقْرَأَ عِثْنَهُ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَى بِمَا آتَيْتَهُمْ كُلُّهُمْ﴾، ده لئ: (أَيُّ ذَلِكَ
التَّغْيِيرِ الَّذِي خَرَجْتَكَ فِي صُحْبَتِهِمْ أَتَى إِلَى رِضَاهُمْ، إِذْ كَانَ مِنْ عِنْدِنَا، لِأَنَّهُمْ إِذَا عَلِمُوا
أَنْ الْفِعْلَ مِنَ اللَّهِ، قَرَأَتْ أَعْيُنُهُمْ بِذَلِكَ وَرَضُوا، لِأَنَّ الْمَرَّةَ إِذَا عَلِمَ أَنَّهُ لَا عَقْلَ لَهُ فِي
شَيْءٍ، كَانَ رَاضِيًا بِمَا أُوتِيَ مِنْهُ وَإِنْ قَلَّ).

واته: که دهفه رموی: ﴿ذَلِكَ أَتَى أَنْ تَقْرَأَ عِثْنَهُ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَى بِمَا
آتَيْتَهُمْ كُلُّهُمْ﴾، واته: نهو دهستکراوه بیه که تۆمان تیدا سه ریشک کردوه،
له چۆنیه تیی مامه له کردن له گه ل هاوسه ره کانتدا، نیزیکتره بو رازی بوونی نهوان،
چونکه نه گهر نهوان زانیان نهوه له لایه ن خواوه یه، نهو کاته دلایان خوش
ده بی و بهوه رازی ده بن، چونکه مروف نه گهر زانی له شتیکدا مافی نیه،
ههرچه نده لهو شته که میکیشی پییدری، پیی رازی ده بی (له بهر نهوه ی ده زانی
نهوه مافی نیه، به لام چاکه ی له گه لدا کراوه).

به لام زانیان و، گیره پره وانی به سه رهاقی پیغه مبه ر ﴿ذَلِكَ﴾ ده لئین: پیغه مبه ری خوا
﴿ذَلِكَ﴾ نه م مافه ی له گه ل هاوسه رانیدا که خوا پییداوه، به کارنه هیناوه، بوچی؟

چونکه پیغه مبه ر ﴿ذَلِكَ﴾ کاری به باشتین و بهر زترین رهوشت کردوه، که بریتیه
له په چاوکردنی دادگهری له نیوان هاوسه ره کانیدا، بۆیه نهو دهستکراوه بیه که
خوا دهستی کردوته وه، کاری پی نه کردوه، به لام خوا بوچی نهوه ی خستوته پرو؟
تا کو هه ر کام له هاوسه ره کانی پیغه مبه ر ﴿ذَلِكَ﴾ نه گهر نهو که میشی بو کرا ناگای
لیی بی، رازی بن و دلخوش بن و بزانی که پیغه مبه ر ﴿ذَلِكَ﴾ ده بتوانی نهو مافه ش
نه دا، به لام که نهو مافه یان پیده دا، نهوه له به خشش و چاکه و جوامیری
خویه تی، نه گهر نا له لایه ن خوای په روه ردگار وه دهستی کراوه یه و، له سه ری
فه رز نه کراوه، دادگهری له نیوان هاوسه رانیدا بکات، ئنجا که دادگهریه که ی
کرد، مانای وایه نهوه شتیکه له خویه وه یه و له چاکه ی خویه تی.

دوا قسه له و بارهوه: دواي شه‌وهي خوا له و ئايه‌ته موباره‌که‌دا ده‌ستی پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کاته‌وه، سه‌باره‌ت به‌ چۆنيه‌تي مامه‌له‌کردني له‌گه‌ل هاوسه‌ره به‌رپزه‌کانيداو، حیکمه‌تي شه‌وه‌ش ده‌خاته‌ روو، نه‌ويش شه‌وه‌يه‌ که‌ هه‌موويان به‌يه‌کسانني دلخۆش بن و، دلته‌نگ نه‌بن، پازي بن به‌و نه‌ندازه‌ مافه‌ي تو به‌ هه‌ر کامياني ده‌دات، دوايي ده‌فه‌رموي: **﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾**، خواش ده‌زانتي چي له‌ دلته‌ کانتاندا هه‌يه، هه‌م دلي پيغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌م دلي هاوسه‌راني پيغه‌مبه‌ر ﷺ و، هه‌م دلي هه‌موو خه‌لکي ديکه‌ش، دوايي ده‌فه‌رموي: **﴿وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا﴾**، خواش هه‌ميشه‌ زاناي هيدیی و مه‌ند بووه، شه‌م ته‌عبيره‌ش مه‌به‌ست پتي شه‌وه‌يه: که‌واته‌ تو‌ش شه‌ي پيغه‌مبه‌ر ﷺ! له‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کانتدا زانابه‌و هيدیی و مه‌نديش به‌، زانابه‌، بزانه‌ چۆن مامه‌له‌يان له‌گه‌لدا ده‌که‌ي، هيدیی و مه‌نديش به‌، چونکه‌ (حلم) پيچه‌وانه‌ي زوو توو‌ره بوون (سُرْعَةُ الْغَضَبِ)ه، واته‌: خيرا توو‌ره مه‌به‌و هيدیی و مه‌ندو لييو‌رده به‌.

هه‌موو شه‌و ته‌عقيبانه‌ي که‌ خوا ﷻ له‌ کو‌تايي ئايه‌ته‌کاندا ده‌يانفه‌رموي، ده‌بن ئينسان لتيان ورد بيته‌وه، چونکه‌ به‌ زۆريي وايه‌ خوا له‌ ميانيان دا باسي هه‌نديک له‌ سيفه‌ته‌کاني خو‌ي ده‌کات، که‌ په‌يوه‌ستن به‌ نيوه‌پۆکي شه‌و بابه‌ته‌وه که‌ پاب‌رده.

مەسەلەى سىيەم:

راگە ياندنى قەدەغەكرانى ھاوسەرگىرىى كردنى پىغەمبەر ﷺ لەگەل ئافرەتانی دىكەى جگە لەوانەدا كە باسكران، مەگەر كەنیزەك:

خوادەفرموى: ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝٥١﴾.

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە پىنچ بىرگەدا:

(١) - ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدُ﴾، ئافرەتانت بۆ ھەلەل نىن لەمەودوا، وشەى: ﴿مِنْ بَعْدُ﴾، دوو واتاى ھەن: (مِنْ بَعْدٍ مَن ذِكْرٍ) دواى ئەوانە كە باسكران، ياخود: (مِنْ غَيْرِ مَن ذِكْرٍ) جگە لەوانەى باسكران.

(٢) - ﴿وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ﴾، ھەرودھا بۆ شت نىھ جىگۆرپە بكەى بە ھاوسەرەكان، (تَبَدَّلَ: أَيِ تَبَدَّلَ أَيِ: بِتَغْوِيضٍ إِخْذَاهُنَّ بِعَدِيدَةٍ)، ھەرودھا بۆ شت نىھ كە جىگۆرپەى بكەى بە ھاوسەرەكان، واتە: بەكىيان تەلاق بەدى و ھاوسەرگىرىيەى دىكە بكەى و، ئافرەتەى دىكە بەننەى شوئنى ئەو ھاوسەرەى تەلاقتاود.

(٣) - ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ﴾، ھەرچەندە جوانى ئەو ئافرەتەنە، كە دەتەوى ھاوسەرگىریان لەگەلدا بكەى، تۆش سەرسام بكات، واتە: لە ھىچ ھالەندا بۆ تۆ پەوا نىھ، تەنانەت لە ھالى سەرسامكردنى جوانى ئەوانىش دا بۆ تۆ.

(٤) - ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾، جگە لەودەى دەكەوتتە دەستى راست، ئەمە ھەلواوردنەى دابراوہ (اسْطِنَاءُ مُنْقَطِعٌ: أَيِ لَكِنْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ حَلَالٌ فِي كُلِّ حَالٍ)، بەلام ئەو كەنیزەكەى دەكەوتتە دەست و تۆ دەبىھە خاوەنى، بۆ تۆ ھەلەلە لە ھەموو ھالەندا.

(٥) - ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا﴾، بە دلىبابى خواش بەسەر ھەموو شتەكەود چاودىرەو، ھەموو شتەك لە ژىر كۆنترۆل و چاودىرىى خوادايە.

نہو نایہ تہ موبارہ کہ کہ دہ فہ رموی: ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُ﴾، دہ گونجی بہ بہ لگہ بہیتر تہ وہ، لہ سہر تہ وہ کہ پدوایہ، پیاو تہ ماشای تہو نافرہ تہ بکات کہ دہیہ وی بہیئتی، ہر وہ کہ نافرہ تیش بہ ہمان شیوہ، بوئی ہہیہ پیاوہ لہ دلگیرا وہ کہی خوئی ببینی.

لہو بارہ وہ تہو سی فہ رمو دہیہ دینین:

۱- پیغہ مہر ﷺ یہ کیک لہ ہا وہ لانی ہاوسہ رگری پئی کردبوو، پئی فہ رمو: تہ ماشا تہ کردوہ؟ گوئی: نہ خیر، فہ رموی: ﴿فَانْظُرْ إِلَيْهَا فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ يُؤَدِّمَ بَيْنَكُمَا﴾ (أخرجہ ابن ماجہ ۱۸۶۵، قال البوصيري: إسناده صحيح رجاله ثقات، وعبد بن حميد: ۱۲۵۴، وابن حبان: ۴۰۴۳، والحاكم: ۲۶۹۷، وقال: صحيح على شرط الشيخين عن أنس رضي الله عنه، وصححه الألباني^(۱))، واتہ: تہ ماشای بکہ، چونکہ تہوہ شایستہ ترہ، کہ دواپی پھیوہ ندیتان پیکہوہ بہ ردہ وامبی، ٹولفہ تان پیکہوہ ہہ بی، (تہ گہر تہو ببینی و تہو تہ ببینی و، یہ کدی پھسند بکہن).

۲- ہرودہا لہو بارہوہ ہاتوہ، کہ یہ کیک لہ ہا وہ لآن، دیارہ لہ کچکہ ران بووہ، ہاوسہ رگری کردوہ لہ گہل نافرہ تیکی پشتیوانی (أنصاري) دا، پیغہ مہریش ﷺ پئی فہ رمو: ﴿انْظُرْ إِلَيْهَا، فَإِنَّ فِي أَعْيُنِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا﴾ (أخرجہ مسلم: ۱۴۲۴، والنسائي: ۲۳۴۷)، واتہ: تہ ماشای بکہ، چونکہ چاوی پشتیوانہ کان شتیکی تیدایہ، (شتیک ہہیہ لہ چاوی پیوان و نافرہ تانی خہ لکی مہ دینہ دا).

لہ شہرحی تہم فہ رمو دہیہ دا ہاتوہ دہلن: خہ لکی مہ دینہ بہ گشتی بہ نسبت خہ لکی مہ ککہوہ، چاویان بچووکتر بووہ، واتہ: نہوہ ک تیتستا چاک سہرنجی نہ دہی، دواپی کہ بوون بہ خہ لالی یہ کدی، تنجا لہوئی عیبی لن بگری، نا، تیتستا تہ ماشای بکہ!

(۱) حدیث المغيرة بن شعبه: أخرجه أحمد: ۱۸۱۶۲، والترمذي: ۱۰۸۷، وقال: حسن، والنسائي: ۳۲۳۵، وابن ماجه: ۱۸۶۶، والألفظ للنسائي.

۳- فەرموودەبەکی دیکە لەو بارەو، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: إِذَا خَطَبَ أَحَدُكُمُ الْمَرْأَةَ، فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى مَا يَدْعُوهُ إِلَى نِكَاحِهَا، فَلْيَفْعَلْ (خروجہ أبو داود: ۴۰۸۲، والحاکم: ۳۶۹۶ وغیرہم، قال الألبانی : حسن).

واتە: ھەر کات بە کێکتان ئافرەتییکی خواست، ئەگەر توانی ئەووەندە سەرنجی بدات، کە پالئەربێن بۆ ئەووی ماری بکات، بە سەرنجی بدات، (واتە: بۆی پەوایە تەماشای بکات و لە سەرەتاوە باشی ببینی، ھەرۆک ئافرەتە کەش بە ھەمان شیوە، مافی ھەیە).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي كهوتهم** ❖

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان لە شەش (۶) ئايەت پىكھاتو: (۵۳ - ۵۸)، كە تىياندا چەند پىتەمبەرى بۆ پرواداران خراونە پروو، بۆ چۆنەتەى مامە لە كەردنەن لە گەل ھاوسە رانى پىتەمبەرى خوادا ﷺ، لە بواری ھامۆشۆ كەردنەن بۆ مالى پىتەمبەرى ﷺ، و، خۇپاراستنەن لە نازاردانى پىتەمبەرى خوا ﷺ، بە تايەت لە بواری خىزانى دا.

دواتر ئەو خراوە تە پروو كە ھاوسە رە كانى پىتەمبەرى ﷺ (خوا لىيان پازىتى) داىكانى پرواداران، گوناھيان ناگات كە مە حەرە مە كانىيان بيانىنن، وەك باب، كوپ، برا، برازا، خوشكەزا، ئافرە تانى پروادارو، بە رەدە ستە كانىيان، (كۆيلەو كە نىزە كىيان).

دوايش خوا ﷺ رايگە ياندوھ كە سە لاقى لە پىتەمبەرى ﷺ داودو، فەرمانىشى بە مسولمانان كەردوھ كە سە لات و سە لامى بۆ بىتىرن.

لە كۆتايىشدا خوا رايگە ياندوھ كە نە فرىنى لە نازاردە رانى خواو پىتەمبەرى خوا ﷺ كەردوھ، سزاي پىسواكەرى بۆ داناون و، ئەوانەش كە نازارى مسولمانان دەدەن، بىگومان بوختان و گوناھىكى ئاشكرا ھەلەدە گرن، واتە: ئەو گوناھە لە كۆلتى دادەتەن، بۆ قىامەت كە لەوئى بە تەكيد تووشى سزايە كەى دەبن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُدْخِلَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَبْطِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْصَرُوا وَلَا مُسْتَفْزِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَعِى مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَعِى مِنْ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ

كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٢﴾ إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٣﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أُمَّهَاتِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَأَقْعَيْنَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٤﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِمًّا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا أَكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٧﴾

مانای ده قلاو ده قی نایه تەکان

{ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناو! مەچنە مالىەکانى پىغەمبەرەو، مەگەر مۆلەتتان بىدرى (بانگ بکرىن) بۆ خواردنىک، کە نابى (دابىش) چاوەرى پىگەبىشتى بکەن، بەلام ئەگەر بانگەبىشت کران بۆ خواردن، بچنە ژوو رو ھەرکات خواردتان (بچنە دەرو) بىلەو ھەروەھا نابى (دابىش) بە قسانەو بە يەکدى ھۆکرانە، بخافلىن، نا ئەو (پەفتار)ەتان پىغەمبەر بىزار دەکات و، شەرمىشتان لى دەکات (بلى: ھەلسن)، بەلام خوا لە گوتنى ھەقى شەرم ناکات، ھەروەھا ھەر کات (قەتەن لەگەل ھاوسەرانى پىغەمبەرەدا کرد) کەل و پەلىکتان لى داواکردن (لە پىوستىيەکانى مال) لە پشت پەردەو لىيان بخوازن، نا ئەو (شىواز)ەتان پاکترە بۆ دلەکانى ئىو، دلەکانى ئەوانىش و، ھەرگىزىش بۆتان (پەوا) نىە کە پىغەمبەرى خوا (بە قسەو کردەو ھى خراپ) ئازار بدەن، ھەروەھا بە ھىچ شىوہەک و ھەرگىز بۆتان نىە ھاوسەرانى پىغەمبەرى خوا، دواى خو ھەمارە بکەنەو، نا ئەو پەفتارەتان لە لای خوا (تاوانىکى) مەزنە ﴿٥٣﴾ ئەگەر شىتک دەربىغەن بان پەنھانى بکەن (خوا دەيزانى) چونکە بىکومان خوا بە ھەموو شىتک زانايە ﴿٥٤﴾

(هاوسه رانی پټغمبه ر ۸۶) گونا هیان ناگات نه گهر (په چاوی په رده گرتنه وه نه که نه) له مامه له له گه ل بابو کانیانداو، کوږه کانیانداو، برایه کانیانداو، کوږانی برایه کانیانداو، کوږانی خوشکه کانیانداو، نافرته کانیانداو، به رده سته کانیان (کوږله و که نیزه که کانیان) داو، پاریزیش له خوا بکه نه (نه ی هاوسه رانی پټغمبه ر!) بیگومان خوا ناگاداری هه موو شتیکه ۸۷ به دنیایی خواو فریشته کانی صله وات له سر پټغمبه ر دده نه، نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه! (نیوه ش) صله آتی له سر بده نه و، سه لامی تیر و ته وای بو بنیرن ۸۸ بیگومان نه وانه ی نازاری خواو پټغمبه ر که ی دده نه (به قسه ی ناخو ش و ناشیرین) خوا له دنیاو دواړوږدا، نه فرینی لیکردوون و نازاری کی پيسواکه ری بو داناون ۸۹ نه وانه ش که نازاری پیاوای برودارو نافرته تانی پروادار دده نه، به هو ی کاریکه وه که نه یانکرده، بوختانیک و گونا هتیک ناشکرایان هه لگرتوه (بو ږو زی خو ی) ۹۰!

شیکردنه و هی هندی که له وشه کان

(غیر نظیرین): واته: چاوه ږیکه رانه مه بن، (بو کولین و پټکه یشتنی خواردنه که).
(النظر: الإنظار، الناظر، المُنظر، الناظر: اِسْمُ فاعِلٍ مِنْ نَظَرَ: أي انتظر)، (نظر) واته: (انتظار) چاوه پوانی، (ناظر) واته: (مُنظر): چاوه ږیکه ر، (ناظر) ناوی بکه ر (اسم فاعل)، له (نظر) هوه هاتوه، (نظر) یانی: (انتظر) چاوه ږی کرد.
(إنه): ده گوته ی: (أَنْ الشَّيْءُ وَأَنْ: قَرَبَ إِيَّاهُ)، (وإنه): أي: وَقْتُهُ، أَوْ وَقْتُ تَضَعِهِ، واته: (إنه) هکه ی نیزیک که وته وه، (إنه) هم به مانای کات دی، کاته که ی نیزیک که وته وه، هم به مانای کاتی پټکه یشتنی دیت، کاتی کولین و پټکه یشتن و تاماده بوونی خواردن.

(مُسْتَعِينِينَ): (الْإِسْتِئْثَانُ: طَلَبُ الْأُنْسِ مَعَ الْغَيْرِ، أَي: وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِجَلِّ حَدِيثِ يَجْرِي بَيْنَكُمْ)، (إِسْتِئْثَانُ) بریتیه لهوه که مَرُوفِ خَوازیاری نولفته گرتن بن له گهل یه کیکی دی، هُوگری بن، که ده فهرموئ: ﴿وَلَا مُسْتَعِينِينَ لِحَدِيثِ﴾، واته: به هُوگر بوونی یه کدیییهوه، به قسانهوه مه خافَلین، به هُوئ قسانهوه هُوگری یه کدی بن و، بخافَلین له مَالی پیغه مبهردا ۛ.

(فَسْتَحْيَ مِنْكُمْ): نهو شهرمتان لیده کات، واته: شهرم ده کات لهوهی ناگادارتان بکاتهوه، که نهو دانیشتنه ی تیه له کاتی نه گونجاودا، نازاری ده دات، (الْحَيَاءُ وَالِاسْتِحْيَاءُ: انْقِصَافُ النَّفْسِ عَنِ الْقَبَائِحِ وَتَرْكُهَا)، (حَيَاء) بریتیه: لهوه که نهفس بیتیهوه یه که له شتی خراپ و، وازی لی بینن، (اسْتَحْيَا فَهُوَ مُسْتَحْيٍ، وَاسْتَحْيَ فَهُوَ مُسْتَحٍ)، واته: (اسْتَحْيَا وَاسْتَحْيَ) به (ي) و به تنوین، ههردوکیان یه که واتابان هه یه، واته: شهرمی کرد، نهو شهرمکه ره.

(حِجَابٍ): واته: پهرده، (الْحَجَبُ وَالْحِجَابُ: الْمَنْعُ مِنَ الْوُضُوءِ، وَالْحِجَابُ: مَا يَغْشَى الْبَصَرَ)، (حَجَب و حِجَاب) واته: پڼگرتن له گه یشتنی شتیک، (حِجَاب) ههر شتیکه که پڼگرتی له دیتی، زوربه ی خه لکی ته نانهت هه ندیک له وانه ش که نه هلی عیلمن، وشه ی حیجاب بو پُوشاکِ نافرهت به کاردینن، به لَام له راستیدا حیجاب که لیتردها هاتوهو له شوینی دیکه ی فورنایش دا هاتوه، بو وینه: له سووره ق (الأعراف) دا هاتوه، به مانای په رده یه.

(صَلَّى): (الصَّلَاةُ: هِيَ الدُّعَاءُ وَالْتِمَاسُ وَالْمُجَادَّةُ)، (صَلَاة) بریتیه له پارانهوهو، پیز بو داواکردن و شکومه ند کردن.

(لَعَنَهُمُ اللَّهُ): واته: خوا نه فرینی لی کردوون، (اللَعْنُ: الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ السَّخَطِ)، (لَعْن) بریتیه له ده رکردن و دوور خستنهوه، به شیوه ی لی تووپه بوون. (بُهْتَانًا): (الْبُهْتَانُ: الْكَذِبُ الَّذِي يُبْهِتُ سَامِعَهُ لِقَطَاعِهِ)، (بُهْتَان) نهو درو یه که که سیک بیبیتن، بیسه ره که ی سه رسام و سه راسیمه ده کات، له بهر زور ناشیرینی و زور نافو لایس.

هوئی هاتنه خواره وهی نابه ته کان

(۱) - هوئی هاتنه خواره وهی نهو نابه تهی که خوا تنیدا دهفه رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبِزٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَقِيمِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٥﴾﴾

لهوباره وه دوو گنبدراوه دینین:

أ- (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ؓ، قَالَ: لَمَّا تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَيْنَبَ بِنْتَ جَعْفَرٍ، دَعَا الْقَوْمَ فَطَعَّمُوا، ثُمَّ جَلَسُوا يَتَخَذِلُونَ، وَإِذَا هُوَ كَأَنَّهُ يَتَهَيَّأُ لِلْقِيَامِ، فَلَمْ يَقُومُوا، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ قَامَ، فَلَمَّا قَامَ، قَامَ مَنْ قَامَ، وَقَعَدَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٌ، فَجَاءَ النَّبِيُّ ﷺ لِيَدْخُلَ، فَإِذَا الْقَوْمُ جُلُوسٌ، ثُمَّ إِنَّهُمْ قَامُوا، فَانْطَلَقَتْ، فَجِئْتُ فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَنَّهُمْ قَدْ انْطَلَقُوا، فَجَاءَ حَتَّى دَخَلَ، فَذَهَبَتْ أَدْخَلَ، فَأَلْقَى الْعِجَابَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ ﷺ﴾ (الآية) (أخرجه البخاري: ٤٧٩١، ومسلم: ١٤٢٨، وغيرهما).

واته: نه نه سی کوپی مالیک ؓ [که خرمه تکاری پیغمه مبربوو ؓ] ده لئ: کاتیک پیغمه مبری خوا ؓ زهینه ی کچی جه حشی هینا، (کچه پووری خوئی، دواى نه وهی له زهیدی کوپی حاریسه ی کوپی شه راحیل جیابووه)، خه لکه که ی بانگ کرد، نانیان خوارد، دواپی دانیشن قسه یان ده کردن، پیغمه مبریش ؓ هه لسا که بپروا، به حیساب نهوانیش هه لسن، به لام نهوان هه لنه ستان، (وهک چوَن جاری وا هه یه خانه خوئی راده سی هه لسن، بو نه وهی میوانه کانیش تیبگه ن و نهوانیش هه لسن)، به لام ههر هه لنه ستان، کاتئ نه وهی بینئ نهو هه لسا، به لام دواى

ئەوھى ھەلسا، ھەندىكىيان لەوانە كە دانىشتىبون، ھەلسان، بەلام سى ئەفەر دانىشتى و مانەو، دوايى پىغەمبەر ﷺ ھات، (لە رىوايەتى دىكەدا ھاتوھ كە چوۋە بۆ لاي ھاوسەرەكانى دىكەي، بۆ ژورەكانيان و سلاۋى لىكرىدون)، دوايى ھات بۆ ئەوھى بېچىتە ژور، بەلام تەماشاي كىرد ئەو خەلكە ھەر دانىشتىبون، (ئەو سى كەسە)، دوايى (كە ھەستىيان بە ھەلەكەي خۇيان كىرد)، ئەوانىش ھەلسان، ئەنەس دەلى: منىش رۆيشتەم ھەوالم دا بە پىغەمبەر ﷺ كە ئەوانە رۆيشتون، ئەوئىش ھاتە ژور، منىش ويستم بېچەم ژور، (ھەر ئەو ژورەي كە خۇي و ھاوسەرى [زەينەبى كچى جەحشى لىيون، كە ديارە ھەر ئەو شەوو رۆژە بوو، گوزاراوھتەوھ]، بەلام پەردە خرايە نىوان من و پىغەمبەرەوھ ﷺ).

واتە: خوا ئەو نايەتەي ناردە خوار، كە لەمەودوا لە پشت پەردەوھ، قسە لەگەل ھاوسەرانى بەرتىزى پىغەمبەردا ﷺ بىكەن.

لە رىوايەتى دىكەدا ھاتوھ، كە ئەو سى كەسە ھەر دانىشتون و بە قسان خافلاون، زەينەبىش خوا لىتى پازى بىن كە بووكەو گوزاراوھتەوھ، پشتى لەوان كىرەبوو، رووى لە دىوارەكە كىرەبوو، پىغەمبەرىش ﷺ ديارە دوو سى جار ھاتۆتەوھ، چۆتەوھ دەرى، تاكو ئەوان فىكرىيان پى بىشكى و ھەلسن، بەلام ديارە لەو جۆرە كەسانە بوون، كە بە ئاسانىي ھالىي نابىن! ھەتا خوا ﷻ لە سەرووى ھەوت ئاسمانانەوھ، ئامۇزگارىي ئەوان و، جگە لە ئەوانىشى كىردوھ.

ب- (عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! إِنْ نِسَاءَكَ يَدْخُلْنَ عَلَيْهِمُ الْبُرُ وَالْفَاجِرُ، فَلَوْ أَمَرْتَهُنَّ أَنْ يَحْتَجِبْنَ، فَتَرَلْتُ آيَةَ الْحِجَابِ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٩١٦، وبلفظ آخر عن مسلم: ١٤٢٨).

واتە: ئەنەسى كۆرى مالىك دەلى: عومەرى كۆرى خەتتاب (خوا لىيان پازى بىن)، پۆژىك گۆق: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ! ئافەرەتەكانت چاك و خراب لىيان وەژور دەكەوئ، ئەگەر فەرمانت كىرەبە (بە دايكانى بىروداران) پەردە بىگرنەوھ^(١)، ھەتا خوا نايەتى حىجاب (واتە: نايەتى پەردەگرتەوھ) ناردە خوار.

(١) ديارە پىغەمبەر ﷺ ھەندى شت كە زانىبىتى ياسايەكى شەرىعيە، تاكو خوا فەرمانى بىن

مانای گشتیی نایەتەکان

خوایێ بۆ جاری چوارەم لەم سوورەتە موبارەکەدا، ڕوو لە برۆاداران دەکات، برۆاداران دەدوێنن، دەربارە ی چۆنیەتی هەڵسوکهوتکردنی لیزانانەو، بە سەلیقانە، لەگەڵ مائی پێغەمبەردا ﷺ، لەگەڵ ھاوسەرانی بەرزی پێغەمبەردا ﷺ، ئەمە تەوەرە سەرەکیەکیەتی.

دواییش خوا ﷻ باسی ئەو دەکات، کە نایا ھاوسەرانی بەرزی پێغەمبەر ﷺ، لەگەڵ مەحرەمەکانیشدا، هەر مۆلەزەمن کە پەردە بگرنەو؟ دەیخاتە ڕوو، کە نەخێر، هەروەها باسی ڕیزو حورمەت و پلەو پایە ی بەرزی پێغەمبەر ﷺ، دەکات، لە لای خوا ﷻ کە سەڵاتی بۆ دەنێری، هەروەها فریشتەکانیشی، ئنجا دوایی پایدەگەیهنن کە ئەوانە ی نازاری خواو پێغەمبەرەکی دەدەن، خوا نەفرینی لیکردوون، هەروەها ئەوانە ی نازاری برۆاداران دەدەن بە پیاو نافرەتەو، ئەوانە گوناھییکی گەورە دەکەن.

خوایێ دەفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبَتِيْنِ إِنَّهُ ۖ﴾ ئە ی ئەوانە ی برۆاتان هیناوە! مەچنە مالهکانی پێغەمبەرەو ﷺ، مەگەر مۆلەت بدرین و بەرەو خواردنێک بانەشت بکړن، بەلام چاوەرێی پێگەیشتنی مەکەن، واتە: نەچن دابنیشن تاکو چێشتەکە دەکولن، هەتا خواردنەکە نامادە دەبن، ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا ۖ﴾ بەلام نەگەر بانگکران واتە: خواردنەکە پێگەیی و پێغەمبەر ﷺ کەسیکی بەدواتاندا نارد، بچنە ژوو، ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا ۖ﴾ ئنجا نەگەر خواردنەکەتان خوارد، بلāوی لێبکەن، ﴿وَلَا مُسْتَقْسِمِينَ لِحَدِيثٍ ۖ﴾ هەروەها پێگەو مەخافێن،

نەکردبێ، نەیکردو، بەلام هەندێک شتی دیکە کە زانیبیتی لە مەودای عەقل و هەلس و کەوتەکاندا، عەقل زیاتر دەوری تیدا دەبینن، پێشنیاری خەلکی وەرگرتو، چەند جارێک عومەر ئەو پێشنیاردی بۆ کرد، بەلام وەری نەگرت، تاکو خوا وەحیی بۆ نارد.

هوگري يه كدى بڼ، به هووى قسه كړنده وو و اېزانن به س خوټانن! نه وه مالى
 پيغه مېره ﷺ، نه وېش قسه يه كى تايبه تېى ده بى و هه لس و كهوټيكى تايبه تېى
 ده بى له گه ل مال و خيژانې دا، پيكه وه هوگرانه به قسانه وه، مه خافلين، ﷻ
 ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ ﷺ، نا نه مه تان نهو شيوه پرفتاره تان، پيغه مېره ى خوا
 ﷺ نازارده دات، دلى دهره نجينى و بيزارى ده كات، ﷻ فَيَسْتَحْيِ مِنْكُمْ ﷻ،
 نه وېش شه رمتان لڼده كات، واته: شه رمتان لڼده كات پيتان بلن: من بيزار بووم و،
 شه رمتان لڼده كات كه ناگادارتان بكاته وه: هه لس، ﷻ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِ ﷻ، به لام
 خوا له هق (له گوټى هق) شهرم ناكات، خوا ﷻ خوايه، هه ر هه قيك
 پيوېست بڼ، ده بفرموى، بهو شيويه كه بو خوى چاكرو راسترى ده زانن،
 ﷻ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا ﷻ، هه روه ها هه ر كاتيك هاوسه رانې پيغه مېره ﷻ دايكانى
 بړواداران پيوېستيه كتان لى دواو كړدن، كه ل وپه ليك، هه واجيك، ﷻ فَسَأَلُوهُنَّ
 مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ﷻ، له پشت پهرده وه لنيان دواو بكه، ﷻ ذَلِكُمْ أَظْهَرَ لِقُلُوبِكُمْ
 وَقُلُوبِهِنَّ ﷻ، نا نهو ناكاره تان، كه له پشت پهرده وه هاوسه رانې به ريزى
 پيغه مېره ﷻ بدوښن، پاكتره بو دلّه كانى تيوه بو دلّه كانى نه وانش، ﷻ وَمَا كَانَ
 لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷻ، بوشتان نيه هه رگيز پيغه مېره ى خوا ﷻ نازار
 بده، به قسه يه ك، به پرفتاريك و ناكاريك، ﷻ وَلَا أَنْ تَكُونُوا أَرْوَاحًا، مِنْ بَعْدِهِ
 أَبَدًا ﷻ، هه روه ها هه رگيزيش بوټان نيه له دواى پيغه مېره ﷻ هاوسه ره كانى ماره
 بكه نه وه، ﷻ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﷻ، به دلنبايى نا نهو تان له لاي
 خوا مه زنه، واته: گونا هيكى مه زنه.

ﷻ إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﷻ، نه گهر شتيك ناشكرا
 بكه، ياخود په نهانې بكه، به دلنبايى خوا به هه موو شتيك زانايه، خوا نيو
 دلټان ده خوټيټه وه، نيازو مه به ستان ده خوټيټه وه.

ننجا باسى نه وه ده كات كه تايا هاوسه رانې به ريزى پيغه مېره ﷻ، ده بى هه ر
 له پشت پهرده وه، له گه ل مه چړه مه كانيشيان دا قسه بكه ن؟

خوَا ۞ رَوْنِی ده کاته وه، که نه خَیر، ده فهرموئ: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَیْهِ فِیْءَآبَآئِهِنَّ﴾،
 گونا هیان ناگاتی به نسبت مامه له بیان له گهَل بابَه کانیا ندا، ﴿وَلَا أَبْنَآئِهِنَّ﴾،
 ههروه ها کوره کانیا ندا، ﴿وَلَا إِخْوَانَهُنَّ﴾، ههروه ها برابه کانیا ندا، ﴿وَلَا أَبْنَاءَ
 إِخْوَانِهِنَّ﴾، ههروه ها کورانی برابه کانیا ندا، ﴿وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ﴾، ههروه ها کورانی
 خوشکه کانیا ندا، ﴿وَلَا نِسَاءَیَهُنَّ﴾، ههروه ها نافرده تانیان، نافرده تانی بروداداردا، ﴿وَلَا
 مَا مَلَکَتْ أَيْمَنُهُنَّ﴾، ههروه ها نهوانه ی که به دههستیانه وهن، به ردههستیان، واته:
 کویله و که نیره که کانیا ندا، هه رچه نده هه ندیکیان گوتوو یانه: ته نیا که نیره که کانیا ن،
 نه گهرنا کویله کانیا ن ده بی هه ر له پشت په رده وه مامه له بیان له گهَلدا بکه ن،
 ﴿وَأَقْبَنِیَ اللّٰهُ﴾، نه ی هاوسه رانی به ریزی پیغه مبه ر! ۞ پاریزی ش له خوا بکه ن،
 ﴿إِنَّکَ اللّٰهُ کَانَ عَلَیْ کُلِّ شَیْءٍ شَهِیدًا﴾، به دنیایی خوا ناگاداری هه موو
 شتی که، چاودیره به سر هه موو شتی که وه.

هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: که ده فهرموئ: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَیْهِ فِیْءَآبَآئِهِنَّ وَلَا
 أَبْنَآئِهِنَّ وَلَا إِخْوَانَهُنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا نِسَاءَیَهُنَّ وَلَا مَا مَلَکَتْ
 أَيْمَنُهُنَّ وَأَقْبَنِیَ اللّٰهُ إِنَّکَ اللّٰهُ کَانَ عَلَیْ کُلِّ شَیْءٍ شَهِیدًا﴾، مه به ست په رده
 گرته وه نیه، به لکو مه به ست مه سه له ی خَو داپوشینه، به نسبت نهوانه وه که
 مه حره من، نه گهر خوشیان دانه پو شن واته: سه رپوشیش دابنن، قهیدی ناکات،
 به لأم مادام باس باسی په رده گرته وه یه وه، دیاره مه به ست پیتی نه وه یه، نه گهرنا
 به ته نکید نافرته به نسبت باب و کورو براو برازو خوشکه زاو... هته ده وه، که
 مه حره من، له سه ری پتویست نیه، وه ک چوَن له خه لکی دیکه خو ی داده پوشتی،
 له وان خو ی داپوشتی، به لأم لی رده دا سیاقه که نه وه ده گه یه نی که مه به ست پیتی
 په رده گرته وه یه وه، په رده گرته وه له گهَل مه حره ماندا، له سه ر هاوسه رانی به ریزی
 پیغه مبه ر ۞ پتویست نیه.

ننجا خوا ۞ بو نه وه ی بروداداران، به پیاوو نافرته وه بزنان، که پتگه و پله و
 پایه ی پیغه مبه ری خوا ۞ له لای خوا، چهنده به رزو ناوازه یه، ده فهرموئ:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾، به دنیایی خواو فریشته کانی
 صه لات له سر پیغمبر ده دهن ﴿صَلَّاتٍ﴾، صه لاقی خوا واته: خوا پلهی پیغمبر
 بهرز ده کاته وهو بهزه بی پیدادی، پاک ده کاو چاک ده کات، صه لاقی فریشته کانی
 نه وهی که نه وهی خوا بو پیغمبر ده دیکات، له پله بهرز کردنه وهو بهزه بی
 و چاک و پاک کردن، نا نه وهی له خوا بو داوا بکن، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا
 عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾، نهی نهوانه ی پرواتان هیناوه! تیوهش صه لاقی لیبدن،
 با تهواویش سهلامی لیبکن، صه لات له سر پیغمبر ده واته: داوا ی بهزه بی
 خوا و، پله بهرز کردنه وهو، پاک ی و چاک ی خوا، بو پیغمبر ده بکن، دیسان
 سهلامی بو بنیرن واته: داوا ی سهلامه تی و سهربه رزی و هیمن و ناسایش بو
 بکن، یاخود سلّو ریزو حورمه تی بو پیشانبدن.

نجا باسی نهوانه ده کات که نازاری خواو پیغمبر ده که بیان ده واته: ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، به دنیایی نهوانه ی نازاری خواو پیغمبر ده که ی
 ده دهن، ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، خوا له دنیا له مه نزلکای کوتابی دا،
 له پوزی دوایدا نه فرینیان لیده کات، هم له دنیا له بهزه بی خو ی دوور یان
 ده خاته وه، هم له دواپوزدا، چونکه (لَعَنَ): (هُوَ الطُّرْدُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ
 السَّخَطِ)، (لَعَنَ) بریتیه له ده کردن و دوور خسته وه به شیوه ی لی تووره بوون،
 ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾، سزایه کی ریسوا که ریشی بو ناماده کردوون، نهوانه ی
 نازاری خواو پیغمبر ده که ی ده دهن.

دیاره نازاری خوا، به وه ده دری که هاوبه شی بو دابری، بی نه ده بی به رانه بر
 بکری، گومانی خرابی پی ببرد ری، قسه ی ناشیسته ی به رانه بر بکری.

نازاری پیغمبر ریش ده دیاره به قسه ی ناشیست، به ره فتاری ناشیست و
 هه تسوکه وت و، مامه له ی نه گونجاو بی سه لیقانه، ده بی، یان به قسه کردن له باره ی
 خو ی، یان له باره ی خیزانه کانی، یان له باره ی هاوه له کانی وه (خوا لیان رازی بی)...
 هتد، هه شتی که دلی پیغمبر ی لی خه مبارو ناره حه تی، هم مو ی ده گریته وه.

هه موو نهوانه‌ی نازاری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌دهن، خوا لَهُ دُنْيَا له دنیاو دواړوژدا نه‌فرینیان لیده‌کات، واته: له به‌زه‌یی خو‌ی دووریان ده‌خاته‌وو، له دواړوژشدا سزایه‌کی پړسواکه‌رو زه‌بوونکه‌ریان بۆ داده‌نتی، چونکه نهوانه بئی ریزی به‌رانبه‌ر به خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، به حساب ده‌یانه‌وئی له پیگه‌ی به‌رزو بئی وینه‌ی خوا دابه‌زینن، هه‌روه‌ها ده‌یانه‌وئی له پله‌و پایه‌ی ناوازه‌ی پیغه‌مبه‌ر لَهُ دُنْيَا دابه‌زینن، خواش به پیغه‌وانه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی خو‌یان، سزایان ده‌دات، که بریتیه له پړسواکردن و زه‌بوونکردن و بچوک‌کردنه‌وه له دواړوژدا، هه‌روه‌ها له دنیا‌شدا، دووریان ده‌خاته‌وه له به‌زه‌یی خو‌ی.

﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا أَكْتَسَبُوا﴾، نهوانه‌ش که نازاری پی‌اوانی بې‌وادراو نافرته‌تانی بې‌وادار ده‌دهن به شتیک که نه‌یان‌کردوه، واته: شتیکان پالده‌ده‌نه لا، که نه‌یان‌کردوه، یان قسه‌یه‌کیان پالده‌ده‌نه لا، که نه‌یان‌گوتوه، یان سیفه‌تیکان لئ هه‌لده‌ده‌ن، که لئی دوورن، ﴿فَقَدْ أَحْضَلُوا بُهْتَنًا وَإِنَّمَا مِثْلُهَا﴾، نه‌وه به دنیایی بوختانیکي مه‌زن و، گونا‌هیکي ناشکریان هه‌لگرتوه.

﴿بُهْتَنًا﴾، بریتیه له پال‌دانی کار‌تک، یان سیفه‌تیک، یان قسه‌یه‌ک بۆ لای که‌س‌تیک، که شتیک ناشیرین و خراپ بئی و، نه‌ویش نه‌یک‌ر‌د‌بئی.

ده‌رباره‌ی (غیبه) پړسیار گراوه له پیغه‌مبه‌ری خوا لَهُ دُنْيَا ناوا وه‌لامی ده‌داته‌وه و پیتاسه‌ی (بهتان) یشی کردوه: ﴿قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْغَيْبَةُ؟ قَالَ: «ذِكْرُ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»، قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَهْلُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَابْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ، فَقَدْ بَهْتَهُ» (أخرجه أحمد: ۸۹۷۳، ومسلم: ۲۵۸۹، وأبو داود: ۴۸۷۴).

واته: گوترا: نه‌ی پیغه‌مه‌به‌ری خوا! غه‌یبه‌ت چییه؟ فه‌رمووی: نه‌وه‌یه به شتیه‌یه‌ک باسی برایه‌که‌ت بکه‌ی که پیتی ناخو‌ش بئی (باشمله به خراپه باس‌کردن)، گوترا: نه‌دی نه‌گه‌ر نه‌و برایه‌ی که باسی ده‌که‌م به خراپه، نه‌و

سیفه‌ته‌ی تیدابی (نایا هەر غه‌یه‌ته)؟ فهرمووی: نه‌گەر نه‌و سیفه‌ته خراپه‌ی (که تۆ باسی ده‌که‌ی، که نه‌گەر پیتی بگاته‌وه پیتی ناخۆش بێ، سیفه‌ته‌که‌ی) تیدابوو نه‌وه غه‌یه‌ته، به‌لام نه‌گەر سیفه‌ته‌که‌ی تیدا نه‌بێ، نه‌وه بوختانت پێ کردوه.

واته: شتيكت بۆهه لېه سته، كه نهو سيفه ته ي تيدانيه، كه واته: بوهتان كه به كورد ي ده لېن: «بوختان» له غه يه ت گه وړه تره، بۆيه ش خوا ده فه رموئ: نهوانه ي نازاري پياو ي پروادرو نافرده تاني پروادار دده ن، به شتيك كه نه يان كرده، نه وه هم بوختا تيكيان هه لگرتوه، هم گونا ه يكي روون و ناشكرا شيان بۆ خو يان تۆمار كرده و هه لگرتوه.

بیتگومان خوا ۱۰۰ له م نایه ته موباره کانه دا، که تهوهری سره کیان چوڼیه تیسی مامه له کردنی پروادارانو به پیاوو نافرته وه - به تابیته پیاوان - له گه له هاوسه رانی به ږزی پیغه مبهردا ۱۰۰، بویه ده لیتن: به تابیته پیاوان، چونکه ناشکرایه پیاوو نافرته انی پرواداران که کاتی خوی هاو هلان (خوا لیتان پازیبی) بوون، هر ده بی ږزو خوږمهت و نه ده ب و نه جابه ته له مامه له له گه له پیغه مبهرو ۱۰۰ مال و خیزانیدا، به کاریتنن، به لام سیاقه که نه وه ده خوازی، که به تابیته مه به ست پیاوانن، چونکه نافرته ان بویان هه بووه بچنه ماله کانی پیغه مبهرو وه، قسه له گه له هاوسه رکانیدا بکه ن و لیتان وه ژورور بکه ون، به بی ږه چا کردنی په رده، هه لیه ته دواي مؤلته وه رگرتن، بویان هه بووه بچنه لایان و دابنیشن، ننجا نافرته انی پیغه مبه ریش هاوسه ره به ږزه کانی، مولزه مه نکراون به ووی خو یان له نافرته ان دایو شن.

نه و ه تا كه خوا ده فرموى: **لَا جُنَاحَ عَلَيْنَا فِي أَرْبَابِهِمْ وَلَا أَتْرَابِهِمْ وَلَا إِخْرَجَهُمْ وَلَا آتْنَاهُمْ أَخْرَجَهُمْ وَلَا نَسْأَلُهُمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَتَيْنَاهُ اللَّهُ رَبَّكَ اللَّهُ كَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ**، (... وَلَا نَسْأَلُهُمْ) نافرده كه انيان، واته؛ نافرده تانى برودار، هاوسه رانى بهر تيزى پيغه مبر **ﷺ** پابه ند نه كراون به و ه وه كه خويانيان لى پشت به رده بكن، بان له بر نه وان خويان دايوشن، چونكه

ئافرىتان لە يەكدى مەحرەمن و، بۆ يەكدى پەوايە تەماشاي ئەو ئەندامانى يەكدى بىكەن، كە نابى بۆ پياوان دەر بخرىن.

ئەم ئايەتە تەوهرە سەرەككە يانە، بە ئام لە پەناي ئەو تەوهرە سەرەككە ي چۆنىە تىسى مامەلە كەردن لە گەل مأل و خىزانى پىغەمبەردا ﷺ، خىواي پەروەردگار باسى ئەو ەشى كەرد كە پەلو پايەو پىنگە ي پىغەمبەرى خوا ﷺ لە لاي خوا چەندە بەرزە! كە ئەمەش دەبىتە ەاندەرى بىرواداران، بۆ ئەو ەي زياتر پەچاوى ئەدەب و رىزو حورمەت و نەجابت بىكەن، لە گەل مالى پىغەمبەر ﷺ و، لە گەل خودى پىغەمبەرى خوادا.

ئىجا ەەر بەو بۆنە ەش خىواي پەروەردگار باسى ئەو دەكات، كە ئەوانە ي نازارى خواو پىغەمبەرى خوا ﷺ دەدەن، خوا نەفرىنيان لىدەكات و سزايەكى رىسواكەرى بۆ داناون، بۆ ئەو ەي خۇيان بپارىزن لە نازاردانى پىغەمبەر ﷺ، ئىجا چ راستەوخۆ، خۆى، ياخود قسە كەردن لە بارە ي مأل و خىزانىيە ە، بە شىوازىكى ناشىست و خراب.

ەروە ەا خوا باسى ئەو ەش دەكات، كە ئەوانە ي نازارى پياوانى بىروادارو ئافرىتاني بىروادار دەدەن، بەو كە شىتكيان پالەدەنە لا، كە نەيانكەردە، ئەوانەش بە ەلگىرى بوختان و ەلگىرى گوناھىكى ئاشكرا لە قەلەم دەدرىن، چونكە ەك چۆن نازاردانى پىغەمبەر و ﷺ ەوسەرانى و مأل و خىزانى، گوناھە، بە ەمان شىو، نازاردانى پياوانى بىروادارو ئافرىتاني بىروادارىش، ەەر گوناھە، واتە: تەوهرە سەرەككە، چۆنىە تىسى مامەلە كەردنە لە گەل مأل و خىزانى پىغەمبەردا ﷺ، بە ئام بەو بۆنە ە، ئەو شتەنە ي دىكەش لە پەراويزدا باسكراون.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

چەند رێنماییەك بۆ چۆنیەتی مامەلەکردنێ مسوڵمانان، لەگەڵ مَال و خێزانەكانی پێغەمبەری خوادا ﷺ، لە بواڕی خواردن و خۆراك و دانێشتنی بەرو مەجلیس و، داواکردنی كەل و پەل و، هەواجێك لە دایكانی بېرواداران (خوا لێیان پازینی):

خو ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبْرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مَسْتَفْسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَعِجِلُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَعِجِلُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَرْوَاحَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٢﴾ إِنْ تَبَدُّوا سَبِيحًا أَوْ تُخَفُّوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَاتِبُ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٣﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە شازدە بڕگەدا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەی ئەوانە ی بڕوایان هێناوه! ئەمە جاری چوارەمە لەم سوورەتە موبارەکەدا، کە خوا بە نازناوی ئیمان بانگی مسوڵمانان دەکات، جاری چوارەمە لە هەوت جاران.

لێره‌دا قسە‌کە‌ی عەبدوللای کۆری عەبباس (خوا لە خۆی و باپ پازینی)، بە بیر خۆمان بێنێه‌وه کە دە‌لتی: هەر جارێک کە خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا

اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ۖ نَہی ئەوانەى ئیمانیان ھێناوہ! دەبێ ئینسانی مەسئولمان گوێ
قوڵاغ بێت، باش سەرئەنجەدات و گوێ ھەلخات، چونکە خوا ھیچ جارێک
بانگی بڕواداران ناکات، مەگەر یان ئەرکیکیان پێ دەسپێرێ جێبەجێ بکەن،
کە لە بەرزەوہندیی دنیاو قیامەتیانە، یان قەدەغەییکیان پێ دەلێ خۆیانی لێ
دووڕبگرن، کە بە زیانی دنیاو دوا پۆزیان تەواو دەبێ.

(٢) ﴿لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ﴾، (ئەى ئەوانەى بڕواتان ھێناوہ!) مەچنە مائەکانی
پێغەمبەرەوہ ﷺ.

(٣) ﴿اِلَّا اَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ﴾، مەگەر مۆلەت بدرێن بۆ خواردنێک، واتە:
بانگھێشت بکړن بۆ خواردن خۆراکێک، ﴿يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾، مادام بەرکاری خواستوہ بە
(إلى) مانای (ئذعون) دى خراوہتە ئێو، ﴿يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾، یانی: بانگ بکړن (تذعون)،
مۆلەت بدرێن بەرەو خواردنێک و بانگھێشت بکړن، لە زمانى عەرەبیدا بنچینەيەک
ھەبە، پێى دەگووترێ: (تضمن) خستە ئێو، جارى وا ھەبە کردارێک کە عادتە ئیە بە
پیتێک تەعەددا بکات بۆ بەرکار (مفعول بە) کاتێک بەو پیتە بەرکار دەخوازێ، وێرای مانا
ئەسلییەکەى، مانایەکی دیکەش دەگەيەنن، لێرەش: ﴿يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾، عادتە ئیە بە
پیتى (إلى) تێبەر بکات و، بەرکار بخوازێ، ئنجا کە لێرەدا بە (إلى) بەرکاری خواستوہ،
مانای بانگ دەکړن (تذعون) ى خراوہتە ئێو، کەواتە: خوا دەفەرموێ: ئەى بڕوادارینە!
مەچنە مائەکانی پێغەمبەرەوہ ﷺ مەگەر مۆلەت بدرێن و بانگھێشت بکړن، بۆ
بەرەمەندبوون لە خواردن و خۆراکێک کە لە مالى ئەواندا نامادەکراوہ.

کە دەفەرموێ: ﴿بُيُوْتَ النَّبِيِّ﴾، ئەم تەعبیرە بەلگەيە لەسەر ئەوہى مال ھى
پیاوہو پاندەدرێتە لای پیاو، دەگووترێ: مالى فلانکەس، بەلەم یەکیەک بۆی ھەبە بلى:
ئەدى بۆچی لە ئایەتەکانی پێشتردا، خوا لە کاتى دواندنی ھاوسەرەکانی پێغەمبەرەدا ﷺ
فەرمووی: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوْتِكُنَّ﴾، لە مائەکانى خۆتاندا نیشتەجێ بن، ئەى ھاوسەرانى
بەرێزى پێغەمبەر! ﷺ لە وەلەم دا دەلێن: ئەمە وەک پالەدانى مائە، بۆ لای کەسێک کە
لەو مائەدا نیشتەجێی، نەک خاوەنى بێ، توێژەرەوان ھەندیکیان ئاوا دەلێن.

به لّام من پیموایه: ده گونجن مال پالدرنته لای پیاو، بهو نیعتیاره که نهو
 خاوهن و مشوورخوری و، ده بی پیدای بکات: ﴿أَتَكُونُ مِنْ حَيْثُ سَكُنُ
 مِنْ وَجْدِكُمْ﴾ (۱) ﴿الطلاق﴾ ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (۳) ﴿البقرة﴾
 دابینکردنی خواردن و خوراک و پوشاک و جیگه و یتگه، له سهر پیاوه، له سهر بابه
 بۆ منداله کانی و، له سهر میرده بۆ ژنه که ی، به لّام نهوه مانای وانیه که ژنیش
 به شی بهو مال و حاله وه نیه، بۆیه ماله کان پالدرانه لای هاوسه رانی پیغه مبهه
 ﴿لیرش پالدرانه لای پیغه مبهه ری خوا﴾ ﴿وَهُكَ خَاوَه نِدَارْتِی دِیَارِه پِیَاو﴾
 خاوه نه، به لّام نافرته تیش پشک و به شی هه یه بهو مال و حاله وه.

نجا نایا ههر کاتیک مۆله تدران و بانگه یشت کران بۆ خواردنیک، ده بی پیش
 وه خت بچن؟ نه خیر، خوا ده فهرموی:

(۴) - ﴿عَبْرَ نَظَرَيْنِ إِنَّهُ﴾، چاوه دیکه رانه ی پیگه یشتنی، مه بن.

نابی چاوه دیکه ی پیگه یشتنی بکه ن، یانی: ﴿عَبْرَ مُتَنَظَرَيْنِ وَفَتْ نُضَجِه﴾، واته:
 چاوه دیکه ری کاتی پیگه یشتنی خواردنه که مه بن، پیش وه خت بچن له وی
 دابینشن، تاکو خواردنه که سه عاتیکه دوو سه عاته پیده گات، که واته: وشه ی (إِنَاءُ):
 مَصْدَرُ أَيْ الشَّيْءِ، لِي: حَانَ، (إِنَاءُ) چاوه گه، واته: شته که پیگه یشت، یان وه ختی
 هات، کاتی هات، هه ندیکان ده لّین: (إِنَاءُ) واته: کاتی پیگه یشتن و کولان و ئاماده
 کردنی نهو خواردنه.

(۵) - ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا﴾، به لّام نه گهر بانگه یشتکران بچن، (وَلَكِنْ: لِلإِشْدَارِ)
 (لكن) به لّام، بۆ پروونکردنه وه ی نه وه یه که وه ک چۆن نابی له پیش وه ختی پیگه یشتنی
 خواردنه که دا مروّف بچن، واش باشه له دوا ی بانگکرانه ش دوانه که ویت و له کاتی خویدا
 بچن، بۆ نه وه ی خواردنه که سارد نه بیتته وه، یان نه وانی دیکه ی که له وین، یان خاوهن
 مال چاوه دیکه نه کات، به داخه وه هه ندیکه کس نهو سه لیه یه ی نیه، جاری وا هه بووه
 که بانگه یشتکراره، خواردن دانراوه و وایانزانی له کاتی خویدا دیکه، دوا یی ساربۆته وه،
 یاخود به پتویست زانراوه دووباره گهرم بکریته وه، که نه وه ب سله یه یه، به پی

نهم ثابته موباره کانه، وا باشه نینسان نه پیش وه خت بچی، به تایبه تی که بزانی نهو ماله سه رقائی ناماده کردنی خوارده کهن، یاخود کاری دیکه یان هه به، هه روه ها له کاتی پتکه یشتنی خوارده کهش، دوانه کهوئی، واته: به وردیی لهو کاته دا بچی، که خوارده که پتکه یشتوه، لهو کاته دا که خاوهن مآل چاوه ری ده کات، وا باشه له کاتی خویدا نهو که سه ی بانگه یشتکراوه بو خواردن، بچی.

(٦) - ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَبِرُوا﴾، نجا نه گهر خواردنتان خوارد، بلآوه ی لیبکه ن، ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ: اَكْلْتُمْ﴾، ﴿فَانتَبِرُوا﴾، ﴿الْإِنْتِبَازُ: يُطْلَقُ عَلَى الْخُرُوجِ مَجَازًا﴾، (انتشار): به کاره یتراوه بو چوونه دهر، واته: بلآوه ی لیبکه ن و بچنه دهر، نه مهش نهوه ده گه به نی که مؤله تدران بو چوونه ژووری مآلیک و، بانگه یشتکردن بو خواردنیک، ته نیا بو نهو کاته به که نهو مروقه بانگده کری بو خواردن لهو ماله دا و په یوه سه به ویتوه، به لآم که خوارده که ی خوارد، که نهوی بو بانگکراوه، حاله ته که ده گه پتته وه سه نه صلی خوئی، که نهو خاوهن ماله پیویسته نازاد بی، له گه ل مآل و حالی خوئی داو، نهو که سانه ی بانگه یشتکراو بو نهو نامانجه، که بریتیه له خواردن، یان خوارده وه ی شتیک، دوا ی جتیه جتیکردنی نهو کاره، نه نجامدرانی نهو نانخواردنه، که ته واو ده بی، دوخه که ده چتته وه بو حاله قی پیشن، که نهصل نهوه به خاوهن ماله کان نازاد بی له چوار چیتوه ی ماله که ی خوینداو، که س سه غله تیان نه کات و ته نگیان پی هه لئه چنی.

(٧) - ﴿وَلَا تُسْتَفْسِنَنَّ لِلْحَدِيثِ﴾، هه روه ها به قسه کردنه وه هۆگری به کدی مه بن، که ده فه رموی: ﴿غَيْرَ نَظِيرَيْنِ إِنَّهُ﴾، واته: چاوه ری کؤلان و پتکه یشتنی مه که ن، ﴿وَلَا تُسْتَفْسِنَنَّ لِلْحَدِيثِ﴾، (و) ی بادانه وه، نه م رسته به باده داته وه و ده یگه پتته وه، بو نهوئی، واته: نه چاوه ری پتکه یشتنی بکه ن و، نه به به کدی هۆگرانه وه به هۆی قسه کردنه وه ش پمینه وه، دوا ی نان خواردن، ﴿الْإِسْتِنَاسُ: طَلَبُ الْأَنْسِ مَعَ الْغَيْرِ﴾، (استناس) داوا ی ئولفه ت و هۆگری به له گه ل هی دیکه دا.

﴿وَلَا تُسْتَفْسِنَنَّ لِلْحَدِيثِ﴾، (ل) ی سه ر (لَعْدِيث) (لام العلة) به واته: ﴿وَلَا تُسْتَفْسِنَنَّ مِنْ أَجْلِ الْحَدِيثِ﴾، واته: هۆگری به کدی مه بن، به هۆی قسه کردنه وه، به قسه کردن و چوونه نیو باس و خواسه وه، له کاتیکدا خاوهن مآل نهو

میوانانه‌ی بانگ‌کرده بُو خواردن، دوا‌ی نه‌وه‌ی خواردن خوارده‌که ته‌واو ده‌بی، ناب‌ی به قسانه‌وه بخافلین و ره‌زای خویان گران بکه‌ن و، سی‌به‌ری خویان قورس بکه‌ن، له لای خاوه‌ن مأل، به‌وه که نازادیان لئ ته‌سک بکه‌نه‌وه، ته‌نگیان پئ هه‌لبچن.

(۸) - ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ كَانَ يُزَىٰ أَلْتَىٰ﴾، نا نه‌وه‌تان نازاری پیغه‌مبه‌ر ده‌دات، نه‌وه ره‌فتاره‌تان که پیش نه‌وه‌ی خوارده‌که پئ بگات، بچن چاوه‌ری بن و، دوا‌ی نه‌وه‌ی خواردیشان به قسانه‌وه بخافلین، هوگرانه به به‌کدییه‌وه به قسانه‌وه بخافلین، نه‌وه نازاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌دات.

(۹) - ﴿فَیَسْتَجِیْ مِنْکُمْ﴾، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ شهرمتان لئ ده‌کات، واته: شهرمتان لئ ده‌کات که پیتان بلئ: به مانه‌وه‌ی ئیوه، یان به خافلانی ئیوه به قسانه‌وه، سه‌غله‌تم، یان مأل و مندالم سه‌غله‌ته‌و، ناگادارتان بکاته‌وه!

(ابن عاشور) نه‌م رسته‌یه‌ی: ﴿فَیَسْتَجِیْ مِنْکُمْ﴾، ناوا ته‌فسیر کردوه ده‌لئ: (أی: لَا تَحْضُرُوا الْبُیُوتَ لِطَعَامٍ قَبْلَ تَهْنِئَةِ الطَّعَامِ لِلتَّائُولِ، فَتَقْعُدُوا تَلْتَظِرُونَ نُضْجَهُ^(۱)).

واته: له ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ پیش ناماده‌کردنی خوراک مه‌چنه مالان و دامه‌نیشن، چاوه‌ری کولان و پیگه‌یشتنی بکه‌ن.

هه‌روه‌ها که خوارده‌که‌ش ده‌خوری، پیویسته بلا‌وه‌ی لی‌بکری، بُو نه‌وه‌ی میوانه‌کان سی‌به‌ری خویان گران نه‌که‌ن، ننجا خوا ده‌فه‌رموی: نا نه‌وه ره‌فتاره‌تان، نه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه بکه‌ن - که خوا ده‌فه‌رموی وا مه‌که‌ن - نه‌وه نازاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌دات و، نه‌ویش شهرم ده‌کات له‌وه‌ی پیتان بلئ: من به‌وه بیزارم و سه‌غله‌تم.

که ده‌فه‌رموی: ﴿يُزَىٰ أَلْتَىٰ﴾، وشه‌ی، (الَّذی: کُلَّ مَا يُسِیءُ قَوْلًا أَوْ فِعْلًا)، (الَّذی) بریتیه: له هه‌ر شتیک که مرووف ناره‌حت بکات به قسه‌بی، یاخود به

رهفتار بن، که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ دَلِكُمْ كَانَ يَوْمَیَ الَّذِی فِیْسَحِی. مِنْكُمْ﴾
 نه مه بؤ بهر پهر چداندهوی نهو هه ست و خه یالهیه که پتیا و ابوو بن، پیغه مبه ر
 ﷺ رازییه به ماندهوی نهوان، به به لکهی نهو دی بن دنگه! نا، بیدنگی
 جاری واهیه له بهر شه رمکردنهو، له بهر زنده رتزو نه جابهت و خانه دانییه نهو
 مروقه فسه ناکات، به لام مهرج نیه رازیبن.

(۱۰). ﴿وَاللّٰهُ لَا یَسْتَحِی. مِنْ الْحَقِّ﴾، خواش شهرم له هه قن ناکات، (حق) یانی: شتی
 راست و چه سپاو، پیغه وانهی (باطل) ه، واته: شتی پووچ و بن بنه ما، که ده فهرموئ: ﴿وَاللّٰهُ
 لَا یَسْتَحِی. مِنْ الْحَقِّ﴾، واته: (والله لا یستحی من إظهار الحق، وقول الحق و بیان الحق)
 واته: خوا شهرم ناکا لهودی هه قن دهر بخات، هه قن پوون بکاته وهو هه قن بفهرموئ.

نهم ته عبیری: ﴿وَاللّٰهُ لَا یَسْتَحِی. مِنْ الْحَقِّ﴾، هاوه لآن دوایی وه که ته عبیرتک
 به کاریان هتیاوه، وه که له هه ندی فهرماشتدا هاتوه، بؤ وینه: ﴿جَاءَتْ أُمُّ سَلِیْمٍ
 رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهَا، إِلَى رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ، فَقَالَتْ: إِنَّ اللّٰهَ لَا یَسْتَحِی مِنَ الْحَقِّ، هَلْ عَلَى
 الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلِ إِذَا هِيَ اخْتَلَمَتْ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ﴾ (أخرجه البخاری: ۵۷۷۰،
 ومسلم: ۷۳۷).

واته: نوممو سولهیم (خوا لئی رازیبن) هاته لای پیغه مبه رو ﷺ گوئی: نهی
 پیغه مبه ری خوا! ﷺ خوا شهرم له گوئنی هه قن ناکات، نایا نافرته غوسلی
 له سه ر پیویسته، کاتیک نحتیلامی بوو؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: به لئی،
 نه گهر ناوی بینی، نه گهر نحتیلامی بوو و، ناوی هاتبوووهو پیویسته غوی بشووری.
 ئنجا خوا ﷺ دینه سه ر باستیکی دیکه ی په یوه ست به چۆنیه تی مامه له کردن
 له گه ل ماله کانی پیغه مبه ردا ﷺ، له لایهن مسولمانانه وه، ده فهرموئ:

(۱۱). ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَلُّوهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ حِجَابٍ﴾، هه روه ها هه ر کاتیک
 پیویستی و همواجیکتان لی داوا کردن (له دایکانی پرواداران، هاوسه رانی پیغه مبه ر ﷺ)، له
 پشت په رده وه لئیان بغوازن، (متاع) وشه یه کی گشتیه بؤ هه ر شتیک که له قاپ و قاچاغ و
 کهل و پهل، هه روه ها له پنداویستیه کانی دین و ژین، داوا ده کری، بویه هه ندی له زانایان

وايان ليكداوتهوه، كه مهرج نيه ههر بۆ داواكردى كه ل و پهل و شمه كيك و پتويستيه كى مال بئ، هى ژيان و گوزهرانى دنيا، به لكو به پتئ نهو رايه نه گهر پرسيارنيكيشان هه بئ، له باره كى كاروباريكي دينا ريهوه، نهو يش ههر ده گرتيهوه، چونكه نهو يش (مَتَاع)ه، واته: مايه كى به ههرمه ندبوونى مرۆفه له پرووى مه عنويهوه.

كه ده فهرموى: ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا﴾، وشه كى (هُنَّ)، ده گهرتیهوه بۆ لای هاوسه رانى پتغه مبه ر ﷺ كه له باس (يُؤْتِ) ده فامرتیهوه، كه ده فهرموى: ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ﴾، بۆچى؟ چونكه هاوسه ره به رتزه كانى پتغه مبه ر ﷺ لهو مالانه دان، ننجا به لئى تاكو تيره، به راشكاويى ناوى هاوسه رانى پتغه مبه ر ﷺ نه هاتوه، به لآم راناوى (هُنَّ) له: ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا﴾، ههر دياره كه په يوه سته به ماله كانى پتغه مبه رو ﷺ هاوسه رانى به رتزيهوه (خوا لتيان رازيبن).

كه ده فهرموى: ﴿فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾، له پشت په رده وه لتيان داوا بكهن، حجاب واته: په رده، نتيوان، (الْحِجَاب: السُّتْرُ الْمُرْفَعُ عَلَى بَابِ الْبَيْتِ)، (حجاب) نهو په رده يه كه به ده رگادا دراودو، ده رگاش بكرتیهوه، تاكو په رده كه لانه ده كى، نتيومال ده رناكه وي، ياخود جارى وايه كه سيك به س ژوورتي هيه بو، ژووره كه ده كاته دوو به ش و، په رده يه كى به نتيودا راده هيتلي، نهو يش ههر ده گونجى.

توتزه ره وانى قورئان و پروونكه ره وانى ماناكانى قورئان، ده ليتن: (كَانَتِ السُّورُ مُرْخَاةً عَلَى أَبْوَابِ بُيُوتِ النَّبِيِّ السَّارِعَةِ إِلَى الْمَسْجِدِ) واته: عاده ت وا بووه ماله كانى پتغه مبه ر ﷺ كه ده رگايان به سه ر مزگه وتهوه بووه، په رده يان پيدا دراوه، پتشن ههر ده رگابوو، نه گهر كرابايه وه، يه كسه ر نتيو ماله كه ده رده كه وت، ههر كه سيكي ليتايه، به لآم دوايى په رده دادرا بووه به سه ر ده رگاكنداو، له پشت ده رگاكه وه نه گهر ده رگاشت كرديايه وه، تاكو په رده كه لانه درابايه، ده رنه ده كه وت، يه كسه ر پرووى ده رگاكانيش به سه ر مزگه وتهوه بووه.

ننجا نايان ده رگاي ديكه شيان هه بوون، يان ههر نهو ده رگايانه بوون؟ وا پتده چن به س نهو ده رگايانه بووبن، كه به سه ر مزگه وتهوه بوون.

(۱۲) - ﴿ذَلِكُمْ أَظْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾. ئا ئەو تان (بەو شىۋە يە مامە ئە كىرەنە تان كە لە پشت پەردەۋە داۋا لە ھاۋسەرانى بەرئىزى پىغەمبەر ﷺ بىكەن، ئەگەر پىرسىارپىكتان بوو، ئەگەر كارىك، پىۋىستىيەكتان بوو)، پاكىرە بۇ دىلى ئىۋەو، دىلى ئەۋانىش.

(۱۳) - ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾. ھەرگىزىش بۇتان نىيە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئازار بەدن و بىزارو ئارەھەتى بىكەن.

(۱۴) - ﴿وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾. ھەرۋەھا ھەرگىزىش بۇتان نىيە لە دۋاى خۇى ھاۋسەرەكانى مارە بىكەنەۋە، ھاۋسەرگىرىيە لەگەل ھاۋسەرانى دا بىكەن، دۋاى ئەۋەى ئەو كۆچىيى دۋاىي دەكات.

(۱۵) - ﴿إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾. بە دىلىيى ئا ئەمەتان لە لای خوا، زۆر مەزنە، واتە: ئاۋانىكى زۆر مەزنە، كەسىك تەماعى ۋابى، كە يەكىك لە ھاۋسەرانى بەرئىزى پىغەمبەر ﷺ دۋاى كۆچى دۋاىي خۇى، مارە بىكاتەۋە، ھەرامە.

(۱۶) - ﴿إِنْ تَبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾. ئەگەر شىتىك ئاشكرا بىكەن ياخود پەنھانى بىكەن، بە دىلىيى خوا بە ھەموو شىتىك زاناىە.

ئەمە تەعبىرىكى گىشتىيە ۋە كۆكەرەۋەيە، ۋەك ھاندان لە لايەكەۋەو لە لايەكى دىكەۋەش، ۋەك ھۆشدارىي پىدان، ھەرۋەھا جۋرىك لە ھەرەشەشى گىرئۆتە نىۋ خۇى، كە خوا قسەۋ كىرەۋە ئاشكرا، پەنھان و شىردراۋەكانتان دەزانى و، دەبىستى و دەبىنى.

چوار سەرنجى گىرگ

۱- خوا دەفەرمۇي: ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا﴾، ھەر كاتىك خواردنتان خوارد (لە مالى پىغەمبەر ﷺ) بلالوين، واتە: بلاۋدى لىبكەن و بچەنەدەر، ئەمە چەند شىئىكى لىۋەردەگىرى: ا- چۈننە ژوورى مالىكانى پىغەمبەر ﷺ، ھەروەھا مالى ھەر كەسىكى دىكە، قەدەغەيە، بەلام پەوا كراۋە لە حالەتى بانگەيشتكرنددا بۇ خواردن، كەواتە: كاتى خواردنەكە تەۋاۋ دەبن، ھۆكارى پەوا كىردنەكە نامىتى و، حالەتەكە دەگەرپتەۋە سەر دۆخە ئەصلىيەكەي خۇى كە برىتيە لە: قەدەغەبوون.

ب- ھەروەھا ئەم رستە قورئانىيە بەلكەي ئەۋەشى تىدايە، كە باباى مىۋان ئەۋەدى دىخۋات، مولكى خانەخوتىيە دىخۋا، نەك مولكى خۇى بى، چۈنكە خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا﴾، ﴿فَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ أَكْثَرَ مِنَ الْأَكْلِ﴾، ھەركاتى خواردنتان خوارد بلاۋدى لىبكەن، واتە: زىاد لەۋەي كە پىن دەخورى، بەشى بەۋ خواردنەۋە نىە.

ھەلبەتە ئەۋە لە حالەتى مالاندايە، بەلام كەسىك لە چىشتخانەيەك خواردن دەكرى و پارەى خۇى دەدات، ئەۋەي كە لىتى زىاد دەبن، ئەگەر بېيچىتەۋە بۇ ئەۋەي خەسار نەبن، ئەۋە نەك ھەر پەۋايە، بەلكو شىئىكى باشىشە، چۈنكە لە بەرانبەرى دا پارە دراۋەۋ ھەقى خۇيەتى، بەلام كەسىك لە مالى كەسىك خواردن دەخۋات، ھەر ئەۋەندەي بەش پتەۋيە كە دىخۋات، لە كوردەۋارىى خۇماندا دەلئىن: (مىۋان رزقى خۇى لەگەل خۇى دىننى)، بەلام ئەۋ قسەيە بە پەھايى راست نىە، خانە خۇى بە ھىزى شانى خواردنەكەي ساز كىردە، مەعقوۋل نىە باباى مىۋان لىتى بگاتە بىن مەنەتى و بلى: رزقى خۇمەۋ لەگەل خۇمدا ھىناۋمە! ئەۋە ھەر شىئىكى عورفىيە، ئەگەرنا لە راستىيدا باباى مىۋان كە مالى خانە خۇيەكە دەخۋات، مولكى ئەۋە دىخۋات، بەلام بە بانگەيشتى ئەۋ و بە مۆلەتى ئەۋ، بۇى ھەيە بابىى ئەۋەندەي بۇى دەخورى، بىخۋات.

ج- ھەر كۆبۈنەۋەيەك، سەردانىك بۇ ھەر مەبەستىك بى، پىۋىستە دۋاي ھىنانەدى ئامانجەكە كۆتايى پىتىن، لىرەدا دەفەرمۇي: ﴿فَإِذَا طَلَعْتُمْ فَانْتَبِرُوا﴾، نەگەر خواردنەكەتان خوارد، بىلاۋى لىيكەن، كەۋاتە: ھەر كۆبۈنەۋەيەكى دىكەش، كاتى كۆبۈنەۋە دەكرى بۇ چايى خواردنەۋەيەك، بۇ ميوە خواردنىك، سەردانى نەخۇشىك، ھەر كۆبۈنەۋەيەك، دۋاي ئەۋە كارەكەى تەۋاۋ دەبىن، ۋا باشە بىلاۋى لىيكىرى.

(۲)- كە خوا دەفەرمۇي: ﴿ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِمْ﴾، ئا ئەۋەتان كە لە پشت پەردەۋە، داۋاي شىك لە ھاۋسەرانى بەرپىزى پىغەمبەر بىكەن، پاكىرە بۇ دلى ئىۋەۋ دلى ئەۋانىش.

ئەمەش چەند شىكى لىۋەردەگىرى:

أ- خۋاي پەنھانزان ھەقى پرووت و پەھای لە لایەۋ، خاترى كەس ناگرى، لە گوتنى ھەقد، خوا بە پروون و ئاشكرایى دەفەرمۇي: ئەۋە باشترە بۇ دلى ئىۋەش و، دلى ئەۋانىش، بۇ ئەۋەى خەتەرەيەكى خراپتان لە دىدا پەيدانەبىن، ئىۋە بەرانبەر بە ئەۋان، ياخود ئەۋان بەرانبەر بە ئىۋە، ئەۋە ئەگەر ئىمە بىن، ھەرگىز شتى ۋا نالتىن، بەلام خوا تىك: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾، الكهف، بلى ھەقى پەھا لە لای پەرۋەردگار تانەۋەيە، خوا شەرم لە كەس ناكات.

ب- ھەرچۆنىك بىن مەۋفەكان، ۋەھم و خەيالى گوناھيان ھەر ھەيە، مادام خوا بەرانبەر بە ھاۋەلان (خوا لىيان پازىبىن) ۋ دايكانى بىرواداران (خوا لىيان پازىبىن) ئەۋ تەعبىرە بەكاردىنى، كەۋاتە: مەۋف نابتە فرىشتەۋ ھەرچۆن بىن، ۋەھم و خەيالى گوناھى ھەر ھەيەۋ، دەبىن خۋى بپارىزى.

ج- نەبىرانى مەۋف، ھۆكارى ئەۋەيە كە زىياتر ۋىناى مەعنەۋىيى بىكرى، نەك ماددىي، دايكانى بىروادارانىش بەۋ شىۋازە، پىگەۋ پىزى مەعنەۋىيى شايستەيان زىاد دەكات، ھەر ئەۋەش ھۆكارى ئەۋەيە كە زۆر جارن دەستەلاتداران كەم خۇيان پىشانى خەلك دەدەن، بۇ ئەۋەى خەلك ۋىنەيەكى ھىمايى و مەعنەۋىي، خەيالىيان لە بەرانبەريان دا بۇ پەيدا بىن!

کهواته: ئەوێ حیکمەتی ئەوێهێ که خوا ﷻ دواي ئەوێ مسوڵمانان زۆر بوون، خەڵکیکی زۆر هاتۆته نێو ئیسلامهوه، ئەو پەرۆدهیهی پێشێ نهکراون، ئەو پەرۆرده ڕووحیی مهعنهویی و ئاکارییهی پێشێ، خەڵکیکی زۆر تازه هاتوه مسوڵمان بووه، پەنگه هه بووبێ هه مسوڵمانیش نهبووبێ و به پوانهت خۆی به مسوڵمان پێشاندابێ، ئنجا ناکرێ ئەوانه ههموویان هاوسهرا نی به پێزی پێغه مبه ربینن، که ژیا ئیکی سادهو، بهرگ و پۆشاکیکی سادهو، حا ئیکی سادهیان هه بووه، بۆیه خوا ﷻ لهو قوناغه دا که کوتایی سالی شه شه می کوچییه، که ورده ورده کۆمه لگای ئیسلامی فراوانتر بووه، خه لکی زۆر هاتۆته نێو ئیسلامه وه، ئەم یاسایه ی داناوه که هاوسه رانی به پێزی پێغه مبه رب ﷺ پێوسته هه موو که س لێیان وه ژووړ نه که وێ و، ڕووبه ڕوو قسه یان له که لدا نه کات، تاکو پێزو حورمهت و هه به تیان پارێزراوبێ.

(٣) - قسه به کی عایشه له باره ی ڕه زاگرانانه وه: (قَالَتْ: عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا: حَسْبُكَ فِي الثَّقَلَيْنِ أَنْ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَخْتَلِمْهُمَا!).

واته: دایکمان عایشه (خوا لێی ڕازی بێ) ده لێ: ئەو نه دته به سه بو ڕه زاگرانان، بو سێ بهر قورسان، [ئهوانه ی خه لکی جاړس ده که ن، خه لکی بیتزار ده که ن، به هۆی زۆر مانه وه، یان به هۆی زۆر هاموشو کردنیانه وه]، که ته نانهت خوای بهر ز تهحه ممولی نه کردوون، خوای بهر ز لێیان بێ ده نگ نه بووه.

کهواته: ده بێ بزانه رێ که مانه وه له مالی خه لک دا، به بێ پێوستی و، بیتزار کردن و سه غله ت کردنیان، شتیکی خراپه، ئنجا نه وهش پله پله یه، ده گونجی ناپه سندن، ده گونجی هه رام بێ، کاتی که به بێته هۆی نه وه ی نه و خانه خوێه زۆر ئازار بدری و بیتزار بکری و سه غله ت بکری، ئازاردانی مسوڵمانانیش هه ڕامه و قه ده غه یه، کهواته: ئەو مڕۆقه کارێکی قه ده غه ی نه نجامداوه.

۴)- رستەى: ﴿فَتَكُوْنُ مِنْ وَّرَآءِ حِجَابٍ﴾، لە پشت پەردەوێ داوايان لێبکەن، دوو راستییان دەگەيەن:

أ)- ئەوێ دەگەيەن کە دروستە دایکانی برۆاداران لە پشت پەردەوێ پرسیاریان لێبکری و داوايان لێبکری، بۆ هەر پتۆستییهک کە دێتە پیش، یاخود پرسیارێک کە لێیان دەکری، ئەوان زانیاری و وەلامەکیان لە لایە.

ب)- هەروەها لەم رستەیه وەردهگیری کە شایهیدی دانی بابای کوێر دروستە، هەروەها بابای کوێر کە هاوسەریکی هەیه، بەلام بەهۆی دەنگیەوێ دەیناسێتەوێ بە هۆی قسەکردنیەوێ دەیناسن، بۆی رەوايه کە لەگەڵیدا جووت بن، لەبەر ئەوێ بە هۆی دەنگەوێ دەیزانی و دەیناسن، ئەگەر نایبینن.

مه سه له ی دووهم:

خستنه پرووی نه و راستیه که دایکانی پرواداران (خوا لئیان پازیستی)، بۆیان ههیه، به شیوهی ناسایی له گه ئ مه حه مه کانیا دا تیکه ئ بن و هه ئس و کهوت بکهن، باب و کوپو، براو برازاو، خوشکه زاو ناهه رتان و به رده سه کانیا ن، نه مه بو لا بردنی سه غله تیه له سه ر هاو سه رانی پیغه مبه ر ﷺ له لایه که وه و، له سه ر مه حه مه کانیشیا ن که ناگو نجی باب و کوپو برازاو خوشکه زا، نه وانه نه توانن هاو سه رانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ ببینن، یا خود نه وان بیا نبینن، که نه و کاته جو ریک ده بی له پچه رانی په یوه ندیی خزمایه تی:

خوا ده فه رموی: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْنَ فِیْ ءَابَآئِهِمْ وَلَا اُتْبَآئِهِمْ وَلَا اِخْوَانِهِمْ وَلَا اَنْتَ اِخْوَانِهِمْ وَلَا اَنْتَ اَخْوَانُهُمْ وَلَا يَسَآئِبُهُمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْۚ وَاَنْتَ اِنَّكَ اِلَٰهُ كَانَتْ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَٰهِدًا۝۵۰﴾

شیکر دنه وه ی نه م ثایه ته، له ده بر که دا:

(۱) - ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْنَ﴾، گونا هیان ناگاتی و سه غله تیا ن ناچیت ه سه ر، به ته نکید مه به ست هاو سه رانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ.

(الطبری) ده ئی: ﴿اِلَّا خَرَجَ عَلٰی اَزْوَاجِ رَسُوْلِ اِلَٰهِ: (فِیْ ءَابَآئِهِمْ وَلَا اُتْبَآئِهِمْ وَلَا اِخْوَانِهِمْ وَلَا اَنْتَ اِخْوَانِهِمْ وَلَا اَنْتَ اَخْوَانُهُمْ وَلَا يَسَآئِبُهُمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ)، وَلَا اِنَّمَا، فِیْ وَضَعٍ جَلَابِیْهِنَ، وَتَرْكِ الْاِخْتِجَابِ عَنْهُمْ﴾^(۱).

واته: هاو سه رانی پیغه مبه ری خوا ﷺ گونا هیان ناگاتی به سه بت باب ه کانیا ن، کوپه کانیا ن، براهه کانیا ن، کوپانی براهه، کوپانی خوشکه کانیا ن، به سه بت ناهه ته کانیا ن و، به رده سه کانیا نه وه، (کو پله و که نزه که کانیا ن)، له وه دا که جیلابه کانیا ن دا بنی ن، هه روه ها که په رده نه گر نه وه له به رانه ریا ن دا بو قسه له گه ئدا کردنیا ن.

خوای په روهدگار جهوت جوړه کس باس ده کات که نه وانه یان مه حره من، یاخود هوکمی مه حره میان هیه بو هاوسه رانی به پرتزی پیغه مبه ر ﷺ به نسبت پتویست نه بوونی په رده گرتنه وه، یاخود له پشت په رده وه قسه له گهل کردنیان، هه روه ها به نسبت نه وه وه که خوایان لى دانه پوښن، به و خو لى داپوشینه ی که له خه لکی نامه حره م، داده پوښن، نجا جیل باب به سه پوښه، هه رچی هیه.

که واته: جهوت جوړه کس بو هاوسه رانی به پرتزی پیغه مبه رى خوا (خوا لیان رازی بى)، هه لوپراون له وه که پتویست بى له ناستیان دا په رده پوښ بن و له پشت په رده وه نه بى نه یاندوینن.

(۲) - ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْهُدَى﴾، له ناست باب به کانیا، بوچی ده فهرموى باب به کانیا؟ چونکه هه کامیکان بابیکى هه بووه، ده شگونجى (ءَابَايَهَ)، بابیان و بابیریان و بابی بابیریان و تاكو سه رى، مه به ست بن.

(۳) - ﴿وَلَا أَبْنَاءَ﴾، هه روه ها له ناست کوږه کانیا، نجا کوږى کوږو، هه روه ها کوږه زای کوږ و... هتد، هه موویان ده گرتنه وه.

(۴) - ﴿وَلَا إِخْوَنَ﴾، دیسان له ناست برابه کانیا.

(۵) - ﴿وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَنَ﴾، هه روه ها له ناست برازا کانیشیان، واته: کوږانى برابه کانیا و هه تا خواری.

(۶) - ﴿وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوْتِهِنَّ﴾، هه روه ها له ناست کوږانى خوشکه کانیا.

(۷) - ﴿وَلَا يُسَآيِهِنَّ﴾، هه روه ها له ناست نافرده ته کانیا، (نساء: إِسْمُ جَمْعِ امْرَأَةٍ، لَا مُفْرَدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ، وَهُنَّ الْإِنَاثُ الْبَالِغَاتُ أَوِ الْمُرَاهِقَاتُ)، (نساء) ناوی کوى (امْرَأَة) هیه، که تاکی نیه له بیزه ی خو ی [واته: نافرده تان، به یه کیک له نافرده تان ده گوترى: (امْرَأَة) به کو یان ده گوترى: (نساء)]. که بریتین له نافرده تان که پتکه یشتوون، یاخود خه ریکی پتکه یشتن، واته: هه موو نافرده تان مسولیان.

۸- ﴿وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾، ھەرۆھا لە ئاست ئەوانەدا، کە بە دەستی راستیانەو، واتە: کۆیلەو کەنیزە کەکانیان، ئەوانەى کە ھاوسەرانى بە پرێزى پىڤغەمبەر ﷺ خاوەنیا.ن.

ھەندى گوتووایە: لێرەدا تەنیا کەنیزە کەکان مەبەستن، تەنیا مێینەکانیان، ئافەرەتە کۆیلەکان، کە کەنیزەکیان پى دەلین.

ھەندیکیش گوتووایە: بە لێکو پیاوان و ئافەرەتان مەبەستن، کە عادەت وایە کە سێک خزمەتکار بى، یاخود کۆیلەبى، لە مائیکدا، گومانى ئەوێ لێناکرى تەماع و نیازى خراپى ھەبى، بە لām لە کاتیکدا کە ئەگەرى ئەوێ ھەبى، بە ئەکید ئەو کاتە ھەرۆک نامە چرە مەکانى دیکە مامەلەى لەگەڵدا دەکرى، بە ھەر حال ھەردوو راپەرەکان لە تەفسیرەکاندا ھەن.

پێموایە بۆیە خوا ﷻ بە گشتى فەرموویەتی: چونکە دەگونجى بۆ ھەندى کەس وابى، بە نەسبەت کۆیلەو کەنیزە کەو، بۆ ھەندى کەشیش وابى تەنیا بە نەسبەت کەنیزە کەکانەو، بۆ ھەبى وەک مەحەرەم مامەلەیان لەگەڵدا بکرى، بۆیە خوا وشەى کى ھێناو، ھەردوو کە ئالەتە کە بگریتەو.

پێموایە زۆر لەو کەسانەى کە لە رۆژھەلاى ئاسیاو لە ئەفریقایاوە دین و خزمەتی خەلک دەکەن، ئەو ئافەرەتە، یان ئەو پیاوێ دى، پێموایە تا راددەبە کى زۆر، چۆنەتیی مامەلەکردن لەگەڵ کۆیلەو کەنیزە کەکانى کاتى خۆیدا، بە کەلکى مامەلەکردن لەگەڵ ئەوانە دى، ھەلبەتە ئەوانە ئازادن کۆیلەو کەنیزە کە نین، بە لām لە پرووى مامەلەى جوان و پرێزلیگرتن و بەزەبى پێداھاتنەو، وەک لە فەرموودە کەى پىڤغەمبەر ﷺ ھاتو: مەرۆف لەو دەرخواردى کۆیلەو کەنیزە کەى بدات، کە بۆ خووشى دەبخوا و، لەو پۆشاکە پى بپوشى، کە خووشى لى دەپوشى و.... ھتە^(۱).

(۱) (إِخْوَانُكُمْ حَوْلُكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ فِتْنَةً تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ، فَلْيُطِيعْهُ مِنْ طَعَامِهِ، وَلْيُلْبِسْهُ مِنْ لِبَاسِهِ، وَلَا يَكْلُفْهُ مَا يَغْلِبُهُ، فَلْيُكْلَفْهُ مَا يَغْلِبُهُ فَلْيُعِنْهُ) أخرجه أحمد: ۲۱۴۴۷، والبخاري: ۲۴۰۷، ومسلم: ۱۶۶۱، وأبو داود: ۵۱۵۸، والترمذي: ۱۹۴۵، وابن ماجه: ۳۶۹۰، عن أبي ذر رضي الله عنه.

۹- ﴿وَأَتَيْنَ اللَّهُ﴾ پارتیزیش لە خوا بکەن، ئەی ئافەرەتانی پێغەمبەر! ﴿أَيِ اخْذَرْنَ﴾ (ای اخذر) مەن تەجاوز مە خطە اللە لکُن) واتە: وریابن و هۆشیاربەن! لەو هی خوا بکەن ئە خەشی بۆ داناون خەق بۆ کیشاون تە ئە پەرتین.

۱۰- ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾، بە دنیایی خوا چاودێرە بە سەر هەموو شتیکە وەو، لە هەموو شتیک ناگادارە.

مەسەلەى سىيەم:

پاگەياندىن سەلتەدانى خواو، فرىشتەكانى خوا ﷺ لى پىغەمبەرەكەى موحەممەد ﷺ، فەرمانكردن خوا بە مسوئلمانان كە سەلات و سەلامى بۆ بنىزن:

خوا دەفەر مووى: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (٨)

شىكر دىنەو ەى ئەم ئايەتە، لى سىئى بىرگەدا:

(١) - ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾، بە دىنبايى خواو فرىشتەكانى سەلاتاوت لى پىغەمبەر ﷺ دەدەن.

لىرەدا كە خوا دەفەر مووى: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾، ەردووكيانى پىكەو ەيتان، خواو فرىشتەكانى سەلات لەسەر پىغەمبەر ﷺ دەدەن.

پرسىارىك دەكرى كە بوچى لى فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ەاتو: كاتى كە وتارىزىك خواو پىغەمبەرى ﷺ پىكەو ەباسكردون، پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: تۆ دواندەرو وتارىزىكى خراپى؟ وەك لەم دەفەدا دەبينرى:

(عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا غَطَبَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ مَنْ يُطْعِمُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَزَقَ، وَمَنْ يَغْصِيهِمَا فَقَدْ غَوَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُنْسُ الْغَطِيبُ أَنْتَ، قُلْ وَمَنْ يَغْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ» (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٠٤٧، وابن حبان: ٢٧٩٨).

واتە: ەددى كورى حاتم رەلى: پىغەمبەر ﷺ پىاوېك وتارىكيدا لى لای پىغەمبەر ﷺ گوئى: ەەر كەسك فەرمانبەرى خواو پىغەمبەرەكەى بكات ﷺ ئەو ەسەر راستە، بە نامانج گەشتوويەو، ەەر كەسك سەرپنچيان لىبكات، بىمرادو سەرگەردانە، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: تۆ خراپترىن وتارىزى، بلى: ەەر كەسك سەرپنچى لى خواو لى پىغەمبەرەكەى بكات، (نەك بلىي (وَمَنْ يَغْصِيهِمَا) پىكەو ە).

هه‌روه‌ها ده‌فتی‌کی دیکه هه‌یه که پتغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: (إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَنْهَتَانِغُمَ عَنِ لُحُومِ الْعُفْرِ الْأَهْلِيَةِ) (أخرجه البخاري: ٢٩٩١، ومسلم: ١٣٥٨).

واته: به دنیایی خواو پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ گوشتی که‌ری ماییتان لئ قه‌ده‌غه ده‌که‌ن.

لیره‌دا پتغه‌مبه‌ر ﷺ پتکه‌وه‌ی هینان، به‌لام له‌وئ په‌خنه‌ی له‌ وتاریژده‌که‌ گرتوه، لیره‌ش ده‌فه‌رموئ: (يَنْهَتَانِغُمَ) پتکه‌وه، خواو پتغه‌مبه‌ری ﷺ له‌ یه‌ک کرداردا هینان؟

وه‌لامه‌که‌ی نه‌وه‌یه:

هوکاری قه‌ده‌غه‌کردنی پتغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سه‌ره‌نشتکردنی بۆ وتاریژده‌که‌ نه‌وه‌یه، که‌ وای لئ یتیکه‌یشتوه له‌گه‌ل خوا‌دا یه‌کسانی بکات و بیخاته ناستی خوا‌وه، له‌گه‌ل خوا‌دا بیخاته ته‌رازوویه‌که‌وه، نه‌گه‌رنا له‌ نه‌سل‌دا ناپه‌وا نیه، چونکه‌ نه‌وه‌تا بۆ خو‌شی خواو پتغه‌مبه‌ری ﷺ خوا‌ی پتکه‌وه‌و له‌ یه‌ک کرداردا باس‌کردوون، که‌واته: پتغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ له‌وئ په‌خنه‌ی له‌و وتاریژده‌که‌ گرتوه، وای لئ حالیی بو‌وه، که‌ پتیی وایه پتغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ ناستی خوا‌دایه، که‌ به‌ ته‌نکید نه‌وه‌ وانیه‌و شیرکه‌و چه‌پامه.

(٢) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی برواتان هیناوه! نه‌مه‌ جاری پتتجه‌مه‌ له‌م سو‌وره‌ته‌ مو‌با‌ره‌که‌دا، نه‌م ته‌عبیره‌ بئ.

(٣) - ﴿سَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَلِيْمًا﴾، ئیوه‌ش سه‌لاق لیت‌ده‌ن (له‌ پتغه‌مبه‌ر ﷺ)، سه‌لامیشی لیت‌که‌ن به‌ سه‌لامتیی تیرو ته‌واو.

چۆنیەتی پێکەوه پەیوەست بوونی ئایەتەکان

لە بارەی چۆنیەتی پێکەوه پەیوەست بوونی ئایەتەکانەوه، ئەم پێنج خالە دەخەینە روو:

(١)- باسی سنووردانان بۆ موسولمانان، کە پێغەمبەری خوا ﷺ خۆی و خێزانی سەغلت نەکن.

(٢)- دواوی باسکردنی ریزو پلەو پێگەی هاوسەرائی بەرێزی پێغەمبەر ﷺ.

(٣)- ئنجا باسی مەحرەمەکانیان کراوه، تاكو سەغلت نەبن، لە مامەلەکردن لەگەڵ مەحرەمەکانیاندا.

(٤)- دواوی باسی قەدر و حورمەت و گەورەیی پێغەمبەر ﷺ لەلای خوا و فریشتەکانی، کراوه.

(٥)- پاشان باسی گەورەیی تاوانی ئەزیهتدانی پێغەمبەری خوا ﷺ کراوه، کە هەر کەسێک خواو پێغەمبەرەکی ﷺ ئەزیهت بدات، لە دنیاو دواپۆژدا، نەفرینیان لێدەکات و لە بەزەیی خۆی دووریان دەخاتەوهو، سزایەکی ریسواکەریشی بۆ داناون.

کورتیه باسیک له باره ی

صه لات و سه لام دان له سه ر پیغه مبه ری خوا ﷺ

تیمه نهم کورتیه باسه له ههوت ته وهردا ده خهینه پروو:

(۱) - مانای (صَلَاةٌ) و (سَلَامٌ):

أ- وشه ی (صَلَاةٌ):

بوخاری هیناویه تی: (عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ: قَالَ: «صَلَاةُ اللَّهِ عَلَيْهِ: ثَنَاءٌ عَلَيْهِ عِنْدَ الْمَلَائِكَةِ، وَصَلَاةُ الْمَلَائِكَةِ عَلَيْهِ: الدُّعَاءُ لَهُ»^(۱)).

(قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: يُصَلُّونَ: يُرْكَبُونَ، أَيْ: يَدْعُونَ بِالرَّكْعَةِ، وَبِالْجُمْلَةِ: فَالصَّلَاةُ تَكُونُ بِمَعْنَى التَّمَجِيدِ وَالْدُّعَاءِ وَالرَّحْمَةِ)^(۲).

واته: له نه بوو عالییه وه گپراوده ته وه که گوتوو یه تی: صه لات ی خوا له سه ر پیغه مبه ر ﷺ بریتیه: له مه دحکردن و پیداهه لدانی له لای فریشته کانی، به لام صه لات ی فریشته کان بریتیه: له داواکردنی مه دحی خواو چاک و پاککردنی خوا بو پیغه مبه ر ﷺ له خوا.

عه بدوللای کوپی عه بباس گوتوو یه تی: که ده فه رموی: (يُصَلُّونَ)، واته: داوا ی به ره که ت و پیزی بو له خوا ده که ن.

که واته: (صَلَاةٌ) به مانای شکو دارکردن و پارانه وه و به زه یی دیت، نه گه ر صه لات له خوا وه بی، واته: خوا به زه یی خوی، شکو دارکردنی خوی، چاک و پاککردنی

(۱) أخرجه البخاري في: «الصحیح» تعلیقاً: «الفتح» ۵۳۲ / ۸، كتاب التفسير، سورة الأحزاب.

(۲) محاسن التأويل: ج ۸، ص ۳۰۱، ۳۰۰.

خَوَّی، بُو یَغْمَبَر ۞ یان بُو پرواداران نُه نجام دِهدات، نُه گهر صِلات له فریشتانه وه بِن، واته: نِه وهی که خوا ده یکات له گهَل یَغْمَبَر ۞ پرواداراندا، له کاتی صِلات ناردنی دا بُو یان، فریشته کان نِه وه داوا ده کهن له خوا، نُه گهر له پرواداران وه بِن، دیسان ههر به مانای پارانه وه داواکردنی پیت و پیزو بهر ده کت و شکومندی به خوا وه، بُو یَغْمَبَر ۞.

(رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) گو تویی تی: (الصَّلَاةُ: الدُّعَاءُ وَالتَّوْبَةُ وَالتَّمَجُّدُ)، (صَلَاة) بریتیه: له پارانه وه پیت و پیزو شکودار کردن.

(ب) - وشه ی سه لام:

(السلام: السَّلَامَةُ مِنَ الْأَقَاتِ وَالْأَمْنِ وَالْخَيْرِ وَالصَّلَاحِ).

واته: وشه ی سه لام واته: بِن مزه پرتی و، بِن زیانی له دِردو گرفتاری به کان، ههروه ها دابینکردنی هیمنی و ناسایش و، چاک کردن.

که واته: که تيمه سه لام بُو یَغْمَبَر ۞ ده نیرین و ده لَین: (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) واته: ههم شکومندی و پیزو پایه بهرزی خوا بُو یَغْمَبَر ۞ داوا ده کهن، ههم سه لامه تی و، بِن مزه پرتی و، بِن زیانی له خوا پهروه دگار وهی بُو داوا ده کهن.

(۲) - حوکمی صِلات و سه لام ناردن بُو سهر پیغهمبر ۞:

(القرطبي) و (الشوكاني) له ته فسیره کانیان، نهم چهند دِیر دِین به شتویه که که زور و نیک ده چن، گو توییانه: [وَاخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ۞ فِي الصَّلَاةِ، فَأَلْزَمُوهُ عَلَيْهِ الْجَمْعُ وَالْجُمُوعُ الْكَثِيرُ: أَنَّ ذَلِكَ مِنْ سُنَنِ الصَّلَاةِ وَمُسْتَحَابَاتِهَا، قَالَ ابْنُ الْمُنْذِرِ: يُسْتَحَبُّ أَلَّا يُصَلِّيَ أَحَدٌ صَلَاةً إِلَّا صَلَّى فِيهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ۞، فَإِنْ تَرَكَ ذَلِكَ، تَارَكَ، فَصَلَاتُهُ مُجْزِئَةٌ فِي مَذَاهِبِ مَالِكٍ وَأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَشَفِئَانَ الثَّوْرِيِّ وَأَهْلِ الثَّقُوفَةِ مِنْ أَصْحَابِ الرَّأْيِ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ جُلِّ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَخِي عَنْ مَالِكٍ

وَسَفِيَانٌ أَتْنَهَا فِي التَّشْهُدِ الْآخِرِ مُسْتَحَبَّةٌ، وَأَنْ تَارِكُهَا فِي التَّشْهُدِ مُسِيءٌ، وَشَدُّ الشَّافِعِيِّ قَائِمٌ عَلَى تَارِكِهَا فِي الصَّلَاةِ الْإِعَادَةِ، وَأَوْجَبَ إِسْحَاقُ الْإِعَادَةَ مَعَ تَعْمُدِ تَرْكِهَا دُونَ النَّسِيَانِ^(۱).

دەئىن: زانايان ۛاجاييان ھەيە لە بارەى ھوكمى صەلاتدان لەسەر ۛيغەمبەر ﷺ لە نوێژدا، ئەوھى كە زۆربەى ھەر زۆريان و جەماوەرى زانايان لە سەرىنى، ئەوھەيە كە صەلاتدان لەسەر ۛيغەمبەر ﷺ لە نوێژدا لە سوننەتەكان و، شتە بە باشزانراوەكانى نوێژە، (ابْنُ الْمُظَرِّ) دەلى: وا پەسندە مەرووف ھىچ نوێژىك نەكات، مەگەر لە نوێژەكەيدا صەلات لەسەر ۛيغەمبەرى خوا ﷺ بدات، بەلام ئەگەر صەلاتدانى لەسەر ۛيغەمبەر ﷺ لە نوێژەكەيدا وازلەيىنا، ئەوھ نوێژەكەى وەبەردەكەوى، بەراى مالىك و خەلىكى مەدينەو سوفيانى سەورى خەلىكى كووفە [واتە: ئەبوو حەنەفەو ھاوولەكانى]، ھەروەھا ئەوھ قسەى زۆربەى ئەھلى زانستە.

ھەروەھا لە مالىك و لە سوفيانەوھ گىڤدراوەتەوھ كە لە تەحيياتى كۆتايى ھەر نوێژىكدا، صەلات ناردن بۆ ۛيغەمبەر ﷺ شتىكى باش و بە پەسند زانراوھ، كە سىك لە تەحيياتى كۆتاييدا صەلات نەئىرى بۆ ۛيغەمبەر ﷺ شتىكى خرابى كردوھ.

بەلام شافىعى ۛزىپەر بووھ لەو رايەو، بە ۛيوىستى داناوھ كە كە سىك صەلات لەسەر ۛيغەمبەر ﷺ لە نوێژدا وازلەيىنى، ۛيوىستە نوێژەكەى بگىرەتەوھ واتە: نوێژەكەى بەرناكەوى.

ئىسحاقىش گىڤرانەوھى نوێژەكەى كاتىك بە ۛيوىست زانىوھ، ئەگەر بە ئەنقەست بى، نەك بە ھوى لەبىرچوونەوھوھ، صەلاتى بۆ ۛيغەمبەر ﷺ نەناردبى.

ئەوھ بە نەسبەت صەلات ناردنەوھ لە نوێژدا بۆ ۛيغەمبەر ﷺ، بەلام ھەموويان لەسەر ئەوھ يەكدەنگن كە مەرووف لە تەمەنىدا، جارىك لەسەرى ۛيوىستە صەلات لەسەر ۛيغەمبەر ﷺ بدات.

لەو بارەووە کە سەڵواتدان لەسەر پێغەمبەر ﷺ خوا پەرستییه کی بەرزو
گەورەبەو، پاداشتیکی گەورە ی هەیه، وەك بەلگە، ئەم دوو فەرموودەیە دێنین:
(أ- پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي
حَيْثُمَا كُنْتُمْ) (آخرجه أبو داود: ۲۰۴۲، والبيهقي في شعب الإيمان: ۴۱۶۲، عن أبي هريرة ر.ه.،
وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واتە: گۆڕەكە ی من مەكەن بە جەژن (واتە: وەك چۆن جەژنان لە شوێنێك
كۆدەبنەو، ئاوا لە دەوری كۆبنەو، یان بە شیوەیەکی بەردەوام لە كاتانیکی
دیاریكراودا، بێن وەك چۆن جەژن لە رۆژانیکی دیاریكراودا دووبارە دەبێتەو،
هەرودەها سەڵواتم لێدەن، چونكە سەڵاتی تێو لە هەر جێیەك بن، پێمەگات.
(ب- هەرودەها پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (أَوَّلُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً)
(آخرجه الرمذي ۴۸۴، وقال: حسن غريب، وابن حبان: ۹۱۱، والبيهقي في شعب الإيمان:
۱۵۶۲، عن ابن مسعود ر.ه.، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واتە: نزیكترین (لە پێشترین) كەس لە پۆژی قیامەتدا، لە من، ئەو كەسە یە
كە زۆرترین سەڵاتی بۆ نارادووم.

(۳- چۆنیەتی سەڵواتدان لەسەر پێغەمبەر ﷺ لە نوێژدا:

یەك: بێژی سەڵوات ناردن، بە چەند شیوەیەك هاتو، كە لە خوارووە ئاماژەیان
پێدەكەین:

(أ- (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ،
وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ) (آخرجه
البخاري: ۳۳۷۱، ومسلم: ۴۰۶، عن كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ ر.ه.)).

واتە: ئە ی خوا یە! سەڵات لەسەر موحمەد بەدەو لەسەر شوێنكەوتووانی
موحمەد دو نزیكانی موحمەد (سەڵات) بەدە، وەك چۆن سەڵات داو لەسەر

شۈبھىگە ئوتتۇرا ئىبراھىم، بە دۇنيانى تۆ ستايىشكراوى و شكۆمەندى، ئەي خۇايە! بەرەكەت و پىز بۆ سەر موحەممەد بىئەرە، بۆ سەر شۈبھىگە ئوتتۇرا موحەممەد و نىزىكانى موحەممەد، ھەرۈەك چۆن بەرەكەت و پىز بۆ سەر شۈبھىگە ئوتتۇرا ئىبراھىم ناردە، بە دۇنيانى تۆ ستايىشكراوى شكۆدارى.

(ب) - (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ خَمِيدٌ مُجِيدٌ) (أخرجه البخاري: ٦٣٦٠، ومسلم: ٣٠٦، عن أبي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واتە: ئەي خۇايە! سەلەت لە موحەممەد بەدە لە ھاوسەرانى و، لە ۋەجەكەي، ۋەك چۆن سەلەت داۋە لە سەر شۈبھىگە ئوتتۇرا و نىزىكانى ئىبراھىم، ھەرۈەھا بەرەكەت و پىز لە سەر موحەممەد، ھاوسەرانى ۋەجەكەي بەدە (واتە: پۆلەكانى) ۋەك چۆن بەرەكەت و پىز بۆ سەر شۈبھىگە ئوتتۇرا ئىبراھىم ناردە، بە دۇنيانى تۆ ستايىشكراوى شكۆدارى.

دو: چۆنەيتى سەلامىش لە پىغەمبەر ﷺ بەمجۆرەيە: (السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) (أخرجه عبد الرزاق: ٣٠٦٥، وأحمد: ١٩٥٢٢، ومسلم: ٤٠٤)، كە لە (التحيات) دا ھەيە.

واتە: سەلام لە سەر تۆ ئەي پىغەمبەر! ھەرۈەھا بەزەيى و بەرەكەت و پىزەكانى خۇا بۆ سەر تۆ.

(E) - حوكمى سەلەت و سەلام ناردن بۆ جگە لە پىغەمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ):

(جمال الدين القاسمي) خاۋەنى (معاصر التاويل) لەو بارەۋە پوختەيەكى باش دېتى لە زانايانەۋە، دەلى: (وَأَمَّا الصَّلَاةُ عَلَى غَيْرِ الْأَنْبِيَاءِ، فَإِنَّ كَانَتْ عَلَى سَبِيلِ التَّبَعِيَّةِ كَمَا تَقَدَّمَ فِي الْحَدِيثِ: «اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ»،

فَهَذَا جَائِزٌ بِالْإِجْمَاعِ، وَإِنَّمَا وَقَعَ النِّزَاعُ فِيمَا إِذَا أَفْرَدَ غَيْرَ الْأَنْبِيَاءِ بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ، فَاجَازَهُ بَعْضُهُمْ وَاسْتَدَلُّوا بِهِذِهِ النُّصُوصُ: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ فِي الْأَحْزَابِ﴾ ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ ﴿الْبَقَرَةُ﴾ ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ ﴿التَّوْبَةُ﴾، والعِدِيثُ: إِذَا أَتَاهُ قَوْمٌ بِصَدَقَتِهِمْ قَالَ: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ»، فَأَتَاهُ أَبِي أَوْفَى بِصَدَقَتِهِ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَبِي أَوْفَى». وَكَرِهَهُ قَوْمٌ لِيَكُونَ الصَّلَاةُ هَذَا، صَارَ شِعَارًا لِلْأَنْبِيَاءِ إِذْ ذُكِرُوا، فَلَا يَلْحَقُ بِهِمْ غَيْرُهُمْ، فَلَا يُقَالُ: غُمِرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ، كَمَا لَا يُقَالُ: قَالَ مُحَمَّدٌ غَزًى وَجَلَّ، وَإِنْ كَانَ عَزِيزًا جَلِيلًا، لِيَكُونَ هَذَا مِنْ شِعَارِ ذِكْرِ اللَّهِ غَزًى وَجَلَّ، قَالَ ابْنُ الْحَجَرِ: إِنَّ ذَلِكَ وَقَعَ مِنَ الشَّارِعِ، وَلِصَاحِبِ الْحَقِّ أَنْ يَتَقَضَلَ مِنْ حَقِّهِ مَا شَاءَ، وَلَيْسَ لغيرِهِ أَنْ يَتَصَرَّفَ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَلَمْ يَثْبُتْ عَنْهُ إِذْنٌ فِي ذَلِكَ^(١).

(جمال الدين القاسمي) پوخته یه کی باشی رای زانایانی لهو باره وه دینتی، ده لئی: سه لات ناردن بو جگه له پیغمبه ران (علیهم الصلوة والسلام) نه گهر له گه له پیغمبه ران (علیهم الصلوة والسلام) و ویرای نه وان بن، وهك: (اللهم، صل علی محمد و آله و أزواجه و ذریته) خوابه سه لات بنیره سه ر موحه ممه دو پیغمبر شونکته و توتوانی و له هاوسه رانی، نه وه به یه کده نگیی زانایان دروسته و ره وایه، به لأم نه گهر سه ره به خو بن، را جیایی تنیدایه، (وهك بلئی: (علي صلي الله عليه، غمر صلي الله عليه))، نه وه کومه لئیک به ره وایان داناهو و نه م ده قانه یان به به لگه هیناونه وه:

أ- ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ فِي الْأَحْزَابِ﴾، خوا نه و که سه یه که خوئی و فریشته کانی سه لواتان لینه ده دن.

ب- ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ ﴿الْبَقَرَةُ﴾، له پهروه ردگار یانه وه سه لوات و بهزه بیان له سه ره.

(١) أخرجه البخاري: ١٤٣٦، ومسلم: ٢٥٤٤.

(٢) محاسن التأويل ج٨، ص: ٢٠٣.

دہیکہن، ھہ لہ کہ ھہر لہوہ دایہ، کہ تہ نیا بؤ نیمامہ کانیان دہیکہن، چونکہ نیمامہ کانیشیان بہس زانان، وک زانایانی دیکہی نیسلام، وک پٹشہ وایانی دیکہی نیسلام و ھہروہک وانن، یان شتیک لہوان سہرتہر، یاخود شتیک لہوان خوارترن، تہوانیش زانابوون وک زانایانی ٹوممہت و، جیاگردنہوہک یان داھتہراوو خراپہ، تہگہرنا تہوہی دیکہ تاکو پاددہیکہ پئی تیدہ چئی، ھہرچہندہ واباشترہ تہو شتانہی تابیت کراون، بہ پیغہمبہرانہوہ (عَلَيْهِمُ السَّلَام) ھہر بؤ وان بہ کاربہتہرتین، ھہروہک تہو وشانہی کہ تابیت دہکرتین بہ خواوہ ﷺ دہی ھہر بؤ خوا بہ کاربہتہرتین، ھہروہا تہو وشانہی تابیتہ تکران بہ ھاوہلانہوہ کہ دہگوتری: (رُضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ)، یان (رُضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ)، یان (رُضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ)، یان (رُضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا)، تہگہر بؤ جگہ لہ ھاوہلانیش بگوتری: خوا لئیان پازیبی، ھہر دروستہ، بہ لام مادام وک دروشمیکہ بؤ ھاوہلان، واباشہ تہوہ تہنیا بؤ تہوان بہ کاربی و بہ زانایانی دیکہ بگوتری: (خوا لئیان خوْشِب)، خوا پلہیان بہرز بکاتہوہ، یان: خوا پووحی پاک بکات، یان خوا لئی بیووری ...ھتہ.

0- و ا باشہ صہلات و سہلام کؤبکرتنہوہ بؤ پیغہمبہر ﷺ:

(النُّوَوِيُّ) پدحمہتی خوای لیبی گوتوویہتی: (إِذَا صَلَّى عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَلْيَجْمَعْ بَيْنَ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ، فَلَا يَفْتَصِّرُ عَلَى أَحَدِهِمَا، فَلَا يَقُولُ: صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ فَقَطْ. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَهَذَا الَّذِي قَالَ، مُتَنَزَّعٌ مِنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (١٤٠).

واتہ: (کہ سیک) کاتیک صہلات لہ پیغہمبہردا ﷺ، با صہلات و سہلام پیکہوہ کؤ بکاتہوہ، تہنیا یہ کیکیان بہ کارنہہینتی، بؤ وینہ نہلن: (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ) خوا صہلات لیبدا بہ تہنیا، ھہروہا نہشلی: (عَلَيْهِ السَّلَام) بہ تہنیا سہلامی لیبی، بہ لکو بلن: (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم).

(اِنَّ كُنَّی) گوتوویه تی: نه وهی گوتوویه تی، له م نایه ته موباره که ودریگرتوه، که خوا صه لات و سه لامی بو پیغه مبه ر ﷺ کوکردوونه وه.

(۶) - حیکمه تی صه لات و سه لام ناردنی ئیمه بو پیغه مبه ر ﷺ:

له و باره وه (فخرالدین الرازی) له تهفسیره که ی خویدا، که هه م به (التفسیر الکبیر)^(۱) و هه م به (مفاتیح الغیب) یش ناوداره، ده لئ:

(إِذَا صَلَّى اللَّهُ وَمَلَأَ كُتُبَهُ عَلَيْهِ، فَأَيُّ حَاجَةٍ إِلَى صَلَاتِنَا؟ نَقُولُ: الصَّلَاةُ عَلَيْهِ لَيْسَ لِحَاجَتِهِ إِلَيْهَا، وَإِلَّا فَلَا حَاجَةَ إِلَى صَلَاةِ الْمَلَائِكَةِ مَعَ صَلَاةِ اللَّهِ عَلَيْهِ، وَإِنَّمَا هُوَ لِإِظْهَارِ تَعْظِيمِهِ، كَمَا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْجَبَ عَلَيْنَا ذِكْرَ نَفْسِهِ، وَلَا حَاجَةَ لَهُ إِلَيْهِ، وَإِنَّمَا هُوَ لِإِظْهَارِ تَعْظِيمِهِ مِنَّا، شَفَقَةً عَلَيْنَا، لِيُبَيِّنَا عَلَيْهِ، وَلِهَذَا، قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا»^(۲).

(فخرالدین الرازی) په حمه تی خوای لیبت، له تهفسیره که یدا جار جار هه ندی پرسیارو نیشکال ده ورووژیتنی، که شتی به جین، دواییش به خوای وه لمان ده داته وه و نیشکاله که لاده بات.

ده لئ: نه گهر پرسیار بکری: نایا کاتیک که خوا و فریشته کانی صه لات ده نیرن بو پیغه مبه ر ﷺ، چ پتویستییه ک هه به به صه لاتی ئیمه بو؟ ده لئ: ئیمه ش ده لئین: صه لاتدانی ئیمه بو سه ر پیغه مبه ر ﷺ له بهر نه وه نیه که پیغه مبه ری خوا پتویستی پییه تی! نه گهر نا له دوا ی صه لاتی خوا له سه ر پیغه مبه ر ﷺ، پتویستی به صه لاتی فریشتانیش ناکات، به لکو صه لاتدانی ئیمه له سه ر پیغه مبه ر ﷺ (واته: صه لات و سه لام ناردمان بو)، بو ده رخستنی به مه زنگرتیه تی، هه روه ک چو ن خوای بهرز له سه ری پتویست کردوین، یادی بکه ین و باسی بکه ین، له حالیکدا که خوا پتویستی به باسکردن و یادکردنی ئیمه نیه، به لام

(۱) ج ۲۵، ص ۱۹۸، ۱۹۹.

(۲) أخرجه مسلم: ۸۷۵، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا.

بۆیە لەسەری پێویست کردووین، یادی بکەین، تاكو به مهزنگرتنی تیمه بو خوا، ناشکرا بکری، ئەوەش بەزەیی خوایه بەرامبەر بە تیمه، تاكو پاداشتمان بداتەوه، هەر بۆیەش لە فەرماشتی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه: (مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا)، واتە: هەر کەسێک یەك سه لاتم بو بنیتری، خوا به هۆی ئەو سه لاتەوه، ده (۱۰) جار سه لاتی لیده دات.

شایانی باسیشه: که هەر لهم سوورەتی (الاحزاب) دا، وهك پيشتر باسمان کرد، خوا ﷻ فەرموویهتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ﴿١١﴾ وَسَيُحِبُّهُ كِبَرُكُمْ وَأَصْلًا ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿١٣﴾﴾ (الاحزاب).

واتە: ئەي ئەوانەي پرواتان هیناوه! به یادکردنیکی زۆر یادی خوا بکەن، و، به یانیان و ئیواران به پاكی بگرن، خوا ئەو زاتەیه که خۆی و فریشتەکانی سه لاتان لیده ده، سه لاتان بو ده تیرن، تاكو له تاریکیان ده رتان بێنن به رهو پروناکیی و، خوا به رامبەر به برواداران به به زەییه، به خشندهیه.

ئەنجا پیغه مبهردا ﷺ ده فەرمووی: هەر کەسێک سه لاتیک له من بدات خوا به هۆی ئەو سه لاتەوه، ده سه لاتی لیده دا، هەر کەسێکیش خوا سه لاتی لێدا به پیتی نایه ته که ی سوورەتی (الاحزاب)، ئەوه خوا له تاریکیان به هۆی سه لاتی خۆی و فریشتەکانه وه دەری دێنی به رهو پۆشنایی.

که واتە: سه لاتدانی تیمه لەسەر پیغه مبهردا ﷺ، ده بێته هۆی سه لاتدانی خوا لەسەر تیمه، ههروهها هی فریشتەکانی و، ئەوەش ده بێته هۆی ئەوه ی تیمه له تاریکیان بێنه ده، به رهو پۆشنایی: ﴿لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، که بێگومان ئەو تاریکیانە و لی ده رچوونیان به رهو پروناکیی، ههم بوازی بووناسیی ده گرنه وه، بووناسیی که مرووف بزانی کتیه؟ ئەم گەردوونه چییه؟ سه ره تایی و کو تایی و حیکمه تی؟ خاوه نی ئەم گەردوونه کتیه؟ ئەرکی ئەو مرووفه چییه؟ بووناسیی هه موو ئەوانه ده گریته وه.

که له راستیدا نەبوونی بووناسیەکی راست و دروست، تاریکیەو، هەبوونی بووناسیەکی راست و دروست، رۆشناییە.

پاشان ئیمان و عەقیدە، نەبوونی ئیمان و عەقیدەکی راست و دروست، بەرانبەر بە: خواو فریشتەکانی و کتیبەکانی و پیغمبەرانی (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) و پۆزی دوازی، تاریکییە، بەپیچەوانەوێش: هەبوونی ئیمان و عەقیدەیکە راست و دروست و ساغ، پووناکییە.

پاشان پەرستشەکان، دوازی پەوشت و ناکارەکان، دوازی پێکخستنی باری کەسیتی، دوازی ئەدەب و پەوشتە کۆمەڵایەتیەکان، دوازی ئیدارەدانی کۆمەڵگا، حوکم و سیاسەت، بازرگانیی، ئابووری، کاتیک شەریعەتی خوا حاکم نابێ، لە هەموو ئەو پووانەو، تاریکیی پەیدادەبن، سەتم و لادان و چینیەتی و قیری و پیری، پەیدادەبێ، کاتی شەریعەتی خواش وڵات پۆشن دەکاتەو، دڵ و دەروونی مەوۆ پۆشن دەکاتەو، هەم مەوۆ لە خودی خۆیدا رۆشنایی بۆ پەیدادەبێ، عەقڵی، دڵی، جەستە، لە چوارچێوەی مەل و خێزانی دا، هەم لە هەلسوکەوتەکانی لەگەڵ دەوروبەری و لەگەڵ کۆمەڵگایدا، رۆشنایی بۆ پەیدادەبێ، کەواتە: سەلاتدانی تیمە لەسەر پیغمبەر ﷺ، خۆمان زیاتر لێی بەهرەمەند دەبین بە تەئکید.

بەلام من لەگەڵ ئەو قسەیکە (فخرالدین الرازی) دانیم، کە پیغمبەر ﷺ سەلاتی تیمە هیچ سوودی پێناگەیەنێ، ئەو وانیە، بەلکو سەلاتی تیمە لەسەر پیغمبەری خوا ﷺ دەبێتە هۆی ئەو، کە پلەو پایە بەرزتر بێ، بەلێ بە تەئکید ئەو پلەو پایە هەر بەرزە، ئەو تیمەین بە هۆی سەلاتدان لەسەر پیغمبەر ﷺ زیاتر بەهرەمەند دەبین، کە ئەو هەم ئەرکیکی سەرشامانە بەرامبەر بەوی جێبەجێ دەکەین، وەک وەفاداریەک، هەم بەندایەتیەک بە خوا جێبەجێ دەکەین، هەم خۆشمان بەهرەمەند دەبین لەو سەلات ناردن و سەلام ناردنە بۆ پیغمبەر ﷺ، کە بە هۆی ئەووە، خوا لە تاریکییان دەرمان دێنێ بەرەو رۆشنایی.

(۷) - وهلامی پرسیاریک:

بؤچی خوا ﷺ فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ٥٨، بؤچی سهلامی تایهت کردوه به پرواداران وهو، بؤ خوئی و فریشته کافی بهس باسی سه لاتی کردوه؟

(جمال الدین القاسمی^(۱))، سئ وهلامی هیتاون بؤ نهو پرسیاره، که نهوانه ن:

(۱) - (مِنَ الْإِحْبَابِ، فَخُذْ «عَلَيْهِ» مِنْ أَحَدِهِمَا، وَ«الْمَصْدَرُ» مِنَ الْآخِرِ): ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾، واته: نهمه (إِحْبَابِ) ه، که بریتیه لهودی: له شونتیک شتیک دهقرتتیری و، له شوتنه کهی دیکه ش شتیک دیکه دهقرتتیری، له شونتیک شتیک ههیهو، له شوتنه کهی دیکه نهیه، نهودی نهوی، قهره بووی نهولا دهکاتهوه، لیره دا که دهفرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾، واته: به دلنایی خواو فریشته کافی سه لاتی له سهر پیغه مبه ر ﷺ دهدهن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾، (وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) ته نیا له هی دووه میاندا هاتوه: ﴿تَسْلِيمًا﴾، چاوک (مصدر) هو، بؤ زیاتر جه ختکردنه وهیه، ههروه ها (يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ) ته نیا له رسته ی به که میان دا هاتوه.

که واته: نهودی له هی دووه مدا هاتوه بؤ به که میشه و، نهودی له به که میشدا هاتوه بؤ دووه میشه، هه رو دک نهو سه لامهش که له هی دووه مدا هاتوه، واته: خواو فریشته کانیشی هه ر سه لام بؤ پیغه مبه ر ﷺ ده نیرن.

(۲) - (السَّلَامُ لَكُمْ مَقْتَبَانِ: التَّحِيَّةُ وَالْإِنْقِيَادُ، فَأَمَرَ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ لَصِحَّتِهِمَا مِنْهُمْ، وَاللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ لَا يَجُوزُ مِنْهُمْ الْإِنْقِيَادُ، فَلَمْ يَضْفَ إِلَيْهِمْ، دَفْعًا لِلإِيْهَامِ).

واته: سه لام دوو واتای ههیه: سه لاو کردن له گه ل بؤ ملکه چ بوون، بؤیه پرواداران فهرمانیان پیگراوه به سه لام کردن، چونکه هه ردو وکیان له پرواداران دهوه شینه وه، هه م سه لاو کردن له پیغه مبه ر ﷺ هه م ملکه چکردنی نیمانداران

بۆ پیغمبەر ﷺ بۆ فه رمانه کانی، به لام خواو فریشته کانی به لئی سلّاوکردنیان له پیغمبەر ﷺ لئی ده وه شیته وه، به لام ملکه چ بوونیان بۆ پیغمبەر ﷺ لئی ناوه شیته وه، بۆیه پالنه دراوه ته لایان، تا کو نه وه همه بهر په رچ بدرتته وه.

(۳) - (أَنَّ السَّلَامَ تَسْلِيْمَهُ عَمَّا يُؤْذِيهِ، فَلَمَّا جَاءَتْ هَذِهِ الْآيَةُ عَقِيبَ ذِكْرِ مَا يُؤْذِي النَّبِيَّ ﷺ، وَالْأَذْيَةُ إِنَّمَا هِيَ مِنَ الْبَشَرِ وَقَدْ صَدَرَتْ مِنْهُمْ، فَتَنَاسَبَ التَّخْصِصُ بِهِمْ وَالتَّأْكِيدُ).

واته: سه لام بریتیه: له سه لامه تکردنی پیغمبەر ﷺ له شتیک که ئازاری پیگه یاندبئی، ئنجا له بهر نه وه ی ئه م ئایه ته له دوا ی نه وه هاوه، که باسی ئازاردانی پیغمبهره ﷺ، ئازاریش له به شه رانه وه ده بئی بۆ پیغمبهر ﷺ و ئازاردانه که شیان لیوه ده رچووه، بۆیه گونجاو بووه، که نه وه سه لام ناردنه تایه ت بکری به پروادارانه وه، جه ختیشی لی بکرتته وه، که نه ی ئیماندارینه! هه میشه ئیوه، سه لام و سلّاو پیزو حورمه ت و، بئی ئازاریی بۆ پیغمبهری خوا ﷺ بنیرن، ئاکا شتان لیبی، به هیچ شیوه یه ک له ئیوه وه ئازارو بیزار کردن و ناره حه تییه کی پئی نه گات.

مەسەلەى چۈرەم و كۆتايى:

باسى ئەو ە كە ئازاردەرانى خواو پىغەمبەرەكەى، خوا ﷺ لە دنياو دوارۇژدا نەفرىيان لىدەكات و، ئازارىكى پىسواكەرى بۇ داناون، ئازاردەرانى بە ناھەق و بى پاساوى پروادارانىش، گوناھى بوختان و تاواتىكى ئاشكرا ھەلدەگرن:

خوادەفرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾

شىكردنەوھى ئەم دوو ئايەتە، لە شەش برگەدا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، بە دلىيائى ئەوانەى ئازارى خواو پىغەمبەرەكەى ﷺ دەدەن، ئازاردەرانى خوا، بەو واتايە كە شتىك دەللىن و دەكەن، خوا پىنى ناخوش بى، ئىنجا خوا ﷺ بەچى ئازاردەردى؟ بۇ وىتە لەم فەرمودەدا ھاتو: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرَاهُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَشْتُمُنِي ابْنُ آدَمَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَشْتُمَنِي، وَيُكَذِّبُنِي وَمَا يَنْبَغِي لَهُ، أَمَا شَتْمُهُ، فَقَوْلُهُ: إِنَّ لِي وَلَدًا، وَأَمَا تَكْذِيبُهُ، فَقَوْلُهُ: لَيْسَ يُعِيدُنِي كَمَا بَدَأَنِي) (أخرجه أحمد: ۹۱۰۳، والبخاري: ۳۰۲۱، والنسائي: ۲۰۷۸)، واتە: پىغەمبەر پىم وايە فەرمووى: خواى بەرز فەرمووى: ئادەمزاد قسەم پى دەللى و بوشى نىە قسەم پى بللى و، بە درۆى دانام و بوى نەبوو بە درۆم دابنى، قسە پىگوتنەكەى ئەودە كە مەن پۆلەم ھەيەو، بە درۆ دانانەكەشى، ئەو قسەيەتى كە دەللى: خوا زىندووم ناكاتەو ەك دروستى كردووم!

ئازاردەرانى پىغەمبەرىش ﷺ بەو دەبى كە تانەى لىيدىرى و، نكوولسى لىيكىرى، ھەرۈھالە بارەى كەس و كارو مال و خىزانى، يان ھاوەللى، يان مىراتكرانى و شوئىنكەوتووانى، بە گشتى قسەى ئاشايست بكىرى، پىغەمبەر ﷺ بەو ئازار دەچىژى و ناپرەھەت دەبى، خوا دەفرموى: ئەوانەى ئازارى خواو پىغەمبەرەكەى ﷺ دەدەن.

(۲) - ﴿لَمَنَّهُمْ اِنَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، خوا لە دۇنياو دۇاۋۇدا نەفرىنى لىكردوون، وشەي (لَعَن) بريتە لە دوورخستنهو لە بەزەيى و، رىساوكرند و سووكايەتتى پىكردى باباى نەفرىن لىكراو، خوا لە دۇنياو دۇاۋۇدا نەفرىنى لىكردوون.

(۳) - ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾، سزايەكى رىساوكرى بۇ داناون، ھەم سزاو نازارەو، ھەم رىساوكرەو زەبوونكەرىشە، سزاو نازارە بۇ جەستە، رىساوكرە بۇ ۋووح، ئىجا لەبەر ئەوۋى ئەوانەي نازارى خوا دەدەن و، نازارى پىغەمبەر ﷺ دەدەن، بەو واتايە كە شتىك دەكەن خوا پىتى ناخۇشە، يان شتىك دەلەن، خوا پىتى ناخۇشەو، شتىك بەرانبەر بە پىغەمبەر ﷺ دەكەن، يان دەلەن كە پىغەمبەرى خوا ﷺ پىتى بىزارىن و نارەحەت بى، لەبەرئەوۋى ئەوانە مەبەستىانە: شكۆو پلەوۋپايەى بەرزى بىن وىنەى خوا، ياخود شكۆو پايەى پىغەمبەرى خوا ﷺ دابەزىنن، خوا ﷺ نازارىكى رىساوكرەو زەبوونكەرى وايان بۇ دادەننى، كە ئەوان زەبوون و بچووك و نابەرچاو بىن.

(۴) - ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذِرُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ھەروەھا كەسانىكىش كە پياوانى بېروادارو ئافرەتانى بېروادار، نازار دەدەن، بە ھەرشىۋەيەك لە شىۋەكان، بە قسە، بە كردهو.

(۵) - ﴿يَغْيِرَ مَا آكْتَسَبُوا﴾، بەبى ئەوۋى شتىكى خراپيان كىردىن، (يَغْيِرَ مَا عَمِلُوا) بەبى ئەوۋى شتىكىان ئەنجام دابى، واتە: لە خۇرا بوختانيان بۇ ھەلدەبەستى و شتىكىان پالەدەنە لا، كە نەيانكردو.

(۶) - ﴿فَقَدْ أَحْصَيْنَاهُ إِنَّمَا تُحِيتًا﴾، ئەوۋە بە دۇنيايى ئەوانە بوختانىكىان ھەلگرتو، ھەروەھا گوناھىكى ئاشكراش.

(اي: كَلِّفُوا أَنْفُسَهُمْ جَهْلًا) واتە: بارىكىان خستۆتە سەرشانى خۇيان كە بارى بوختانە.

﴿وَأِنَّمَا تُحِيتًا﴾، ھەروەھا گوناھىكى ئاشكراشيان ھەلگرتوۋە لە كۆليان ناو، ئەمە ۋەك نايەتەكەى سوورەتى (النساء) وايە، كە خوا دەفەرموۋى: ﴿وَمَنْ

يَكْسِبُ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِي بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٣﴾. واتە: ھەر كەسك گوناھتەك، يان تاوانتەك و دەست بێنن، دوایی بابایەكی بێ گوناھى بێ تۆمەتبار بكت، ئەو بە دلبایی بوختانیكی مەزن و گوناھێكی ناشكرای ھەلگرتووە.

بۆیە بوختان ناوی لێنراوە: (بەتان): (لأنه يُبْهَتُّ سَامِعُهُ)، چونكە ئەوێ كە ببیستت، پێی سەراسام دەبێ، پێی سەراسیمە دەبێ و زۆر ناپەحەت دەبێ، بوختان بریتیه: لەو كە شتێك پالبدێرتە لای كەسێك، ئەو كەسە ئەو شتێ كە گرتبێ.

دەرباردی (غیبة) پرسیار كراوە لە پێغمەبەری خوا ﷺ ئەویش پێناسەى ئەویش و ھى بوختانیشى كردووە: (قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْغَيْبَةُ؟ قَالَ: «ذِكْرُ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»، قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ، فَقَدْ اغْتَابْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ بَهْتَهُ»} (أخرجه أحمد: ٨٩٧٣، ومسلم: ٢٥٨٩، وأبو داود: ٤٨٧٤).

واتە: گوترا: ئەى پێغمەبەرى خوا! غەیبەت چییە؟ فەرمووی: بە شێوەیەك باسی بڕایەكەت بكەى كە پێى ناخۆش بێ، (پاشملە بە خراپە باسكردن)، گوترا: ئەدى ئەگەر ئەو بڕایەى كە باسى دەكەم بە خراپە، ئەو سیفەتەى تێدابێ، (ئایا ھەر غەیبەتە؟)، فەرمووی: ئەگەر ئەو سیفەتە (خراپەى كە تۆ باسى دەكەى، كە ئەگەر پێى بگاتەووە پێى ناخۆش بێ) سیفەتەكەى تێدابوو، ئەو غەیبەتە، بەلام ئەگەر سیفەتەكەى تێدا نەبێ، ئەو بوختانت بۆ كردووە (واتە: شتێك پێ ھەلبەستو، كە ئەو سیفەتەى تێدانیە).

چونكە غەیبەت ئەو دیە، كەسەكە سیفەتە خراپەكەى تێدابێ، كە باسى دەكەى، بەلام بوختان ئەو دیە كە ئەو سیفەتە خراپەى ھەر تێدا نەبێ و تۆ بۆى ھەلبەستى، كە ئەو گوناھەكەى بە تەنكید زیاترە لە غەیبەت كردن.

خو بە لوتف و كەرەمى خۆى يارمەتيمان بدات، وهك پئويست پئزو حورمەتى پئغەمبەرى خوا ﷺ بگريىن و، هەميشە صەلات و سەلامى بۆ بئيرين و، شتېك نەئيين و نەكەين كە پئغەمبەرى خوا ﷺ پئى نارەحەت بئى، پئى بئزاربئى، چ لە بارەى خۆيەوه، چ لە بارەى هاوسەرانى بە پئزيەوه، دايكانى بپرواداران، چ لە بارەى وهچەو پۆلەكانبەوه، چ لە بارەى هاوہالانى بە پئزيەوه، چ لە بارەى زانايانى جئئشين و جئگرييەوه، چ لە بارەى ئۆممەتەكەيەوه، لە بارەى شوئىنكەوتووانى دانستەو تايبەتبيەوه (آل محمد)، واتە: شوئىنكەوتووانى دانستەو تايبەتى، بەلام (أهل البيت)، واتە: هاوسەرانى بە پئزى پئغەمبەر ﷺ، چونكە ئن زياتر لە مالدايە (أهل البيت)، بە پلەى يەكەم ئن و هاوسەر دەگريئەوه، بەلام جارى واش ھەيە كە خزمان و ئەوانەى كە لە چوارچئوہى خئزاندان، ئەوانيش دەگريئەوه، لە كوران و كچان و نەوانى ديكە.

خو بە بەزەيى و كەرەمى خۆى، وامان لئيكات خۆمان بپارئيزين لە نازاردانى پياوانى بپروادارو ئافرەتانى بپروادار، بەلكو لە نازاردانى ھەر كەسيك بە ناھەقى، كە بيگومان ئەوہ بارئىكى قورسە، ھەر كەسيك نازارى مسولمانان بدات، نازارى خەلك بدات، بارئىكى قورسە، كۆئىكى گران لە كۆلى خۆى دەئى بۆ قيامەت، خوا لەو كۆلە گرانبەمانبارئىزى و، دل و سينەمان بەرانبەر بە ھەموو كەس ساغ و ساف بكات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی هه‌شتم ❖

پیناسه‌ی نهم ده‌رسه

نهم ده‌رسه‌مان چوار (۴) نایه‌ت ده‌گریته‌ خۆی، نایه‌ته‌کانی: (۵۹ - ۶۲)، له نایه‌تی یه‌که‌میاندا خوا‌فرمان به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، که نامۆزگاریی هاوسه‌رانی و، که‌چانی و، نافرته‌تانی به‌رودار بکات، که خۆیان دابپۆشن و کۆلوانه‌و ده‌سمال و چارشپۆه‌کانیان له خۆیان‌وه‌هه‌پیچن، تاکو بناسرین که‌خواه‌نی هه‌یاو حورمه‌تن و، ته‌ماعیان تی نه‌کری و، نازارنه‌درین له لایه‌ن که‌سانی دڤنه‌خۆشه‌وه‌.

له سێ نایه‌ته‌که‌ی دیکه‌شدا، خوا هه‌ره‌شه‌ی توند له مونا‌فیک و دڤنه‌خۆش و پرپیاگه‌نده‌چییه‌کانی نیتو شاری مه‌دینه ده‌کات، که نه‌گه‌ر ده‌ست له خراپه‌کاریی هه‌نه‌گرن، پیغه‌مبه‌ریان ﷺ لی هانده‌دات، خوا بۆ خۆشی نه‌فرینان لی ده‌کات و، له هه‌ر جیه‌ک به‌ر په‌ل بکه‌ون له کاتی جه‌نگدا، ده‌گیرین و ده‌کوژین، به‌پیی یاسای چه‌سپاوی خواش له ژبانی گه‌لانی رابردوودا، کۆمه‌لگا ده‌بی پاکسازی بکری، له‌و که‌سانه‌ی که وه‌ک بزارو گیاکه‌له‌وان، ده‌ردو نازارو نا‌ره‌ه‌تی تییدا بلۆ ده‌که‌نه‌وه‌.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيزِهِنَّ ذَٰلِكَ
أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرِفْنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ وَكَاتَ اللَّهُ عَفْوَراً رَّحِيماً ﴿٦١﴾ لَّيْنٌ لِّرَبِّهِنَّ الْمُتَّقُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُحَاوِرُونَكَ فِيهَا
إِلَّا قَلِيلاً ﴿٦٢﴾ الْمُؤْمِنِينَ آتَيْنَا ثَقُفَاتٍ أُخْذُوا وَقَتِلُوا نَفْسِيلاً ﴿٦٣﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلاً ﴿٦٤﴾

مانای دهقاو دهقى نایه تەکان

ئەي پىغەمبەر! بە ھاوسەرەکانت و کچەکانت و ئافرەتانی بېرواداران بلى: با چارشىوو (كۆلوان) ەكانيان لە خوڤان وەنيزىك بخەن (لە خوڤانيانەو ە پيچن)، ئەو ە نيزىكتە بناسرىن، كە (بە ھەياو حورمەتن و) سەرەنجام (تەماعيان تينەكرى و) بىزارنەكرىن بە قسەو رەفتارى ناشايست، خواش ھەردەم لىبور دەي بە بەزەيى بوو ە^{٥١} بە دلىيايى ئەگەر موناقيقەكان و ئەوانەي نەخۆشىي لە دلەكانياندا ھەيەو، بلاكەرەو ەكاني ھەوالى درۆو خراپ، دەست ھەلنەگرن (لە قسەو رەفتارەكانيان) تۆيان لى ھاندەدەين، دوايى كەمىك لە (كات) نەبى لەوئ (مەدينە)دا، لە نيزىكتەو ە نابن (واتە: ھاوشارييت نابن) ە فرين لىكراوانە (بە دوورخرانەو ە لە بەزەيى خوا، شار بەدەردەكرىن)، نجا (دواي سەنگەرگرتيان لە دژى مسولمانان) لە ھەر كوتىيەك بەرپەل بكەون، دەگيرىن و بە خەستىي دەكوژرىن ە^{٥٢} (نا ئەو ە) ياساي خوايە لەوانەدا كە پيشتر رابردوون و، ھەرگيزىش گۆرانكارىيت بۆ ياساي خوا چنگ ناكەوئ ە^{٥٣} }.

شيكردنەو ەي ھەندى لە وشەكان

(يُذْنِبُ): (الْإِذْنَاءُ: التَّفْرِيبُ، وَهُوَ كِتَابَةٌ عَنِ الْبُؤْسِ وَالْوُضْعِ، أَي: يَضَعُ عَنْهُمْ جَلَابِيَهُمْ)، (إِذْنَاءُ) واتە: نيزىكخستەو ە، كە كىنايەيە بۆ پۆشين و دانانى شتىك، واتە: ئەوانەي كە جىلابا ەكانيان دەپۆشن.

(جَلَبِيَهُنَّ): (الْجَلَابِيَةُ: جَمْعُ جِلْبَابٍ، وَجِلْبَابٌ وَهُوَ قُبُوبٌ أَصْغَرُ مِنَ الرِّدَاءِ وَأَكْبَرُ مِنَ الْخِمَارِ وَالْقَتَاعِ)، (جِلْبَاب) كە بە (جَلَابِيَةُ) كۆدەكرىتەو ە، (جِلْبَابٌ وَجِلْبَابٌ) پۆشاكىكە گچكەترە لە كراس، واتە: ئەو ەي كە سەرتاپا جەستە دادەپۆشى،

گەۋرە تىرىشە لە سەرپۇش و لە چەك و، لە بالاپۇشى سەرتاسەرىش گەچكە تەرد، لە كوردەۋارىي دا چارشىۋى پى دەلەين، كۆلۈنەي پى دەلەين، دەسمالى پى دەلەين، ئەۋە كە ئافرەت بەسەرى خۇيدا دەدات و ئاۋشان و پىشتىشى دەگىرى.

(وَالْمُرْجُفُونَ): (الْإِنْشَاءُ: إِشَاعَةُ الْأَخْبَارِ الْكَاذِبَةِ وَالْمُسَيِّئَةِ لِأَصْحَابِهَا)، (إِنْشَاءُ) بىرىتە لە بىلا كوردەۋەي ھەۋالى درۆۋ، زىانگەيىنن بە ھاۋەلە كاتى، (مُرْجِفُونَ) كەسەنكە كە ئەۋە دەكات واتە: پروپاگەندەچىيانى خراپ.

(لِنُفِرَنَّكَ بِهِمْ): واتە: تۆيان لى ھاندەدەين، (الْإِغْرَاءُ: الْغَتُّ وَالتَّغْرِيطُ عَلَى فَعْلٍ، أَي: نُفِرْنَا بِكَ بِغُفْوَتِهِمْ)، (إِغْرَاءُ) بىرىتە لە ھاندان و تىز كوردن لەسەر شىتەك، واتە: تۆ ھاندەدەين لەسەر سزادانىان.

(لَا يُجَاوِزُونَكَ): (لَا يُسَاكِنُونَكَ، لَا يَكُونُونَ بِالقُرْبِ مِنْكَ)، واتە: لە گەل تۆدا لە ھەدىنە نىشتەجى ئابىن و، لە نىزىك تۆۋە ئابىن، ھاۋشارىيت ئابىن.

(تُفْمَرًا): (التَّقْفُ: الظَّفَرُ وَالْعُزْرُ عَلَى الْعَدُوِّ بِذُونِ قَصْدٍ)، (تَقْفُ) بىرىتە لەۋە كە مەۋۇف دوزمىنى لى ھەلەكەۋى، بى ئەۋەي مەبەستى بوۋى، لە شۋىتىك لى ھەلەكەۋى و بەرپەلى بىكەۋى.

ھاناي گىشتىي ئايەتەكان

لە بىژەي ئايەتەكاندا، ھەروەھا لە سىياقىان دا، دىيارە كە كەسانىكى خراپەكار لە شارى مەدىنەدا بوون، كاتى خۇي، خۋاي كارزان بۇ ئەۋ كاتەو بۇ تىكرىرى مەۋقايەتىي بە گىشتىي پەررۋىنىكى داناۋە، لەبەردەم خراپەكارىياندا، كە ئەۋ چۈار ئايەتە موبارەكە باسى دكەن، سەرەتا خوا ﷻ دەدەرمەۋى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، ئەي پىتەمبەر ﷺ! ئەمە جارى پىنچەم و كۆتايىيە، لەم سوۋرەتەدا كە خوا بە: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، موھەممەد پىتەمبەرى كۆتايىي ﷺ خۇي بدوئى، ﴿قُلْ لَا زَوْجَ لَكَ وَبَنَاتُكَ

وَنَسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ بِهِ هَاوَسَهُرَهُ كَانَتْ وَ كَچە كَانَتْ وَ بە ئافرەتانی پروادار، بفرمىو: ﴿يُدْنِيكَ عَلَيْهِنَ مِنْ حَلِيْبِهِنَّ﴾ ۖ با جىلبابه كانيان له خۇيان وه نيزيك بخەن، واتە: كۆلۈنەو دەسمالە كانيان له خۇيانەو بېتچەن، ﴿ذَلِكَ أَذَقَ أَنْ يُعْرِفَ فَلَا يُؤْذَنَ﴾ ۖ ئا ئەو نيزىكتە بۇ ئەوئى بناسرىن و ئازارنەدرىن، واتە: بناسرىن كە بە حەياو حورمەتن، تەماعيان تېنە كرى له لايەن كەسانى دلنە خۇشەو و قسەو توانىج و پلاريان پى نه گوترى، يان بە شېوئەك له شېوئەكان مامەلەيان لەگەلدا نە كرى، كە بېتتە مايە ئازارو بېزاربوونيان، چونكە ئافرەتەك كە پۇشتەو پەرداخە، بە حەياو حورمەتە، پياوان لىي دەسلەمنەو، پياوان تەماعى لى ناكەن، بەلام ئافرەتەك وەك گۆشتى قەساب خۇي بخاتە گۆرى، مېنيانەتسى له خۇيدا بەرجەستە بكات، له جياقى مەروفايەتسى، بە تەكيد تەماعى تېدە كرى، بەلكو مەبەستىشى ھەر ئەوئەو بە زمانى حال بە خەلك دەلى: تەماشام بكەن، داخۇ ئەندامەكانم چۆن؟! ئەوئەش حېكمەتى پۇشتەو پەرداخ بوونى ئافرەتەو، حېكمەتى ئەوئەكە ئافرەت لە نېسلامدا، جۆرىك لە بەرگ و پۇشاكى بۇ ديارىيكرەو، كە وەك مەروفايەتتە بەرچا، نەك وەك مېنە، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ ۖ خواش ھەمىشە لىيورەدى بە بەزەيى بوو، لەگەل كەسانىكدا كە بە ھەلە مامەلەيان كىردو، چ ئافرەتان كە چاك خۇيان دانەپۇشېيىن لە رابىردوودا، چ پياوانىك كە نەخۇشېي ئارەزوويان لە دلدا بوويىت و، ئەوئە وى لىكرىدىن، زيان بە ئافرەتان بگەيەنن و بېزاريان بكەن، بەلام ئىستا كە دەگەپنەو، خوا لىيورەو بەزەيە لە بەرانبەرياندا.

ديارە لە نېو شارى مەدېنەدا، كەسانىك ھەبوون بە تايبەت ئافرەتانيان بېزارو ناپەھەتكرىدو، بۆيە بە گشتىي پروپاگەندەي خراب و قسەي خراپيان بىلاوكرىدوئەو، بۆيەش خوا دەفەرمىو: ﴿لَنْ لَزَّ يَنْهَ الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ ۖ ئەگەر مونافىقەكان و ئەوانەي دليان نەخۇشېي تېدايەو پروپاگەندەچىيەكان لە مەدېنەدا وازنەھىنن، واتە: وازنەھىنن لەو كارو كىردوودو پەفتارە قىزەونانەي دەيانكەن و، لەو قسەو قالاڭەي بىلاويان

دەگەنەو، ﴿لَتُغْرِيَنَكَ بِهِمْ﴾، تۆیان لى ھاندەدەین بە دلتیایی، واتە: تۆ لە سزادانیان ھاندەدەین، ئەى پێغەمبەرى خوا! ﴿ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾، دواى ماوێەى کەمیش نەبى لەوتیدا، لە شارى مەدینەدا، نامێنەو، ماوێەى کەم نەبى دواى ئەوێ تۆ سزایان دەدەى، نامێنەو، چونکە ئابروویان دەچى، تۆ بۆت ھەبە دەریان بکەى، مادام کە ھىمنى و ئاسایشى شار تیکدەن و، ھەرەشەبن بۆ سەر ئابروو و کەرەمەت و ھىمنى و ئاسایشى خەلک، ﴿مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا﴾، نەفرین لێکاروان لە ھەر شوێنێک بەر پەل بکەون و، زەفەریان پى بردرى دەگیرىن، ﴿وَقِيلُوا نَفْسًا﴾، ھەرۆھە زۆر بە خەستى دەکوژرىن، واتە: دواى ئەو کە دەربەدەر دەکرىن، نەفرینان لى دەکرى، دواى ئەو کە دەچنە سەنگەرى دژابەتیی کردن بەرانبەر بە ئىسلامەو، بەرامبەر بە ئىسلام چەک ھەلەدەگرن، ئەو لە ھەر شوێنێک بەرپەل بکەون دەگیرىن و، بە خەستى دەکوژرىن.

﴿سُئِنَّا اللَّهُ فِي الذِّبِّ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾، ئا ئەو یاسای خوا بە لەو گەلانەدا کە پێشتر رابردوون، ﴿وَلَنْ نَجْدِلَنَّ اللَّهُ تَبْدِيلًا﴾، تۆش گۆران و گۆرانکاریت بۆ یاسای خوا چنگ ناکەوێ، یاسای خوا لە ژبانی بەشەردا، گۆرانى بەسەردا نایەت، وەک چۆن یاسا گەردوونییەکانى خوا ناکۆرىن، ھەندیک لە یاساکانى شەریعەتیش کە بریتىن لە ھێلە گشتییەکانى چۆنیەتیی بەرپۆھەردى کۆمەلگا، ئەوانەش گۆرانى بەسەردا نایەت و چەسپاون.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

فه رمانکردنی خوا ﷺ به پیغمه به ره که ی (موحه مهده ﷺ) که ناموزگاری سی
هاوسه رانی و که چانی و ئافره تانی پیاوانی بر وادار بکات، که له کاتی له مال چوونه
دهردا پۆشته و په رداخ بن و، هه ر که س بینینی بزانی که به هیاو حورمه تن
و، دوو چاری ئازاردان و بیزارکران نه بن:

خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ الْمُؤْمِنِينَ يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ
مِنْ جُلِيِّهِنَّ ذَلِكْ أَذْنَبَ أَنْ يَمُرْنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥٥﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له هه شت بر که دا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، له م سووره ته موباره که دا پینج جاران نه م وشه به هاتوه و، نه مه
جاری پینجه م و کو تاییه، نه ی پیغمه به ره ﷺ! (النَّبِيُّ) که به کوردیی به پیغمه به ره، بان
به په یامبه ره مانا کراوه، نه و که سه به که خوا ﷺ به شیوه ی تاییه ت سروش (وحی) ی بو
ده نیری، نه ویش به ناوی خواوه، هه وāl به خه لک ده دات، بوئه (النَّبِيُّ) که له سه ر کیشی
(فعیل) ه، ده گونجی به مانای (فاعل) بی، (مُنْبَأً) که سیك که هه وāl ده دات، هه وālده ر
به ناوی خواوه، ده شگونجی (فعیل) ی به مانای (مفعول) بی، (مُنْبَأً) که سیك که هه وāl
پیداوه که له خواوه، هه وāl تاییه ی پین ده درئ، به هه ردوو واتی به که ی پیغمه به ره ان
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له ئاده مه وه تا کو خاته م، هه م خوا هه وāl تاییه ی پیداون،
له پتی وه حیی و سروشیکه وه که بوئ ناردوون، هه م نه وانیش هه وāl نه و په یام و
وه حییه ی خوا بوئ ناردوون، به خه لکیان داوه.

(۲) - ﴿قُلْ لَا زَوْجَ لِي﴾، ئەي يىغىمبەر! ﷺ بە ھاوسەردەكانت بلى، مەبەست لە (ازواجك) ديارە ئەو كاتەي كە ئەم ئايەتە موبارەكە ھاتۆتە خوار، لە كۆتايى سالى پىنچەمى كۆچىدا، زانايان دەلتى: نۆ ھاوسەرى ھەبوون، كە پىشتەر ناومان ھىتانون.

(۳) - ﴿وَسَائِكَ﴾، ھەرودەھا كچەكانت، واتە: چوار كچەكەي: (زينب، رقية، فاطمة، أم كلثوم) خوا لىيان پازىيى.

(۴) - ﴿وَسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ھەرودەھا بە ئافرەتاني پىلوانى برۋادارىش بلى: (نساء: إِنَّمَا جَمْعُ النِّسَاءِ لَا مُفْرَدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ)، (نساء) ناوى كۆي ئافرەتانهو لە بىژەكەي خۆي تاكى نىيە، بەلكو تاكى ئافرەتان پىي دەگوترى: (امراة)، بە ئافرەتاني پىلوانى برۋادار بلى، واتە: چ ھاوسەريان بن، چ دايكيان بن، چ كچيان بن، چ خوشكيان بن ... ھتد، كە چى بكن؟

(۵) - ﴿يَذَرْنِكَ عَالِمِينَ﴾، جىلبابەكانيان لە خۆيان نيزىك بخەنەو، (جلايىب) كۆي (جلباب) ەيان (جلباب) ە، بە ھەردووكيان ھاتو، (جلباب: وَهُوَ ثَوْبٌ أَكْبَرُ مِنَ الْخِمَارِ)، (جلباب) پۆشاكىكە گەورەترە لە سەرپۆش، سەرپۆش ئەو ديارە، كە قزو گەردن و سەرو مى ئافرەت دادەپۆشتى، بەلام جىلباب لە سەرپۆش گەورەترە، لە كوردىدا دەگونجى كۆلوانەي پى بگوترى، دەسمالى پى بگوترى، چار شىوي پى بگوترى، مەرج نىيە بە ماناي عەبا بى، چونكە ئەگەر ھەموو جەستە داپۆشتى، ئەو پىي دەگوترى: (ثوب)، بەلام جىلباب ئەو ەيە كە ئافرەت بە خۆيدا دەدات، لەسەر سەرپۆشەو، شان و مل و تاكو خوار پىشتى دادەپۆشتى.

با جىلبابەكانيان لە خۆيان نيزىك بخەنەو، واتە: لە خۆيانەويان بپىچن و خۆيان داپۆشن، بە پۆشاكە فراوانەكەي كە گچكەترە لە كراس (ثوب) كە ھەموو جەستەي دادەپۆشتى، كەواتە: مەبەست پىي عەبا نىيە، چونكە عەبا ھەموو جەستە دادەپۆشتى و لە (ثوب) يىش فراوانترە، (ثوب) واتە: كراس، ھەرودەھا (جلباب) گەورەترىشە لە سەرپۆش، واتە: پۆشاكىكە لەو نىوانەدا، نە عەبابە ھىندەي عەبا گەورەنيەو، نە بەقەدەر سەرپۆشيش گچكەيە، بەلكو لەو

نېوانەدايە، كە لە نېو ھەموو گەل و كۆمەلگابە كاندا ئەو جۆرە پۇشاكە ھەبە، ئافرەتان خۇيانى پى دادەپۆشن.

(٦) - ﴿ذَٰلِكَ أَدْعَىٰ أَن يُعْرِفَ﴾، ئا ئەو (واتە: ئەو خۇداپۆشەنەن بە جىلبابە كانيان) نىزىكتە بۇ ئەودى بناسرىن، واتە: بناسرىن كە ئەو ئافرەتەنە، ئافرەتى پۆشتەو پەرداخن، بە ھەياو حورمەتن.

(٧) - ﴿فَلَا يُؤْذِنَ﴾، ئىجا ئازار نەدرىن، لە ئەنجامى ئەو ھەدا كە دەناسرىن، چ جۆرە ئافرەتەن، خاوەنى حورمەت و كەسايەتتى خۇيان و خۇيان داپۆشەو، تەماعيان تىناكرى و، ئازار نادرىن بە توانج و پلارو، بە تەماع تىكران و بە شىوھى دىكە.

(٨) - ﴿وَكَاثَ اللَّهُ عَقُورًا رَّحِيمًا﴾، بە دىنبايىش خوا لىبورددى بە بەزەبە، واتە: لىبورددى بە بەزەبە لە بارەى ئەو ھەدا كە لەو ھەپش پابردە، لەو ئافرەتەنە، ياخود لە پىاوانىكەو كە تەماعيان لە ئافرەتەنە كەردى و، دوايان كەوتىن و بىزاريان كەردىن.

لە ھەموو تەفسىرەكاندا دەلى: ﴿ذَٰلِكَ أَدْعَىٰ أَن يُعْرِفَ﴾، (أَي: يُعْرِفَنَّ كَعَرَايَرٍ فَلَا يَخْطِئْنَ بِأَمَاءٍ) واتە: بناسرىنەو ھەدا ئافرەتەنە ئازادو، لەگەل كەنیزەكاندا تىكەل نەبن!

بەلام من ئەو مانايەم پى راست نى، چونكە وشە فوئاننەكە، ھەم بۇ ئەو كاتە گونجاو، بۇ ئىستاش دەگونجى و، لە راستىدا چەمكەكەى فراوانترە بۇ ئەو كاتىش، مەسەلە ھەر ئەو نەبوو بە ھۆى ئەو پۇشاكە بە حورمەتەو، بزانرى كە ئەو ئافرەتە ئافرەتەنە ئازادەو كەنیزەك نى، چونكە ئافرەتەنە ئازادىش ھەبوون، كە خەلەك تەماعى تىكردوون و، دىسان خۇشيان رەنگە تەماعيان بووبى بەردەو گوناھو لادان، ھەدا سەرچەم ئەوانەى كە دوايى تووشى زىنابوون، لە پىاوان و ئافرەتان و ئازادىش بوون.

بەلكو مەبەست ئەودەبە، كە ئەو ئافرەتە بناسرى نەك بە كەسى (شەخسى)، بەلكو بە جۆرى (نوعى) بناسرى، واتە: نەك ھەدا كەس، كە فلانكەسى كچى

فَلَانَكەسە، يان ھاوسەرى فلَانَكەسە، يان خوشكى فلَانَكەسە! بەلكو ۈك جۆر (نوع) بناسرى، كە ئەوۈ جۆرە ئافرەتتىكە، ھى ئەوۈ نىە خەلك تەماعى تىن بىكات.

ئىجا ئايا لە چىيەۈە ئەوۈ ھەلدەھىنجىرى؟ لەوۈۈە كە ئەو ئافرەتە تەماشىا بىكەن: چۆن خۆى داپۆشىۈە جوانىيە كانى خۆى دەرئەخستوون، دەيەۈى ۈك مرۇفلىك بىتە بەرچاۈ، نەك ۈك مېيىنەيەك، بە بەلگەى ئەوۈ كە پۇشاكتىكى لەبەر كىردۈە مرۇفايەتىى ۈى تىدا بەرجەستە دەكات، نەك مېيىنايەتىى، ئىجا لە ئەنجامى ئەوۈدا: ﴿فَلَا يُؤْذِنُ﴾، ئەو كاتە ئازار نادىرىن، واتە: بىزار ناكىرىن و تەماعيان تىناكىرى.

کورتە باسنيک له باره‌ی خيزان (أسرة) ی پيغه‌مبه‌روهه ﷺ

خوا يار بى نيمه له چوار پرگه‌دا، ئەم کورتە باسه ده‌خه‌ينه‌پوو:

(۱) باب و دايكى و باپيرى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ:

شتيكي ناشكرايه كه پيغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ كورى عه‌بدوللای كورى عه‌بدولموتته‌آيه، نه‌ويش به‌ره‌چه‌له‌ك ده‌گاته‌وه ئيسماعيل پيغه‌مبه‌ر، كورى ئيبراهيم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له‌رئى عه‌دنانه‌وه.

دايكى پيغه‌مبه‌ر ﷺ نامينه‌ى كچى وه‌هه‌ب، له‌به‌نى زوهره‌يه، كه‌نه‌ويش دوايى له‌باپيره‌ى چه‌نده‌مدا، له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌رى خوادا ﷺ ره‌چه‌له‌كى يه‌ك ده‌گرته‌وه.

پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ كه‌باي ناوى عه‌بدوللای بووه، نو (۹) مامى بوون، كه‌دووانيان مسولمان بوون، هه‌مزه‌و عه‌بباس (خوا لتيان رازيبى)، نه‌وانى ديكه‌مسولمان نه‌بوون، هه‌نديكيان هه‌ر له‌فرياي هاتنى نيسلام نه‌كه‌وتوون و، پيشتر وه‌فاتيان كردوه، نه‌وانى ديكه‌ش نه‌زانراوه، مسولمان بووبن.

به‌لام دايكى نه‌مزانپوه خوشكى بووبن، واته: نامينه‌ دايكى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ، نه‌وه‌وه‌ك نه‌صل و ره‌چه‌له‌كى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ كه‌دياره‌چ له‌لايه‌نى بابيه‌وه، چ له‌لايه‌نى دايكه‌يه‌وه، عه‌ره‌ببى عه‌دنانيين و ده‌چه‌وه‌سه‌ر ئيسماعيل پيغه‌مبه‌ر كورى ئيبراهيم (خليل الله) سه‌لات و سه‌لامى خوايان له‌سه‌ربن.

(۲) ناوو ژماره‌ى هاوسه‌ره‌كانى و، سالى هاوسه‌رگيرى كردنى له‌گه‌ليان:

پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ نه‌و كاته كه‌ئه‌م سووره‌ته‌هاتوته‌خوار، نو هاوسه‌ر له‌ژير نيكاحدا بوون، كه‌پيشتر ناوه‌كانيانمان هينا، جگه‌له‌وانه‌دياره‌خه‌ديجه‌ش

بوو (خوالىنى پارىيىتى)، كە خەدىجە^(۱) يىتىش كۆچكردىنى يىتخەمبەر ﷺ بۇ مەدىنە،
 ۋە فاتى كىردۈۋە، باسى كۆمەلىكى دىكەش لە ئافرىتان دەكرى، كە يىتخەمبەرى خوا
 ﷺ مەرى كىردۈۋە، بەلەم نەيگۈاستۈنەۋە بە ھەر ھۆيك لە ھۆيكەكان، بەلەم
 ئەوانەى كە لەلای بوۋە، ئەوانەن:

۱- عَائِشَةُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ بِنِ أَبِي قُحَافَةَ بْنِ عَامِرٍ بْنِ عَمْرِو بْنِ كَعْبٍ بْنِ سَعْدِ بْنِ تَيْمِ بْنِ
 مُرَّةَ بْنِ كَعْبٍ بْنِ لُؤَيٍّ بْنِ غَالِبٍ.

۲- حَفْصَةُ بِنْتُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بْنِ نُقَيْلِ بْنِ عَبْدِ الْعَزَى بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُرْطِ بْنِ رِجَاحِ
 بْنِ رِجَاحِ بْنِ عَدِيِّ بْنِ كَعْبٍ بْنِ لُؤَيٍّ.

۳- أُمُّ حَبِيبَةَ بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ بْنِ حَرْبٍ بْنِ أُمَيَّةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ بْنِ قُصَيٍّ بْنِ
 كِلَابٍ بْنِ مُرَّةَ بْنِ كَعْبٍ بْنِ لُؤَيٍّ.

۴- أُمُّ سَلَمَةَ بِنْتُ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ مَخْرُومٍ بْنِ يَقْطَنَةَ بْنِ مُرَّةَ
 بْنِ كَعْبٍ بْنِ لُؤَيٍّ.

۵- سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ بْنِ قَيْسٍ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ بْنِ عَبْدِ وَدِّ بْنِ نَضْرٍ بْنِ مَالِكٍ بْنِ حِجْلٍ بْنِ
 عَامِرٍ بْنِ لُؤَيٍّ.

۶- زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ بْنِ رِبَابٍ بْنِ يَعْمَرَ بْنِ صُبْرَةَ بْنِ كَيْسٍ بْنِ غَنَمٍ بْنِ دُودَانَ بْنِ
 أَسَدٍ بْنِ خُزَيْمَةَ.

۷- مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ بْنِ حَزَنٍ بْنِ بَجْرِ بْنِ هَزَمٍ بْنِ رُوَيْبَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِلَالٍ بْنِ
 عَامِرٍ بْنِ صَعْصَعَةَ بْنِ مُعَاوِيَةَ بْنِ بَكْرِ بْنِ هَوَازِنَ بْنِ مَنْصُورٍ بْنِ عِكْرِمَةَ بْنِ حَصَفَةَ بْنِ
 قَيْسٍ بْنِ عَيْلَانَ.

۸- وَجُوزَيْتَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ بْنِ أَبِي ضَرَارٍ الْخَزَاعِيَّةِ، ثُمَّ الْمُصْطَلِقِيَّةِ.

(۱) خەدىجە بىنت خۇلىد بن اسد بن عبد العزى بن قصى بن كلاب بن مرّة بن كعب
 بن لؤي.

۹- صَفِيَّةُ بِنْتُ حَيٍّ بِنِ أَخْطَبَ، مِنْ بَنِي النَّضِيرِ^(۱)

هەندىكى دىكەش ۋەك كەنيزەك مامەلەى لەگەل كىردوون، بۆ وئەنە: (مارىيە القبطىيە) خوا لە ھەموويان پازىيى.

۳- ناوو ژمارەى كچ و كورەكانى پىغەمبەر ﷺ:

كچ و كورەكانى پىغەمبەر ﷺ كە بە پاى زۆربەى زانايان، چوار كچەكان نەوھ ديارن، دوو كورپىشى بوون و، ھەموويان لە خەدىجە بوون واتە: نەو چوار كچ و دوو كورە ھەموويان لە خەدىجە بوون (خوا لىي پازىيى)، تەنيا ئىبراھىمى كورپى لە (مارىيە القبطىيە) بووھ، خوا لىيان پازىيى.

(أ) كچەكانى پىغەمبەر ﷺ:

۱- (زينب) كە لە ھەموو كچەكانى گەورەتر بووھو، كورپى خوشكى دايكى ((بن خالتھا)، ماردى كردوھ، بە ناوى (أبو العاص بن الربيع)، چونكە دايكى (العاص): (ھالە بنت خويلد) خوشكى خەدىجە بووھو، زەينەب كە كچى گەورەى پىغەمبەر ﷺ بووھ، لە سالى ھەشتەمى كۆچىيدا واتە: پىش كۆچى دوايى پىغەمبەر ﷺ ۋەفاتى كردوھ.

۲- (رقية) كە (عتبة بن أبي لهب) واتە: ناموزاى خۆى ماردى كردوھ، پىش پىغەمبەر رايەتبي، دوايى كە نەم سوورەتە ھاتۆتە خوار: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۚ (۱) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ۚ (۲) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ هَبٍ ۚ (۳) وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ (۴) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۚ (۵)﴾ ھەلسە.

نەبوو لەھەب بە عوتبەى كورپى كوت: قسەت لەگەل ناكەم، نەگەر دەستبەردارى پروقيە نەي، ئەويش بەبى ئەوھى بىگوازتەوھ، دەستى لىئەلگرتوھو تەلاقىداوھو، عوسمانى كورپى عەففان خوا لىي پازىيى (رقية) ى ھىناوھ، لە نىو قورەيش دا باو بووھ، گوتوو يانە: (أَحْسَنُ شَخْصَيْنِ رَأَىٰ إِنْسَانٌ رُّقِيَّةً وَبَغْلَهَا عُثْمَانُ) واتە: جوانترين

دوو مروفنىك كە ئىنسان بىيىنى، روقىيە ۋاوسەرەكەى عوسمانە، روقىيە ھەردوو كۆچەكەى كىردوون بۆ ھەبەشە، چونكە مەسولمانان دوو جاران كۆچيان كىردوۋە بۆ ھەبەشە، پىش كۆچى مەسولمانان بۆ (يىرپ) ۋە لە ميانى جەنگى بەدردا، كە ھەڭدە (۱۷) مانگ لە دواى كۆچى پىغەمبەر ﷺ ۋە مەسولمانانەۋە بوو لە مەككەۋە بۆ مەدىنە، كاتى كە لە جەنگى بەدر دابوون، ۋە فاقى كىردوۋە، بۆيە عوسمان (خوالى پازىيى) بۆى نەكراۋە لەو جەنگەدا بەشدارىي، لەبەر ئەۋەى خىزالى لەسەر مردن بوۋە.

۳- (ام كلثوم) كە (عُثَيْبَةُ بْنُ أَبِي لَهَبٍ) ئەۋىش ھەر ئامۇزاي خۆى بوۋە، ھىناۋىيەت، پىش پىغەمبەرەرايەتتى (مەھمەد) ﷺ، دوايى لەسەر فەرمانى باي دەستى لى ھەلگرتوۋە، پىش ئەۋەى بىگوازىتتەۋە، ئەۋىش عوسمان (خوالى پازىيى)، دواى ئەۋەى روقىيەى لە ميانى جەنگى بەدردا ۋاتە: سالى دۋەمى كۆچى دا، كۆچى دوايى كىردوۋە، (ام كلثوم) ى ھىناۋە، بەو بۆنەشەۋە، بە عوسمان گوتراۋە: (ذا النورين) خاۋەنى دوو پروناكىيەكان، لەبەر ئەۋەى دوو كچى پىغەمبەرى ﷺ يەك لە دواى ئەۋى دىكە، ھاوسەرى بوون، (ام كلثوم) ىش لە سالى نۆيەمى كۆچىدا ۋاتە: يەك دوو سالى پىش كۆچى دوايى باي ۋە فاقى كىردوۋە.

۴- (فاطمة) كە خەدىجە كاتىك فاتىمەى بوۋە، كە قوردىشىيەكان بە پىنج سالى پىش ئەۋەى پىغەمبەر ﷺ ۋە ھىيى بۆ بىت، بەيت (كەبە)يان دروست دەكىردەۋە، ۋاتە: پىنج سالى پىش ئەۋەى باي بىيىتە پىغەمبەر ﷺ، فاتىمە لە دايك بوو ۋە گچكەترىن كچى پىغەمبەر بوۋە ﷺ، ھەلى كۆرى ئەۋە تالىپ لە سالى دۋەمى كۆچىدا، ھاوسەرگىرىي لەگەلدا كىردوۋە، لە دواى پىغەمبەر ﷺ بە ماۋەيەكى كەم (بە شەش مانگ) كۆچى دوايى كىردوۋە (خوالىيان پازىيى).

ب)- كۆرەكانى پىغەمبەر ﷺ:

۱- (القاسم): كە پىغەمبەر ﷺ بە (القاسم) كۈنيەى بۆ دانراۋە (كَاَنَ بِهٖ يُكْنٰى) ۋە، يەكەمىن مىندالىشى بوۋە، كە كۆچى دوايى كىردوۋە، دوو سالى زىاۋە ۋە گچكەيى مردوۋە.

۲- (عَبْدَ اللَّهِ): كە بە (طاهر وطيب) ىش نازناۋى ھەبوۋە، ۋاتە: ھەندىك لە زانايان كە پىيان وايە پىغەمبەر ﷺ لە خەدىجە چوار كۆرى بوون (القاسم و عبد الله و طاهر و

طیب)، وانیەو (طاهر و طیب) هەردووکیان نازناوی (عَبْدُالله)ن، کەواتە: تەنیا دوو کۆری لە خەدیجە بوون و، ئەووە کە گوتراوە: (طاهر و طیب) دوو کۆری دیکەن، بەلگەبەکی وای لەسەر نیە، عەبدوللاش دیسان پێش کۆچی پێغەمبەر ﷺ لە مەککەووە بۆ مەدینە، کۆچی دواوی کردووە.

۳- (إبراهيم): کە لە (مارية القبطية) لە دایک بوو، ئەویش لە مانگی (ذی الحجة)ی سالی هەشتەمی کۆچیدا لە دایک بوو، کاتێک تەمەنی گەشتۆتە شازدە (۱۶) مانگ، یان هەژدە (۱۸) مانگ، کۆچی دواوی کردووە، کە هەم بۆ پێغەمبەر ﷺ هەم بۆ کچەکانیشی مایە خەفەت و پەژاری زۆر بوو، هەروەها بۆ سەرجهەم هاووەلانیشتی.

۴- وەچە (نسل)ی پێغەمبەری خوا ﷺ:

تەنیا لە ڕێی (فاطمە)ی کچی، حەسەن و حوسەینی نەووەیەووە (خوا لێیان پازیبێ) وەچەیی ماووەتەو، چونکە پێغەمبەر ﷺ سێ کچەکانی دیکەیی: (زینب و رقیة و أم کلثوم) نەزانراووە وەچەیان لێ پاشەکەوتبێ، هەبوووە مندالی بوووە دواوی وەفات کردووە بە گچکەیی، کۆرەکانیشی بە گچکەیی مردوون، مانای وایە تەنیا لە ڕێی فاتیمەو، وەچەیی ماووەتەو، ئەویش هاوسەرەکی ئاموزای خوێ بوووە کە عەلی کۆری ئەبوو تالیبە (خوا لێیان پازیبێ)، ئنجا لە ڕێی حەسەن و حوسەینەووە کە فاتیمەش ئەو دوو کۆرەیی بوون، لە ڕێی ئەو دووانەو وەچەیی پێغەمبەر ﷺ درێژەیی بوو، واتە: هەرچی کە پەچەلەکی خۆیان دەبەنەووە سەر پێغەمبەر ﷺ، لە ڕێی فاتیمەیی کچیەووەیەتی ئەک لە ڕێی کۆری، چونکە کۆرەکانی بە گچکەیی مردوون.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

هه‌ره‌شه‌کانی خوی داد‌گه‌ر له‌ مونا‌فیی و د‌نه‌خ‌وش و پ‌روپا‌گه‌نده‌ چیه‌کانی مه‌دینه، که نه‌گه‌ر وازنه‌ه‌ئین، خوا پ‌ت‌غه‌مه‌ریان ﷺ ل‌ی م‌ؤ‌ل‌ه‌ت ده‌دات و شار به‌ده‌ر ده‌کر‌ین، د‌وای‌ش له‌ کاتی جه‌نگ‌دا س‌زای سه‌خت ده‌در‌ین، نه‌وه‌ش یاسای له‌ م‌ت‌زینه‌و نه‌گ‌و‌ری خ‌وایه‌ ﷺ:

خوا ده‌فه‌رم‌وی: ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۖ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا تُقِيمُوا اتَّخَذُوا وَقِيلُوا تُغْتَابِلَا ۖ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَحْدِلَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَبْدِيلًا ۝﴾

شیک‌ردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌تانه، له‌ هه‌شت بر‌گه‌دا:

(١) - ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ﴾، به‌ د‌ل‌نیایی نه‌گه‌ر مونا‌فیه‌کان واز نه‌ه‌ئین و ده‌سته‌ل‌نه‌گرن.

(٢) - ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی د‌ل‌یان نه‌خ‌وشی ت‌یدا‌یه.

(٣) - ﴿وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾، هه‌روه‌ها پ‌روپا‌گه‌نده‌ چیه‌کان و، ب‌لا‌که‌ره‌وه‌کانی هه‌وال‌ی ناخ‌وش له‌ ن‌ی‌و مه‌دینه‌دا، نه‌گه‌ر نه‌و س‌ی تاقمه‌ واز نه‌ه‌ئین، واز له‌ چی نه‌ه‌ئین؟ واز له‌ پ‌یلان گ‌یران و خ‌راپه‌کاری، هه‌موو نه‌و شتانه‌ نه‌ه‌ئین که به‌ زمان ده‌کر‌ین، یاخ‌ود به‌ ده‌ست ده‌کر‌ین، واته: واز له‌ ف‌سه‌ی خ‌راپ و کرداری خ‌راپ و، ب‌لا‌که‌ردنه‌وه‌ی ناخ‌ووب و گ‌ونا‌هو تاوان له‌ ن‌ی‌و شاری مه‌دینه‌دا، نه‌ه‌ئین و ده‌ست له‌وه‌ هه‌ل‌نه‌گرن!.

(٤) - ﴿لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾، مس‌و‌گه‌ر ت‌وان ل‌ن هانده‌ده‌ین و به‌ گ‌ژدا ده‌که‌ین، د‌وای‌ش که‌م‌یک نه‌ب‌ن له‌و‌یدا، (له‌ ن‌ی‌و مه‌دینه‌دا، له‌ ن‌ی‌و شاره‌که‌ت‌دا) درا‌وس‌یی ت‌و ناب‌ن، له‌ ت‌و ن‌یزیک ناب‌ن و ها‌وشاری ت‌و ناب‌ن، واته: شار به‌ده‌ر ده‌کر‌ین.

زانایان لهو بارهوه که نایا نههم سییه: ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾، نایا سنی وه صفن بۆ یه که کۆمه ل؟ یاخود سنی جوړه تاقم بوون؟

لهو بارهوه ههردووک بۆچوون هه.

به لām پیموایه سنی جوړه کۆمه ل بوون، هه رچه نده (محمد الطاهر بن عاشور) و هه ندیکی دیکه ده لّین: نه وانه هه ر سیکیان وه صفن بۆ یه که کۆمه ل، که به مونافقیش ناوزه ند کراون، به دَل نه خو شیش، به پروپاگه نده چییش.

به لām پیموایه، نهو رایه نه ییتکاوه، چونکه:

یه کهم: هه ر نه وه که به (و) عه تفکراون: ﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾، نه وه بۆ خو ی به لکه یه له سه ر نه وه که سنی کۆمه لی جیابوون، پسپۆرانی زمان گوتوو یانه: (العطف يدل على المغایرة) بادانه وه ی جیایی ده گه یه نّی.

دووه م: له فور ئاندا که باسی (منافقون) ده کرّی، واته: نه وانه ی مونافیقی خه ست و ته وای عیارن، پێناسه ی مونافیقیان به ته وایی به سه ردا ده چه سه یت و، نه وه ش له فور ئان دا زۆر ناشکرایه، بۆ وینه سه ره تایی سووره تی (المنافقون) ته ماشا بکه!.

به لām دوو تاقمه که ی دیکه:

أ- ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾، نه وانه ی دلّیان نه خو شیی تّیدایه، مه رج نیه، مونافیقی بن، یان مونافیقی ته وایبن، رهنکه چه ند سیفه تّیک، یان چه ند هه لّسوکه و تّیکی مونافیقانیان هه بّی و تّیدایّ.

ب- ﴿وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾، پروپاگه نده چیی و بانکه شه که رانی خراپه ش له مه دینه دا، نه وایش دیسان ده گونجّی هه یچ په یوه ندییان به نیفاقوه نه بّی و، مسو لمانانّیکی ناحالّیی و نا تّیکه یشتوبن، یان زار په ل بن و قسه یان لی بکه وینه خوا،

یا خود هه‌ندئێ که‌س پێی خۆشه که هه‌وائێکی بیست، یه‌کسه‌ر ب‌ل‌اوی ب‌کاته‌وه، یان به‌ د‌وای هه‌وائ‌دا ده‌گه‌رێ.

بۆیه‌ راسته‌ر وایه‌ ب‌ل‌ئین: ئه‌وانه‌ س‌ی کۆمه‌ل‌ بوون، خوا ﷻ ده‌فه‌رم‌و‌ی: ئه‌گه‌ر مو‌نافیقه‌کان و، د‌ل‌نه‌خۆشه‌کان، ئنجا نه‌و د‌ل‌ نه‌خۆشییه‌ش: ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾، ئه‌وانه‌ی د‌ل‌بان نه‌خۆشیی تێدايه، ئایا مه‌به‌ست پ‌ت‌ی دوو د‌ل‌ی و گومانه، یاخود مه‌به‌ست پ‌ت‌ی ئاره‌زووی زیناو خراپه‌یه؟ یاخود مه‌به‌ست پ‌ت‌ی کینه‌و بو‌غزه‌ به‌رانبه‌ر به‌ ئیسلام و مس‌و‌لمانان؟ هه‌موویان و جگه‌ له‌وانیش ده‌گه‌رت‌ه‌وه، ده‌ش‌گ‌ونجێ هه‌ر س‌یک جۆره‌ نه‌خۆشییه‌که‌یان تێدا‌بووبن و، ده‌ش‌گ‌ونجێ نه‌خۆشیی دیکه‌یان تێدا‌بووبن.

﴿وَالْمَرْجُوفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾، (إرجاف) بریتیه: له‌ ب‌ل‌او‌کردنه‌وه‌ی هه‌وائ‌ی درۆ، که‌ زیان‌گه‌یتنه‌رب‌ت‌ی به‌ خاوه‌نه‌کانی، واته: ئه‌وانه‌ی هه‌وائ‌ه‌که‌یان له‌بارده‌وه‌ ب‌ل‌اوده‌ک‌رت‌ه‌وه، که‌ ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿لَنُعَذِّبَنَّكَ بِهِمْ﴾، (الإعزاز) الحثُّ والتعريضُ عَلَى فِعْلٍ، (إعزاز) بریتیه له‌ هاندان و تیز‌کردن له‌سه‌ر کارێک.

که‌ ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾، (ثُمَّ) لێره‌دا بۆ ریزه‌بن‌دی پ‌له‌یی (الت‌رتیب الرتبی)یه، چونکه‌ ده‌ر‌کران له‌ نیشتمان، سه‌خت‌ره، له‌ زیان‌گه‌یان‌دن به‌ جه‌سته، یان به‌ م‌ال و سامان.

٥- ﴿مَلْعُونِينَ﴾، له‌ حالێک‌دا نه‌فرین‌لێ‌ک‌راون، ئه‌مه‌ په‌یوه‌سته به‌ پ‌سته‌ی پ‌ی‌ش‌ت‌ره‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾، که‌مێک‌ نه‌بێ در‌او‌س‌ی تۆ نابن، که‌مێک‌ نه‌بێ له‌ ن‌یزیک تۆ نابن، له‌ شاره‌که‌ت‌دا نام‌یننه‌وه، د‌وای ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر خراپه‌ به‌رده‌وام ده‌بن و ده‌ست هه‌ل‌ناگرن، خوا ﷻ م‌و‌له‌ق پ‌ت‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌دات که‌ س‌زایان بدات و د‌وای ئه‌وه‌ که‌مێک‌ نه‌بێ نام‌یننه‌وه، بایي ئه‌وه‌نده‌ که‌ نه‌ه‌تییه‌کانیان ئاش‌ک‌را ده‌بن و، پ‌ت‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ ده‌نگیان ده‌دا شار به‌جێ به‌ی‌ل‌ن، مادام واز له‌ خراپه‌ نا‌ه‌ین، ئنجا له‌و حاله‌ت‌دا نه‌فرین‌ لێ‌ک‌راو ده‌بن و، خواش ﷻ دووریان ده‌خاته‌وه‌ له‌ به‌زه‌یی خ‌و‌ی، که‌ ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾، زۆربه‌یان وایان

لَيَكْدَاوَهُتَهُوهُ كَه: (لَا يَسَاكُونُكَ فِيهَا)، له گەل تۆدا له شاره كه دا نامینهوه، واش پێده چن مه بهستی نهو رسته موباره كه ههر نهوه بێ.

(٦) - ﴿أَيْنَمَا تُقَمُّوا أُخِذُوا وَقُتِلُوا نَفْسِيكَ﴾، له ههر شوێنێك بهرپهل بكهون، زه فهريان پێ بیری، ده گیرین و زۆر به سهختیی دهكوژین، (أَيْنَمَا: إِسْمُ زَمَانٍ مُتَّصِفٌ مَعْنَى الشَّرْطِ)، (أَيْنَمَا) ناوی كاته، بهلام مانای مه رجی گرتۆته ئێو خۆی، واته: به مه رجێك كه بهرپهل بكهون و، زه فهريان پێ ببردی، ده گیرین، (نَفْسِيكَ) چاوگ (مصدر) يكه جهخت له سه ر كرده كهی خۆی ده كاتهوه، (أَي: قَتِلُوا قَتْلًا شَدِيدًا)، زۆر به خهستی و، سهختیی دهكوژین.

هه لبه ته لبره دا مه به ست نه وه یه، كه دوا ی نه وه ی نه وانه شاری مه دینه به جید بێ و، نیعلانی دژایه تی و سه نكه رگرتن به رانه بر به نیسلام و مسو لمانان ده كه ن، له و كاته دا خوێنیان هه لآل ده بێ و، له ههر شوێنێ بهرپهل بكهون، سزا ده درێن و دهكوژین، له بهر نه وه ی دوژمنێكه و سه نكه ری گرتوه، ههر كه سێ سه نكه ریش له نیسلام بگری و، به چهك و هیز له دژی مسو لمانان و نیسلام بوه ستی، مسو لمانانیش له به رانه بریدا ده ستوه نه ژنو نابن، ههر چه نده هه تا دوینێ هاوشاری بوو بێت و، خو شی به مسو لمان له قه له م دا بێ.

(٧) - ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾، نه مه یاسای خوا به له گه لانی رابردوو و تیه ریویش دا، بووه.

﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾، كه (منصوب) ه، (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ نَائِبٌ عَنْ فِعْلِهِ)، (أَي: سُنُّ اللَّهِ سُنَّةٌ)، خوا یاسایه ی داناه، له وانه ی كه له پێشدا رابردوون، كه به و شیوه یه ده بێ مامه له یان له گه لدا بگری، (أَي: سُنُّ اللَّهِ إِغْرَاةُكَ بِهِمْ سُنَّتُهُ فِي أَغْدَاءِ الدِّينِ) واته: خوا ﷻ هاندانی تۆی له دژیان كردوه به یاسایهك، كه نه و یاسایه ی پێشتریش داناهو بو مامه له كردن له گه ل كه سانێكدا كه دژی نیسلامن، دژی نایین و به رنامه ی خوان، لبره دا كه ده فه رموی: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾، پسه پورانی زمان ده لێن: (فِي لِلظَّرْفَةِ الْمُجَارِيَةِ، شُبَّهَتِ السُّنَّةُ الَّتِي عُمِلُوا بِهَا بِخَوِيٍّ فِي وَسْطِهِمْ، كِتَابَةً عَنْ تَغْلِيلِهِ فِيهِمْ وَتَنَاوُلِهِ جَمِيعَهُمْ)، واته: (ف)، ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي

اَلَّذِيكَ، بۆ زەرفىيەق مەجازىيە، [ظرف) شتىكە، شتىكى تىبكرئى]، يانى: ئەو ياسايەى كە ئاوا مامەلەى لەگەلىان دا پىتى دەكرئى، چوتنراوہ بە شتىكەوہ كە چۆتە تىوانانەوہ، ئەويش كىنايەىە بۆ ئەوہ كە ئەو ياسايە تىياندا قوولبۆتەوہو، ھەموويانى گرتۆتەوہو كىردوونى بە توورەى كە (ظرف)ى خۆى!

﴿الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ ده گونجی مه به ست پئی دوژمنانی پیغهمبه ران بی
 (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ده شگونجی مه به ست پئی کومه لگا پیشووه کان بی.

له کوټایې دا خوا دهغه رموی:

۸- ﴿وَلَنْ يَجْزِيَ سَنَةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾، هه‌رگیزیش گۆرانت بۆ یاسای خوا ﷻ چنگ ناکه‌وێ، واته: یاسای خوا نابێ بگۆژدرێ، هه‌ر که‌سیک ئیمانداربێ و پابه‌ندبێ به‌به‌نامه‌ی خواوه، نابێ یاساکانی بگۆژێ، که‌ لێ‌ده‌دا مه‌به‌ست پێی یاسای مامه‌له‌کردنه‌ له‌گه‌ڵ که‌سانیکدا، که‌ به‌ ناشکرا پیلانکتیری ده‌که‌ن و، دژایه‌تی نی‌سلام و مسو‌لمانان ده‌که‌ن، یانی: مه‌به‌ست له‌: (سنة الله) یاسای خوا، یاسای شه‌رعییه‌و، هه‌ر ته‌م رایه‌ش له‌گه‌ڵ ته‌م سیاقه‌دا گونجاوه‌.

به‌شيك له زانايانیش وایان لیکداوده‌وه، که مه‌به‌ست له: (سنة الله) یاسای گەردوونی خوایه، منیش وای تێده‌گەم که ئەم یاسایە مامەڵە‌کردن له‌گە‌ڵ ناحەزانی نێو خۆدا، وێ‌پ‌رای ئە‌وه که یاسایە‌کی شە‌رعییە له‌ پ‌ر‌تی وه‌حییە‌وه دە‌زان‌ر‌ێ، هاو کات یاسایە‌کی گەردوونی (قانون کۆ‌نی)ی خوایه له‌ ژبانی به‌شە‌ردا وه‌ک هە‌ل‌یک یاسای دیکە، که شە‌رعی و گەردوونیش‌ن له‌ به‌ک کات دا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى نۆيەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان یازده (۱۱) نایه‌تی کوتایی سووره‌تی (الأحزاب) ده‌گریته خوئی:
(۶۳ - ۷۳)، که ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیان باسی پوژی دوابی و، سه‌ره‌نجامی شوومی
بیپروایانی شوینکه‌وته و لاسایکه‌ره‌وه‌ی سه‌رکرده و ده‌مرسته خو به‌زگره‌کانه.
هه‌روه‌ها چند پینماییه‌کی گه‌وره و گرنک بو پرواداران، کراونه تیواخنی نه و
بابه‌ته.

له کوتایشدا باسی هه‌لگرتنی مروّف بو سپارده‌ی خوا ﷻ کراوه، له حالیکدا
که تاسمانه‌کان و زه‌وی و چیا‌یه‌کان، له به‌ران‌به‌ریدا ده‌سته‌وسانی و بیتوانایی
خوین دهر‌بریوه‌و، لیترساو، سه‌ره‌نجامیش حیکمه‌ت و نامانجی نه‌و سپارده پئ
سپتردانه‌ی مروّف، له لایه‌ن خواوه‌ خراوته‌ پوو، که پاداشته‌اند‌وه‌ی پرواداران
و، سزادانی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ران و مونا‌فیه‌کانه.

﴿يَسْأَلُ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ
قَرِيبًا ۝۶۳﴾ إِنَّ اللَّهَ لَمَنَّ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝۶۴ خَلِيلِينَ فِيهَا أُولَا لَا يَحْذَرُونَ وَلَيْسَ
وَلَا نَصِيرًا ۝۶۵ يَوْمَ تَقْلُبُ أُجُوهَهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيِّنَّا أَطْعَمَنَا اللَّهُ وَأَطْعَمَنَا الرُّسُلَا ۝۶۶
وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطْعَمْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَا ۝۶۷ رَبَّنَا إِنَّا إِتِمَمَّ ضَعْفَيْنِ مِن
الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنَا كَبِيرَا ۝۶۸ بَيَّأُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَّءَهُ اللَّهُ
مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا ۝۶۹ بَيَّأُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدَا ۝۷۰
يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمَا ۝۷۱
إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

الْاِنْسَانُ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ يَعَذِّبُ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقَاتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٣﴾

مانای ده قلاو ده قی ئایه ته کان

خەلک لە بارەى کاتى ديارىيکراو (ى پۆزى دواى) دهو پرسیارت لى ده کهن، بلى: زانىارىيه کهى ته نيا له لای خوايه، توش (ئەى موحه مەه) چ شتىک وات لى ده کات بزاق! پەنگە کاتى ديارىيکراو نيزىک بى ﴿٧٢﴾ بىگومان خوا نه فرىنى له بىيروايان کردوهو، بلىسهى تاگرى (دۆزهخ) ى بۆ ناماده کردوون ﴿٧٣﴾ به هەميشەى تىيدا دەمىتنهوه، هىچ سەرپەرشتيارو پشتىوانىکيان چنگ ناکهوى ﴿٧٤﴾ ئەو پۆزە که بىيروايان، پرووه کانيان له نىو تاگردا هەلگىرو وه رگىر ده کرىن، ده لىن: ئەى خۆزگه فه رمانبه رىى خواو فه رمانبه رىى پىغه مبه رمان کردبايه! ﴿٧٥﴾ ههروه ها بىيروايه کان له دۆزه خدا گوئيان: پهروه ردگارمان! ئىمه (بۆيه بهو مه رده ده چووین چونکه) به قسهى سه رۆکه کاغمان و گه وره کاغمانمان کردو، نه وانىش له پاسته پى و نيان کردىن ﴿٧٦﴾ پهروه ردگارمان! (ئەوان) دوو هىنده ئازار بدهو، به نه فرىنلىکرا نىکى گه وره، نه فرىنيان لى بکه ﴿٧٧﴾ ئەى ئەوانهى بروتان هىئاوه! وهک ئەوانه مەبن که مووسايان ئازاردا (به قسهو تۆمه قى ئاراست) خواش له ودى گوئيان: پاکيه تىى (وى) ده رخست و دوورى خسته وه (و مووشاش) له لای خوا، گرانه درو به رىز بوو ﴿٧٨﴾ ئەى ئەوانهى بروتان هىئاوه! پارىز له خوا بکهن و، قسهى پىک و پاست بکهن ﴿٧٩﴾ (ئەگەر وا بکهن) کرده وه کانتان بۆ پىک و چاک ده کات و، گونا هه کانتان بۆ ده بوورى و، هه ر که شىش فه رمانبه رىى خواو پىغه مبه ره کهى بکات، به بردنه وه بهى که مەزن بردوويه ته وه ﴿٨٠﴾ ئىمه سپارده (ى خۆمان) مان له سه ر ئاسمانه کان و زه وى و چىاکان پانواند (که هەلگىرن) به لām ناماده نه بوون هه لگىرن و ترس و بىميان لىى (له سه ره نجامى هەلگىرتى) هه بوو، که چى

مروء هەلیگرت، بە دنیایی ئەویش (ئەگەر دەستی بە هیدایەتی خواوە نه‌بێ) زۆر سته‌مکارو زۆریش نه‌فامه (٧٢) (خوا نه‌و سپاردەیه‌ی بە مروء سپارد) تاكو سه‌رده‌نجام خوا پیاوانی مونا‌فیی و ئافره‌تانی مونا‌فیی و، پیاوانی هاوبه‌شدانه‌رو ئافره‌تانی هاوبه‌شدانه‌ر، سزا بدات (له‌سه‌ر خیانه‌ت کردنیان به‌ سپاردە‌ی خوا) و، (ه‌روادارانیش بگه‌ڕێنه‌وه‌و) خواش گه‌ڕانه‌وه‌ له‌ پیاوانی ه‌روادارو ئافره‌تانی ه‌روادار وه‌ربگرێ، خواش هه‌میشه‌ لی‌بۆرده‌ی به‌ به‌زه‌یی بووه (٧٣) }

ئشیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(سَعِرًا): (السَّعَرُ: الْإِتْهَابُ النَّارِ وَسَعَرَ: فَعِيلٌ مِّمَّغْنَى مَفْعُولٍ)، (سعر) بریتیه‌ له‌ بلیسه‌دانی تاگرو، وشه‌ی (سَعِرَ) له‌سه‌ر کیشی (فَعِيلٌ)، به‌لام به‌ مانای (مَفْعُولٍ) ه، واته: تاگریک که بلیسه‌دار کرابێ.

(سَادَتًا): (السَّادَةُ جَمْعُ السَّيِّدِ، وَهُوَ الْمُتَوَلَّى لِلسَّوَادِ، أَي: الْجَمَاعَةُ الْكَبِيرَةُ، وَسَيِّدُ الْقَوْمِ، وَسَادَتْنَا أَي: وَلَاتْنَا وَسَائِسْنَا)، (سَادَة) کۆی (سَيِّد)، واته: که‌سیک که‌ سه‌رپه‌رشتیی نا‌پۆراییی و چه‌شه‌مات (سَوَاد) ده‌کات، خه‌لک و کۆمه‌لیکی زۆر، ده‌گوتری: (سَيِّدُ الْقَوْمِ) واته: سه‌رۆکی خه‌لکه‌که، که‌واته: (سَادَتًا) واته: سه‌رپه‌رشتیارانمان و سیاسه‌مه‌دارانمان و به‌پێوه‌به‌رامان.

(وَكَبَّرَةً): (كَبَّرَ) کۆی (كَبَّرَ)، به‌ مانای گه‌وره‌ی هۆز (عَظِيمُ الْعَشِيرَةِ) دی، (كَبَّرَ) له‌ خوار (سَيِّد) ه‌وه‌یه، چونکه‌ (كَبَّرَ) به‌ سه‌رۆکی خێل و هۆز ده‌گوتری، به‌لام (سَيِّد) که‌ به‌ (سَادَة) کۆ ده‌کرێنه‌وه، که‌سیکه‌ سه‌رۆکی هه‌موو لایه‌که‌و وڵات نی‌داره‌ ده‌دات.

(وَجِيهًا): واته: خاوه‌ن پێزو پێگه‌ی چاک، (وَجِيه) سیفه‌ته، یانی: (ذُو الْوَجَاهَةِ) خاوه‌ن روو و پێگه، (الْجَاهُ: حُسْنُ الْقُبُولِ عِنْدَ النَّاسِ، وَجْهَةُ الرُّمْلِ، فَهُوَ وَجِيهَةٌ، وَجِيهَةٌ) که‌سیکه‌ خاوه‌ن وه‌جاهه‌ت بێ، ئەویش بریتیه: له‌ هه‌بوونی پێزو په‌سند

كران له لایەن خەلك، چاك په سندرگان له لای خەلك، دەگوتری: (وَجْهَ الرُّجُلِ
فَهُوَ وَجِيهٌ)، پیاوێكه خاوهن ریزو حورمەت و پێگه، بوو.

(سَدِيدًا): (السَّدِيدُ: الَّذِي يُؤَافِقُ السَّدَادَ، وَالسَّدَادُ: الصَّوَابُ وَالْحَقُّ، وَمِنْهُ تَسْدِيدُ
السُّهُمِ عِنْدَ الرِّمِيِّ)، (سَدِيدٌ) ئەوێه كه له گەل (سَدَاد) دا یەك بێ، سەدادیش
واتە: راستیی و هەق، لەوێه (تَسْدِيدُ السُّهُمِ) هاتو، تیر كه له نیشانه دەگیرێ،
ئەگەر نیشانهی پێ بپێكرێ، دەگوتری: (سَدَّدَ سَهْمَهُ)، تیرەكە ی رێك له شوێنی
مەبەستیدا.

(فَازَ): (الْفَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْغَيْرِ مَعَ خُضُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز) بریتیه له وهدهست
هێنانی خێرو چاكه، له گەل پهیدا بوونی سەلامەتی و بێ مزەدەتییدا.

(عَرَضًا): (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى فُلَانٍ، وَعَرَضْتُ الْجُنْدَ،
وَالْعَارِضُ: الْبَادِي غَرَضُهُ) واتە: شتەكەم پانواند پێشامدا بۆ فرۆشتن، یاخود بۆ
فلانكەسم پانواندو پێشامدا، سەربازەكانم پانواندن، (الْعَارِضُ) كەسێكە لامی بۆ
كەسێك بخاتە پوو.

(الْأَمَانَةُ): (الْأَمَانَةُ: مَا يُؤْتَمَنُ عَلَيْهِ الْإِنْسَانُ)، ئەمانەت هەر شتێكە كە مەرۆف
لەسەری ئەمیندار بکری، واتە: پێی بسپێردری كە بپارێزی.

(وَأَشْفَقَنَ مِنْهَا): (الْإِشْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِغُوفٍ؛ لِأَنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ،
وَيَخَافُ مَا يَلْحَقُهُ)، (إِشْفَاقٌ) بریتیه له خەم لێ خواردنێکی تێكەل له گەل ترس
دا، چونکە بابای بە پەرۆش (مُشْفِق)، بابای جێی پەرۆش (مُشْفَق) ی خوێندەوێ
و ترس و بیمیشی هەبە تووشی زیان و نازار ببێ.

كەواتە: (وَأَشْفَقَنَ مِنْهَا)، واتە: ئەو شتەیان خوێندەویست، بەلام ترسیان
بەرابەریشی هەبوو كە زایە ببێ، بۆیە ئامادە نەبوون هەلیگرن، پێم وایە
وشە ی (إِشْفَاقٌ) له كوردیی دا بە پەرۆشبوون، مانا بکری، باشە.

مانای گشتی نایه تکان

خَوَا ۞ لَهُ كُوتَايِي ۞ نَم سوورپه ته موباره كه دا، جارنكي ديكه پروو ده كاته
 پتغمبهري خاتم ۞ و پتي ده فهرموي: ﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۞﴾، خه لك له
 باره (السَّاعَةِ) هوه پرسيارت ليده كه ن، (السَّاعَةِ) يان: ۞ هه كاته ديار بيكراوه ي كه
 پروزي دوايي تيذا دي، جاري وايه: (السَّاعَةِ) به ماناي ناخير زه مان دي، كوتايي
 هاتني نهم كه ردوونه، دواي فووي به كه م، كه نيسرافيل به كه رانايدا ده يكات و
 شه بيور، ليده دات، جاري واشه: (السَّاعَةِ) به ماناي (قيامة) دي، واته: ۞ هوه ي كه
 له دواي فوي دووهم، كه له لايه ن نيسرافيله هه به كه رانايدا ده كرتي، پرووده دات،
 كه برتيه له زندووبونه هوه هه ستانه هوه ي خه لك، جاري واشه: (السَّاعَةِ) به كوي
 پروزي دوايي ده گوتري به هه ردوو قوناغه كه يه وه: ۞ ناخير زه مان و زندووبونه هوه،
 نجا ده فهرموي: پرسيارت ليده كه ن، لهو كاته ي ۞ هه پرووداوه مزنه ي تيذا
 ده فهرموي، ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ ۞﴾، بلن: زانياريه كه ي ته نيا له لاي خوايه،
 ﴿وَمَا يَذْكُرُ لَكُمْ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۞﴾، توش چووزاني (نه ي موحه ممه ده!) ۞
 رهنكه (السَّاعَةِ) زور نيزيك بي، له وانه به نيزيك بي ۞ هه كاته ديار بيكراوه، بي.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَمَنَّ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۞﴾، به دنيايي خوا ۞ نه فريني له
 بيرويان كرده و، ناگريكي بليسه داري بو ناماده كردوون، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۞﴾،
 به هه ميشه بي تيذا ده ميننه وه و لي ده ربا زابن، ﴿لَا يَجِدُونَ فِيهَا وَلِيًّا ۞﴾،
 هيچ سه ره رشتيارو هيچ پشتيوانتيكيشيان چنگ ناكه وي، له فريايان بي له و
 ناگه ده ربازيان بكات، ﴿يَوْمَ نُفَلِّقُ وُجُوهَهُمْ فِي النَّارِ ۞﴾، ۞ هه پروو كه رونايدان
 له نيو ناگرا ده لگيرو وه رگير ده كرين، واته: ۞ نهم ديو ۞ هه دويان پنده كرتي،
 بو ۞ هوه ي باش بسووتين، ﴿يَقُولُونَ إِنَّا نَعْمَاءُ اللَّهِ وَأَطَعْنَا أَرْسُلًا ۞﴾، ده لين:
 ۞ هه خوژكه! فهرمانبه ربي خواو فهرمانبه ربي پتغمبه رمان كردبايه ۞، به
 قسه ي خواو رونه كراوه كه يمان كردبايه، به لام داري خوژكه به ر ناگري، ﴿وَقَالُوا

رَسَّ إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَنَا ۖ ههروهه گوتیان: ئەهه پەرورهدگارمان! ئیمه به قسهی سهروهه کان و گهروهه کانی خوئامان کرد، فَأَصْلُونَا السَّيْلَ ۖ ئەوانیش ئیمه یان له پێ و نکرده، یاخود: پێیان له ئیمه و نکرده لایاندان، سههرگهردانیان کردین، رَسَّ إِنَّا أَنِهِمْ ضَعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَمِ لَمَّا كَبُرَ ۖ پەرورهدگارمان! دوو قات له سزا بۆ ئەوان، بده، ئەوان دوو بهرانبهه سزاو نازاربهده، به نهفرینیکی گهروههش نهفرینیان لێ بکه.

(ضَعْفَيْنِ) دهگونجی به مانای دوو بهرانبهه بێ، دهشگونجی به مانای چهده بهرانبهه بێ.

تنجا خوا ﷻ لهم سوورهتهدا، بۆ جاری شهشهم ڕوو دهکاته برواداران و دهفهرموی: يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ۖ ئەهه ئەوانهه برواتان ههناوه! لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ ۖ وهه ئەوانه مهبن که نازاری مووسایاندا، مووسایان بیزار کرد، به قسهو تۆمهتق نارها، فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا ۖ خوا لهوهی گوتبوویان، بهریی کردو دووری خستهوه، پاکانهه بۆ کرد، وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِبًا ۖ مووساش له لای خوا ﷻ زۆر خواهن پێزو حورمهت و پێگهی تاییهت بوو.

تنجا خوا بۆ جاری ههوتهم و کۆتایی لهم سوورهتهدا، ڕوو دهکاته برواداران، يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ ئەهه ئەوانهه برواتان ههناوه! پارێز له خوا بکهن و قسهی پێک و راست بکهن، يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَمَنْ يَطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ قَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۖ [ئهگهر پارێز له خوا بکهن و قسهی پێک و راست بکهن] [خوا ﷻ] کردهوه کانتان بۆ چاک دهکات و له گوناوه کانیشتان دهتانبووێ، وَمَنْ يَطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ قَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۖ ههه که سیکیش فهزمانبهریی و گوێرايه لێی خواو پیغهمه بهرکههه ﷻ بکات، به دنیایی به بردنهوهیهکی مهزن بردووویهتهوه، واته: چاک به ئامانج و ئاکامی خوێ گهیهشتهوه.

له كۆتاييدا خوا ﷻ ده فه رموى: ﴿ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ ﴾، به دنيایى ئيمه سپارده مان رانواند له سه ر ئاسمانه كان و زهوى
و چيايه كان، ﴿ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا ﴾، كه چى لاملبيان كرد كه هه ليگرن، يان:
ئاماده نه بوون هه ليگرن، ﴿ وَأَشْفَقَ مِنْهَا ﴾، په رۆش ترس و بيميان به رانبه رى
هه بوو، به رانبه ر به و سپارده به كه نه گه ر پتيان بسپردرى، له ده ستيان زا به بى
و، نه توانن هه قى خوى پي به دن، ﴿ وَحَمَلَهَا الْإِنْسَنُ ﴾، كه چى مروف هه ليگرت،
﴿ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴾، به دنيایى مروفيش گه ليك سته مكارو زور نه فامه،
مه گه ر به هوى هيدا به قى خوا وه، سته مه كه ي بگورى بۆ دادگه رى و، نه زاني به كه شى
بگورى بۆ زانيارى و به رچاو پروونى.

ئنجا نايابوچى خوا ﷻ نه و نه مانه ته ي به مروف سپارد، نه و سپارده به ي كه
به ئاسمانه كان و زهوى و چيايه كان هه لته گيرا؟ ﴿ لِعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ ﴾، بۆ نه وه ي سه ره نجام خوا پساوانى مونافىق و
ئافره تانى مونافىق و، پساوه هاوبه ش بۆ خوادانه ره كان و ئافره ته هاوبه ش بۆ
خوادانه ره كان، سزا بدات، له نه نجامى خيانه تكدنيان به و سپارده به ي خوادا،
﴿ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾، پساوانى بروداردو ئافره تانى برودارىش
(دواى نه وه ي بۆ لاى خوا ده گه رته وه)، خوا بگه رته وه بۆ لا يان و توبه يان
ليوه ر بگرتى و، له كه م و كورپيه كانيان چاوپوشيان لى بكات، ﴿ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴾، به دنيایى خواش ﷻ لى بوردى به به زه ييه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پرسیارکردنی خەلك له باره‌ی كاتی دیاریبکراوی هاتنی پۆزی دوايه‌وه‌و، وه‌لامدانه‌وه‌یان كه زانیاریه‌كه‌ی ته‌نیا له‌لای خوايه‌و، خستنه‌ پ‌و‌ی سه‌ره‌نجامی شوومی بیپروایان و سووتیترانی پ‌و‌وه‌کانیان له‌ دۆزه‌خداو، په‌شیمان بوونه‌وه‌یان و، پاساو هینانه‌وه‌یان به‌وه‌ كه‌ گوپ‌رایه‌لی‌ی سه‌رۆك و ده‌م راسته‌کانی خۆیانیان کردوه. بۆیه‌ به‌و ده‌رده‌ چوون و داواکردنیان له‌ خ‌و‌ای په‌روه‌ردگار، كه‌ س‌زای ئه‌وان دوو قات، یان چه‌ند قات بێ و، نه‌فرینتیی گه‌وره‌شیان لیتكات:

خ‌وا ده‌فه‌رموێ: ﴿يَسْأَلُ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿١٨﴾ خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلَا نَصِيرًا ﴿١٩﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَصْلَحْنَا السَّبِيلَ ﴿٢١﴾ رَبَّنَا أَنْتَ

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه‌، له‌ دوا‌ژه‌ ب‌رگه‌دا:

١- ﴿يَسْأَلُ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾، خه‌لك له‌ باره‌ی (السَّاعَة) وه‌و لیت ده‌پرسن، وشه‌ی (النَّاس) (آل)ی ناساندنی له‌سه‌ره‌، ده‌گونجی (آل) بۆ (عه‌د) بێ، واته‌: خه‌لكه‌ دیاریبکراوه‌كه‌، ئه‌وانه‌ی ب‌روایان به‌ پۆزی د‌و‌ایی نیه‌ واته‌: هاوبه‌ش بۆ خ‌وا دانه‌ران و بیپ‌روابه‌کان، ده‌شگونجی (النَّاس)، (آل) بۆ (جنس) بێ، واته‌: تیک‌رای خه‌لك، كه‌ مه‌به‌ستیانه‌ ب‌زان پۆزی د‌و‌ایی كه‌ی دی و چۆن ده‌بی؟ هه‌ردووك واته‌كه‌ش گونجاون.

۲- ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾، بَلَى: زانیاری هاتنی (السَّاعَةُ) ته نیا له لای خوایه، واته: پوژی دواپی، جا چ مهبست پتی قوناغی یه کهم بن به تابهت، که تاخیر زه مانه و له دوا ی فووی یه کهم، که نیسرافیل به که په نایدا ده کات، دپته دی، چ مهبست پتی قوناغی دووهمی پوژی دواپی بن، که قیامت و هه لسانه وه و زیندوو کرانه وه یه و، له دوا ی فوی دووهمی نیسرافیل به که په نادا، دپته دی، یاخود کو ی نه و پرود او وه مه زنه بن، پوژی دواپی به هه ردو و قوناغه که یه وه، بَلَى: زانیاریه که ی ته نیا له لای خوایه.

له سووړه تی (الأعراف) دا له و باره وه باسی کی تابه همان کردوه، له بهر پو شنای نه و نایه ته موباره که دا، خوا ده فهرمو ی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقَّتِهَا إِلَّا هُوَ تَنَزَّلُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيفٌ عَنَّا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، واته: پرسارت لیده که ن ده رباره ی (السَّاعَةُ) بَلَى: زانیاریه که ی له لای به رو ده دگارمه، ته نیا نه و بو کاتی خو ی ده ری ده خات و تاشکرای ده کات، له سر ناسمانه کان و زهوی قورسه، کت و پر نه بنی بوتان نایهت، لیت ده پرسن، وه ک تو زور پتی شاره زاو ناشنای، بَلَى: زانیاریه که ی ته نیا له لای خوایه، به لام زور به ی خه لکی نازانن.

۳- ﴿وَمَا يَذُرْكُمُ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾، نایا چی به تو ی زاناندوه، په نگه پوژی دواپی نیزی ک بن.

لیره دا پروی دواندن له پیغه مبه ری خاته مه ﷺ په نگه (ساعة) نیزی ک بن! نه و کاته دیاریکراوه بو هاتنی تاخیر زه مان، یان هاتنی قیامت، یان هاتنی پوژی دواپی، به هه ردو و قوناغه که یه وه، په نگه نیزی ک بن، ﴿وَمَا يَذُرْكُمُ﴾، (ما) لیره دا (ما الاستطفاة) یه، بو پرسیار کردنه، (یذُرْکُم) رابردو وه که ی: (أَذْرَاكَ)، (أَذْرَاةٌ أَيْ أَغْلَمُهُ) واته: (أَي شَيْءٍ يَفْعَلُ لَكَ دِرَآئَةً) واته: چ شتیک وا له تو ده کات بزانی؟ چ شتیک پیت ده زانینن؟! (لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا)، په نگه (السَّاعَةُ) زور نیزی ک بن و له کاتی کی نیزی کدا بقه ومی.

(۴) - ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ﴾، به دنیایی خوا نه فرینی له بیرویان کردوه.

(الْكَافِرِينَ) که (أَل)ی ناساندنی له‌سهره، ده‌گونجی مه‌به‌ست پتی (عهد) بی، واته: نه‌و بیرویان‌هی ناسراون و زاندراون و، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پتی جینسی کافران بی، واته: (أَل) که بۆ (اِسْتَفْرَاق) بی، واته: تیکرای کافران، چ نه‌وانه‌ی که زانراون و ناسراون بۆ تو، چ نه‌وانه‌ی دیکه‌ش، هه‌موویان خوا نه‌فرینی لی‌کردوون.

(۵) - ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾، ناگریکی بلیسه‌داریشی بۆ ناماده کردوون، (السَّعِيرُ: النَّارُ الشَّدِيدَةُ الْإِفْقَاد)، (سَعِيرٌ: فَجِيلٌ مِّنْ عَنَى الْمُفْعُولِ: مَسْغُورَةٌ)، (سَعِيرٌ) ناگریکه که زۆر به سه‌ختی داگیرستزاین، (سَعِيرٌ) له‌سهر کیشی (فَعِيل)ه، به‌لام به مانای (مَفْعُول)ه واته: ناگریکی بلیسه‌دارکراو، (أَي: نَارٍ مَسْغُورَةٍ)، ناگریکه که هه‌لگیرستزاین و، کلپه‌ی به‌رزبووبیتته‌وه.

لی‌رده‌دا جیتی خۆبه‌تی ناماژه به‌وه بکه‌ین، که وشه‌ی (كَافِرٌ، كَافِرٌ، كَافِرُونَ) (كَافِرٌ) له‌سهر کیشی (فَاعِل)ه و له نه‌سلدا (إِسْم فَاعِل)ه، واته: که‌سیک که کوفر ده‌کات، کوفریش له نه‌سلدا له (كَفَّر)ه‌وه، هاتوه به مانای (سَرَّ)، واته: کافر که‌سیکه به پاست و دروستیی هه‌قی بۆبی، دایپۆشن و ره‌تی بکاته‌وه‌و نادیده‌ی بگری، که‌واته: که‌سیک هه‌قی بۆ نه‌هاتبی و پتینه‌که‌یی و نه‌یناسیبی، یاخود: به‌شویه‌ی شۆتزاو و نارا‌ست، هه‌قی بۆ هاتبی، نه‌وانه پیناسه‌ی کافر نایانگریته‌وه، مادام که‌مته‌رخه‌میان نه‌بووبن له‌وه‌دا که‌په‌ی به‌وه هه‌قه‌به‌رن، که‌خوا به‌ پتغه‌مه‌راند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوو‌یه‌تی، بۆ هه‌ر کامیان له‌کات و رۆژگاری خۆیدا.

به‌نسبه‌ت پتغه‌مه‌ری خاته‌مه‌وه (مَوْحَمَمَد ﷺ)یش، ته‌وه هه‌قه‌ی خوا پتیدا ناردوه، نه‌گه‌ر که‌سانیک هه‌بن نه‌وه هه‌قه‌یان پتینه‌که‌یبی، ده‌نگوباسی ئیسلامیان هه‌ر نه‌بیس‌تبی، یاخود بیستیان، به‌لام به‌ پتچه‌وانه‌وه‌ی حاله‌تی ئاسایی و سروشتی خۆبه‌وه، بیستیان، واته: لینکه‌و قووج و سه‌راوبن حالیی بووبن و، به‌ شۆتزاویی پتیا‌ن گه‌یش‌تبی و، که‌مته‌رخه‌میش نه‌بووبن له‌وه‌دا که‌ راستی و چیه‌تی نه‌و تاینه‌ ده‌رک بکه‌ن، سیفه‌تی کافر به‌سهر نه‌واندا ناچه‌سپن، چونکه هه‌قیکیان پتینه‌که‌یه‌وه که‌ره‌تی بکه‌نه‌وه‌و دایپۆشن.

زۆربەى خەلك نەو راستیە نازانن، وا دەزانن هەر كەسك مسولمان نەبوو، پیتاسەى كافەر دەبیریتەو، بەلام لە راستیدا وانیهو، كافەر كەسكە بە راست و دروستی نیسالمى پت بگات و پەق بکاتەو و نادیدەى بگری، یاخود كەمتەر خەمىی هەبى، لە ناسین و پەپیتەردنى نیسالم داو هەر لە پتو پشەتگوى پخت.

(٦) - ﴿خَلِّدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، بپروایان بە هەمیشەىی لە دۆزەخدا، لە ناگرى بلیسەدارو کلپەداردا دەمپننەو.

(٧) - ﴿لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾، هیچ سەرپەرشتیارو هیچ پشتیوانیان چنگ ناکەون، وشەى (ولې) بە مانای سەرپەرشتیارو مشوورخۆر دى، (نَصِير) یش بە مانای پشتیوان و هاوکار دى، بۆیە هەمیشە (ولې) پتیش دەخرى، چونکە (ولې) سەرپەرشتیار، ئەوێە مشوور دەخوات و سەرپەرشتیاریی دەکات و، ناگای دەبى لەوانەى سەرپەرشتیارکراونى، بەلام (نَصِير) شتیکی کاتیە، لە تەنگانەو کاتی دیاریکراو، بۆ حالەتیی تاییەت پشتیوانی دەکات.

(٨) - ﴿يَوْمَ نُقَلِّبُ وُجُوهَهُمْ فِي النَّارِ﴾، واتە: ئەو پۆژە کە پرووەکانیان لە ناگردا، ئەم دیووە دیو دەکرین، هەلکێرو وەرگیر دەکرین، وشەى (نُقَلِّبُ) خۆنراویشتەو: (نُقَلِّبُ)، کە ئەو کاتە (وُجُوهَهُمْ) یش دەبیتە: (وُجُوهَهُم) واتە: ئەو پۆژە کە پرووەکانیان لە ناگردا نەمدیووە دیو دەکەبن، هەلکێرو وەرگیر دەکەبن، (التَّقْلِيْبُ: شِدَةُ الْقَلْبِ وَهُوَ تَغْيِيرُ وَضْعِ الشَّيْءِ عَلَى غَيْرِ الْجِهَةِ الَّتِي كَانَ عَلَيْهَا)، (تَقْلِيْب) ئەوێە شتیکی بە توندی هەلکێردریتەو، بریتیه لەوێ شتیکی لەسەر حالەتیک بى بگۆردى بۆ حالەتیک دیکە، بە کوردی: نەمدیووە دیو کردنى پت دەگوترى، یان هەلکێرو وەرگیرى پت دەگوترى.

کە دەفەرموی: ﴿نُقَلِّبُ وُجُوهَهُمْ فِي النَّارِ﴾، دیسان خۆنراویشتەو: (نُقَلِّبُ وُجُوهَهُمْ فِي النَّارِ)، (أَيَّ تَقْلِيْبِهَا الْمَلَائِكَةُ مِنْ غَيْرِ اخْتِيَارٍ مِنْهُمْ) واتە: فریشتەکان پرووەکانیان هەلکێرنەو بەبى وستی خوایان، نەجا چ (نُقَلِّبُ) بى چ (نُقَلِّبُ) بى، چ (نُقَلِّبُ) بى^(١) واتە:

(١) کەواتە: سى جۆرە خۆنندەو (قراەن):

ا- دەم و چاویان ھەلکێترو وەرگێت دەکرێن.

ب- دەم و چاویان ھەلکێترو وەرگێت دەکەین.

ج- یان دەم و چاویان ھەلکێترو وەرگێت دەکەن.

بە تەنکید ھەمووی لە لایەن فریشتەکانەو، واته: بێ ئەوێ بۆ خۆیان نازاد بن، لەویدا کە دەم و چاویان لە چ حالەتیکدا رابگرن، بەبێ ویستی خۆیان، دەم و چاویان ئەمدیو ئەمدیو دەکرێن، بۆ ئەوێ لە ھەموو لایەکەو ھاگرەکەیان بەر بکەوێ و بسووێت.

۹- ﴿يَقُولُونَ لَيْسَتْنَا أَطْعَمَا اللَّهَ وَأَطْعَمَا الرَّسُولَ﴾، (بیبڕوا بەکان) دەڵێن: ئەو خۆزگە! فرمانبەری خواو فرمانبەری پیغمبەرمان کردبایە، لێردا ئەم خۆزگە خواستە (لَيْسَتْنَا) مەبەست پێی پەشیمانیه، واته: زۆر پەشیمانین، بەلام داری خۆزگەو بڕیا بۆ کەس بەری نەگرتو، تاكو بۆ ئەوان بەربگرێ.

ئەجا دەیانەوێ پۆرش و پاسا بێننەو، بۆچی خۆیان بەو دەردە بردو؟

۱۰- ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطْعَمَا سَادَتَنَا وَكِبَرَانَا﴾، گویشیان: پەرەردگارمان! تێمە بە قسە سەرۆکەکان و گەورەکانی خۆمانمان کرد، فرمانبەری ئەوانمان کرد، وشە (سَادَتَا)، (سَادَة) کۆی (سید)ە، خوێنراویشتەو: (سَادَاتِنَا) کە کۆی (سَادَة)یە، (سَادَات) دەبێتە کۆی کۆ (جمع الجمع)، (گُبرَة)یش کۆی (گُبر)ە، (أَي عَظِيمُ الْعَشِيرَة) یان: گەورە و هۆزێک، یان کۆمەڵێک.

کەواتە: (سَادَتَا) واته: سەرۆکەکانمان سەرۆکی گشتیی، (گُبرَة)نا گەورەکانمان، گەورە تاییبەت بە کۆمەڵێکی دیاریکراوەو، هۆزێک، یاخود حیزبێک، یاخود خەلکیک، کە گەورەیکە و مشوورخۆریکیان ھەیە.

مەسەلەى دووھم:

ھۆشدارىيدانى خىۋاي پەرۋەردگار بە مۇسۇلمانان، كە ۋەك گەلى جوولەكە (بنو اسرائيل) نەبن، كە بە تۆمەتباركردنى ناپاست، دلى مۇوسايان نازارداۋ، خواش پاكىسى مۇوساى عليه السلام لەۋ تۆمەتە خستەپروۋ، مۇوساش عليه السلام لە لاي خوا بەرپىزو خاۋەن پاىەى بەرزىبوۋ:

خىۋا دەفەرەمۇ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَأَ اللَّهُ مِنْهَا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا ۖ﴾.

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتە، لە چۈار بىرگەدا:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەمە جارى شەشەمە لەم سوۋرەتەدا، خىۋا بانكى بىرۋاداران دەكات، ئەى ئەۋانەى بىرۋاتان ھىئاۋە! بە ھەمۇو ئەۋ شتانەى پىتۈستە بىرۋايان پىن بھىترى.

۲- ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ﴾، ۋەك ئەۋانە مەبن كە مۇوسايان عليه السلام نازاردا، لىزەدا خىۋا عليه السلام لە مۇسۇلمانانى قەدەغە دەكات كە خۇيان ۋەك (بنو اسرائيل) لىبىكەن لە نازاردانى پىغەمبەرى خۇيان مۇوسادا عليه السلام ۋاتە: ئەۋان نازارى پىغەمبەرى خۇياندا، بەلام تىۋە نازارى دلى پىغەمبەرەكەتان مەدەن، كە مۇحەممەدە عليه السلام، بە گۇمانى خراپ ۋ، بە عەقۇ دلى گىچەكتانەۋە، تەماشاش شتە گەۋرەكانى پىغەمبەر بىكەن، كە لە ھەمبانەى خۇتان دا گۈيز بزمىرن ۋ، لە پشت پەردەى پەشەۋە تەماشاش بىكەن، بە تايىبەتىى لە بوارى خىزانىى ۋ ھاۋسەرگىرىيدا، كە ديارە لەۋ بارەۋە ھەندى شت ھەبوۋە، بۇيە خىۋا عليه السلام لەم سوۋرەتەدا لەۋ بارە زۆر راستىى پوۋنكردۋونەۋە، تىستاش بۇ كەسانىكى دلىنەخۇش ۋ ئىمان لەرزۇك، لەۋ بارەۋە شت ھەيە، بەلام ئىمانى تىرو تەۋاوۋ، زانىارىى ۋ شارەزاىى قوۋل ۋ فراۋان، دلى مەۋۇف دامەزراۋ دەكات.

۳- ﴿فَرَأَاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾، بەلەم خوا مووساى ﷺ بەرىيىكىردو دوورخستەو لەوہى
كە ئەوان گوتبويان، ﴿فَرَأَاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾، (ئى: أَظْهَرَ بَرَاهِنًا) واتە: خوا پاكىي
مووساى ﷺ دەرخت، مووساى ئەستۇ پاككرد، لەوہى ئەوان گوتبويان، ﴿مِمَّا
قَالُوا﴾، (ما) دوو ئەگەرى ھەن:

أ- (المُضْدِرَّةُ)، (أَي مِنْ قَوْلِهِمْ)، واتە: لە قسەكەيان، ئەو قسەيەى كەردبويان.

ب- (ما) ئەگەر (موصولة) بن، واتە: (مِنَ الَّذِي قَالُوهُ)، لەو قسەيەى كەردبويان.

۴- ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ رَاجِحًا﴾، مووساش لە لای خوا، خاوەن ڤوو، پىگەدارو بەرڤز بوو.
(وَجْنَهَا: ذَا وَجَاهَةٍ)، خاوەن پاىەو پىگەى بەرز، (الْوَجْهَ عِنْدَ اللَّهِ: الْعَظِيمِ
الْقَدْرِ، وَالرَّافِعِ الْمُنْتَزِعَةِ)، پىگەى مەزن و پەلەى بەرز بوو.

زانايان لەو باردوہە كە تايان ئەوہ چى بوو، مووساى ﷺ پى تازاردوہ، لە
لايەن (بنو إسرائيل) ەوہ؟ سى رايان ھەن:

پاى يەكەم: ناتەواويەكى جەستەيان پالداوہ تە لا:

۱- ھەندىكيان دەلەين: تۆمەتباريان كەردوہ بەوہ كە قۆر (آذَر)، (أَذْرَةً) يانى: قۆرىي.

۲- ھەندىكى ديكە دەلەين: بەلكو گوتوويانە: مووسا ﷺ بەئەكە.

۳- ھەندىكى ديكە دەلەين: گوتوويانە: عەيبىكى ديكە لە جەستەيدا ھەيە.

پاى دووہم: كوشتنى ھاروونى برايان پالداوہ لا:

گوتوويانە: مووسا ھاروونى براى (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كوشتوہ، جارىكيان
پىگەوہ ڤويشتوون، دوايى مووسا ﷺ ھاتۆتەوہو فەرموويەق: ھاروونى بىرام
ﷺ وەفاق كەرد، ئەوانيش تۆمەتباريان كەردوہ كە تۆ كوشتووتە، لەبەر ئەوہى
زۆر پياويكى نەرم و نايان و ميھرەبان بوو، بەلەم تۆ توندو سەختى لەگەلماندا!

له حالتکدا که له راستیدا توندیی و سه ختییه که ی موسا عليه السلام ده رمانی ده ردی که له په قبی و عینادی (بنو اسرائیل) بووه، هه لبه ته هاروونیش که نه رم و نیان و میهره بان بووه، جوړیک له هاوسه نگیی پیدانی سه ختی و توندیه که ی موسا بووه، که دیاره پیغه مبه ریکی وه ک موسا عليه السلام بو گه لیکي که له په ق و لاری وه ک (بنو اسرائیل) پتویست بوو، هه روه ها بو فیرعه ون و دارو دهسته ی کی ناوا سه رسه خت، که له میسر دا حکومران بوون، ده بوو پیغه مبه ریکی ناوا توندو سه خت و زیر بئ، هه لبه ته له سنووری په واو هه قدا، موسا عليه السلام سه ختی و زیریه که ی بووه و، به گشتی موسا عليه السلام هه لوپسته کانی توندیی و زیریان پیوه دیاره.

پای سینه م: تۆمه تبارکردنی به جادووگه ریی، یان شتییی:

گوتوو یانه: موسا عليه السلام جادووگه ره، یا خود شیتیه.

له و باره وه ش که موسا له لایه ن خه لکه که یه وه زۆر نازار دراوه، به گشتی نه و فرموده یه هه یه:

(عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رضی الله عنه، قَالَ قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قِسْمَةً، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: وَاللَّهِ مَا أَرَادَ مُحَمَّدٌ بِهَذَا وَجْهَ اللَّهِ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ، فْتَمَعَرَّ وَجْهُهُ، وَقَالَ رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى، لَقَدْ أُودِيَ بِأَكْثَرٍ مِنْ هَذَا، فَصَبَرَ (أخرجه البخاري: ۳۱۵۰، ومسلم: ۷۹۴).

واته: عه بدو لای کوری مه سعود رضی الله عنه ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ شتیکی دابه شکر د، پیاوړیک له پشتیوانه کان گوئ: سوئند به خوا موحه ممه د له م دابه شکر د نه دا، په زامه ندیی خوای تیدا په چاو نه کړدوه! منیش چووم هه وائم به پیغه مبه رد، پروی موباره کی سوور بووه (زۆر توور په و ناپه حه ت بوو، دوا یی) فهرمووی: خوا به زه یی به موسا دابئ، به زۆر زیاتر له مه نازار دراوه، به لأم خۆراگریوو.

ھەرۋەھا لەو بارەدە ئەم ھەرموودەيەش ھاتو، لە بارەى تۆمە تبارکردنى مووساۋەد، ئەم ھەرموودەيە ديارىى دەكات، شىۋەى تۆمە تبارکردنە كەيان بۆ مووسا عليه السلام چى بوو، چۆن بوو؟ پىغەمبەر ﷺ دە ھەرموۋى:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَغْتَسِلُونَ عُرَاةً، يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ، وَكَانَ مُوسَى يَغْتَسِلُ وَحْدَهُ، فَقَالُوا: وَاللَّهِ مَا يَمْنَعُ مُوسَى أَنْ يَغْتَسِلَ مَعَنَا إِلَّا أَنَّهُ أَذْرٌ، فَذَهَبَ مَرَّةً يَغْتَسِلُ، فَوَضَعَ ثَوْبَهُ عَلَى حَجَرٍ، فَقَرَأَ الْحَجَرُ بِثَوْبِهِ، فَخَرَجَ مُوسَى فِي إِثَرِهِ يَقُولُ: ثَوْبِي يَا حَجَرُ! ثَوْبِي يَا حَجَرُ! حَتَّى نَظَرَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى مُوسَى، فَقَالُوا: وَاللَّهِ مَا يَمْنَعُ مُوسَى مِنْ بَاسٍ، وَأَخَذَ ثَوْبَهُ، فَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا) (أخرجه أحمد: ۸۱۵۸، والبخاري: ۲۷۴، ومسلم: ۳۳۹).

واتە: ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەلى: پىغەمبەر ﷺ ھەرموۋى: بەنو ئىسرائىل بە رووتى خويان دەشۆرد، ھەندىكىيان تەماشاي ەورەق ھەندىكىيان دەكر، بەلام مووسا عليه السلام بە تەنيا خۆى دەشۆرد، (بنو إسرائيل) گوتيان: بە خوا ھىچ شتى رى لە موسا ناگرى كە لەگەل ئىمەدا خۆى بشوات، مەگەر ئەو كە قۆرە، ئنجا پۆزىك مووسا عليه السلام بە تەنى خۆى دەشۆرد، پۆشاكەكەى لەسەر بەردىك دانابوو، بەردەكە پۆشاكەكەى مووساى رڤاند، مووسا عليه السلام بە دواى بەردەكە كەوت، كە پۆشاكەكەى لەبەر بكاتەو، ھەر دەيفەرموو: ئەى بەردەكە! پۆشاكەكەم، ئەى بەردەكە! پۆشاكەكەم، ھەتا (بنو إسرائيل) تەماشاي جەستەى مووسايان كردو، گوتيان: بە خوا مووسا ھىچ عەيىك لە جەستەيدا نى، ئنجا بەردەكە راوہستا، نىدى مووساش پۆشاكەكەى لەسەر بەردەكە داگرت (و لەبەرى كردهو)، ئنجا دەستى كرد بە لىدانى بەردەكە، ھەتا (أبو هريرة) دەلى: شويى لىدانى مووسا بە بەردەكەو مابوو.

(أدرة) دەلى: (مَرَضَ تَنْفِخُ مِنْهُ الْبُصْتَانِ وَتَكْبُرَانِ جِدًّا لَانْصَابِ مَادَّةٍ أَوْ رِنَجٍ غَلِيظٍ فِيهِمَا، وَرَجُلٌ «أَذْرٌ» بِأَلَدٍ كَأَدَمَ بِهِ (أُدْرَة)).^(۱)

(أَذْرَة) نەخۆشیە که لە ئەنجامیدا دوو گونەکانی مرۆف دە ئاوسێن و، گەورە دەبن، لەبەرئەووە که ماددەیهك دەچێتە نێویان، یاخود بایەك دەچێتە نێویان و فوو دەدرێن، که بە کوردیی قوڕ بوونی پێ دەلێن، دەگوێری: (رَجُلٌ أَذْرٌ) وەك ئادەم واتە: نەخۆشی قوڕیی (أَذْرَة) ی هەیه.

کەواتە: دیارە تۆمەتبار کردنەکەی (بنو إسرائيل) بۆ موسا عليه السلام و دَل ئازاردانەکەی ئەووە بوو، که بە ناهەق ئەو عەیبەیان لێگرتووە، دوايش خوای کارزان وەزعیکی هێناوەتە پیش، تاكو تەماشای جەستەي موسا بکەن، که هیچ عەیبی نیەو، بۆیان دەرکەوتی که تاكو ئیستا بە درۆو بە ناهەق موسایان تۆمەتبار کردووە.

مه‌سه‌له‌ی سینه‌م:

فه‌رمان‌کردنی خوا ﷺ به برواداران که پارتیز له خوا بکه‌ن و، قسه‌ی رَیک و راست بکه‌ن، تا‌کو سه‌ره‌ن‌جام کرده‌وه‌کانیان چاک بکات و لییان بی‌وورئ و، را‌گه‌یاندنی نه‌و راستیه‌ش، که فه‌رمان‌به‌ریی خواو پی‌غه‌مه‌ره‌که‌ی ﷺ، مایه‌ی به مراد گه‌یشتن و سه‌ره‌که‌وتن و بردنه‌وه‌یه:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۚ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝۶۱﴾

شیک‌ردنه‌وه‌ی ئەم، دوو ئایه‌ته، له شه‌ش برگه‌دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئە‌ی نه‌وانه‌ی برواتان هیناوه! ئە‌مه جاری هه‌وهم و کو‌تایه له سوورەق (الأحزاب) دا که خوا بانگی مسو‌لمانان ده‌کات و به نازناوی نیمان ده‌یاندو‌ئنی، ئە‌ی نه‌وانه‌ی برواتان هیناوه! به هه‌موو ئە‌و شتانه‌ی پێ‌یوسته بروایان پێ‌یوت‌ری.

(۲) - ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾، پارتیز له خوا بکه‌ن، (خۆتان بپارتیزن له هه‌ر شتێک که خوا پێ‌ی ناخۆشه) و قسه‌ی رَیک و راست بکه‌ن، (السَّيِّئُ: الْمُوَافِقُ لِلسَّادِ وَالسَّادُ: الصَّوَابُ وَالْحَقُّ) قسه‌ی رَیک و راست بکه‌ن، (سَدِيدٌ) نه‌وه‌یه که به پێ‌ی (سَدَاد) بێ، (سَدَاد) یش واته: راستی و هه‌ق.

واتاو چه‌مکی ئە‌م پسته‌ قورئانییه، زۆر زۆر فراوانه، که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾، واته: قسه‌ی رَیک و راست بکه‌ن، واته: چ له پوو‌ی بووننا‌سییه‌وه، چ له پوو‌ی نیمان و عه‌قیده‌وه، چ له پوو‌ی په‌رسته‌که‌نه‌وه، چ له پوو‌ی په‌وشت و ئا‌کاره‌که‌نه‌وه، چ له پوو‌ی باری که‌سی‌تییه‌وه، چ له پوو‌ی هه‌لسو‌که‌وته کو‌مه‌لایه‌تییه‌که‌نه‌وه، چ له پوو‌ی هو‌کم و سیاسه‌ته‌وه، چ له پوو‌ی جه‌نگ و ناشتییه‌وه، له هه‌موو پروه‌که‌نه‌وه، مرو‌ف که قسه‌ ده‌کات، ده‌بێ قسه‌ی رَیک و راست و نامان‌ج‌دار بکات.

ھەرۋەھا مەرۇف پۈيۈستە لەگەل مآل و خیزانی، لەگەل دەرۋ درۋاسیگانی، لەگەل خزماتی، لەگەل کۆمەلگا، لەگەل دۆست و دوژمنانی دا، مەرۇفی مسولمان دەبى قسەى پړىك و پاست بکات.

ئىنجا که دەفەرموى: ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾، دواى نەوہى دەفەرموى: ﴿أَتَقُوا اللَّهَ﴾، کەواتە: قسەى راستکردن، بەرھەمى پارىزگار بوونەو، زمان پاست بوونی مەرۇف، بەرھەمى دل پاست بوونىەق و، لەگەل خەلکدا باش بوونی مەرۇف، بەرھەمى لەگەل خوادا پاست بوونىەق، بۆيە لە سوورەتى (الأنفال) دا خوا دەفەرموى: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ (الأنفال، پارىز لە خوا بکەن و پەيوەندىيە کافي نيوانتان چاک بکەن، ئەگەر مەرۇف لەگەل خوادا پاست بوو، لەگەل خەلکدا چاک دەبى، بۆيە من ھەميشە دەلیم:

ئىسلام لە دوو وشەدا پوخت دەبیتەوہ: خواپەرستى و مەرۇف دۆستى، چاک بەندايەتیی بۆ خوا کردن و، باش مامەلە لەگەل خەلکدا کردن، کە بىگومان دووہميان لە بەکەميانەوہ پەيدادەبى، خواى پەرۋەردگارپىش لە قورنەندا، زۆرجار وشەى تەقواو ئىحسانى پىتکەوہ ھىناون: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (النحل، واتە: بە دنيایى خوا لەگەل ئەوانەدایە کە پارىزيان کردوہ، ئەوانە کە چاکەکارن، ئەگەر پارىز لە خوا بکەى، لەگەل خەلکدا چاکەکار دەبى.

خوا دەفەرموى: ئەگەر پارىز لە خوا بکەن و قسەى پړىك و پاست بکەن:

٣- ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾، (خوا) کردوہوکانتان چاک دەکات.

زانايان ئەو تەعبىرەيان ھىناوہ، دەلین:

(بِالتَّقْوَى وَالْقَوْلِ السَّادِدِ، تَشْخِصُ الْقَضَائِلَ وَالْعَقَائِلُ بَيْنَ النَّاسِ، فَيَنْجِبُونَ فِي التَّخَلُّقِ بِهِمَا، جَرَاءُ التَّقْوَى وَصَلَاحِ الْأَعْمَالِ) واتە: بە ھۆى پارىزکاری و، قسەى پړىك و پاستەوہ، سيفتە بەرزەکان و راستىيەکان لە نيو خەلکدا بلآو دەبنەوہو، خەلک

ئارەزوومەندى ئەو دەبن، خۇيانىيان پى برازىننەو و لە خۇياندا بيانكەن بە ئاكارو پەوشت، لە ئەنجامى ئەو ودا كە پارىزكارن و، كردهوئى باشيان هەن.

(۴) - ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾، هەروەها (خوا) لە گوناھەكانىشتان دەتانبووئى.

(۵) - ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، بە دۇنيایى هەر كەسكىش گۆنراپەلىي خواو پىغەمبەرەكەى بكات، فەرمانبەرييان بكات، بە قسەيان بكات.

(۶) - ﴿فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾، ئەو بە دۇنيایى بە سەرکەوتنىكى مەزن، سەرکەوتو، ماناپەكەى ئاواي لىدیتەو: بە بردنەوئەكە مەزن دەپەنەو، بە سەرکەوتنىكى مەزن سەردەكەون و، بە ئامانج دەگەن، ئەگەر ئیو فەرمانبەرىي خواو پىغەمبەرەكەى ﷺ بکەن.

مەسەلە ی چوارەم:

باسی خستنه پوو ی خوا ﷻ بۆ سپاردە کە ی بۆ ئاسمانە کان و، زەوی و، چیا یە کان و، ئامادە یی نەبوونیان بۆ هە لگرتنی و، هە لگیرانی ئەو سپاردە یە لە لایەن مەرو فە ی سە مکارو نە قامە وە، کە سەرە نجام مونا فیق و موشر ی کە کان بە تیر و مێو، دوو چاری سزا بێ و، بڕوادارانی ش بە پیاو ئا فرە تە وە، لێیان بپوردی و، خوا ﷻ بە کە پەرم و لوتف و بە زە یی خۆ ی مامە ئە یان لە گە لدا بکات:

خو ا ده فرموی: ﴿ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝٧١﴾ لَعَذَابُ اللَّهِ الْمُنْتَفِقِينَ وَالْمُنْفِقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٧٢﴾

شیکردنە وە ی ئەم دوو ئایە تە، لە هە شت (٨) بڕگە دا:

(١) - ﴿ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ ﴾، بە دنیای ی ئیمە سپاردە مان لە سەر ئاسمانە کان و زەوی و چیا یە کان پانواند، پێشمان دان.

واتە: سپاردە ی خۆ مانمان پانواندو هە لگرتنی مان پێش نیار کرد بۆ کۆ ی دروستکراو مانمان لە ئیویان دا، گە ردوون بەو فراوانییە ی و، لە ئیویدا زەوی و، لە ئیو زەویشدا چیا یە کان، کە زەوی لە ئیو گە ردووندا، خڕۆ کە یە کە ئەو تاییە ئە ندییانە ی زەوی هە یی، هیچ کام لە خڕۆ کە کالی دیکە نیان، هە روو ها چیا یە کانی ش لە زەویدا سە ختترین و پە قترین و پتە وترین شتی، ئنجا ئاسمانە کان بەو فراوانییە، کە هە موو گە ردوون دە گرنە وەو زیاتریش، هە روو ها زەوی بەو حال تە سەر سو پێ نە رە ی و، چیا یە کان بەو سە ختی یە یان، نە یان توائی ئەو سپاردە یە ی خوا وەر بگرن و هە لگیرن!

(۲) - ﴿فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا﴾، واتە: لاملیمان کرد که هه‌لیگرن، (الإباء: شِدَّةُ الإِمْتِنَاعِ)، نه‌گەر زۆر به سه‌ختیی و به توندیی شتیک په‌سند نه‌کە‌ی و وه‌رینه‌گری، پێی ده‌گوتری: (إباء)، واتە: زۆر به سه‌ختی لاملیمان کردو ئاماده‌یان نه‌بوو، هه‌لیگرن.

(۳) - ﴿وَأَشْفَقَ مِنْهَا﴾، په‌رۆشی و ترسیشیان لێی هه‌بوو، ترس و بیمیان لێی هه‌بوو، (الإشفاق: عِنايةٌ مُخْلِطَةٌ بِخَوْفٍ)، (اشفاق) بریتیه له په‌رۆش و ئاگابوون له شتیک، یاخود به ته‌نگه‌وه‌بوون بۆ شتیک، به‌لام تیکه‌ل له‌گه‌ل ترسدا.

(۴) - ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسُنُ﴾، به‌لام مەرۆف نه‌و سپارده‌یه‌ی هه‌لگرت، وشه‌ی: (الْإِنْسُنُ) (أل) هه‌کە‌ی بۆ ناساندن (تعریف)ه، به‌لام مه‌به‌ست له ناساندنه‌که، بۆ جینه‌سه، واتە: تیکرای مەرۆفان نه‌و سپارده‌یان هه‌لگرت.

(۵) - ﴿إِنَّمَا كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾، به‌دانیایی نه‌و مەرۆفه‌ش (واته: جینسی مەرۆف) زۆر سته‌مکارو زۆریش نه‌فامه.

(الظُّلْمُ: الإغْيَاءُ عَلَى حَقِّ الْغَيْرِ، وَهَذَا الإِغْيَاءُ، عَلَى حَقِّ اللَّهِ الْمُتَلَزِمَ لَهُ بِتَحَمُّلِ الْأَمَانَةِ، وَهُوَ حَقُّ الْوَفَاءِ)، (ظلم) به مانای پێشیلکردن مافی به‌رانبه‌ره، به‌لام لێرده‌ا مه‌به‌ست پیتی سنوور به‌زاندنه به‌رانبه‌ر به‌ مافی خوا، له‌ حالیکه‌دا نه‌و مەرۆفه‌ پابه‌ندی خۆی ده‌ربڕیوه که نه‌و سپارده‌یه هه‌لیگرتی و، ده‌بووایه وه‌فاداری به‌و به‌لینه‌ی خۆی (و نه‌و سپارده‌یه‌ی خوا به‌پاریزی، به‌لام سنوور شکستی و سنوور به‌زینی تیدا ده‌کات).

(ظُلُومًا) و (جَهُولًا) له‌سه‌ر کیشی (فَعُول)ن، واته: زۆر سته‌مکارو زۆر نه‌فام، (الْجَهْلُ: انْقِصَاءُ الْعِلْمِ مَا يَتَعَيَّنُ عِلْمُهُ)، (جهل) بریتیه له نه‌بوونی زانیاری به شتیک، که پێویسته‌ بزانی، (جهُول)یش واته: زۆر نه‌فام و نه‌زان.

لێرده‌ا به ته‌کید مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: که مەرۆف، نه‌گەر ده‌ستی هیدایه‌تی خوا‌ی نه‌گاتێ و، به‌هره‌مند نه‌بێ له پێنمایی خوا، که به پێغه‌مبه‌راندا ده‌نێرتی، نه‌وه له‌ ڕووی کرده‌یه‌وه، زۆر تووشی سته‌م و لادان ده‌بی و، له‌ ڕووی تیورییه‌وه‌ش،

زۆر تووشى نەقامىي و نەزانىي و بى ئاگايى دەبى، بەلەم بەھۆى دەستگرتى بە
ھىدايەتى خوا، بە وەجىي خوا، نەزانىي و نەقامىيەكەى دەگۆرى بۆ زانين و
مەعرفەت و، ستەمەكەشى دەگۆرى بۆ دادگەرىي و ھاوسەنگىي و پىكىي.

(٦) - ﴿يُعَذِّبُ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾، بۇ ئەۋەى
خوا پىۋانى موناڧىق و ئافرەتانى موناڧىق و، پىۋانى ھاۋبەشەدانەرو ئافرەتانى ھاۋبەشەدانەر،
سزا بدات.

ئەم (ل) (لَامُ الْعَاقِبَةِ) يە، تاكو سەرەنجام ۋاي لىتى، دەشگونجى (لَامُ الْعِلَّةِ)
بى، واتە: خوا بۆيە ئەو سپاردەيەى كە بە ئاسمانەكان و زەۋىي و چىايەكان
ھەلنەگىراو، ئامادە نەۋون ھەللىگىرن و، ترس و بىميان لىتى ھەبۋو، بۆيە بە
مرۆڧى سپاردو، مرۆڧى والىگىردىۋو، بتوانى ئەو سپاردەيە ھەللىگىرى، لە حاللىكىدا
كە ئەگەر لە خۆى وريا نەبى، زۆر ستەمكارو زۆرىش نەقامە، تاكو سەرەنجام
خوا سزاي پىۋانى موناڧىق و ئافرەتانى موناڧىق و، پىۋانى ھاۋبەشەدانەرو ئافرەتانى
ھاۋبەشەدانەر بدات.

(پىۋانى ھاۋبەشە بۆ خوا دانەرو، ئافرەتانى ھاۋبەشە بۆ خوا دانەر)، لەسەر ئەۋەى
ئەو سپاردەيەى خوا چاك پىتى ۋەفادار نابىن و باش ناپارئىزن، خىانەتى پىندەكەن.

(٧) - ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ھەروەھا سەرەنجام خوا بگەرئەۋە بۆ
لاى پىۋانى پروادارو ئافرەتانى پروادار واتە: تۆبەيانى لى قبۋول بكات و بەزەيى پىئاندا
بى، لە ئەنجامى ئەۋەدا كە ۋەفادارىۋون بە پەيمانى خواۋەدو، ۋەفادارىۋون بەو بەلئىنەى
داۋيانە بە خوا، كە سپاردەكەى بپارئىزن و، خىانەتى پىن نەكەن.

(٨) - ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾، بە دلىيىي خواش لىيوردەى بە بەزەيە، واتە:
لىيوردەيە بۆ ستەمەكەيان و، بە بەزەيىشە لە بەرانبەر نەقامىي و نەزانىيەكەياندا.

كەۋاتە: سەرەنجام خوا ﷻ بىيىروايەكان بە ھەردوۋ بەشە سەرەككەيانەۋە،
كە ئەھلى نىڧاق و ئەھلى شىركن، سزا دەدات، بە ھۆى بىتوۋەفايانەۋە بەرانبەر

به سپاردهی خواو، خیانه تکر دنیا نه وه بهو سپاردهیهی خوا، که هه لیا نگرته وه، ههروه ها پاداشتی پیاوان تافره تانی برودا ریش ددهاته وه، له به رانبه ر نه وه دا که وه فادار بوون به به لێن و په یمانی خواو، پارێزه ر بوون بۆ سپاردهی خوا عز و جلال.

مانای وشه ی (أمانة) له ئایه تی (۷۲) دا:

بۆ تهفسیری وشه ی (أمانة) زانا یان چه ند و اتایه کیان هیناون:

- ۱- هه ندیکیان گوتوو یانه: واته: فه رمانبه ریی کردن بۆ خوا.
- ۲- هه ندیکیان گوتوو یانه: فه رزه کان.
- ۳- هه ندیکیان گوتوو یانه: ملکه چیی بۆ خوا.
- ۴- هه ندیکیان گوتوو یانه: مه به ست پتی هه ر شتیکه، که مروؤف له سه ری به نه میندار دده انرئ.
- ۵- هه ندیکیان گوتوو یانه: مه به ست له نه مانه ت لیره دا، عه قله.
- ۶- هه ندیکیان گوتوو یانه: نه مانه ت جینشینایه تی خوا به عز و جلال.

به لام پوخته وه گوشراوی رای خوؤم له باره ی مانای ئەم دوو ئایه ته موباره که وه له جهوت برگه دا ده خه مه روو، دیاره نه وه شم له کو ی نه وه تهفسیرانه وه رگرته وه، هه ندیکیشی به ته نکید په نگه به وشیه وه که من ده یلیمه وه دایده پرێم، له هیهچ کام له تهفسیره کاندا نه بی.

پوخته ی رای به نده له باره ی مانای وشه ی (أمانة) و تهفسیری ئەم دوو ئایه ته وه:

- (۱) - خوا عز و جلال ویستوو یه تی کاریکی گرنه گ به یه کێک له دروستکراوه کانی بسپێرئ، که هیهچ کام له دروستکراوه کانی نه وه یان له توانادا نه بووه، نه وه نه رکه گرنه گ یان پئ بسپێردرئ:
- أ- ئاسمانه کان بهو فراوانییه، چونکه ئاسمانه کان واته: هه موو که ردوون، به لکو زۆر زیاتریش له که ردوون (کون).

ب- زەۋىي بەۋ سەرسۈپھىنەرىيە، كە تاكە خرۇكەيە لە گەردووندا بەۋ شىۋەدە بىت، كە ژيانى تىدائى و ئەۋ ھەل و مەرجانەى تىدا پەخسىتراپن و، مرؤف بتوانى لەسەرى بژى و جىنشىنايەتتى خۋاى لەسەر بكات.

ج- چىايەكان بەۋ بەرزىي و سەختىي پەقىيە، ئەۋانە ھەموويان نەيانتۋانى ئەۋ سپاردەيە ھەلبىگرن و، ئەۋ ئەركە ۋەئەستۋ بگرن.

۲- بەلەم مرؤف ئەۋ تاكە دروستكراۋەى خوا بوو، كە نامادە بوو بۇ ھەلگرتنى ئەۋ بەرپرسىارىيەتتە ترسناكە، ئەۋ ئەركەى خوا ^{بەلەم} كە بە ھەموو گەردوون جىيەجى نەكرا، ئەۋ سپاردەيەى خوا، كە ھىچ كام لە پىنكەتەكانى گەردوون، نەيانتۋانى ھەلبىگرن، بەلەم مرؤف ھەلبىگرت و ۋەئەستۋى گرت.

۳- ئاشكراشە كە ھەلگرتنى ئەۋ بەرپرسىارىيەتتە، ۋەئەستۋگرتنى ئەۋ سپاردەيە، دەپن پەكى لەسەر تاييەئەندىيەك بگەۋى، كە ئەۋ تاييەئەندىيە تەنيا لە مرؤفدا ھەيە، لە نىۋ ھەموو دروستكراۋەكانى خۋاى پەرۋەردگاردا، كەۋاتە: ئەۋ پىمان بۇ خوش دەكات، پەى بەۋە بەيەن: ئەۋ سپاردەيە چىيە؟

۴- كاتىك تىمە بە وردىي دروستكراۋەكانى دەپشكىنن و تىيان رادەمتىنن و سەرنجيان دەدەين، دەبىنن: ئەۋ تاييەئەندىيە و ئەۋ جياكەرەۋدىيە تەنيا لە مرؤفدا ھەيە، بىرتىيە: لە ويستى ئازاد، خواستى سەربەخۇ، كە بۇ ئەنجامدانى چاكەۋ، ئەنجامدانى خراپە، دەگونجى، ياخود گونجاۋە بۇ ئەۋە پىي بەرز بىتەۋە بەرەۋ خوا، ياخود نزم بىتەۋە لە خوا دوور بگەۋىتەۋە، ياخود گونجاۋە بۇ ئەۋەى مرؤف فەرمانبەرىي خۋاى پىنكات، ياخود سەرتىچىي خۋاى پىنكات، ھەرۋەھا گونجاۋە بۇ ئەۋەى مرؤف، ئىمان و خوا بەيەكگرتنى، پىن ھەلبىزىرى، ياخود بىپروايى و ھاۋبەشدانان.

كەۋاتە: لىرەدا گەبىشتىنە ئەۋەى، ئەۋ سپاردەيە چىيە؟ ئەۋ سپاردەيە بىرتىيە: لەۋ ويستە ئازادەى كە خوا بە مرؤفى داۋەۋ، دەتۋانى پىي بەرز بىتەۋەۋ نزم بىتەۋە، پاست بپرواۋ چەۋت بپروا، چاكە بكات و خراپە بكات، پروو لە ئىمان بكات و پروو لە كوفر بكات.

۵- ئاشكراشە كە ھەر كام لە: فەرمانبەرىي، فەرزەكان، ملكەچىي بۇ خوا، پاراستنى سپاردەكان، عەقل، جىنشىنايەتتى خوا (الطاعة، والفرائض، والإنقياد، والأمانات، والعقل،

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٣٧﴾

چونكى ئەم (ل)ە، ئەگەر لامى سەرەنجام (لام الغائبة) بىتى، ياخود لامى ھۆكەر (لام العلة) بىتى، يانى: ئەو ھۆكەرەي واىكردو، خوا ﷻ ئەو سپاردەيە بە مروۇف بسپىرتى، ياخود ئەو دەرەنجامەي كە لەو دەيدا دەبىتى، كە خوا ئەو سپاردەيە بە مروۇف سپاردو، برىتيە: لە سەپىرنانى سزا بەسەر كافراندا، بە ھەردوو بەشە سەرەككەيەكەيانەو، واتە: موناڧىقەكان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، بە پىچەوانەو ھەش قىوولكردى خوا ﷻ بۆ گەپانەو ھەي ئەھلى ئيمان، كە بە تەنكىد ھەرچون بىتى، كەم و زۆر تووشى گوناھو ھەلە دەبن، بە ھۆى ستم و نەقامىيەكەيانەو، بەلام خوا تۆبەيان لىو ھەردەگرى مادام لەسەر راستە شەقامى خوان، با جار جار ھەلبنگوون و سامە بەرن و بەملاولا بچن، بەلام مادام لەسەر راستە شەقامى خوان، خوا ﷻ لە بەردەكەتى بەندايەتبيان بۆ خواو، بىروايان بە خوا ﷻ و بە كىتبەكانى خواو بە فرىشتەكانى خواو بە پىغەمبەران و (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە پۇزى دوايى، لە بەردەكەتى ئەوددا، خوا ﷻ چاوپۇشىي لەو ھەلەو كەم و كوپىي و سامەبردن و خلىسكان و لادانانەيان دەكات، مادام بە گشتىي لەسەر راستە شەقامى خواي پەرورەردگان.

ئەمە ئەو پوختەيە بوو، كە پىموايە باشتىن مانا لىكدانەو ھەيە، بۆ ئەو دوو ئايەتە موبارەكەو، بەو شىۋەيەش كە ھىنام، لە ھىچ كام لە تەفسىرەكاندا بەو شىۋەيە نەمىنيو.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆي، يارمەتيمان بدات، زياتر لە كىتبەكەي تىيگەبن و، زياتر بە راستىيە مەزنەكانى ئەو كىتبە راست و تەواو ھەي خواي پەرورەردگار ئاشنا بىن و، يارمەتيشمان بدات كە ئەو راستىيانە لە عەقل و دلى خۇماندا و، لە ژيانى تاكىي و خىزانىي و كۆمەلەيەتتىي و سياسىي، خۇماندا رەنگيان پىن بدەينەو، بەرجەستەيان بگەين.

لىرەشدا دىيىنە كۆتايى تەفسىر كردنى سوورەتى (الأحزاب).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

سَبَّاح

دەستینک

بەرێزان!

نەمرۆ کە ٤/ی ذي الحجة/ی ١٤٤٠ی کۆچییه، بەرانبەر (٢٠١٩/٨/٥)ی زاینیی، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (سبأ).

پێناسەی سوورەتی (سبأ) و بابەتەکانی

لە حەوت بڕگەدا، پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە دەخەینە ڕوو:

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە هەر بە ناوی (سبأ) ناسراوە، ھۆیکەشی ئەوەیە کە باسی گەلی (سبأ)، یان ھۆزی (سبأ)ی تیدا ھاتووە، باسی گەلی سەبەئیش، جگە لە سوورەتی (النمل)، کە لە ئایەتی ژمارە (٢٢)دا، کە تەنیا ئاماژەیەکی کراوە: ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبْإٍ يَمِينٍ﴾، تەنیا لێرە لەم سوورەتەدا، باسی گەلی (سبأ)، یان ھۆزی (سبأ) کراوە، بەسەرھاتەکەشیان تاییبەتە بەم سوورەتە، بۆیە ئەو ناوەی لێنراوە.

دووەم: شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەککەییە، ئەو ڕایەکی کە دەلێ: ئەم ئایەتە: ﴿وَبَرِّىْ اَلَّذِيْنَ اُوْتُوا اَلْعِلْمَ الَّذِىْ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِىْ اِلَى صِرَاطٍ اَلْمُبِيْنِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ﴾، مەدینەییە، ڕایەکی بێھێزە، چونکە ئەم ڕایە پشتی بەوە بەستووە، کە مەبەست

له (أَوْتُوا الْعِلْم) خاوهن كَتَبَن، كه نهوانیش له مه دینه بوون! به لَام مه رچ نیه مه به ست ته نیا خاوهن كَتَبه كان بئ، پاشان مه رچ نیه نهوانیش ته نیا له مه دینه بووبن! وهك پِشتریش له سه ره تاي چه ند سووړه ټيكددا له و باره وه باس مان كرد.

به لكو ده گونجئ مه به ست له (أَوْتُوا الْعِلْم) زانایان بئ، به گشتی، چ زانایانی نیسلام و شاره زا به قورئان و فه رمایشتی خوا، واته: هاوه لانی به پړزی پیغه مبه ر ﷺ، چ زانایان به گشتیتر، واته: نه هلی نیسلام بن، یان نه هلی نیسلام نه بن، خاوهن كَتَب بن، یان خاوهن كَتَب نه بن، ده شگونجئ مه به ست پیی خاوهن كَتَبه كان بئ، به لَام كه مه به ستیش خاوهن كَتَبه كان بئ، واته: جووله كه و نه صرانییه كان، كه نه و دوو كومه له زیاتر هه بوون، له نیوه دورگه ی عه ږه ببیدا، نهوانیش مه رچ نیه ته نیا له مه دینه بووبن، به لئ زیاتر له وئ بوون، به لَام كه م و زور هاموشوؤ، ټيكه لییشیان بووه له گه ل خه لکی مه ككه دا، وهك له زور له سووړه ته مه ككه ییه كاندا، خوا ﷺ ناماژدی بو نه وه كردود، كه واته: نه م سووړه ته هه مووی مه ككه ییه به بئ هه لاواردن.

سیټیه م: ریزبه ندیی له موضحه ف و هاتنه خواردا:

نه م سووړه ته له ریزبه ندیی دابه زیندا، ژماره (٥٧)، یان ژماره (٥٨)، واته: (٥٧)مین، یان (٥٨)مین سووړه ته، كه له قورئان دابه زبئ و، له دواي سووړه تی (لقمان و)، پش سووړه تی (الزمر) دابه زیوه، به لَام له ریزبه ندیی موضحه فدا، ژماره: (٣٤)ه، واته: كه له سووړه تی (الفاتحة) هوه پیدا دئین، له ژماره (٣٤)دا، ده یگه ینئ.

چواره م: ژماره ی ئایه ته كان:

ژماره ی ئایه ته كانی سووړه تی (سبا) له لای زوربه ی زانایان (٥٤)ه، به لَام له لای خه لکی شام (٥٥)ه، پشتریش باس مان كردود، كه كه میی و زوری ژماره ی

ئايەتەكان، دەگەپتەوۋە بۇ كورتىيى و درىزىيى پستەكان، نەك ھەندىكىيان بلىن: فلان پستەيەش ئايەتەك بوۋە، ئەوانەي دىكە بلىن: نەخىر ئايەت نەبوۋە، شتى وانە، زانايان لەسەر وشەيەكى قورئاناش ناكوكىيان نىە، نەك لەسەر ئايەتەك، يان پستەيەك.

پىنچەم نىۋەرۈكى:

ھەرچەندە ۋەك زۆربەي ھەرە زۆرى سوۋرەتە مەككەيەكان، باسى: بوونناسى و، ئىمان بە خوا، يەكتايى خوا لە بەدىيەتتەن و خاۋەندارىي و مشوورخۇرىي و پەرستراۋىتىي داۋ، پاشان ئىمان بە فرىشتان و، باسى پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە گشتىي و، بە تايەتتى موحەممەد ﷺ، باسى ۋەحىي و قورئان و ... ھتە، كراۋە، بەلام باسى پۇژى دوايى و بە ھەشت و دۆزەخ لەم سوۋرەتەدا، پشكى شىرى پىپراۋەو، نىۋەي زىاترى ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە موبارەكە، بۇ باسى (ساعة) و (قيامة)، سزاۋ پاداشتى خوا ﷻ تەرخان كراۋن.

شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:

ھەر كام لە سوۋرەتەكان كۆمەتەك تايەتمەندىيان ھەن، ئنجا ھەوت (۷) تايەتمەندىيەم بۇ ئەم سوۋرەتە، كەۋتۈنۈنە بەرچاۋ، كە تايەتن بە خۇيەۋە: تايەتمەندىيەكەم: باسى مردنى سولەيمان ﷺ، پىزانرانى بە ھۇي مۇرانە لىدانى گۆچانەكەي و، كەۋتەنەۋە، كە ئەمەش لە ئايەتى ژمارە (۱۴) ھاتە، واتە: سولەيمان ﷺ ماۋدەك بەسەر مردنىدا تىيەپوۋە، خۇي داۋەتە سەر گۆچانەكەي، كەس بە مردنەكەي نەزانپوۋە، تاكو گۆچانەكەي مۇرانە لىيداۋەو كۆلپوۋەتى و، پزىۋەو سولەيمان كەۋتەۋە، ئنجا زانىۋيانە كە ۋەفاتى كردەۋ!

تايەتمەندىيە دوۋەم: باسى گەلى (سبا)، لە ئايەتەكانى: (۱۵ - ۱۹)، ۋەك پىشتەر باسماۋن كرد، تەنيا لەم سوۋرەتەدا، باسى گەلى يان ھۇزى (سبا) كراۋە.

تایه مه ندیی سیه م: پشتر است کرد نه وی خوا ﷻ بو گومانی ئیبلیس، له باره ی مرو فانه وه، له نایه تی ژماره (۲۰) دا، که ده فهرمو ی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَیْمُ ابْنِیْسُ ظَنُّهُ﴾، واته: به دنیایی ئیبلیس گومانه که ی له باره ی مرو فانه وه راست ده رچوو، گومانه که ی راست برده سهر، ته نیا له م سوو په ته دا نه م ته عبیره هاتوه.

تایه مه ندیی چوارهم: خسته نه رو ی نه رمرتین شیوازی وتو یژ له گه ل بیروایاندا، له نایه ته کانی: (۲۴ - ۲۶) دا، یانی: پیم شک نایه ت، له هه موو قورنایاندا له وه شیواز نه رمرت هه بیت بو چۆنیه تی و تو یژو گفتو گو کردن، له لایه ن نه هلی نیمانه وه له گه ل بیروایاندا.

تایه مه ندیی پینجه م: فهرمان کردنی خوا ﷻ به پیغه مبه ر ﷻ که ناموژگاری بیروایان بکات، یه ک یه ک و دوو دوو، بیربکه نه وه له باره ی پیغه مبه ره وه ﷻ، له باره ی په یامه که به وه، نه میش له نایه تی ژماره (۴۶) دا هاتوه: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بِرَحْمَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِثْلٍ خَفِيفٍ﴾، واته: ناموژگاری بیتان ده که م، که یه ک یه ک و دوو دوو، بو خوا ﷻ هه لسن و بیربکه نه وه، ته نیا له م سوو په ته دا نه م ته عبیره هاتوه.

تایه مه ندیی شه شه م: دوو باره بوونه وه ی ﷻ قُل ﷻ، له شوینیکدا، پینج جار، له چوار نایه تدا، له نایه ته کانی: (۲۴ - ۲۷) و، له شوینیکی دیکه دا، دیسان پینج جار، له سه ره تای پینج نایه تدا، که دوا ی ههر کام له و وشانه، واته: دوا ی ﷻ قُل ﷻ، که سه رجه م ده بن به ده (۱۰)، له م سوو په ته دا به دوا ی یه کدا، راستیه کی مه زن خراوته روو، واته: خوا ﷻ به پیغه مبه ری ﷻ فهرمو وه: ئه وه بفهرموو، ئه وه بفهرموو، ئه وه بفهرموو، هه لبه ته ئه وه ش بو وتو یژ له گه ل بیروایاندا، شوینی یه که میان، وه ک گوتم: پینج جار، له چوار نایه تدا، نایه ته کانی: (۲۴ - ۲۷) ن و، شوینی دوو ه میان، پینج جار، له سه ره تای پینج نایه تدا، که نایه ته کانی: (۴۶ - ۵۰) ن.

تایه مه ندیی هه وه م: هاتی چهن د وشه یه ک که ته نیا له م سوو په ته دا هاتوون، بو ئه موونه:

- ۱- ﴿مُرْقَنُ كُلِّ مُرْقَنٍ﴾، كە لە ئايەتى ژمارە (۷) دا ھاتوۋە.
- ۲- ﴿مِنْسَأَمَةٍ﴾، (مِنْسَأَاةٌ: عَصَا)، گۇچان يان گۇچاننىكى پتەو، لە ئايەتى ژمارە (۱۴) دا ھاتوۋە.
- ۳- ﴿سَيْلِ الْعَرِمِ﴾، واتە: لافاۋىكى بېرەزا، تۇفاننىكى بېرەزا، زۆر سەخت و توند، لە ئايەتى ژمارە (۱۶) دا ھاتوۋە.
- ۴- ﴿ذَوَاتِ أَكْلٍ حَمِطٍ وَأَثَلٍ﴾، واتە: دوو باخى خاۋەن خواردنى تال (أَثَلٍ) یش واتە: دار گەز، يان دار سيواك، درەختى ئەپاك، لە ئايەتى ژمارە (۱۶) دا ھاتوۋە.
- ۵- ﴿فُرْعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾، (أَي: أُزِيلَ عَنْهَا الْفُرْعَ)، واتە: ترس لە دىيان لابر، لە ئايەتى ژمارە (۲۳) دا ھاتوۋە.
- ۶- ﴿وَمَعَارٍ﴾، (مِعْشَارٌ) بە ماناى (عُشْر) دىي، واتە: يەك لەسەر دە، كە لە ئايەتى ژمارە (۴۵) دا، ھاتوۋە.
- ۷- ﴿الْتَّائُوشِ﴾، (التَّائُوشُ) واتە: دەست گەياندەنە شىتېك بە ئەسپايى، كە لە ئايەتى ژمارە (۵۲) دا ھاتوۋە.
- ۸- ﴿وَجِلٍ﴾، واتە: پەردە خرايە، نىۋان خرايە بەينى ئەۋان و ئەۋەى ئارەزوۋى دەكەن، لە ئايەتى ژمارە (۵۴) دا ھاتوۋە.

ھەوتەم: دابەشکردنى ئايەتەكانى بۇ چەند دەرسىك:

وہك زۆر جارى دىكە گوتوۋمانە، دابەشکردنى تېمە بۇ ئايەتەكانى ھەر سوۋرەتېك، دۋاي سەرنجدان و تېرامانى زۆرە، كە كام كۆمەلە ئايەتە پىكەۋە پەيوەستى، كە ئەۋە ئېمە بە كۆشش و ئىجتىھادى خۇمان وامانكردوۋە لەۋەدا، لاسايى كەسم نەكردۆتەۋە، بەلى، سەرنج دەدەمە تەفسىرەكانىش، بەلام تەفسىرەكان بە زۆرىيى وايە، ھەموو ئايەتەكان بىر بىر دەكەن، ئايەت ئايەت،

دو ئايەت دو ئايەت، يان چەند ئايەتتىكى كەم يىكەۋە دىنن، بەلەم مەماشا دەكەم كام كۆمەلە ئايەت، باسى بابەتتىكى دىيارىيىكرادەكەن، ئەوانە دەكەم بە دەرسىك، ئىنجا ئەگەر كەم بىن، ئەگەر زۆربىن:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۹) يە، نۆ (۹) ئايەتى سەرەتا دەگىرتە خۇي، كە ۋەك پىشەكىي بۆ كۆي ئايەتەكانى سوۋپەتەكەيە.

دەرسى دوۋەم: ئايەتەكانى: (۱۰ - ۱۴) يە، پىنج (۵) ئايەت و، تەرخانكراۋە بۆ باسى داۋودو سولەيمان (عليهما الصلاة والسلام)، كە دوو پىنغەمبەرى باب و كوپ بوون، ئەو نىعمەتانەي كە خوا ﷻ پىداون، ژمارەيەك لە نىعمەتەكان باسكراون.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۱۵ - ۱۹) يە، پىنج (۵) ئايەت، كە تەرخان كراون بۆ باسى ھۆزى (سبا)، ياخود گەلى (سبا)، كە چۆن خوا ﷻ نازو نىعمەتى زۆرى پىدا بوون، بەلەم ئەوان سىلەيى و بىيروايان كىردە پىشە، سەرەنجام ھالەكەيان لە خۆشگوزەرانىي و نازو نىعمەتەۋە، گۆرا بۆ ژياتىكى تەنگ و تال و، باخەكانى كە ھەيانبوون، دوو باخ لە ملاۋلاي رى، گۆران بۆ ھەندىك درەخت و گىاي بىابانىي، يان بى بەر، ياخود بەرتال و ناخۆش، ھەرۋەھا ھالەتى تۆكەمەيى كۆمەلەكەيان گۆرا بۆ پەراگەندەيى و، ھەر كۆمەلە و، تىرەيەك بە لايەكدا پۆيشتن.

دەرسى چوارەم: ئايەتەكانى: (۲۰ - ۳۰) يە، يازدە (۱۱) ئايەت، ئەوانىش خوا ﷻ زياتر تىيان دا باسى يەكتايى خوا، وتوژ لەگەل بىيروايەكان لەو بارەۋە كراۋە، لە كۆتايىشدا باسى پۇژى دوايى، كە ئەو بەلئىنەي خوا ﷻ دايناۋە، بە مسۆگەرىي لە كاتى خۇيدا دى.

دەرسى پىنجەم: ئايەتەكانى: (۳۱ - ۳۹) يە، نۆ (۹) ئايەت، كە باسى ھەلۋىستى بىيروايانە لە بارەي قورئانەۋە، كە گوتوويانە نە بىروا بە قورئان و، نە بىروا بە كىتەبەكانى پىش قورئانىش دىنن، خوا ﷻ يەكسەر لەۋەۋە دەيگوزاتەۋە بۆ دىالوگ و وتوژو مشومىرك لە نىوان چەوسىتراۋانى ھەلخەلەتاۋو، خۆبەزلزانانى خۆسەپىندا، لە بىيروايان، كە چۆن ھەموويان پەشيمان دەبنەۋە ۋە نەجەي

په شیمانی ده گه زن، دواپی خوا ﷻ باسی ئه وه ده کات که مهرج نیه هه
که سیک مآل و سامان و نازو نیعمه تی پندرابن، نیشانه ی ئه وه بن، که خوا ﷻ
خووشی ده وی، به لکو خوشویستی خوا به هو ی ئیمان و کرده وی چاکه وه یه و
ئه وه سه نگی مه حه که، دواپی خوا ﷻ باسی سه ره نجامی کرده وی، هه ر کام له
برواداران و بی پروایان ده کات.

ده رسی شه شه م: ئایه ته کانی: (٤٠ - ٤٥) یه، شه ش (٦) ئایه ت، ئه وانیش
هه موویان باسی روژی دواپی و، باسی هه لویستی بی پروایان، له به رانه ر
ئایه ته کانی خوا دا، که به سه ریاندا ده خوێزێنه وه، که به هه ئبه س تراوو جادوو،
پتغه مبه ریش ﷻ به که سیک که ده یه وی ئه و خه لکه له رێ و ره سمی باب و
باپیرانی لابدا، وا پێناسه ده کری.

ده رسی هه وه م: ئایه ته کانی: (٤٦ - ٥٤) یه، نو (٩) ئایه ت، که خوا له
سه ره تای پێنج ئایه تیاندا، فه رمان به پتغه مبه ر ﷻ ده کات به: ﴿قُلْ﴾، واته:
و شه ی ﴿قُلْ﴾ پێنج جارن له سه ره تای پێنج ئایه ته کاندای، که له دوا ی
هه ر کام له و وشانه دا: ﴿قُلْ﴾، خوا ﷻ راستیه کی مه زن ده خاته روو، دیسان
کو تایی ئه و ئایه تانه ش به باسی روژی دواپی دی، که چۆن بی پروایان ده ستیان له
هه موو پچکان ده بری و، هه یچ چاره و ده ره تانیکیان نابێ.

❖ دهرسی یه‌که‌م ❖

پېناسه ی لهم دهرسه

لهم دهرسه له نو (۹) نایه تی سهره تای سووړه تی (سبأ) پیک دتی، نایه ته کانی:
(۱ - ۹)، که لهم نو نایه ته، وه ک پتسه کی وان، بو کوو سووړه ته که و، بو کوو
بابه ته کانی، له و نو نایه ته ش دا ههر سیک پایه و بنه په ته که ی ئیمان، خراونه روو:
۱- بروا به خواو سیفه ت و کرده وه بن وینه کانی.

۲- بروا به روژی دواپی و، سزاو پاداشتی خوا.

۳- بروا به وه حی و، پیغه مبه رایه تی و، نه و نایه تانه ی که خوا نیک به پیغه مبه ردا
په وانی کردوون.

هه روه ها ههر لهم نو نایه ته دا، باسی هه لوئیستی نه رننیانه ی، بیروایان له
به رانبر روژی دواپی و، پیغه مبه رایه تی و، وه حی داو، هه لوئیستی نه رننیانه ی
بروادارانی زانوا، هه په شه لیکردنی خوا، له بیروایان کراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْقَبِيرُ ① يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا
وَهُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ ② وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ
عَلَيَّ الْغَيْبُ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ شَيْءٌ ذَرَرَ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ③ لَيَجْزِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ④ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ

هُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَرَى الَّذِينَ أَوْتُوا أَلَّذِي أُزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
 هُوَ الْحَقُّ وَبِهِدَى إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى
 رَسُولٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مَزْقٍ إِنَّا لَمَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ
 بِهِ جُنَّةٌ بَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ شَأْنَهُمْ خَفِيفٌ عَلَيْهِمْ
 كَيْفَا مِنْ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

(ستایش (هه مووی) بۆ خوا، نهو که سهی که هه رچی له ئاسمانه کان و
 زه ویدا به هی ویهو، له دواړو ژبیش دا، ستایش ته نیا بۆ ویهو، نهو کارزانی
 شاره زابه ﴿٥﴾ هه رچی ده چته یتو زهوی و هه رچی لیتی دهرده چن، ده یزانن،
 ههروه ها هه رچی له ئاسمانن داده به زتی و، هه رچی پینیدا به رز ده بیتته وه
 (هه لده کشن) ده یزانن و، ته نیا نهو به به زه یی لیبورده یه ﴿٦﴾ (خوا بهو شیوه به
 زاناو بالاده سته) که چی نهوانه ی بی پروان گو تیان: کاتی دیاری کراو (ی رۆژی
 دواپی) مان بۆ نایهت، بلتی: با، سوئند به پهروه دگارم بۆتان دتی، (خواش)
 زانای په نهانه، گرانایی گهردیکی لئ په نهان و ون نابن، نه له ئاسمانه کان و
 نه له زه مین داو، نه له وه گچکه ترو نه گه وره تریش، هیچ شتیک نه که له
 نوو سراوئکی پروندا نه بن ﴿٧﴾ (هاتنی رۆژی دواپی مسوگه ره) تا کو (خوا)
 پاداشتی نهوانه بداته وه، که پروایان هیناوهو، کردوه ده باشه کان ده کهن، نهوانه
 لیبوردن (تکی تابیته و) و بژیوئیکی په سندهو پر ریزان هه به ﴿٨﴾ نهوانه ش که
 تیکووشان له دژی نایه ته کا ممان (به خه یالئ خو یان)، خو دهر بازه رانه (له سزای
 تیمه)، نهوانه نازاریکیان هه به (له رۆژی دواپی دا) له پیسیه کی به تیش و ژان

⑥ ئەوانەش كە زانىرييان پىدراوه، دەزانن كە ئەوهى بۆ لای تۆ دابەزىنراوه،
 ھەر ئەوه ھەقەو بەرەو راستە پى (خوای) زالى ستايشىكراو، پىنمايى (خەلك)
 دەكات ⑦ ئەوانەش كە بىپروابوون گوتيان: ئايا پياوئىكتان پىشان بەدىن،
 ھەوالتان پىدەدات كە كاتىك (مردن و) بە تەواوۋى پارچە پارچە بوون (بە
 تىو گلى زەويدا بىلاوبوونەو) تىو لە نوۋى دروست دەكرىنەو؟ ⑧ ئايا
 درۆى بە (ناوى) خواو ھەلبەستو، يان (جۆرىك لە) شىتتى تىدايە؟ (نە درۆى
 ھەلبەستو نە شىتتە)، بەلكو ئەوانەى پىروا بە پۆزى دوايى ناھىتن، لە تىو
 نازارو گومرايەكى دووردان ⑨ ئايا سەرنجى ئاسمان و زەوييان نەداو، لە پىش
 دەستە كانىانەو لە دوايانەو، ئەگەر مانەوۋى بە زەويياندا پۆ دەبەينە خوار،
 يان چەند پارچەيەكيان لە ئاسمانتو بەسەردا دەخەينە خوارى، بىگومان لەویدا
 (كە بە زەويدا پۆناچن و پارچەكانى ئاسمانيان بەسەردا ناكەون)، نىشانەيكە (ى
 گەرەو گرنگ) ھەيە، (لەسەر بەزەيى و بەخشى خوا) بۆ ھەموو بەندەيكە
 لە ناخەو ھەپراو (بۆ لای خوا) ⑩.

ئىكردنەو ھەندىك لە وىشەكان

(لَا يَغْرُبُ عَنْهُ): واتە لىتى ون نابى، لىتى پەنھان نابى، (عَرَبَ الشَّيْءِ: غَابَ
 وَخَفِيَ، عَرَبَ الشَّيْءِ يَغْرُبُ)، واتە: ئەو شتە ون بوو، ون دەبى، پەنھان بوو،
 پەنھان دەبى.

(مِنْقَالٌ): (مِنْقَالٌ: مَا يُوزَنُ بِهِ، وَهُوَ مِنَ الثَّقَلِ، وَذَلِكَ أَنَّ لِكُلِّ سِنْجٍ، (مِنْقَالٌ:
 زَنْةً)، (مِنْقَالٌ)، واتە: ھەر شتىك كە شتىكى پى بكىشرى، كە لە وشەى (ثَقُلَ)
 ھو ھاتو، ئەويش ناو ھەپراو ھەر شتىك كە شتى پى ھەلبەسەنگىتى، (مِنْقَالٌ)
 واتە: كىش، (زَنْةً) واتە: كىشى ئەو شتە، گرانايسى.

(ذَرَقُ): (أَي: الْهَبَاءُ)، ئەو تۈزۈگەردەي بە پەنجه رەدا دېتە ژوورنك، لە بەر تېشىكى خۇردا دەيىنرى، بە ئاستەم بە چاۋ دەيىنرى، بە ۋە دەگوتىرى، ھەروھە بە مېروولەي گېچكە دەگوتىرى، ھەروھە بە ھىلكەي مېروولەش دەگوتىرى، كە سېپە زۆر بېۋوگە، واتە: گەراي مېروولە.

(سَعَوًا): تېكۈشاون، ھەوليانداۋە، (السَّعْيِ: الْمَشْيِ السَّرِيعِ، وَهُوَ دُونَ الْعَدْوِ، وَيُسْتَعَارُ لِلْعَدْوِ فِي الْأَمْرِ، خَيْرًا كَأَن أَوْ شَرًّا،) (سَعْيِ) بە پۇشتىنكى خېرا دەگوتىرى، كە كەمتر بى لە پاكردن و دەشخوازىتەۋە بۇ جدىي بوون و، تېكۈشانى چاك لە كارىكدا، نىجا چاك بى، يان خراپ بى.

(مُعْجَزِينَ): (أَعْجَزْتُ فَلَانًا وَعَجَزْتُه وَعَاجَزْتُهُ: جَعَلْتُهُ عَاجِزًا،) (أَعْجَزْتُ فَلَانًا) يان (عَجَزْتُه فَلَانًا،) يان (عَاجَزْتُه فَلَانًا)، ھەر سىكىيان، واتە: فلانكەسم دەستە پاچە كرد، دەستەوسان كرد، كەواتە (مُعَاجِزِينَ) واتە: دەستە پاچە كەرانەۋ، دەستەوسانكەرانە.

(رَجَزِي): (أَصْلُ الرَّجْزِ: الْإِضْطِرَابُ)، (رَجَزَ)، بە واتاي جوولە دى، (رَجَزَ الْبَعِثُ رَجْزًا)، حوشترەكە ھات و چوو، لە نەنجامى برىستىي، يان نەخوش بوونىكداۋ، (الرَّجْزُ: أَسْوَأُ الْعَذَابِ)، (رَجَزَ): بە خراپترىن سزا دەگوتىرى، (رَجَزَ) بە ماناي پىسىش دى، ۋەك چۆن (رَجَسَ) بە ماناي پىسىي دى، (رَجَزَ) یش ھەر ھەمان واتا دەگەيەنى.

(مُزَقِّي): واتە: لىك ھەلۋەشپندراۋ، لىك پچرىندراۋ، (الْمَزَقُ: مَضَرٌ مُنِمْيٌ لَهُ (مَزَقُهُ) بِمِثْلِ مُسَرَّحٍ لِلتَّنْرِيجِ)، (مُزَقٌ) چاۋگىكى مېمىيە لە وشەي (مَزَقُهُ، مَزَقُهُ، فَهُوَ مُزَقٌّ)، ۋەك (مُسَرَّحٌ) لە (تَسْرِيحُ) ھۋە ھاتۋە، (تَسْرِيحُ) واتە: بەرھەلداكردن، نىجا (مَسَرَّحٌ) واتە: بەرھەلداكراۋ.

(جِنَّةٌ): (الْجِنَّةُ: الْجِنُّونُ، جُنْ فَلَانٌ: أَصَابَهُ الْجُنُّ،) دەگوتىرى: (جُنْ فَلَانٌ)، واتە: جىنن دەستى لىۋەشانداۋە، (جِنَّةٌ) بە ماناي شىتتىي دى.

(خَفِيفٌ بِهِمْ): واتە: بە زەۋيياندا بېيەنە خوار، (خَفِيفٌ بِهِ: أَذْهَبُهُ)، واتە: رۆيىردەخوار بە زەۋييدا.

(مُنِيبٌ): (رَاجِعٌ مِّنَ الْقَلْبِ إِلَى اللَّهِ)، (مُنِيبٌ): به كه سَتِكَ ده لَين كه له ناخه وه، له دهروونه وه بۆ لای خوا ﷻ كه راپَيتته وه.

مانای گشتیی نابه ته كان

پَيتَتر له خستنه ږووی پَيتَناسه و نَیوه ږوکی سووږه تی سه به نډا، باسماڼ کرد، كه ته وه ری سه ره کی سووږه ته كه، باسی ږوژی دواپیه، به لَام باسی یه کتایی خوا ﷻ، سیفه ته کانی و، کرده وه ناوازه و بَی و پَته کانی، هه رو ده ها باسی وه حی و پیغه مه رابه تیش کراده و، چهن د بابه تیکی دیکه ش نَیواخنی نه و بابه تانه کراون.

سه ره تا خوا ﷻ ده ده رموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، واته:

د دست پیکردنم به ناوی خوا یه، كه نه وه ش مه به ستی نه وه دیه:

۱- نه م کاره ته نیا بۆ خوا و به ناوی خوا وه ده که م.

۲- به پپی شه رع ی خوا ده یکم.

۳- به توانا و یارمه تی خوا ی په روه ردگار ده یکم.

۴- بۆ هی تانه دی په زامه ندیی خوا نه نجامی ده ده م.

ده ده رموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَمَلِكْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، ستایش بۆ نه و خوا یه ی كه هه رچی له ئاسما نه كان و هه رچی له زه ویی دایه، هی ویه، نه و خوا وه نیه تی، تَیمه دوا یی له مه سه له گرنگه كان دا زیاتر قسه ده که یڼ، له سه ر چه مَك و واتای وشه ی (حَمْد)، جیاوازیان له گه ل (مدح)، هه روه ها له گه ل (شکر) دا، به لَام لَیره دا نه وه ده لَین: كه خوا ﷻ (أل) ی خستو ته سه ر وشه ی (حَمْد)، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، واته: هه رچی ستایش هه یه و هه رچی مه دح و سه ناو په سن دیی بۆ ده ربړ ڼ هه یه، هه مووی هی خوا یه، نه ویش نه و زاته یه

که هرچی له ناسمانه کان و زهویدا ههیه، هی ویه، ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾، ههروهه ها هرچی ستایش ههیه له پوژی دوایدا، له مه نزلگای کۆتایشدا، هه ر هی نهوه، ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾، هه ر نه و کارزانی شاره زایه، هه م کاره کانی که نه نجامیان ده دات، زۆر به کارامهیی و لیزانیی نه نجامیان ده دات، هه م زۆریش شاره زایه به هه لسوکهوت و حال و بالی دروستکراوه کانی.

شایانی باسه: له سه ره تای پێنج له سووپه ته کانی قورئاندا، نه م: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، دووباره بۆته وه، که به پتی پیزبه ندیی (مصحف)، به مجۆره ن:

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۲﴾ الفاتحه.

۲- ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ۝۳﴾ الانعام.

۳- ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝۴﴾ الكهف.

۴- ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝۵﴾ سبا.

۵- ﴿لِلْحَمْدِ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَئِكَ أَجْنَحُ مَشَى وَتِلْكَ وَرُبَّعٌ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۶﴾ فاطر.

که دواتر قسهی وردتر له و باره وه ده کهین، که بۆچی که له پێش نه و پێنج سووپه ته موباره که وه، خوا ﷻ ستایشی بۆ خۆی را که یاندوه؟

ئعجا ده فه رموئ: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾، خوا ﷻ ده زانی هرچی ده چێته زه ویه وه وه، هه رچی به نێو زه ویدا ده چێ و، هه رچی لێشی ده رده چێ، ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾، هه روه ها ده زانی هه رچی له ناسمانیه و دێته خوارو، هه رچی به ناسمانی دا به رز ده بیه وه وه هه لده کشتی، که ده فه رموئ: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾، نه م چوار (ما، به، هه موویان (ما، ی (موصوله، ن، واته: هه رچی که

دېتە نېو زەۋىيەۋە، خوا دەيزانى، نىجا شتى ماددىي بن، يان مەئەۋىيى و، بەرھەست بن، يان نا بەرھەست، ھەرچىش لە زەۋى دەردەچى بە ھەمان شىۋە، ھەرۋەھا ھەرچى لە ئاسمان دادەبەزى، بە ھەمان شىۋە، لە شتى ماددىي و مەئەۋىيى و، لە دروستكراۋە بەرھەست و نا بەرھەستەكان، ھەرچى بەرھە ئاسمانىش بەرز دەبېتەۋە، لە شتە ماددىي و مەئەۋىيەكان و، لەو شتانەي كە بەرھەست و نا بەرھەستى، خوا ھەموويان دەزانى ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ﴾، ھەر ئەۋىش بە بەزەيى لىبور دەيە، لە ھەموو قورئاندا خوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ لىخۆشبوۋى خۆي، پىش بەزەيى خستە، بەلام لىرەدا (الرَّحِيمُ) پىش (الْعَفُورُ) خراۋە، لەبەر ئەۋى مەقامەكە ۋا دەخۋازى، كە دروستكراۋەكان پىش ھەموو شتى، پىۋىستىيان بە بەزەيى خوا ھەيە، بۆ بەرئەۋەچوون و بەردەوام بوۋىيان، نىجا نەگەر ھەلەو كەم و كوپىشيان كرد، ئەوانەي خاۋەن ئىرادەو ھەستى و نەركدار (مُكَلَّف)ن كە مروڭ و جندن، پىۋىستىيان بە لىبوردىنى خوا ھەيە.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِيَنَا السَّاعَةُ﴾، ئەم (و)ە (حالية)يە، واتە: لە حالىكىدا كە خوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بە شىۋەيە، كەچى ئەوانەي بىبىروا بوون، گوڭيان: (ساعة)مان بۆ نايەت، (ساعة) لە زمانى عەرەبىدا بە ماناي كاتتىكى كەم دى، كاتتىكى ديارىكراۋ، بەلام لىرەدا مەبەست پىتى، پۆزى دۋايەۋە وشەي (ساعة) كراۋە بە ناۋ، بۆ پۆزى دۋايى، بە گشتىي، ياخود بۆ قۇناغى يەكەمى پۆزى دۋايى، كە ئاخىر زەمانە، كە لە دۋاي فۋو پىداكردنى كەرنە، لە لاينە ئىسرافىلەۋە، بۆ جارى يەكەم پرو دەدات، كە (ساعة)ي پى دەگوتىرى، ئاخىر زەمان، ياخود مەبەست پىتى قىيامەتە، واتە: ھەئسانەۋەو زىندوۋ بوۋنەۋە، كە لە دۋاي بۆ جارى دوۋەم فۋو پىداكرانى كەرنە، لە لاينە ئىسرافىلەۋە، پرو دەدات، واتە: وشەي (ساعة) دەگونجى مەبەست پىتى ئاخىر زەمان بى، دەشگونجى مەبەست پىتى زىندوۋ بوۋنەۋەو لىپرسىنەۋە بى، دەشگونجى مەبەست پىتى كۆي پۆزى دۋايى بى، بە ھەردوۋ قۇناغەكەيەۋە.

نهوانه ی بیپروا بوون، گوتیان: (ساعة) مان بۆ نایهت، که مه به ستیان پوژی دوایه، زیاتر مه به ستیان زیندوو بوونه و هو لپیرسینه و هیه، چونکه مردنه که ده زانن که هه موویان ده مرن و، پهنگه مه به ستیشیان نه و هه بی که ناخیر زه مان نایهت و، ژبانی تیمه له سه ر زه وی کوژی نایهت.

﴿قُلْ بَلَىٰ رَرَّيْ لَتَأْتِيَنَّكُمْ﴾، بلی: با، سویند به په ره ره دگارم، به دلتیایه وه بوژان دئی، واته: نه و کاته دیاریکراوه تان بۆ دئی، که لهم ژبانی دنیا به ی تیدا کوژا دئی، یا خود ئیه وی تیدا زیندوو ده کرتنه وه، یا خود پوژی دوا به ی تیدا دئی، به هه ره دووک قوئاغه سه ره کییه که به وه، ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ﴾، (خوا) زانای په نهانه، هه رچی په نهان و شیردراوه بی، خوا ﴿لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾، به نه ندازه ی گرانی به گه ردیله به کی لی ون نابی، نه له تاسمانه کان و نه له زه ویدا، ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ﴾، نه له گه ردیله به که گچکه ترو نه له وهش گه وره تر (ی لی ون نابی) ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾، چونکه له هه رکام له وانه نووسراویکی پووندا تومار کراو، بۆچی خوا ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْكَوْكَبُ﴾ دینته پتش پوژی دوا به ی؟

﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، تاکو پاداشتی نه وانه بداته وه که بروایان هینا وه کرده وه باشه کانیان نه نجام دلون، که دیاره پاداشتی نه وانه به هه شت و په زامه ندی خوا به، ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾، نا نه وانه لپور دنیکی تابهت و بژیویکی پر ریزو حورمه تیان بۆ هه به.

﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ﴾، نه وانهش که به خه یالی خو بان، دهسته وه ستانکه رانه تیکو شاون له دژی نیشانه کانی تیمه و، تابه ته کانی تیمه، ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ﴾، نا نه وانه نازاریان بۆ هه به، له پیسیه کی به تیش و ژان، یا خود نه وانه سزایه کی زور سه خت و به تیش و ژانیان بۆ هه به، چونکه، (رجز) یش هه به مانای نازار (عذاب) ه، به لام سه خترین نازار (أشدُّ العذاب) یان (أسوأُ العذاب)، خرابترین سزا.

یه کسر خوای پهروه ردگار دواى خسته پروی هه لوئستی نه فامانه ی نه زانان، دپته سه خسته پروی هه لوئستی ناقلانه ی زانایان، نهوانه ی که زانیاریان پتدراوه، ده فهرموئ: ﴿وَرَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾، نهوانه ش که زانیاریان پتدراوه ده زانن، هه به ته لیره دا، بینن، زانستیه نه ک چاوی (الرؤیة علیمة وئیس بصریة)، واته: به چاوی عقل و دل ده بینن، به لام بوچی وشه ی (یرى) ی به کارهیناوه؟ تاكو بزانی، وه که به چاوی سه ربیین، بهو شیوده یه قینیان هه یه و پروایان دامه زراوه، به چی؟ ﴿الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ﴾، ده زانن که نهوه ی له لایه ن پهروه ردگارته وه بو تو دابه زترواوه، هه نه وه هه قه، هه نه وه چه سپاوه و راسته، ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾، خه لکیش رینمایی ده کات به ره و راسته شه قامی خوای زالی ستایشکراو.

نایا مه به ست له: ﴿أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ کیه؟ وه ک پشتریش باسمانکرد، له پتناسه ی نهم سووپه ته دا نهوانه ی که زانیاریان پتدراوه، ده گونجی مه به ست پتی خاوه ن کتیه کان بی، واته: زانیاری خواییان پتی دراوه، له پتش قورئاندا، نهوانه یان که نه هلی نیصاف و ویزدان بوون، دانیان به هه قیتی قورئان و پیغمبه ر ﷺ نیسلام دا هیناوه، ده گونجی مه به ست پتی نهوانه بی له هاوه لان، له پرواداران که شاره زایی و زانیاریان له باره ی کتیی خاوه پتی دهری، چونکه ئینسان تاكو له کتیی خوا، زیاتر ورد بیته وه و تیدا شاره زاتر بی، هه ق و هیدابه تیک که نهم کتیه گرتوویه ته خوئی، زیاتری بو دهرده که وئی.

ده شکونجی: ﴿أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ - که نهوه م له تفسیره کاندا نه دیوه - مه به ست پتی نهوانه بی، که زانیاریان پتی دهری به گستی، وه ک گوتراوه: [قه دری زتر له لای زترینگره] له راستیدا مروؤ تاكو زانتر بی، قه دری نهم فهرماشته ی خوا زیاتر ده زانن و، هه قیتی و راستیه تی نهم کتیه ی زیاتر له لا دره وشاوه ده بی، ههروه ها نه وه که نهم کتیه، خه لک رینمایی ده کات به ره و راسته شه قامی خوای بالاده ستی ستایشکراو.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْفِثُكُمْ إِذَا مَرَقْتُمْ كُلَّ مِرْقٍ﴾، نهوانه ی بیپروان، گوئیان: نایا پیاوئیکتان پیشان بدهین و، ههواتان پیده‌دات، له کاتیکدا که تیهو زور به ته‌واویی پارچه پارچه ده‌بن، (همزیق) واته: لیک پچراندنی شتیک، پارچه پارچه کردنی، که مه‌به‌ستیان نه‌وه بووه، که مروقی جه‌سته‌که‌ی ده‌چپته نیتو خاکه‌وهو ده‌تیزری، دواپی هه‌لده‌وه‌شیتته‌وهو پارچه‌کانی به نیتو زه‌ویدا بلأوده‌بنه‌وه، نایا پیاوئیکتان پیشان بدهین هه‌واتان پیده‌دا، که هه‌ر کاتیک تیهو خرا‌نه زه‌وییه‌وهو، جه‌سته‌که‌تان پارچه پارچه بوو، ﴿إِنَّمَا لَكُمْ لِي فِي خَلْقِ جَدِيدٍ﴾، به‌دنیایی تیهو له نوقی دروست ده‌کرتنه‌وه، پیاوئیکی واتان پیشان‌تان بدهین؟ وه‌ک شاره‌زایانی قور‌نان گوتوو‌یانه: که لی‌رده‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾، (رجل) نه‌ناسراو (نکرة)، به‌لام بیگومان موحه‌ممه‌د ﷺ به‌ر له نیسلامیش، به‌ر له‌وه‌ی خواش ﷺ بیکاته پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌م بو‌خوی پیاوئیکی ناسراو بووهو، کومه‌لکا‌که‌خوی نازناوی راستگو‌ی نه‌میندار (الصادق‌الأمین) یان پیداوه، هه‌م وه‌ک بنه‌ماله‌و که‌س و کاریشی، باپیری وی (عبدالمطلب) بووه، که سه‌روکی هوزی قوره‌یش بووه، هه‌روه‌ها باب و باپیرانی هه‌موویان ناسراو بوون، به‌لام لی‌رده‌دا کافره‌کان بو‌نادیده‌گرتن و، بو‌به‌که‌م ته‌ماشا‌کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌و ته‌عبیره‌یان به‌کاره‌یناوه.

ننجا ده‌ئین: ﴿أَفَرَأَيْتَ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾، نایا دروی به‌ناوی خواوه هه‌له‌سته‌وه، که ده‌لی زیندوو ده‌کرتنه‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی پارچه پارچه ده‌بن له زه‌ویدا، یاخود جور‌تک له شیتی هه‌یه، واته: له دوو حال به‌ده‌ر نیه، یان نه‌وه‌تا درو هه‌لده‌به‌ستن به‌ناوی خواوه، گوا‌یه خوا ﷺ هه‌والی پیداوه که مروقه‌کان زیندوو ده‌کرتنه‌وه، یاخود عه‌قلی تیک‌چوووه واری ده‌روونی ته‌واو نیه، جور‌تک له شیتی تووش بووه، وشه‌ی (أَفَرَأَيْتَ) له ته‌سلدا: ﴿إِنَّمَا تَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا﴾، به‌لام هه‌مه‌زی ئیستی‌فهامه‌که ماوه‌ته‌وهو، هه‌مه‌زه‌که‌ی دیکه: ﴿تَذْهَبُ فِي الدُّرُجِ﴾، نه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه بن ده‌گوتری: (أَفَرَأَيْتَ)، به‌لام له کاتیکدا شتیک دیکه‌ی له پی‌شه‌وه بن، نه‌و هه‌مه‌زه‌به‌ده‌روات، ﴿يَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي

الْعَذَابِ وَالصَّلَیِّ الْعَبِیْرِ ۝، واته: هیچ کام لهم دوو حالته نیه، نه درؤی به ده می خواوه هه لئه ستوهو، نه شتییشی ههیه، به لکو نهوانه ی پروایان به رۆزی دوا یی و مه نزلگای کوتایی نیه، له سزاو له گومراییه کی دوور دان، ئنجا جار ی تستا سزایه که نه هاتۆته پیش، نه گهر مه به ست پتی سزای رۆزی دوا یی بئ، بۆیه پتم وایه، مه به ست له نازار (عَذَاب) لیره دا، نهو ئیش و نازاره دهروونییهیه، که له نهجامی کوفر دا بۆ مرۆف دتته دی، نهو هوش نه مبینیهو، له تهفسیره کان دا ناماژه ی پتی بکه ن.

له راستیدا ژیا نی بب پروایان له خودی خۆیدا، سزایه و نازاره و دهرد و نا په حه تییه، که مرۆف نه زانی خوا ه نیتیکی ههیه، یان پتی وابئ: نه م گهردوونه خوا ه نی ههیه، وهك هاویه شه دانره کان پتیان وابوه، به لام پتی وابئ: نهو خوا ه نه ی دوا ی نهو دی مرۆف ده مرئ، زیندووی نا کاته وهو، لئی نا پرستته وهو، سزاو پاداشت له گور ی دا نیه، بابایه کی وا ههر ژیا نه دنیا ییه که ی ده بته نازار و مهینه تی و نا په حه تی، بۆیه خوا ۝، ده فهرموی: نهوانه ی پروایان به مه نزلگای کوتایی نیه، که رۆزی دوا ییه، (فی العذاب) له نازار دان، ۝ وَالصَّلَیِّ الْعَبِیْرِ ۝، له گومراییه کی دووردان، ده شگونج مهبه ست نهو به پتی که له نهجامی نهو گومراییه دووره ی که له دنیا دا پتی گیرۆده بوون و، خویان پتیه گرفتار کردوه، له رۆزی دوا ییدا ده چنه ئیو سزاو نازاره وه، به لام خوا ۝، چوونه ئیو سزاو نازاره که ی پیشخستوه، له گومراییه دووره که، ههر چه نده سزاو نازاره که له رۆزی دوا ییدا دی و، گومراییه که له دنیا دایه، به لام له بهر نهو دی چوونه ئیو سزاو نازاره که، گرنگتره، بۆیه خوا ۝، نهو دی پیشخستوه، ههر چه نده له پروی کاته وه، نهو له دواتره.

ئنجا خوا ۝، له کوتا ییدا نقور چه که یه کیان لیده دات، هۆشدار ییه کیان پنده دات و ده فهرموی: ۝ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ سَمَاءٍ وَالْأَرْضِ ۝، ئایا سه رنجیان نه دا وه ته نهو دی له پیش ده ستیا نهو، نهو دی له دوا یانه وه ههیه، له ئاسمان و له زهوی، ئایا نهیا نروانیوه ته نهو ئاسمان و زهوییه ی، که ههم له پیشیا نه وه ههیهو، ههم له دوا یانه وه ههیه، یا خود: ئابلووقه یان دا ون و له

هه چواردهوریان، یان ئاسمانه، وه گومه زیک به سه ریانه وه، یان زهویه، که وه به په وه پشتیک بویان راخراوه؟ واته: (مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ)، نه وهی که له پیش دهسته کانپانه وه، ههیه، (وَمَا خَلْفَهُمْ)، نه وهی که له دواپانه وه، ههیه، مه به ست پتی نه وهیه که مرووفی نه گهر سه رنج بدات، هه موو شتیک یان له پیشیه وهیه، یان له دواپه وهیه، مه به ست نه وهیه، ئایا ته ماشای نه وه ئاسمانه یان نه کردوه، که له هه چواردهوریان ههیه، نه وه زهویه یان ته ماشا نه کردوه که دیسان له هه چواردهوریان ههیه؟ (إِنْ نَشَأْ غَضَبْنَا بِهِمُ الْأَرْضَ)، نه گهر تیمه مانه وی به زه ویدا پویان ده بهینه خوار، واته: به زه ویدا پویان ده چوینین، (أَوْ نُقِطَ عَلَيْهِمْ كُفًّا مِنَ السَّمَاءِ)، یان نه وه ئاسمانه که ته ماشای ده که ن، چهند شین و جوانه وه، چهند ساف و هیمن و ئارامه، نه گهر مانه وی چهند پارچه به کیان له ئاسمانه وه به سه ردا ده خهینه خوار، (إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّبِينٍ)، له وهدا نیشانه به کی مه زن و جی سه رنج ههیه، بو هه به ننده به کی بو لای خوا گه راوه، واته: له وهدا که نه زه ویان له بندا روده چن و، نه له ئاسمانه وه پارچه یان به سه ردا ده که ونه خوار، ده بی بزائن که نیشانه به کی گه وره ههیه، له وهدا له سه ره میهره بانسی خوا، له سه ره هندی و مه ندیی خوا، له سه ره په له نه کردنی خوا، له سزادانیاندا.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

راگه یاندنی ستایشکردنی خواو خاوه ندرتیی بۆ گهردوون، به سهرو
خواریه وه، زانا بوونی خوا ﷻ به ههرچی شتیک که ده چته تێو زهوی و،
تیهوی ده رده چن و، له ئاسمان داده به زۆ و بۆ لای بهرز ده بته وه:

خوا ده فهرموێ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي
الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته: له ههشت برگه دا:

(١) - ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، ستایش بۆ خوا، نهو که سهی
که ههرچی له ئاسمانه کان و زهوییه دا ههیه، هی نهوه، واته: خاوه نی هه موو شتیکه له
ئاسمانه کان و زهوی دا.

(٢) - ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾، ستایش له مه نزلکای کۆتاییش دا تابه ته به وه وه، مه دح
و ستایش له ویش بهس هی نهوه.

(٣) - ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾، نهو کاربه جیی شارده زایه.

پێناسه ی: حَمْد و شکر و مَدْح و جیاوازیان:

وشه ی (حَمْد) وه ک خاوه نی (اعراب القرآن) ^(١) ده لێ: (الْحَمْدُ: الْوَصْفُ بِالْجَمِيلِ الْإِخْتِيَارِي
عَلَى قُصْدِ التَّعْظِيمِ، وَالشُّكْرُ: فِعْلٌ يُنْبِئُ عَنْ تَعْظِيمِ الْمُنْعَمِ مِنْ حَيْثُ أَنَّهُ مُنْعَمٌ عَلَى الشَّاكِرِ،

فَيَكُونُ مَوْدُهُ اللَّسَانِ وَالْجَنَانِ وَالْأَرْكَانِ) واتە: وشەى (خَمْد): بریتىە لە وەسفکردنى كەسێك كە چاكیەك لەودا هەبە، كە بە ویستی خۆى ئەو چاكیە لەودا هەبە، بە مەبەستى بە مەزنگرتن.

بۆیە دەلى: (الْوَصْفُ بِالْجَمِيلِ الْإِخْتِيَارِيُّ...) وەسفکردنە بە سىفەتێكى چاك كە بە ویستی نازادانە هاتۆتە دى، بە مەبەستى بە مەزنگرتن، تاكو (خَمْد) لەگەڵ (مَذْح) لێك جیا بێتەوه، كەواتە: (خَمْد) بریتىە لە ستایشكردن و پەسندى دەربەرین بۆ كەسێك كە سىفەتى باشى تێداىە، ئەو سىفەتە باشە كە لەودا هەبە، بە ویستی خۆى ئەو سىفەتەى لە خۆیدا هێناوەتە دى، مەبەستیش لەو ستایشكردنە بە مەزنگرتن و بە بەرزگرتنى ئەو كەسەبە، ئنجا ئەمە جیاىە لە (مَذْح)، (مَذْح): بریتىە لە پێتەڵاگوتن و پەسەندى دەربەرىنى كەسێك یان شتێك، بە ئەو سىفەتەشى بە ویستی خۆى، لە خۆیدا نەهێنا بێتە دى، بۆ وێنە: مەدحى پیاویك دەكرێ كە بە شان و شەوكتە، مەدحى ئافەرەتێك دەكرێ كە جوان و بەرچاود، لە ڕوى جەستە و قەد و قیافەوه، بەلام ئەگەر بویستى باسى سىفەتە باشەكانى پیاو كە یان ئافەرەتەكە بكرێ، تەوه وشەى (خَمْد)ى بۆ بەكاردێ، چونكە سىفەتەكان مەرووف بە ویستی خۆى دەیانھێنێتە دى، لەسەر ئەوه (خَمْد) دەكرێ، ستایش دەكرێ، بەلام شتێك مەرووف ویستی خۆى تێدا نەبووبێ، پێى (مَذْح) دەكرێ، دەگوترێ: فلانكەس جوانە، ئەو جوانییە بە ویستی خۆى نەهێناوەتە دى.

جیاوازیى نێوان (خَمْد) و (شُكْر)یش، ئەوهیە كە (شُكْر) بریتىە لە كردەوهیەك كە هەموال دەدات، لە بە مەزنگرتنى كەسێك كە خواوەن چاكیە، لەو ڕوودوه كە چاكیەكی كردوه، لەگەڵ ئەو كەسەدا كە سوپاسى دەكات، بۆیە (شُكْر)، واتە: سوپاس، هەم پەيوەندى بە زمانهوه هەبە، هەم پەيوەندى بە دلەوه هەبە، هەم پەيوەندى بە ئەندامەكانهوه هەبە، بەلام (خَمْد) بەس پەيوەندى بە عەقل و دل و، پاشان بە زمانهوه هەبە، (خَمْد): وەك گۆمان بریتىە لەوهى ستایشى كەسێ بكرێ، بە لەویشهوه چاكە بۆ وى نەهاتبێ.

(شۇكر): تەنيا كاتىك دەبنى لەو كەسەۋە، لەو زاتەۋە، چاكەيەك بۇ تۆ ھاتىنى، تۆ لە بەرانبەر چاكەكەدا سوپاس (شۇكر)ى دەكەي، بۆيە ھەم دەبنى ئەۋپەپرى ستايش (خەفد) بۇ خوا دەربىردى، ھەم ئەۋپەپرى سوپاس (شۇكر) چونكە خوا ﷻ ھەم لە زاتى خۆيدا، خاۋەنى ئەۋپەپرى سىفەتى بەرزو پەسندو چاكە، ھەم خوا ﷻ خاۋەنى ئەۋپەپرى چاكەكارىي و ھەموو نىعمەتەكانە، ۋەك خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نَّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ ﷻ النَّهْل، ھەر چاكەيەك لە تىۋەدا ھەيە، لە خواۋەيە، كەۋاتە: لە راستىيدا، ستايشى تىرو تەۋاوو سوپاسگوزارىي تىرو تەۋاو، تەنيا شايسەتى خوايە، من وشەي (خەفد) بە ستايش، لىككەدەمەۋەو، وشەي (شۇكر)ىش بە سوپاس.

كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ ﷻ، ستايش ھەر ھى ئەۋە، لە پۇزى دوايدا، ۋاتە: لە پۇزى دوايدا ھەرچى ستايش ھەيە، تەنيا شايسەتى خوايە ﷻ ديارە لە دىئاشدا ھەر ۋايە، بەلام لە دىئادا جارى ۋا ھەيە، مەۋقەكان ستايشى كەسىك، يان شتىك دەكەن، كە شايسەتى نيە، بەلام لە دۋاپۇزدا، خەلك ھەموو راستىيەكانى بۇ ئاشكرا دەبن.

﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﷻ، خوا كارزاني شارەزايە، كارەكانى بەۋ پەپرى حىكمەت و ۋەستايى و دانايىۋە دەكات، شارەزايە بە مەۋقەكان، بە حال و باليان و بە ھەلسۈكەۋتيان.

(۴)- ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ ﷻ، دەزانى چى بە زەۋيدا دەچى، پىيدا دەچىتە خوار، (الْوُلُوجُ: الدُّخُولُ فِي مَضِيْقٍ)، (ۋُلُوجُ): بىرىتە لە چوونە نىۋ شتىكى تەنگەبەر، ئەۋەي كە دەچىتە نىۋ زەۋىيەۋە چىيە؟ ئاۋە، كە لە ئاسمانەۋە دادەبەزى بە شىۋەي بەفرو باران و تەرە، يان ئاۋنگ و شەۋنم، ھەروەھا جۋرەكانى تىشكەكانە، كە لە خۇرەۋەو لە مانگەۋەۋە، لە ئەستېرە كەھكەشانەكانەۋە، دېن، ھەروەھا دەنكەكانن (النوى)، دەنكى خورما، دەنكى خۇخ و قەيسى و ھەموو ئەۋ درەختانە، ھەروەھا دانەۋىلەكانن، تۆۋەكانن، نىجا چ تۆۋى دانەۋىلە، ۋەك: گەنم و نىسك و ئۆك و جۋو ھەرزى و ماش

به ههردوو جوړی ماشی سپی و پهش، ههروههها تووی باقی پرووهکهکان که دهروین، ههروههها هه شتیکی دیکه، که بهس خوا ﷻ دهزانی چی دیته نیو زهوییهوه.

(۵) - ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾، نهوهی له زهوی دهردهچی، نهوهی که له زهوی دهردهچی له دانهوئلهکان که دهروین، درهختهکان که دهروین، پرووهکهکان که دهروین، کانزایهکان که دهردههیترین، چی دیکه له زهوی دیته دهی، ناگرپژینهکان، که ناگرو ناسن دهرداوین، خوا ﷻ ههمووی دهزانی.

(۶) - ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾، ههروههها (خوا) دهزانی چی له سه رییه، ناسمان واته: چی له سه ریوه دیته خوارو، دادهبهزی، له شته ماددی و مهعنهوییهکان.

(۷) - ﴿وَمَا يَرْجُ فِهَا﴾، ههروههها چ شتیکیش که به ناسماندا هه لدهکش، بهرزدهبیتهوه، دیسان له شتی ماددی و مهعنهوی.

(۸) - ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾، بهس نهو به بهزهیی لیبوردهیه، لیردها له بهر نهوهی قسه له بارهی خواوهیه ﷻ وهك خواوهنی بوون و گهردوون، بویه خوا ﷻ وشه (الرَّحِيمُ) ی پیش خستوه، سه رها دروستکراوهکان، پیوستییان به بهزهیی خوا ههیه، بو نهوهی پهیدابن و بهریوهبچن، دوابی نهگه کهم و کورپیهکیان ههبوو، نهوانهی که خواوهنی شعورو نیرادهن، که مروف و جندن، پیوستییان به لیبوردهیی ههیه، بویه لیردها وشه: (الرَّحِيمُ)، پیش (الْغَفُورُ) خراوه.

وشه: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) له هه موو قوړناندا، (۳۸) جار هاتوه، له سه ردهتای پینج سوورهتدا هاتوه، واته: پینج سوورهتی موبارهك، به: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) دهستیان پیکردوه، وهك پیشتریش گوتمان:

۱- سوورهتی (الفاتحة): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

۲- سوورهتی (الانعام): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾.

۳- سوورەتی (الکھف): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝﴾

۴- سوورەتی (سبا): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝﴾

۵- سوورەتی (فاطر): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئَةِ رُسُلًا أُولَئِكَ أَجْعَلُهُمْ مِثْقَلًا يُرِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝﴾

ئەگەر تەماشای ئەم پێنج سوورەتە موبارەکە بکەین، کە ئەم لە سەرەتای قورئان کە (الفاتحة) یە، ئەم لە چارەگی یەكەمی قورئان، کە سوورەتی (الأنعام) ە، ئەم لە نێوەراستی قورئان دا، کە سوورەتی (الکھف) ە، ئەم لە نیوەی دووەمی قورئان دا، کە سوورەتەکانی (سبا) و (فاطر) ن، خوا ﷻ ئەم پرستە موبارەکەیی هێناوە، ئەگەر سەرنجی ئەم پێنج تەعبیرە بدەین، واتە: هەر پێنجیان لە یەكەدی جیان:

۱- سوورەتی (الفاتحة): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝﴾، ستایش هەمووی بۆ خوا، کە پەرورەدگار و مشوورخواری جیهانییەکانە.

۲- سوورەتی (الأنعام): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ۝﴾، ستایش بۆ ئەو خوا، کە ناسمانەکان و زەوی هێناوە دی و، تاریکییەکان و ڕووناکیی داناون.

۳- سوورەتی (الکھف): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ ۝﴾، ستایش بۆ ئەو خوا، کە کتیبی دابەزاندووە سەر بەندەکەیی خۆی، کتیبکی راست و ڕێک، یاخود: سەرپەرشتیار، کە هیچ لاری و ناڕێکی تیدا نابینی، ئەو لە ڕووی بێزەکییەو، ئەو لە ڕووی واتاکییەو.

۴- سوورەتی (سبا): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝﴾، ستایش بۆ ئەو خوا، کە هەرچی لە ناسمانەکان و زەویی دایە، هێ ئەو، ستایش لە مەزلکای کووتایدا، هەر شایستەیی ئەو، ئەو کارزانی شارەزایە.

ئەمیش بابەتیکى دیکەیهو لێره دا خاوه ندارتیتى خوا ﷻ بۆ هەموو شتێک راگەیه نراوه.

۵- سوورەتى (فاطر): ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولٰٓئِکَ اُجْنَحُوْا مَتٰٓفِیْ وَتَلٰٓتِ وَرَبَّعَ﴾، ستایش بۆ ئەو خواپەیی که پەیداکەری ئاسمانەکان و زەویە، گێڕەری فریشتەکانە بە خاوەن بآل، دوو دوو، سێ سێ و، چوار چوارو، ئەوەندەى بیشیەوئى لە دروستکراوەکانى خۆى زیاد دەکات.

ئەگەر تەماشای ئەم پێنج تەعبیرە بکەین، هیچ شتێک نامۆیتەوه که خوا ﷻ ستایشى خۆى لەسەر نەکردبێ:

أ- چ بە دیهێنانى بۆ ئاسمانەکان و زەوى: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ﴾ الأنعام.

ب- چ خاوه ندارتیتى بۆ گەردوون، بە سەر و خوارپەوه، ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَفِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾.

ج- چ ستایش بپارێدان بۆ، بە هۆى ئەوهوه که لە نوێ پەیداکەری ئاسمانەکان و زەویە: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ فاطر، چونکە (فاطر) زاتیکە شتێکى هێنایتە دى، که لە پێش ئەودا نەبووبى، وەك (بدیع).

د- چ بە هۆى ئەوهوه که کتیبى دابەزاندۆتە سەر بەندەکەى خۆى: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلٰٓی عَبْدِهٖ الْکِتٰبَ وَلَمْ یَجْعَلْ لَّمْ عِوَجًا﴾ الکهف.

ه- چ لەو ڕووهوه که پەرورەدگارو خاوەن و مشووخۆرى جیهانیانە، ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْمَلٰٓئِکَۃِ الْقَاتِحَةِ﴾ واتە: لەم پێنج سوورەتەدا، خوا ﷻ ئێمەى فێرکردوه، ستایشى بکەین، هەموو ستایش بۆ خوا بپارێ بدهین، لەبەر ئەوهى هەرچی شت هەیه، که عەقلى ئێمە دەرکى بکات، لە مشوورخۆرى و، بەسەر راگەشت و، بەزەبى نواندن و، چاکەکارى خوا، لەگەڵ ئێمەومانان و دروستکراوەکاندا، خوا ﷻ خستووێتە ئێو سەرەتای ئەو پێنج سوورەتە موبارەکە.

مهسه لهی دووه م:

نکوولیکردنی بیروایان له پوژی دوایی و، بهر په رچدانه وهیان و، سه مانندی پوژی دوایی، نجا پتویتی هه بوونی پاداشت دانه وهی پرواداران و، سزادانی بیروایانی هه ولدەر له دژی نایه ته کانی خوا:

خو الله ده رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ قُلْ بَلْ وَرَبِّي لَتَأْتِيَ كُنْكُمْ عَلَيْهِ الْغَيْبُ لَا يَعْرِبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغُرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٢﴾ لَيَجْزِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٣ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ٤﴾

شیکردنه وهی ئەم نایه تانه، له یازده برکهدا:

١- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ﴾، ئەوانه ی بیروابوون، گوئیان: (ساعة) مان بۆ نایهت، (كفروا): لێره دا به کردار (فعل) هیناویهتی، واته: ئەوانه ی هه قیان داپوشیی، هه قیان په فز کردو قبوولیان نه کرد، له گه ل ئەوه ش دا که پنی ناشنابوون و دهیاننای، ئەوانه ی هه قیان داپوشیی و، هه قیان په تکرده وه، گوئیان: (الساعة) مان بۆ نایهت، زانایان ده لێن: (عَبَّرَ عَنِ انْقِضَاءِ وَقُوعِهَا بِانْتِفَاءِ إِنْيَائِهَا)، تهعبیرکراوه به وهی که پرووندات، به وه که نایهت، چونکه شتیک که هه بیت، دێ، که نه هات، مانای ئەوه به، نه، که گوئوویانه: (لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ)، (ساعة) مان بۆ نایهت، یانی: بوونی نه، (الساعة) واته: کاتیک دیاریکراو بۆ شتیک، که لێره دا خوا ﷻ ئەو وشه به ی خواستۆته وه بۆ تهعبیرکردن، له هاتنی کوئیایی ژبانی مروف له سه ر زهوی، تاخیر زه مان، یاخود: زیندوو کرانه وهی مروف، له پوژیی دوایدا، واته: قیامت، یاخود: بۆ کوژی پوژیی دوایی، به هه ردوو قوئای سه ره کیی تاخیر زه مان و زیندوو کرانه وه، هه لستێرانه وه و سزا پاداشت درانه وه وه.

۲- ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَ كُنُومَكُمْ﴾، خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به پیغمبر هری خاتم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فرموی: بَلَىٰ: با، سوتند به په روهر دگارم، به دنیایی بۆتان دئی، (السَّاعَةُ)، نهو کاته ی دیاری بیکراوه بۆ تیکچوونی تمم گهردوونه، کوژایی پنهانی تمم ژیا نی دنیا به، یاخود: دیاری بیکراوه بۆ هاتی رۆژی زیندو وکرانه ووهو سزاو پاداشت درانه ووه، دئی.

(بَلَىٰ: حَرْفٌ جَوَابٌ مُخْتَصٌ بِإِبْطَالِ النَّفْيِ، فَهُوَ حَرْفٌ إِجَابٍ لِمَا نَفَاهُ كَلَامٌ سَابِقٌ)، (بَلَىٰ) پیتی وه لاندانه ویه بۆ شتیک، که قسه به کی پیشتر لایر دوه و نکو و لیلی بیکردوه و، پیتی چه سپاندنی قسه به کی پیشتر لایر ووه.

۳- ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ﴾ (خوا) زانای پنهانه، پیشتر باسی خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کراوه، واته: خوا زانای پنهانه، چونکه کن (السَّاعَةُ) دیتی؟ به دنیایی خوا ددی پیتی، تنجا له بهر نه ودهی خوا زانای پنهان و شیردراوه کانه (ساعة) ش دیتی، تمم هه به لکه به، همم هه پرده شه، به لکه به له سهر نه ودهی خوا به بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ه، شاره زای پنهانه و، هیتدهی گرانایی گهردیکی لی ون نابی، نه له زهوی و، نه له تاسمانداو، نه له وه گچکه ترو، نه له وه گهوره تر، مه گهر هه مووی سهر ژمیر کردوه، له نوو سراو یکی رۆشندا، خوا به بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ که هه موو کردوه و کان و هه موو هه لک و ته کانی مرۆقه کانی تۆمار کردوون، له هه مووی شاره زایه و، ده زانای خه لک چهند کردوه و خراپان هه به و، چهند کردوه و چاکیان هه به، مه عقوول نه، نهو هه موو کردوه و چاکانه بن پاداشت برۆن و، نهو هه موو کردوه و خراپانه، بن سزا برۆن، واته: نه ودهی رابرد: به لکه بوو بۆ نه ودهی پیشی، خوا به بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نه ودهنده گهوره و شاره زای بن، بزانی نهو خه لکه چی کردوه و چۆنی کردوه؟ له حیکمه تی خوا، له دانایی خوا، له دادگه ربی خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ناوه شیتته ووه، لیان بگه ربی، وه که بهرزه کی بانان بۆی دهر بچن، نه کهس به چاکه کاره کان بلی: چاکتان کردو، نه کهس به خراپه کاره کان بلی: خراپتان کرد، نهو له دادگه ربی خواو کار به جیتی خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ناوه شیتته ووه.

هه روه ها هه پرده شه، واته: خوا زانای پنهانه، نه که هه ر زانای ناشکرا، ده زانای چیتان کردوه و چۆنتان کردوه، نه ی بی پروایه کان! که واته: خۆتان هه لگرن بۆ سزایه له لایه ن خوا به که ووه، که نه کهس بهس کردوه و، رواله ت و ناشکرا به کانتان،

به لکو نیازو مه بهسته گلاوه کانی نیو دل و دهروونیستان دهرانی، نهو کرده وانهی که به په نهانییش کردووتان، که خه لک ناگای لیان نیه، نهوانیش دهرانی و لهسه ر نهوانهش سزاتان ده دا.

وشه ی ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ﴾، وهك چۆن به ژیر خوئندراوه ته وه: (عَالِمُ الْغَيْبِ)، که نه مه ده چیتوده سه ر ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي﴾، (رَبِّي: عَالِمُ الْغَيْبِ)، واته: زانای په نهانه، ههروه ها خوئندراوه ته وهش: (عَالِمُ الْغَيْبِ) که نهو کاته ده بیته نهیاد (مبتدا) و، رسته یه که له نوی دهستی پئگرددوه، ههروه ها خوئندراویشه ته وه: (عَالِمُ الْغَيْبِ) واته: زۆر زانوا، زۆر شاره زا به په نهان.

(٤)- ﴿لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ﴾ هینده ی گرانایی گهردیکی لی په نهان و ون ناب، (لَا يَعْزُبُ عَنْهُ: لَا يَغِيبُ عَنْهُ) لی نادیار ناب و لی داپوشرلو په نهان ناب، (مِثْقَالُ ذَرَّةٍ): هینده ی گرانایی گهردیله یهك، (مِثْقَالُ ذَرَّةٍ)، واته: کیش، گرانایی، (لَا يَعْزُبُ عَنْهُ: لَا يَسْتَرُ، لَا يَخْفَى وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ)، لی پوشرلو نادیارو په نهان ناب، به نه ندازه ی گرانایی گهردیك، باسمان کرد گهرد (ذرة) یش دهگونجی مه بهست پی نهو شته وردیلانه بن، که کاتی تیشکی خور له په نه ره یهك دینه ژووری، شتی بچووک دینه بهرچاو، که به عه رهبی پی ده گوتری: (هَبَاءٌ) و کویه که ی (هَبَاءٌ) و، تاکه که ی (هَبَاءٌ)، یاخود مه بهست پی میرووله ی گچکه یه، یاخود مه بهست پی هلیکه ی میرووله یه، که زۆر بچووکه.

(٥)- ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾، ننجا گرانایی نهو گهردیله له ناسماندا بن، یان له زهوی دا.

(٦)- ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ﴾، نه له وه گچکه ترو، نه له وهش گه وره تر.

یه کتی بوی هه یه، بلن: باشه گچکه تر نه وه دیاره، خوا ﴿فِي السَّمَوَاتِ﴾ ده فهرمووی: هی گچکه تر له گهردیله شم لی ون ناب، به لام هی گه وره تر هه ر دیاره و، ون ناب، بوچی فهرموویه تی؟

أ- وه لامیکی نه وه یه که (الشعراوی) له (خواطر) ده کی خوی دا هیناویه تی، ده لی:

(لَأَنَّ الْكِبَرَ كَالْضَعْفِ، قَدْ يَكُونُ مَانِعاً مِنَ الْإِذْرَاكِ)، له‌بر نه‌ودی گه‌وره‌ییش وه‌ک گچکه‌یی، جاری وا‌هه‌یه به‌هوی گه‌وره‌ییه‌وه، شتیک نابینی.

ب- وه‌لَمَیْکِ دیکه‌شی نه‌وه‌یه که مه‌به‌ست لیره‌دا خسته‌ه پرووی گشتیی بوونی دیتی و زانینی خواجه بۆ ورد و درشت، به‌هه‌موو جوړو پله‌کانیا‌نه‌وه.

(۷) - ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِینٍ﴾، هیچ کامیک له‌وانه‌ نه‌ه، مه‌گه‌ر له‌ کتیبیکي پروندا تۆمارکراوه، که (کِتَابٍ مُّبِینٍ) یان مه‌به‌ست پیتی (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ)، نه‌و ته‌خته پارزراوه‌ی که خوی گه‌وره‌هه‌موو زانیاریه‌کانی خوی تیدا پاراستوون و، یان مه‌به‌ست پیتی زانیاری ده‌وره‌ه‌رو بئ سنووری خواجه، که من پئم وایه نه‌ودی دووه‌میان زیاتر پیده‌چئ، هه‌رچه‌نده‌هیچ پتگریه‌کیش نه‌ه، ته‌گه‌ر خوی زانا هه‌رچی زانیاری خویه‌تی له‌جسمیکدا تۆماری کردبئ، که پیتی ده‌گوترئ: (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ)، یان (إمام مُّبِینٍ) یان (کتاب مُّبِینٍ)، ده‌شگونجی ته‌مانه‌هه‌موویان ته‌عبیر بن، بۆ زانیاری بئ سنووری خوا، چونکه خوا ﷻ له‌قه‌ده‌ر عه‌قلی ئیمه‌فه‌رمایش ده‌کات، ئیمه‌وه‌ختی زانیاریه‌کمان هه‌بی و به‌انه‌وی له‌بیرمان نه‌چئ، تۆماری ده‌که‌ین، وه‌ک پیغه‌مه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿قُتِلُوا أَلِیْمٌ بِالْكِتَابِ﴾ (آخرجه‌القضای فی مسند‌الشهاب» ۶۳۷، قال‌الالبانی: [سناده‌حسن)، زانیاری به‌هوی نووسینه‌وه، به‌سته‌نه‌وه، ئنجا ئیمه‌له‌به‌ر نه‌ودی، پیمان وایه، ته‌گه‌ر شتیکمان نووسی، له‌بیرمان ناچئ، خواش ﷻ به‌پیتی عه‌قلی ئیمه‌تیمه‌ی دواندوه، واته: زانیاری خواش، وه‌ک له‌کتیبیکدا تۆماری کردبئ، له‌له‌وحیکدا، به‌و شیوه‌یه‌هیچی لی ون نابئ و، لی په‌نهان نابئ.

ئنجا نایا بۆچی خوا ﷻ (ساعة) دیتن، پۆژی دوا‌یی دیتن، تاخیر زه‌مان و، هه‌ل‌سانه‌وه‌و قیامه‌ت و سزاو پاداشت دیتن؟

(۸) - ﴿لِيَجْزِيَكَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، تا‌کو پاداشتی ته‌وانه‌بداته‌وه، که بر‌ویان هیتاوه‌و کرده‌وه‌باشه‌کانیان ته‌نجام داون، واته: پاداشتی شایسته‌یان بداته‌وه.

(۹) - ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾، نا ته‌وانه‌لیبوردتیکي تایبه‌ت و، بزبونیکی پر ریزو حورمه‌ت، یاخود باشت‌ترین و په‌سند‌ترین بزبویان بۆ دانراوه، نه‌وه به‌

نسبەت ئەھلى ئیمانەۋە، كەۋاتە: يەككە لە حىكمەتەكانى ھاتنى (ساعة)، چ ئاخىر زەمان بى، چ قىامەت بى، چ پۇژى دۋابى بى، بە گشتى، ئەۋەيە خوا ﷻ پاداشتى بىروادارانى كىردار باش بداتەۋە، بە لىبوردىتىكى تايبەت و بۇيۈكى پىر پىرزو حورمەت.

ھاندەرنكى دىكە، پالئەرنكى دىكە ھو حىكمەتتىكى دىكە لە ھاتنى ئاخىر زەمان، ياخود قىامەت، يان پۇژى دۋابى، ئەۋەيە سزى خراپەكاران بداتەۋە.

(۱۰) - ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا بِأَيْدِنَا مُعْجِرِينَ﴾، ئەۋانەش كە تىكۇشاۋن لە دۇى ئايەتەكامان، دەستەۋسانگەرانە، واتە: كە پىيان وابوۋە ئىمە دەستەۋسان دەكەن، ياخود: ئايەتەكانى ئىمە پەك دەخەن، دەستەپاچەيان دەكەن، (مُعْجِرِينَ) خويندراۋەتەۋەش: (مُعْجِرِينَ)، كە ھەر يەك واتايان ھەيە، واتە: بە خەيالى خۇيان، پىيان وايە خوا ﷻ دەستەۋسان دەكەن و، ئايەتەكانى خوا ﷻ پەك دەخەن، ياخود: پىيان وايە: دەرباز دەبن.

(۱۱) - ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ﴾، ئەۋانەش سزايان بۇ ھەيە، لە سەختىرىن و تۆختىرىن سزى بە ئىش.

﴿مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ﴾، (الرَّجْزُ: الْعَذَابُ، أَوْ أَسْوَأُ الْعَذَابِ وَ أَشَدُّهُ)، ھەرۋەھا (الرَّجْزُ) و (الرَّجْزُ) بە ماناى (الْجَمْلُ الثَّقِيلُ)، بارى قورسىش ھاتۋە، كەۋاتە: (عَذَابُ) يانى: سزا، (رَجْزُ) يىش يانى: سزى خراپ، يان سزى سەخت، (أَلِيمُ) يانى: بە ئىش، ﴿هُمُ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ﴾، ئەۋ (مِّنْ) ھ، بۇ پوونكردەنەۋەيە، (مِّنْ) (بىيانىە) يە، واتە: ئازارەكەيان لە پىستىرىن و سەختىرىن ئازارەو زۆرىش بە ئىش و ژانە.

كە دەفەرمۈى: ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا﴾، (السَّعْيُ: الْإِجْتِهَادُ، وَهَذَا مُسْتَعَارٌ لِلْجَدِّ فِي فِعْلٍ مَا)، ۋەك پىشتىرىش گومان (سَّعْيٍ): بە ماناى تىكۇشان و ھەۋلەدان و خۇماندوو كىردنە، بە لىم لىرەدا غوازاۋەتەۋە بۇ جىددىي بوۋنى كەستىك و مكوۋر بوۋنى لەسەر شىتكە و، سەرفكردى ئەۋپەرى تواناى خۇى لە شىتكەدا.

مه سه له ی سینه م:

ئهوانه ی خاوه ن زانیاری ن، قه دری کتیی خوا ده زانن و، دانیان له راست و ههقبوونی و، به ره و راسته یی، پینمایی کردنی:

خوا ده فه رموی: ﴿وَبَرِّی الَّذِیْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ الَّذِیْ اُنْزِلَ اِلَیْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَیَهْدِیْ اِلَی صِرَاطٍ الْعَزِیْزِ الْحَمِیْدِ ﴿٦﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له سنی برگه دا:

(١) - ﴿وَبَرِّی الَّذِیْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ﴾، ئهوانه ی که زانیاریان پندراوه ده بینن، ده زانن.

(٢) - ﴿الَّذِیْ اُنْزِلَ اِلَیْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ﴾، که ئه وه ی له پهروه ردگارت هوه بو تو دابه زینراوه، هه ئه وه هه ق و راسته.

(٣) - ﴿وَبَرِّی الَّذِیْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ﴾، پینمایی ده کات به ره و راسته، شه قامی (خوای) زالی ستایشکراو.

لیره دا که ده فه رموی: ﴿وَبَرِّی الَّذِیْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ﴾، (وَبَرِّی): لیره دا مه به ست له بینن، بیننی زانیاریه، بیننی عه ق و دله، به لام بویه ئه مه هه ئیژێردراوه به سه ر (یَعْلَم) دا، له جیاتی ئه وه ی به فه رموی: (وَيَعْلَمُ الَّذِیْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ)، تا کو تیمه ناگدار بکاته وه، که ئه و زانیاریه پندراوه ی هه یانه، به هه قانیه تی کتیی خوا، وه ک زانیاریانه به شته بینراوه کان، که به ره هه ستن و له به ر چاویانن، واته: وه ک به چاوی سه ر ببینن، ئاوا به چاوی عه ق و دَل ده زانن، ده بینن که ئه وه ی له پهروه ردگارت هوه بو تو دابه زیندراوه، هه ئه وه هه قه و راسته، ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾، که ئه م (هُوَ) پیی ده گو تر ی: پاناوی جیا کردنه وه (صَمِیْعُ الْفُصْل)، مانای کورت هه ئه ی تانی هه ق له قورئاندا، ده گه یه ن ی، به س ئه وه هه قه، هه قی په ها نه نیا له قورئاندا به.

مەبەست لە: (أَوْتُوا أَلْعَلَمَ): ۋەك پېشتىرىش باسماكرىد:

۱- دەگونجى خاۋەن كىتەبە كان بىن، واتە: ئەوانەى ئەو كاتە باو بوون، جوۋولەكەو نەصرانىيە كان، ئەگەرنا صابئەو مەجووسە كانىش، پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ۋەك خاۋەن كىتەبە كان مامەلەيان لەگەلدا بگەن، لەبەر ئەۋدى ئەوانىش شوبەھە كىتەبىيان ھەيە.

۲- دەشگونجى مەبەست پىي زانايانى ئىسلام بى، چ ھاۋەلەن (خوا لىيان پازى بى)، چ ئەوانەى دىكە كە لە قورئان شاردەزەبىن و زانىارىيان لە بارەى قورئانەۋە پى درابى، دەزانن ئەۋدى بۇ تۆ دابەزىتراۋە، كە قورئانە لە پەرۋەردگار تەۋە، ھەر ئەۋە ھەقەۋ، ھەر ئەۋە خەلەك رېتىماي دەكات، بۇ راستە شەقامى خۋاى بالادەستى ستايىشكراۋ.

۳- دەشگونجى مەبەست پىي زانايان بى، بە رەھايى، تەم مانايەش پەنگە ھەبى، بەلەم لە تەفسىرەكاندا نەمىنىۋە، كە مەرج نىە مەبەست خاۋەن كىتەبە كان بىن و، مەرج نىە تەنيا مسوئلمانانى زاناو شاردەزەبىن، بە قورئان، بەلەكو مەروۋفە زانايەكان، دەزانن كە تەم قورئانەى بۇ تۆ دابەزىندراۋە لە پەرۋەردگار تەۋە، ھەقەۋ راستەۋ، چەسپاۋە، ھەقى گەرتۆتە نىۋ خۋى، راستى گەرتۆتە نىۋ خۋى، چاكىي و پاكىي گەرتۆتە نىۋ خۋى، خەلەكەش رېتىماي دەكات، بەرەۋ راستە شەقامى خۋاى زالى ستايىشكراۋ، كوردەۋارىي خۇمان دەلەين: (قەدرى زىر لەلەي زىرنگەر)، ئىستاش لە گۆشەۋ كەنارەكانى دىنيادا، لە پۇژھەلات و پۇژئاۋاى دىنيادا، لە باكۋورو باشۋورى، ھەموو ئەۋ مەروۋفەنى لى دەكۆلئەۋە، بە مەرجەك و پۇژدانىكى زىندوويان ھەبى، زانىارىيەكى باشيان ھەبى، لە ئەنجامى لىكۆلئەۋە لە قورئان و، لە ئەنجامى پۇچوون بە زانىارىيەكەى خۇياندا، بە مەرجەك قورئانايان لى ھەلەكەۋى و، بە بەشەك لە قورئان يان بە ھەموۋى ئاشناو شاردەزا بىن، دەيانىيى پىروا دەھىنن و دەبنە مسوئلمانى زۆر چاك و جىددىي، چۈنكە لە راستىيدا مەروۋف تاكو زانائە بى، زىاتەر قەدرى كىتەبى خوا ﷻ دەزانن.

مەسەلەى چوارەم و كۆتايى:

سەرسۇرمانى بېيىروايان لە مەسەلەى زىندوو كرانهو، تۆمەتبار كردنيان بۆ
يىغەمبەرى خوا (محمد ﷺ)، بە درۆ ھەلبەستى يان شىتتىى و، ۋەلامدراڤەو ھەيان
بە رىك و پىكىى لە گەردوونداو، پارىزرانى ئەوان، لە بە زەویدا پۇبران و،
ئاسمان بەسەردا كەوتىندان، كە ئەو نىشانەيەكى گەورەو مەزە، بۆ ھەر
بەندەيەك كە لە ناخەو بەرەو خوا بگەرتەو:

خوا دەفەرەمۆي: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكَ عَلَىٰ رَجُلٍ يَبْتَغِيكُمُ إِذَا مِرْقَتُهُ كُلِّ
مُرْقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾ أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَاءُ نَحْصِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نَسُفَّطَ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّثِيبٍ ﴿٩﴾﴾

شىكردنەو، ئەم ئايەتە، لە چوارە بەرگەدا:

١- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانەى بېيىروابوون، گوتيان، واتە: ئەوانەى كە ھەقيان
كەوتە بەرچاو، بەلام دايانپۆشى و رەفزيان كردو قىووليان نەكرد، ئەگەرنا كەسك ھەق
نەزانى و بە ھەق ئاشنا نەبووبى، بە مەرجىك تىيدا كەمتەرخەم نەبووبى، بە كافر لە
قەلەم نادى، چونكە ھەقىكى بۆ نەھاتو، ئاكو دايپۆشى و، ئەو كاتەش ئەو ھوكمانەى
بۆ كافران ديارىيكراون، لە دىناو دواپۆژدا، ئەو جۆرە كەسانە ناگرنەو، ۋەك زۆر جارى
دىكە گوتوومانەو لە كىتیبى دوازەيەمى مەسووعەى: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)
دا، بە درىزى لەو بارەو دواوم، ھەرۋەھا لە مەسووعەى: (بىركردنەو، ئىسلامىي
لە نىوان ۋەحىي و واقىعدا)، ديسان لەو بارەو لە چەند شوئىتەك دا قسەم كردو،
بەتايەت لە كىتیبى دووھم دا.

ئەوانەى كە بېيروان و ھەقيان دا پۆشيوەو رەفز كردو، گوتيان:

(۲) - ﴿هَلْ نَدُّكَ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾: ئايا پياويكتان پيشان بدەين؟ ئەم پرسىارە (هَلْ)، (الْإِسْفَهَامُ يُسْتَعْمَلُ فِي الْعَرَضِ وَيُقَصَّدُ بِهِ التَّعْجِيبُ)، ئەم پرسىاركردنە بە كارھىتراوہ لە ڤانواندن و پيشانداندا، بەلام مەبەست پيى سەرسوپماندنە، واتە: سەرتان سوڤمەيتى، لە پياويك، (نَدُّكَ) پيشانتان بدەين، (تَعْرِفُكُم)، پياويكتان پيى بناسيتين.

ئىجا كە گوتوويانە: (هَلْ نَدُّكَ عَلَىٰ رَجُلٍ)، ئايا پياويكتان پيشان بدەين؟ وشەى: (رَجُلٍ) بە نەناسراو (نكرة) ھاتو، وەك پىغەمبەر موھەممەد ﷺ پياويكى نەناسراو پى كەس پيى ئاشنا نەبى، ياخود پياويكى ناديدە گىراو بى! كە لە راستيدا ئەوہ بى ئەدەبىي و بى ئىنساڤىيەكى گەورە بووہ لە لاىەن كافرەكانەوہ، چونكە موھەممەد ﷺ پيش پىغەمبەرايەتپيشى، زۆر ناسراو بووہ، بە بەلگەى ئەوہ كە كاتيك لە دەمى دروستكردنەوہى كابەدا دەبىتە كىشەو مشتومڤيان، لەسەر ئەوہى كى بەردە ڤەشە (العمر الأسود) دابنيتەوہ، لە سالى (۲۵)ى پيش پىغەمبەرايەتپيدا، دەلەين: ھەر كەسك يەكەمجار ھات، ئەو دەكەينە دادوہر، داخۆ ئەو بەردە ڤەشە چۆن دابنيتنەوہ؟ كىشەيەكى جىددىي دەبى لە نيو تيرەكانى قورەيش دا، ھەر كامىكيان، دەلەين: دەبى من دابنيتمەوہ، لەبەر ئەوہى بەردە ڤەشەيان پى پىروژ (مقدس) بووہ، ئىجا يەكەمىن كەس لەو كاتەدا كە دى موھەممەد ﷺ دەبى، دەلەين: (جَاءَ الْأَمِينُ، جَاءَ الْأَمِينُ)، ئەوہ ئەمىن ھات، پياوى ئەمىندارو ئەمانەت پى سپىردراو ڤاك و، دەستڤاك ھات، ھەر وەھا موھەممەد بە: (الضَّادُّ الْأَمِينُ)، راستگوو دەستڤاك ناوى دەركرد بوو، موھەممەد ﷺ پياويكى نەناسراو نەبووہ، پياويكى نامۆ نەبووہ، بەلام ئەوہ بى نەزاكەتى و بى ئىنساڤىي بېيروايەكان دەرەخات.

ئىجا ئايا ئەو پياوہ چى دەلەين؟

(۳) - ﴿يُنَبِّئُكُمُ إِذَا مَرِفْتُمْ كُلَّ مَرْفَاقٍ إِنَّكُمْ لَعَلَىٰ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾، ھەواتان پى دەدا، كاتيك تيوہ ڤارچە ڤارچە بوون، بە تەواويى بەش بەش بوون و لىك ھەلەوہشان لە زەويدا،

له نه صلدا، (أَفَرَأَى)، (أَفَرَأَى) یه، به لَام (تَذَهَبُ الْهَمْزَةُ فِي الدُّج)، له کاتیکدا که له پيش نهو همزه یه وه شتیکی دیکه هه بئ، نهو همزه یه نامینن و ده روا، واته: نه گهر خوئی له سه ره تاوه دهستی پیکرا بایه ده گوترا: (إِفَرَأَى)، به لَام که شتیکی دیکه ی ده خریته پيش، له کاتی وه سلدا ده روا:

ثایا به ناوی خواوه دروئی هه لَبه ستوه، که ده لَن: خوا ۱۱۱ پتی فهرمووم: زیندوو ده کرینه وه، ثایا نه وه درو یه که به ناوی خواوه هه لیده به ستی؟ یا خود جوړی له شتیکی توو شبووه، (جَنَّةٌ) به نه ناسراو (نَکَرَة) هاتوه، نه مهش ده لالهت له سه ر جوړ (نوع) ده کات، واته: جوړیک له شتیکی هه یه، نه ک شتیکی ته او بئ، به لَام جوړیک له شتیکی نه وه جوړه بیرکردنه وده!

خواس ۱۱۱ له وه لَمیاندا ده فهرموئی:

(۴) - ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾، به لکو نهوانه ی پروایان به مه نزلگای کوتابی نیه له نازارو گومرایه کی دووردان. نهوان بویه پیغه مبه ری خوا ۱۱۱ تو مه تبار ده کن، به وه که: یان دروئی به ناوی خواوه هه لَبه ستوه، یان جوړیک له شتیکی هه یه، له بهر نه وه ی پروایان به پوژئی دواپی نیه، بویه خوا ۱۱۱ ده یانباته سه ر نه صلی مه به ست و ده فهرموئی: به لکو نهوانه ی پروای به پوژئی دواپی و مه نزلگای کوتابی نیه، له سزادان و له گومرایه کی دووردان و، هوکاری نکو ولیی کردنیان له زیندوو کرانه وه و سزاو پاداشت، نه وه یه.

(الضَّلَالُ: غَطَا الطَّرِيقِ الْمَوْصِلِ إِلَى الْمَقْصُودِ)، (ضلال) نه وه یه مروف نهو پَییه ی ده یکه به نن به نامانچ لی و بئ، یان تییدا به هه لدا بهی، ننج اچ نهو له پَیگه که ون بئ، چ پَیگه که له و ون بئ، (ضَلَّ الطَّرِيقَ) پَییه که ی ون کرد، (ضَلَّ عَنِ الطَّرِيقِ) خوئی له پَییه که ون بوو، چونکه ده گونجی مروف پَی لی ون بئ، ده شکونجی بو خوئی له پَییه لابدات و ون بئ.

که ده فهرموئی: ﴿فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾، له سزاو نازاردان و، له گومرایی دووردان، هه موو توژده رانی قوربان گوتوویانه: له سزاو نازاردان، واته: له پوژیی

دواییدا له سزاو نازاردان، به لām بوچی پیشخراوه؟ هه چهند گومراییه دووره که، له پووی ریزه بندیدی کاتیسه وه، له پیشه وهیه، له دنیا به دایه وه، له راستیدا که وتنه نپو سزاو نازاره که، به ره می گیرۆده بوونه به گومراییه دووره که وه، که واته: ده بووایه به رموی: (فِي الضَّلَالِ الْبَعِيدِ وَالْعَذَابِ)، به لām بوچی پیشخراوه؟ وه لām که ی ته وهیه: له بهر ته وهی له سزاو نازاردا بوونه که، گرنگترو که وهره تره، بویه پیشخراوه، نه مه پای زۆریه ی پوونکه ره وانی قو پئانه.

به لām من و تپای ته وه، بوچوونیککی دیکه شم ههیه، ته ویش ته وهیه که: (الْعَذَابِ)، ده گونجی هه ره مه به ست پیتی نازارو سزای دنیا بێ، پانی: هه ره له دنیا دا ته وانه ی بر وایان به پۆزی دوا یی و به مه نزلگای کۆتایی نیه، له سزاو نازاردان، له ته شکه نجه ی دهر وونیدان و، له ناره حه تی و دلّه پا وکه دان، که پێیان وایه خوا به ک و خا وه نیک، لێیان نا پرستیه وه، زیندوو یان نا کاته وه، سزاو پا داشتیک له نارادا نیه، ته وه هه ره بو خۆی ته شکه نجه و نازارنکی دهر وونیی که وهره بو مروقێ دروست ده کات.

۵- ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، ئایا نه یان پر وانی وه بو ته وهی له پیش ده ستیانه وه وه، ته وهی له دوا یانه وهیه، له ئاسمان و زه وی.

هه مه ره (أ) (أَفَلَمْ يَرَوْا)، هه مه زی پر سیار کردنه، که لێره دا بو سه رسو پرمانیکه، نکو و لیلی تکردنی تیکه ل و ئا و تنه بو وه، ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾، جینی سه رسو پرمانه، ئایا سه رنجیان نه دا وه ته، ته وهی له پیش ده ستیانه وهیه، له پیشیانه وهیه وه، ته وهی له پشتیانه وهیه، له ئاسمان و له زه وی، واته: ئایا ته ماشای نه و ئاسمان و زه وی به یان نه کرد وه، که هه مه له پیشیانه وهیه، هه مه له دوا یانه وه، به واته یه کی دیکه: هه ره چا و ده وریان ئاسمان و زه وی به.

لێره دا: (أَفَلَمْ يَرَوْا)، ده گونجی دیتن (رؤیة) دیتنی چاوی بێ، ئنجا ته وهی نه و مانایه ش، به هیز تر ده کات، ته وهیه که (يَرَوْا) به پیتی (إِلَى) به رکاری خوا ستوه، (أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى)، چونکه به چا و سه رنجی ته وه ده درێ، نه گه رنا (رؤیة) نه گه ر

مەبەست پى: دىتنى عەقلىي بى، پىويستىي بە (لَئِنْ) ناكات، بەركارى پى بخوازى
 ھەروھە دەشگونجى مەبەست لە دىتن دىتنى عەقلىي بى، بەكارھىنانى (لَئِنْ)
 ش بۆ تۆخکردنەودى ماناى سەرنجدان و رامانەكەيە.

٦- ﴿إِنْ نَشَأْ نُخِفِّفْ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾، ئەگەر مەنەوئ بە زەوياندا پۆ دەبەينە خوار،
 پۆيان دەچوتنن، ﴿إِنْ نَشَأْ نُخِفِّفْ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾، خوتندراويشەتەو: (إِنْ نَشَأْ
 يُخَفِّفُ بِهِمُ الْأَرْضَ)، واتە: ئەگەر خوا ﷻ بىهەوئ بە زەوياندا، پۆدەباتە خوار، بە زەوييدا
 پۆياندەچوتنن.

٧- ﴿أَوْ نُقِطَ عَلَيْهِمْ كَيْفَ رَزَقَ السَّمَاءَ﴾، ياخود چەند پارچەيەكيان لە ئاسمانتوھ
 بەسەردا دەخەينە خوار، ديسان ئەويش خوتندراودتەو: (أَوْ يُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كَيْفَ مِنَ
 السَّمَاءِ)، ياخود (خوا) چەند پارچەيەكيان لە ئاسمان بەسەردا دەخاتە خوار، وشەي:
 (كَيْفَ)يش، ھەم بە (كَيْفَ) خوتندراودتەو، ھەم بە (كَيْفَ)يش، ئەگەر (كَيْفَ) بى،
 واتە: (قِطْعاً) چەند پارچەيەك، بەلام (كَيْفَ) يان: پارچەيەك.

لێردە ئەوھى خوا ﷻ سەرنجى ئەوانى بۆ ڕادەكيشن ئەوھى كە: ئەو
 ئاسمانى لە پيشانەوھىو لە دوايانەوھىو، ئەو زەويەى لە پيشانەوھىو لە
 دوايانەوھىو، واتە: ئەو ئاسمان و زەويەى كە لە ھەموو لايەكيانەوھىو،
 ئابلوقەيان داو، دەبين: ئاسمان بەو ڤوون و ڤىك و صافىيەى و، بەو بى
 ھەست و خوست و بى ژاوە ژاويەى، وەك گومبەزىك بە سەرياندا دراو، ھەروھە
 زەويش وەك بەرەيەك بۆيان راخراو، ئنجا كە ئاوا دەبينن، نە لە ئاسمانەوھ
 ھىچيان بەسەردا دەكەوئ و، نە زەويشيان لە بن دا پۆدەچى و، دەبوو بزائن،
 پەروەردگارنىك و خاوەننىكيان ھەيە، مشووريان لى دەخوات و ئاگای لىيانە، بۆيە
 دەفەرموئ:

٨- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ﴾، بەراستىي لەوھدا نيشانەيەكى مەزن ھەيە،
 بۆ ھەر بەندەيەكى لە ناخەوھ گەراوھ بۆ لای خوا، (آيَة) واتە: نيشانەو بەلگە، لێردە
 مەبەست لە (آيَة) واتە: نيشانەيەكى زۆر گەورەو گرنگ، چونكە بە نەزانراو (نكرة) ھاتو،

ياني: نيشانه يه كه وه سف ناكړئ و ژور گهوره يهو، چي سهرنج ليدان و تيرامانه، كه خوا ﷻ نه زهويان له بن پيدا پوډه باته خوار، كه به زهوييدا بچنه خوار، نه تاسمانيشيان به سهردا ده كه وټي، له گډ نه وه شدا نه وانه نه هلي كوفرو گومرايږي و، پتغمه به ږي خواش ﷻ تومه تبار ده كهن، به ناهه ق و، ثايه ته كاني خواش به درو داده ټين و، دان به چاكه كاني خوا دانان ټين و، به نديا به تي بو خوا ناكهن، نجا نه وه كه خوا ﷻ لتيان ده گه ږي، ژياني دنيا به نه سهر، بگوزهر ټين، بن نه ودي پارچه يه كيان له تاسمانه وه بكه وټه سهر و، بن نه ودي به زهوييدا پوډيرنه خوار، له وده نيشانه يه كي مه زن هه يه، بو هر به نديه كه كه له ناخه وه بو لاي خوا بگه ږته وه، چونكه (مُنِيب: مَنْ رَجَعَ بِقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى)، (مُنِيب): كه سيكه له دلوه به ره لاي خواي به رز ده گه ږته وه، له راستييدا كاتيك مروف بو لاي خوا ده گه ږته وه، نجا چاوي به صيرت و دل و دهر وني ده كړته وه، گوتي به صيرتي ده كړته وه هه ق ده بستي، هه ق ده بيني و هه ق دهر ك ده كات، به لام كاتي كه مروف له خوا دوور ده بي، عه قل و هه سته و ره كاني، باش كار ناكهن، په ردديان به سهر هه لده كشي و، شته كان وه خوځان نابين، يان نيشانه كاني خوا ده بين، به لام وه نيشانه ي خوا نايانين، به لكو وه ديارده ي سروشتي بن خاوهن، تماشا يان ده كهن.

نجا وه كه له مه و سوو عي: (ثيمان و ثيلحاد) دا، باسما ن كرده، هه نه وه شه هو كاري نه وه، كه هه ندي له زاناياني سروشتناس، هه رچه نده شاره زان له بواړي فيزيو كيمياو گهردووناسي و پزيشكي و زهوييناسي و، پوه كناسي و زينده وهر زاني و ناژه لئاسييدا، به لام زانياريه كه يان نابته هو ي هدايه تدانيان، چونكه نينسان كه ثيماني نه بوو، وه كه كه سيك وايه به بي ميكرو سكوب تماشا ي دلوپه يه كه ناو بكات، نجا كه به چاوي پووت، تماشا ي دلوپه يه كه ناو بكات، به س دلوپه يه كه ناو ده بيني، به لام نه گه به ميكرو سكوب تماشا ي بكات، دنيا يه كه زينده وهر و دروستكرواني تيدا ده بيني، له راستييدا ثيمانيش ميكرو سكوبيكه، نينسان ده يكا ته سهر عه قل و چاوو دل و گوتي، شتي ديكه ي پي ده بيني، واته: شته كان كه ده بيني، وه كه ديارده يه كي سروشتي، وه كه ماده ده يه كي كه پرو لال، وه شتيكي بن خاوهن، نايانيني، به لكو وه كه نه وه ديانيني، كه نيمه ت

و چاكەى خوان و له حەقىقەتەشدا ھەر واىە، چونكە تۆ تەماشابكە! مەرۇقتىك گولتىكى پلاستىك لە شوئىنىك كەوتو، دەبىيىنى، سەرى لى سۈرپدەمىنى، چەندە جوان دروستىكراو! ئەدى گولتىك كە خوا دروستىكرودە، بۆنى ھەيەو گەشەى ھەيە، بۆچى دەبى سەرى لەو سۈرپنەمىنى؟! يان مەرۇق بووكە شووشەيەك دەبىيىنى، پى سەيرە، يان تابلۆ دىمەنى مەرۇقتىك دەبىيىنى دەلى: زۆر جوانيان دروستىكرودە! ئەدى بۆچى بە خودى مەرۇقەكە، زۆر سەرسام نابى؟ ھۆكارەكە ھەر ئەو ھەيەكە مەرۇق بە ئىمانەو تەماشاناكات و، عەقل و دلەكەى ئىمانيان تىدانىيە، ھەك كەسىك كە مىكرۆسكوپىكى بە دەستەو نەو، تەماشاش شتەكان دەكات، تەنيا روالەتەكەيان دەبىيىنى، يان كەسى بە چاوى پروت تەماشاش ئاسمان بىكات، ئەو لە كوئى و ئەو لە كوئى كە بە تەلەسكوپ تەماشاش بىكات، ئەو ھەموو كاكىشان و ئەستىرانە بىيىنى! بەلام كە بە چاوى سەر تەماشاشبىكات، تەنيا ئاسمانىكى شىن دەبىيىنى!

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى يارمەتتىمان بدات، كە چاوى عەقل و دلەمان زياتر بىكرىتەو، بە ھۆى ئىمانەو، تاكو دروستىكراوكانى خوا، ھەك نىشانەكانى خوا بىيىنىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأُتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دەرسى دووهم** ❖

پېئاسەي نەم دەرسە

نەم دەرسەمان لە پېئىج ئايەت پېكھاتو، لە بارەي ھەردووك پېئەمبەري خواو، داوودو سولەيمان، كە باب و كوړن (عَلَيْهِمَا السَّلَام) و، ئەو چاكەو نىعمەتانهي خوا پېتى بەخشىون، دەدوین، ھەرچى داوودە عليه السلام، خوا عليه السلام باسى چىايەكان و بالندەكانى كردو، كە لەگەڵيدا يادى خوايان كردو، ئاسنىشى بۆ نەرمكردو بۆ دروستكردنى زىيان، ھى سولەيمان عليه السلام، خوا عليه السلام باسى باو كانىي مس و، رامكرانى جندەكان، كە ميحراپ و پەيكەر و مەنجەلى گەورەي ھەوزى ناو ئاساو، مەنجەلى چەسپاويان، بۆ دروستكردوون و، ھەتا مۆرانەش لە گوچانەكەي نەداو و نەكەوتو، جند نەيانزانيو، مردو، بەلكو ھەر سەرگەرمى كارو بىكار بوون.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَأَنَّا لَهُ الْخَدِيدُ ﴿١٠﴾ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَةً وَفُتِّرْ فِي التَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَلِمَنَّ الرِّيحُ عُدُوَّهَا شَرْرٌ وَوَلَوْحُهَا شَرْرٌ وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَاطِرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ يُؤْذِنُ رِيهَ وَمَن يَزِغُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ، مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرُوبٍ وَتَمْثِيلِ وَحَفَانِ كَالْجَوَابِ وَقُدُورِ رَأْسِيَّتِ اعْمَلُوا، أَل دَاوُدَ شُكْرًا وَقِيلَ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورِ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾﴾

ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان

{ھەرۈھە (وہ) چۆن پىغەمبەر ئايەت ئيمان بە موھەممەد ﷺ (داوہ) بە دىئايەھوہ لە لايەن خۇمانەھوہ بە خششەك (ى مەزن) مان بە داوود دابوو (يەكەك) لە نىشانەكانى ئەو بە خششەش زىكرى خوا لە گەل گوتەھوہى چايەكان و بالئەدەكان بوو، گوتمان: ئەى چايەكان و بالئەدەكان! وىراي (داوود) بىلئىنەھوہ، ھەرۈھە ئانىشمان بۆي نەرمكردبوو، تاكو زىيانى لى دروست بكات ﴿١٠﴾ پيمان گوت: ئەى داوود! (زىيە) تىرو تەواوہكان (سەرتاپا داپۆشەرەكان) دروست بكەو، لە چىندا ئەندازەگىرىي (ورەكارىي) بكە، (با بزمارەكان لە قەدەر كۈنەكان بن، نە بارىكترو نە درشتەر)، ھەرۈھە كەردەھوہى چاكىش بكەن، بىگومان مەن بىنەرى ئەوہم كە دەيكەن ﴿١١﴾ ھەرۈھە بۆ سولەيمانىش (با) مان دەستەمۆ كەرد بوو، پى بىرىنى بەيانىانى، مانگە پىيەك و، ھى تىوارانىشى، مانگە پىيەك بوو و، كانىي مىشمان بۆ پەوان كەرد بوو و، لە جەندانىش ھى وايان ھەبوون بە مۆلتى پەرۈردگارى لەبەر دەستىدا، كاريان دەكردو، ھەر كەسكىش لەوان لە فەرمانى تىمەى لادابايە (خۆي بواردبايە) لە نازارى كپەي ناكرمان پى دەچىژت ﴿١٢﴾ ھەرچى ويستباي بۆيان دروستدەكرد، لە كۆشكان (يان پەرستگابان)و، پەيكەرەن و، دەفران (قابى گەورەى خۆراك تىدا خواردن) ى وەك ھەوزان و، مەنجەلە چەسپاوەكان، (پيمان گوتن:) ئەى نىزيكانى داوود! سوپاسگوزارىي ئەنجام بدەن و، كەمىكىش لە بەندەكانم سوپاسگوزارن ﴿١٣﴾ ئىنجا كاتىك مردەمان بەسەر (سولەيمان)دا ھىئا، تەنيا زىندەھەرى زەوىي (مۇزانە) كە گۆچانەكەى خوارد، لە مردىيى ناگادارى كەردنەھوہ، كاتىك (لاشەكەى) كەھوت، جەندەكان بۆيان پوونبۆوہ، كە ئەگەر (وہك لاف لىدەدەن) پەنھانىان زانىبايە (ئەو ھەموو ماوہيە كە بەسەر مردنى سولەيماندا گورەزا بوو) لە نازار (ى بىگار)ى رىساكەردا نەدەمانەھوہ ﴿١٤﴾}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَضْلًا): (الْفَضْلُ: الزَّيَادَةُ مِنَ الْإِقْتِصَادِ، وَكُلُّ عَطِيَّةٍ لَا تَلْزَمُ مَنْ يُعْطِي هِيَ فَضْلٌ)،
(فَضْلٌ): بریتیه له زیاده له حاله تی میانجیی، ههر به خششیکیش که بابای
به خشه ر پابه ند نه بی بیه خشش، پتی ده گوتری: (فَضْلٌ)، فه زلی له گه ل نواند،
واته: شتیکی پتدا که له سه ر پتویست نه بی بیدات.

(أَوْبَى مَعَهُ): له گه لیدا بیلینه وه (الأوبُ: الرجوعُ، أَوْبَى: فَعَلَ أَمْرٌ مِنَ التَّوْبِ،
وَالأَوْبُ، رَجَعِيَ مَعَهُ التَّسْبِيحُ، أَوْ رَاجَعِيَ مَعَهُ فِي التَّسْبِيحِ)، وشه ی (أَوْبَى) کرداری
فه رمانه له (تَاوَبَ) یاخود له (أَوْبَ) وه، یانی: خوا به پاککرتنی له گه ل بلیوه،
یاخود که نه و خوا به پاک ده گری، یادی خوا ده کات، توش له گه لی پتدا به چوووه.

(سَبَّحَتْ): کوی (سَابِغَةً، يَه، سَابِغَةٌ) واته: ته واو دا پوشه ر، (سابغات: دُرُوعًا
وَاسِعَةً صَافِيَةً)، نه و زریانه ی هه موو جهسته داده پوشن، کاتی خوی زری هه بووه،
له کاتی جه نکدا جه نگاوه ران پویشیوانه، که تیرو شیرو زه بر، نه یانتوانیوه بگه نه
جهسته ی نه و مروقه وه برینداری بکه ن.

(وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ): (السَّرْدُ: نَسْجُ الدَّرَجِ)، (سَرْد): واته: چینی زری، (قَدَّرَ فِي السَّرْدِ:
بَيَّنَّ كَمِّيَّتَهُ وَاجْعَلَ الْمَسَامِيرَ وَالنَّقُوبَ بِمَقْدَارِ وَالنَّسْجَامِ مَعَ بَعْضِ)، واته: نه ندازه که ی
دیاری بکه و، نه و کونانه ی بزماره کانیا ن تیده خرین، با به نه ندازه و پیکه وه
گونجاو بن.

(غُدُوهاَ): واته پویشتنی به یانیانی، (الغَدْوَةُ وَالغَدَاةُ: أَوَّلُ النَّهَارِ)، سه ره تای پوژ،
له به یانییه وه تا کو نیوه پو، پتی ده گوتری: (غَدْوَةٌ، يان غَدَاةً)، (غُدُو) واته:
پویشتنی به یانیانی، (وَهِيَ مَا بَيْنَ الْفَجْرِ وَطُلُوعِ الشَّمْسِ) که ده که ویته نتوان
سپیده به یانی، تا کو خوره لاتن و، هه ندیکیش گوتوو یانه: تا کو نیوه پوژ ههر
پتی ده گوتری: (غَدَاةً)، له وه به ولاش، پتی ده گوتری: (عَشِيًّا)، دوی نیوه پوژ.

(رَوَّاحُهَا): (الرَّوَّاحُ: السَّيْرُ لَيْلًا)، (رَوَّاح) رُویشتنی شهوه، که مه به سستیان نهوه بهوه له دوی نوژی نیوه پو، پنیان گوتوه: (عَشي) یاخود: تیاره، نجا (رَوَّاح) بریتیه له رُویشتنی دوی نیوه پو، به کورتیی: خوا ده فهرموی: تهو بایه ی بۆ سوله بمانان ده سته مۆ کرد بوو، ماوهی مانگه رینه کی ده بری، له به یانییه وه تا کو نیوه پو، ماوهی مانگه رینه کی دیکه شی ده بری، له نیوه پووه تا کو شهو. (وَأَسَنَّا): (جَعَلْنَاهُ يَسِيْلًا سَيْلَانًا) واما نلی کرد پروا، برژی.

(عَبْنُ الْقَطْرِ): واته: کانبی مس، (الْقَطْرُ: النَّحَاسُ الْمَذَاب) (قطر) مسی تواوده یه.

(بَرْخٌ): (بَرْخٌ: يَمْطُرُ، وَيَجْدُ)، واته: لایدا، مه به ست پتی سه ریچی کردنه.

(مَحَارِبٌ): (الْمَسَاكِينُ وَالْأَبْنِيَّةُ الشَّرِيفَةُ الْمُصُونَةُ عَنِ الْإِبْتِدَالِ، أَوِ الْقُصُورِ، أَوِ الْمَعَادِبِ، مَحَارِبٍ) کوی (مخراپ)ه، یان به خانووبه ره و بینا خاوهن ریزو پاریزراوه کانن، له وه که هه موو که س ده ستی بیانگاتی، یاخود: به کۆشکی به رز ده گوتری، یاخود: به په رستگا کان ده گوتری.

(وَمَكْشِلٌ): (مَكْشِلٌ: جَمْعُ مَكْشَلٍ وَهُوَ الْمَصْرُورَةُ الْمُصَوَّرَةُ)، (مَكْشِلٌ) کوی (مکشال)ه، نهویش بریتیه له وینه یه که کیشرابی، وینه یه که وه که په یکه ر داتاشرابی. (وَجَفَانٌ): (جَمْعُ جَفْنَةٍ، وَهِيَ الْقِصْعَةُ الْكَبِيرَةُ)، (جَفْنَةٌ) ده فریکی گه وره و قاپنکی گه وره یه، خواردنی تیدا بخوری.

(كَلْجَوَابٍ): (جَوَابٌ: جَمْعُ جَابِيَةٍ، وَهِيَ الْعَوْضُ الْكَبِيرُ، سُمِّيَ جَابِيَةً لِأَنَّهَا تَخْفَعُ الْمَاءَ)، (جَوَابٌ) کوی (جابیة)ه، (جابیة)ش بریتیه له هه وزی گه وره، نجا نه وه فیه قاپه گه ورانه که خوراکیان تیدا خوراوه، بویه به یه کتیکان گوتراوه: (جَابِيَةٍ)، چونکه وه که چۆن هه وزی ئاو، ئاو کۆ ده کاته وه، نهویش خواردنی تیدا کۆکراوه ته وه.

(وَقُدُّورٍ): (قُدُّورٌ: جَمْعُ قُدْرٍ: إِنَاءٌ يُطْبَخُ فِيهِ) (قُدْرٌ) بریتیه له ده فیرک خواردنی تیدا ده کۆلینری، قابله مه، مه نجه ل، قازان.

(رَأْسَيْتَ): (جَمْعُ رَاسِيَّةٍ: ثَابِتَاتٍ لَا تَتَحَرَّكُ)، واتە: چەسپاون، ناگواززێنەووەو لە شوێنی خۆیان چەسپاون.

(دَابَّةُ الْأَرْضِ): زیندەوهری زهوی، زیاندارى زهوی، (الْأَرْضُ: السَّرْفَةُ: سُوسٌ يَنْقِرُ الْخَشَبَ)، هەم (أَرْضُ) ی پێ دەگوێرێ، هەم (سَرْفَةُ) ی پێ دەگوێرێ، بە کوردیی دەلێین: مۆرانە، جۆرە زیندەوهرێکی وردە، دارو تەختە دەکوڵێ و کرمۆلی دەکات. (مَنْسَأَتُهُ): (مَنْسَأَةٌ) ش خۆی تراوەتەو، (الْعَصَى الْغَلِيظَةُ) گۆچانیکی پتەو، یاخود: گۆچانی ئاسایی.

(خَرَّ): (أَي: سَقَطَ) کهوت.

(تَبَيَّنَ الْجَنُّ): جندەکان بۆیان دەرکهوت، بۆیان پرونبووەو.

(مَا لَبِثُوا): (مَا مَكثُوا، وَمَا بَقُوا)، واتە: نەدەمانەووەو پێیان نەدەچوو.

هائای گشتیی ئایه ته کان

وهك پيشتړ گرمېان، له م پېنځ نايه ته موباره كېدا، خوا ﷺ گوښه يه ك له ژيان و به سهرهاتي داوودو سوله يمان (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، باب و كورې به رېز، كه ههم پيڅه مېهر بوون و ههم پادشاو حوكمران بوون، بومان باس دهكات، هه له به ته نيمه له سووړه تي (الانبياء) دا، له كاتي ته فسيړ كړدني نايه ته كانى: (٧٨ - ٨٥) دا، به دريژي له باره ي داوودو سوله يمانه وه (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، دواوين و به سهرهاته كه يامان هيتاوه، شيكړدنه وه ي وردمان له باره ي موعجيزه كانيانه وه، كه خوا ﷺ پتي داوون و، نيشانه كانيان و نه و نيعمه تانه ي خوا بوي دهسته بهر كړدوون، له و باره وه به وردبي قسه مان كړدوه، بويه ليردها به س به نه نده ازي نه وه كه چه م ك و واتاي نايه ته كان، روون ده بېته وه، قسه ده كه ين:

خو! ددغه رموي: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِثًا فَضْلًا﴾، به دتليايي تيمه به خششان له لايهن خوځمانهوه به داوود عليه السلام دابوو، واته: شتيکمان پتدابوو که پټويست نه بوو پټي بدهين، وهک به خشش و خه لات و دياريي پيمان دابوو، نجا به کسر خو! ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ دتته مهر باسي هه نديک له به خشه کان: ﴿يَبْحَالُ أَوْي مَعَهُ﴾، (کومان): نهی چپايه کان! له گه لی بلينه وه، (رَجْعِي مَعَهُ)، ﴿وَالطَّيْرُ﴾، هه روه ها نهی بالنده کان! ټيوده له گه لی بلينه وه، ياخود: ﴿وَالطَّيْرُ﴾، يانی: ﴿وَسَخَرْنَا لَهُ الطَّيْرَ﴾، بالنده شان بو دهستمؤ کردبوو، که وهک چوڼ چپايه کان، کاتيک داوود عليه السلام رازو نيازي له خزمهت په روه دکاري دا ده کرد، بهو دهنگه به سوړو خوځه ي، يادي خواي ده کرد، چپايه کان له گه ليان ده گوته وه، به هه مان شي وه، بالنده کانيش له گه ليان ده گوته وه، ده يانگړپايه وه، ﴿وَأَنَّا لَهُ الْخَدِيدُ﴾، ناسنيشمان بو نه رمکرد بوو، تايان هو ناسن نه رمکردنه چوڼ بووه؟ دوايي باسي ده که ين له مه سه له گرنگه کاند، که دياره نه رمکردنيکی نانا سايي بووه، نه گهرنا هه موو که س ده زانې، تاگر بداته بهر تاسن، تاسن نه رم ده بې و، نه وه شتيکي تايهت

نیه به پیغمبرانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به لأم ناسن بؤ نه رمکرانه که ی داوود، خوا ﷺ وه که به خششی خوئی باسی بکات، بویه نه وه شتیکی تاییه ت بووه، نه گه رنا هه موو که س ده زانی و شتیکی زانستییه، که ناسن به هوئی ناگر درانه به ره وه، نه رم ده بی، که واته: دیاره نه و ناسن بؤ نه رمکرانه ی داوود ﷺ نه رمکرانیکسی تاییه ت بووه، ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَفِهْتِ وَقَدِّرْ فِي السَّرِّ﴾، پیمان گوت: زرتیه داپوشه ره کان دروست بکهو، نه ندازه گیری و ورده کاری بکه، له چنیندا، واته: بزماره کان له قه دهر کونه کان بن و، چنینه که به نه ندازه بی، ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾، پشیمان گوتن: کرده وه ی باش نه نجام بدهن، که له راستیدا دروستکردنی زرتیه کان، بؤ نه وه ی له جه نکدا، جه نگاوه ره کان پاریزراوبن، نه وه به شیک بووه له و کرده وه باشه، یاخود ویرای نه وه ی خوی پهره وردگار نه و نیعمه تانه ی بؤ تو ره خساندوون، توش کرده وه ی باش بکه، وه که سوپاسگوزاری بؤ خوا ﷺ که نه و چاکه و نیعمه تانه ی پندلوی، ﴿إِنِّي يَمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، به دلتیابی من بینهری نه وه م ده یکن، ههرچی ده یکن، من ناگادارم و بینهرم و به سه ریوه چاودتیرم.

ننجا دیته سه ر باسی سوله یمان ﷺ: ﴿وَلَسَلَيْنَ الْزَّبَّحَ﴾، هه روه ها بؤ سوله یمانیش (با) مان ده سته مو و ملکه چ کرد بوو، ﴿عُدُّوْهَا شَهْرٌ﴾، رویشتنی به یانیانی، مانگه رتیه ک بوو، له به یانیی را، تا کو لای نیوه پو، نه و بایه ماودی مانگه رتیه کی ده بری، ﴿وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ﴾، رویشتنی تیوارانیشی، مانگه رتیه ک بوو، واته: دوی نیوه پویانیش، دیسان مانگه رتیه کی ده بری، ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ﴾، کانسی مسیشمان بؤ پژاند بوو، بؤ مان هه لقولاند بوو، لئی ده پژا، ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ إِذْنٌ رَبِّهِ﴾، له جندانیش هه بوو، هه ندیکیان له بهر ده ستیدا کاریان ده کرد، به مؤله تی پهره وردگاری، واته: له بهر ده ستیدا بوون، کاریان بؤ ده کرد، دواپی هه ندیک له کاره کانی که جند بؤ سوله یمانیان نه نجام داون، باسیان ده کات، به لأم جاری باسی پابه ندییان ده کات: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ مِنْهُمْ عَنْ آمْرِنا﴾، هه ر که سیکیش له وان لایدا بایه له فره مانی نیمه، که فره مانی خوا ﷺ، نه وه

بوو، ئەو کارانەى سولهيمان پتيان دەسپيژى، ئەنجاميان بەدن و، خو بواردن و گەمەرخەميان تيدا نەكەن، نجا هەر كەسك لايدابايە، لەوان، لە فەرمانى تيمە، ﴿يَذُقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾، ئەو لە نازارى كپەى ناگرمان پى دەچيژت.

وا پتدەچى سولهيمان ﷺ، خوا ﷻ ئەو توانايەى دابيتى، هەر كام لە جندەكان، ئەگەر سەرپيچيان كردبايە، بە ناگر سزاي دابووايە، بە ئەم هەندىك لە زانايان دەلن: ﴿يَذُقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾، يان: لە پوژى دوايدا بە كپەى ناگرى دۆزەخ سزاي دەدەين، لەسەر ئەوەى لە دنيدا خويان بواردو، لەو كارانەى سولهيمان ﷺ پتى سەپاردوون.

نجا باسى هەندىك لە كارەكانيان دەكات: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾، هەرچى ئەو ويستباي بۆيان ئەنجام دەدا، بۆيان دەکرد: ﴿مِنْ تَحَرِّبٍ وَتَنْشِيلٍ وَحِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ﴾، چوار شتان باس دەكات: لە ميحراپەكان و لە تيمسالەكان و لە جەفەكان و لە قيدردەكان، (مَحَارِيب) كۆى (مِخْرَاب)ە، پيشتريش باسمايان کرد:

١- (مِخْرَاب) يان بە پەرستگا دەگوترى، يان بە كۆشكى بەرز دەگوترى، يان بە شونتيكى تايبەت و پر ريز دەگوترى، كە خەلكى ناسايى دەستى نەيگاتى.

٢- (قَمَائِيل) كۆى (قَمَال)ە، كە بريته لە پەيكەرى شتەكان، كە بە ويئەى ژياندارك، وەك: شير، يان پلنگ، ياخود مروڤ دابتاشرى.

٣- (جِفَان) كۆى (جَفْنَة)يە، (الْجَفْنَةُ) وَهِيَ الْقِضْعَةُ الْكَبِيرَةُ، يُؤْكَلُ فِيهَا الطَّعَامُ، قايىكى گەورە يان دەفرىكى گەورە، كە خواردنى تيدا دەخورى، كە هيندە گەورە بوون وەك حەوزان بوون، (كَالْجَوَابِ)، (جَوَاب) كۆى (جَابِيَة)يە، (جَابِيَة) بە حەوزى ئاو دەگوترى، كۆمى ئاو چەند گەورەيە، ئەو دەفرانە كە جند بۆ سولهيمانيان دروست دەکردن، تاكو خەلكەكە، يان سەربازەكانى خواردنيان تيدا بخۆن، هيندەى حەوزى ئاو گەورە بوون.

٤- ﴿وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ﴾، (قُدُور)يش كۆى (قُدْر)ە، واتە: مەنجەل و، قابلمەو، ئەو قابلمەو مەنجەلەش چەسپاو بوون و نەدەگوازانهو، زۆر قورس و گەورە بوون، ئەوانەيان هەموو بۆ دروستدەکردن، لە شونى ديكەش خوا ﷻ باس دەكات، بۆ ويئە:

ده فهرموی: ﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَقُولُ لَكُمْ وَيَعْمَلُ لَكُمْ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَكِيمَيْن﴾ له شهیتانه کان هه بوون که بوی ده چوونه بن ده ریاو، که وههرو مرواریان بو ده رده هیتان و، جگه له وهه کاری دیکه شیان ده کردو تیمهش پارزه ریان بووین.

له شوونی دیکهش ده فهرموی: ﴿وَمَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ ص، هه ندیکیش له جنده کان جووت کرابوون له زنجیراندا، له کوژ و زنجیردا، واته: سوله یمان عَلَيْهِ هه ندیک له جندان که سه ریچیان کردوه، زنجیریچی کردوون، که له پچه ی کردوون.

وهک له سووپه تی (ص) دا، ده فهرموی: ﴿وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ﴾ و عَلَيْهِ و عَلَيْهِ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٢٧﴾ شهیتانه کانیش، هه ر بینا دروستکه ریک ((بناء) نه وهی بینا دروست ده کات) و (عَوَاص): [نه وهی ده چیته بن ده ریا] و هه ندیکی دیکه شیان که پتکه وهه جووتکرابوون، له زنجیراندا که له پچه کرابوون.

دوایی خوا عَلَيْهِ ده فهرموی: ﴿اعْمَلُوا أَمَلًا دَاوُدَ شُكْرًا﴾ نهی نیزیکانی داوود عَلَيْهِ واته: داوودو نیزیکانی و بنه ماله که ی، نیزیکانی و شوژن که وتوانی! سوپاسگوزاری نه انجام بدهن، ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ که میکیش له بهنده کانم سوپاسگوزارن، دوایی باسی سوپاسگوزاری ده که ی، که سوپاسگوزاری کرده وهیه که نه انجام ده ری، نه که قسه بی بگو تر، پتشریش پیتاسه ی شوکرو مه دح و هه مدمهان کرد، که شوکر جیا به له هه مدو مه دح، زیاتر لایه نی کرده وهی و جیبه جیکردنی هه به.

﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ﴾ ئنجا کاتی مردغان بو بریاردا، مردغان به سه ر سوله یمان هیتا، ﴿مَا دَلَّكُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ الْأَرْضِ﴾ هیه شتیک مردنه که ی سوله یمانی پتشان نه دان و حالیی نه کردن، که سوله یمان مردوه و کوچی دوایی کرده، جگه له زینده وهه ری زه ویی، مؤرانه، ﴿تَأْكُلُ مِنْ عَمَلِهِ﴾ کوچانه که ی ده خوارد، له ئیویدا کوچانه که ی گه نده ل و کرموژ کرد بوو، مؤرانه

خوارد بووی، ﴿فَلَمَّا خَرَّ﴾، ئنجا گۆچانێک که له نێویدا بخوڕی، نوێکله که ی ده‌رین خۆی ڤاناگرێ، سوله‌یمانیش خۆی داوه‌ته‌ سه‌رو له‌و کاته‌ش دا، گیانی سپاردوه، ئنجا کاتیکی گۆچانه‌که کهوت، سوله‌یمانیش که له سه‌ری بوو، کهوت، ﴿تَبَيَّنَتِ الْجَنُّ﴾، جندیش بۆیان ڤوونبووه ﴿أَن لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، که ئه‌گه‌ر په‌نهانیان زانیایه، له‌و ئازارو بێگاره ڤیسواکه‌رو، زه‌بوونکه‌ره‌دا، نه‌ده‌مانه‌وه، بێگومان جند ئه‌و کارانه‌ی سوله‌یمان پێی کردوون، کارو بێگاریک بووه‌و پێیان وابوو ئه‌وه مایه‌ی ڤیسوایی ئه‌وانه، چونکه به‌ ویستی خۆیان نه‌بووه‌و له‌سه‌ریان پێویستکراوه، یان ئه‌و جندانه کافر بوون و به‌ دیل گیراون و، وه‌ک سزادانیکی سوله‌یمان کارو بێگاری پێی کردوون، بۆیه ئه‌وان، ئه‌و کارو بێگاره‌یان به‌ سزابه‌کی ڤیسواکه‌رو زه‌بوونکه‌ر داناوه، ئنجا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: جند بۆیان ده‌رکه‌وت، که ئه‌گه‌ر په‌نهانیان زانیایه، ئه‌و ماوه‌یه که به‌سه‌ر مردنی سوله‌یماندا تێپه‌ریوه، له‌و کارو بێگاره، که ئازاریکی ڤیسواکه‌ر بووه، له‌وه‌دا نه‌ده‌مانه‌وه، ئایا چه‌ندی پێچوه؟ دوایی باسی ده‌که‌ین که له‌و باره‌وه ڤای زانیان جیاوازو جو‌راو جو‌ره.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

باسی ژمارە یە ک لە و چاکە و نەعمە تانە ی خۆ ی بە خەشەر، بە داوود پێغەمبەر
 ﷺ داون، وە ک بە خەششیکێ تایبە تە ی خۆ ی، وە ک: زی کەری خوا لە گە لدا
 گوتنە وە ی چیا یە کان و، بآلەندان و، نەرمکەری ئاسن و، دروستکردنی زریان:

خوا دە فەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجْعَالُ آوِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَنَّا لَهُ
 الْحَدِيدُ ۝ أَنْ أَعْمَلْ سَبْعَ نَجَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّمَاءِ لَعْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 ۝﴾

شیکردنە وە ی ئەم دوو ئایە تە: لە حەوت بڕگە دا:

(١) - ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا﴾، بە دنیایی ئیمە لە لایەن خۆمانە وە، بە خەششیکمان
 بە داوود ﷺ داوود، بە خەششیکێ تایبەت و ناوازه، کە دە فەرموی: ﴿مِنَّا﴾، ئەمە:
 (تَشْرِيفٌ لِلْفَضْلِ) بە ڕێزکردنی ئەو بە خەششە یە، کە خوا ﷻ بە داوودی داوود، پێشتر
 گوتیشمان: (فَضْل): بڕیتە لە هەر بە خەششیک، کە بابای بە خەشەر پابەند ئە بن بێبە خەش.
 نەجا خوا ﷻ دیتە سەر باسی ڕوونکردنە وە ی ئەو بە خەششە ی بە داوودی
 ﷻ داوود:

(٢) - ﴿يَجْعَالُ آوِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ﴾، (گۆمان) ئە ی چیا یە کان، لە گە لدا بڵێنە وە
 بآلەندە کانی، ئەمە (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّخْذُوفٍ)، گۆترای قەسە یە ک قەرتیراوه، یانی: (فَلَتَا)،
 گۆمان: ئە ی چیا یە کان! لە گە لێ بڵێنە وە، چی لە گە ل بڵێنە وە؟ ئەو زی کەر، ئەو خوا بە
 پاککەرن و ستایشکردنە ی خوا کە داوود دە یلێ، ئێ وە ش لە گە لدا بڵێنە وە، ﴿وَالطَّيْرَ﴾،
 هەندێ ک قورئانخوێن خۆ یندوویانە تە وە: (وَالطَّيْرَ)، (يَا جِبَالُ آوِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ)، واتە:

با دراوده تهوه سهر بانگکراو (مُنادی) یانی: (يَا طَيْرٌ أَوْي مَعَهُ)، نهی بالنده کان! تیوه ش له گه لئ بلیتهوه، زوره ش خوتندوو یانه تهوه: (وَالطَّيْرُ) ﴿يَنْجَالُ أَوْي مَعَهُ وَالطَّيْرُ﴾، یانی: (وَسَعُرْنَا لَهُ الطَّيْرُ)، واته: بالنده کانیشمان بو دهسته مو کرد بوون، لیره دا که ده فره مو: ﴿أَوْي مَعَهُ﴾، له گه لیدا بلیتهوه، نه م فره مانه، بو دروستکردن (تکوین) ه، نه بو یاسا دانان (تشریح)، واته: چیا به کان فره مانئکی ته کوینییمان پیکرد بوون، چونکه فره مانئ ته شرعیی ئاراسته ی خاوه ن عه قل و شعورو ئیراده کان ده کری، ههروه ها هی بالنده کانیش هه فره مانئکی (تکوینی) یان پیکراوه، که له گه ل داوود دا نهو یاد ی خواهی، که ده یكات، دووباره ی بکه نه وهو بلیتهوه، (التَّأْوِيبُ: تَرْجِيعُ الصُّوْبِ، وَقِيلَ التَّأْوِيبُ: التَّسْبِيحُ بِلُغَةِ الْحَبَشَةِ)، (تَّأْوِيبُ) به مانای گیرانه وهی ده نگه، یانی: داوود ﷺ شتیکی ده گوت، چیا به کانیش له له گه لیدا ده یانگوت تهوه، ههروه ها داوود ﷺ شتیکی ده گوت، له یادو زیکری خوا، بالنده کانیش له گه لیان ده گوت تهوه، هه ندئکی دیکه ش گوتوو یانه: وشه ی (تَّأْوِيبُ) به مانای خوا به پاکگرتنه، به لام به زمانی حه به شه یی.

(۳) - ﴿وَأَلَّنَا لَهُ الْخَدِيدَ﴾، تاسنیشمان بو نه رمکرد بوو، به دنیایی لیره دا مه به ست له نه رمکردنی ئاسن، وهك دوا ییش باسی ده که یین، نه رمکرانئکی ئاساییه، چونکه نه رمکردنی ئاسایی، هه موو که س تیتا ده زانی که ئاسن له کووره دا نه رم ده کری، ته نانه ت ئاسنگه رئکی ئاساییش ده زانی، چ جای لهو کارگه گه ورا نه دا، که ئاسنیان تیدا ده تو ئیرته وهوه، که ل و په لی له ئاسن و پۆلایان تیدا دروست ده کری، مادام مرو ف به وه گه یشته وه، نه وه له چوارچیه وهی موعجیزه دا نیه، نهو شتانه له چوارچیه وهی موعجیزه دان، که مرو ف به یاسا گه ردوونیه کان پتیا ن نه گات.

(۴) - ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَبْعَتِ﴾، (ههروه ها به داوودمان گوت: { زَیْبَه داپوشه ره کان، دروست بکه، (سَابِغَات: صِبْغَةٌ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ، لِيُظْهِرَهُ، إِذْ شَاعَ وَصْفُ الدُّرُوعِ بِالسَّابِغَاتِ وَالسَّوَابِغِ: وَهِيَ الْكَوَامِلُ).

(سَابِغَات): سیفه ته بو وه سفکراوئک که قرتیندراوه، له بهر نه وهی ئاشکرایه، چونکه شتیکی باوه که زَیْبَه کان به (السَّابِغَاتِ وَالسَّوَابِغِ) وه سف ده کرین،

(ذِرْعٌ سَابِقَةٌ) واتە: زىيەك كە ھەموو جەستەي مەۋف دادەپۇش، يان (الدُرُوعُ السَّابِقَات)، واتە: ئەو زىيانەي ھەموو جەستە جەنگاۋەرەكان دادەپۇش، يانى: تىرو تەۋاۋ، پىشتىر زىي بە ۋۆرە نەبۈۋە، كە بچىرى، ئەۋە لە سەردەمى داۋود دا اللّٰهُ و بە دەستى داۋود ئەو ۋۆرە زىي دروستكردەنە، داھىتراۋە، ئەۋىش بە ۋەجىي خۋاي پەرۋەردگارو بە ئىلھامى خوا.

۵- ﴿وَقَدَّرَ فِي السَّيِّئِ﴾، {پىمان گوت كە} لە چىنىدا ئەندازەگىرىي پەچاۋ بىكە، ﴿وَقَدَّرَ﴾: {قَدَّرَ: اجْعَلُهُ عَلَى تَقْدِيرٍ، وَهُوَ جَعَلَ الشَّيْءَ عَلَى مِقْدَارٍ مَخْصُوصٍ}، ئەندازەگىرىي و وردەكارىي بىكە، واتە: با بزمارەكان و ئالْقەھو قولفەكان بە ئەندازەي يەكدى بن، بزمارەكە گەرەتر نەبى، قولفەكە بقلشىتى و، گچكەترىش نەبى، كە تىيدا شل بىت و بجوۋلى.

۷- ﴿السَّيِّئِ﴾، پىشتىرىش باسما كىرد، يانى: {صُنْعُ ذِرْعٍ الْعَدِيدِ}، (السَّيِّئِ) يانى: چىن، بەلام لىرەدا مەبەست پىتى چىنىي زىيە، كە ئالْقەكانى و بزمارەكانى ئاسن، {أَيُّ تَرْكِبٍ حَلَقَهَا وَمَسَامِيرُهَا} واتە: بزمارەكان و ئەلقەكانى بخرىنە نىو يەك.

۶- ﴿وَأَعْمَلُوا صَلِحًا﴾، كىردەۋەي باشىش بىكەن (ئەي داۋودو نىزىكانى داۋود!) كە دەفەرەمۋى: ﴿وَأَعْمَلُوا صَلِحًا﴾، كەۋاتە: سوپاسگوزارىي خوا، بە ئەنجامدانى كىردەۋەي باش دەكرى، شوكر شتىك نىە بە فسە بگوترى، بەلكو شتىكە بە كىردەۋە ئەنجام دەدرى، چونكە شوكر، واتە: بەكارھىتانى چاكەكانى خوا، لە پەزىامەندىي خۋادا، بەكارھىتانىش ھالەتلىكى كىردەيى و جەستەيە.

۷- ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، بىگومان مەن بىنەرى ئەۋەم تىۋە دەيكن، دەزانم چى دەكەن و چۈن دەكەن؟ ئەمە ھەم ھۆشدارىي پىندانەۋ، وريا كىردەۋەۋە ترساندە، بزانم چى دەكەن! چونكە مەن بىنەرتانم، ھاۋكاتىش ھاندان و تىزكردە، واتە: خوا كىردەۋەكەتان دەبىنى، كەۋاتە: ئازابن لە كىردەۋەي باش، چونكە خوا بىنەرى كىردەۋەكەتانە.

له باره‌ی چۆنیه‌تی پێکه‌وه په‌یوه‌ستبوونی ئەم نایه‌تانه‌وه، که خ‌وای تییاندا باسی نیعمه‌ته‌کانی ده‌کات، که به داوودو سوله‌یمانی کو‌پی داو، زانیان چ‌ه‌ند شتیکیان گوتوه، دووانیانم به‌دل‌ترن:

یه‌که‌م: (إِنَّ عَطِيَّةً)، ده‌لێ: خوا ﷻ چاکه‌ی خ‌و‌ی له‌سه‌ر داوودو سوله‌یمان باس ده‌کات، بۆ به‌لگه‌ه‌یتانه‌وه بۆ ئەوه‌ی به‌ موحه‌ممهد ﷺ به‌خ‌ش‌راوه، واته: ئەوه به‌ دوور مه‌زانن، که موحه‌ممهد ﷺ، خوا ﷻ بیکاته پ‌ت‌غه‌مبه‌ری خ‌و‌ی و وه‌حیی بۆ بنی‌ری و، قورئانی بۆ بنی‌ری و، ئەو پ‌له‌و پایه‌ به‌ره‌زی پ‌ت‌ به‌خ‌شی و، بیکاته کو‌تایی و سه‌روه‌ری پ‌ت‌غه‌مبه‌ران، ئەوه به‌ دوور مه‌زانن، چونکه به‌خ‌شینی ت‌یمه‌ به‌ بنده‌کا‌مان و، چاکه‌کاری ت‌یمه‌ له‌گه‌ڵ به‌نده‌کا‌مان دا، عاده‌تیک‌ی له‌ می‌ژینه‌ی ت‌یمه‌یه، ئەوه‌تا بۆ و‌ینه: داوودو سوله‌یمانیش (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که هه‌م پ‌ت‌غه‌مبه‌ر بوون و، هه‌م حوکمرانی‌ش بوون، چاکه‌و نیعمه‌تی زۆرو جو‌راوجۆری خ‌وایان به‌سه‌رده‌وه بوون.

دووه‌م: (الرُّمْحَشَرِي) به‌ جو‌رنکی دیکه ئەم نایه‌تانه په‌یوه‌ست ده‌کات، به نایه‌ته‌کانی پ‌ت‌شه‌وه، ئەو ده‌لێ: له کو‌تایی نایه‌ته‌کانی پ‌ت‌شی دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی: (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ)، ئەوه‌دا نیشانه‌یه‌کی مه‌زن و نایه‌ت هه‌یه، بۆ هه‌ر به‌نده‌یه‌کی گه‌راوه بۆ لای خوا.

ده‌لێ: بابای گه‌راوه بۆ لای خوا، ب‌گومان هه‌رگیز خ‌ال‌یی نابێ له‌ سه‌رنجدانی نیشانه‌کانی خ‌واو، ئەوه که خوا ﷻ له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک به‌ توانایه، وه‌ک: زیندووکرده‌وه‌و، سزادانی ئەوانه‌ی بی‌پ‌روان، بۆیه خوا ﷻ به‌و بۆنه‌وه باسی داوودو سوله‌یمانی کردوه، که ئەوه‌تا خوا ﷻ ئەها چ‌ه‌ند نیشانه‌و به‌لگه‌ی به‌ داوودو سوله‌یمانی کو‌پ‌یشی داو، هه‌روه‌ها دواتریش باسی مردنی سوله‌یمان ده‌کات، که ج‌ند ه‌یچیان ل‌ی نه‌زانیوه، که‌واته: نادیارو په‌نهانی‌ش ته‌نیا له‌ لای خ‌وايه ﷻ.

ئ‌نجا له‌و پ‌روه‌وه که داوودو سوله‌یمان ناودارترین که‌س بوون، که له‌ ناخه‌وه بۆ لای خوا گه‌راونه‌وه، که خوا ﷻ به‌وجۆره باسی داوود ده‌کات: (فَاسْتَغْفَرَ

رَبُّهُ، وَحَرَّ رَاكِمًا وَأَنَابَ ﴿٢٩﴾، ههروههاسی سولهیمانیس دهکات: ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا
لِنَاوُدَ سُلَيْمَنَ نَعَمْ أَلْعَبُدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾، (أَوَّابٌ) یانی: (رَجَاع) زۆر گهپاوه،
کهواته: ههم داوودو ههم سولهیمانیس (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)، ئەو باب و کورە
بهپزیه، که ههم پیغه مبه ریش بوون و ههم هوکمپرانیش بوون، ئەوانیش زۆر بۆ
لای خواى به بهزه یی گهپاونه وه، ئنجا دواى ئەوه ی خواى میهره بان دهفه رموتی:
﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ﴾، دوو له بهنده زۆر گهپاوه کانی خوی وه ک
نمونه دینیتته وه، بۆ به لگه له سه ر ئەوه که دوو له بهنده کانی له گه ل ئەوه دا
که هوکمپرانیش بوون، به لام ئەو سیفه تی گهپاونه وه بۆ لای خوايان، له خویان
دا به جهسته کردوه.

مەسەلەى دووھ:

باسى ژمارەىك لەو چاكەو نىعمەتانەى خواى بەخشەر بە سولەيمانى ﷺ بەخشىبون، وەك: پامكرانى باو، ھەلقولىنى كانىى مس و، دەستەمۆ بوونى جندو، دروستكردى پىداويستىيە جۇراو جۇرەكان بۇ سولەيمان و، دەرەك نەكردى جند بە مردنى سولەيمان، تاكو مۇرانە گۇچانەكەى خواردوھو سولەيمان ﷺ كەوتوھ:

خوا دەھەرموى: ﴿وَلِسَلِّمَنَّ الرِّيحَ عُدُّوْهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ إِذِْنِ رَبِّهِ وَمَن يَرْجُ مِنْهُمْ عَن آمْرِنَا نُذِقُهُ مِّنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمْثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقِيلَ لَهُ مِنْ عِبَادِيَ الشَّاكُورِ ۝١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةً أَلْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتِهِ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝١٤﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە: لە چواردە بىرگەدا:

(١) - ﴿وَلِسَلِّمَنَّ الرِّيحَ﴾، ھەروھە (با)مان بۇ سولەيمان دەستەمۆ كىرەبوو، (و) بۇ بادانەوھىو، ئەم رستەيە دەگىرىتەوھ بۇ رستەى: ﴿وَأَلَّنَّا لَهُ الْحَدِيدَ﴾، ئاسمان بۇ داوود ﷺ نەرمكرىد بوو، ﴿وَلِسَلِّمَنَّ الرِّيحَ﴾، يانى: بۇ سولەيمانىش ﷺ (با)مان دەستەمۆو ملكەچ كىرە بوو، (ئى: وَسَخَّرْنَا لِإِسْلِمَانَ الرِّيحَ)، (الرِّيحَ) خوتىندراويشەتەوھ: (الرِّيحَ) بايەكان، (رىح) با، (رىاح) بايەكان.

(٢) - ﴿عُدُّوْهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ﴾، پۇيشتى دەمەو بەيانىانى، مانگە رېتەك بوو و، پۇيشتى دوانىوھ پۇيانىشى، مانگە رېتەك، وشەى (عُدُّوْ) لە (عَدَاة) ھوھ، ھاتوھ، دەلى: (عَدَا: أَي ذَهَبَ، رَاحَ: رَجَعَ)، (غدا) پۇيى، (راح) گەرايەوھ.

یا خود مه به ست نه وه یه: (تَوَصَّلُهُ الرِّيحُ فِي الْعَدَاةِ مَسَافَةً شَهْرٍ، وَتُرْجَعُهُ فِي الْعَشِيِّ مَسَافَةً شَهْرٍ)، با، ده مه و به یان، مانگه ږتیه کی بو ده پری و، تیاره ش ماوهی مانگه ږتیه که ده یگه پرانده وه، نیمه دواپی چنه د سهرنجیک له باره وه ده خه ینه ږو.

(۳) - ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ﴾، سهرچاوهی کانی می شمان بو دهرقولاند بوو، بومان ږژاند بوو، (الإِسْلَافُ: جَعَلَ الشَّيْءَ سَائِلًا، أَي: مُنْبَطِعًا فِي الْأَرْضِ)، (إِسْلَافٌ) بریتیه له وه شتیک ږږتیری، یانی: به زه ویدا بلاویته وه.

(۴) - ﴿وَمِنْ أَلْحِنٍ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾، له جنده کانیش هی وا هه بوون که له بهر ده ستیدا کاریان ده کرد، به مؤله تی په روه ردگاری (يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ: يَخْدُمُهُ وَيُطِيعُهُ، يُقَالُ: أَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ: مُطِيعٌ)، واته: له بهر ده ستی بوون و خزمه تیان ده کردو، نه و کارانه ی ده یو بست نه نجامیان ددان، وه که عه ږب ده لاین: (أَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ: مُطِيعٌ) واته: من له بهر ده ست دام، بو ت ملکه چم.

﴿بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾، نه وه که هه ندی له جند، کاریان له بهر ده ستی سوله یمان ده کرد، به مؤله تی په روه ردگاری، بوو، خوا وایکرد بوو جنده کان به قسه ی سوله یمان بکه ن و فرمانبه رسی بکه ن.

(۵) - ﴿وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾، ههر کامیک له و جندانه له فرمانی نیمه لایدابایه، له سزای ناگری بلتسه دارمان پږ ده چیرت، (يَزِغُ: يَزِيلُ وَيَغْدِلُ)، لایدابایه و، سهر پچی کردبایه، له فرمانی نیمه، یانی: فرمانان کرد بوو که به قسه ی سوله یمان بکه ن، تنجا ههر کامیک له وانه خو ی بورادبووایه و فرمانه که ی جیه جی نه کردبایه، له سزای ناگری بلتسه دارمان پږ ده چیرت، نه مه وه که پشتریش گوتمان: ده کری مه به ست پتی دنیا بږ، واته: له دنیا دا به ناگری، به کلپه یه که سزامن ده دا، که وه که کلپه ی ناگری دوزه خه، یا خود مه به ست پتی سزای دواړوزه، واته: له دواړوزدا سزامن بو داناوه، ههر که سیک که له فرمانی سوله یمان لایدات، سزای ناگری بلتسه دارمان بو داناوه.

ئىنا باسى كارەكانى كە جند بۇ سولەيمانىان ئەنجام دەدا، دەكات:

۶- ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾، ھەرچى ويستباى بۇيان دەکرد، يانى: ھەرچى ويستباى لە دروستكاروھەكان، بۇيان دروست دەکرد، ئىنا ھەندىكىيان بە ھوونە دىئىتەھو:

۷- ﴿مِنْ مَّحْرَبٍ وَمَنْ يَمَسُّهُ فَعَلَّامٌ﴾، لە مىحرابەكان و، پەيكەرەكان و، دەفرەكانى وئەنى ھەوزان و، مەنجەلە چەسپاھەكان.

۱- ﴿مَّحْرَبٍ﴾، كۆى (مىحراب)، ئەمە پرونکردنەھەى رستەى پىشئە، كە دەفرەموئى: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾، ئەھەى دەيوست، بۇيان دەکرد، چى بوو؟ ﴿مِنْ مَّحْرَبٍ﴾، لە مىحرابەكان، (مىحراب): ھەم بە ماناى قەلا دى، ھەم بە ماناى كۆشك دى، ھەم بە ماناى پەرستگا دى، ھەم بە ماناى ژوورنىكى گچكە دى، بۇ خواپەرستى، واتە: مىحراب، چوار واتاى ھەن، بەلام ئەھەى ئىستا لە مزگەھوتان دا پىدەگوترى: مىحراب، بە ئەنكىد مەبەست ئەھە نى، بەلكو ئەھە دوايى داھىتراوھە، وا پىدەچى لە سەدەى دووھەى كۆچىسەھە، ئەھە شونەنى كە نىمام لى دەھەستى، چالاپىھەكان تىدا دروستكردوھە، بۇ ئەھەى رىزىك بۇ نوئىزكارەكان بگەرئەھە، ئەھە شتىكى تازەھە، بەلام لە ئەصلى زماندا، مىحراب بە يەكەلەھە چوار شتانە گوتراوھە: ۱- قەلا، ۲- كۆشك، ۳- پەرستگا، ۴- ژوورنىكى گچكە بۇ خوا پەرستى.

۲- ﴿وَمَنْ يَمَسُّهُ﴾، كۆى (مىمال)، ئەھەى دوو واتاين بۇ دانان:

يەكەم: (صُورٌ غَيْرٌ مُّجَسَّمٍ)، وئەھەكان كە پەيكەرەدار نەبن، واتە: نەخش و نىكارو وئەھە، لەسەر دىوار، يان لەسەر لەھەچك.

دووھەم: (مِثَالٍ، هَيْكَلٍ مُّجَسَّمٍ)، مەبەست پىي پەيكەرەنىكى بەرجەستەھە.

۳- ﴿وَمَنْ يَمَسُّهُ﴾، ﴿وَمَنْ يَمَسُّهُ﴾، كۆى (جَفَنَةٌ)، (الجَفَنَةُ: الْقِصْعَةُ الْكَبِيرَةُ يُؤْكَلُ فِيهَا الطَّعَامُ)، (جَفَنَةٌ) دەفرى گەورە، قاپى گەورە كە خواردىنى تىدا خوراوھە، (جَوَابٍ) ىش كۆى (جَابِيَةٍ)، كە ئەھەى ھەوزو گۆلىكى گەورەھە، ئاوى تىدا كۆ دەكرىتەھە، ئەھە قاپ و دەفرانە، كە خواردىن تىدا خوراوھە، ھىندەى ھەوزان بوون.

۴- ﴿وَقُدُّوْهُ رَاسِیْٓتَ﴾، ئەمەشتی چوارەمە که جندەکان بۆ سوله‌یمانیان دروستکردوون، (قدور) کۆی (قِدْرَه)، واتە: مەنجەل و، قابله‌مە ی گەورە، ﴿رَاسِیْٓتَ﴾، یانی: (ثَابِتات)، چونکە نه‌جوولێنراون و، زۆر گەورە بوون.

۸- ﴿أَعْمَلُواْ أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا﴾، (گوتمان): ئە ی نیزیکانی داوود! سوپاسگوزاری بکەن. ئەمە: (مَقُول قَوْلٍ مَّخْدُوفٍ)، گو تراوی قسە یەکی قرتێراوه، یانی: (قُلْنَا) گوتمان: ئە ی نیزیکانی داوود! شۆنکە وتوانی داوود! که سوله‌یمان له ئالی داوود بووهو، ئەوانی دیکەش، سوپاسگوزاری ئەنجام بدەن، ئەمەش دوو واتایان بۆ داناون:

أ- (أَي: اْعْمَلُواْ صَالِحًا لِأَجْلِ الشُّكْرِ)، کردەو دی باش بکەن، وەك سوپاسگوزاری ئەنجام دان بۆ خوا.

ب- واتابه‌کی دیکە ی: (اْعْمَلُواْ شُكْرًا)، واتە: سوپاسگوزاری بکەن، ئەنجام بدەن.

۹- ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾، که مێکیش له بەنده‌کانم شوکرانه‌ بژێرن.

۱۰- ﴿فَلَمَّا قُضِيَنا عَلَيْهِ اَلْمَوْتُ﴾، کاتێ مردمان به‌سه‌ردا بریاردا، (الطَّيْرِي) دەلێ: (فَلَمَّا اَمْضَيْنَا قَضَاءَنَا عَلَى سَلِيْمَانَ بِالْمَوْتِ، قَمَات)، کاتێ بریاری خۆمان به‌سه‌ر سوله‌یماندا چه‌سپاند، که به‌ری و، مردیش.

۱۱- ﴿مَا دَلَّمْ عَلٰى مَوْتِهِۦٓ اِلَّا دَابَّةُ الْاَرْضِ﴾، هیچ شتێک مردنه‌کە ی پێشان نه‌دان، جگه له زینده‌وه‌ری زه‌ویی، (الدَّالَّةُ: الْإِشْعَارُ بِأَمْرِ خَفِيٍّ)، (دلالة) ئەوه‌یه که شتێکی په‌نه‌ان، که سێکی لێ ناگادار بکریته‌وه، یانی: هیچ شتێک مردنی سوله‌یمانی پێشان نه‌دان.

﴿دَابَّةُ الْاَرْضِ﴾، (أَرَضَة) و (سُرْقَة) ی پێ ده‌لێن، به‌ کوردیی ده‌لێن: (مۆزانه) شتێکه دارو ته‌خته‌ بنکوول ده‌کات و، کرموولی ده‌کات، شیی ده‌کاته‌وه له نێوندا.

۱۲- ﴿تَأْكُلُ مِنْسَائَهُ﴾، گۆچانه‌کە ی ده‌خوارد، (مِنْسَاءة)، یان (مِنْسَاءة) هه‌ردووکیان هاتوون، واتە: گۆچان، هه‌ندیکیش ده‌لێن: گۆچانی گه‌وره (الْعَصَا الْغَلِيظَةُ) گۆچانی پته‌وو قایم.

(۱۳) - ﴿فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ﴾، كاتتیک (سوله یمان) كهوت جند زانیان و بۆیان دەر كهوت،
واته: گۆچانه كه كه له ئیویدا شی ببوووه و پووچه ل بوو بوو، شكا، سوله یمانیش كه
خۆی دابوو سه ری، كهوت.

﴿تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ﴾، خۆنراویشه ته وه: (تُبَيَّنَتِ الْجِنَّ)، بۆ جند روون بووه وه، جند
بۆیان دەر كهوت.

(۱۴) - ﴿إِنْ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾، كه نه گهر په نهانیان
زانیا به، له ئازاری ریسواكه ردا نه ده مانه وه، ئازاری ریسواكه ر، نه وه بوو كه داوود
نه وانه ی بیروا بوون له جند، سۆخره و بیگاری پێن کردوون، بۆیه بۆ نه وان ئازاریکی
ریسواكه ر بووه.

کورته باسیک:

ده (۱۰) کورته سهرنج له بارهی

چاکه کانی خواوه له سهر داوود و سولهیمان (عليهما السلام)

۱- سێ کورته سهرنج له بارهی داوود عليه السلام و نيعمه ته کانی خواوه له سهری:

۱- مه بهست له گپړانه وهی چيا به کان و بالنده کان بۆ داوود عليه السلام ﴿يَنْجَالُ أَوْفَى مَعَهُ وَالطَّيْرَ﴾ به دلتيايی دهنگدانه وهی سرووشتی نیه، که هه ندی له زانايان وایان گوتوه، وه کاتی خوی له تەفسیری سوورەتی (الانبیاء) دا، باسماں کرد، چونکه نهوه (دهنگدانه وهی ناسایی و سرووشتی) موعجیزه و نیشانه یه کی تابهت نیهو، هیچ به خشیتک نیه، چونکه خوا عليه السلام نهوهی به هه مووان داوه، شوانیکیش له چيا به کان هاوار بکات، یان له نه شکه و تیکدا، دهنگ ده داته وه، کهواته: نا، به ته نکید مه بهست پتی دهنگانه وه نیه، به لکو مه بهست پتی دووباره کردنه وهی نهو یادو زیکرو ستایشه یه، که داوود عليه السلام گوتوو یه تی، چيا به کانیش گوتوو یانه ته وه، نهک ههر دهنگ بده نه وه، ههروه ها بالنده کانیش له گه لیاندا گوتۆته وه.

۲- نه رمکرانی ناسن بۆ داوود عليه السلام که ده فه رموی: ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ﴾، نهویش هه ندی له زانايان، بۆ وینه: (محمد الطاهر بن عاشور) و هه ندیکی دیکه ش گوتوو یانه: مه بهست نهوه بووه که خوا عليه السلام داوودی فیر کردوه به هوی ئاگر دوه، به هوی کوور دوه، ناسن نه رم بکات و شتی لئ دروست بکات! به لام وهک پشتریش گوتمان، نهوه حاله تیکی تابهت نیه به پیغه مه بهر داووده وه عليه السلام، مرۆفه کان به عه قل و زانستی خویان به گشتی بهو شتانه ده گهن و، نهوه یاسا به کی گه ردوونیه و ههر که سێ بیدۆزته وه،

لێی بە ھەرەمەند دەبن، بەلام ئەو شتانەی بە پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دراون، لە سەرۆکی ئەو یاسا گەردوونیانەو دەبوون، ئەوانیش بێگومان خوا ﷻ بە پێی چەند یاسایەک ئەو شتانەی بۆ کردوون، بۆ وێنە: کە دەریای سوور بۆ موسا ﷺ و بەنوو ئیسرائیل شەق دەبێ و پێیدا تێپەر دەبن، ھەروەھا: ئاگر بۆ ئیبراھیم ﷺ سارد دەبێتەوە، ھەروەھا کە لێرەدا ئاسن بۆ داوود ﷺ نەرم بوو، ئەمە شتیکی ئاناسایی بوو، نەک بە پێی یاسا گەردوونیەکان بێ و زانست پێی بگات، کە ئیستاپێی گەشتووەو، پەنگە ھەر ئەو کاتەش بە پێی زانست، خەڵک ھەر زانیبێتی لە کوورەدا ئاسن نەرم و گەرم بکات و، دواپێ ئەوێ دەبەوێ، لێی دروست بکات.

۳- وا پێدەچێ داوود ﷺ داھێنەری زێی ئالْقَہِی بووبێ و، پێشتر زێیەکان زێی پارچە ئاسن و یەک تەختە بوون، کە بەدلتیایی جوولە ی بابای جەنگاو لە زێیە کدا، کە تەختە ئاسن بێ، بە زەحمەتەر، وەک لە ھی ئالْقَہِی دا، کە لەبەر دەکری و دەپوشری، بەلام خوا ﷻ بە وەحیی و ئیلاھام داوود ﷺ ی قیری دروستکردنی ئەو جوورە زێیانە کردووە.

ب- ھەوت کورنە سەرنج لە بارە ی سولەیمان ﷺ و، ئەو موعجیزەو چاکەو نەعمەتانەو، کە خوا ﷻ پێیدا بوون:

۱- کاتێک خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَسَلِّمَنَّ الَّرِّیْحَ﴾، یان (وَلِسْلِمَنَّ الرِّیَّاحَ)، بە ھەردوو خۆی ئێدەو کە ھاتون، ﴿عُدُوْهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ﴾، واتە: بە یانیان مانگە پێیە ک دەپوێ و، ئیوارانیش مانگە پێیە ک، یاخود بۆ دەرچوون بۆ شوێنێک بە یانییە کە ی، مانگە پێیە ک دەپری و، بۆ گەپانەو ەش لەو شوێنە، ئیوارە کە ی مانگە پێیە ک دەپری، واتە: لە ماوێ نیو پۆ تاکو ئیوارە، لەو بارەو زانیان زۆریان قسە کردو، ھەلبەتە تیمە لە تەفسیری سوورەتی (الأنبیاء) دا، لەو بارەو درژژر دواوین، بەلام لێرەدا ویستم قسە ی دوو لە زانیان بێنم:

أ- (محمد الطاهر بن عاشور)، له تەفسىرە كەى خۆى دا^(۱) دەئى: (رِيَّاحٌ مُّوسِمِيَّةٌ تَهْبُطُ شَهْرًا مُّشْرِقًا لِّتَذْهَبَ فِي ذَلِكَ الْمَوْسِمِ سُقْنُهُ، وَتَهْبُطُ شَهْرًا مُّغْرِبًا، لِتَرْجِعَ سُقْنُهُ إِلَى سَوَاطِيهِ فَلِسْطِينَ)،

دەئى: كە خوا ﷻ دەفەرمۇى: بايە كامئان بۇ سولەيمان دەستەمۇ كىرد بوون، ئەوانە باى كەشىي بوون، (واتە: ئەو بايانەى كە ھاوئان ھەلدەكەن، يان زىستان و، يان بەھار، يان پايزان، لە كاتى ديارىكرادا)، بۇ ماوھى مانگىك ئەو بايە ھەلدەكرد، بەرەو پۇژھەلات، تاكو كەشتىيە كانى برۇن، (واتە: ئەو بايە، كە ئەو كات كەشتىي چارۆكەدار ھەبوون، يارمەتىي پۇشتىنى كەشتىيە كانى داو، كە بەرەو پۇژھەلات پۇشتوون)، لەو سەرىشەو مانگىكى دىكە، ئەو بايە ھەلدەكرد بۇ ماوھى مانگىك، بۇ ئەوھى بەرەو پۇژناوھ كەشتىيە كان بگەرتنەو، بۇ كەنارەكانى ھەلەستىن، واتە: دەرئاي سىپى ئىوھ پاست.

ئەو ئاواى ھىئاو، بەلام نەم قسەيە، تىبىنىيەكى زۆر گەورە ھەلدەگرى، چونكە ئەگەر خواى كاربەجى باى رەخساندى بۇ پۇياندىنى كەشتىيە كان، ئەو بايە تايبەت نەبووھ بە كەشتىيەكانى سولەيمانەو، ئەو بايە خەلكى دىكەش لىتى بەھرمەند بوو، بەلام لىرەدا خوا ﷻ دەفەرمۇى: ﴿وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ﴾، بۇ سولەيمان بە تايبەت، بامان بۇ رەخساند بو!

پىم واىە جار جار (محمد الطاهر بن عاشور)، ھەروھە ھەندى لە توژەرەوانى دىكەش، دەيانەوئى جوړى لە خۇ دوورگرتن، خۇ دوور بگرن لەو، كە موعىزەكانى پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وەك ياسا دى، كە لە ياسا گەردوونىيەكان بە دەر بن، تەفسىر بگەن، بەلام ئەو - كە (شىخ محمد عبدە) ش كاتى خۆى ئەو پىرەوھى ھەبوو - بە تەكىد ئەو ھەلەيەكى كوشندەو گەورەيە، چونكە موعىزەي پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئاكرى بە ياسا گەردوونىيە باوھكان، كە تىمە دەيانزانىن و خەلكى دىكەش دەتوانن لىيان بەھرمەند بن، ئاگونجى بەوان تەفسىر بكرىن.

ب- (الطبري)، به مجوره نه و ټابه ته موباره که، ته فسیر ده کات: ﴿غَدُوْهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ﴾ ده لئ: ﴿غَدُوْهَا إِلَىٰ اِثْتِصَافِ النَّهَارِ مَسِيْرَةً شَهْرٌ، وَرَوَّاعُهَا مِنْ اِثْتِصَافِ النَّهَارِ إِلَىٰ اللَّيْلِ مَسِيْرَةً شَهْرٌ﴾، واته: له به یانییه وه تاكو پوژ به نیوه ده بئ، ماوهی مانگه پټیه ک، نه و بایه نه و پټیه ی ده پری و، گه پانه وه شی دیسان له نیوه پووه تاكو ټیواره مانگه پټیه کی ده پری.

(القرطبي) ده لئ: حه سنی به صرایی (په حمه ق خوای لی بی)، گو توویه تی: ﴿قَالَ الْحَسَنُ: كَانَ يَغْدُو مِنْ دِمَشْقَ فَيَقْبِلُ بِاضْطَحْرٍ، ثُمَّ يَرَوْحُ مِنْ اِضْطَحْرٍ فَيَبْسُتْ بِكَابُلَ، وَيَبْسُتُهَا مَسِيْرَةً شَهْرٌ لِلْمَسْرِعِ﴾.

حه سنی به صرایی گو توویه تی: به یانیان زوو له دیمه شقه وه دهرده چوو، له (اضْطَحْرَ) - که شاریکه له ټیران - له وی سهرخه و ټکیان ده شکاند (نیسپراحه تی نیوه پوژبان ده کرد) و، دواپی له (اضْطَحْرَ) دوه، ده پوښت، واته: دهمه دواپی نیوه پوژ، او شه و له کابول دهمایه دود، له ټیوان (اضْطَحْرَ) و کابولیشدا، مانگه پټیه که بو که سیک که زور به خیرایی بروات.

له راستیدا ټمه زیاتر له گهل پواله تی ټابه ته که دا ده گونجی و، نه وه ش موعیزه ده که بووه بو سوله یمان عليه السلام، به لام نه وه که با هه لکات که شتی چاروگه دار به ری و بټیته وه، نه وه ټایه ت نه بووه به سوله یمانه وه، خه لکی دیکه ش له وه به هرهمه ند بووه دهبئ و، نه و بایانه ش هر هه بوون، پیش سوله یمان و دواپی سوله یمانش عليه السلام.

هه لبه ته ټیمه له کاتی ته فسیری سوږه تی (الأنبياء) دا باسی به سهرهاتی داوودو سوله یمانان کرد، زانایان ده لئ: سوله یمان عليه السلام، ته خټکی زور گه وره ی هه بووه، خو ی و هه موو سوپاو هاوکارانی له سر نه و ته خته دانیشتون و با هاتوه، نه و ته خته ی هه لگرتوه، بردوویه تی بو نه و شوینه ی مبه سستی بووه، که وه خوا عليه السلام ده فرموئ: به پیش نیوه پوښه ک مانگه پټیه کی پریوه، دواپی نیوه پوښه کیش مانگه پټیه کی پریوه، نه وه ش مانای پواله تی و گونجاوی ټابه ته کانه،

تنجا نایا نهوه چوَن بووه؟ له راستیدا بهس خوا ده زانی چوَنیه ته که ی چوَن بووه، له کتیه کاندای به وردی باس نه کراوه، به لئی باسکراوه که سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام ته ختیکی زوَر گه وره ی هه بووه، خو ی و سه ربازه کانی هه موویان له سه ری پیز بوون، به لأم ئیمه ورده کارییه که ی نازانین.

۲- ده رباره ی نهوه که ده فهرمو ی: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ﴾ نهوه ی که ویستبای بو یان دروست ده کرد، له میحرابه کان و له په یکه ره کان، (القرطبی) گو تویه تی: (وَذَكَرَ أَنَّهَا صَوَّرَ الْأَنْبِيَاءَ وَالْعُلَمَاءَ، وَكَانَتْ تُصَوَّرُ فِي الْمَسَاجِدِ لِتَرَاهَا النَّاسُ، فَيَزِدُّوْا عِبَادَةً وَاجْتِهَادًا)^(۱).

واته: باسکراوه که نهوه په یکه رانه ی جند بو سوله یمان عَلَيْهِ السَّلَام دروستیان کردوون، په یکه رانی پیغه مبه ران و زانایان بوون و له مرگه وته کاندای په یکه ره کان دانراون، (یاخود: نه گهر مه بهست پیستی شتی بهرجهسته نه بی، واته: وینه ی پیغه مبه ران و زانایان له دیواری مرگه وته کاندای کیشراره) تاکو خه لک بیانینی و، به هو ی دیتنی وینه ی نهوانه وه، خوا په رستیان زیاد بی و زیاتر خو یان ماندوو بکه ن (وده که تهو پیغه مبه رو زانایانه بکه ن، چوَن خوا په رستیان کردوه).

تنجا با چه ند فهرمووده یه ک بیتین، له باره ی وینه کیشان و په یکه راتاشینه وه:

فهرمووده ی یه که م: [عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَ: لَمَّا اشْتَكَى النَّبِيُّ ﷺ، ذَكَرَ بَعْضُ نِسَائِهِ كَيْسَةَ رَأَتْهَا بِأَرْضِ الْحَبَشَةِ، يُقَالُ لَهَا: مَارِيَّةُ «وَكَانَتْ أُمَّ سَلَمَةَ وَأُمَّ حَبِيبَةَ أَتَتْهُ أَرْضَ الْحَبَشَةِ» فَذَكَرْنَا مِنْ حُسْنِهَا وَتَضَاوِيرِ فِيهَا، فَرَفَعَ رَأْسَهُ، وَقَالَ: أَوْلَيْكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ بَنُوهُ عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، ثُمَّ صَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوَرِ، أَوْلَيْكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ] (أخرجه البخاري ٤٢٧، ومسلم: ٥٢٨).

واته: دایکمان عایشه (خوا لیتی رازی بی)، ده لئی: کاتیک پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام نه خو شکه وت، هه ندیک له هاوسه ره کانی باسی که نیسه یه کیان کرد که بینیبوو یان

لە حەبەشە، پتی دەگوترا: ماریە، ئنجا ئوممو سەلەمەو ئوممو حەببە کە چوو بوونە خاکی حەبەشە، هاتن باسی جوانیی وێنەکانی نێو ئەو کەنێسەیان بۆ کرد، ئەویش سەری بەرز کردەووەو فەرمووی: ئەوانە عادەتیان وابوو، ئەگەر پیاویکی چاک لە نێواندا وەفاتای بکردایە، لەسەر گۆرەکە ی مزگەوتیکیان دروست دەکردو، ئەو وێنانەیان لەسەر دەکێشان، یان پەیکەریان لەسەر دروست دەکردن، ئەوانە خراپترین کەسن لەلای خوا.

فەرموودە ی دووهم: پێغمبەر ﷺ لە فەرماشتیکدا دەفەرمووی: (إِنَّ مِنْ أَشَدِّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، الَّذِينَ يُشَبَّهُونَ بِخَلْقِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) (أخرجه البخاري: ٥٢٢٤، مسلم: ٢١٠٧).

واتە: ئەو کەسانە کە لە پۆژی قیامەتدا سزایان لە هەموو کەس سەختەر، ئەوانەن کە وەك دروستکراوی خوا ﷻ شت دروست دەکەن، واتە: دروستکراوی وا دروست دەکەن، کە وەك دروستکراوی خوا بچن.

فەرموودە ی سێهەم: پێغمبەر ﷺ دەفەرمووی: (إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّورِ، يُعَذَّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَيُقَالُ لَهُمْ: أَخْيُوا مَا خَلَقْتُمْ)، (أخرجه البخاري: ٩٦١، مسلم: ٢١٠٧).

واتە: بێگومان خاوەنانی ئەم وێنانە [ئنجا پەیکەرن، یان وێنەن] لە پۆژی قیامەتدا ئازار دەدرێن و پێیان دەگوتری: ئەوەی دروستتان کردو، زیندوو ی بکەن.

واتە: ئەوەی دروستتان کردو، ژیانی وەبەر بنێن، پووچی بخەنە بەر.

ئەو لە بارە ی پەیکەر دروست کردن و وێنە کێشانەو، بەلام زانایان هەر بهوێند لێ نەگهراون، کە فەرماشتهکان تاوا بنێن، بەلکو هەلساوەندی فەرماشتی دیکەش کە لەو بارەو هەن و زانایان قسەیان لێ کردوون، هێناوین، بۆ وێنە: پێغمبەر ﷺ لە درێژە ی فەرموودەیکدا کە دەفەرمووی: وێنە کێشان و پەیکەر تاشین هەرامە، دوا ی دەفەرمووی: (إِلَّا مَا كَانَ رُقْمًا فِي

ئۇپ) (أُخْرِجَ الْبَغَارِي: ۵۹۵۸، مسلم: ۲۱۰۶)، واتە: مەگەر وئەنەك بى، نەخش و نىگار بى، لە پۇشاكىڭدا.

كەواتە: ئەگەر وئەنەك بى، لە پۇشاكىڭدا، لە كەل و پەلىڭدا، ئەو قەيدى ناكات. ھەروەھا دايكمان عائىشە (خوالى پازى بى)، دەگېرتەو، دەلى: من پەردەيەكم لە مالى گرتبۇو، پىغەمبەر ﷺ كە بەرەو ئەو پەردەيە نوڭى دەكرد، فەرموۋى: (أُخْرِجَ عَنِّي، فَإِنِّي كَلَّمَا رَأَيْتُهُ ذَكَرْتُ الدُّنْيَا) (أُخْرِجَ الْبَغَارِي: ۵۹۵۴، مسلم: ۲۱۰۷)، واتە: ئەو پەردەيەكە وئەنە تىدا ھەن، لىمى دووربەخەوۋە لايىدە، چونكە ھەر كاتىك بىنىم، دىنام دەكەوتەوۋە ياد.

ھەلبەتە زانايان باسيان كىدو، دەلىن: لە پەيكەرەكانىش ئەو ھەلۋىرداۋە، كە كچۆلە يارىي پى دەكەن واتە: بوۋكە شوۋە.

ھەروەھا دايكمان عائىشە (خوالى پازى بى) لە فەرمايشتىڭدا ھىناۋىەتى دەلى: پەردەيەكم ھەلۋاسىيو وئەنە تىدا بوون (كَانَ فِيهِ تَصَاوِيرٌ)، پىغەمبەرىش ﷺ پىناخۇشبوۋ فەرموۋى: لايىدە، بەلەم دوايى كىدەم بەرگى پىشتى و سەرىن ئىجا لى بە رەخەنە گىرتەم (فَمَا غَابَ عَنِّي).

كەواتە: ۋەك من لە كىتى: {چەند بابەتەك ھونەرى و گۇرانى و مۇسقىا، لەبەر رۇشناي قورئان و سوننەتدا} بە تەفصىل لەو بارەۋە قسەم كىدو، لە كۆى ئەو فەرمايشت و دەقائە بۇمان پرون دەپتەو، كە ھىكمەتى قەدەغە كىدنى وئە كىشان و پەيكەر تاشىن، ئەوۋە بە مەزن بگىرىن، بۇيە دايكمان عائىشە دەلى: دواى ئەوۋە كىدەم بەرگە پىشتى و دۆشەك، لى بە عەيب نەگىرتەم، ھىكمەتتىكى دىكە قەدەغە كىدنىان ئەوۋە كە مروڭ سەرقال بىكەن و دالغەي بەملاۋ بەولادا بەرن، كەواتە: ئەگەر قوماش و پەردە وئەدارەكە لە شوئىك بى، مروڭ سەرنجى پانە كىشە، قەيدى ناكات، چونكە پىغەمبەر فەرموۋى: (أُخْرِجَ عَنِّي)، نەبفەرموۋ: لايبەرە بە يەكجارى، ھەروەھا پىغەمبەر ﷺ كە دەفەرموۋ: (إِلَّا مَا كَانَ رَقْمًا فِي نَوْبٍ)، (أُخْرِجَ الْبَغَارِي: ۵۹۵۸، ومسلم: ۲۱۰۶).

واتە: مادام لە پۆشاك بى، قەيدى ناكات، چونكە پۆشاكەكە لەبەر دەكرى و دوور دەخړتەوه لەوې به پېرۆزو مەزن بگيرى.

ئىنجا ئەو كە لە سەردەمى سولەيمانىدا هەبوو، كەواتە: مەسەلەى مامەلە كردن لەگەل وىنەو پەيكەرەكاندا، شتىك نىەو بەشكىك نىە لە ئيمان و عەقيدە، ئەگەرنا پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە كاروبارى ئيمان و عەقيدەو لە بنەپەتەكانى دىندارىيدا، هەموويان يەكن، مادام ئەو كات پەوا بوو، بۆ هەندى بەرژەوهندى، دەگونجى ئەوانە لە رۆژگارى ئىمەشدا، بۆ هەندى بەرژەوهندى پەواين، لە پووئەندروستى و جوگرافى و كۆمەلناسى و، لە پووئەناسىنەوئە تەوانبارانەوئە، لە پووئەمۆخابەراتىيەو، بەلام گرنگ ئەوئە ئەو وىتانە، ئەكرىتە بەهانەى به پېرۆز گرتن و بە مەزنگرتن و سەر بگىشن بۆ بېتەرستى و، پەرستى جگە لە خوا ﷻ.

۳- لە بارەى چۆنەتەى بابەكەى سولەيمانەوئە ﷻ، كە خوا ﷻ دەفەرموى: پىش نىوئەپۆيان، مانگە رىتەك دەبىردو، دواى نىوئەپۆيان مانگە رىتەك دەپهتايەو، دەتوانين بلىين: وەك بالۆنى ئىستا وابوو، وەك چۆن ئىستا بالۆن هەبە، جوړىك هەواى تى دەكرى، سووكەو بەرز دەپتەو، دواى كۆنترۆلىش دەكرى بە لاى راست و چەپ دا و، بۆ بەرز كردنەوئە نزم كردنەو، بەلكو زياتر وەك فېوكە بوو، مەوۆكە كە ئىستا گەپشتوئە ئەوئە فېوكە دروست بگات، خواش ﷻ شتىكى ئاواى وەك ئامپازىك بۆ سولەيمان پەخساندو، ئەو شتەى سولەيمان و سوپايەكەى لە سەرى بوون، ئىنجا تەختە بوو، هەر چى بوو، (با) هەلگرتو، هەروەك چۆن فېوكە با هەلگەردى، تەيارەى بۆينگ هەوتەسد كەس، بەلكو هەزار كەس هەلگەردى و دوو قاتە، خواى پەروەردگار وەك موعىزەى شتىكى واى بۆ پىغەمبەر سولەيمان ﷻ پەخساندو، بەلى، مەوۆك دواى لە رىي زانستەوئە گەپشتو بە دروستكردى فېوكەو بالۆن، بەلام ئەوئە سولەيمان هەر بۆ نىزىك خستەوئە لە عەقل وا دەلىين، ئەگەرنا بە تەنكىد شتىكى تايبەت بووئە لەو جوړە نىە، كە مەوۆك لە رىي عەقل و زانست و لىكۆلىنەوئە پىي بگات.

۴- لە بارەى: ﴿عَيْنَ الْقَطْرِ﴾ ھەو: ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ﴾، ئەویش ديسان (محمد الطاهر بن عاشور) ۋە ھەندىك لە تۆژەران گوتتويانە: (ليست عَيْنًا حَقِيقِيَّةً وَلَكِنُّهَا مُسْتَعَارَةٌ لِمُضَبٍّ مَا يُضَهِّرُ بِهِ فِي مَضَانِعِهِ مِنَ النُّعَاسِ)^(۱)، واتە: مەبەست پىتى سەرچاۋەى راستەقىيەتتە نىيە، بەلكو ئەو ھەو ۋە ھەيەكە خواراۋەتەو ھەو ھەو كانزايانە كە لە كارگەكانى سولەيمان عليه السلام دا تۆتىندراۋنەو، دوايى پزائو ھەو لەبەرى پۆيشتەو، ھەك كانىي ۋە سەرچاۋە ھاتوتە بەرچاۋ.

پىم وايە ئەو ھەش ديسان جۆرىكە لە مل پىت بادلانى ئايەتەكان، بۆ ئەو ھەو زياتر لەگەڵ ھەق ۋە ھۆشى خەلكدا بگونجى، بەلام ئەو كاتە ئەو لە موعجىزە دەشۆرى ۋ، لەو دەشۆرى كە تايەت بوو بى بە سولەيمان ھەو عليه السلام، تىستاش لە ھەموو دنيادا كارگەى ئاسن ۋ، تۈنەو ھەو ئاسن ۋ پۆلۆ مس ۋ، ھەموو جۆرە كانزايەكان ھەن، مەرووف پىيان گەيشتە!! كەواتە: ئەو ھەو سولەيمان عليه السلام دەبى كانىي ۋ سەرچاۋەيەك بى كە مىسى لى ھەلقولبىي ۋ تۈبىتە ھەو لە بەرى پۆيشتى ۋ، تايەت بوو بە سولەيمان ھەو عليه السلام ۋەك موعجىزەيەك، خوا تعالى باسىكردو.

۵- كە دەفەرمۆي: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ﴾، زانايان لەو بارەو پەرسىاريان كەردو: ئايا سولەيمان عليه السلام چەند بە مردوويى لەسەر گۆچانەكەى ماۋەتەو؟ پۆژىك بوو؟ دوو پۆژ بوو؟ ھەفتەيەك بوو؟ مانگىك بوو؟ دوو مانگ بوو؟ سالتىك بوو، كەمتر بوو، زياتر بوو؟ لەو بارەو زانايان زۆر قەسەيان كەردو، بۆ وىتە: (الطبري)، لە تەفسىرەكەى خۆيد^(۲)، پىوايەتەك دىنى، ئەمە سەرەتاكەيەتى:

﴿عَنِ ابْنِ مَسْغُودٍ، وَعَنْ أَنَسٍ، مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: كَانَ سُلَيْمَانُ يَتَجَرَّدُ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ السَّنَةَ وَالسَّتَيْنِ، وَالشُّهُرَ وَالشُّهُرَيْنِ، وَأَقْلَ مِنْ ذَلِكَ وَأَكْثَرُ، يُدْخِلُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ، دَوَائِي لَهُ كَوَاتِي دَا دَهْلَى: (وَبَقُوا سَنَةً يَعْمَلُونَ لَهُ)^(۳).

(۱) التحرير والتنوير، ج ۲۲ ص ۱۵۹.

(۲) جامع البيان برقم: ۲۸۸۰۸.

(۳) قال محقق تفسیر الطبري: إسناد حسن، وانظر: تفسیر القرآن العظيم، لابن كثير، ج ۱۱، ص ۲۶.

(طېرى) دەلتى: لە عەبدوللای كۆرى مەسعوودەو لە كەسائىك و، لە ھاوولانى پىغەمبەرى خواوہ ﷺ گىردراوہ تەوہ، كە سولەيمان خۆى يەكلا دەكردەو لە (بەيت المقدس) دا سائىك و دوو سائىك و مانگىك و دوو مانگ و، لەوہ كەمتر و لەوہ زياتر، خواردن و خواردنەوہ شى لەگەل خۆى دەبردە ژوورى.

ديارە شوئىتىكى تابىەتى بوو، لەوتىدا خۆى يەكلا كردۆتەوہ بۆ خواپەرستى، بە پىتى ئەو رىوايەتەى (الطېرى)، دەلتى: دواى ئەوہى خواردن بردۆتە ژوورى، كە چۆتە حالەتى ئىعتىكافەو، دواىى خۆى داوہ تە سەر گۆچانەكەى و ماوہى سائىك بوو، كۆچى دواىى كردو، سائىك بەسەر مردنەكەيدا تىپەرپو، تاكو گۆچانەكەى مۆزانە لىتى داو، لە نىوتىدا شىكراتەوہو قىپۆك بوو، گۆچانەكە شكادو، سولەيمان كەوتو، ئەوہ سائىكى بەسەردا چوو.

كە بە راستىى من ئەوہ بە دوور دەزانم، سولەيمانىك ھوكمران بى و، مەملەكەتەكى لەبەر دەستدا بى، ئەو ھەموو وەزىر و كاربەدەستانەى ھەبن و ئەو سوپاى مرۆڤ و جندو بالندەو با، سائىك بەسەر مردنەدا تىپەرپى و كەس پىتى نەزانى! من ئەوہ بە دوور دەزانم، بىگومان دەبى ماوہەكىش بووبى، دەنگونجى مانگى بووبى، ھەفتەيەك بووبى، وەك پىغەمبەر (محمد) ﷺ دە (۱۰) شەوى كۆتايى رەمەزان چووئىتە ئىعتىكافەو، بە تەئكىد دەبى ماوہەك بووبى، باى ئەوہ بكات مۆزانە گۆچانەكەى بخۆن و لە نىوتىدا، شى بكنەو، گۆچانەكەى قىپۆك بى و، گۆچانەكەى بشكى و سولەيمانىش بكنەو، ئىنجا بزانرى كە كۆچى دواىى كردو.

ھەلبەتە حىكمەتى ئەوہش، ئەوہ بووہ جند بە درۆ بخرىنەو، كە گووتووانە: تىمە پەنھان دەزانىن، بىگومان جند دەتوانن شتىك كە ئىستا ھەيە، بەلام لە شوئىتىكى دوور دەست، پەى پى بىەن، بەلام شتىك كە لە داھاتوودا دەبى، كە ئەوہ (غىب) ى پى دەگوترى، بە تەئكىد ئەوہ لە تواناى جنددا نىو ناديار و پەنھان تەنبا لە لای خواپە، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ الْفَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشُورُونَ إِلَّا أَنْ يَعْثُورَ ﴿٦٥﴾ النمل، واتە: بَلَى: ئەو نەیتیی و پەنھانە ی لە ئاسمانەکان و زەوی دان، جگە لە خوا کەس نایزانئ و، ھەستیش ناکەن، نایزانن کە ی زیندوو دەرکێنەو، ئەو ھوش تەنیا لە لای خوا ی پەرورەدگار، واتە: ئەو جۆرە مردنە ی سولەیمان حیکمەتە کە ی ئەو ھو ھو بە جۆرێک ھەری، لەبەر ئەو ھو جند بۆ سولەیمان دەستەمۆ و، پام و، ملکەچ کراون و، بە جۆرێک ھەری کە جند بە درۆ بکەنەو، کە لافیی ئەو ھەیان لێداو پەنھان (غیب) دەزانن، پەنھانێک کە تەنیا خوا دەیزانئ، ئەگەرنا کە سێک شتێکی لە شوئێتێک شاردبیتەو، بەلام کە سێکی دیکە ئاگای لێ، شتێک کە بە نسبەت خەلکی ئێرە پەنھان، بەلام لەولا دەیزانن، ئەو دەگونجئ جندو مەرفیش بیزانن و، بە ھۆی پێشکەوتنی زانستەو بیزانن، بەلام شتێک کە تەنیا خوا ئەیزانئ و، تەنیا لە ھەگبە ی نادیار (غیب) ی خوا ی پەرورەدگاردا ھەبە، جندو مەرفی پە ی پێ نابەن.

٦- کە دەفەر موی: ﴿اعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا﴾، ئە ی ئالی داوود شوکر ئەنجام بدەن، کەواتە: شوکر دەکرئ و ئاگوتئ، شوکر شتێکە بە کردەو ئەنجام دەدرئ، بۆبە دەفەر موی: ﴿اعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا﴾، ھەرچەندە ھەندێک لە زانایان وەک پێشتر ھێنامان، وێستوویانە ئەو تەنویل بکەن، (أَي: اْعْمَلُوا صَالِحًا لِأَجْلِ الشُّكْرِ)، کردەو ی باش بکەن لە پێناوی سوپاسگوزاریی دا، بەلام لە پاستیدا پێویست بەو تەقدیرو تەنویلە ناکات، ﴿اعْمَلُوا شُكْرًا﴾، یانی: شوکر ئەنجام بدەن، (شُكْر) سوپاسگوزاریی دەکرئ و ئەنجام دەدرئ، بە کردەو، ئەک قسە یەک بێ تەنیا بە دەم بگوتئ، چونکە شوکر پە یو ھەندیی بە سێ لایەنی مەرفەو ھەبە:

أ- پە یو ھەندیی بە عەقڵ و دلییەو ھەبە، ئەویش ئەو ھە ئینسان چاکەکانی خوا، لە خواو ھە بزائئ.

ب- پە یو ھەندیی بە زمانێو ھەبە، بە زمان دان بە چاکەکانی خوادا بێتئ.

ج- پە یو ھەندیی بە ئەندامەکانیەو ھەبە، بە کردەو ھەقی ئەو نیعمەتانە بدات، ئەویش ئەو ھە ئەو نیعمەتانە لە رەزامەندیی خوادا بە کاربێتئ بە کردەو، ئەگەر زانستە بلأوی

كاتهوه، ئەگەر دەسلەتە بەكارى بێنى بۆ لابردنى زۆلم و، چەسپاندنى دادگەرى و چاكە، ئەگەر مالىشە بېيەخشى، واتە: بە كردهوه مامەلە لەگەڵ ئەو چاكەيەيە خوادا بکات، بۆ سوود پێگەياندى بەندهكانى.

(۷) - زۆر كەس لەوهدا بە هەلە داچوون، كە پتيان وايە، جند پەنھان دەزانن، واتە: پەنھانىك كە بە ھۆى نامرازە ناسايەكانەوھە مروڤ پتي ناگات، بۆ وێنە: ئىستا بە ھۆى كە شناسايەوھە، مروڤ دەزانتي كە باران دەباري، بارانەكە چەند دەبي، كەي خۆر دەگيرتي، كەي مانگ دەگيرتي، ھەروەھا بوومە لەرزە، ھەرچەندە بوومە لەرزە تاكو ئىستاش بە ماوہيەكي زۆر كەم لە پيش رووداني توانيويانە دەركي پتي بكن، لە حالتيكدا كە زۆر لە ژياندارەكان، پيش ماوہيەكي زۆر دەزانن بوومە لەرزە دي، زانايان لتيان كوليوەتەوھە كە ھەندئي لە ژيانداران ھيلانەو بەچكەكاني خويان دەگوازنەوھو كوچ دەكن، لە كاتيكدە دەزانن لەو شويئەدا بوومە لەرزە دي، يان تسونامي دي، پيش رويي دوو روي، ئەوان دەكەونە خويان، زۆر جار مروڤ بەھۆى وانەوھە دەزانتي، كە رەنگە شتيك لە رتي بي، ئەودش ھەستىكە خوا ﷻ بەواني داوہ، نجا بەھۆى نامرازە باوہكانەوھە، ھەرشتي پەي پتي ببردتي، بەو غەيبە دانانرتي كە بەس لەلای خوايە ﷻ، بەلكو بە غەيبىكي ريزەيي (غيب نسبي) دادەنرتي، بەلام غەيبى موتلق، وەك ھاتنى قيامەت، يان رووداني ھەندئي شتي ديكەي داھاتوو يان فلانكەس كەي دەمري، يان چي وچي لي دي؟ وەك خوا ﷻ دەفەرموي: ﴿وَمَا تَدْرِي نَسْ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (۲۱) ﴿لَقَمَان﴾ ئەوھ تەنيا لە ھەگبەي غەيبى خوي پەروەردگاردايە، زۆر گرنگە مروڤ دلي لەسەر ئەوھ چەسپاو بي و، پتي وانەبي جگە لە خوا ھيچ كەسي ديكە، ئەو ناديارو پەنھانانە دەزانتي، كە بە نامرازە ناساي و باوہكان و لە رتي دوزينەوھي ياسا گەردوونيەكانەوھە دەركيان پتي ناكرتي و، پەتيان پتي نابردتي.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی سیئهم ❖

پېناسەي نەم دەرسە

نەم دەرسە پېنچ ئايەت دەگۈچە خۇي، ئايەتەكانى: (۱۵ - ۱۹)، تېيان دا باسى گەلى (سېا) كراوه، كە خوا نازو نېمەتېكى فراوانى لە ھەموو پروۋېكەوھ پېدا بوون: جېگاۋ شوئى باش و پەسەندو، باغ و بېستانى زۆرو، بۇيوى فراوان و، ھېمىنىي و ئاسايىشېكى باش، كە چى بە ھۆي سېلەيى و پەشت لە خوا كەدنيانەوھ، خواي دادگەر حالەكەي گۆريون بە حالېكى ناخۇش و لافاۋىكى بېرەزا، بەنداۋەكەي لى پروۋخاندوون (بەنداۋى شارى مەئرب)، سەرەنجام لە جېي باغ و بېستانەكانيان، ھەندى پروۋەكى خراپ و بى بەر، ياخود بەرتال و ناخۇش، پەيدا بوون، لە جېي ھېمىنىي و ئاسايىشەكەشيان، ترس و دلە پراۋكتيان بە ملدا ھاتوھ، لە جېي تۆكەمەيى و پېكەوھ بوونيان، پرژو بلاۋىي پارچە پارچە بوون، يەخەي پېگرتوون.

﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهُمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلًّا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ
وَاشْكُرُوا لَهُمْ بَلَدَهُ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْثَلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَمِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ
بِمَا كَفَرْتُمْ وَهَلْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى
ظَهْرَهُمْ وَقَدْ رَزْنَا فِيهَا السَّيْرَ سَبْرًا فِيهَا لِيَالٍ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بُعِدْ بَيْنَ
أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَرْقَأٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾﴾

ماناي دەقوا دەقى ئابەتەكان

(بە دۇنيايى نىشانەيكە (ى گەرە) بۇ (گەلى) سەبە (لەسەر مېھرەبانىي و چاكەكارىي خوا) لە ولاتەكەياندا ھەبوو: دوو باغ لەلای راست و چەپ (ى شۆئى نىشتەجى بوونيان) دا ھەبوون، (بە زمانى حال پىمان گوتن: لە بڑىوى پەرورەدگار تان بخۆن و سوپاسگوزارىي بۇ بکەن، (ولاتەكە تان) ولاتىكى خۆش و دلگىرەو پەرورەدگار يكى لىبور دە تان ھەيە، (بەندايە تىيەكى ساغى بۇ بکەن) ﴿١٥﴾ كەچى (ويپراي ئەو ھەموو نىعمەت و چاكانەى خوا) پرويان لە پەيام و بەرنامەى خوا وەرگىترا، تىمەش (لە سزاي ئەو دەدا) لافاوىكى بېرە زامان نار دە سەريان (بەندادەكەى پروخاندن)، دوو باغەكە شىاغان بۇ گۆرین بە دوو باخچەى خاوەن ميوەى تال و ناخۆش و (درەختى) گەزو شتىك لە (درەختى) سىدرىكى كەم ﴿١٦﴾ ئەو (سزاي) دىش سزادانمان بوو بۆيان بە ھۆى بېيروايانەود، ئايا جگە لە باباي زۆر بېيرواوپا سېلە، ھىچكەس (بەو سزا سەختە) سزا دەدەين؟ ﴿١٧﴾ ھەرودەھا لە نىوان (ولاتى) ئەوان و نىوان ئەو شارانەدا كە پىت و پىزمان تىخستوون، چەندان ئاودەدانيى ديارو بەرچاومان پەخساند بوون و، سەفەر كەردن و پۆيشتنمان لە نىوانياندا ئەندازەگىرىي كەرد بوو (بە زمانى حال پىمان گوتن: لە ماوەى نىوان چەندان شەوو پۆژان دا، لە نىوانياندا سەفەر و ھاموشۇ بکەن، لە حالىكدا كە ھىمن و بى ترسن (لە دزو جەردەو پىگران) ﴿١٨﴾ كەچى (بە زمانى حال) گوتيان: پەرورەدگارمان! سەفەرەكانمان بۇ لەيەكدى وە دوور بخەو ستمەيشيان لە خۆيان كەرد، (سەرەنجام) تىمەش كەردمانە قسەو بەسەرھات (ى كۆرۈ مەجلىسان) و زۆرمان پەرتەوازەو پېرپېچ كەردن، بىگومان لەو سەرەنجامە شووم و خراپەى گەلى سەبەندا، نىشانە گەل ھەن (لەسەر كارزانيى و زالىي خوا) بۇ ھەر زۆر خۇپاگريكى زۆر سوپاسگوزار ﴿١٩﴾ .

شىكرىدەنەۋەى ھەندى لى ۋىشەكان

(سَبَأ): (اسْمُ بَلَدٍ تَفَرَّقَ أَهْلُهُ، يُقَالُ: ذَهَبُوا أَبَادِي سَبَأ، أَي تَفَرَّقُوا تَفَرَّقَ أَهْلُ هَذَا الْمَكَانِ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ)، (سَبَأ): ناۋى ۋىلەتلىكە كە خەلىكە كەى لەۋىى بىلەۋەيان لىكرىدە، لە زمانى عەرەبىيىدا دەلى: (ذَهَبُوا أَبَادِي سَبَأ)، واتە: بە مەردەى سەبە چوون، واتە: ۋەك خەلىكى ئەۋ شىۋىنە، بە ھەموۋ لاياندا پىرژو بىلەۋ بوون ۋ پىرژاۋن.

(مَسْكِنُهُمْ): (مَسْكِنُهُمْ، أَوْ مَسَاكِينُهُمْ)، ھەردوۋىكان ھاتوون، (مَسْكَنٌ: اسْمُ مَكَانٍ، وَالْجَمْعُ: مَسَاكِينٌ)، (مَسْكَنٌ): ناۋى شىۋىنە، واتە: شىۋىنى نىشەتە جى بوون ۋ بە (مَسَاكِينٌ)، كۆدەكرىتەۋە.

(طَبِيبٌ): (أَصْلُ الطَّبِيبِ: مَا تَسْتَلِذُّهُ الْحَوَاسُ وَمَا تَسْتَلِذُّهُ النَّفْسُ) لە بنچىنەدا (طَبِيبٌ): ھەر شىتلىكە كە ھەستەكان تامى لىتوۋەربىگىر {بۆۋىتىكى خۇش، تامىكى خۇش، رەنگىكى جان، دەنگىكى خۇش، ھەموۋ پىيان دەگوتىرى: (طَبِيبٌ)، ھەموۋ ئەۋ شتانەى كە خۇشۋاۋ ھەرشىتىك كە نەفس لەزەتى لىتىكات، (طَبِيبٌ)ى بۆ بەكاردى.

(سَيْلَ الْعَرِمِ): واتە: لافاۋىكى بىرەزا، (السَّيْلُ: أَصْلُهُ مَضَرٌ، الْمَاءُ الَّذِي يَأْتِيكَ، وَلَمْ يُصْبِكَ مَطَرُهُ)، (سَيْلٌ): ئەۋ ئاۋەىيە كە پىت دەگات، بى ئەۋەى بارانە كەى لە تۋى دابى، واتە: باران لە شىۋىنىكى دىكە بارىۋەۋ بۆتە لافاۋ، لافاۋە كەى دەگاتە تۆ، (الْعَرِمِ): (أَي: الشَّيْءِ)، واتە، زۆر سەخت ۋ توندو بىرەزا.

(ذَوَاتِ أَكُلٍ حَمِيٍّ): (ذَوَاتِ أَكُلٍ): (أَي: صَاحِبَتِي أَكُلٍ)، ئەۋ دوۋ باغە خاۋەنى جۆرە مېۋە بەك بوون، (أَكُلٍ): بەر، مېۋە، شىتىك كە بخورى، (حَمِيٍّ): واتە: تال، ھەندىكىش گوتوۋىانە: (الْحَمِطُ: شَجَرُ الْأَزَاك)، درەختى (أَزَاك) كە سىۋاكى لى دروست دەكرى، تەنبا بۆ سىۋاك بەكار دەھىترى ۋ بەرىكىۋاى نىيە، ھەندىكىش گوتوۋىانە: (حَمِطٌ)، درەختىكە دىكى تىدا نىيە، بەلەم بەرە كەى تالە.

(وَأَثَلِ): (أَثَلِ: شَجَرٌ ثَابِتٌ الْأَصْلِ)، بە درەختێك دەگووترێ: كە بنكه كەى چه سپا بێ، هەندێكیش گوتووایانە: (أَثَلِ)، واتە: درەختى (أَزَاك)، بە لَام (حَفَط)، بە مانای تَال و ناخۆش دى.

(سَيِّدِرْ): درەختى سیدر، ئەو هەیه كە بۆنى خۆشەو دەچێنرێ، بە لَام بەرە كەى ئەگەر هەبێ، یاخود گەلەكەى ئەگەر بخورێ، سوودێكى وای نیە، (شَجَرٌ قَلِيلٌ غَنَاءٍ عِنْدَ الْأَثَلِ)، سوودێكى كەم دەگەیهنێ لە كاتێكدا كە دەخورێ، ئنجا چ گەلەیه كەى، چ ئەگەر بەرو میوه یە كى هەبێ بخورێ.

(ظَلْهَرَةٌ): (مَرْيُتَةٌ) واتە: بێزاو، یاخود (مُتَقَارِبَةٌ يَظْهَرُ بَعْضُهَا لِبَعْضٍ)، ئاوه دانیه كان لێك نزیك، هەندێكیان لە هەندێكیانەوه نزیك دیارن.

(السَّيَرُ): (السَّيَرُ: الْمَضِي فِي الْأَرْضِ)، (سَيَر) بریتیه لە: ڕۆشتن بە زهویدا.

(أَحَادِيثَ): (أَحَادِيثَ) كۆى (حَدِيثَ) ه، واتە: هەوال، واتە: كردمانن بە بەسەر هاتی مه جلیسان، تەنیا لە مه جلیسان بەسەر هاتیان بگێردێتەوه چۆن فەوتاون؟

(كُلَّ مَرَّةٍ): (الْتَمَزْنِي: تَقْطِيعُ الثُّوبِ قِطْعًا، اسْتَعِيرَ هُنَا لِلتَّمْزِيقِ)، (تَمْزِيقُ): بریتیه لە وهى پۆشاكێك بدێنرێ، پارچه پارچه بكړی، لێره دا خوازاوه تەوه بو ڕزۆ بڵاوه پێكردنى ئەو خەلك و گەله، كە گەلى سه به ئن.

مانای گشتیبی نابه تهکان

خوای عَلَيْهِ السَّلَام دواى نهوئى باسى داوودو سولهيمانى كرد (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كه خوا چاكه و نيعمه تى خوئى پيداون، بؤ نهوئى بيكات به لگه له سهر نهوئى موحه ممه ديش عَلَيْهِ كه خوا كردوويه تى به پيغه مبه رو نيعمه تى پيغه مبه رابه تى پيداوه، نهوئى شتيكى غه ريب و نامؤ نيه، له پيش موحه ممه ديشدا عَلَيْهِ، خوا عَلَيْهِ پيغه مبه رانى ديكه ي هه لبراردوون، به تايبه تى داوودو سولهيمان، كه نهو باب و كوربه به ريزه، ويراى نهوئى پيغه مبه رو، حوكمران و پادشاش بوون، دواى نهوئى خوا عَلَيْهِ جورتيكى ديكه له به سهرهات باس دهكات، باسى نه زموونتيكى ديكه ي پيچه وانه ي نه زموونى داوودو سولهيمان دهكات، كه داوودو سولهيمان ههرچى نيمكانيه تى خوا پيداون، له ره زامه نديى خواو خزمه تكردنى خه لك و ولتدا، به كاربان هيناوه، له بهر نهوئى پيغه مبه رو بوون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پابه ند بوون به بهرنامه ي خواوه، تنجا خوا عَلَيْهِ نموونه ي كه لى سه بهه باس دهكات، كه له گه ل نهوئى شدا، خوا عَلَيْهِ نيعمه تى زؤرى به وان دابوو، هه موو جورده كانى نيعمه ت، چيگه و ريگه ي باش و، باغ و بيستان، هيمنى و ناسايش و، رزق و رؤزيه كي زؤر، به لام وه فا دارانه و به نه مبه گانه، له گه ل چاكه كانى خوا دا مامه له يان نه كرد، به لكو سپله و ناسوپاس بوون، سه ره نجام خوا عَلَيْهِ سزاي دان.

خوای عَلَيْهِ ده فره موئى: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبِّ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةً﴾، به دنيايى بؤ كه لى سه بهه، له چيگه و ريگياندا، نيشانه و به لگه يه كي گه وره هه بوو، له سهر نهوئى كه خوا عَلَيْهِ خاوه ند كه رهم و لوتفه بهرانبه به بهنده كانى، يا خود له سهر نهوئى كه خوا چاكه له گه ل بهنده كانى دا دهكات، به لام نه گهر سوپاسگوزار نه بن، دوايى سزايان ده دا، له سهر نهوئى بئ وه فاو سپله بوون بهرانبه به به چاكه كانى.

تنجا باس دهكات ده فره موئى: ﴿جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾، دوو باخى گه وره بوون بؤ خه لكى سه بهه، له لاي راست و لاي چهپ، بؤيه ده فره موئى: لاي راست

و لای چه پ، ده گونجی ناوچه یه ک که گه لی سه به نی لی بووه، که له یه مه ن
بوووه، به نداوی مه نرب زور ناوداره، ده گونجی مه به ست له وه بی که که سنی
پویشته، نه ملاو لای هه مووی باخ بووه، واته: لای راست و چه پی هه مووی
باخ بووه، که ده فهرموئ: ﴿عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾، واته: ﴿عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ الْمُسَافِرِ﴾،
له لای راست و چه پی ریوار، وادیاره شوینه که یان شوینیکی گه وره و فراوان
بووبی، پروباریکی به نیودا پویشتی و، لای راست و چه پی، دوو باغی گه وره
بووبن، ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾، واته: پیمان کوتن: له بزیوی
په روه ردگارتان بخون و سوپاسگوزاری په روه ردگارتان نه نجام بدن، ﴿بَلَدٌ طَيِّبٌ
وَرَبُّهُ غَفُورٌ﴾، ولاتیکی خوشستان هه یه، ولاتیکی پر نازو نیعمه تان هه یه و،
په روه ردگارتیکی لیورده شتان هه یه.

﴿فَاعْرَضُوا﴾، که چی نه وان پشتیان هه لکرد، واته: پشتیان کرده په یامی
خواو پشتیان له تاین و به رنامه ی خوا کرد، پرویان لی وهرگتیا، ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
سَيْلَ الْعَرِمِ﴾، تیمه ش لافاوکی سه خت و بیره زامان نارد سهریان، که سه ره نجام
به نداوه که یان پروخواوه، مه شهوره له میژوودا که به نداوی مه نرب لافاوکی
گه وره لیوداوه و پروخواوه، له نه نجامی پروخانه که شیدا، باغه کان نه ماون و
وشک بوون، چونکه نه و شاجوگه و جوگه لانه ی هه لیانبه ستوون، به هو ی ناوی
داوه ستاوی به نداوه که وه که کویان کردو ته وه، دیاره نه و شاجوگه و جوگه لانه
هه موویان وشک بوون، بویه ده فهرموئ: ﴿وَدَلَّلْنَاهُمْ بِحَنَنٍ ذَوَاتِ أَكْلٍ
خَمَطٍ وَاتْلِ وَشَقِ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾، دوو باخه که یامان گوړین به دوو باخی
خواهن میوه ی تال و، دار گز، دار گز جوړه دره ختی که هیچ سوودی نیه،
مه گه ر بو داره ری خانوو به کار به یتری و، بو سووتان، نه گه رنا هیچ سوودی
نیه ﴿وَشَقِ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾، شتیکی که میش له دره ختی سیدر، سیدریش
نه وه یه که له نیو جاده و شه قامه کان دا ده چتری و، نه ندازه یه که به رز ده بیته وه و
که لایه که ی بونیکی خوشی هه یه، جوړی له سابوونیشی لی دروست ده کری،
﴿ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا﴾، نه و سزایه شمان دان، به هو ی بیروایانه وه بوو،

یا خود به هوی سبّله بیانوه بوو. ﴿كُفُّوا﴾ هم به مانای بپروایان کرد، هم به مانای سبّله بیان کرد، دئی. ﴿وَهَلْ تُجْزَىٰ إِلَّا الْكُفُورُ﴾ تایا تیمه جگه له بابای زور بپپروا، یان ناسپاس و سبّله، هیچکس بهو سزا سه خته، سزا دده دین؟

﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَهْرَهُ﴾ هه رووها له تیوان نهوان (گهلی سه بهه له یه من) و نهو ناوه دانیانه دا که پیت و پیزمان تیخستبوون، {که مه بهست پیمان شامه} چند ناوه دانییه کی ناشکرامان دانابوون، چند ناوه دانییه که به سه ر به که وه بوون، یا خود چند ناوه دانییه که له دووره وه دیار بوون، ﴿وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ﴾ ماوهی پویشتی شمان تیدا نه ندازه گیری کردبوون، یانی: وابوو که له شاره تا کو ده گنه نهو شاره، به که جار پتویستیان به پشوودان بئ، تا کو له یه مه نه وه ده چونه شام، هه مووی قوناغ به قوناغ ناوه دانیی لی هه بوون.

﴿سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾ به زمانی حال پیمان فرموون: شهوان و پوزانکی زور، به هپمانه و ناسایشانه برؤن، واته: هیچ ترسی دزو جه رده و ریکرتان نه بئی، ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا﴾ به لام گوتیان: پهروه دگارمان! سه فره کامان لیک وه دوور بخه، نه مه ده گونجی له نه نجامی مله وری و خو پت زوری و بئ منه تیه وه، وایانگوتبن، گوتیان: با پشوو لهو پتیه لی نه دین و، تیمه له هیچ شتک ناترسین، ده شگونجی به زمانی حال وایانگوتبن، به زمانی حال گوتیان: پهروه دگارمان! با سه فره کامان لیک دوور بن، ﴿وَلَكُمُ أَنْفُسُهُمْ﴾ ستمیشیان له خو یان کرد، ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ نجا تیمه ش کردمان به سه کان، واته: هه موو نه وهی لیان مایه وه، نهو به سه رهاتانه بوون که له باره یانه وه ده کپردانه وه، ﴿وَمَرَقْنَاهُمْ كُلَّ مَرْقٍ﴾ به هه موو شیوه یه کی پرژویلاو کردن و لیک پارچه پارچه کردن، لیکمان داپرین و په رته وازه مان کردن، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بیگومان له وه دا نیشانه ی زور هه ن، بو هه ر زور خوړاگریکی زور سوپاسگوزار، دواپی له مه سه له گرنه کان دا باس ده که یین، نهو نیشانه چین؟

گرنگ ئەوێه که دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾، وشە: ﴿ذَلِكَ﴾، دەگونجی بگەرێتەووە بۆ چۆنیەتی فەوتاندنیان، دەشگونجی بگەرێتەووە بۆ کۆی بەسەرھاتی سەبە، چ ئەو نازو نەعمەتانە کە پێیان دراون، چ ھەلۆیستی بێپر وایانە و ناسو پاسانە ی ئەوان، چ سزا دارانیان لە لایەن خوا ی دادگەر و کاربەجییەووە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

لە ولاتی گەلی سەبەندا باخ و بێستانی پڕ بژیو هەبوو، لەوێش دا بۆ گەلی سەبە، نیشانه یەکی گەوره هەبوو، لەسەر میهره بانێی خوا، کە دەبوایە سوپاسی خوای لەسەر بکەن و، بپهرستن، کەچی پروویان لە خوا وەرگیرا، خوای کاربەجێش وەك سزادان، لافاوێکی بپهرزای ناردە سەریان و، سەرەنجام لە جیتی هەردوو باخەکیان، کە پڕ بوون لە میوه ی جوړا و جوړ، تەنها هەندێك جوړە درەختی بێ میوه و بەر، یاخود بەرتال و بێ تامیان بۆ مانەوهو، ئەوێش سزای بپهروایی و سەله یان بوو:

خوای دەفهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ، بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَوَّيْنِ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَاءُهم بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ ﴿١٧﴾﴾

شیکردنهوی ئەم ئایەتانه، لە دە (١٠) برگەدا:

(١) - ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ﴾، بە دنیایی بۆ هۆزی سەبە، یان گەلی سەبە لە شوێنی نیشتەجێ بوونیان دا، نیشانه یەکی مەزن و تاپهت و گەوره هەبوو، یاخود عیبهت و پەندێکی گەوره هەبوو.

وشە ی: (مَسْكُنٌ)، خوێندراو ی شه ته وه: (مَسَاكِينٌ)، ئەگەر بایین: (مَسْكُنٌ)، واتە: شوێنی نیشتەجێ بوون، (مَسَاكِينٌ)، شوێنەکانی نیشتەجێ بوونیان، نیشانه یەکی گەوره یان تێدا هەبوو، هەندێك لە زانیان ناویان لێکداوه ته وه، (أَي: لَقَدْ كَانَ

لَسِيًا فِي حَالٍ مَسَاكِينِهِمْ وَنِظَامٍ يَلَدِهِمْ آيَةً، أَي: الْأَمَارَةُ وَالذَّلَالَةُ عَلَى تَصَرُّفِ اللَّهِ وَنِعْمَتِهِ عَلَيْهِمْ، بۆ گه لی سه به له شوینی نیشته جی بوونیان و بۆ سیستی به ږوه بردنی ولاتیان، نیشانه به کی گه ورو به لگه یه که هه بوو، له سه ر نه وه که خوا ښه چاکه ی له گه لدا کردوون و، نيعمه تی خو ی به سه ردا رشتوون.

(۲) - ﴿جَنَّاتٍ عَنْ يَمِینٍ وَشَمَالٍ﴾، دوو باخ له لای راست و لای چه پ، وشه ی: ﴿جَنَّاتٍ﴾، ده بیته جیگره وه (بَدَل) بۆ (آیة)، نه و نیشانه یه چی بوو؟ نه و په ندو عیبه رته چی بوو؟ دوو باخ له لای راست و لای چه پ، لای راست و لای چه پیش، وه که گوتمان: ده گونجی مه به ست نه وه بن که سی که ږویشته، نه و لاو لای باخ بووه، یاخود شوینه که وا بووه دوو قه دپالی هه بوون، هه ردوکیان باخ بوونه، لای راست و لای چه پ.

(۳) - ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾، له بږیوی په روه ردگار تان بخون و سوپاسگوزاری بۆ بکه ن، نه م رسته یه: (مَقُولٌ قَوْلٍ مَحْذُوفٍ) گوتراوی قسه یه کی قرتیخواوه، واته: پټیان گوترا: له بږیوی په روه ردگار تان بخون و سوپاسگوزاری بۆ نه نجام بدن، یاخود: نه وه به زمانی حال پټیان گوتراوه، یاخود: نه وه له سه ر زمانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که بویان نیردراون، پټیان گوتراوه.

(۴) - ﴿بَلَدَةٍ طَيِّبَةٍ وَرَبِّ غَفُورٍ﴾، ولاتیکی خو ش و په روه ردگار یکی لټیورده، ﴿طَيِّبَةٍ﴾، (الطَّيِّبَةُ الْحَسَنَةُ فِي جَنَسِهَا، الْمَلَائِكَةُ لِمُرَاوِلِهَا وَمُسْتَمِرِّهَا)، ﴿بَلَدَةٍ طَيِّبَةٍ﴾، ولاتیکی گونجاو بۆ که سیک که بیه وی کاری تیدا بکات و، تیدا بږی، چونکه (طَيِّبٌ)، هه ر شتیکه که هه سه ته وه رده کان و ده روون چټی لی ببینن.

(۵) - ﴿فَاعْرَضُوا﴾، که چی پشتیان تیکردو، ږوویان ودرگټړا، نه مه ش نه وه ده خوازی که پټیتر پیغه مبه ریان بۆ هاتی، یاخود هو شیار که روه یه کیان بووبی و، نه وانیش پشتیان له و په یام و به رنامه یه کردوه، که نه و پیغه مبه ره (الطَّيِّبَةُ)، یاخود نه و هو شیار که روه یه که شونکه وتووی پیغه مبه ران بووه، پټیږا گه یاندوون.

(۶) - ﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْمَرِّ﴾، نیمه ش لافاوکی سه خت و بیږه زمان نارده سه ریان، (الرِّسَالُ: الطَّلَاقُ ضِدَّ الْحَبْسِ، وَتَعْدِيَّتُهُ بِعَرَفٍ «عَلَى» مُؤَدَّةً بِأَنَّهُ إِزْسَالٌ نَفْمَةً)، (إرسال)

بەرھەلدانە دۇى گرتن و نہہیشتن، نجا کہ (أرسل) بە پیتی (عَلَى) بەرکاری خواستوہ، ئەمە ئەوہ دەگەینەنی کہ خوا ﷻ وک بەلأو سزا بۆی ناردوون، وشەى: ﴿الْعَرِمِ﴾ (الْعَرِمُ وَصَفُ الْعَرَامَةِ، وَهِيَ الشَّدُّ وَالْكَثْرَةُ)، (عَرِمَ) وەسفی (عَرَامَة) یە، کہ بریتیە لە: سەختی و زۆری، یاخود وشەى: ﴿الْعَرِمِ﴾، (الْعَرِمُ: اسْمُ جَمْعِ الْعَرْمَةِ)، (الْعَرِمُ) ناوی کۆى (عَرْمَة) یە، یانی: سەختی و ناپەرحەتى، گرنگ ئەوہیە خوا ﷻ دەفەرەمۆى: لاڤاویکی سەخت و بێرەزامان ناردە سەریان.

(۷) - ﴿وَيَذَلْنَهُمْ يَجَنَّتِيهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْطِلٍ حَمَطٍ وَأَثَلٍ﴾، دوو باخەکە یامان بۆ گۆرین، بە دوو باخەى خاوەن میوہى تال و دارگەز، ﴿أَكْطِلٍ حَمَطٍ﴾، خۆتندراویشەتەوہ: (أَكْطِلٍ حَمَطٍ)، ﴿أَكْطِلٍ حَمَطٍ﴾، یانی: میوہى تال و تفت، یان (أَكْطِلٍ حَمَطٍ)، یانی: میوہەک کہ تالی و تفتی بوو.

(۸) - ﴿وَشَقَىٰ مِّنْ سَيِّرٍ قَلِيلٍ﴾، شتیکیش لە (درەختی) سیدرتکی کەم، ئەوہشمان لە شۆتی دوو باخەکان دا بۆ ڕواندن، کہ ئەوانە ھەموویان درەختی بیابان، یان میوہیان نیە، یاخود میوہەکیان تفت و تال و ناخۆشە.

لە کۆتایی ئەم دەرسەماندا، چۆنیەتى پەيوەستبوونی ئەم بەسەرھاتی سەبە، بە نایەتەکانی پێشەوہ لە زمانى (إِبْنِ عَطِيَّة) ھوہ، دینین، دەلتی:

(لَمَّا فَرَعَ التَّمْثِيلُ لِمُحَمَّدٍ ﷺ، رَجَعَ التَّمْثِيلُ لَهُمْ «أَي: لِلْمُشْرِكِينَ» بِسَبَأٍ، وَمَا كَانَ مِنْ هَلَاكِهِمْ بِالْكَفْرِ وَالْعَتُوِّ، فَهَذِهِ الْقِصَّةُ تَمَثِيلُ أُمَةٍ بِأُمَةٍ، وَبِلَادٍ بِأُخْرَى).

واتە: دواى ئەوہى خوا ﷻ ھوونەى بۆ موھەممەد ﷺ ھتایەوہ، (بە داوودو سولەیمان کہ خوا ﷻ بەس چاکەى بە موھەممەد نەداوہو داوودو سولەیمانیش خوا ﷻ کردوونى بە پیغەمبەر و کردوونى بە ھوکمران پادشاو، ئەو ھەموو نەعمەتانەى پێداون)، خوا دەگەریتەوہ بۆ ھوونە ھتایەوہ بۆ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بە گەلى سەبە، کہ چۆن بە ھۆى کوفرو مل ھوپیانەوہ، خوا فەوتاندوونى، ئەو ھەموو نەعمەتانەى پێداون، کہ چى لە بەرانبەر نەعمەتەکانى خوادا، ملھو و پت نەزان و سېللە بوون و، خواش فەوتاندوونى، کەواتە: ئەم

بەسەرھاتە، چۈندىنى گەلئىكە بە گەلئىك و، ولأتيك بە ولأتيك، (كە ئىو دەبى دەرس لەوان وەر بگرن).

كە دەفەرمۇ: ﴿لَقَدْ كَانَ﴾، (ال) (قد)، (اللام للقسَم) (قد) (للتحقيق)؛ (لام) (بؤ سۈندەو) (قد) (يش بؤ ساغکردنەو دە،) (والتأكيد بلام القسم) (وَحَرْفُ التَّحْقِيقِ لِيُتَزِيلَ خَالِهِمْ خَالَةَ الْمُكْبِرِ)، ئايا بۇچى بە جەختکردنەو دەفەرمۇ؟

چۈنكە خالى بېرۋابەكانى پۇژگارى پېغەمبەر ﷺ وەك خالى كەسى بوو، كە نكوولېى بكات، لەو كە گەلى سەبە، لە پېگەو جېگە كە ياندا، نىشانە يەك و پەندو غېرەتلىك بووبى.

دىارە كافردەكانى پۇژگارى پېغەمبەر ﷺ بە تايەتتى لە مەككەو دەورو بەرىدا، زۆر نزيك بوون لە يەمەنەو دە، بەسەرھاتى بەنداوى مەنريب و گەلى سەبە، لە ئىوياندا زۆر باو بوو.

٩- ﴿ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا﴾، بەو جۆرەش سزاماندا بە ھۆى بېرۋايانەو، بە ھۆى سېلەييانەو. (ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ: جَزَيْنَاهُمْ الْجَزَاءَ الْمُسَارِ إِلَيْهِ) يان: ئەو سزايەمان دان، كە تامازەى پندرا.

١٠- ﴿وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكَفُورُ﴾، ئايا ئەو سزا سەختەى كە دامان، جگە لە باباى بېرۋاو سېلە، كەسى دىكەى پى سزا دەدەين؟ ئايا جگە لە باباى بېرۋاو سېلەو ناسوپاس كەسى دىكە، بەو جۆرە سزا سەختە، سزا دەدەين؟ ئەو ديارە پرسىارلىكردى نكوولېىكە رانە، واتە: ھىچ كەس سزا نادەين، مەگەر وەك وان بېرۋاو بى و، وەك وان بى سېلەو نا سۈپاس بى، كەواتە: ئەى كافردەكانى پۇژگارى پېغەمبەر ﷺ، ئەى كافردەكانى ھەموو پۇژگارەكان! وريا بى، ئىو ش وەك گەلى سەبە بېرۋاو سېلەو نا سۈپاس مەبى، بؤ ئەو ھى بە مەردەى ئەوان نەچن و، بەو جۆرە سزا سەختە سزا نەدرىن.

مەسەلەى دووھەم:

باسى ئاسانكارىي خوا بۆ سەفەر و ھاتن و چوونى گەلى (سبأ) بە ھۆى ھەبوونى ئاوەدانیانی زۆرەو، لە نىوان ولاتى (سبأ) و شام دا، کە بە ھىمنىي سەفەريان دەکرد بە شەوو پۆژ، بە لام بە ھۆى ستەم و ناشکور يانەو، خۆيان دووچارى لىکھە لۆھەشان و پەرتەوازە بوون کرد:

خو دەفەر موئ: ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَهَرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ﴾ ﴿١٨﴾ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَزَفَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّزٍ﴾ ﴿١٩﴾ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ ﴿٢٠﴾

شىکردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە دە برگەدا:

(١) - ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَهَرَةً﴾، (خوا بۆ دووبارە دیتەوھ سەر باسى ئەو نىعمەتانەى کە بە گەلى سەبەئى دابوون، دەفەر موئ: ﴿لە نىوان ئەوان و لە نىوان ئەو ئاوەدانیانەدا، کە پیت و پىزمان تىخستوون، ئاوەدانیانیتكى ناشکرمان دانابوون. مەبەست لەم ئايەتە موبارەكە، باسى نىعمەتى ھىمنىي و ئاسايىش و، ئاسانكارىي بۆ سەفەر و ھاتن و چوون و، ئاوەدانىي ولاتە.

(٢) - ﴿قُرًى ظَهَرَةً﴾، ١- ئاوەدانیانیتكى وا کە بۆ پىبواران ديار بن، لە دوورەوھ.

ب- ياخود: ئەو ئاوەدانیانەى، لە يەكدى ديار بوون، ھەندىكىان ھەندىكىان دەبينى، واتە: لەو شارەوھ ئەوى دىكە ديار بوو، لەوى دىكەوھەش، ئەوى دىكەو... ھتە.

ج- واتايەكى دىكە بۆ وشەى: ﴿ظَهَرَةً﴾، كراوھ، کە برىتيە لە: (خَارِجَةٌ عَنِ الْمَدْنِ)، ئەو ئاوەدانیانەى لە دەرەوھى شارن، يانى: شارە گەورەكان ھەبوون و، لە دەرەوھى ئەوانىش ئاوەدانىي دىكە ھەبوون، بۆ ئەوھى ئەو شارانە پىكەوھ پەيوەست بکەنەوھ.

وشه: (قُرَى) تাকে که ی (قُرَى) ه، واته: ناوه دانایی گه وره، واته: نهو چه مک و واتیه باوه ی نیه، که له م پوزگاره ی تیتستادا هه یه ق، که (قُرَى)، به واتای: لادی، گوند، که به رانبه ری شاره، دئ، به لکو (قُرَى) به مانای ناوه دانایی گه وره دئ، بۆ وینه: به مه ککه گوتراوه: (أُمُّ الْقُرَى)، واته: دایکی ناوه داناییه کان، (الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا)، نهو ناوه داناییه ی پیت و پیزمان تیخستبوون، مه به ست پنی شامه، به تاییه تی فه له ستین، به به لگه ی نهو نایه ته ی سووره تی (الأنبياء)، که خوا ﷺ له باره ی نیبراهیمه وه ﷺ ده ده فرموئ: ﴿وَجَعَلْنَاهُ لَوْلًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾، واته: خوئی و (لوط) مان دهر باز کردن، به ره وه نهو سهر زه مینه ی، پیت و پیزمان بۆ جیهانیان تیخستوه.

که دیاره نیبراهیم ﷺ و لوطی ﷺ برزای له نووری کلدانییه کانه وه، کاتیک که له عیراق دهر به دهر ده بی و، بابی دهری ده کات، ده چی بۆ شام، پیتن ده چی بۆ ناوچه ی حه رپان، دواتر ده چی بۆ فه له ستین، گرنگ نه وه یه که به هه مووی گوتراوه شام، بۆیه ش خوا ﷺ ده ده فرموئ: ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾، چونکه نهو سهر زه مینه، سهر زه مینیکی به پیت و پیزه، چه ندان جوړه دره خت و میوده کشتوکال و دانه و پله ی لی به ره هم دئ.

(۲) - ﴿وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ﴾، له نیوان نهو ناوه داناییه دا، پویشتن و هات و چووغان نه ندازه گیری کرد بوو، (أَي: قَدَرْنَا مَسَافَاتِ السُّبُرِ فِي الْقُرَى)، ماوه ی پویشتمنان له نیوان ناوه داناییه کاندانه ندازه گیری کرد بوو، واته: قوناغ به قوناغ، وه ک تیتستا نه بووه سه فهر به فرۆکه وه شه مه نده فره و سیهاره بئ! به بارو ولاخ بووه، به گویدرئو نه سپ و ماین و تیتسترو حوشر بووه، نهوانیش پتویستیان به پشوودان و نیسراحت هه بووه، ده بووایه چه ند سه عاتیک برۆن و پشووبدهن، هه م ولاخه کان و، هه م نه فره کان پشوو بدهن، بۆیه پتویست بووه، قوناغ قوناغ بئ.

(۳) - ﴿سِيرُوا فِيهَا لِيَالٍ وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾، تیتدا برۆن شه وان و پوزانیک به دنیایی به هیمنی، نه م رسته یه: (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْذُفٍ)، گوتراوی قسه یه کی قرتیراوه، یانی: ﴿قُلْنَا

سَيُرُوا فِيهَا)، گۇمان: پيدا بېرۇن، ئىنجا ئەم (قُلْنَا) يە، لىرەدا فەرمانلىكى تەكۈينىي بوو،
 نەك تەشرىيى، واتە: وامان بۇ دانابوون، بە پىتى ياسا گەردوونىيەكانى خۇمان، وەك
 بە زمانى حال، پىمانگوتىن: بە شەوان و بە پۇژان بېرۇن، بە دۇنيايى، بۇچى شەوى
 پىشخستو؟ ﴿لَيْلَى وَأَيَّامَا﴾، لەبەر ئەوۋى پۇيشتىنى شەوى، خۇشتەو، گەرم نىە،
 ئىنجا شەويش زىاتر پۇيىستىي بە ھىمىنى و ئاسايىش ھەيە، ئىنجا ئەگەر لە شەويدا
 ھىمىنى و ئاسايىشيان بۇ پەخسابىن، بە پۇژى باشترو زياتر.

كە دەفەرمۇ: ﴿مَآئِينَ﴾، واتە: لە پۇژى و شەويشدا ئەمىن و دۇنيا بوون،
 بىن ترس بوون و، پىگلوبان ئەمىن بوون و، جەردەو دزو پىگىرى لى نەبوون،
 نەوۋش نىعمەتلىكى گەورەيە بۇ ھەر ولاتىك كە ھىمىنى و ئاسايىشى تىدا
 سەقامگىر بىن، واتە: بە شەو يان بە پۇژ، بېرۇن، يان بە شەوو پۇژ بېرۇن، چۆنى
 دەتانهوى.

(۳) - ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنَ أَسْفَارِنَا﴾، بەلام گوتىان: پەرۋەردگارمان! سەفەرەكائەمان
 لىك وەدووربىخە، وشى: ﴿بَعْدَ﴾، خۇندراۋەشەتەو: (بَعْدُ)، كە واتاكانيان زۆر لە
 يەك نىزىك، واتە: سەفەرەكائەمان لىك وەدووربىخە، ئىنجا ئەمە دوو ئەگەرى ھەن، ئەو
 قەسەيە چۆن كراۋە؟

أ- يان بە زمانى حال وايانگوتو، يانى: (ذَلَّ حَالُهُمْ عَلَى هَذَا الْقَوْلِ)، وەك بە زمانى حال
 گوتىتتەيان: خوايە! با سەفەرەكائەمان ماۋەيان لىك دوور بىن، ئاۋەدانىي زۆر لەسەر
 پىنگامان نەبن، بتاۋىن زوو زوو پشوو بەدىن، بەلكو با ئاۋەدانىيەكان لىك دوور بىن،
 دەشت و بىابان بىن، واتە: وەك وايانگوتىن، وا دەھانتە بەرچاۋ، لە ئەنجامى ئەو
 ھەلسوكەوت و پەفتارە بىنمەكىي و سېلەيە، كە لەگەل چاكەكانى خوادا كىردىان، بە
 تايەتتى نىعمەتەكانى ھىمىنى و ئاسايىش، وەك بە زمانى وتار گوتىتتەيان: خوايە! با
 ماۋەى ھاتن و چوۋمان لىك دوور بىن، قۇناغەكان لىك دوور بىن، وەك وايانگوتىن، وابوون.

ب- واتايەكى دىكە: ئەگەرى ھەيە كە ئەمەيان بە زمانى گوتار گوتىن: بەلام (جَوَابًا عَنْ
 مَوَاعِظِ أَنْبِيَائِهِمْ أَوْ مَنذَرِهِمْ)، واتە: لە وەلەمى نامۇزگارىي پىغەمبەرانيان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ

وَالسَّلَامُ) يان نامۇزگارىي ترسېنەران و ھۆشياركەرەوانيان دا، گوتىيان: پەرۋەردگارمان! بۇ بەرپەرچەندەۋى قەسى ئەۋان [يېتغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) يان: ورياكەرەۋودو ترسېنەران] باسەفەرەكانمان لە يەك دوور بن و، ئەو چاكەو نىعمەتەي خۇتمان لىيىستېنەۋە! ۴- ﴿وَضَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾، ستەمىشان لە خۇيان كىرد، (و) سەر (ووظلموا) {وَأَوَّاهٍ خَالِيَةً، أَي: قَالُوا ذَلِكَ وَقَدْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ بِالْشُرِّ}، وايرانكوت: لە حالئىكدا كە ستەمىيان لە خۇيان كىرد بوو، بە ھاوبەش بۇ خوا دانان.

يان بە سېلەيى كىردن لە بەرانبەر چاكەكانى خوادا، كە ئەۋەيان زياتر لەگەل سىياقەكەدا دەگونجى.

۵- ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾، ئىتمەش كىردمانن بە قەس، واتە: (فَقَصَّارَ وَجُودَهُمْ فِي الْأَخْبَارِ وَالْقَصَصِ)، بوونيان چوۋە نىۋو باس و قەسى گىپىدراۋودو بەسەرھاتەكانەۋە، واتە: تەنيا لە قەسو باس و خواس و بەسەرھاتەكان دا، بوونيان ماۋود، تەگەرنا لەسەر ئەرزى واقع بوونيان نەماۋە، واتە: كىردمانن بە قەسى نىۋو كۆر و دىۋەخانان، قەسى نىۋو حىكايت و بەسەرھاتان، كە گەلى سەبە ئاۋابوون و، ئاۋا چوون!

۶- ﴿وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَرْزِقٍ﴾، ھەرۋەھا بە ھەموو شىۋە لىك پىچراندنىك، لىكمان پىچراندن، وشەي: ﴿كُلَّ﴾ لە: (كُلَّ مَرْزِقٍ) (مَنْصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِيَةِ الْمَطْلُوقَةِ)، مەنصوبە بەھۋى بەركارى رەھاۋوونىۋە، يانى: ھەموو پەيۋەندىيەكانىمان پىچراندن، لىرەدا ﴿كُلَّ﴾، بە ماناي زۆر (كثير) دى، يانى: (كثير التَّمْزِيقِ)، ﴿كُلَّ﴾، زۆر جاران بە ماناي (زور) دى، نەك بە ماناي (ھەموو)، واتە: زۆرمان لىك داپرىن، زۆرمان پىچراندن، لە ئەنجامى ئەۋەدا، كە ئەۋان بە زمانى حال، يان بە زمانى وتار، داۋايان كىرد بوو بەو شىۋەيان لى بى، كە سەفەرەكانىيان لىك دوور بن و، قۇناغەكانى سەفەريان لىك نىزىك نەبن.

۷- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، بە راستىي لەۋەدا، {لە حالاًو بەسەرھاتى سەبەندا} نىشانەي زۆر ھەن، بۇ ھەر زۆر خۇپاگرىكى زۆر سوپاسگوزارو شوكرانە بژىر.

لە بارەي گەلى سەبەئەۋە، ئەم فەرموۋدەيە ھەيە:

{عَنْ قُرُوءَ بْنِ مُسْنِكَ الْمُرَادِيِّ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا أَقَاتِلُ مَنْ أَذْبَرَ مِنْ قَوْمِي مَنْ أَقْبَلَ مِنْهُمْ؟ فَأَذِنَ لِي فِي قِتَالِهِمْ وَأَمَرَنِي، فَلَمَّا خَرَجْتُ مِنْ عِنْدِهِ سَأَلَ عَلِيٌّ: مَا فَعَلَ الْغُطَيْفِيُّ؟ فَأَخْبِرَ أَنِّي قَدْ سِرْتُ. قَالَ: فَأَرْسَلْ فِي أَكْبَرِي، فَرَدَّنِي فَأَتَيْتُهُ، وَهُوَ فِي تَقْرِ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: «ادْعُ الْقَوْمَ، فَمَنْ أَسْلَمَ مِنْهُمْ، فَأَقْبَلْ مِنْهُ، وَمَنْ لَمْ يُسْلِمْ فَلَا تَعْبُدْ حَتَّى أَخْبِثَ إِلَيْكَ»، قَالَ: وَأَنْزِلَ فِي سَبَاءٍ مَا أَنْزَلَ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا سَبَاءٌ أَرْضٌ أَوْ امْرَأَةٌ؟ قَالَ: تَيْسٌ بِأَرْضٍ وَلَا بِامْرَأَةٍ، وَلَكِنَّهُ رَجُلٌ وَلَدَ عَشْرَةَ مِنَ الْعَرَبِ، فَتَيَّامَنَ مِنْهُمْ سِتَّةٌ، وَتَشَاءَمَ مِنْهُمْ أَرْبَعَةٌ، فَأَمَّا الَّذِينَ تَشَاءَمُوا، فَلَاغُمْ وَجَذَامٌ وَعَسَانٌ وَعَامِلَةٌ، وَأَمَّا الَّذِينَ تَيَّامَنُوا، فَلَالُزْدَةُ، وَالْأَشْعَرِيُّونَ، وَجَمِيزٌ، وَكِنْدَةُ، وَمَذْحِجٌ، وَأَمَّارٌ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا أَمَّارٌ؟ قَالَ: الَّذِينَ مِنْهُمْ خُتْعَمٌ وَبَجِيلَةٌ} (أخرجه الترمذي: ٣٢٢٢، قال: هذا حديث حسن، وأبو يعلى: ٦٨٥٢، وابن أبي شيبه: ٧١٣، قال الألباني: حسن صحيح).

واته: فہر وہی کوہی موسہ کی موہادی (خوا لئی رازی بن)، دہلن: چوومہ لای پیغہمبہری ﷺ، گوتم: نہی پیغہمبہری خوا! ﷺ، خہ لکہ کم نہوانہی کہ روو بہ نیسلام ہاتوون، بہوانہ بجہنگم لہ دژی نہوانہی کہ پشتیان لہ نیسلام کردوہو، مسولمان نہبوون؟ نہویش موئلہتی دام لہ جہنگ کردنیاندو، کردمیہ بہرپرسیان، بہلام کاتیک لہلای وی چوومہ دہری، پرساری کرد بوو، (مَا فَعَلَ الْغُطَيْفِيُّ؟)، چی (نہو نازناوہ، ہی شوئتہ کہی بووہ، یاخود تیرہ کہی بووہ) نایا (عُطَيْفِيُّ)، چی کرد، بؤ کوئی چوو؟ نیدی ہہوالی پیدرابوو کہ رویشتووم، بہ دوایدا ناردم، گپرامیہوہ، منیش چوومہ خزمہتی، چہند کہسی لہ ہاوہلانی لہ دہوری بوون، فہرمووی: نہو خہ لکہ بانگ بکہ، (واتہ: بانگیان بکہ بؤ نیسلام)، ہہر کہ سیک مسولمان بوو، لئی وہربگرہ، بہلام نہوہی مسولمان نہبوو، پہلہ مہ کہ، تاکو دواپی فہرمانت بؤ دہنیرم.

(فہر وہ) دہلن: لہ بارہی سہبہنیشہوہ نہوہ دابہزی کہ دابہزی، پیاوئیک گوئی: نہی پیغہمبہری خوا! ﷺ سہبہہ چی بووہ؟ نایا سہر زہمیتیکہ؟ یاخود ناوی نافرہتیکہ؟ پیغہمبہری خوا! ﷺ فہرمووی: نہ ناوی سہر زہمین و ولایتیکہ،

نە ناوی ئافەرەتیکیشە، بەلکو سەبەه ناوی پیاویکە، دە (۱۰) کۆری بوون لە
 عەرەبەکان، هەر کۆریکیان تیرەیهکی لێ پەیدا بوو، شەشیان بە لای راستدا
 چوون و، چواریشیان بە لای چەپ دا، (واتە: ئەو شوێنە ی لێی بوون، شەشیان
 بە لای راستی ئەو شوێنەدا پوڤشتوون، چواریشیان بە لای چەپدا)، ئەوانە ی بە
 لای چەپدا پوڤشتوون، ئەم چوار ھۆزەن: (لَحْمٌ وَجَذَامٌ وَعَسَّانٌ وَعَامِلَةٌ)، ئەوانەش
 کە بە لای راستدا پوڤشتوون، ئەم شەش ھۆزەن: (الْأَزْدُ وَالْأَشْعَرِيُّونَ وَحِمَيْرٌ وَكِنْدَةُ
 وَمَذَجِجٌ وَأَثْمَارُ)، پیاویک لەوێ بوو گۆتی: ئە ی پێغەمبەری خوا! ﷺ (أَثْمَارُ) چیه؟
 فەرمووی: (أَثْمَارُ) ئەو ھۆزەیه، کە (عَثَمٌ وَبَجِيلَةٌ)، لەوانەو وەپاش کەوتوون.

دهوت ههلوهسته له بهرانبه بهسه رهاتی گهلی سه بهندا

١- گهلی سه بهه، یان هۆزی سه بهه:

ده گونجی وهك گه لێك ته ماشا كرابن و له چهند هۆزێك پێك هاتن، ده سكونجی هۆزێك بووبن و، له چهند تیرهیهك پێك هاتن، گرنگ ئه وهیه، ئه وه خه لكه ده (١٠) هۆز بوون، یاخود ده تیره بوون، ههر هۆزێك ده بیته چهند تیرهیهك، یانی: (قبیله) ده بیته وه عه شیرت، عه شیرت و ده بیته (فخذ) له زمانى عه پهبیدا، له كوردیشدا ده لیین: هۆزو تیره و تایه فه، ئه وه ده (١٠) تیرهیه، هۆزی سه به نیا ن پێكهنناوه: (الْأَزْدَ وَالْأَشْعَرِيَّوْنَ وَحِمَيْرَ وَكِنْدَةَ وَمَذْحِجَ وَأَمَّارَ وَلُحْمَ وَجُدَامَ وَغَسَّانَ وَغَامِلَةَ)، شه شی به كه میان، واته: (الْأَزْدَ وَالْأَشْعَرِيَّوْنَ وَحِمَيْرَ وَكِنْدَةَ وَمَذْحِجَ وَأَمَّارَ)، ههر به ولاتی به مهندا بلاق بوونه وهو، چواره كه ی دیکه یان، واته: (لُحْمَ وَجُدَامَ وَغَسَّانَ وَغَامِلَةَ)، كه (غزاعة) ن، پرویان كردۆته ئه مللا و ئه ملا، هۆزی (أزد) چۆته عه ممان، عه ممانی پایته ختی ولاتی ئوردنی تېستا، (غزاعة) چۆته تیهامه، كه ناوچه به كه له نیزیك مه ككه، ئه وس و خه زه رج كه له (لُحْم) ن، چوونه به ئریب، كه دوا یی بۆته مه دینه ی پێغه مبه ر ﷺ، هۆزی یان تیره ی (غسان) چۆته بو صرا، كه پێشیگوتراوه: (غه دیر) كه له لای شامه، ههروه ها به شێك له ئه وس و خه زه رج كه له (لُحْم) ن، چوونه عێراق.

٢- هۆكاری پرژانیان:

هۆكاری لێك بلاق بوونی گهلی سه بهه، یان هۆزی سه بهه، ئه وه ی كه میژوو بۆمان باس ده كات، هۆكاری سه ره کیی بریتی بووه له: پوو خانی به نداوی

مەئرب، یان مەئرب، کە گواپە وەك مێژوونووسان گوتووایە، هەشتەد (٨٠٠) باسك (ذراع) درێژ بوو، دە تاكو نۆژدە (١٠-١٩) باسكیش بەرز بوو، پانییەكەشی سەدو پەنجا (١٥٠) باسك بوو، وەك (الحسن الهمداني)، لە كێشێكی خۆی دا بە ناوی: (الإكليل)، گوتوویتی، ئەو لە سەرەتای سەدە ی چوارەمی كۆچیدا، شوێنەواری ئەو بەنداوه پروخواوی بینیوه.

(٣)- هۆکاری رووخانی بەنداوهكە:

لە تەفسیری (الطبري) و تەفسیرەکانی دیکەشدا، کۆمەڵێك بەسەرەتای باس دەکەن، کە گواپە مشكێك پشیلە بە دواي کەوتوو، چۆنە بن دیواری بەنداوهکەو کۆلیویتی و پروخواه! کۆمەڵی حیاکایەت هەن، بەلام لە راستیدا هیچیان جێی دڵنایی نییە، وای پێ دەچێت کەمتەرخەمی خۆیان بەرانبەر بەو بەنداوه، هۆکار بووبێ، ئەویش بە هۆی سەرقال بوونیان بە شەپۆ شۆل و مشت و مێی ئیوخۆیانەوه، زۆر نەیانپەرژا بێتە سەر چاککردن و ناگا لیوونی بەنداوهکە، کە کتیبەکانی مێژوو دەڵێن: سالانه، یان هەر بەیناو بەین، تەعمیریان کردۆتەوه و دەستیان پێداهێناوتەوه، ئەگەر لە شونتیکەوه باریک بووبێ، تەنک بوو بێ و ناو دریبێتی، چاکیان کردۆتەوه، بەلام دیارە ماوه یەك لێی بێ خەم بوون، لە ئەنجامی ئەوەدا بەنداوهکە، لافاوێکی گەورە بەمەل دا هاتوه، کە خوا ﷻ دەفرموی: ﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِم سَيْلَ الْمَرِّ﴾ سبأ، لافاوێکی بێرەزاو سەختمان نارد، ئیدی بەنداوهکە ی پامالێوه و پروخاندوویتی، لە ئەنجامی ئەوەشدا، ئەوان بەهۆی ئەو بەنداوهوه دەریاچە بەکیان، دروستکردوه و لەو دەریاچەیهدا، ئەو ناوێ کۆیان کردۆتەوه، چەند جۆگە و پروباریان لێ هەلبەستوون، باخ و دیبەر و کشتوکالی خۆیان پێ ناو داوه، ئنجا کە دەریاچەکە نەماوه، جۆگەلەو پروبارەکانیش کۆتاییان پێهاتوه و سەرەنجام کشتوکال و ڕەزو باخەکانی ئەوانیش وشك بوون، و سەرەنجام ئەوانیش بڵاوهیان لێکردوه و پڕژاون.

۱۹- بۇچى خوا ﷻ فەرەموۋىھتى: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾

يەكەم: كە دەفەرمۇي: ﴿لَآيَاتٍ﴾؟ لەۋەدا نىشانەى زۆر ھەن، لەبەر ئەۋەى بېگومان لەو بەسەرھاتەدا زۆر نىشانە ھەبوون:

ا- ھۆزى يان گەلى سەبە، لەو شوئە، خوا ﷻ ئاۋىكى باشى بۇ پەخساندوون، ئنجا ئەوان بەنداۋيان لە بەردەم ئاۋەكەدا دروست كىردوۋە ئاۋەكەيان كۆكردۆتەۋە، دەرياچەيەكى لى دروستبوۋە، ئەۋە بۇ خۇي نىشانەيەك بوۋە.

ب- دۋاىي فېكرىيان بەۋە شكاۋە، خوا ئىلھامى بۇ كىردوون، يان بەۋ عەقلەى كە خوا ﷻ پىتىداون، بىريان كىردۆتەۋە تەگىبىريان كىردو، چۆن بەھرى باشىر لەۋ ئاۋە ۋەربىگن؟ پەزى باخىيان پى بنىات ناۋە، پەزى باخەكانىشيان زۆر بەردارو پى بەرھەم بوون، ﴿كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾، ئنجا ديارە سەر زەمىنەكەشيان بە پىت و پىز بوۋە، ﴿بِلَدِّ طَيْبَةٍ﴾.

ج- خوا ﷻ ھىمنىي و ئاسايىتىكى زۆرى بۇ پەخساندوون، كە بتوانن بازىرگانيش بىكەن، ھەر بەۋەندە پانەۋەستاۋن كىشتوكال بىكەن و، پەزى باخىيان ھەبى و، دانەۋىلەيان ھەبى و، ئاۋدىرىي بىكەن، بەلكو بازىرگانيشيان كىردو، ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْفَرَىٰ أَلْفَىٰ بَرْكًا فِيهَا فَرَىٰ ظَهْرَةٌ وَقَدْ رَأَىٰ فِيهَا السَّيْرُ سِرْوًا فِيهَا لَيْالَىٰ وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾.

د- ھەرۋەھا لە ئىۋخۇدا توكمەۋ بە ھىزى پىز بوون و تەبا بوون، ئەۋانە ھەموۋيان نىشانەكانى خوا بوون و، نىعمەتى خوا بوون و، بەخشيۋنى بە گەلى سەبە.

دوۋەم: كە دەفەرمۇي: نىشانە ھەن بۇ ھەر زۆر خۇپاگرىكى زۆر شوكرانە بۇزىر، چونكە كەسكى خۇپاگر نەبى، لە بەرانبەر ئاۋەھەتتەكانداۋ، شوكرانە بۇزىرو سوپاسگوزار نەبى، بەرانبەر بە نىعمەتەكانى خوا، لە چاكەۋ نىعمەتەكانى خوا بەھرمەند نابى و، ۋەك نىشانەكانى خوا تەماشاي چاكەكانى خوا ناكات، ۋاتە: مەۋف دىن خۇي پىزانتىتەۋە

بە ھەردوو سیفەتەکانی: خۆپاڤاڤی لە بەرانبەر ئاڤەحەتیەکاندا، شوکرانە بۆتیری لە بەرانبەر نەعمەتەکاندا، ئنجا لە چاکەو نەعمەتەکانی خوا، بە ھەرمەند دەبێ و وەك نیشانەکانی خوا تەماشایان دەکات.

(۵)- نەعمەتەکانی خوا بەبێ سوپاسگوزاریی، بۆ خوا بەردەوام نابن:

بەئێ بەبێ سوپاسگوزاریی خوا لەسەرکردنیان، چاکەکانی خوا بەردەوام نابن، وەك لە سوورەتی (إبراهيم) دا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ (۷)، واتە: یاد بکەو کاتیک پەرورەدگارت ڤایگەیاندا، (واتە: وەك یاسایەکی گەردوونی، لە زبانی مرووف دا)، ئەگەر سوپاسگوزاریی بکەن، بۆتان زیاد دەکەم (لە چاکەکان) و، ئەگەر سەپلەیی بکەن، سزای من سەختە.

دیارە گەلی سەبەئیش کە خۆیان لێ گۆڤاوه، خواش لێی گۆڤیون، وەك لە سوورەتی (الأنفال) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ يَأْتِكُم مِّنْ رَبِّكُمْ نِعْمَةٌ أُنْعِمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغْرِقُوا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۵۲)، واتە: ئەو بە ھۆی ئەووە کە خوا ﷻ واقعیی ڤر نازو نەعمەتی ھیچ کۆمەڵ ناگۆڤێ، تاكو ئەوان خۆیان نەگۆڤن، واتە: خۆیان نەگۆڤن لە چاکیهووە بۆ خراپیی، خوا ﷻ ئەو واقعە کە نازو نەعمەتی پێداون، واقعەکیان بۆ ناگۆڤێ بە خراپیی.

(۶)- ھێمنیی و ئاسایشی ڤ و بان نەعمەتیکی خوا:

خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾ (۱۸)، بە زمانێ حال پیمان گوتن: بڤۆن بەو ڤڤاگانەداو، بەو ئاوەدانیانەدا، شەوان و ڤۆژانتیکی زۆر، بە دنیایی، ییگومان لە ھەر شوئێک ھێمنیی و ئاسایش سەقامگیر بێ، کەسابەتیش دەبێ و، بازەرگانییش دەبێ و، گشتوکاتییش دەبێ و، ئازەلدارییش دەبێ و، پێشەسازیش دەبێ، ھەموو ئەوانە بەرھەمی سەقامگیری ھێمنیی و

ئاسايىش، بەلەم كە ھېمىنىي و ئاسايىش نەبوو، ئەو جىمجۇلانى ھېچان لە تىو
ولتادا نابىن، يان وەك پىتويست نابىن.

۷)- تۆكەمەيى و تەبايى و كۆمەلگا، نىعمەتلىكى كەورەو گىرنگى
خۇايەو، بە پىچەوانەو، پەرتەوازەيى و پىرژو بلاويى و ناكۆكىي،
بەلەيەكىي زۇر خىراپ و بىرەزايە:

ھەر كۆمەلگايەك لە تىو خۇياندا ناكۆك و ناتەبا بوون، ھەموو شىتايان
لى تىكەدەچى، تەبايى و تۆكەمەيى بناغەي ھەموو شىتايان باشە، بۇيە خۇا ﷻ
وەك سىزادانى كەلى (سبا) دەفەرمۇي: ﴿وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَرْجَى﴾، واتە: بە ھەموو
شىئەك لىكمان پىچىراندن، لە ئەنجامى ئەوودا كە ئەوان بەرانبەر چاكەكانى
خۇادا سېلەو ناسوپاس بوون.

كەواتە: تەبايى نىعمەتلىك دەپتە بناغەي نىعمەتەكان، بەلەم بناغەي تەبايىش
بىرىتە لە: دادگەرىي و بناغەي دادگەرىش بىرىتە لە: ئيمان، بەھۇي ئيمانەو
دادگەرىي دەپى، مۇقەكان ئەگەر ھەموويان بەندەي خۇا ﷻ بن، ھەموويان
پىكەو برا دەبن و پىكەووش تەبا دەبن، ديارە بەندەي خۇا بوون و تەبا بوون،
رەگ و رېشەي دادگەرىي، رەگ و رېشەي دادگەرىش ئەوئەيە قۇرخكارىي نەپى
و، گەندەلىي نەپى و، خۇ سەپاندن نەپى و، يەكدى بە كەمگرتن نەپى و، ئەو
دادگەرىيە بناغەي تەبايە، تەبايىش بناغەي ئاودەئايە لە ولت دا^(۱).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) ئەو ھەوت ھەئودەستەيە، لە تەفسىرى: (التحرير والتنوير، ج ۲۲، ص (۱۷۰ - ۱۸۱) ي (محمد
الطاهر بن عاشور)، وەرەمگرتوون، بە دەستكارىي خۇمەو.

❖ دەرسی چوارەم ❖

بئناسهه له ده رسه

نهم ده رسه مان له يازده (۱۱) ثابته پټك دق، ثابته كانى: (۲۰ - ۳۰)،
ته وه رى سه ره كى نه و ثابته، باسى په كټاى خوا ﷻ له به دپه پنه رايه تى و
په روه ردگار تى و خاوه ندر تى و په رستراو تى دا و، پووچه لى شيركه، وپراى
خسته پروى باشرين شىوازي وتوويزو شه پره فسه، له گهل بپيروايان دا.

له سى ثابته كوتايي شدا سه رو ناماژه كراوه، به هر كام له پټغه مبه رايه تى
كشگيرى موحه ممد ﷻ، بو هه موو مروفايه تى و، پوزى دواى كه كه م و زور،
پاش و پټش ناكړى و، له كاتى ديارى كراوى خويدا دق،

﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ لَيْلِئْسَ ظَنُّهُمْ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۲۰﴾ وَمَا كَانَ
لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَافِظٌ ﴿۲۱﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَزَقْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُوكَ شَيْئًا دَرَرُ
فِ السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا هُمْ فِيهَا مِن شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا
نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ
قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۲۳﴾ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ
وَلِئَآءَ أَوْيَاكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲۴﴾ قُلْ لَا تُسْلَوْنَ عَنَّا أَرْجَمْنَا
وَلَا شُفْلُ عَنَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۵﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ ﴿۲۶﴾ قُلِ ارْجُوا إِلَيْنَا الْحَقَّ مِمَّنْ شَرَكَا كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿۲۷﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ يَوْمَاضٌ يَوْمَ لَا تَنْتَفِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِرُونَ ﴿٣٠﴾ ۝

مانای دهقاو دهقی نایه تکان

{به دنیایی نیلیسیش گومانه که ی له باره یانه وه (له باره ی مرقفه کانه وه) راست دهرچواند، (چونکه) جگه له کومه لیک، له برواداران، هه موویان شوینی که وتن ﴿٢٨﴾ هیچ دهسته لاتیسی به سهریاندانه بوو، (بواریشمان نه دا زه فەر به وانه یان به ری که هه زیان له گومراییه) مه گهر بو نه وه ی نه وه که سه بزاین، که بروای به رۆزی دواپی هه به (و جیا بته وه) له وه که سه ی له باره ی وه، له دوو دلی دایه وه، په روه ردگار شت به سهر هه موو شتی که وه پارت زهر (و چاودیر) ه. ﴿٢٩﴾ بلئی: (نه ی بیروایه کان!) له وانه بیارتنه وه که پیتان وایه جگه له خوا (په رستراو) ن، تۆسقا لیک له ناسمانه کان و زه وییان به ده ست نیه و، تیشیاندا هاو به ش نین و، نه وه (خوا) یش هیچ هاو کارکی له تیویاندا نیه ﴿٣٠﴾ هه روه ها تکا کردنی (هیچ تکا کاریک) یش له لای وی سوود ناگه یه نی، مه گهر بو که سیک (خوا) مؤله تی دابی (تکای بو بکری)، ئنجا کاتیکیش ترس و بیم له دلایان (له دلی فریشته کان) دا لایرا، گوتیان: په روه ردگارتان چی فهرموو؟ گوتیان: هه ق (ی فهرموو) و نه ویش به رزی گه وره یه ﴿٣١﴾ بلئی: کن له ناسمانه کان و زه وییه وه بزوتان ده دات؟ بلئی: خوا، تیمه یان تیمه ش له سهر پینمای، یان له گومراییه کی پووندا ین ﴿٣٢﴾ بلئی: تیمه له باره ی تاوان کردنی تیمه وه، لیتان نا پرسری و، تیمه ش له باره ی نه وه وه که تیمه ده یکن (لیمان نا پرسری) ﴿٣٣﴾ بلئی: ته نیا په روه ردگارمان (له رۆزی دواپی دا) به هه ق دادوه ریمان له نیواندا ده کات و، ته نیا نه وه دادوه ری زانایه ﴿٣٤﴾ بلئی: نه وه (په رستراو) انه شم پیشان بدن، که وه هاو به شان پیتانه وه په یوه سترک دوون، (به خواوه)، نه خیر، (خوا هیچ هاو به شی نین)، به لکو نه وه خوی زالی کارزانه ﴿٣٥﴾

تۆشمان نەئاردود (ئەي موحەممەد!) مەگەر بە موزدەدەر و ترسینەر بۇ تیکرای خەلکی، بەلام زۆربەي خەلکی (ئەو راستیە) نازانن ﴿٢٨﴾ (بېپروایەکان) دەشلین: ئەگەر ئیوہ لە پاستانن، ئەو بەلئینە (کە قیامت دئی) کەبە؟ ﴿٢٩﴾ بلئ: بەلئینی پوژئکتان هەبە (و بۇ دانراوہ) کە نە ساتیک لئی دوا دەکەون، نە(لئی) پش دەکەون (رئک لە کاتی دیارییکراوی خۆیدا دئی) ﴿٣٠﴾.

ئشیکردنەوہی هەندی لە وشەکان

(صَدَقَ): ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَیْهِمْ إِبْلِيسُ طَنَّهُ﴾، واتە: بە دنیایی ئییلیسیش گومانی خۆی لە باردی مروفەکانەوہ راست دەرچواند، دەگوتری: (صَدَقْتُ فَلَانًا، أی: نَسَبْتُهُ إِلَى الصُّدْقِ)، واتە: پالم دایە لای راستی.

(زَعَمَ): (الرُّعْمُ: حِجَابُهُ قَوْلٌ یَّکُونُ مَظْنَةً لِلْكَذِبِ)، (زَعَمَ): بریتبە لە: کێرانیوہی قسەبەک کە گومانی درۆی لئ بکری، (زَعَمَ فَلَانٌ)، واتە: زیاتر قسەبەکە لە لای درۆ و ناراستیدا دەکیشری.

(ظَهَرَ): (مُعِینٌ)، واتە: هاوکارو یارمەتییدەر.

(فُرِعَ): (الْفُرْعُ: انْفِصَافٌ وَنِصَارٌ یَغْیَرُ الْإِنْسَانَ مِنَ الشَّيْءِ الْخَفِيفِ)، (فُرِعَ): بریتبە لە پێکھاتن و دوور کەوتنەوہبەک، یاخود حالەتیککی ناخۆش کە بەسەر مروفدا دئی، لە ئەنجامی دیتی شتیککی مەترسییکراودا، کەواتە: (فُرِعَ)، بریتبە لە پاچەلەکین و داچەلەکین و ترس پئی نیشن، ﴿فُرِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾، واتە: ترس پئی نیشن و داچەلەکینیان لئ لابردرا.

(الْفَتْحُ): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِغْلَاقِ وَالْإِشْكَالِ، فَتَحَ الْقَضِيَّةَ الْفِتْنَاءَ، فَصَلَ الْأَمْرَ فِيهَا)، (فَتْحَ): بریتبە لە لابردنی شتیک کە داخرابی و، ئیشکالیک هەبئی لایچی، کەواتە: (فَتْحَ) واتە: لابەری ئیشکال و گری و گۆل، دەگوتری: (فَتْحَ الْقَضِيَّةَ الْفِتْنَاءَ)،

واتە: دادوهریی له کێشه که دا کرد، به دادوهریه کی چاک، هه ق و ناهه قی تیدا لیک هه لآوارد.

(كَافَّةً): به دوو واتایان لیکیان داوه تهوه، وشه ی: (كَافَّةً) یان به کومه ل لیکدراوه تهوه، واته: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ﴾، واته: بۆ تیکرای خه لک نه بن، نه مانناردووی ههروه ها: (كَافَّةً) ای: کافه لهُم عَنِ الْمَعَاصِي، وَالْهَاءُ فِيهِ لِلْمُبَالَغَةِ مِثْلَ: رَاوِيَةٍ وَعَلَامَةٌ وَنَسَابَةٌ، وَقِيلَ كَافَّةً: الْجَمَاعَةُ. ﴿كَافَّةً لِّلنَّاسِ﴾، کافه لهُم عَنِ الْمَعَاصِي، واته: بۆ شه وه ی تۆ له گونا ه بیا نگیریه وه و لایان بده ی، وشه ی (هه) له کۆتاییه که یدا: (كَافَّةً) بۆ زیده رۆیه، وه ک: (رَاوِيَةٍ)، پیاویش بن، پتی ده گوتری: (راویه)، واته: که زۆر به سه رهاتان، قسه ده گیرته وه، (عَلَامَةٌ)، واته: زۆر زانا، (نَسَابَةٌ)، واته: زۆر ره چه له کناس، نه وانه با پیاویش بن، به و شیوه به نه و (ة) یه، له کۆتاییان زیاد ده کری، بۆ زیده رۆی له واته که یاندا.

(مِعَادُ): (الْمَوْعِدُ وَالْمِيعَادُ: يَكُونَانِ مَضْرَأً وَاشْمَاءً)، وشه ی (مَوْعِدٌ وَمِيعَادُ)، هه م به چاوگ دین، (وَعَدٌ، يَعْدُ، مَوْعِدًا، وَمِيعَادًا)، ههروه ها وه ک ناویش به کار دین.

(سَاعَةٌ): (السَّاعَةُ: جُزْءٌ مِّنْ أَجْزَاءِ الزَّمَانِ وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْقِيَامَةِ)، (سَاعَةٌ): به شیکه له به شه کانی کات، به لām به کار ده هینزی بۆ مانای قیامه ت، به لکو جاری وایه بۆ کۆتایی ژبانی مرو ف له سه ر زه وی و، جاری واش هه یه: (سَاعَةٌ) بۆ هه ردو وکیان، واته: هه م بۆ ئاخیر زه مان، هه م بۆ زیندو و کرانه وه، بۆ کۆی رۆژی دوایی به کار دی.

مانای گشتیی نایەتەکان

دوای ئەوەی بەسەرھاتی ھەریەک لە داوود و سولەیمان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) باسکرا، وەک دوو پێغەمبەری ھۆکمران، کە خوا نێعمەتی زۆری پێ دابوون و، ئەوانیش شوکرانە بژێر بوون، لەسەر نێعمەتەکانی خوا، پاشان باسی گەلی سەبەئیش کرا، کە گەلێک بوون، خوا نێعمەتێکی زۆری پێ دابوون، بەلام سێلەو ناسویاس بوون، بەرانبەر بە چاکەو نێعمەتەکانی خوا، خواش واقعەکەیانێ گۆری لە نازو نێعمەتەو بەبۆ ئەو گرفتاریی و، لە تۆکمەیی و تەبابیەو، بۆ پرژو بڵاوی و پەرتەوازیی، دوای ئەو خوا ﷻ دەفرموو: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ إِلَٰهٌ ظَنُّهُ﴾، بە دلتیایی نیلیسیش گومانێ خۆی لە بارەیانەو پاست دەرجواند، (صَدَقَ)، راستیکرد، بەلام: ﴿صَدَقَ﴾، یانی: بە راستیی دانا، واتە: نیلیسیش گومانەکە خۆی بە پاست دانا، وەر راستیکرا، گومانەکە ی چی بوو؟ ئەو ھوو کە گوئی: ﴿لَا تُغْوِيَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۸۴) ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ (۸۵)، واتە: ھەموویان بێمرادو سەرگەردان دەکەم، جگە لە بەندە ساغەکان، ھەروەھا نیلیس گوئی: ﴿وَلَا تَعِدُّوا أَكْثَرَهُمْ شُكْرًا﴾ (۱۷) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، زۆربەیان سوپاسگوزار نابینی، گومانەکە خۆی پاست دەرجواند، ﴿فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ھەموویان شوێنی کەوتن، جگە لە کۆمەلێک، واتە: کەمینەیک لە برواداران.

ئەوێ جێی سەرنجە لێردا، خوا ﷻ قسە ی نیلیسی پشتراست کردۆتەو، خوا ﷻ ھەقی پەھای لەلایە، نیلیسیش قسەیک پاستی کرد بێ، خوا ﷻ پشگیری کردو، فرموویەتی: لەویدا راستیکردو، ئەوێ دادگەری مۆتەق، کە تەنیا لەلای خوا ﷻ.

پەنگە لێردا پرسیارێک بورووژێرتی: باشە نیلیس چۆنی زانی کە دەتوانی زۆربە ی مۆفەکان بێمراد بکات و، گومراو سەرگەردانیان بکات، جگە لە بەندە ساغبوووەکانی خوا، یان بەندە خۆ ساغکەرەوکانی خوا، چۆنی ئەو زانی؟

تایا دهسته لاتی به سه ریانه وه هه بووه؟ ناوا به له خو رادیتوویی و به دلتیایی هه ره شهی کردو گوئی: هه موویان گومرا ده کهم؟ خوای به رزو پاک له وه لأمی نهو پرسیارده ده فهرموئی:

﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾، نیبلیس هیچ دهسه لاتی به سه ریاندا نه بوو، له ژیر پکیتی نه ودا نه بوون، ﴿إِلَّا أَنْ يَنْعَلَمَ مَنْ يَأْتِيهِمْ بِالْآخِرَةِ﴾، هه یه نهو ودا نه بوو، که به تو بزی گومریان بکات، به لأم تیمه توانامان پندا بوو، که هه رکام له مروغان خوئی ناره زوومه ندی گومریایی پی، نیبلیسیش زه فهری پی به ری، نهو توانایه شمان که پندا بوو، بهس بو نهو بوو، که هه رکاس بریای به پوژی دوی هه یه، به مه نزلگای کوتایی هه یه، بیزانین و جیابیته وه له وکه سه ی له باره وه له دوو دلی و گومان دابه، ﴿وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ﴾، په روه دگاریشت به سه ره هه موو شتی که وه پاریزه ره، که واته: له راستیدا نیبلیس، بویه توانی زه فهریان پی به ری، چونکه خوا تهل مروغه کانی خستوته تاقیکردنه وه وه، به لأم که توانی زه فهریان پی به ری، نهو نه بوو به ناچارایی ملیان پی بادا، به لکو ویستی نازادی خویشیان له تارادا هه بوو، تنجا حیکمه تی نهو توانا پندرانهش به نیبلیس نهو بووه که خوا بروداران پی له بیروایان، جیا بکاته وه.

تنجا خوا به ینغه مبه ر ﴿ذَهَبَ رَمُوءُ﴾: ﴿قُلْ أَدْعُوا إِلَٰهَ رَبِّكُمْ مَنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بلتی: تیهو له نهوانه بپارتنه وه، که پیتان وایه له جیایی خوا په رستراوو هاو به شی خوان (لییان بپارتنه وه، بزانن ده توانن به ده نگتانه وه بپن؟) ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْ قَالِ ذَرْ فِي السَّمَاءِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾، (نهو په رستراوانه) تو زقالتیک له ناسمان و له زهوی، شتیان به دهست نیه و خاوه نی هیچ شتی نین، تنجا نه گهر مروغن، جند و شهیتانن، نه گهر فریشته کانن، نه گهر دارو به ریدن، نه گهر نه ستیره و خوړو مانگن، نه گهر هه واو ناره زوون، نه گهر حیزب و پژمین، هه رچی هه ن نهو په رستراوانه هیچیان به دهست نیه، تو زقالتیک، (مثقال) یانی: قورسایی و گرانیایی، له نه سلدا، (مثقال)، بریتیه له: (آلَة یُوزَنُ بِهَا)، نامرازی که

شتى پى كىش دەكرى، دوايى خوازواه تەوہ بۆ خودى گرانايى، (مئقال ذرة)، يانى: ھىندەى گرانايى گەردىك و، گەردىش پىشتر باسماں كىرد، كە بە كوردىي دەبىتە تۇزقالتىك، تۇزقالتىكان لە ئاسماں و لە زەویدا بە دەست نىە، ئنجا ئەو پەرستراوانەى تىوہ، نەك خاوەنى ھىچ نىن، بەلكو ﴿وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرْكٍ﴾، تىشياندا بەشدار نىن، واتە: لە ئاسمانەكان و زەویدا بەشدار نىن، نەك خاوەنى سەر بەخۇ نىن، بەلكو پشك و بەشيشيان نىە، ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ ظَهْرِ﴾، خوا ﷻ لە نىو ئەواندا، ھىچ ھاوكارو پشتيوانىكى نىە، واتە: ئەوانە لەو ئاستەدا نىن، كە ئەنانەت خوا ﷻ كارىكيشيان پى بكات، ئەركىكيشيان پى بسپىرى، وەك چۆن ئەركى بە فرىشتەكان سپاردوہ، بەلام ئەو پەرستراوانەى تىوہ، شايسەى نەوہ نەبوون، كە خوا ﷻ ئەركىكان پى بسپىرى.

پاشان دەفەرموى: ﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أِذِنَ لَهُ﴾، نەك ھەر نەوہ، بەلكو تواناي تىكارىدنىشان نىە، چونكە دەفەرموى: تىكارىدن لە لای خوا سوودى نىە، مەگەر بۆ كەسىك خوا مۆلەتى دابى، واتە: مۆلەتى دابى تىكاي بۆ بكرى، ئنجا ئەو تىكارىدنە سوودى ھەيە.

﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾، ئنجا بە بۆنەى تىكارىدنەوہ، باسى حالەتى فرىشتەكان دەكات، كە تىكا دەكەن، ياخود: كاتىك كە خوا ﷻ فەرمانىك دەدا، ھەتا كاتىك ترسيان لە دل دەپەوتىتەوہ، ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾، گوتيان: پەرورەدگار تان چى فەرموو؟ ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾، ھەندىكى دىكەيان كە لە خوا نىزىكترن وەلام دەدەنەوہ گوتيان: پەرورەدگارمان ھەقى فەرموو. ﴿وَهُوَ أَعْلَىٰ الْكُرْسِيِّ﴾، ئەویش (خوا) بەرزى گەورەيە، بەرزىيەك كە بۆ خوا شايسەيەو، گەورەيەك كە بۆ خوا شايسەيە، ئەمە دوايى لە مەسەلە گىرنگەكاندا، زياتر تىشكى دەخەينە سەر.

خوا ﷻ لىرەدا باسى نەوہ دەكات، كاتىك فەرمانىك دەكات، فرىشتەكان ھەموويان دادەچەلەكن و ترسيان پى دەنىش، دوايى كە ترس لە دلىان لادەچى،

ھىمىن دەبنەۋە، دەلئىن: پەرۋەردگار تان چى فەرموۋ؟ ئەوانەى زۆر لە خوا نىزىكن، ياخود جىيرىل كە لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو، بەلەم خوا ﷻ بە پاناۋى كۆ ھىناۋىيەتى، لەبەر ئەۋەى جىيرىل سەرۆكى فرىشتەكانە، ياخود ئەۋىش كۆمەلەك فرىشتەى لەگەلەدان بۆ گەياندنى پەيغ و پەيامى خوا ﷻ بە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەوان دەلئىن: پەرۋەردگارمان ھەقى فەرمو، راستىي فەرمو، ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾، ھەر ئەۋىش بەرزى گەورەيە.

ئىنجا خوا ﷻ لە چوار ئايەتەكانى: (۲۴ - ۲۷)دا، نەرمترىن و، لىزانانەترىن شىۋازى گىتوگۆۋ وتوۋىزى بىرۋاداران لەگەل نەيارانىيان، لەگەل ئەھلى كوفردا دەخاتە ۋو، دەفەرمو: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بلى: كى لە ئاسمانەكان و زەۋىيەۋە بىزوتان دەدات، چ بىزۋى ماددىي، چ بىزۋى مەعنەۋىي؟ ﴿قُلْ اللَّهُ﴾، ھەر بۆ خۆت، ۋەلەم بدەۋە بلى: خوا لە ئاسمانەكان و زەۋىيەۋە بىزۋى دەپەخسىتى، بۆ مەۋقەكان و بۆ جندىش ﴿وَلِنَا أَوْ لِيَاكُمْ لَعَلَّ هٰذِي أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، (پىيان بىفەرمو: بىان ئىمە، بىان ئىۋە، لەسەر پىنمايىن، ياخود لە گومرايەكى ۋوون و ئاشكرادىن، واتە: بەدلىيىي يەككىمان لەسەر پىنمايىن و، يەككىشمان لە گومرايى دايىن، بەلەم ۋەرن با لىي بىكۆلىنەۋە، بزانىن كى پىي راستى گرتەۋە، كىش لە گومرايى دايە، ئەۋە شىۋازىكى زۆر نەرمە لە وتوۋىزدا، نەك ھەر بلىي: تۆ لە گومرايى داي و منىش لەسەر ھىدايەتم!! بەلكو بلى: مادام قسەكانان پىچەۋانەى يەكدىيىن، يەككىمان ۋو بە پۆژھەلات دەۋوات و، يەككىمان ۋو بە پۆژئاۋ، يەككىمان ۋو بەسەرەۋ، يەككىمان ۋو بە خوار، ھەمەن ھەر يەككىمان راستىن، ئىنجا ۋەرن با لىي بىكۆلىنەۋە، كاممانە؟!

﴿قُلْ لَا تُشْكِرُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا تُنْكِرُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾، (ئەى موھەممەد ﷺ! بىان ئەى كەسىك كە ۋورئان دەخوتى! بە بەرانبەرەكانت) بلى: ئىۋە لە بارەى ئەۋ تاۋانانەۋە كە ئىمە دەيانكەيىن، لىتان ناپىرسى و، ئىمەش لە بارەى كەردەۋەكانى ئىۋەۋە لىمان ناپىرسىتەۋە، ئىمە تاۋانى خۇمان بۆ خۇمان و، ئىۋەش كەردەۋەى خۇتان بۆ خۇتان، ھى خۇي بە تاۋان (جرىمە) ناۋ بردەۋ،

هی نهوانیش به کردهوه (عمل)، بو نهوهی نهیانوروژنئی، نهگه رنا له راستیدا نهوهی نهوان کردوویانه، که له کوفرو شیرکهوه سهراچاوهی گرتوه، نهگه ر دزیی بووه، نهگه ر زولم بووه، نهگه ر مهیخوریی بووه، نهگه ر زینا بووه، نهگه ر ږیگریی بووه، هی نهوان تاوان بووه، به لأم نیمان سهراچاوهیهکی هینده پاک و چاکه، ناوی زولال و شیرینی کردهوه چاکهکان نهبن، لئی هه لئاقولئی، وهک: نوئزو خواپهرستی و، ږوژوو و، چاکه و مال بهخشین و، دادگهری و نینساف و، پهوستی جوان و، په یوهندیی خزمابه تی و، ږیزو حورمهت، ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾، بلئی: پهروه ر دگارمان کومان ده کاتهوه (له قیامه تدا)، ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا﴾، دواپی دادوهرییمان له نیواندا ده کات (به هق و راستیی) ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾، نهو زور لیک جیاکه رهوهیهکی زانیه، زور دادوهریکی زانیه.

له کوتایی دا دهفه رموی: ﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ﴾، بلئی: یتشانم بدهن نهوانه ی وهک هاوبهش، به خواتانهوه په یوه سترکدوون، ﴿كَلَّا﴾، نهخیر، ﴿خَوَاتِمًا﴾ هیچ هاوبهشی نین، ﴿بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، به لکو نهو خوی زالی کارزانه، نجا به پیغمبر ﷺ دهفه رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، توشمان نه ناروده، مهگه ر بو تیکرپی خه لکی موژده دهر ترسینه ر بی، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لأم زوربه ی خه لکی نازان، واته: نهو راستیه نازان که تو وهک موژده دهر د لخواشکه رو، وهک ترسینه رو وریاکه رده، بو هه موویان په وانه کراوی، ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ده شلین: نهو به لینه کهیه، نهگه ر نیوه له راستان؟! به لینی هاتنی ناخیر زه مان، یاخود به لینی هاتنی قیامت و زیندوو بوونه وهو لیپرسینه وه، ﴿قُلْ لَكُمْ مِيعَادٌ يَّوْمٍ لَا تَسْتَفْهِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْقَاطُونَ﴾، بلئی: به لینی ږوژنکتان بو هه یه، که نه سه عاتیک (ماوهیه کی کهم) لئی دوا ده که ون و، نه لیتی پتش ده که ون و، ږیک له کاتی خویدا دی، نه پتشر و نه دواتر.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

پشتراستگردنه وهی خوا بۆ گومانی خرابی ئیبلیس، له باره ی مرۆفه کانه وه، که هه موویان گومرا ده کات، جگه له که مێک و، پروونکردنه وهی ئه و راستیه ش که ئیبلیس دهسته لاتی به سه ریاندا نه بوو، که به زۆر گومرایان بکات، به لām خوا توانای پێدا بوو، نه وانه ی که ئاره زوومه ندی گومرایین، ئیبلیس بتوانی گومرایان بکات، به مه به ستی لێک هه لآواردنیان، واته: خوا تۆ توانای گومراکردنی ئه و مرۆفانه ی که خۆیان عه ودالی گومرایین به ئیبلیزی دا بوو، به مه به ستی ئه وه که نه وانه ی بپرایان به پۆزی دوا یی هه یه، جیا بینه وه، له وانه ی لێی دوو دلن:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ يُوَفِّيهِ الْآخِرَ يَمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿١١﴾﴾

شیکردنه وهی ئه م دوو ئایه ته، له پێنج برگه دا:

(١) - ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾، به دلنایای ئیبلیس گومانی خۆی له باره یانه وه راست ده رچواند، (صَدَقَ: أَی حَقَّقَ)، واته: ئیبلیس گومانیک ی پێدر بوون و، گومانه که ی راست ده رچوو له باره یانه وه، که بریتی بوو: له وهی هه موویان گومرا ده کات، جگه له که مێک، گومانه که شی راست ده رچوو.

وشه ی: ﴿صَدَقَ﴾، خۆتندراویشه ته وه: (صَدَقَ)، واته: به دلنایای ئیبلیس له گومانیدا له باره یانه وه راستیکرد، هه روه ها خۆتندراویشه ته وه: (وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ)، واته: گومانی ئیبلیس، ئیبلیزی به راست دانا، واته: گومانه که ی، ئه و ی وه راست گێرا.

نجا نه گهر بخوتند رتته وه: (وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ)، به دارنینی ژردارکر، یانی: (أَيُّ صَدَقَ فِي ظَنِّهِ)، یانی: (يَنْزِعُ الْخَافِضُ: أَصَابَ فِي ظَنِّهِ)، نبیلیس له گومانه که یدا، پیکای له باره یانه وه، که واته: نه م رسته یه، به م سنی شیوه یه خوتراوه ته وه:

۱- ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾، واته: نبیلیس گومانی خوی له باره یانه وه، راست ده رجواند.

۲- ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾، واته: نبیلیس راستیکرد، له گومانه که یدا، له باره یانه وه.

۳- ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾، واته: گومانه که ی نبیلیس، نبیلیسی به راست دانا، واته: نبیلیسی به راست گتیا.

که هه رسیکیان واتایه که یان نه وه یه: نهو گومانه ی نبیلیس پتی بردبوون، راست ده رجوو.

نایا گومانه که بریتیه له چی؟ له چه ند شوئینکی قورنندا، نه وه هاتوه:

۱- له سوورتهی (الإسراء) دا که نبیلیس گوتی: ﴿لَأَحْشَنَنَّ دُرِّيْتَهُ إِلَّا فِيلًا﴾ (۱۶)، به دنیایی وه چه که ی هه موو ریشه کیش و بنبر ده که م جگه له که میکیان.

۲- له سوورتهی (ص) دا نبیلیس گوتی: ﴿لَأُعْرِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۸۲)، إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ (۸۳)، واته: بیگومان هه موویان سه رگه ردان ده که م، جگه له به نده ساغه کانت، ﴿الْمُخْلِصِينَ﴾، واته: ساغبووه وه کان، یان (المُخْلِصِينَ)، واته: خوساغه ره وه کان، هه ردووک خوئندنه وه که ی هاتوون.

۳- له سوورتهی (الأعراف) دا که نبیلیس گوتی: ﴿وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ (۱۷)، ژوربه یانت سوباسگوزار چنگ ناکه وی، هه روه ها له چه ند شوئینکی دیکه شدا، نبیلیس نهو قسانه ی کردوون، خواش ده فهرموئ: نهو گومانه ی به مروقه کانی بردبوو، نبیلیس له گومانه که یدا راستیکردو، گومانه که ی له باره یانه وه راست ده رجواند.

(۲) ﴿فَاتَّبِعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ھەموویان شوئنی کەوتن، جگە لە کۆمەڵیک لە برۋاداران، کە دەفەرموێ: ﴿فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ھەر دیارە (فَرِيقًا) کەمیکە لە زۆریک، واتە: کەمیک، کەمینەیک لە برۋاداران نەبێت، ئەوانی دیکە ھەموویان شوئنی کەوتن.

(۳) ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ﴾، دەستەلاتیشی بەسەریان دا نەبوو، ئەمە وەڵامی پرسباریکی سەسامکەرە لە ھەندیک عەقڵ و مێشکاندا: ئایا ئیبلیس کە گومانی پێدربوون و کە گومانەکەشی راست دەرچوو، لەبەر ئەوە بوو کە دەیتوانی ناچاریان بکات لەسەر گومراپی؟ وەڵامەکە ی ئەوەیە، دەفەرموێ: دەستەلاتیشی بەسەریاندا نەبوو، (آی: لَمْ يَكُنْ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ تَسْلِيطٍ وَاسْتِلاَةٍ بِالسُّوسَةِ وَالْإِسْغَوَاءِ)، واتە: نەیدەتوانی بەھۆی دەست بەسەرداگرتن و بە ھۆی خوتخوتە بۆ کردن و گومراکردنەو، بیانخاتە ژێر پکێفی خۆی.

(۴) ﴿إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ﴾، دەستەلاتی بە سەریان دا نەبوو، مەگەر بۆ ئەوەی بزانی کێ برۋای بە دواڕۆژە (و جیاپتەو) لەو کەسە ی لە بارەبەو لە دوودلتی دایە. یانی: ئێمە تەنھا توانای ئەوەمان پێدایوو، ئەوانەیان کە بە ویستی خۆیان دەیانەوێ گومراپ، ئیبلیسش بتوانی لەگەڵ خۆی دا پەلکێشیان بکات، ئەوەش بۆ ئەوەی بزانی: کێ برۋای بە پۆژی دواپی ھەیە، جیاپتەو لەوانە ی کە لە بارە ی پۆژی دواپەو لە دوو دلێدان.

مانابەکە ی ئاوابە: (آی: لَمْ يَكُنْ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ تَسْلُطٍ إِلَّا لِنَعْرِضَ صَحِيحٍ، وَلِنَعْلَمَ بَيِّنَةً، وَهِيَ لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ)، واتە: دەستەلاتی بەسەریاندا نەبوو، مەگەر بۆ مەبەستێکی باش و حیکمەتییکی پوون کە بریتی بوو، لەوە ی پاک و پیسیان لیک جیاپکەینەو، ئەوانە ی برۋایان بە پۆژی دواپە، بیانزانی و جیاپان بکەینەو لەوانە ی لەبارەبەو لە دوو دلێدان، ئەگەرنا، ئەگەر خوا ﷻ ویستبای وەك چۆن شەیتان زەفەر بە فریشتەکان نابات، زەفەری بە مروفەکانیش نەدەبەرد، بەلام بۆیە توانای زەفەر بردنی ئیبلیس بە مروفەکان

داوه، نهك ناچار یان بکات، به لکو به ویستی نازادانه ی خویان شوینی بکهون، وهك له سوورده تی (براهیم) دا ده فهرموی: ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تُلْهُومُونِي وَلَوْمُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ (۳۳)، واته: من هیچ دهسته لاتیکم به سه رتاند نه بوو، جگه له وهی بانگم کردن، تیوهش وه لتمان دامه وه، سهر کونه ی من مه کهن و سهر کونه ی خوتان بکهن.

تجنا نه و توانایه ی خوا به نیلیسی داوه، له به رانبر جند و مروفی دا، که بتوانی گومرایان بکات، به پنجه وانه ی فرشته کانه وه، که دهسته لاتی به سه ریان هوه نیه، بو نه وه یه و حکمه ته که ی نه وه یه، که بر وادارو بییروا، له پوژی دوا یی دا لیک جیا بینه وه.

که ده فهرموی: ﴿إِلَّا لَعَلَّمَ﴾، ده لئ: (الْعِلْمُ الْمُسْتَقْبَلُ الْمَعْلُ بِهِ هُنَا، لَيْسَ هُوَ الْعِلْمُ الْأَزَلِيُّ الْقَائِمُ بِالذَّاتِ الْمُقَدَّسِ، بَلْ تَعَلَّفَهُ بِالْمَعْلُومِ فِي عَالَمِ الشَّهَادَةِ الَّذِي يَرْتَبُ عَلَيْهِ الْجَزَاءُ بِالثَّوَابِ وَالْعِقَابِ، فَالْمَعْنَى مَا سَلَّطَاهُ عَلَيْهِمْ، إِلَّا لِيَبْرَزَ مَنْ كُفِرَ الْغَيْبِ مَا عَلِمْنَا، أَوْ إِلَّا لِيَجْزِيَ عَلَى الْإِيمَانِ وَضَدَهُ) (۱).

واته: نه و زانیارییه ی به داهاتوو، وهك هوکار هیتر اوده ته وه، (تاکو بزانیان) نه مه بریتی نیه له و زانیارییه نه زه لییه ی خوا عَزَّوَجَلَّ که هه میسه له گهل زاتی پاک ی خوادایه، به لکو نه و زانیارییه، زانیارییه کی په یوه سته به جیهانی بیخراوه وه، که به پینی نه و زانیارییه، سزاو پاداشت دینه سهر کرده وه کان، واتاکه ی ناوای لیدیته وه: نیلیسمان به سه ردا زال نه کردن، که بتوانی گومرایان بکات، مه گهر بو نه وه، که نه وه ی زانیومانه به زانیاری نه زه لی خومان له دنیای بیخراودا، بو مروقه کان دهر بکهوتی، یاخود بو نه وه ی له سهر نیمان و کوفر، تیمه پاداشت و سزای مروقه کان بده ین.

(۵) ﴿وَرَبُّكَ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ﴾ په روه ردگار یش پاریزه ری هه موو شتیکه و، به سه ر هه موو شتیکه وه چاود پرو ناگاداره.

مهسه له ی دووهم:

فه رمانگردنی خوا به پتغه مبه ره که ی ۱ که به هاویه شدانه ره کان بفرموی: هاویه شه خه یالیه کانیاں که له جیاتی خوا ده یانپه رستن، بانگ بکه ن، که نه هیچیان له ناسمانه کان و زه ویدا به ده سته و، نه هاویه شیان هه یه و، نه خوا کۆمه ککارتکی له یتویاندا هه یه و، نه هیج تکاگردنیشیان له لای خوا هه یه، مه گهر نه وه ی خوا مؤلته تی بدات له فریشتان، یان خوا مؤلته تی بدات تکای بۆ بکری، فریشته کانیش که تکا ده که ن، نه وانش دوا ی ترس و بیم لای لایرانیان، له فه رمانی خوا ده پرسن؟ ئنجا وه لامیان ده درپته وه، که خوا هه قی فه رمووه:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِي رَعِمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُ لَكُمْ شَيْئًا وَلَا يَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿١٣٠﴾

شیکردنه وه ی ئهم، دوو ئایه ته: له نۆ برکه دا:

(١) ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِي رَعِمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (ئه ی موحه ممه دا! ۱ که به هاویه ش بۆ خوا دانه ره کان! بلی: نه وانه ی پیتان وایه له جیاتی خوا، له که ل خوا په رسترون و، هاویه شیان ده که ن له په رستندا، بانکیان بکه ن، لیتان بپارپته وه، که ده فه رموی: ﴿رَعِمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، واته: (رَعِمْتُمْهُمْ أَرْبَابًا، أَوْ رَعِمْتُمْهُمْ إِلَهًا)، واته: پیتان وایه په روه ردگاران، یان پیتان وایه په رسترون، که ده فه رموی: ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، واته: جگه له خوا ۱، (ای: مِنْ نَاحِيَةِ غَيْرِ اللَّهِ) له لایه ن جگه له خوا وه.

(٢) ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ شَيْئًا وَلَا يَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ﴾ خاوه نی تۆز قالیك نین، خاوه نی گرانایی گه ردیک نین، نه له ناسمانه کان و نه له زه ویدا، خاوه نی هیج شتیک نین.

(المُنْقَال: مَصْدَرٌ مِمِّى سُمِّي بِهِ السُّنَّةُ الَّذِي بِهِ التَّثْقِيلُ، ثُمَّ أُطْلِقَ عَلَى الْعَدِيلِ مَجَازًا)، (مُنْقَال)، چاۋگىكى مېمىيە، نەو شتەي كە شتى پى قورس دەكرى، يان شتى پى ھەلدەسەنگىترى، نەوھى پى ناو نراوھ، دوايى بۆ ھەر شتىك كە ھاوتاي شتىك بىت، بە كارھىنراوھ، چونكە (المُنْقَال: آلَةُ الثَّقَلِ أَوْ اسْمٌ لِمَا يُوزَنُ بِهِ)، واتە: (مُنْقَال) ئامرازى قورسىي و گرانييە، ياخود ناوھ بۆ نەو شتەي شتى پى ھەلدەسەنگىترى.

وشەي: (ذُرَّة) بە ھىلكەي مىروولە دەگوترى، كە ھىلكەيەكى سېيى زۆر وردە، ياخود بەو تۆز گەردە دەگوترى كە لە پەنجەرەوھ دەبىنرى، كاتى تىشكى خۆر دىتە ژوورى، واتە: تَوَزَّالَيْكَ.

(۳) - ﴿وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكِ﴾، (ئەك ھەر خاۋەنى تَوَزَّالَيْكَ شت نىن، لە ئاسمانەكان و زەۋىيدا| بەلكو ھىچ بەش و پشكىيان لە ئاسمانەكان و زەۋىيدا نىيە.

چونكە جارى وايە ئىنسان دەبىتە خاۋەنى شتىكى سەرەبەخۆ، جارى وايە خاۋەنى سەرەبەخۆ نىيە، بەلام پشكى تىدا ھەيە، بەلام تەنانەت ئەوانە پشك و بەشىبان نىيە، (لَيْسَتْ لَهُمْ شِرَاكَةٌ، وَلَا مُشَارَكَةٌ فِي شَيْءٍ)، ھىچ جۆرە ھاۋبەشىي و پشكدارىيەكيان لە ھىچ شتىك دا نىيە.

(۴) - ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ﴾، ھەرۋەھا (خَوَاتِنٌ) لە نىۋ ئەواندا ھىچ ھاۋكارىكى نىيە، (ظَهِيرٌ: أُنْثَى مُعِينٌ)، ۋەك چۆن خواتىن ھەندىك لە كارو بارەكانى بە فرىشتان سېاردوون، ئەو پەرستراۋانەي ئىۋەش، ئەگەر شەبتان، ئەگەر مەۋقن، ئەگەر مردوون، ئەگەر زىندوون، ھەرچىيەكن، خواتىن ھىچ ھاۋكارىكى نىيە لە نىۋاندا نىيە، ھىچ پىيان نەسېاردوھ.

(۵) - ﴿وَلَا نَنْفَعُ الشَّفِيعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾، تىكاردنىش لە لاي خوا سوۋدى نىيە، مەگەر بۆ كەسىك مۆلەتى دابى، تىكاي بۆ بىكرى، واتە: ئەوانەي ئىۋە دەيانپەرستى، ماقى تىكاردنىشيان نىيە، لە لاي خوا، تىكاردنىش سوۋد بە كەس ناگەيەنى لە لاي خوا نىيە، مەگەر تىكاردنى كەسىك بۆ كەسىك، كە خوا مۆلەتى دابى، تىكاي بۆ بىكرى، ۋەك

له شوونی دیکه دا ده فهرموئ: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ﴾ (٢٨) ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾، واته: فریشته کانیش تکا ناکهن، مه گهر بۆ که سیک که خوا په سندی کردب، تکای بۆ بکری.

نهمه وپرای نه وهی خویندراوه ته وه: ﴿إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ﴾، خویندراویشه ته وه: ﴿إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ﴾، مه گهر که سیک مؤلهت درابن، تکای بۆ بکری.

لیره دا که ده فهرموئ: ﴿إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ﴾، نهمه دوو واتایان هه لده گری:

١- تکارکردن له لای خوا ﷻ سوودی نیه، مه گهر بۆ که سیک خوا مؤلهتی دابن، تکا بکات، (أَي: لِمَنِ ارْتَضَىٰ لَهُ مِنَ الشَّافِعِينَ).

٢- تکارکردن له لای خوا سوودی نیه، مه گهر بۆ که سیک خوا مؤلهتی دابن، تکای بۆ بکری، (أَي: ارْتَضَىٰ لَهُ مِنَ الْمُشْفُوعِينَ)، بۆ تکا بۆ کراوان.

به لأم نه وهی دووه میان له گه ل نهم سیاقه دا ده گونجی، چونکه باسی سوود به خشی نی تکارکردن له لای خوا ده کات، بیگومانیش بابای شه فاعهت بۆ کراو سوودی پت ده گات و بههره ی وهرده گری، نه ک بابای تکارکار.

(٦) - ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾، هه تا کاتیک ترسیان له دل ره وپترایه وه، هه روده ها خویندراویشه ته وه: ﴿فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾، ترسی له دلدا ره واند نه وه، واته: خوا ترسی له دلی فریشته کان دا ره واند نه وه.

(٧) - ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾، گوئیان: په روه ردگارتان چی فهرموو؟.

(٨) - ﴿قَالُوا أَلْحَقَّ﴾، (دیاره پرسیار که ره کان جیان، له وه لعمده ره وه کان) هه ندیکیان وه لأمیان دایه وه، گوئیان: خوا هه قی فهرموو، راستی فهرموو.

(٩) - ﴿وَهُوَ أَلَمُّ الْكَبِيرِ﴾، بهس خواش بهرزی گه ورهیه.

لیره دا که ده فهرموئ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾، هه ندیک له توپزه ره وانی قورن، له باره ی نهم نایه ته وه زور راجیایی و مشتومریان کردوه، به لأم هه ندیکیان نهم میان به ستوته وه به وهی پیشه وه، ده لین:

(التَّقْدِيرُ: إِلَّا لِمَنْ أَدْنَى لَهُ، وَيَوْمَئِذٍ يَنْفَى النَّاسُ مَرْتَبِينَ الْإِذْنَ لِمَنْ يَشْفَعُ، فَرَعِي مَنْ أَنْ لَا يُؤْذَنَ لِأَحَدٍ، زَمَنًا يَنْتَهِي بِوَلَّتِ زَوَالِ الْفَرْعِ عَنْ قُلُوبِهِمْ، حِينَ يُؤْذَنُ لِلشَّافِعِينَ بِأَنْ يَشْفَعُوا)، بەيوئە پەيوەست دەبیتەو، واتە: تەکاردن سوودی نیە، مەگەر بۆ کەسنى کە خوا مۆلەتى دايتى و، ئەو کاتە کە پوژى دوايە، خەلک لە چاوەروانییدا دەمیتنەو، ئایا مۆلەتى کى دەدرى، تەکا بکات؟ بە ترس و لەرزەو خەلک دەمیتنەو، نەوەک مۆلەتى هیچ کەس نەدرى تەکا بکات، دوايى بەوە ترسیان لە دل دەپوئیتەو، کە کاتیک مۆلەت دەدرى، بە هەندى لە تەکا کەرەکان، تەکا بکەن.

ئەو کاتە دەپرسن: پەرورەدگارتان چى فەرموو؟ هەندىکى دیکە، وەلام دەدەنەو دەلین: پەرورەدگارمان هەقى فەرموو، راستى فەرموو، ئەو هەتا بلێى بەرزەو گەورەيە، بەرزى و گەورەيەک کە هەر شایستەى خۆيەتى.

يەکتەک بۆى هەيە، بلن: ئەو ترسە چۆن لە دلایان دەپوئیتەو؟ دەلن: (الْفَرْعُ يَخْضَلُ لَهُمْ بِانْكِشَافِ إِجْمَالِي يُلْهَمُونَهُ، فَيَعْلَمُونَ بِأَنَّ اللَّهَ أَذِنَ بِالشَّفَاعَةِ، ثُمَّ يَتَطَلَّبُونَ التَّفْصِيلَ بِقَوْلِهِمْ، قَالُوا: مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا: الْحَقُّ)، ئەو ترس لە دل رەویندرانەوئى فریشتەکان، بەوە بۆیان پەیدا دەبى کە وەک ئیلهامیک پێیان دەگوترى و دەزانن خوا مۆلەتى داو، شەفاعەت بکرى، دواتر داوا دەکەن، کە زیاتر بۆیان پوون بیتەو، دەلین: پەرورەدگارتان چى فەرموو؟ دەلین: هەقى فەرموو.

ئەجا ئایا ئەوئى گوتووئەتى: (مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ) کتێه؟ زانیان سن ئەگەریان بۆ داناون:

١- هەندىکیان گوتووئەتە: تاوانبارەکان دەلین: پەرورەدگارتان چى فەرموو؟

٢- هەندىک دەلین: نەخیر بەلکو تەکا بۆ کراوەکان (المشفعون) دەلین: پەرورەدگارتان چى فەرموو؟

۳- هه‌ندیکی‌شان ده‌لَین: فریشته‌کان به گشتی به فریشته‌کانی سه‌ره‌ودی خۆیان، که له‌خوا نزیک‌ترن (المُقَرَّبَین) ده‌لَین: په‌روه‌ردگارتان چی‌فهرموو؟

که‌ئهو‌دی سییه‌میان زیاتر له‌گه‌ل سیاقی ئایه‌ته‌کان دا ده‌گونجی، چونکه تاوانباره‌کان له‌و پۆژهدا، نایانه‌پرژێته سه‌ر ئهو‌دی بلَین: په‌روه‌ردگارتان چی‌فهرمووه‌و، گو‌تییستی فهرمایشتی په‌روه‌ردگاریش نابن، هه‌روه‌ها تکا بو کراره‌کانیش به‌ده‌ردی خۆیان‌ه‌وه سه‌رقالن، به‌لام وا پێده‌چی ئه‌وه وتوو‌ژو مشوم‌ری نیوان فریشته‌کان بن، وه‌ک له‌م فهرمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌رده‌که‌وئ، که‌ئیمه دوو پ‌یوا‌یه‌تی ئه‌و فهرمایشته‌ دینین:

یه‌ک: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا قَضَى اللَّهُ الْأَمْرَ فِي السَّمَاءِ ضَرَبَتِ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا خُضْعَانًا لِقَوْلِهِ، كَأَنَّهُ سُلْسَلَةٌ عَلَى صَفْوَانٍ فَإِذَا: ﴿فَرَجَّ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وَالشَّيَاطِينُ بَعْضُهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۷۰، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۱۸۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۲۲۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۱۹۴، وَابْنُ حَبَانَ: ۳۶، وَالحَمِيدِيُّ: ۱۱۵۱).

واته: ئه‌بوو هور‌ه‌یره ر‌ض‌ی‌ه‌و‌ه، ده‌گ‌یر‌ت‌ه‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمو‌یه‌تی: کاتیک خوا ﷻ پ‌ر‌یار‌ت‌ک ده‌ر ده‌کات، له‌ئاسمان (له‌گه‌ردووندا) فریشته‌کان، وه‌ک ملکه‌چی بو‌ فهرمانی خوا، باله‌کانیان لێک ده‌ده‌ن، وه‌ک زنجیر‌ت‌ک که‌ ف‌ر‌ێده‌در‌ت‌ه سه‌ر تاته به‌رد‌یک‌ی سه‌پی لووس (چۆن ده‌نگ‌ی دئ، ئاوا ده‌نگ‌یان دئ) کاتیک ترسیان له‌ د‌ل لا ده‌در‌ئ، ده‌لَین: په‌روه‌ردگارتان چی‌فهرموو؟ نه‌وانی دیکه که‌ لێیان ده‌پرس‌ئ، ده‌لَین: هه‌قی فهرموو، ئه‌و به‌رزی گه‌وره‌یه، شه‌یتانه‌کانیش هه‌ندیکیان له‌ سه‌رووی هه‌ندیکیانه‌وه‌ن (واته: له‌ سه‌ر یه‌ک که‌له‌که بوون).

که‌واته: ئه‌مه مه‌به‌ست پ‌ت‌ی ئ‌ت‌س‌ت‌ایه‌و، مه‌به‌ست پ‌ت‌ی هه‌ر کاتیکه که‌ خوا فهرمایشت بکات، نه‌ک مه‌به‌ست پ‌ت‌ی ق‌یامه‌ت بن.

دوو: {عَنِ الثَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُوجِيَ بِالْأَمْرِ تَكْلَمَ بِالْوُخْيِ، أَخَذَتِ السَّمَاوَاتُ مِنْهُ رَجْفَةً، أَوْ رِعْدَةً شَدِيدَةً، خَوْفًا مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِذَا سَمِعَ

أَهْلُ السَّمَاوَاتِ ذَلِكَ، صَعِقُوا وَخَرُّوا لِلَّهِ تَعَالَى سُجَّدًا، فَيَكُونُ أَوَّلُ مَنْ يَرْفَعُ رَأْسَهُ جِبْرِيلُ، فَيُكَلِّمُهُ اللَّهُ تَعَالَى، وَيَقُولُ لَهُ: مَنْ وَحْيِهِ مَا أَرَادَ، ثُمَّ يَمُرُّ جِبْرِيلُ بِالْمَلَائِكَةِ، كُلُّهَا مَرَّ بِسَمَاءٍ، سَأَلَهُ مَلَائِكَتُهَا مَاذَا قَالَ رَبُّنَا يَا جِبْرِيلُ؟ فَيَقُولُ: جِبْرِيلُ: قَالَ الْحَقُّ، وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ قَالَ: فَيَقُولُ كُلُّهُمْ كَمَا قَالَ جِبْرِيلُ: فَيَنْتَهِي جِبْرِيلُ بِالْوَحْيِ حَيْثُ أَمَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى^(۱).

نهمه به راستی تیشکی باشتر ده خاته سهر چه مک و واتای نهو تایه ته موباره که.

واته: نهو وواسی کوپی سه معان ﷺ، ده لئ: پیغمبه ری خوا ﷺ فه رمووی: خوای بهرز ههر کاتیک ویستی کاریک شروش بکات، (واته: کاریک له پئی وه حییه وه بنیرئ)، وه حییه ده فه رمووی و، تاسمانه کان به هوئی وه حییه فه رمووی خواوه، له رزیننه وه ده که، یان داچه له کاتیککی توند ده یانگری له ترسی خوای بهرز، کاتیک خه لکی تاسمانه کان نه وه ده بیستن، نهوانیش داده چه لکین، یاخود بیتوش ده بن و، به کر نووشدا ده که ون بو خوای بهرز، به که مین کهس که سهر بهرز ده کاته وه، جیریل به که خوای بهرز ده یدوینئ و، له وهی له وه حییه خوی که ده یه وئی پئی راده گه یه ننئ، نجا جیریل به لای فریشته کاند ده پوات، ههر کاتیک جیریل به تاسمانیکدا ده پواو، فریشته کانی نهو تاسمانه لئی ده پرسن، نهی جیریل! په روه ردگارمان چی فه رموو؟ جیریلش ده لئ: هه قی فه رموو، نهو به رزی گه ورده، نجا هه موویان نه وهی جیریل فه رموویه تی، دووباره ی ده که نه وه، تاکو جیریل وه حییه که دینئ، بو نهو شویننه ی که خوای بهرز فه رمانی پیکردوه.

واته: بو نهو پیغمبه ره ﷺ، که واته: نهمه تایه تی ده کاته وه، بهو کاته وه که خوا ﷺ وه حییه بو پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) په وان کردوه.

(۱) أخرجه الطبراني في الشاميين: ۵۹۱، والبيهقي في الأسماء والصفات: ۴۳۳.

مه سه له ی سیه م:

فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ره که ی که پرسیار یان لی بکات، له بیروایه کان، له هاویه ش بو خوا دانه ره کان، له نا مسولمانه کان به گشتی، کن له ناسمانه کان و زهویه وه بزیوتان ده دات؟ بیگومان وه لاهمه که ی ناشکرایه، که ته نیا خوایه، پاشان پینمایی کردنی خوا ﷻ بو نه رمرین و جوانترین شیوازی و توویژ، که بریتیه له هه لپاردنی وشو ته عبیری دلگیری به نه زاکه ت و، دروستکردنی پردی خوشه ویستی و پیزو متمانه و، سه ره نجامیش پراگه یاندنی هه قی پروون و پاشکاو:

خوا دهه رموی: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ
إِيَّاكُمْ لَعَلَّ هَذَىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۱) ﴿قُلْ لَا تَسْتَلُوا عَمَّا أَعْرَفْنَا وَلَا تَسْأَلُوا
عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۲) ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ (۳)
﴿قُلْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ اتَّخَفُوا بِرِشْكائِهِمْ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۴).

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

(۱) ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، لیان بپرسه: کن له ناسمانه کان و زهویه وه بزیوتان ده دات؟ (رزق) هه ر شتی که دروستکراوه کان پتی بزین، یان پتی به پرتوه بچن، چ شتی ماددی و، چ شتی مه عنه وی، بزیوی ناسمان به رههستی ههیه و، نابهرهستی ههیه، به رههسته که ی: وه ک تیشکی خور، هه روه ها ناویک که له ناسمانه وه داده باری، نابهرهسته که شی: وه ک وه حی خوا، نیلهامی فریشته کان که بو مروقی مسولمان و جندی مسولمان، دی، بزیوی زهویش بریتیه له: جوړه کانی پرووه ک و ناژهل و کانزایه کان و نهوشته نه ی خوا له زهوی دا دانیان، بو به پرتوه چوونی ژیا نی مروقه کان، بلن: کن بزیوتان ده دات له ناسمانه کان و له زهویه وه؟

(۲) ﴿قُلِ اللَّهُ﴾، بلن: خوا، هه ر بو خوت، وه لاهم بده وه و، چونکه ئەم پرسیاره ته نیا ئەم وه لاهمه ی ههیه، وه لاهمی راست و دروست.

(۳) ﴿وَإِنَّا أَوْ لِيَّاكُمْ لَمَنَ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، {پېيان بلىن} تېمە يان ئتۈو
لەسەر رېنماين، ياخود لە گومرايىيەكى ئاشكرا دابن، ئەمە لە: {زانبارى باس و وتوويزا
(علم البعث والمآطرة)دا، پىتى دەگوترى: {إِزْخَاءَ الْعِثَانِ وَالْكَلَمِ الْمُصْفِ}، واتە: رست
درېژکردن بۇ لايەنى بەرانبەر قەسەي بە ويژدانانە لەگەلدا کردنى، كە برىتيە لەودى
مروّف شەپە قەسەي توند نەكات، لەگەل بەرانبەرەكەي دا، كە هوّكاري ئەو بە، تووړە
و پەست بى و مكووړ بى، لەسەر قەسەكانى خۇي.

بەدلىيائى پىخەمبەر ﷺ دلىيا بوو، كە بۇ خۇي لەسەر ھەقەو، ئەوان لەسەر
ناھەقن، بەلام خوا ﷻ پىتى دەفرموو، پېيان بفرموو: تېمە يان ئتۈو لەسەر
رېنماين، ياخود لە گومرايدابن، نىجا وشەي ﴿هُدًى﴾ ي لەگەل ﴿عَلَى﴾،
داهىناو: ﴿لَمَنَ هُدًى﴾، چونكە كەستىك كە لەسەر رىتى راست بىت، وەك
ئەودىە سواری ولاخىك بووبىت، بە رىك و راستى دەپوا، بەلام گومرايى (ضلال)
ي لەگەل ﴿فِي﴾، داهىناو: ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، چونكە كەستىك رىتى چەوت
بگري، وەك ئەو وایە كە كەوتىتە چالىكەو، يان زەلكاوئىكەو.

(۴) ﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا﴾ {دىسان بفرموو: ئتۈو پرسىارتان لى ناكري، لە
بارەي ئەو تاوانبارىيەي كردوومانە، واتە: ئەو تاوانانەي تېمە لە رابردوودا، كردوومان،
ئتۈو لىيان بەرپرسار نىن.

(۵) ﴿وَلَا تَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾، تېمەش لە بارەي ئەو كەردەوانەي ئتۈو دەيانكەن،
لىمان ناپرسىتەو، ھى خۇي بە {جزم} ناوېردو، ھى وان بە {عَمَل}، ھەروەھا ھى
خۇي بە كەردارى رابردوو ھىناو، ﴿عَمَّا أُجْرَمْنَا﴾، ئەو تاوانانەي كردوومان، بەلام
ھى ئەوانى بە كەردارى تىستا ھىناو {فعل المضارع} ﴿عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾، ئەو كەردەوانەي
دەيانكەن، تىستاو دوايى دەيكەن.

(۶) ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾، بلىن: پەرودەگام كۆمان دەكاتەو.

(۷) ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾، دوايى بە ھەق دادوهرىيمان لە نىواندا دەكات.

(۸) - ﴿وَهُوَ الْفَاحِشُ الْعَلِيمُ﴾، نهوه (خوا) دادوه ریکی زور زانایه، (القاضي العليم بالقضاء بين خلقه)، خوا دادوه ریکی زانایه، به چونه تیی دادوه ریکردن له نتوان دروستکراوه کانیدا، ههروهك خوا ﴿﴾ له ثابتهی (۸۹) ی (الأعراف) دا دهفه رموی: ﴿رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾، واته: پهروه ردگارمان! له نتوان تيمهو خه لکه کهماندا، به ههق دادوه ریمان له نتواندا بکهو، تو باشترین لیک جیا که ره وهی دادوه ری، که ههق و ناههق لیک جیا ده کاتهوه.

(۹) - ﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْفَحْتُ بِهِمْ شُرَكَاءَ﴾، بلن: پيشانم بدن، نهوانه ی به خوانانهوه په یوههستان کردوون، وهك هاوبهش.

(۱۰) - ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، نهخیر راست نیه، (خوا هاوبهشی نین)، به لکو نهو خوی زالی کارزانه.

(أَرُونِي مُسْتَعْمِلِي فِي التَّعْجِيزِ وَالْإِرَاءَةِ هُنَا بَصَرِيَّةٌ، أي: أَرُونِي شُخُوصَهُمْ لِتُبَيِّنَ: هَلْ عَلَيْهَا مَا يُنَاسِبُ صِفَةَ الْإِلَهِيَّةِ)، لیردهدا وشه ی (أَرُونِي) به کارهیتراوه له دهسته وسانکردن داو، مبهست له (أَرُونِي) (پيشانم بدن) پيشاندانی چاوییه، واته: په یکه ره کانیا ن و، جهسته کانیا نمان پيشان بدن، تاكو بزاین و ته ماشا بکهین: ثابا نهوانه هیچ سیفه تی په رستراویتیان له سه رهو، دهگونجی به په رستراو دابرتن؟

که دهفه رموی: ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، نهخیر وایه که تیهو گومانانم بردوه، به لکو نهو خوی زالی کارزانه، زاله، واته: بالادهستهو، پتویستی به هاوبهشان نیهو، کارزانیشه، واته: هه موو کاره کانی بهوپه ری حکمهت نه نجام ددها، دهلی: (العِزَّةُ: الْإِسْتِغْنَاءُ عَنِ الْغَيْرِ فَلَا يَحْتَاجُ غَيْرَهُ)، (عِزَّةُ): بریتیه له بن نیازی له غهیری خوی، پتویستی به جگه له خوی نیه، تاكو بیانکاته هاوبهش، (الحِکْمَةُ: الْإِحْكَامُ وَالْإِتْقَانُ فِي الْأُمُورِ، فَلَا نَقْصَ فِي خَلْقِهِ وَأَمْرِهِ)، (حِکْمَةُ): بریتیه له نهوپه ری وهستایی و دانایی و ورده کاری له کاروباریداو، کهم و کوپی نیه، له کاره کیدا نیه، تاكو پتویستی به هاوبهشان بکات.

لیرده دا با قسه یه کی شه وکانیی بیتین، له ته فسیره که ی دا^(۱)، ده لن:

(وَفِي إِمْنَادِ الْجُرِمِ إِلَى الْمُسْلِمِينَ، وَبِسَبِّهِ مُطْلَقِ الْعَمَلِ إِلَى الْمُخَاطَبِينَ، مَعَ كَوْنِ أَعْمَالِ الْمُسْلِمِينَ مِنَ الْبِرِّ الْخَالِصِ، وَالطَّاعَةِ الْمَخْضَةِ، وَأَعْمَالِ الْكُفَّارِ مِنَ الْمَغْصِيَةِ الْبَيِّنَةِ، وَالْإِلْمِ الْوَاضِحِ، مِنَ الْإِنْصَافِ مَا لَا يَقَادَرُ قُدْرُهُ، وَالْمَقْصُودُ: الْمُهَادَنَةُ وَالْمُتَارَكَةُ، وَقَدْ نُسِخَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، وَأُمْتَالَهَا بِآيَةِ السَّيْفِ).

واته: لیرده دا که تاوان پال دراوده ته لای مسولمانان و، کرده وهی ره ها دراوده ته پال دونخواوه کان که نامسولمانه کانن، له گه ل نه وه شدا که کرده وهی مسولمانان چاکه ی ساغه و، فرمانبهری پرووته، به لام کرده وهی کافره کان، گوناوه سهرپنجیی و تاوانی ناشکرایه، نه وه تینصاف و ویزدانیکی زوری تیدایه، که نه ندازه که ی نازانری، مه به ست لیرده دا بریتیه له: وازلیه پنهان که واز له یه کدی به پیزی، به لام نه م نایه ته و هاو وینه کانی، به نایه تی شمشیر نه سخ کراونه وه.

دیاره مه به ستی له نایه تی شمشیر نایه تی ژماره (۵) ی سووره تی (التوبة) یه:

﴿ فَإِذَا أَسْلَحَ الْأَشْهُرُ لِحَرُمٍ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضَرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

که ئیمه له ته فسیری سووره تی (التوبة) دا، که له به رگی هه شته می نه م ته فسیره کوردیه ماندا هاتوه، به دریزی له و باره وه قسه مان کردوه.

له راستیدا جیی داخه، که لیرده دا شه وکانیی، هه روه ها زور له زانایان، نه وه نایه ته موباره که به نایه تی (السَّيْفِ)، شمشیر، ناو ده بن، له حالیکدا که وشه ی (السَّيْفِ) نه ک له نایه تی ژماره پینجی سووره تی (التوبة) دا، به لکو له هیچ کام له نایه ته کانی قورناندا، وشه ی (شمشیر) هه ر نه هاتوه، به س وشه ی چه که کان (أسلحة) هاتوه، له ویدا باسمان کردوه، که نه م نایه ته هیچ نایه تیکی نه سخ

نەکردۆتەو، چونکە ئایەتی ژمارە پێنج لە سوورەتی (التوبة)، باسی جەنگ کردن لە دژی ئەو هاوبەش بۆ خوا دانەرانی دەکات، کە خواوەن پەیمان بوون لەگەڵ مسوڵماناندا، بەلام دوازی پەیمانەکیان شکاندو، خوا ﷻ دەفەر مۆی: سزایان بدەن، هەتا یان پابەند دەبن بە پەیمانەکیانەو، یاخود دێنە نێو ئیسلامەو، یانی: ئەوانە ی پەیمانیاں شکاندو، بەلام ئەوانە ی پابەندن بە پەیمانەکیانەو، خوا ﷻ دەفەر مۆی: ﴿فَاَتَمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾، واتە: پەیمانەکیان تاقو ئەو کاتە ی بەستراو، تاقو کاتی دیارییکراو، پەیمانەکیان لەگەڵ ئەواو بکەن، چونکە خوا ﷻ پارێزکارانی خوش دەوین، ئەوانە ی پەیمان لەگەڵ ئەهلی کوفریش دەپارێزن، ئەوانە پارێزکارن.

گورته باسېڭ له باره‌ی

شېوازی بانگه‌وازه‌وه: له ده خالاندا

(١) - له‌سهره‌تادا ده‌لېم: سوپاس بۆ خوا ئېمه کتېپېڭمان له‌وباره‌وه نووسيوه به ناوې: (به‌رهو بانگه‌وازیکی پاست و په‌سه‌ن)، که به درېزی له‌و باره‌وه دواوین، نه‌و کتېبه‌ش ده‌بېته یه‌کېک له کتېب و ئالقه‌کانی مه‌وسووعه‌ی، یان زنجیره‌ی: (مسولمانینه! با باشر تېبکه‌ین و پېبکه‌ین)^(١)، که له ژېر چاپه‌و، خوا پشٹیوان بڼ، زۆری پڼ ناچڼ به‌ر دیدی خوئنه‌رانی به‌رېز ده‌که‌وځ، ئېمه له‌ویدا قسه‌ی تیرو ته‌سه‌لمان کردوه، له باره‌ی بانگه‌واز، شېوازی بانگه‌واز، بانگه‌وازاکاران، په‌وشتی بانگه‌وازاکاران، شېوازه‌کانی بانگه‌واز، نامراره‌کانی بانگه‌واز، پېبازی، بانگه‌واز... له‌ویدا قسه‌ی تیرو ته‌سه‌لی خوماغان کردوه.

(٢) - دبڼ بزاین مړوځ ته‌نیا عه‌قل نیه، هه‌روه‌ک ته‌نیا دڼ و عاتیفه‌ش نیه‌و، مه‌گه‌ر چوڼ، نه‌گه‌رنا هه‌موو که‌س خوځ به‌سه‌نتر داده‌نت و، پزېلېگرتنی ده‌خاته پېش هه‌موو شتیکی دیکه‌وه، هه‌ر بویه‌ش پېغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به‌وشه‌ی (یا قَوْمِي)، نه‌ی گه‌له‌که‌م! خه‌لکیان دواندوه‌و، پېغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ سهر مه‌شقی ئېمه‌یه، له‌وه‌دا که‌ نه‌وپه‌ری نه‌زاکه‌ت و حورمه‌ت و پزې به‌رانبه‌ر به‌ه‌رانبه‌ره‌کانی به‌کاره‌یناوه، که‌ دواندوونی، له‌ حالېکدا که‌ نه‌وان نه‌فامیان کردوه، نه‌و خوځ شلوځ نه‌کردوه، هه‌ر پېغه‌مبه‌ری خاته‌مېش ﷺ وانه‌بووه، هه‌رچه‌نده‌ نه‌و له‌ لووتکه‌دا بووه، به‌لکو هه‌موو پېغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کاتیک سه‌یری شېوه‌ی وتووېزو دواندن و گفغوگۆیان ده‌که‌ی، له‌گه‌ل گه‌له‌کانیاندا، وه‌ک ده‌ریایه‌ک وابوون به‌هیچ شلوځ نه‌بوون، هه‌رچه‌نده‌ به‌رانبه‌ره‌کانیان پېیان گوتوون: شېتن، پېیان گوتوون: جادووگه‌رن، پېیان گوتوون: ده‌تانه‌وځ خوټان فه‌رېز بکه‌ن و، پېیان گوتوون: درۆ ده‌که‌ن، به‌لام نه‌وان نه‌و وشانه‌یان بۆ به‌رانبه‌ره‌که‌یان به‌کارنه‌هیناون، له‌ حالېکدا به‌رانبه‌ره‌کانیان شایسته‌ی نه‌و شتانه

(١) دواپی نلوه‌که‌یمن گۆری بۆ: (به‌رهو باشر تېکه‌یشتن و پېبکه‌یشتن).

بوون، بەس گوتوويانە: نەخىر تىمە درۆ ناکەين، تىمە دىسۆزتانين، تىمە ئەمىندارين
بۆتان، تىمە بە تەنگتەنەوھەين، تىمە پەرۋشى تىوھمانە!

(۳) - لە كاتى قسە كردندا، پىتويستە مروڧ خۇي بە پەوشت و بەھا بەرزەكان پىرازىتتەوھە،
ئەوھ زۆر زۆر گرنگەو، لە راستىيدا پەوشت و ئاكارى بەرز لەو بواردەدا، يەكجار
كارىگەر يەك گەورەي ھەيە، كە بەشتىك لە پەوشت و بەھاي بەرز، بىرىتتە لە: تەعبىرى
جوان و بە نەزاكت، بىرىتتە لە: ھەلبۇاردنى وشەي جوان، بىرىتتە لە: شىۋازى مامەلەي
جوان و خۇپاراستن لە ھەر تەعبىرو ھەئس و كەوتىكى ناشىرىن، بۆ وئتە: پىنەكەنن بە
قسەي بەرانبەر با ھەلەش بى، ياخود لىو لى ھەلنەفرچاندنى، ياخود بەكارنەھىنانى
ھىچ ئامازەيەك، ھىچ دەست پراوھ شاندنىك، ھىچ شتىك كە بىيتە مايەي بىزارىي و
دىل پەنجاندنى بەرانبەر، بەلئ شىۋازى بەرزو، پەوشتى بەرز، لە وتوويۇدا كىلىلى زۆر
نىشكالانە.

(۴) - پىتويستە مروڧ كە بەرانبەرەكانى دەدوئىتى، مەمانەو باوھەي بە قسەي خۇي
ھەبى و، لە دلىكى پىر بە بەزەيى و پەرۋشەوھە، قسە بۆ خەلك بكات، نەك شەيتان
زەفەرى پىر بەرى و لە ئەنجامى تووپەبووندا، دلى كىنە و رىق و بوغزى بچىتى، ئەو كاتە
قسەكانى كارىگەرىيان نابى، چونكە زۆر راستە گوتراوھ: دىل ئاۋىتەي دىل، بەلئ جارى
وايە بەرانبەرەكە عىنادىي و سەركىشىي و سەرەخەرىي دەيگىرى، بەلئ دەبى ھەر كەسە
لە قەدەر بەرنامەو پەيامى خۇي بى و، پەيامى خوا، جگە لە شىۋازى بەرزو، جگە لە
سىنگ فراۋانىي و سەماحت و ئىنصاف، ھىچى دىكەي شاپىستە نەي.

(۵) - پىتويستە ئامانچ، ھەق دۆزىنەوھە گەيشتن بە راستىي بى، نەك زالبوون و بى قسە كردنى
بەرانبەر، ئامانچى ئەوھ نەبى بەرانبەرەكەي بى قسە بكات و، زارى بكاتە تەلەي تەقبو،
بەلكو ئامانچى ئەوھ بى، كە بەرانبەرەكەي ھەق بدۆزىتتەوھە پەي بە ھەق ببات.

(۶) - پىتويستە بە ھەموو جۇرىك خۇي بپارىزى، لە بە كەمگرتنى بەرانبەرەو، بەكارھىنانى
وشەو تەعبىرى بىرىندارگەر، وەك پىشتىرىش ئامازەم پىدا، پىزگرتن لە بەرانبەرەو، پاراستنى
ھەست و نەستى، زۆر كارىگەرىي ھەيە، لەوھدا كە نەويش باشت گوى بگىرى.

(۷) - بەرپىزۇ حورمەتەۋە لىۋەرگرتنى قسەى ھەق و، سوپاسکردنى لەسەر قسەى ھەق و راست، واتە: كاتىك مرقۇف قسە لەگەل كەسىك دا دەكات، كاتىك ئەو قسە دەكات، دەبن چەندەى ھەقە، لىي ۋەربىگىرى، ئەك كاتى كە ئەو قسە دەكات، تۆ تەنھا بىر لەۋە بىكەيەۋە، چۆن بەرپەرچى قسەكانى بدەيەۋە، راست بن يان ناراست بن! كە بە داخەۋە زۆر كەس بەو شىۋەيە مامەلە دەكات، كە بىگومان شىۋازىكى خراپە، بەلكو پىۋىستە بەرانبەرەكەت ئەو ھەقەى پىيەتى ۋەربىگىرى و، بلىي ئەۋە ھەقە، بەلام ئەۋەيان تىبىنىم لە سەرى ھەيە، مەرجىش نىە بلىي تۆ غەلەتى، بلى: تىبىنىم لەسەر ئەو قسەيەت ھەيە، با لىي بىكۆلىنەۋە.

(۸) - ھالىي كردنى بەرانبەر كە دلسۆزو بە پەرۋشە بۆى و، سوودو بەرژەۋەندىي ئەۋى مەبەستە، پىۋىستە ئەو كەسە كە ۋتوۋىژ دەكات لەگەل كەسىكدا، نىجا ئەگەر ئەو كەسە مسۆلمانىكى پى لى تىك چۈۋىە، ئەگەر نامسۆلمانىكە، ئەگەر مولحىدىكە، ھالىي بىكات و تىي بىكەيەنى كە دلسۆزو بە پەرۋشە بۆى و، سوودو بەرژەۋەندىي ئەۋى دەۋى، ئەك پىيى ۋابى كە مەبەستى ئەۋەيە ھەر بىيەننىتە سەر قسەى خۆى، بەلكو مەبەستى ئەۋەيە، كە ئەو بەھرمەند بىكات.

(۹) - دەمارگىرنەبوون بۆ راۋبۇچۈۋنى خۆۋ، بۋار ھىشتەۋە بۆ بەرانبەر، ۋەك ئەو بىچىنە زىرپىنەى شافىعىي، كە زۆر جوان، دەلى: (قُولِي صَوَابٌ يَحْتَمِلُ الْخَطَا، وَقَوْلٌ غَيْرِي خَطَا يَحْتَمِلُ الصُّوَابَ)، واتە: قسەى خۆم پىن راستە، دەگونجى ھەلە بى، قسەى بەرانبەرەكەم پىن ھەلەيە، دەگونجى راست بى، ئەۋە بىچىنەيەكى زىرپىنە، لەو شتانەدا كە دەگونجى راست بن و دەگونجى ھەلە بى، بەلام بۆ ئايەتى خوا، ناللىي ئەو ئايەتە دەگونجى راست بى و دەگونجى ھەلە بى، نا، چۈنكە ھەقى مۇتلەق لە لاي خواۋەيە، بەلام لەو شتانەدا كە بۋارى تىدا ھەيە، مرقۇف بىيىكى يان نەيىكى، پىۋىستە بەو شىۋەيە مامەلە بىكات، لەگەل شتە راجايىي ھەلگەركەندا.

(۱۰) - ئىقناەكردنى بەرانبەرە سەرنجراكىشانى ھۈنەرەۋ، ۋەستايى و، كارامەيى و لىزانىي دەۋى، بەلام دل رەنجاندىن و خەلك تاراندىن و تۇراندن، ھىچ ھۈنەرۋ ئازايەتىي ناۋى،

وہك جارى ديكەش باسەم كرددو، جارى مامۇستايەك ئىستا بەرەو رەحمەتى خوا چوو،
 ئامۇزگارى مەنى دەكرد، كە تازە دەگەيشتمى، خەلكم بانگ دەكردو، وتووئىزم لەگەل
 خەلك دا دەكرد، گوتى: فلانكەس خەلك بۇ لای خوا بانگكردن و خەلك ئيقناعكردن،
 وەك راو كردن واىە، كەسەك كە بىهوى ئەو نىچىرە راو بكات، دەبى دىوجامەى بۇ لەبەر
 بكات، جارى واىە دەبى تەلەى بۇ دابنى، دانى بۇ رۆ بكات، داوى بۇ دابنى، بە ئەسپاى
 و بە شىنەى، پارىزى بۇ بەرى، بەلام ئەگەر بتهوى بالندەكە، يان نىچىرەكە، برەوئى و
 بتورىنى و بفرىنى، بەردىكىان تىگرە لە دوور را، بۇ خۇيان دەفرن، يان نىچىرەكە دەپراو
 تەواو! بەلن لە راستىدا خەلك واوە هىنان بۇ لای خواو، خەلك ئيقناعكردن هونەرەو،
 لىزانى و كارامەى پىويستە.

مەسەلەى چۈرەم:

راگە ياندنى ئەو راستىيە كە خوا ﷻ موخەممەدى ﷺ ۋەك يىغەمبەرىكى
موژدەدەرو ترستىنەر بۇ ھەموو خەلكى ئاردودە، بۇ ھەموو مروفايەتى:

خو دەفەرموى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَئِنَّكَ
أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (۲۸) ﷻ.

شىكرىدەنەھى ئەم ئايەتە، لە سى بىرگەدا:

(۱) - ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ ﴾، تۆمان نەئاردودە، مەگەر بۇ تىكرای خەلك.

ۋشەى: ﴿ كَافَّةً ﴾، بە دوو واتايان لىكدراۋەتەھە:

أ- (كافه) (أي: عامة)، تۆ بە گشتى بۇ ھەموو خەلكى تىردراۋى.

ب- ﴿ كَافَّةً ﴾، بە ماناى (كاف)ە، بەرپەرىچدەرەھە، (أي: كافاً للناس تكفهم عما هم
فيه من الكفر وتدعوهم إلى الإسلام)، (كف، يكفه)، (كف) لە (لە پى دەست)ە ھاتوھە،
ئەگەر تۆ بتەوى كەسىك بىگىرىيەھە، لەپەدەستى بە سىنگەھە دەئى، ئىنجا (كافە)، واتە:
تۆ گىرەدەھى خەلكى، دەيانگىرىيەھە لەھەى كە لە سەرنى، لە كوفرو خراپەھە، بانگيان
دەكەى بۇ ئىسلام، كەواتە: لىرەدا: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ ﴾، واتە: (إلا
إرساله كافه)، مەگەر ئاردىنىكى گىرەدەھە، خەلك بگىرىيەھە لە كوفرو خراپەھە، بانگيان
بكەى بۇ ئىسلام، بەلەم زۆربەى زانايان ۋشەى: ﴿ كَافَّةً ﴾، يان ھەر بە تىكرى،
ھەموو (عامة، جماعه)، لىكدراۋەتەھە، (الزجاج) كوتوۋىيەتى: (جامعاً للناس بالإنذار)،
خەلكى كۆبكەيەھە بە ھوى ۋشازكرىدەنەھەيانەھە.

(۲) - ﴿ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴾، موژدەدەرو ترستىنەر بى، كە دەفەرموى: ﴿ بَشِيرًا ﴾، واتە:
ھەم موژدەيان پى بەدى ۋ، دلىان خۆشېكەى، ئەگەر پى راست بگرن، كە لە دىنیدا
بەختەھەر دەبن ۋ، لە دۋارۋۇزىش دا بەمرادگەىشتو ۋ سەرفراز دەبن ۋ، بە پەزەمەندى

خوالتى شاد دەبن، ﴿وَكُذِّبَ﴾، ھەرۋەھا بىئىترسىنى و وريايان بىكەبەۋە، بە نىسبەت
ژىيانى دىئاۋە، كە ژىيانىكى تال و خراپيان دەبن، ئەگەر لە پەيامى خوا لامل بن، ھەم بە
نىسبەت پۇژى دوايىۋە، كە توۋشى سزاي خوا ﷺ دەبن، ئەگەر لە ئايىنى خواۋ پېيازى
پىغەمبەرى خوا لا بدەن.

(۳) - ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بە لام زۆربەى خەلكى نازانن:

أ- زۆربەى خەلك نازانن كە تۆ دلخوشكەرو ترسىنەرى بۇيان، ئەگەر بە دواى تۆ بىكەون،
بە دلىئايى بەھرمەند دەبن لەو موژدەيەو، پارىزارو دەبن لەو ھەرەشەو ترساندەن، بە لام
ئەگەر لابدەن، بىبەش دەبن لەو موژدەيەو، توۋشى ئەۋەش دەبن، كە تۆ ھەرەشەيان
پىنى لى دەكەى و ئەۋانى پى دەترسىنى.

ب- ياخود: زۆربەى خەلك قەدرى ئەو موژدەدان و ترساندەن نازانن.

ج- ياخود ﴿لَا يَعْلَمُونَ صِدْقَ الشَّارَةِ وَالنَّذَارَةِ﴾، زۆربەيان نازانن كە ئەو موژدە پىدان و
دلخوشكردن و، ترساندن و ورياكردنەۋەيە، راستە.

د- ياخود: زۆربەى خەلكى ھەق نازانن، بۇيە گوتراۋە: (عَلَيْكَ بِطَرِيقِ الْحَقِّ، وَلَا تَسْتَوْجِشْ
مِنْ قَلْبِ السَّالِكِينَ، وَايَاكَ وَطَرِيقِ الْبَاطِلِ، وَلَا تَغْتَرُ بِكَرَّةِ الْهَالِكِينَ)، واتە: رېنى ھەق بىكەرۋ
ھەست بە غەربىي مەكە كە رېيۋارانى كەمن و، خۆت لە رېنى ناھەق و پوۋچ دوور بىگرە
و فريو مەخۇ، بەۋەى كە زۆر كەس لە رېنى ناھەق دا فەۋتاون.

(الطبري): ئەم ئايەتەى ئاۋا لىكدادەتەۋە، دەلتى: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ يَا مُحَمَّدُ إِلَى
هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ بِاللَّهِ مِنْ قَوْمِكَ خَاصَّةً، وَلَكِنَّا أَرْسَلْنَاكَ كَافَّةً لِلنَّاسِ أَجْمَعِينَ، الْعَرَبِ
مِنْهُمْ وَالْعَجَمِ، وَالْأَحْمَرِ وَالْأَسْوَدِ، بَشِيرًا مِّنْ أَمْرِكَ، وَنَذِيرًا مِّنْ كُذْبِكَ) ^(۱).

واتە: تۆمان ئەناردەۋە ئەى موخەممەد! ﷺ بۇ لاي ئەو ھاۋەش بۇ خوا
دانەرانە، لە گەلەكەت بە تايىبەت، بەلكو تۆمان ناردەۋە بۇ تىكرپاي خەلكى:
عەرەب و عەجەم و، سوورو رەش، ئەۋانەيان كە فەرمانبەرىي دەكەن، موژدەيان
پى بدەى و، ئەۋانەش كە بە درۆت دادەننن، بىئىترسىنى.

مەسەلەي پىنچەم و كۆتايى:

پرسىياكردىنى نكوۋلىيىكەرەنەي كافران، لە بارەي ھاتنى بەلىنى خواوەو،
وہ لامدراۋەھىان كە لە بەلىنگە پاش و پىش ناگەن:

خوادەفەرەمۆي: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدَانِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۱) قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعِجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْقُدُونَ ﴿۲﴾.

شىكرەنەھەي ئەم دوو ئايەتە: لە سىي بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدَانِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ھەرودھا دەلىن: (بە
سىياق دەزانرى كە بىپرۋايەكانن) ئەو بەلىنە، كەنگىيە ئەگەر تىوہ لە راستان؟ واتە: لە
چ كاتىكىدا دى، ئەگەر تىوہ لە راستان، لەوھدا كە بەلىنمان پى دەدەن؟

(۲) - ﴿قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ﴾، پىيان بلى: بەلىنى پۆژىكتان بۆ ھەبە، واتە: پۆژىكى مەزن
كە ۋەسەف ناكرى، (التَّكْوِيْلُ لِلْقُوْلِ)، بەلىنى پۆژىكتان بۆ دانراو، (المِيعَادُ مَضْرُومِي
لِلْوَعْدِ، فِرَافَتُهُ إِلَى ظَرْفِهِ بَيَانِيَّةٌ)، ﴿مِيعَادُ﴾، چاۋگى مېمىيە بۆ ۋەعد، يانى: بەلىنى
پۆژىك، ئىنجا كە پالدرادەتە لای پۆژەكە، ئەم پالدرانە بۆ پوونكرەنەۋدەيە.

(۳) - ﴿لَا تَسْتَعِجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْقُدُونَ﴾، تىوہ سەعاتىك لىي دواناكەون و لىشى
پىش ناكەون، واتە: ئەو بەلىنە، تىوہ ئە لىي دۋادەكەون و ئە لىشى پىش دەكەون، بە
پىكىي لەو كاتەدا كە خوا ديارىيكردو، بەلىنەكە دى، ۋەشەي: ﴿سَاعَةً﴾، (السَّاعَةُ
حِصَّةٌ مِنَ الزَّمَنِ)، (ساعة) بەشكە لە كات، بە زۆرىش بۆ كاتىكى كەم و كورت بەكاردى،
بەلام بەشكە بوونى (ساعة) لە بىست و چوار بەشى شەۋو پۆژىك، ئەوہ مانايەكى باوو
عورفییە.

كە دەفەرەمۆي: ﴿لَا تَسْتَعِجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْقُدُونَ﴾، (اي: لَا تَوْعُرُونَ
لِلتَّوْبَةِ وَالْإِعْتِذَارِ، وَلَا تُقْدِمُونَ لَاسْتِغْثَالَ الْعَذَابِ)، ئە دۋادەخرىن بۆ ئەوہى تۆبە

بىكەن و پۆزىش بېننەۋە، نە پېشىش دەخرىن، پەلە بىكرى لە سزادانتاندا، بەلكو پىك لە كاتى خۆيدا، ئەو كاتەى ديارىيكراۋە، دى، بە پىسى سىستىمىك كە خوا ﷻ بۆ كارەكانى دابىناۋە.

كۆتايى ئەم دەرسەش بەم فەرمايشتەى پىغەمبەر ﷺ دىنين:

(أَعْطَيْتُ غَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي، بُعِثْتُ إِلَى أَحْمَرَ وَأَسْوَدَ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطُورًا، وَأُجِلْتُ لِي الْغَنَائِمُ، وَلَمْ تُحَلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَنُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةً شَهْرًا، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، فَأَدَّخَرْتُهَا لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ تَابَلَّهٗ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى لِمَنْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا) (أخرجه البخاري: ۳۲۸، ومسلم: ۵۲۱، وغيرهما).

پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇى: پىنج شتم پىندراۋن، نەدراۋن بە ھىچ كەس لە پىش مندا، (نەدراۋن بە پىغەمبەران):

(۱) - رەۋانە كراۋم بۆ لای سېپى و رەش، يان سوورو رەش (ۋاتە: بۆ لای عەرەب و عەجەم، يان بۆ لای ھەموو مەۋقەكان بە ھەموو رەنگەكانىانەۋە).

(۲) - سەر زەمىنم بۆ كراۋە بە مزگەوت و بە پاك (پىشتەر دەبوو تەنيا لە پەرستگاكانى خۇياندا پەرستش بىكەن، خاۋەن بەرنامەكانى دىكەى كە پىغەمبەران ھىناۋيانن، بەلام بۆ ئەھلى ئىسلام دەفەرمۇى: لە ھەر شوئىيك كاتى نوئىز بوو، بۆت ھەيە، مادام پرووى زەۋى پاگەو، بۆت ھەيە بىكەى بە شوئىى خوا پەرستى لىكرىدن).

(۳) - دەستكەۋتەكانى جەنگم بۆ ھەلآل كراۋن (كە پىشتەر بۆ كەس ھەلآل نەكراۋن و دەستكەۋتى جەنگىي رەۋا نەبوۋە بەكاربەيتىرى، يان خۇيان سوۋتاندوۋيانە، يان ناگريك لە ئاسمانەۋە سوۋتاندوۋىيەتى و رەۋا نەبوۋە بەكاربەيتىرى).

(۴) - ماۋەى مانگە پىيەك ترسم بۆ خراۋەتە دلى دوژمنەۋە (لە كاتىكدا لەگەلم پروۋبەپروۋ دەبنەۋە).

(۵) - تىكارىدەنم پىدراۋەۋ، ھەلمگرتۋە بۆ ئۆممەتەكەم بۆ پۆزى قىيامەت (تىكارىدەنم گشتىي) نەگەر خوا ھەز بىكات، ئەو تىكارىدەنم، ھەموو كەس دەگريتەۋە كە ھىچ

شَتِكَ بە ھاوبەش بۇ خوا دانەنئ. (ھەر كەسە بە پىي خۇي، ئەوۋى ئيماندار بىي و، ئيمانى چاك بووبىي و، كردهۋى باشى بووبىي، خوا بە ھۆى شەفاعەتى پىغەمبەرەۋە ﷺ پەلى بۇ بەرز دەكاتەۋە، ئەۋەش كە شايستەى سزادان بووبىي، سزاي لەسەر سووك دەكرى، يان ھەر سزايەكەى لەسەر ھەلدەگىرى).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی پۈنجهم ❖

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له نو (٩) نایه ت پیک دی، نایه ته کالی: (٣١ - ٣٩)، نه وه ری سهره کیی نه و نو نایه ته، باسی هه لوتستی نه رتیی و خرابی بیروایانی که لله ره ق، له باره ی قوړان و په یامی خوادایه، پاشان مش ت ومړی نیوان چه وسیتراوانی لاسایکه ره وه و خو به زلگرانی خو سه پین و مله ور له قیامه تدا، که ههر کامیان خه تا له ملی نه وی دیکه ده کات و، خو ی به ریی ده کات.

دوایی هه لوتستی هوکمرانه خو سه پین و خو به زلرانه کان و، خو شوگوزهرانه کان خراوته پرو له به رانبر پیغه مبراندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که هاتوون، بو هو شیار کردنه وه ترساندن خه ت و رچه له کاندنیان و، بو غرابوونی نه و هوکمرانه خو سه پین و خو به زلرانه، به مال و سامان و مندالیان و، به رپه رچدانه وه ی خوی زانا و کارزان بو نه و خه یالپلاوه یان که گویه خوا خو شی ده وین، وه ک چو ن له دنیا دا به هره مه ندی کردوون، له قیامه تیشدا هه روا ده بن و توو شی سزاو جه زره به ی خوا نابن!! دواتر سهره نجامی ههر کام له به روا داران و، بیروایان و پاداشت و سزای دادگه رانه یان له لایه ن خوی کارزانی دادگه ره وه، خراوته پرو.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ أَسْطُفِعُوا لِلَّذِينَ لَا أُنْتُمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ أَسْطُفِعُوا لِلَّذِينَ لَا أُنْتُمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ أَسْطُفِعُوا لِلَّذِينَ لَا أُنْتُمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾﴾ قَالَ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ أَسْطُفِعُوا لِلَّذِينَ لَا أُنْتُمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٣٤﴾﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ أَسْطُفِعُوا لِلَّذِينَ لَا أُنْتُمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ أَسْطُفِعُوا لِلَّذِينَ لَا أُنْتُمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ أَسْطُفِعُوا لِلَّذِينَ لَا أُنْتُمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ أَسْطُفِعُوا لِلَّذِينَ لَا أُنْتُمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أَتَتْهُمْ أَسْطُفِعُوا لِلَّذِينَ لَا أُنْتُمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾﴾

يُجْرُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيْبٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٩﴾ قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِآلَتِي تُقْرَبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ هُم جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَابِنَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٤٢﴾ قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٤٣﴾

مانای ده قواو ده قی ئابه ته کان

{ههروه ها تهوانه ی بیروا بوون (بهو شتانه ی پتویست بوو بروایان پتی بینن)، گوئیان: هه رگیز نه برها بهم قورئانه دئین و، نه به وهش که له پتیش ویهوه بوون (له کتیبه کان و پتغمه ران)، نه گهر بشینی کاتیک سته مکاران له لای پهروه ردگاریان وه ستیراون (دیمه نیکی پچله کین ده بینن) پیکه وه شه په قسه ده کهن (هه ر کامیکیان نهوی دیکه تۆمه تبار ده کات)، نهوانه ی بیهیز کراون بهوانه ده ئین که خوئیان به زلگرتوه: نه گهر ئیوه نه بوونایه ئیمه بروادار ده بووین ﴿٣٧﴾ نهوانهش که خوئیان به زلگرتوه به وانه یان گوت که بیهیز کراون: ئایا ئیمه تپوه مان له راسته پتی (هیدایهت) لادا، دواي نهوه ی پۆتان هات؟ (راست نه)، به لکو خۆتان تاوانبار بوون (به له راسته پتی لاتاندان)، ﴿٣٨﴾ نهوانهش که بیهیز کرابوون بهوانه یان گوت که خوئیان به زلگرتوو: (له هوکمرانه خو سه پینه کان) به لکو پیلانگیریی شهوو پۆرتان له دژمان (هوکاری لادمان بوو) کاتیک ره مانئان پتده کردین، بیروابین به خواو هاوتایانی بو دابنئین! کاتیکش نازاری دۆزه خیان بینن {بیهیز کراوان و خو سه پتئان} په شتمانیان په نهانکردو (ئیمهش) کووت و

زنجىرە كامان خستنه گەردنى ئەوانەوہ كە بېرۋابوون، ئايا تەنيا بە گوئردى
 ئەوہى كروويانە سزا نادرىن؟ ﴿٢٣﴾ ھىچ ترستىنە وريا كەردەوہە كىشمان لە
 ھىچ ئاوەدانىيە كدا نەناردوہ، مەگەر (ھوكمپرانە) خوڭگوزەرانە كانى گوتوويانە:
 تىمە بېرۋاين بەو (پەيام) ھى پىي پەوانە كر اون ﴿٢٤﴾ ھەروەھا ھوكمپرانە
 خوڭگوزەرانە بېرۋايە كان، گوتيان: تىمە مآل و سامان و پۆلەمان (لە تىوہ) پترەو،
 تىمە (لە پۆزى دوايىدا) لە سزادراوان نابىن ﴿٢٥﴾ بلى: (وہك خەيالتان كروہ
 وانى)، بىگومان پەرورەدگارم بۆ ھەر كەسيكى بوى، بۆيو زۆرو فراوان دەكات
 و (بۆ ھەر كەسيكىشى بوى)، بۆيو كەم و بەرتەسك دەكاتەوہ، بەلام زۆربەى
 خەلك نازانن (كە فراوانكردن و كەمكردنى بۆيو، نيشانەى ريزليگرتن و بوغزاندى
 خوا نىە بۆ مرفەكان) ﴿٢٦﴾ بە دلتيايش سامان و پۆلەكانتان ھۆكارى ئەوہ
 نىن، بە نيزىكخستنهوہ لە تىمەتان نيزىك بخەنەوہ، جگە لەو كەسەى برۋايىنى
 و كروہوہى باش بكات (ئەوانە سامان و پۆلەكانيان دەكەنە ھۆكارى لى نيزىك
 بوونەوہمان و) ئەوانە بە ھۆى ئەوہوہ كە كروويانە (لە كارى چاكە) پاداشتيان
 چەند قاتەو، لە كۆشكەكان (ى بەھەشت) دا ھىمن و بى ترس و بىمن ﴿٢٧﴾
 ئەوانەش كە بە خەيالى خويان دەستەوسانكەرانە دژايەتتى ئايەتە كامان دەكەن،
 ئەوانە لە نازارى دۆزەخدا ئامادە دەكرىن ﴿٢٨﴾ بلى: بىگومان پەرورەدگارم بۆ
 ھەر كەسيكى بوى لە بەندەكانى، بۆيو بۆ زۆرو فراوان دەكات و (بۆ ھەر
 كەسيكىشى بوى) بۆى بەرتەسك دەكات و، ھەر شتيكىش (لە پىي خوادا)
 بەخشن ئەو (خوا) شوئى پەر دەكاتەوہ، ئەو چاكترىنى بۆيودەرانە ﴿٢٩﴾.

تشکر دهنده‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(صَدَدْنٰکُمْ): (ای: صَرَفْنَاکُمْ أَوْ مَنَعْنَاکُمْ)، واته: ئیوه‌مان لادا، یان پیتشگیرییان له ئیوه کرد، (الصَّدُّ وَالصُّدُودُ: الْإِنصِرَافُ وَالْإِمْتِنَاعُ عَنِ الشَّيْءِ، أَوِ الصَّرْفُ وَالْمَنْعُ)، وشه‌ی (صَدَّ وَصُدُّوا) بریتیه له: لادان له شتیک، لاملیی کردن لیتی، یاخود لادانی خه‌لک و پیتشگیریی کردنی خه‌لک لیتی، واته: وشه‌ی (صَدَّ) ههم به (لَایَم) دئی، واته: خوی لایداو، ههم به (مُتَعَدِي) دئی، واته: خه‌لکی دیکه‌ی لادا.

(مَكْرٌ): (المَكْرُ: صَرَفُ الْغَيْرِ عَمَّا يَقْصِدُهُ بِحِيلَةٍ)، ﴿مَكْرٌ﴾، (مَكْرٌ): بریتیه له لادانی خه‌لک له‌وه‌ی ده‌یان‌ه‌وی، به قیل و پیلانیک.

(أَنذَادًا): (نِدُّ الشَّيْءِ: مُشَارِكَةُ فِي جَوْهَرِهِ، فَكُلُّ نِدٍّ مِثْلٌ، وَنَيْسٌ كُلُّ مِثْلِ نِدًّا)، (نِدُّ) ی ههر شتیک، (هَذَا نِدُّ هَذَا)، نه‌وه‌یه هاوبه‌شی بئ له ئیوه‌پۆک و چیه‌تی دا، بۆیه هه‌موو (نِدُّ) ێک به (مِثْل) داده‌نرئ، به‌لام هه‌موو (مِثْل) ێک، به (نِدُّ) دانانرئ، چونکه (مِثْل) نه‌وه‌یه له شتیک له شته‌کاندا، وه‌ک نه‌و بئ، به‌لام (نِدُّ) نه‌وه‌یه له جه‌وه‌ه‌رو چیه‌تی دا، وه‌ک نه‌و بئ، (نِدُّ: هاوتا)، (مِثْل: وئنه).

(وَأَسْرُوا): واته: په‌نه‌انیان کرد، (الْإِسْرَارُ: خِلَافُ الْإِعْلَانِ، أَسْرُوا النَّدَامَةَ: كَتَمُوهَا، وَقِيلَ أَظْهَرُوهَا)، ﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ﴾، واته: په‌شیمانیان په‌نه‌انکرد، چونکه (إِسْرَارٌ) یانی: په‌نه‌انکردن، پنه‌ه‌وانه‌ی (إِعْلَانِ) ه، واته: ده‌رخستن، که‌واته: ﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ﴾، واته: په‌شیمانیان په‌نه‌ان کرد، هه‌ندی‌کیش گوتوو یانه: وشه‌ی: ﴿وَأَسْرُوا﴾، له‌و جوړه‌وشانه‌یه، که دوو مانای دژی به‌کدی ده‌گه‌به‌نئ و، به‌پتی سیاق ده‌زانرئ کامیان مه‌به‌سته؟ وه‌ک (عَمَسَ)، ﴿وَالْأَيْلُ إِذَا عَمَسَ ۝٧﴾، (التکویر، عَمَسَ) به مانای: هات (أَقْبَلَ) و، به مانای: پوی (أَذْبَرَ) یش دئی، لیره‌ش: ﴿وَأَسْرُوا﴾، یانی: (أَظْهَرُوا النَّدَامَةَ)، په‌شیمانیان ده‌رخست، به‌لام رای به‌که‌م راستره، که به مانای په‌نه‌انکردن دئی.

(الْندَامَةُ): (النَّدَمُ وَالنَّدَامَةُ: التَّخَسُّرُ مِنْ تَغَيُّرِ رَأْيٍ فِي أَمْرٍ فَائِتٍ)، (نَذَمٌ وَنَدَامَةٌ): بریتیه له خهفه تبار بوون به هوئی نهووهو شتیک که تپهه بووه، مرووف رای له به رانبهردا بگوئی، که به پاستی نه زانییی و نیستا بوی درکهوئی، که به پاست نه زانینه که ی هه له بووهو، نهو شته پاست بووه.

(الْأَعْلَلُ): (الْغُلُّ: مُخْتَصٌ مِمَّا يُقَيَّدُ بِهِ فَتَجْعَلُ الْأَعْضَاءُ فِي وَسْطِهِ)، (أَغْلَلَ) کوی (غُلَّ) ه، تایه ته بهووهو که له گهردنی مرووف ده کوی، نجا نهو نه داما نه ده خرنه نیوی، هه لبه ته نهو لی ردها مه بهستی نهو هیه: وشه ی (غُلَّ) مهرج نیه، ته نیا بو گهردن به کاربی، هه رچه نده خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا﴾ ٨ یس، واته: تیمه کو ت (غُلَّ) ه کا مان خستوته گهردنیانه وه، به لام وا پنده چن کو ت بخرنه غهیری گهردنیشه وه، به لام نهو نه داما ده خرنه نیوی و، نهو ی لیک وی ده هینرته وهو داده خری.

(مُتَرَفُّوْهَا): (الترَفُّ: التَّوَسُّعُ فِي النِّعْمَةِ: أَتَرَفَ فُلَانٌ فَلَانٌ فَهُوَ مُتَرَفٌّ)، (تَرَفٌ): بریتیه له فراوانیی له نازو نیعمه تدا، ده گوئی: (أَتَرَفَ فُلَانٌ فَهُوَ مُتَرَفٌّ)، فلانکس نیترافی کردو، نهو مو ترهفه، واته: خو شگوزهرانه، خاوه نی نیعمه تی فراوانه، یان به هره مه نده له نازو نیعمه ت، به فراوانیی.

(رُزِقَ): (الرِّزْقُ وَالرِّزْقَى: الْمَنْزِلَةُ وَالْحَظْوَةُ)، (رُزِقَ وَرُزِقَى): بریتیه له یتکهو نیزیکی که سیک له که سیک که لئی به هره مه ند بی.

(الضَّعْفُ): چهند به رانبه ر، چهند قات، ده گوئی: (أَضْعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعْفُهُ وَضَاعْفُهُ: ضَعَفْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَضَاعِدًا)، نه م سئ کرداره هه ر سیکیان به یه ک واتان، (أَضْعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعْفُهُ، وَضَاعْفُهُ)، شته که م دوو قات، یان دوو به رانبه ر، یا خود چهند به رانبه ر کرده وه، (ضَعَفْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَضَاعِدًا)، وینه ی خویم خسته پال و زیاتریش، واته: دوو هیندهو، سئ هیندهو، چوار هیندهو، زیاتریش، (وَالضَّعْفُ: إِسْمٌ كَالثْنَى وَالثَلَاثِ، فَضِعْفُ الشَّيْءِ هُوَ الَّذِي يُثْنِيهِ)، (ضِعْفٌ) بریتیه له ناو، (ضِعْفٌ) ی هه ر شتیک بریتیه له وهی که ده ی کاته دووان، یان دوو قاتی ده کاته وه، یا خود زیاتر.

(الْعُرْفَاتِ): (الْعُرْفَاتُ جَمْعُ عُرْفَةٍ: عَلِيَّةٌ مِنَ الْبَنَاءِ، وَشُمِّي مَبَايِلُ الْجَنَّةِ عُرْفًا)،
 (عُرْفَات)، ههروهه ها له قورښان به (عُرْف) يش هاتوه، كَوَى (عُرْفَة) يه، (عُرْفَة) ش
 بریتیه له باله خانه، كه واته: (عُرْفَات)، واته: باله خانه كان و كوشكه كان و مه نزلگا كانی
 به هه شت، به (عُرْف) و (عُرْفَات) ناویان هاتوه، واته: كُوشِك و باله خانه به رزه كان.
 (ءَامَنُونَ): (الْأَمْنُ: طَمَئِنَّةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمِنَ): بریتیه له هیمن
 بوونه وهی ده روون و لاجوونی ترس و بیم.

(يُخْلِفُهُ): واته: شوینی پر ده کاته وه، (يُخْلِفُهُ: أَخْلَفَ اللَّهُ عَلَيْكَ: أَيِ أَعْطَاكَ
 خَلْفًا)، واته: خوا ځي ځه ره بووت بداتن، شوینی ته و شته ی كه له ده ست
 چووه، یان پوښتوه، پری بكاته وه.

مانای گشتی نایه تهاکان

به پزان!

نهو نَو نایه ته موباره که، بهو رسته به دست پی ده کهن: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نهوانه ی بیروان گوتیان، بانی: نهوانه ی نکوویی ده کهن له بهرنامه کانی خوا به گشتی، واته: هم هی ئیستاو، هم هی رابردوو، که ناوا ده ئین: ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، نهوانه ی بیروان، بیروا بوون به هموو نهو شتانه ی پیوسته بروایان پی بهتری، واته: بیروا بوون به خوا ﴿يَهُودُ﴾، به کتبه کانی خواو، به فرشته کانی خواو، به پیغمبرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، به رۆزی دواپی و به قه دهر، یاخود به یه کیک لهوانه بیروا بوون، چونکه مهرج نیه مروف بیروا بی، به هموو پایه کانی نیمان، ننجا به بی نیمان له قه لَم بدری، به لکو نه گهر به ههر کام له پایه کان بیروا بی، یان به ههر شتی ناشکراو زانراو بی، که به شیکی بنه رته پیه له دینداری، نهوه به بیروا له قه لَم دهری، ننجا نهوانه ی بیروا بوون، گوتیان: ههر گیز بروا ناهئین، بهم قورئانهو به وهش که له پیشیه وه بووه، نه مه وه که نهو نایه ته موباره که ی سوره تی (الأنعام) ه، که ده فهرموئی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرُوا إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ...﴾، واته: وه که پیوسته بو خوا ﴿يَهُودُ﴾، قه دری خوایان نه گرت، ریزی خوایان نه زانی، کاتی گوتیان: خوا ﴿يَهُودُ﴾ هیچ شتیکی بو سهر هیچ مروفتیک دانه به زاننده، واته: نکووییان کرد له هموو په یامه کانی خوا ﴿يَهُودُ﴾، نه که نه نیا لهو په یامه ی که خوا بو پیغمبرانی خاتمه ی ناروده، لیبره دا خوا ﴿يَهُودُ﴾ وه لامیان ناداته وه، به لکو یه کسهر له دنیاوه ده یانبات بو رۆزی قیامت و، دیمه نیک له مش و مری کافره لاساییکه ره وه کان له گهل کافره خو سه پینه کان، چ مش و مری و توو یزیکیان ده بی، نهو دبالوگ و مش و مریه مان بو بهرجه سته ده کات: ده فهرموئی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ

رَبِّهِمْ ۖ، نه گهر تۆ بیینی کاتئ سته مکاران له لای پهروه ردگاریان وه ستیتراون، دیاره که سیک دهوه ستیتری، - چونکه نافه رموی وه ستاون، دهفه رموی؛ وه ستیتراون - که سیک دهوه ستیتری که به تۆبزی بردرایی و په لکیش کرابی، که دهفه رموی؛ له لای پهروه ردگاریان وه ستیتراون، یانی: بۆ دادگایی کران، ﴿رَجِعْ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ﴾، هه ندیکیان قسه بۆ هه ندیکیان ده گپنهوه، واته: به کیکیان قسه دهکات، نهوی دیکه له وه لَمدا قسه دهکاتهوه، پیکهوه وتووێژ دهکهن، پیکهوه شه ره قسه دهکهن، نجا بۆمان باس دهکات که نهو قسهو بۆ به کدی گپانهوهو به ره چدانهوهیه چۆنه؟

﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكَرُوا﴾، نهوانه ی بیتهزکراون به نهوانه ی خۆیان به زلگرتوه، ده لێن، ﴿اسْتَضِعُوا﴾ ی بکه ر نادیار (مَضْعُولُ الفاعل) هیناوه، دیار نیه، بکه ره که کیهو کئ بیتهزی کردوون، یاخود کئ به بیتهزی داناون؟ چونکه (استضعاف)، هه م ده گونجی به مانای به بیتهزدانان، هه م به مانای بیتهزکران بی، نهوانه ی که به بیتهز دانراون، یان بیتهز کراون، بهوانه یان گوت: که خۆیان به زلگرتبوو، خۆ به زلگه رکان و، هوکمرانه خۆسه پینهکان به بکه ر زانراو (مَعْلُومُ الفاعل) دینن، چونکه خۆیان بکه ری خۆ به زلگرتنه که یان بوون، به لām هی چهوستیزاوو بیتهز کراوهکان، بکه ره که ی به نادیار دههینن، چونکه هه ر نهوانه ی خۆیان به زلگرتبوو، نهوانه شیان به بیتهز ته ماشا دهکرد، یاخود بیتهزیان کردبوون، یان به بیتهزیان داده نان، نجا بیتهزکراوهکان به خۆ به زلگه رکانیان گوت: ﴿لَوْلَا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾، نه گهر ئیوه نه بوونایه، ئیمه بروادار ده بووین، نه گهر ئیوه نه بوونایه، واته: نه گهر پێگری ئیوه نه بووایه، یان پیلان و قیلئ ئیوه نه بووایه له دژی ئیمه، ئیمه بروادار ده بووین.

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعُوا﴾، نهوانه ی خۆیان به زلگرتبوو بهوانه یان گوت، که بیتهز کرابوون، یان به بیتهز دانرابوون، ﴿اَنْتُمْ سَكَدْتُمْ﴾ عَنِ الْهَدَىٰ، نهوه پرسیار لێکردنێکی نکوولیلێکه رانه به: ئایا ئیمه ئیوه مان له رێ راست گپانهوه؟ له هیدایهت گپانهوه؟ ﴿بَعْدَ اِذْ جَاءَ كُرٌّ﴾، دوا ی نهوه ی بۆتان

هاتبوو؟ له كوئوه بۆيان هاتبوو؟ بېگومان له خواوه **﴿بَلْ كُنْتُمْ تُخْرِمِينَ﴾** به لكو ئتوه تاوانبار بوون، بۆيه كه يفتان به رېگاي راست و هيدايه تي خوا نه ده هات، كه يفتان به رېگاي خوا نه ده هات، چونكه له گه ل تاوان و خراپه ي ئتوه دا دانووي نه ده كوئين و، رتي تاوان و خراپه ي لي ده گرتن، وهك پيشينان ده ئين: (ته يري گول عاشقي داري ژده قنه مووته)، ئتوه خو تان ته يري گول بوون، بۆيه عاشقي بېيروايي و خراپه و كوفر بوون، نه و په يامه نورانيه و هه قانيه ي خواتان و دهر نه گرت، له بهر نه وه ي رتي تاوان و خراپه و گوناھي لي ده گرتن.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ هه رو ده ها نه وانه ي چه وسيترا بوونه وه، يا خود بيهيژ كرابوون، يان به بيهيژ دانرا بوون، به وانه يان گوت كه خو بيان به زلگرتبوو، خو بيان سه پان دبوو، **﴿بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾** به لكو نه وه ي بوو به هوي لاداني تيمه، فيلي شه وو رۆژان بوو، واته: فيلي شه وو پۆزي ئتوه له دژمان، پيلانگيري و فيل و ته له كه تان له دژمان، دوايي باسي پيلانگيري شه وو پۆزي نه و ملهو رو خو به زلگرو خو سه پينه كان ده كات، له دژي چه وسيترا وه كان و، بيهيژ كرا وه كان و ده فهرموئ: **﴿إِذْ تَأْمُرُونَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾** كاتيك كه فهرمانتان پي ده كردين، بېيروايين به خوا، **﴿وَجَعَلْ لَمْ أُنْدَادًا﴾** هاوتاياني بو دابنين، چونكه وشه ي: **﴿أُنْدَادًا﴾** كوي (ند)ه، واته: ريك شتيك وهك شتيك بي، وهك گوترا وه: (النُّدُ: هُوَ الْمُشَارِكُ فِي الْخَوْفِ)، واته: (ند) نه وه يه له چيه تيدا وهك نه و بي، **﴿وَأَسْرُوا أَلْنَدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ﴾** هه ردووك لايان، واته: چه وسيترا وه و، به بيهيژ دانرا و بيهيژ كرا وه كان، كه كوترا نه كه وتوونه ته دوايان، هه رو ده ها خو به زلگرو خو سه پينه كان، به شيمانبيان په نهان كرد، ژيوان بوونه وه و په شيمانبيان په نهان كرد، كه نكي؟ **﴿لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ﴾** كاتيك سزايان بيني، دياره (ال)ي سه ر **﴿الْعَذَابَ﴾** بو ناساندنه، **﴿الْعَذَابَ﴾** واته: سزايه كه يان بيني و، نازاره كه يان بيني، كه دۆزه خه.

﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْمَلُ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ كوت (غل) شتيكه ده كر تيه كه در نه وه و، وا ده كات مرؤف نه تواني سه ر دانه ويني و، ده بي ملي هه ر هه لبري،

یانی: کۆت (غُل) ده کامان خسته ملی نه وانه وه که بیپروان، (غُل) به کوردیی ده بیته کۆت، ئنجا که ده فەرمووی: کۆته کامان خسته ملی نه وانه وه که بیپروان، نه وانه ی بیپروان کین؟ هه م بیته زکراوه کانن، هه م خو به زلگره کانن، چونکه له سه ره تاوه خوا ﷻ فەرمووی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ﴾، نه وانه ی بیپروا بوون، گوتیان: ئیمه هه رگیز بپروا به م قورئانه، ناهینین، ﴿وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، هه روه ها به وه ی که له پتشیه وه شی دابه ز تراوه و هاتوه، ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئایا جگه له وه ی که کردوویانه سزا ده درینه وه؟ واته: نه وه سزای پر به پتستانه، که به و شیوه یه سزایان بدهین، چونکه کرده وه کانیان نه و جوړه سزایه هه لده گرن.

نه گه ر سه رنج بدهین: خوا ﷻ له سه ره تاوه هه موویانی به بیپروا له قه له م داوه، دواتریش هه موویانی به سته مکار له قه له مداون: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ﴾، نه گه ر ببینی سته مکاران له لای په روه ردگار یان وه ستیزان، هه ندیکیان قسه بو هه ندیکیان هه لده دده نه وه ده گینه وه، واته: وه لامی یه کدی دده دده نه وه، ئنجا دابه شیان ده کات بو دوو جوړ:

أ- چه وسیتراوان، یاخود بیته زکراوان، یاخود به بیته زدانراوان.

ب- له گه ل خو به زلگران و خو سه پتنان، دوا یی خوا ﷻ ده فەرمووی: ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، کۆته کانیشمان خسته گه ردی نه وانه ی بیپروان، که واته: نه وانه هه موویان بیپروان و، هه موو شیان به سته مکار ناوزه ند کران و، خواش ﷻ هه موویان کۆت ده کات، دوا ییش ده فەرمووی: ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئایا به جگه له وه ی، کردوویانه سزا ده درین؟ واته: نابن هیچ که سیک خوتخوته یه کی له دلدا په یدابن و بلن: چۆن خوا ﷻ نه و سزا سه خته یان ده دات؟ چونکه به پتی کرده وه کانیان سزا ده درین و، کرده وه کانیان ناوا بوون که باسکراو، نه وه ش سزایه که یانه.

دوا یی خوا ﷻ دپته سه ر خسته پرووی، یاسایه کی گه وره و گرنگی خو ی له ژبانی به شه ردا، که بریتیه له هه لو تستی حوکمرانه خو شو گوزرانه خو سه پینه کان،

له به رانبهر په یم و به رنامه کانی خوادا، به رانبهر به پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ده فەرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ﴾، له هیچ ناوه دانیه کدا هیچ ترسینه رو هوشیارکه ره وه به کمان نه ناردوه، ﴿إِلَّا قَالَ مُتَّقُوهُمْ﴾، مه گەر خوشگوزه رانه کانی گوتوو یانه: ﴿إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، تیمه به وهی ئیوه پتی ره وانه کراون، بیرواین، دیاره که گوتوو یانه: ﴿إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، تیمه به وهی ئیوه پتی ره وانه کراون، ئه وه به تهوسه وه به توانجه وه گوتوو یانه، نه گهرنا بیروایان دانیان به وه دا نه هیناوه، که نه وانه له لایهن خواوه ﴿فَلَا تَتَرَدَّرُونَ﴾ و ره وانه کراون، نکوولیان له وه کردوه، خوا ناردینی، وه که له شویتیکی دیکهش دا به توانج و تهوسه وه ده لئین: ﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ﴾ (v) الشعراء، واته: (فیرعهون)، گوئ: ئه و پیغمبه ره تان که بو لای ئیوه ره وان کراوه، شیته، یانی: پیجه وانه ی عه قل و لوژیکه، خوا بابایه کی شیت ره وان بکات، که واته: مادام شیته، له لایهن خواوه نه هاتوه.

﴿وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا﴾، (خوشگوزه رانه خوشه پینه کان) گوتیان: تیمه مال و سامان و مندالمان له هی ئیوه زیاتره، واته: له هی ئیوه خه لکی دیکه زیاتره، ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾، تیمهش له سزادراوان نابین، واته: مادام خوا ﴿فَلَا﴾ له دنیا دا به هره مه ندی کردووین له مال و سامان و مندال و وه چه ی زور، نه وه نیشانه ی پازی بوونیه تی لیمان، ئنجا که لیتمان پازی بوو، له دنیا داو له دواړوژدا سزامان نادات و، له سزادراوان نابین؟!

خوا ﴿فَلَا﴾ به ربه رچیسان ده داده وه: ﴿قُلْ إِنْ رَّبِّي بِبَاطِلٍ الرَّزْقِ لَمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، بلئ: به دنیاییه وه په روه ردگارم بو ههر که سئیک بیه وئ بژیو فراوان ده کات، بو ههر که سیشی بوئ، تهنگی ده کات و که می ده کات، واته: فراوانکران و، وه تهنگ هینانی بژیو، زورکران و که مکرانی، نیشانه ی نه وه نیه، که خوا ﴿فَلَا﴾ نه وهی بژیوی زوری بداتی له دنیا دا، خوشی ده وئ و، نه وهی که می بداتی، خوشی ناوئ، به لگو ویستی حه کیمانه ی خوا له پشت نه و مهسه له وه یه، هه لبه ته هۆکاره کانیش کاریگه ریان تیدا هیه، به لام به هیچ جوړیک نابئ و الیک

بدرتەوه که هەرکەس خوا بژیوی زۆری بدات، خوشی دەوێ و، ئەوێ بۆشی
 کەم بکات و، لێشی کەم بکاتەوه، پێی لێتە، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾،
 بەڵام زۆربەی خەلکی نازان، هەر بەو خەیاڵ و وەهمە خوێان دەخەلەتێن،
 بە تاپەتی خوشگوزەرەکان و سامندارەکان، کە لە پێی حەرەمەوه سەرۆت و
 سامانیان وەسەرپەکناو، پێیان وایە مادام لە دنیادا حالیان وایە، لە دواڕۆژیشدا
 هەر وادەبن!

﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَى﴾، لەحالتیکدا سامانەکانتان و
 منداڵەکانتان ئەو ھۆکارە نین تێوە لە تێمە نزیك بخەنەوه، واتە: هەرچەندە
 سامانتان زۆر بێ و منداڵ و وەچەتان زۆر بێ، ئەو ھۆکاری نزیك بوونەوتان
 نیە، لە تێمە، ﴿إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، مەگەر کەسێک برۆی ھێنا بێ
 و کردەوێ باش بکات و، مალ و سامان و منداڵەکە ی لە پەزنامەندیی خوادا
 بەکارھێنا بێ، ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا﴾، ئا ئەوانە پاداشتی دوو قات
 یان چەند بەرانبەر یان ھەبە، بە ھۆی ئەو ھەوێ کە کردوویانە، ﴿وَهُمْ فِي الْعَرْشِ
 عَالِمُونَ﴾، ھەر ھەما ئەوانە لە کۆشکە بەرزەکان - لە بەھەشت - دا، بە دڵنیا بێ
 و بێ ترس و بێم، نیشستە جێ دەکری، ﴿وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ﴾،
 ئەوانەش کە لە دژی نایەتەکانی تێمە تێدەکۆشن (کە بە خەیاڵی خوێان) تێمە
 دەستەوسان بکەن، یان پێشمان بکەونەوه، ﴿مُعَاجِرِينَ أَي: مُسَابِقِينَ أَوْ مُغَالِبِينَ﴾،
 بە خەیاڵی خوێان، پێیان وایە، بەسەر تێمەدا، یان بەسەر نایەتەکانی تێمەدا،
 زāl دەبن ﴿أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾، ئا ئەوانە لە سزاو ئازاری دۆزەخدا
 نامادە دەکری، ﴿فِي الْعَذَابِ﴾، (ال) ی سەر ﴿الْعَذَابِ﴾، بۆ ناساندنی (عەقەد)،
 واتە: لە سزایەکەدا، کە مەبەست پێی دۆزەخە نامادە دەکری.

لە کۆتایی دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنْ رِئِي يَسْطُرُ الْإِزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾، ئەوێ پێش بۆ خەلک بە گشتی و، بۆ بێپروایان بە
 تاپەتی بوو، ئەمەیان بۆ پروادارانە، ﴿قُلْ إِنْ رِئِي يَسْطُرُ الْإِزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾، بلی: بە دڵنیا بێ پەرەردگارم بژیو بۆ ھەر کام لە بەندەکانی

فراوان دەکات و، جاری واش ههیه بۆی وهتەنگ دینن، واتە: له قوناغیکدا بۆی فراوانکردوهو، له قوناغیکی دیکهدا لیتی وهتەنگ دینن و، بۆی کهم دهکاتهوه، که کهمکردنهوه کهش له بهرژهوهندیی خۆیهتی مادام ئیماندار بن، ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾، ههه شتیکیش ئتوه بیههخشن، خوا کهلینیکهی پر دهکاتهوهو، شوینی پر دهکاتهوه، بژیوی دیکه دههینیتتهوه جیی، ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْكَارِزِينَ﴾، خواش ﷺ باشتیرینی بژیودهراوه، واتە: ئتوه لهوهی خوا پشیداون، بیههخشن، له پهزنامهندیی خوادا، خواش ﷺ کهلینی ئهوه بههخشاوه تان بو پر دهکاتهوه، جگه لهوهی که له دواپۆژیشدا پاداشتتان دههاتهوه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

ئىكۆلىيىكرەنى بېيروايانى بىپەرست لە ئەسلى پەيامى خواو، وەلامدانەوہيان بە خستە پرووى ھەلوئىستى ھەردووک لایەنى بىتەزکراوانى لاسايىگەرەوہو، ھۆکمرانانى خۆ بەزىگر لە پۆزى دوايىدا، کە ھەر گاميان خەتا لە مىلى ئەوى دیکە دەگات و، سەرەنجام ھەموويان گۆت و زنجير دەگرين و پەشتيمانى دەکيشن:

خو دەفەر موى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنَ بِهِدَا الْقُرْآنَ وَلَا يَالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ نَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ بِقَوْلِ الَّذِينَ اسْتَضِعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعُّوا أَنْتُمْ صَدَدْتُمْ عَنْ آلِهَتِي بَعْدَ إِذْ جَاءَكُم بِالْكِتَابِ مُخْرِجِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضِعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْإِيلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرَأُ النَّدَامَةَ لَنَا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْدَلَ فِي أَغْصَانِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾﴾

شىكرەدنەوہى ئەم ئايەتە، لە چوار دە پرگەدا:

١- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانەى بېيروا بوون، گوتمان، زۆرەى تەفسىرەکان ھەر دەلێن: واتە: كافەرەكانى مەككەو، ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانى مەككە، وەك چۆن قوئان كە لە سەرەتاو، لە مەككە دابەزىو، ھەتا قىامەتیش ھەر رۆو لە خەلكى مەككە بكات، كە خەلكى مەككەش ئىتسا مسوئەلەن! بەلام نەخێر، مەبەست پێى ئەوانەى بە بېيروان، ئىنجا بە ئى يەكەمجار بېيروايەكانى مەككەو دەورەبەرى گرتۆتەو، چونكە

پنځه مېر ﷻ له تېو نه واندا بووه، به لأم به ته نکید هه موو دواندنه کانی قورټان، هه موو باس و خواسه کانی که له فرمایشت خوادا هاتوون، کاتیک باسی بې پروایان ده کمن، واته: بې پروایان به گشتی، مه گهر به به لگه به ک بې پروایانی قوناغیک، یان جورټک له بې پروایان تایهت بکړن به و دواندنه وه، نه گهرنا بې پروایان هه موویان ده گریته وه، هه روده ها که باسی نیماندارانیش ده کات، هه موویان ده گریته وه.

که واته: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نه وانده ی بې پروا بوون، گوتیان، سه ره تا مه به ست بې پروایه کانی مه ککه و ده ورو به ریه تی، به لأم دواپیش هه موو بې پروایان له هه ر شونتیکي دنیادا بووین، له هه ر قوناغیکي میژووی به شه ردا بووین، مه به ست بوون.

(٢) - ﴿لَنْ تُؤْمِنُوا بِهِذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، هه رگیز پروا به م قورټانه و به ده ی پشوو شوی ناهیتین. (لن) بو (تاکید تأیید) ه، جه ختکر دنه وه و له مه و دواپه، واته: هه رگیز پروا ناهیتین به م قورټانه، ﴿وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، هه روده ها به هه رچییه که له پیش ده ستیشیه وه بووه، که هه موو کتیه کانی خوا ده گریته وه، هه روده ها هه موو پنځه مېران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده گریته وه، هه ندیکیش گوتوویانه: ﴿وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، (الْكِتَابُ الَّذِي هُوَ قُرْآنُ الْعَهْدِ به)، نه و کتیه ی که رڼکاره که ی له قورټانه وه نيزیک بووه، که نه گهر واین ټینجیل ده گریته وه، له پیش نه ویشدا زه بووو، دواپی ته ورات و، صوحوفی ټیپراهم.

به لأم من ینم وایه، نه و رایه راسته که ده لئ: ﴿وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، هه رچی له پیش قورټانه وه یه، واته: پروا به هیچ کام له کتیه کانی خوا ناکه یین.

(٣) - ﴿وَلَوْ رَأَوْا الظَّلِمَةَ لَأُظْلَمُوا مَوْفُوتٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، نه گهر بیینی کاتیک سته مکاران له لای په روه ردگاریان راگیراون.

نه وه ی ټیپینی ده کړی، خوا ﷻ وه لأمی قسه ی کافره کان ناداته وه، که ده لئین هه رگیز پروا به م قورټانه وه، به هیچ کام له کتیه کانی خوا ناکه یین، خوا ﷻ

وه لَمَى نهُو قسه به ناداته وه، چونكه خوا ﷻ وه لَمَه كه ی ده خاته دوو توتی نهُو وتووژ وه، كه له نیوان لاساییكه ره وانی بیتهیز كراوو به بیتهیز دانراوو، خو به زلگرانی خو سه پتن، له قیامه تی دا ده بی، كه ههر کامیکیان خه تا له ملی نهوی دیکه ده کات، واته: خوا ﷻ له جیاتی نهوی وه لَمَی کی تیوژیان بداته وه، دیمه نیک له دیمه نه کانی قیامه ت، كه بریتیه له وتووژو دیالوگیک له نیوان نهُو دوو کۆمه له دا: شوینكه وتوووان و په پرده ویلیتکراوان (اَتَّبَاعُ وَمُتَّبِعُو عِیْنٍ)، یاخود: بیتهیز کراوو به بیتهیز دانراوان و، خو سه پتن و خو به زلگراندا، ده بی، نهُو وتووژ ده یان بو ده گوازیته وه، كه نهو کوفره ی ئیوه ئیستا له سهرینی، نهُو بریاره ی داواتانه، كه ههر گیز برپا به قورئان و، به هیچ کام له کتیه کانی پیش قورئانیش ناکهن، نا نهوه سهره نجامه که یه تی، له قیامه ت دا! بویه خوا ﷻ ده فهرموی: تۆ نه گهر ببینی کاتیک كه سته مکاران له لای په روهر دگاریان وه ستیزاون، وه لَمَی نه گهر (لَوْ) قرتیندراوه، به مه بهستی مه زنکردن و سهر سورماندن، وهك: (تَرَأَيْتَ اَمْرًا عَجَبًا)، نه گهر ببینی کاتی سته مکاران پاگیراون و، وه ستیزاون له لای په روهر دگاریان: دیمه نیک ی زۆر سهر سور هینه ر ده ببینی.

(٤) - ﴿رَجِعْ بَعْضُهُمْ اِلٰی بَعْضٍ الْقَوْلَ﴾، هه ندیکیان قسه بو هه ندیکیان ده گیرنه وه، (رَجِعْ الْقَوْلَ: الْمَجَاوِزَةُ وَالْمَعَاوَرَةُ)، (رجع القول) بریتیه له وه لَمَدانه وه ی به کدی و وتووژ پتکه وه کردن، واته: قسه بو به کدی هه لَمَدانه وه، به کیان قسه ده کات، نهوی دیکه وه لَمَی ده داته وه، ئنجا باسی نهُو قسه بو به کدی هه لَدان و گیرانه وه به ده کات:

(٥) - ﴿يَقُولُ الَّذِيْنَ اَسْتَضِعُّوْا لِلَّذِيْنَ اَسْتَكْبَرُوْا﴾، نه وانه ی كه به بیتهیز دانراون، یاخود بیتهیز کراون، به وانه یان گوت كه خو یان به زلگرتوه، (اَسْتَضِعُّوْا: الَّذِيْنَ يَعْدُهُمُ النَّاسُ ضَعْفًا، اَوِ الَّذِيْنَ جُعِلُوْا ضَعْفًا)، نه وانه ی كه خه لك به بیتهیزان داده ن و به بیتهیز ته ماشایان ده کات، یاخود نه وانه ی بیتهیز کراون، ههر دوو واتایه که ی راستی، بویه ش به بکهر نادیار (مُجْهَوِلُ الْقَاعِلِ) هاتوه، یانی:

أ- نه وانه ی كه بیتهیز کراون له لایه ن سته مکارانه وه.

ب- یان له نه نجامی لاساییکرنه وه ی کوئرا نه دا، خو یان بیتهیز کردوه.

ج- يان: بارودۇخىكى سىياسىي و كۆمەلەيتى نادادگەرانه، واىكردوه ئەوانه بېھىز بن، ئنجا لەبەر ئەودى ھۆكارەكانى زۆرن، بۆيە خوا ﷻ بە زۆرىي ئەود بە بکەر ناديار (مجهول الفاعل) دەيھىتن، ئەوانەي بە بېھىز دانراون، ياخود بېھىز كراون، بەوانەي خۇيان بەزلىگرتو، گوتيان:

﴿لَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾، ئەوانەي خۇيان بەزلىگرتبوو، خۇيان سەپاند بوو، ئەمەش چەند واتايەكى ھەن:

أ- (اسْتَكْبَرُوا؛ يَغْنِي تَكْبَرُوا عَلَى النَّاسِ)، خۇيان لەسەر خەلک بەزلىگرتبوو،

ب- ياخود: (طَلَبُوا الْكِبَرِ وَالْعِظْمَةَ)، خۇ بەزلىگىرى و مەزنايەتبيان داوا کردبوو.

ج- ياخود: (عَدُّوا أَنْفُسَهُمْ كِبْرًا)، خۇيان بەگەرە دەزانى.

بۆيەش بە بکەر زانراو، ھىناويەتى، چونکە خۇ بەزلىگرتەکە لە خۇيانەودە سەرچاودى گرتو، چەوسىتراودەکان، بېھىز کراوو بە بېھىز دانراودەکان بە خو بەزلىگرەکانيان گوت:

(٦) - ﴿لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾، ئەگەر ئتوۋ نەبوونايە، ئىمە برودار دەبووين، لىرەدا: (لَوْلَا حَرْفُ امْتِنَاعٍ لَوْجُودٍ)، پىتى نەبوونى شىتیکە لەبەر بوونى شىتیکى دیکە. واتە: (لَوْلَا سَعْيُكُمْ أَنْتُمْ، لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ)، واتە: ئەگەر ھەمۇلدانى ئتوۋ نەبووايە، ئىمە برودار دەبووين، ئايەتەكە دەفەرموى: ئەگەر ئتوۋ نەبوونايە، ئىمە برودار دەبووين، بەلام بەتەكىد بە سىاق و سەلىقە دەزانرى، كە شىتیکى دیکەي تىدایە قرتىندراو، وەك: (لَوْلَا سَعْيُكُمْ)، يان (لَوْلَا مَكْرُكُمْ)، يان (لَوْلَا مُخَاوَلَتُكُمْ ضِدًّا)، ئەگەر كۆشى ئتوۋ نەبووايە، يان: فَيْلٌ و پىلانى ئتوۋ نەبووايە، يان: ھەولەكانى ئتوۋ نەبوونايە، لە دژى ئىمە، ئىمە برودار دەبووين، بەلام ئايا ئەوان بىدەنگ دەبن؟ نەخىر، بەلكو وەلام دەدەنەو:

(٧) - ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا﴾، چەوسىتراودەکان بە زمانى سووتاو يەك رستە دەلین، بەلام خۇ بەزلىگرەکان، ھەرودەك لە دنیادا عادەتیان پتوۋ گرتو، كە زۆر زمان درىزىي بکەن و، ھەر كەسىك قسەيەكى پىتيان دەگوت، چوار قسەي پى بلینەو:

نهوانه‌ی خوځيان به زلگرتبوو، خوځيان سه پانډبوو، بهوانه يان گوت: که چوسيترابوونه‌وو بيهيز کرابوون و به بيهيز دانرابوون.

۸- ﴿اَتَحْسَبُ صَدَدُنْكَ عَنْ اٰلِهْدٰى بَعْدَ اِذْ جَاءَكَ رُبُّكَ كُنْتَ تَحْمِلُ مِنْهُ﴾، نيا ټيمه ټيوه مان له پټي راست و ړننمايي گټرپه‌وه، دواى نه‌وه‌ى بوټان هات؟! به لکو خوټان تاوانبار بوون، نه‌مه پرسياکردنى نکووليليلکه رانه‌يه، که هه‌ميشه وه لمه‌که‌ى لاده‌برئى، واته: ټيمه ټيوه مان له ړننمايي خوا نه گټرپاڼووه، له پټي راست نه گټرپاڼووه.

﴿بَلْ كُنْتَ تَحْمِلُ مِنْهُ﴾، به لکو ټيوه پټستر تاوانبار بوون، واته: هوى لادانتان له ړننمايي خوا، تاوانباريستان بوو، باباى تاوانبار که يفى به نايين و ړننمايي خوا نايست، چونکه ړننمايي خوا، پټي تاوانى لى ده‌گرئ.

يانى: ټيوه‌ش که يفتان له تاوان و خراپه بوو، بويه به دواى ړننمايي خوا نه‌که‌وتن، نه‌ک ټيمه ملمان به ټيوه سوورانډ بئ.

۹- ﴿وَقَالَ الَّذِيْنَ اَسْتَضِعُّوْا لِلَّذِيْنَ اَسْتَكْبَرُوْا﴾، نهوانه‌ى بيهيزکرابوون بهوانه يان گوت که خوځيان به زلگرتبوو، (وى سهره‌تا باددروهه (عاطفة)يهو، بؤ گټرپانه‌وه‌ى نهم رسته‌يه بؤ رسته‌ى پټش، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌يه‌نئ که نهم قسه‌يه‌ى چه‌وسيتراوانى بيهيزکراو، ته‌واوکه‌رى قسه‌ى پټشيانه، نه‌گه‌رنا خوا ﴿قَالَ الَّذِيْنَ اَسْتَضِعُّوْا لِلَّذِيْنَ اَسْتَكْبَرُوْا﴾، به لکم ليره‌دا (و) هيناو، يه‌کسر فهرمووى: ﴿قَالَ الَّذِيْنَ اَسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اَسْتَضِعُّوْا﴾، به لکم ليره‌دا دووباره قسه‌ى بيهيز کراوه‌کان به (و) دټنئ، که واته: نه‌مه ههر ته‌واوکه‌رى قسه‌ى پټشيانه‌و، وا دياره خو به زلگره‌کان، قسه‌يان پټ بړيون، ههر که نه‌وان گوتوويانه: ﴿لَوْلَا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ﴾، خو به زلگره‌کان لينه‌گه‌راون، قسه‌که‌يان ته‌واو بکه‌ن و يه‌کسر گوتوويانه: ﴿اَتَحْسَبُ صَدَدُنْكَ عَنْ اٰلِهْدٰى بَعْدَ اِذْ جَاءَكَ رُبُّكَ كُنْتَ تَحْمِلُ مِنْهُ﴾، بويه‌ش به (وى بادانه‌وه هاتوه، تاكو بزائري نه‌وه ههر ته‌واوکه‌رى قسه‌ى پټشيانه.

۱۰- ﴿بَلْ مَكْرُ الْاَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾، (به لکو نه‌وه‌ى ټيمه‌ى لادا، له هيدايه‌تى خوا) پيلانى شه‌وو ړوژ بوو، واته: پيلانى شه‌وو ړوژى ټيوه بوو له دزمان.

ننجا پیلانه که پروون ده که نه وه:

(۱۱) ﴿إِذْ تَأْمُرُونَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا﴾، کاتیک فه رمانتان پئ ده کردین بپروا بین به خواو هاوتایان بؤ دابنیتین.

بپروا بین به خوا، وه که تکه به دیپنه رو په رسترو نه یناسین، ننجا هاوتاشی بؤ دابنیتین، نه که هر هاوبه ش، به لکو هاوتا، واته: شتانی دیکه وه که خوا ته ماشا بکهین، چونکه: (الْأَنْدَادُ جَمْعُ إِذْ وَهُوَ الْمُشَارِكُ فِي الْجَوْهَرِ)، وه که پشتر گومان: (بِذْ)، واته: پیک له هه موو شتیکدا، یان له نیوه پروکدا، وه که به رانبه ره که ی بئ، به لأم (مئل و شبیه)، نه وه یه که له شتیک له شته کاند و وه که نهو بچئ.

(۱۲) ﴿وَأَسْرُوا الْأَنْدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ﴾، په شیمانیا پنهان کرد، دواى نه وه ی سزاو نازاره که یان بین، که مه به ست بئی نازارو سزای دوزه خه، (ال) ی سهر ﴿الْعَذَابَ﴾، بؤ ناساندنه، به لأم مه به ست پئی ناساندنی (عهد)، واته: سزابه که یان بین، جاری دیکه ش گوتوومانه: (ال) ی (عهد) له زمانی عه ره بیدا ده چته وه به رانبه ر (که) له زمانی کوردید، نه گهر گوتم: کتیم بؤ بینه، نازانی کام کتیم؟ به لأم که گوتم: کتیم به، دیاره کام کتیم به، ههروه که له عه ره بیدا که گوتی: (جَنِّي بِكِتَابٍ) کتیم بؤ بینه، نازانی کامه به، به لأم که گوتی: (جَنِّي بِالْكِتَابِ)، واته: نهو کتیم به ده زانین، نهو کتیم به زاندر اوو ناسراوه.

که ده هه رموی: ﴿وَأَسْرُوا الْأَنْدَامَةَ﴾، ﴿الْأَنْدَامَةَ﴾، بریتیه له خهم خواردن له شتیک که پروشته وه له ده ست چووهو، ناگونجئ قه ره بوو بکرتیه وه.

(۱۳) ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْلَلَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئیمه کوته کاغان خسته گهر دنه کافی نه وانه وه که بپروا، ﴿الْأَعْلَلَ﴾، کوی (غُلْه)، (غُلْه) یش باز نه یه که له ناسن، یا خود له چه رم، یان هه رشتیکی دیکه، به نه ندازه ی گهر دن و، گهر دنی مروقی ده خرته نیوو داده خری.

(۱۴) ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، نایا به جکه له وه ی ده یان کرد، سزا ده درین؟

که ده هه رموی: ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْلَلَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، واته: نه وانه ی بپروا بوون، چ به بپهیز دانراوه کان و بپهیز کراوه کان، چ خو سه پین و خو به زلگره کان،

هەردووکیان وەك بەك، خوا كۆت و پتوهند دەخاته گەردنیانەو، دوايش كه دهفەرموئ: ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئایا بە جگە لەوێ دەیانکرد، سزا دەدرێن؟ ئەمە پرسیارکردنێکی نكووڵییەكەرانە، واتە: نابێ بە جگە لەوێ کردووایە سزا بدرێن، ئەمە بۆ ئاگادار کردنەوێ، هەروەك (الشعرای) لە تەفسیرەكەى خۆیدا، كە بە (خواطر الشعرای) ناسراو، قسەیهكى جوان دەكات، دەلى:

(تَنْبِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ هَذَا الْكَلَامَ وَهَذَا الْجَزَاءَ: إِيَّاكُمْ أَنْ تَأْخُذَكُمْ بِهَذِهِ رِقَّةً عَلَى خَالِهِمْ فِي الْآخِرَةِ، وَانظُرُوا إِلَى مَا فَعَلُوهُ فِي الدُّنْيَا مِنْ إِجْرَامٍ، لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَادِلٌ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ، وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ)^(١).

واتە: ئەمە ئاگادارکردنەوێ وشیارکردنەوێ بۆ بڕواداران، كاتێك كە ئەم فەرمايشتەى خوا ﷻ و ئەم سزایە دەبێست، لە پۆزى دواى دا، خوا ﷻ دەیهوێ پێیان بفەرموێ: وریا بن! بەزەبێتان بەوانەدا نەیتەوێ كە لە دواڕۆژدا، بەو شتێهە سزا دەدرێن، تەماشایەكەن لە دنیادا چیان كردوێ لە تاوانبارى، تاكو بزانی كە خوا دادگەرەو زۆلم لە خەلك ناكات، بەلكو خۆیان ستم لە خۆیان دەكەن.

كە دەفەرموئ: ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئایا بە جگە لەوێ كە دەیانکرد، سزا دەدرێن؟ یانی: ئاوايان كردوێ ئەوێ كەدەهەكایان بوون، بۆیە پتوێستە بەو جوړەش سزا بدرێن.

وەك دەبینین: خوا ﷻ هەردوو كۆمەلەكان: لاساییكەرەوێكان كە بە: (مُسْتَظْعِفِينَ، الَّذِينَ اسْتَظْعِفُوا)، چەوسێتراوان و بێهێز كراوێكان باس دەكرێن و، حوكمرانە خۆسەپنەكان، كە بە (اسْتَظْفِرُوا) ئەوانەى خۆیان بە زلگرتبوو، پێناسە دەكرێن، هەردووکیانی بە: (كَافِرُونَ) و (ظَالِمُونَ) و (مُجْرِمُونَ) یش، ناوێندە كردوون، بێپروایان و، ستمكاران و، تاوانباران.

شایانی باسە: ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف)دا، بەرگی شەشەمی ئەم تەفسیرە کوردییە، لە تەفسیری ئایەتەکانی: (۳۷ - ۳۹)دا، باستیکی خەست و قوولمان لەو بارەووە کردووە، ئەو ئایەتەکانی لە قورئاندا، لەبارەووە هاتوون، لە نێویشیاندا ئەم ئایەتەکانی لە سوورەتی (سبا)دا، هاتوون، هەموو ئایەتەکانمان هێناون و، باستیکمان کردووە لە بارە ئێوانەووە، کە لە دنیا دا، دەبنە دوو بەش، بەشێکیان خۆسەپێن و خۆ بە زلگرو ھۆکمران، بەشێکیشیان شوینکەوتوو و لاساییکەرەوێ کوێرانە، کە کاتێک خوا ﷻ باسی سزادانەکیان دەکات، ھەم لێرەدا، ھەم لە سوورەتی (الأعراف)دا، ھەم لە شوینەکانی دیکەدا، وەک یەك باسیان دەکات، تەنانەت لە سوورەتی (الأعراف)دا، خوا دەفەر مویی: ﴿قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ ۝۳۸﴾، بۆ ھەر کامتان سزای چەند بەرانبەر ھەیە، نەك ھەر بۆ ستمەكارەكان، کە خەلکیان لاداوە، ئێوەش ئەی شوینکەوتوووە لاساییکەرەوێکان! سزاتان چەند بەرانبەرە، چونکە ئێوە بوونە ھۆی ئەوێ ئێوە ستمەكارانە پەیدا بن، ھەر وەك گوتراو: بن دەنگی ستم پەیدا دەکات، ستم بن دەنگی پەیدا ناکات.

مەسەلەى دووھەم:

ھەمىشە ھەلۋىستى خۇشگوزەرانەكان بىرىنى بووھ لە: بېروا نەھىنان بە
يىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و پەيامى خوا، بە خەيالى خۇيان، چونكە
سامان و پۇلەيان زۇرن، خوا خۇشىدەوین و لە دواپۇزىشدا سزايان نادات:

خوا دەفەرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرُوها إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ (٢١) وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿٢٢﴾

شىكردنەوھى ئەم دوو ئايەتە، لە سىن بېرگەدا:

(١) - ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرُوها إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾
لە ھىچ ئاوەدانىيەكدا، ھىچ ترسىنەر و ھۆشياركەرەوھەكمان پەوان نەکردوھ، مەگەر
خۇشگوزەرانەكانى گوتوويانە: تىمە بەوھى پىتى نىتراون بىيرواين. مەبەست لە:
﴿نَذِيرٍ﴾، ترسىنەر، ھۆشياركەرەوھ بە ناوى خواوھ، بە پەلەى يەكەم يىغەمبەران (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، دواى ئەوانىش شوپىنكەوتووانى يىغەمبەران، كە لە جياتى يىغەمبەران
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، پەيامى خوا بە خەلك پادەگەيەنن.

وشەى: ﴿قَرْيَةٍ﴾، كە بە: (قَرْيَ) كۆ دەكرىتەوھ، واتە: ئاوەدانىى گەورە،
نەك بەو چەمكە باوھى كە تىستا ھەيە، كە (قَرْيَةً) بە ماناى (رۇف) و، (قَرْيَ)
بە ماناى (أَرْيَاف)، واتە: گوند يان ئاوەدانىى بچووك مانا دەكرى، لە قورئاندا
بە ماناى شارى گەورە قەلەبالغ و ئاوەدانىى گەورە، بەكارھىتراوھ، يىغەمبەران
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ھىچ كاميان لە ئاوەدانىى گەورەدا نەبى، پەوان نەكراون،
چونكە لە ئاوەدانىى گەورەدا، پەيامەكە زياتر بلاو دەپىتەوھ، نەك لە كوئىرە
دەيەك و شوپىنكى لاپەرگەدا، كە دەنگ و سەداى ئەو پەيامە باش بە خەلك
ناگات، بۆيە زانايانى زمان دەلەين: (الْقَرْيَةُ: الْمَدِينَةُ الْعَامِرَةُ)، شارىكى ئاوەدان و
قەلەبالغ، ئنجا خوا ﷻ دەفەرموى: لە ھىچ ئاوەدانىيەكى قەلەبالغدا، لە ھىچ

شارىكى گەوردەدا، ھېچ ترستىنەرو وشىياركەرەو دەيە كىمان رەوانە نە كىردو، مە گەر خۇشگوزەرەنە كانى ئەو ئاۋەدانىيە، گوتوويانە: ئىمە بە ۋەى ئىۋە پىتى رەوانىكرارون، بېيرۋاين، ﴿مَرْفُوعًا﴾، (أي: مُتَعَمُّوْهَا)، خۇشگوزەرەنە كانى، كە بە شىك لە زانايانى رۈۈنكەرە ۋەى قورئان گوتوويانە: (أَصْحَابِ السُّلْطَانِ وَالْجَاهِ وَالْمَالِ)، ئەوانەى خاۋەنى دەستەلەت و سامان و پىنگەى كۆمەلەيە تىين، بە پىتى عورف و باۋى لاسەنگى ئەو كۆمەلگابانە، كە دەسەلەتدارانى خۇ سەپىن بەرتوۋەيان دەبەن و، بە زۆرىى ۋايە لە ژيانى بەشەردا، كە دەستەلەت و سامان (السُّلْطَةُ وَالزُّوَّة)، ھەر پىنگە ۋەن، بۇيە ئەوانەى خۇشگوزەرەنە بوون، بىگومان ھەر ھوكمپرانە خۇ سەپىنەكان بوون، ھەر ھەمان ئەوانەى خۇيان بە زلگرتو، ئەوانىش بوون دەستيان بەسەر سەرۋەت و مال و سامانى كۆمەلگادا گرتو، بە ھەپامىي، ۋەك ئىستاش دەيىنين، ھەمىشە دەۋلەمەندە، پارەى ھەرام كۆكەرە ۋەكان، لە پەناى ھوكمپرانە خۇسەپىن و بە زەبرو زۆرەكاندا دەبن و، ئەو دوۋچىنە ھەمىشە پىنگە ۋەن، دەستەلەتدارەكان، بە ھەرە لە مۆلك و سامانى ئەوان ۋەردەگرن و، ئەوانىش لە دەستەلەتى نا شەرعىي ئەوان بە ھەرەمەند دەبن، بۇ بەسەرىكەۋە نانى سەرۋەت و سامانى ھەپام، ھەرۋەھا ھوكمپرانە خۇسەپىنەكان، سوود ۋەردەگرن لە سەرۋەت و سامانى ھەپام، بۇ چەۋاشە كىردنى خەلك و خۇسەپاندن، ۋەك ئامرازىك بۇ ھىشتە ۋەى ھوكمپرانىي خۇ سەپىنەنەى خۇيان.

(۲) - ﴿وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا﴾، ھەرۋەھا |خۇشگوزەرەنەكان لە ھوكمپرانانى خۇ سەپىن و، لە ساماندارانى گەندەل و پۇخل |گوتيان: ئىمە سامانمان زياترەو، ۋەچە و مندالمان زياترن.

(۳) - ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾، ئىمەش لە سزا دراوان نابىن، يانى: لە پۇژى دوايىدا. پىۋىستە بزانرى، كە لىرەدا دەلئىن: ﴿إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾، ئىمە بە ۋەى كە پىتى رەوان كراون بېيرۋاين، مەبەستيان ئەۋە نەبوۋە، دان بەۋە دابىنين، كە ئەوانە لەلەيەن خاۋە رەوانە كراون، بەلكو ۋاتە: ئەۋەى ئىۋە خۇتان لاقى

پنده‌دهن و داوای ده‌کن، که ره‌وانه کراون، ئیمه باوه‌پمان به‌وه نیه، که پی پیه‌وان کراون و پیتانه.

له ته‌فسیری شه‌وه‌دا که ده‌لین: ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾، ئیمه له سزادران نابین، له ئازادران نابین، (الطبري)، له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(۱)، عیباره‌تیکی جوان دین، ده‌لن: ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ یقولون: وَمَا نَحْنُ فِي الْآخِرَةِ بِمُعَذِّبِينَ، لَأَنَّ اللَّهَ لَوْ لَمْ يَكُنْ رَاضِيًا مَا نَحْنُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَلِئَةِ وَالْعَمَلِ، لَمْ يَقُولْنَا الْأَمْوَالَ وَالْأَوْلَادَ، وَلَمْ يَنْسُطْ لَنَا فِي الرِّزْقِ، وَإِنَّمَا أَغْطَانَا مَا أَغْطَانَا مِنْ ذَلِكَ، لِرِضَاهُ أَغْمَالَنَا، وَأَلْزَمَنَا أَثَرْنَا عَلَى غَيْرِنَا، لِفَضْلِنَا، وَزُلْفَةِ لَنَا عِنْدَهُ.

که ده‌لین: ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾، ده‌لین: ئیمه له پوژی دوا‌یدا، له سزا دراوان نابین، چونکه نه‌که‌ر خوا^(۲) پازی نه‌بو‌وا‌یه له‌و ری‌بازه‌ی که ئیمه له‌سه‌رینی و، نه‌و کرده‌وه‌یه‌ی ئیمه ده‌یکه‌ین، نه‌و سامان و مندالانه‌ی پی نه‌ده‌داین و، بزیوی بو فراوان نه‌ده‌کردین، به‌لکو شه‌وه‌ی که پیتداوین، بویه پیتداوین، چونکه له کرده‌وه‌کامان پازییه، بویه‌ش ئیمه‌ی به‌سه‌ر غه‌یری خوماندا هه‌ب‌زاردوه، له‌به‌ر شه‌وه‌ی که ئیمه چاکترین و، ئیمه له‌لای شه‌و نیزیکین و، په‌سه‌ند کراوین.

واته: شه‌و قسه‌یه‌ی شه‌وان، شه‌وه چه‌مک و واتایه‌که‌یه‌تی، که به ته‌ئکید شه‌وه خه‌یال پلاو‌تیکی بی مانایه‌و، کیشان و پتوان‌تیکی زور لاسه‌نگ و لاته‌لانه‌یه، به‌لام مرو‌ف که پتوه‌ری ناهه‌ق بوو، ته‌رازوه‌که‌ی لاسه‌نگ و لاته‌ل بوو، کیشراوه‌کانی‌شی، هه‌میشه لاته‌ل و لاسه‌نگ ده‌رده‌چن.

مه سه له ی سیه م:

راگه یاندنی نه و راستیه که بژیو فراوان و تهنگردنه وه به دهست خواجه و، به یوه ندیی به چاکیی و خرابیی مروقه کانه وه نیه، سامان و مندایش مایه ی له خوا نیزیکی نی، به لکو نیسان و کرده وه ی باش، سهنگی مه حه که و، پروادارایش له کۆشکه بهرزه کانی به هه شتا ده بن و، دژابه تیکه رانی نایه ته کانی خواش، له سزای دۆزهخ دا ئاماده و چه پس ده گرین:

خو الله ده فرموی: ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۱) وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ يَمَّا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَابِتَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿۳۸﴾

شیکردنه وه ی ئه م، نایه تانه، له هه شت برگه دا:

۱- ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، بلن: بیکومان په روهدگارم بۆ هه ر که س بیه و، بژیو فراوان ده کات و وه تهنگ دینی.

ئه مه زانایان دوو واتایان بۆ لیکداونه وه: - که له چه ند شویتینکی فوړناندا ئه م ته عبیره هاتوه -

أ- بۆ تاك تاکی مروقه کان، خوا جاری وایه بژیوی بۆ فراوان ده کات، جاری واش هه به لئی وه تهنگ دینی.

ب- یاخود: (إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ الرِّزْقَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ)، په روهدگارم بۆ هه رکه سیکی بو ی بژیوی بۆ فراوان ده کات و، هه رکه سیکیشی بو ی، لئی وه تهنگ دینی. واته: ئه وه ی که بژیوی بۆ فراوان ده کات، جیا به له وه ی که لئی وه تهنگ دینی.

بېگومان په روډگارم بۆ هر که س بيهوئ بړيو فراوان ده کات، واته: زور ده کات و، بۆ هر که سيکی دیکه ش بيهوئ، بړيو لئ وده تنگ دینئ، یالی: لئی کهم ده کات.

(۲) - وَلَئِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲﴾، به لأم زوربهی خه لکی نازانن، واته: زوربهی خه لکی نازانن که بړيو زورکران و که مکران، فراوان کران و تنگ کران، نیشانه ی نه وه نیه که خوا بړيو بۆ نه و که سه فراوان ده کات، که لئی پازييهو، نهو ی دیکه که لئی کهم ده کاته وه، لئی تووړه یه، به لکو بړيو فراوان بوون و تنگ بوون، چهند هوکارنکی دیکه ی هن و، بۆ نهو دی بزانی: که تابا له خوا نيزيکی یان دووری، خوا لیت پازييه، یان لیت تووړه یه؟ ده بئ شتی دیکه بکړته پتوړ، نیمان و کردهو دی چاک بکړته پتوړ، نه که مه سه له ی زیان و گوزهران و بړيو.

له تفسیری نه م نایه ته موباره که دا: ﴿قُلْ إِنْ رِیَّ یَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشَاءُ وَیَقْدِرُ﴾ (الطبري) له تفسیره که دی^(۱)، گو تویه تی: ﴿قُلْ لَهُمْ یَا مُحَمَّدُ: ﴿إِنْ رِیَّ یَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشَاءُ وَیَقْدِرُ﴾ [سبأ: ۳۶] مِنْ خَلْقِهِ، فِیُوسَعُ عَلَیْهِ تَكْرِمَةً وَغَیْرَ تَكْرِمَةٍ، وَیَقْدِرُ عَلَیْ مَنْ یَشَاءُ مِنْهُمْ، فِیُضِیْفُهُ وَیَقْطُرُهُ إِهَانَةً لَهُ وَغَیْرَ إِهَانَةٍ، بَلْ مِخْنَةً وَاخْتِبَارًا﴾.

واته: نه ی موچه ممه د! بلئ: بېگومان په روډگارم بړيو بۆ هر که سيک و خه لکک فراوان ده کات، وه ک پرز لکرتن و، وه ک جیا له پرز لکرتنیش، یا خود بړيو وده تنگ دینئ، بۆ هر که سيک که بيهوئ، به رته سکی ده کاته وه، وه ک پرز یزی و، وه ک جیا له پرز یزیش، به لکو وه ک تاقیرکړنه وه و جه پانندن.

هر روه ها (الطبري) ده لئ: ﴿فِیُضِیْقُ عَلَی مَنْ یَشَاءُ، لَا لِمَحَبَةٍ فِیْمَنْ یَسْطُرُ لَهُ ذَلِكَ، وَلَا خَیْرَ فِیْهِ وَلَا زُلْفَةٍ لَهُ، اسْتَحَقَّ بِهَا مِنْهُ، وَلَا لِبُغْضٍ مِنْهُ لِمَنْ قَدَّرَ عَلَیْهِ ذَلِكَ، وَلَا مَقَبَ، وَلَئِنْ یَفْعَلْ ذَلِكَ مِخْنَةً لِعِبَادِهِ وَابْتِلَاءً، وَأَكْثَرُ النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ

يَفْعَلْ ذَلِكَ اخْتِبَارًا لِعِبَادِهِ، وَلِكَيْلَهُمْ يَظُنُّوْنَ أَنَّ ذَلِكَ مِنْهُ مَعْبَةٌ لِمَنْ بَسَطَ لَهُ، وَمَقَّتْ لِمَنْ قَدَّرَ عَلَيْهِ^(۱).

واته: خوا بڑیو له هەر که سیک تهنگ ده کاتهوه، نه که له بهر نهوهی که بڑیوی بو فراوان ده کات، خوشی بو و، له بهر نهوهی چاکه به کی هه بهو، له بهر نهوهی نیزیکیه کی هه به له خواو، به هوی نهوهوه شایسته ی نهوه بووه، ههروه ها نهوهی که بڑیوی لی وه تهنگ دین و بڑیوی لی کهم ده کاتهوه، له بهر نهوه نیه، که خوا رقی لی هه لده ستی و لی تووره بووه، به لکو بویه خوا و و ده کات، که بڑیو بو هه ندیکیان فراوان ده کات و، بو هه ندیکیان ته سک ده کاتهوه، وه که تاقیکردنه وهی بو بهنده کانی و، وه که جهرباندنی بویان، به لام زور بهی خه لکی نازانن، که خوا وه که تاقیکردنه وه بو بهنده کانی، نهوه ده کات، زور بهی خه لک نهوه نازانن، به لکو بیان وایه نهوهی بڑیوی بو فراوان ده کات، خوا خوشیده وی و، نهوهش که لی وه تهنگ بینتی رقی لی هه لده ستی. (له وهش دا نه یانپیکاهه).

ثم تعیبره له سووره تی (الفجر) یش دا، خوا و هیناویه تی، ده فهرموی: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ، فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ^(۱۵) وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ^(۱۶) كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ^(۱۷)﴾.

واته: مروف (واته: مروفیک که دهستی هیدایه تی خوی نه گه یوه تی، یان مروفی بیروا)، کاتیک پهروه ردگاری تاقیده کاته وهو بڑیوی بو فراوان ده کات، به هوی سامان پیدانه وه پیزی لی ده گری، ده لی: پهروه ردگارم پیزی له من گرت، به لام نه گه ر بڑیوی لی وه تهنگ بینتی و، به وه تاقیکاته وه، ده لی: پهروه ردگارم منی بپیزی کرد، (خوا ده فهرموی: نه خیر وایه، به لکو تیوه پیزی هه تیو ناگرن.

واته: نه له حاله تی بڑیو بو فراوان کردن دا، مانای نهوه به خوا پیزی لیگرتوه، نه له حاله تی بڑیو لی وه تهنگ هیناندا، مانای وایه خوا بی پیزی کردوه، به لکو به پیزی و بپیزی، له لای خوا ته رازوو و پپوهی دیکه یان هه به.

بُؤْیه خوا ۱۱۱ ده فهرموی:

(۳) ﴿وَمَا أَمُولُكُمْ وَلَا أَوْلَدُكُمْ بِالَّذِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ﴾ ههروهه سامانه کانتان و منداله کانتان هوکاری نهوه نین، که به نیزیکه خسته نهوه، له تیمه تان نیزیک به نهوه، ﴿بِالَّذِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ﴾ یانی: (بِالَّذِي تُقَرِّبُكُمْ مِّنَّا قُرْبَةً)، وه که نیزیکی له تیمه تان نیزیک به نهوه، مَال و سامان و مندال و رُوله کانتان هوکاری نهوه نین.

(۴) ﴿إِلَّا مَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ جگه له که سیک که تیمانی هیناوه و کرده و ی باش ده کات، نهوه ده گونجی مَال و سامانه که ی و، مندال و رُوله کانی به کاربیتی بُو له خوا نیزیک که وتنهوه، سامانه که ی له پیتاوی خوادا ببه خشی و، منداله کانی به و شیوه به پهروه رده بکات، که خوا پیتی خوشه و، به که لکی مَال و خیزانیان و کومه لکایان بین، نهوه ده بیتنه هو ی نهوه که له خوا نیزیک ببنهوه به هو ی نهوه مَال و سامانه وه، که به حال لای پیدایان کرده و، له پیتی خوادا ده ببه خشی و، به هو ی نهوه مندالانه وه که دیسان نهوانیش وه چه به کی پاکن و، به شیوه به کی پاک و چاک، پهروه رده کراون و راهیتراون و بارهیتراون، که به که لکی خویان و مَال و خیزانیان و کومه لکایان بین، نا نهوه:

(۵) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُم جَزَاءُ الصَّاعِفِ بِمَا عَمِلُوا﴾ (که سانی که ناوا بن) نهوانه پاداشتی چهند به رانه ریان هه به، به هو ی نهوه وه که کردو یانه، یانی: (لَكُنْ مَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا سَيُقَرَّبُكُمْ عَقْلُهُم إِلَيْنَا)، نهوانه ی که برویان هیناوه و کرده وه باشه کان نهجام ده دهن، کرده وه که یان له تیمه یان نیزیک ده خاته وه.

که ده فهرموی: ﴿جَزَاءُ الصَّاعِفِ﴾ واته: (الْجَزَاءُ الْمُصَافِ)، نهوانه پاداشتی چهند به رانه ر یان چهند قانکراوه، وشه ی: ﴿الصَّاعِفِ﴾ یش، یانی: (الْمُصَافِ الْمَكْرَرُ فَيُضَدُّ بِالْمَكْرَرِ مَرَّةً وَأَكْثَرُ)، پاداشتی که دووباره کرابیتنه وه، ئجابه که جار دووباره کرابیتنه وه، یان زیاتر، واتابه که ی هه ر ده یگه به نی.

(۶) ﴿وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ﴾ نهوان له کوشکه به رزه کاند، به دلایابی به بن ترس و بیمی نیشه جین، (الْغُرَفَاتُ مَجْمَعُ غُرَفَةٍ، وَهِيَ الْبَيْتُ الْعَالِي)، کوشکی به رز، خانووی به رز

كە بە (عُرف) یش هاتو، له قورئانداو بە (عُرُفَات) یش هاتو، كە (عُرْفَة) تاكه كه يه تی،
واته: كۆشكى بهرز، نهوه به نسهت كه سائیکه وه كه سامان و پۆله کانیان به کاردیتن له
په زامه ندیی خوادا.

(۷) - ﴿وَالَّذِينَ يَسْمَعُونَ فِتْنَةَ مَعْجِزِينَ﴾، به لām نهوانه یان كه له دژی ئایه ته کانی
تیمه تیده کۆشن، ههول ددهن، ﴿مَعْجِزِينَ﴾، (أي: مُغَالِبِينَ مُطَالِبِينَ الْعَجْزِ بِظَنِّهِمْ)،
واته: كه به خه یالی خویان زāl ببن به سهر خوادا، به سهر ئایه ته کانی تیمه دا، به سهر
هه لکرانی ئایه ته کانی تیمه دا، به سهر یاندا زāl ببن، یاخود له سزای تیمه دهر باز ببن،
دیاره وا خه یال دهکن.

(۸) - ﴿أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾، نا نهوانه له نێو نازاردا ئاماده ده کرین، یانی:
سجن و زیندانیی ده کرین، (حاضر) ئاماده، كه سیكه بۆ خۆی، بۆ شوینی بچن، به لām
(مُحَضَّر) ئاماده کراو، كه سیكه هێناربێ و په لکیش کرابێ، خوا ﷻ هه میسه له قورئاندا
بۆ کافره کان ده فرموی: ﴿مُحْضَرُونَ﴾، ئاماده کراو، هێنارو، په لکیش کراو،
وشه ی: ﴿الْعَذَابِ﴾، جاری دیکه ش باسمان کردوه كه (أل) ی ناساندن (تعریف) ی
له سه ره، لێره دا مه به ست پێی ناساندنی (عهد)، واته: له سزایه که داو، له نازاره که دا كه
نازاری دۆزه خه، له ویدا ئاماده ده کرین، پیغه مبه ری خوا ﷻ له باره ی چهند به رانه ر
کردنه وه ی پاداشتی ئیمانداران، فه رمایشتی زۆرن، یه کێك له فه رمایشته کان نه وه یه كه
پیغه مبه ر ﷻ ده فرموی: ﴿كُلَّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ، الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَلِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ
ضِعْفٍ﴾، (آخرجه: مسلم: ۱۶۶)، واته: هه موو کرده وه کانی پۆله ی ئادهم چهند به رانه ر
ده کرینه وه، [مه به ست پێی کرده وه چاکه کانی، چاکه به ده (۱۰) وینه ی خۆی] تاكو
حه وتسه د (۷۰۰) وینه ی خۆی.

هه ندیک له زانیانی ش ده ئین: هه وتسه د هینده که ش، هه ر بۆ زۆریه، نه گه رنا
مه رج نیه به س نه وه نده ش بێ، به لکو هه تا نیه ته که ی باشت بێ و، کرده وه که
شه رعیه ترو، ریکتر بێ، پاداشته که ی زیاتره.

مهسه لهی چواره م و کوتایی:

فرمانکردنی خوا قُلْ به پیغمبره که يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ که پایگه یه نی: پهروه ردگارم به
ویستی په های خوی، بژیو بو بهنده کانی زور یان که م ده کات، هه رچییه کیش
بهنده کان بیه خشن، بژیان قهره بوو ده کاته وه:

خوا ده فهرموئ: قُلْ إِنْ رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (۲۱)

شیکردنه وهی ئه م ئایه ته، له سئ برگه دا:

۱- قُلْ إِنْ رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ، بلئ: پهروه ردگارم
بو هه ر کام له بهنده کانی بیه وئ، بژیوی بو فراوان ده کات، جاری واش هه یه بوی که م
ده کاته وه.

۲- وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ، هه ر شتیک بیه خشن زور یان که م، نه و
شوئنی پر ده کاته وه، (یعنی: يَجْعَلُ لَهُ خَلْفًا)، یانی: شوئنی پر ده کاته وه و، قهره بووی
ده کاته وه.

۳- وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ، نه و باشتی بژیوده رانه.

ئه وهی پیتی بو به ره رچدانه وهی هاوبه ش بو خوادانه ره کان و کافره کان
بوو، که له روانگه یه کی دنیا یه وه، ته ماشای شته کان ده کهن، ته ماشای نازو
نیعمه تی دنیا، ته ماشای سهروه ت و سامان و پوله کان ده کهن، به لام ئه مه یان
بو هاندانی پروادارانه، له سه ره به خشین، به به لکه ی ئه وه که ده فهرموئ: قُلْ
إِنْ رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ، خوا بژیو فراوان ده کات، بو
هه ر کام له بهنده کانی و، جاری واش هه یه بوی وه ته نگ دینئ، بویه لیتره
ده فهرموئ: وَيَقْدِرُ لَهُ، لیتره دا: لَهُ، زیاد کراوه، له ئایه تی پیتی دا
فهرموئ: وَيَقْدِرُ، وه ته نگ دینئ، به لام لیتره دا ده فهرموئ: وَيَقْدِرُ

لَهُ، يَانى: بۇيۇشى لىن ۋە تەنگ دىننى ۋ بۆى كەم دەكاتهۋە، لەبەر خۆى و بەرژەۋەندىى ۋى تىدايە، ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾، ھەر شىك ئىۋە بىيە خشن، بەدلىيىى ئەۋ قەرەبوۋى دەكاتهۋە، شۈنى پىر دەكاتهۋە، ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ﴾، ئەۋىش باشتىنى بۇيۇدەرەنە، ۋەك لە فەرمايشتى پىغەمبەرەدا ﷺ ھاتەۋە، كە خۋاى بەرز دەفەرمۈى: ﴿يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ، أَنْفِقْ عَلَيْكَ﴾ (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۷۴۹۶، ومسلم: ۵۹۳)، واتە: ئەى پۇلەى نادەم! ئەى كۈرى نادەم! بەخشە، منىش پىت دەبەخشم.

ھەرۋەھا لەۋ بارەۋە فەرمايشتىكى دىكەى پىغەمبەر ﷺ ھەيە، كە دەفەرمۈى: ﴿مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ، فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: أَللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ: أَللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلْفًا﴾ (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۱۴۴۲، ومسلم: ۳۳۲۳).

ۋاتە: ھىچ پۇزى نىە، بەندەكان پۇزى تىدا بكنەۋە، سەر لەبەيانىيەكەى دوو فرىشتە دانەبەزن، يەككىيان دەلنى: ئەى خۋايە! ھەر كەسك دەبەخشن، بۆى قەرەبوۋ بكنەۋە، ئەۋى دىكەشيان دەلنى: ئەى خۋايە! ئەۋى نابەخشن ۋ دەست دەگرىتەۋە، مالەكەى بفەۋتتەۋە، بەرەكەت ۋ پىز لە مالەكەى ھەلېگرە.

لەۋ بارەۋە كە خۋا ﷺ دەفەرمۈى: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾، ھەر شىك ئىۋە بىيە خشن، خۋا قەرەبوۋى دەكاتهۋە، جگە لەۋ دوو فەرمايشتەى ھىئامانن، زانايان لەۋ بارەۋە كە چۈن قەرەبوۋ دەبىتەۋە، چۈن خۋا كەلىنى پىر دەكاتهۋە؟ چەند پرايەكيان ھىئانۈن:

۱- ۋەك خۆى، ياخود زياتر، خۋا بۆى زىاد دەكات، لە ھەمان ئەۋ جۆرە شتەى بەخشيۋىتەتى.
۲- پاداشتەكەى بۇ قەرەبوۋ دەكاتهۋە، ھەر لە دنىادا، بەلەم بە شىكى دىكەى جگە لەۋەى بەخشيۋىتەتى.

۳- پاداشتەكەى بۇ ھەلدەگرى ۋ لە پۇزى دۋايىدا، دەبىيىتتەۋە، ھەلەبەتە پرايەكەى دىكەش كە دەلنى: خۋا لە دنىادا بۆى قەرەبوۋ دەكاتهۋە، ماناى ۋانىە لە قىامەتىش پاداشتى نىە.

۴- جارى واش ھەيە، ئەو بەخشىنە دەپىتە ھۆى ئەو ھە لىشى ساغ بى، ياخود دەپىتە ھۆى ئەو ھە لىشى تەمەنى درىز بى، ياخود دەپىتە ھۆى ئەو ھە لىشى ھەل ۋە ھەل ھەل بى.

ھەركام لى: (ابن العربي) لى (أحكام القرآن) دا، ۋ (ابن عاشور) لى تەفسىرە كەى خۇيد، بە تىكەلىى ئەو قسانە بان ھىناون.

دو سەرنىمان لى بارەى ئەو ئايەتەو، كە دەفەرەمۆى: ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَسْأَلُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾، ئەو ھە كە: ﴿لَهُ﴾، لىرەدا لىبەر ئەو ھە
قە لى بارەى ئەھلى ئىمانەو ھە، بۆى جارى ۋە ھەى بۆى تەنكرەنەو ھە
خو لىيان، لى بەرژەو ھەندىيانە، چۈنكە لى راستىدا بە ھۆى ئىمانەو ھە، بە ئىمان
تامى شەكان دەگۆرى، جارى ۋە ھە كە سىك بە نەدارىى ۋە ھەزارىيە كەى خۆى
سوپاسگوزارەو شوكرانە بۆرەو، پى دى ناسوودەو موپتاحة، جارى ۋە ھەى خە
﴿يَسْأَلُ﴾ بۆى لى بەكىك بەندەكانى تەنك دەكاتەو، چۈنكە بەرژەو ھەندىى لى ھەدا
ھەى، ھەلەتە تەگەر ئىماندار بى، كاتىك خە بۆى ھە كەى لى كەم دەكاتەو،
ياخود لى كەسابە تىكدا سەرەو ۋە سامانىكى لى دەست دەچى، تەگەر ئەھلى
ئىمان بى، دەلى: خەى پەرەردگار بردو ھەتەو، مە تاقى دەكاتەو، دىارە
خىرە بەرژەو ھەندىىم لى ھەدا، بۆى بۆ ئەمىان دەفەرەمۆى: ﴿وَيَقْدِرُ لَهُ﴾، بۆ
وى رزقە كەى كەم دەكاتەو، چۈنكە ئىماندارە، دىارە بەرژەو ھەندىى لى ھەدا،
بەلەم بۆ ئەو ھە دىكە ھە فەرەمۆى: ﴿وَيَقْدِرُ لَهُ﴾، لىبەر ئەو ھە باباى بىرپروا،
ۋادەزانى: تەگەر خە رزقى زۆرى بداتى، دىارە خۆشى دەو ۋە، تەگەر لىشى
كەم بىكاتەو، دىارە رقى لى ھەلدەستى، خەى پەرەردگار شى ھە بە پى
گومانى خۇيان، مامەلە ھەل بەندەكانى دا دەكات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شه‌م ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان شەش ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (٤٠ - ٤٥)، تەوهری بنەرەتیی ئەو شەش ئایەتەش، باسی پۆژی قیامەتەو، ئەو سەرەنجامە شوومەیه که هاوبەشدانەرانی گیرۆدەی دەبن، هەرۆهە باسی هەلوێستی کەللە پەقانهی بێپروایان کراوه له بهرانبەر پێغه مبهری خواداو، ئەو ئایەتە پۆشنانەیی خوا ﷻ، که پێغه مبهەر ﷺ به سهریاندا دهخوێنێتەوه، پاشان سهرنجراکتشانی هه موو لایه که بۆ گهلانی پێشوو، که چۆن گرفتاری سزای خوای دادگهر بوو ون، به هۆی عینادی و مکۆپ بوونیانه وه له سهر بێپروایی و، گوێی خۆ خهواندنه وه له ناستی هه قدا.

﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْتُولَا إِنَّا كُنَّا يَعْبُدُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلَيْسَ مِنَّا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ قَالُوا لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا نُتِلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَتَنَتَّبِعُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْآ كَانِ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّشِينٌ ﴿١٣﴾ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿١٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانِ نَكِيرٍ ﴿١٥﴾﴾

ماناي دەقوا دەقى ئايەتەکان

{ھەرۈھە (ياد بکەۋە) ئەو پۈژەي كە (خو، ھاۋبەشدانەرەکان) ھەموويان
 كۆدەكەتەۋە، دوايى بە فرىستان دەفەرمۇي: ئايا ئەۋانە ئىۋەيان دەپەرست؟ ﴿١٠﴾
 (فرىشتەكان) گوتيان: پاكىي بۆ تۆ (كە ھىچ كەس و ھىچ شىتەك شايستەي
 پەرستراى بى، جگە لە تۆ، بەس تۆ دۆست و سەرپەرشتيارمانى، نەك ئەۋان،
 بەلكو ئەۋانە جنديان دەپەرستى، زۆربەيان پىيان بىرۋادار بوون (ۋەك پەرستراۋ)
 ﴿١١﴾ ئىنجا ئەمىرۆ ھىچ كامتان سوودو زيانى بەكدىتان بە دەست نىھو، بەۋانەي
 ستەميان كردوۋە دەئىين: نازارى ئەو ئاگرە بچىژن، كە بە درۆتان دادەنا ﴿١٢﴾
 كاتىكىش ئايەتە رۆشەنەكانيان بەسەردا بخوئىرنەۋە، دەئىين: ئەم (موھەممەد)
 ە، تەنيا پياۋىكە دەيەۋى لاتان بدات، لەۋەي باب و باپىرانتان دەيانپەرست،
 ھەرۈھە گوتيان: ئەم (قورئان) ە، بەس درۆيەكى (بە ناۋ خواۋە) ھەلبەستراۋە،
 ديسان ئەۋانەي بىيىروان بە (پەيامى) ھەقيان گوت، كاتىك بۇيان ھات، ئەمە
 تەنيا جادۋويەكى ئاشكرايە ﴿١٣﴾ ئىمە (پىشتىر) كىتبانىكمان پى نەدابوون، لىيان
 بكوئىنەۋە، لە پىش تۆش دا ھىچ ترستىنەرىكمان (ورىاكەرەۋەيەكمان) بۇيان
 نەنارد بوو ﴿١٤﴾ ئەۋانەي پىش وانىش، پەيام و پىغەمبەرانى خوايان بە درۆ دانا
 (سەرەنجامىش سزاداران) لە ھالىك دا كە (لە تواناۋ دەستپۇشتووويىدا) ئەمانە
 نەگەيشتبوۋنە دەيەكى ئەۋەي بەۋانمان دابوو، ئىنجا ئەۋان پىغەمبەرانىيان بە
 درۆ دانا، دەجا سەرنج بدە! نكوۋلىيىكردىم (و سزادانم بۇيان) چۆن بوو! (زۆر
 سەخت و بىرەزا بوو) ﴿١٥﴾ ا.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(إِنَّا) (إِنَّا): (إِنَّا): كُلُّ مَضْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَعْنِي أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ، فَاسْتُعْمِلَ فِي الْكَذِبِ وَالْبَاطِلِ، (إِنَّا): هه ر شتیک لهو ږووه که پتووسته له سه ری بی، لابدری، نجا دواپی به کارهیتراوه بو دروو قسه ی ږووج و به تال.

(مُفْتَرًى): واته: هه لبه ستراو، (الْقَرْيُ): قَطْعُ الْجِلْدِ، وَالْإِفْرَاءُ لِلِإِضْلَاحِ وَالْإِفْسَادِ، وَاسْتُعْمِلَ فِي الْكَذِبِ وَالشُّرْكِ وَالظُّلْمِ، (قَرْيُ): به مانای ږینی پتست دی، بو نه وهی شتیک لى دروست بکری، (إِفْرَاءُ) واته: قسه دروستکردن، نجا هه م بو چاککردن و هه م بو خراپکردن، به کاردی، به لام زیاتر بو قسه هه لبه ستن به خراپه و، بو دروو شیرک و سته م له قورئاندا، به کارهیتراوه.

(يَذُرُونَهَا): واته: بیخویننه وه، لئی بکوئنه وه، ده گوتری: (ذَرَسْتُ الْعِلْمَ: تَنَاوَلْتُ أَثَرَهُ بِالْحِفْظِ)، واته: له به رمکردو لیم کوئیه وه، (وَالدِّرَاسَةُ: إِدَامَةُ الْقِرَاءَةِ)، (دِرَاسَةُ): ږیتیه له به رده وام بوون له سه ر خویندنه وه و لیکوئینه وه و لیورده بوونه وه.

(مَعَشَارَ): (مَعَشَارُ الشَّيْءِ: عَشْرُهُ)، (مَعَشَارُ): واته: ده یه ک، یه ک له سه ر ده.

(نَكِيرَ): یانی: نینکار، نکوولییلیککردن، ده گوتری: (نَكَّرْتُ عَلَى فُلَانٍ وَأَنْكَرْتُ: فَعَلْتُ بِهِ مَا يَرُدُّهُ)، (نَكَّرْتُ عَلَى فُلَانٍ وَأَنْكَرْتُ)، واته: شتیکم پتکرد، که بیله مینیتیه وه، بییرینگیتیتیه وه له وهی ده یکرد، نه و که سه ی نه و سزایه ی داوه، دیاره نه و شته ی نه و سزادراوه کردوویه تی، پتی خراپ بووه.

مانای گشتییی ئایەتەکان

خوایسته‌ی سەرنجی ھەموو لایەك پادەكیشی بۆ دیمەنی پۆزی دوازی، کاتی خوایسته‌کان و، ھەروەھا ھەموو ئەوانەي که جگە لە خوايان پەرستووە، بە تابیەت کە لایان لێداو: فریشتەکان دەپەرستن، کۆیان دەکاتەووە، پرسیار و ئەلمیان لەگەڵدا دەکات، ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾، ئەو پۆزە کە تیکرپایان کۆدەکاتەووە، واتە: یادی ئەو پۆزە بکەووە، ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾، دوازی بە فریشتەکان دەفەرموی، خۆندراویدەشەتەو: ﴿وَيَوْمَ نُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾، ئێمە ئێمە ئێمە: ئەو پۆزەي ھەموویان خپدەکەینەووە، بە فریشتەکان، دەلێن: ﴿أَهْوَلًا إِلَيْكَ يَا كَرُكَاوُ يَعْبُدُونَ﴾، ئایا ئەوانە ئیویدان دەپەرست؟ واتە: ئەو بپەرست و ھاوبەش بۆ خوا دانەرانە، ئیویدان دەپەرست، ئەي فریشتەکان؟ بێگومان ھەیانبوو فریشتەکانیان پەرستوون، بەلام ئەوان لافی ئەویدان لێداو: کە: فریشتەکان پێیان خوێشە بیانپەرستین، یاخود: بە فەرمانی فریشتەکان دەیانپەرستین، بۆیە خوا ئێمە پرسیارەیان لێ دەکات.

﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾، گوێیان: پاکیی بۆ تۆ، تۆ بە پاک دەگرین، یانی: تۆ بە پاک دەگرین، کە جگە لە تۆ شایستەي پەرستن و بەندایەتیي بۆ کران بێ، ﴿أَنْتَ وَلِئِنْ مِنْ دُونِهِمْ﴾، تۆ دۆست و نیزیك و سەرپەرشتیاری تێمەي، ئەك ئەوان، ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْآلِهَةَ﴾، بەلكو ئەوان جندەکانیان دەپەرستن، واتە: ئەگەر بە پوالتیش، فریشتەکانیان پەرستین، بەلام بە ھاندانی جندەکان بوو، چونکە فریشتە خەلك ھان نادەن، جگە لە خوا بپەرستێ، کەواتە: ئەو بە دەسیسە و پیلانی شەیتانە جندەکان بوو، کە ئێمەیان پەرستین، یان ھەرشتیکیان پەرستین، ﴿أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾، زۆربەیان (بەو جندەنەي کە پەرستووین و ھانیان داو، جگە لە خوا بپەرستن) پێیان برادار بوون.

نجا خوا ﷻ پٽيان دهفه رموي: ﴿فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾
 نه مړو هيچ کامتان، بو هيچ کامتان نه سوود دهگه يهنن، نه زيان، واته: نه
 سوودتان به دهسته و نه زيان، سوودتان به دهسته نيه، سوود به يه کدی بگه يهنن،
 زيانستان به دهسته نيه، زيان له يه کدی ودهووربخه، ياخود سوود به
 که سي بگه يهنن، که خوشتان دهوي و، زيان له که سيک بدهن، که رقتان لټيه تي،
 نه وانه تان به دهسته نين، نجا خوا ﷻ به هه موويان دهفه رموي، ﴿وَقَوْلُ لِلَّذِينَ
 ظَلَمُوا﴾، نه وانه ي سته میان کردوه، پٽيان ده لټين، نه وانه ي سته میان کردوه، که
 جگه له خويان په رستوه، هه روه ها نه وانه ي سته میان کردوه، که په يامه کانی
 خويان به درو داناون و پرويان به پتغمه به ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه هټناوه،
 ﴿دُفِقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ﴾، پٽيان دهفه رمويين: سزای نه و ناگره
 بچيزن، که تيوه پټي بيپروا بوون و، به درو تان داده نا.

نجا خوا ﷻ دواي نيشاندانی نه و ديمه نه ي رڼوی دوايي، که نه وانه ي جگه له
 خوا ده په رستن، تووشی چ سزاو سه رشو پريه ک دين و، چوڼ له وي په رستراوه کانيان
 هيچ سووديان پټ ناگه يهنن، هه موويان له وي کلؤل و دهسته پاچه ده که ون و،
 خواش ﷻ به و شيوه به سه رزه نشتيان ده کات، نجا ده گواز پته وه بو بابه تيکی
 ديکه، دهفه رموي: ﴿وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ أَيْنَا يَنْتَبِ﴾، کاتيک ثابته په رڼسنه کانی
 تيمه يان به سه ردا بغوږ پته وه، بيگومان له لايه ن موحه ممه ده وه ﷻ به پله ي
 يه که م، نجا جينشين و جيگره کانی نه و له دواي وي، ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
 يُرِيدُ أَنْ يَبْسُطَ كُرْسِيَّكَ عَنَّا كَأَنْ يَبْسُطَ أَبَاؤُكُمْ﴾، گو تيان: نه مه ته نيا پياويکه، ده يه وي لاتان
 بدات، له وه ي باب و باپيرانتان ده يانه رست، ﴿قَالُوا مَا هَذَا﴾، نه مه هيچ نيه،
 ﴿إِلَّا رَجُلٌ﴾، جگه له پياويک، هه لټه ته به و شيوه به نامازه کردن بو پتغمه به ري
 خاته م ﷻ، مه به ستیان پټي نادیده گرتن و به که م ته ماشا کردن بووه، که دياره
 هه ر که سه له هه مبه اني خویدا گوږزان ده ژمي ري، نه که رنا موحه ممه د ﷻ پټش
 پتغمه به رايه تيش پياويکی ناسراو بووه، شايسته ي نه وه نه بووه، به و شيوه به
 نامازه ي بو بکري، ﴿مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾، نه مه هيچ شتن نيه، جگه له پياويک،

﴿يُرِيدُ أَنْ يَبْذُرَ عَنَّا كَانٌ يَبْدُءُ أَبَاؤَكُمْ﴾، دەيەوى لاتان بدات، لەوەى كە باب و باپىرانتان دەيانەپرست، كە ئەمەيان پاستە، موحمەد ﷺ وىستوووەتى لەو یتە چەوتەى كە باب و باپىریانىان لە سەرى بوون و، لەو پەرستراوە ساختانەى باب و باپىریانىان پەرستوونىان، لاىان بدات، ئەو پاستە، ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ﴾، دىسان گوتیان: ئەمە هێچ نە، جگە لە درۆيەكى هەلبەستراو، واتە: درۆيەكى هەلبەستراو بە ناوى خواو، لێرەدا مەبەستیان لە: ﴿مَا هَذَا﴾، قورئان بوو، يانى: (ما هذا القرآن إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ)، ئەم قورئانە بەس درۆيەكى هەلبەستراو، بە ناوى خواو هەلبەستو، نەك خوا بۆى ناردبى، ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾، ئەوانەش كە بىيروا بوون بە هەقيان گوت، كاتىك بۆيان هات، (گوتیان): ئەمە تەنيا جادووێكى ئاشكرایە، ئەو هەقە كە لە پێغەمبەرى خوادا ﷺ بەرجەستەيەو، لەو پەيامەدا كە خوا بۆى ناردو، لەو قورئانەدا كە بەسەرياندا دەخوێننیتەو، هەموويان دەگرتەو، ئەو هەقە، ئەوانەى بىيروان گوتیان: جگە لەوەى جادووێكى ئاشكرایە، هێچى دیکە نە!!

دواى خوا ﷻ باسى ئەو دەكات، كە ئەوانە ئەو هەلوێستەيان بوو، لە حالێكدا هێچ شارەزايان نەبوو لە كتيهكانى خوا، هێچ ترسینەر و ڕياكەرەوێهەكيان پێش موحمەد ﷺ بۆ نەهاتو، واتە: لە پۆزگارى نيزىكى هاتنى پێغەمبەردا ﷺ نە كتيهكيان بۆ دابەزێناو، نە پێغەمبەر و ڕياكەرەوێهەكيان بۆ نێردراو، ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾، ئێمە كتيهكانى پێ نەداوون، بىاخوێننەو و لىيان بكۆلنەو، بەدواداچوونىيان بۆ بكەن، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾، لە پێش تۆشدا هێچ ترسینەر و ڕياكەرەوێهەكيان بۆ لا پەوان نەكردبوون، تۆ پشك و بەشى ئەوانى بە پلەى بەكەم، وەك پێغەمبەرى خوا، قورئانىش پشك و بەشى ئەوانە لە كتيهكانى خوا، بە پلەى بەكەم، ئەگەرنا قورئان بۆ هەموو بەشەريەتە: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، يوسف، موحمەد دىش ﷺ بۆ هەموو بەشەريەتە: ﴿وَمَا

أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ ۞ الْأَنْبِيَاءُ، بەلەم ديارە بە پەلەي يەكەم بۆ گەلى عەرەب بوون و لە تىو ئەوانىشدا ئەو خەلگەي، ھاوچەرخى پىغەمبەر موخەممەد ﷺ بوون، واتە: نە لە پىش كىتەكەي تۆدا ھىچ كىتەيكى دىكەمان بۆ دابەزاندوون، لە پىش ئەو كىتەدا كە بۆ تۆمان دابەزاندو، كە قورئانەو، نە لە پىش تۆش دا پىغەمبەرىكى دىكەمان بۆ ناردوون، وریاكەرەو دەيەك و ترسىنەرەك، كەواتە: دەبوو زۆر بە گەرم و گورىي، پىشوازیی لەو كىتەي خوا بكەن، كە كۆتا كىتەي خوايەو، لەو پىغەمبەردى خوا بكەن، كە كۆتا پىغەمبەرەو پەوانە كراوى خوايە بۆ بەشەر.

﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانەي پىش وانیش بە درۆيان دانا، چىيان بە درۆ دانا؟ پەيامەكانى خوايان بە درۆ دانان و، پىغەمبەرانى خوايان بە درۆ دانان و، كىتەكانى خوايان بە درۆ دانان، بەلەم لىرەدا بەركار (مَفْعُول بِهِ) ي (كَذَّبَ) قرتىزاو، بۆ ئەوئى ھەموويان بگرتەو، ئەگەر فەرمووبای: ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ يَرْسُلِ اللّٰه، أَوْ يَكْتُِبُ اللّٰه، أَوْ يَرْسَالِ اللّٰه﴾، ھەر ئەوئى دەگرتەو، بەلەم ئەوانەي پىش وان سىفەتيان بە درۆ دانان بوو، بۆ كىتەكانى خواو، بۆ پىغەمبەرانى خواو، بۆ پەيامەكانى خواو، بۆ ئەو راستيانەي كە پىغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ھىتاويانن ﴿وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ﴾، بىپروايەكانى پۆژگارى تۆ، نەگەيشتوونە يەك لەسەر دە (۱۰/۱) ي، ئەوئى بەواھمان دابوو، تواناي ئەمان نەگەيشتۆتە يەك لەسەر دەي ئەو توانايەي بۆ گەلانى پىش خەلگەنى تۆمان پەخساند بوو، ئەوان زۆر خاوەن تواناتر بوون، ﴿فَكَذَّبُوا رُسُلِي﴾، كەچى پىغەمبەرانى منيان بە درۆ دانا، پروايان بە پەيامەكانى من نەكرد، كە بە پىغەمبەراندا ناردبوومن، ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾، ئنجا نایا سزادانى من، ياخود: نكوولیکردنى من، پەخنە گرتنى من لىيان، چۆن بوو؟! خوا پەخنە لە كەسى بگرى و نكوولى لى بکات، ديارە سزای دەدات، چۆن بوو؟ زۆر سەخت و بىپەرەزا بوو، كەواتە: ئەوانیش با وریابن و پەند لەوان وەرېگرن و، خويان بە مەرەدى ئەوان نەبەن.

هەلبەتە ھەندى لە زانايان گوتوويانە: ﴿وَمَا بَلَّغُوا مَعَارَ مَا أَلَيْنَهُمْ﴾،
واتە: كافرەكانى پىشى نەگەشتبوونە، يەك لەسەر دە (۱۰/۱)ى ئەوەى كە بەم
خەلكەى رۆژگارى تۆمان داو، ئەى موحەممەد! ﷺ، لە تواناو دەستپۆشتووئى
ماددىي دا.

بەلام ئەو پايەكى بېتەزە، چونكە عەرەب لەو كاتەدا كە پىغەمبەرى خاتەم
ﷺ ھاتو، نە دەولەتيان ھەبوو، نە قەوارەى سياسىي و، نە ئىمكانىيەت و
دەستەلاتىكى وايان ھەبوو، زياتر كۆچەرىي و بىاباننشين بوون.

ھەندىكى دىكەش وايان لىك داووتەو، كە مەبەست لىرەدا ئەوئە: ئەو
پەيامە بەرزەى كە بە گەلى تۆمان داو، بەو خەلكەى سەردەمى تۆ، ئەو
قورئانەو، ئەو پىغەمبەرە ﷺ، ئەو ھىدايەتە كە بۆيان ھاتو، ئەوانى پىشى
يەك لەسەر دەى ئەو ھىدايەت و بەخشش و پرووناكىيەى خواى پەرورەردگاريان
پى نەدراو.

ئەمە لەگەل ئايەتەكەدا و لەگەل واقىعەكەشدا گونجاو، قورئان تەواوترىن
كتىبى خوايەو، باشتىن ھىدايەت و پرووناكىيى خوايەو، موحەممەدئىش ﷺ
سەرورەى پىغەمبەرانە، بەلام سياقى ئايەتەكان ئەو مانابەى يەكەميان زياتر
دەگەيئەن، كە مەبەست ئەوئە خەلكەى رۆژگارى تۆ نەگەشتوونە دەيەك
(۱۰/۱)ى ئەو تواناو دەست پۆشتووئەى بە گەلانى پىشوومان دابوو - كەواتە:
با بە تواناو دەستپۆشتوئەى خويان نەخوئىن - كەچى كاتىك پىغەمبەرانى
مىيان بە درۆ دانا، سزآمدان، بەلام چۆن سزادانتىك! زۆر جىي سەرسوپمان بوو،
زۆر سەخت و بېتەزا بوو، ھى ئەوئە كە كافرەكانى رۆژگارى تۆ پەندو عىبەت
لەو سزادرانەى ئەو گەلە پىشووانە، وەرەگرن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

لە پۆزی کۆکرانەوه‌دا، خوا ﷻ پرسیار لە فریشتان دەکات، ئایا هاوێشدا نەره‌کان تێوه‌یان دەپەرست؟ ئەوانیش پاکیی بۆ خوا دەردەبەن و، جەخت لەسەر تەنیا سەرپەرشتیاریتی خوا ﷻ بۆ خۆیان، دەکەنەوه‌و، خواش پێشان پادەگەین: کە لەو پۆژەدا هیچ کامیان سوودو زیانیان بۆ یەکدی نیە، نەپەرستراوه‌کان و نە پەرستەرەکان:

خوا دەفەرموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكِ أَهَؤُلَاءِ إِنَّا كُنَّا يَعْبُدُونَ ﴿١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِئِنَّا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٢﴾ قَالِئُمْ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣﴾﴾

شیکردنەوه‌ی ئەم ئایەتانه: لە دە برگەدا:

١- ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾، ئەو پۆژە کە (خوا) تیکرپایان کۆدەکاتەوه‌، وشە ی: ﴿يُحْشَرُهُمْ﴾، واتە: خپران دەکاتەوه‌و، کۆیان دەکاتەوه‌، خۆتراوه‌ی شەتەوه‌: ﴿وَيَوْمَ نُحْشَرُهُمْ﴾، ئنجا ﴿يُحْشَرُهُمْ﴾ و ﴿نُحْشَرُهُمْ﴾، یانی: خوا کۆیان دەکاتەوه‌و، ئیمە کۆیان دەکەینەوه‌، ﴿جَمِيعًا﴾، وشە (جَمِيعٌ، فَعِيلٌ مَعْنَى مَفْعُولٌ: ئی مَجْمُوع)، وشە: (جَمِيعٌ) کە لەسەر کیشی (فَعِيلٌ)، بەلام بە مانای (مَفْعُولٌ)، یانی: (مجموع)، هەموویان، ئنجا کە دەفەرموی: هەموویان کۆدەکەینەوه‌، یانی: هەموو جوړەکانیان:

أ- پەرستراوه‌کان:

١- چ بە ویستی خۆیان بووبن، وەك شەیتانەکان و تاغووت و فیرعەونەکان.

۲- چ به ویستی خوٲان نه بووېٲ، وهك فریشته كان و، هه ندی له پیغه مبه ران و، هه ندی له پیاو چاكان.

۳- چ ویستیان هه ر نه بووېٲ له شته كه دا، وهك مانگ و خوړو نه ستیره كان و، په یكه روړو وهك و ژيانداره كان و، هه موو نهو شتانه ی كه په رسترون له جیاتی خواوه، جكه له خوا ځان هه موویان كوډه كه ینه وه.

ب- هه روه ها په رسته ره كانیش، نه وانیش به هه موو جوړه كانپانه وه.

(۲) - ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾، خوٲند راویشته ته وه: ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾، دواپی به فریشته كان ده فهرموٲ، یاخود به فریشته كان ده فهرمووین:

(۳) - ﴿اَهْوَلَا۟ۤ اِیَّاكُمۡ كَاَنۡاُ یَعْبُدُوۡنَ﴾، تابا نه وانه ٲیو دیان ده په رست؟ هه لبه ته نه وه له بهر راهاویشته بو هاویه ش بو خوا دانه ره كان، وهك له زمانی عه په بیدا ده ٲی: ﴿اِیَّاكَ اَعْبٰی وَاَسْمَعِیۤ اَیَّ جَارِیۡ﴾، یانی: قسه له كه ل ٲو ده كه م، به لآم نه ی دراو سیٲه كه م ٲوش گوٲت لیٲ بٲ، یان له كورده واری خوٲان دا ده ٲیٲن: (دیوار له كه ل ٲومه، گوٲسوانه گوٲت لیٲ بٲ)، خوا ځان كه نهو دیمه نه ی ړوژی دواپی، لیٲه دا ده خاته ړوو، یانی: نه وانه ی جكه له خوا ده په رستی، نه گهر فریشته ن، نه گهر هه ر شٲیكن، له ړوژی دواپی، تاوا پرسیارو وه لآمیان له كه لدا ده كړی و دادگایی ده كړیٲ، سه ره نجام زاریان ده ٲیٲه ته له ی ته قیو! هه لبه ته هه مزه (أ) ی سه ر: ﴿اَهْوَلَا۟ۤ اِیَّاكُمۡ كَاَنۡاُ یَعْبُدُوۡنَ﴾، هه مزه ی پرسیار كړدی نكوو لیٲیكه رانه یه، بٲگومان ده شكونجی بگوٲری: بو سه ر زه نشته كړنه، به لآم نه واته ده بٲ ناړاسته ی هاویه ش بو خوا دانه ره كان بكری، چونكه فریشته كان سه ر زه نشتیان ناړاسته ناكړی، فریشته كان پاكن له هه موو هه له و كه م و كوړیٲهك، چ جای ړیگا بده ن، یاخود داوا بكه ن: له جیاتی خوا، یان له كه ل خوا دا په رستریٲ؟! به لآم سه ر زه نشته كه ناړاسته ی بٲه رسته كان و خوانه په رسته كان ده كړی، چونكه هه ندی له بٲه رسته كان گوٲوویانه: فریشته كان كهانی خوان، وهك له سووړه ٲی (الانعام) دا، كاتی خوٲی له به رگی ٲیٲنجی نه م ته فسیرده دا، قسه مان لی كړدوه، خوا ده فهرموٲ: ﴿وَحَرۡقُوۡا۟ لَہٗۤ بَنِیۡنَ وَبَنۡتَیۡ

يَمِيرَ عَلَيْهِمْ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ واتە: بۇيان ھەلبەست كوران و كچان، بەبى زانىيارى، دەيانگوت: شەيتانەكان كورانى خوان و فرىشتەكان كچانى خوان.
(٤) - ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ {فرىشتەكان و ھالاميان دايەوھ} گوتيان: پاكىي بۇتۇ، ﴿سُبْحَانَكَ﴾ (أي: تَفْرِئُهَا لَكَ، أَنْ يَكُونَ لَكَ شَرِكٌ)، پاكىي بۇ تۇ دەردەبرىن، كە تۇ ھاوبەشت ھەبى، ئەم تەعبىرە: ﴿سُبْحَانَكَ﴾، ﴿تَبَرُّهُ مِنَ الرِّضَىٰ بِأَنْ يَغْبُدَهُمُ الْمُشْرِكُونَ﴾، حاشا كردن و دوورى گرتنە، لەوھ كە رازىي بن، بەوھى ھاوبەش بۇخوا دانەرەكان، بيانپەرستى، يان رازىي بووبن بيانپەرستى.

(٥) - ﴿أَنْتَ وَلَيْسَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ {فرىشتەكان لەسەر قسەكانى خۇيان بەردەوام بوون، دەلتىن:} تۇ جگە لەوان سەرپەرشتىارى تىمەي، يانى: (لَا تُؤَالِي غَيْرَكَ)، تىمە جگە لە تۇ دۆست و پشتىوانمان نىو، دۆستايەتتى كەسكى دىكە ناكەين، ھىچكەس بە سەرپەرشتىارى خۇمان قىوول ناكەين.

خوَّا تَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ عِبَادَتِ دىكەت، بەلام ئەوان لىردەدا باسى (ولاية و ولاية) دەكەن، وىلايەت واتە: سەرپەرشتىي و، ھەلايەت واتە: دۆستايەتتى، چونكە: (الْعِبَادَةُ وَالْيَاةُ وَوَلَايَةُ بَيْنَ الْعَابِدِ وَالْمُعْبُودِ)، لە راستىدا پەرستىش، برىتيە لە: سەرپەرشتىارىيكردى پەرستراو بۇ پەرستەر، نىزىكىي و دۆستايەتتى نىوان پەرستراو پەرستەر، كەواتە: ئەگەر سەرپەرشتىي و دۆستايەتتى و نىزىكىي نەبى، ماناي واىە پەرسترايش لە ئارادا نىە، ئىنجا دوايى فرىشتەكان، ھەر لەسەر قسەي خۇيان بەردەوام دەبن و دەلتىن:

(٦) - ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ آلِهَةً﴾، بەلكو ئەو (بتپەرست)انە، ئەو جگە لە خواپەرستانە، بە ھەموو جۆرەكانيانەو، جىننيان دەپەرست، جندىش، ۋەك چۆن تىمەي مروؤ لەسەر زەوى دەژىن، ئەوانىش لەسەر زەوى دەژىن و، ھاو كات لەگەل مروؤدا نىشتەجى بوون لەسەر زەوى، ۋەك لە ئايەتەكانى سەرەتاي سوورەتى (الأعراف)دا، لە بەسەرھاتى ئادەم و ھەووا (عَلَيْهِمَا السَّلَام) ۋ ئىبلىسدا، بە درىژىي باسمان كردو، ئەو رايە راستە كە مروؤ و جند پىكەوھە ھاتوونە سەر زەوى، جندىش ئەو دروستكراوانەن، كە تىمە ئەوان نابىن

(۷) - ﴿اَكْتَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾، زۆربه‌یان پټيان بږوا داربوون، واته: زۆربه‌ی نهو، جگه له خوا په‌رستانه‌و، نهو هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رانه، بږواداربوون بهو جنده شه‌یتانه، نهو شه‌یتانه جندانه هاوبه‌ش بۆ خوا دانانیاں بۆ جوان کردن و، پازاندیان‌وه‌و، هانیاندان بۆی، نه‌وانیش زۆربه‌یان پټیان بږواداربوون، بۆیه‌ش ده‌فه‌رموی: زۆربه‌یان، چونکه به ته‌نکید به‌شیک له‌ بته‌رسته‌گان، یا نه‌به‌شیک له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌گان، یا نه‌به‌شیک له‌ جگه له‌ خوا په‌رسته‌گان، راستیاں ده‌زانی، به‌لام ده‌یانویست خه‌لک و جه‌ماوه‌ره‌که‌یان چه‌واشه‌ بکه‌ن، وایان پټشان ده‌دات، که ته‌وانیش بږوايان به‌ شه‌یتانه‌گان هه‌به، که به‌رسترین و

پەرستراو بن و بکرىنە ھاوبەش بۆ خوا، يان لە جياتى خوا بېرستىن، بۆيە دەفەر مۆي:
 ﴿اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾، زۆربەيان پىيان بىرودار بوون، چونكە بەشىكيان - لە
 ھاوبەش دانەران - بىر وايان بەو نەبوو شەيتانەكان بېرستىن، يان شايستەي پەرستراو
 بن، بەلام دەيانويست كلاًو لە سەرى خەلك و جەماوەرەكەيان بنىن، وەك چۆن لەم
 پۆزگارەدا هەندىك رەوت و پىيازگەو مەشرەبى پوچ و ئەفسانەيى لە نىو موسولماناندا
 هەن، ئەوانەي كە سەرپەرشتىي ئەو مەشرەب و مەزھەب و رەوتانە دەكەن، لەوانەيە
 زۆريان بىر وايان بەو كەسانە نەبن، كە ئەو مەشرەب و مەزھەب و رەوتانەيان، تەبەننى
 كردوون، بەلام وا پىشان دەدەن كە بىر وايان پىيان هەيە، بۆ هەلخەلەندانى خەلك و
 جەماوەرەكەيان و نانيان لەوهدايە!

(۸) - ﴿فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُم لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾، (ئەمە فەرمايشتى خوايە، ئاراستەي
 ھاوبەش بۆ خوادانەرەكانى دەكات، دەفەر مۆي:) ئەمىرۆ هەندىكتان سوودو زيانى
 هەندىكتان بە دەست نىە، هەلبەتە دەشگونجى لىرەدا پرووى قسان تەنيا لە ھاوبەش بۆ
 خوادانەرەكان و جگە لە خواپەرستەكان نەبن، بەلكو خوا سبحانەو تعالى پەرستراوەكان
 كە فرىشتەو جگە لە فرىشتەكانى و، پەرستەرەكان بە هەموو شىوێكانيانەو، هەموويان
 دەدويتىن و دەفەر مۆي: ئەمىرۆ سوودو زيانى يەكدىتان بە دەست نىە، واتە: نە دەتوانن
 سوود بە يەكدى بگەيەنن، نە دەتوانن زيان لە يەكدى دوور بخەنەو.

(۹) - ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، بەوانەش دەلىين كە ستميان كردو.

ئەوانەي ستميان كردو بەو كە بە خوا بىبىروا بوون، بەرانبەر بە خوا سەپلە
 بوون، ھاوبەشيان بۆ خوا داناو، جگە لە خوايان پەرستو، بەوانە دەلىين:

(۱۰) - ﴿دُفِعُوا إِلَى النَّارِ الَّتِي كُتِرَ فِيهَا تَكْذُوبٌ﴾، ئازارى ئەو ئاگرە كە ئىو پىي بىبىروا
 بوون، بە درۆتان دادەنا، بىچىزن.

كە دەفەر مۆي: ﴿دُفِعُوا﴾، (الدُّوْفُ: مَجَازٌ لِمُطْلَقِ الْإِخْسَاسِ)، (ذوق) وشەيەكە
 بە مەجاز كاردەهێنرى بۆ هەست پىكردن بە رەهاى.

دەشگونجی بکووتری: وشە: (دُوقُ)، بۆیە بۆ سزاو ئازار خوازاو و تەو، چونکە ئینسان کە شتیک دەخوات، تامی دەکات و دەیچیژی، چاک دەزانن چۆنە؟ ئەوانەش کە خوا سزایان دەدات، ئەو سزای ئاگرە کە پیتی ئازار دەدرێن، چاک دەزانن چۆنە؟ وەک چۆن خواردنیک کە مەووف دەبخاتە زاریەو، دەیچیژی، ئەوانیش ئاوا ئەو سزایە، ئەو ئازارە دەچێژن، لە سوورەتی (السجدة) دا هەمان ئەو تەعبیرە هاتو، بەلام بەم شێوەیە هاتو: ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، پێیان گوێرا: ئازاری ئەو ئاگرە کە پێشتر پیتی بێبوو، بێچیژن، لێرە دا دەفەرموی: ﴿دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، لەوێ دەفەرموی: ﴿دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، چونکە هەم سوورەتی (السجدة)، واتە: ئێوە بێبوو بوون بە خودی سزایە کە، ﴿دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، (العذاب الذي كنتم به تكذبون)، بەلام لێرە لە سوورەتی (سبا) دا، بە درۆ دانانە کە رووی پێکراو تە، خودی ئاگرە کە، دەفەرموی: ﴿دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، ئاشکراشە: (النار) مێنە ی مەجازیە و رانای مێنە دەوێ و، (عذاب) یش نێرینە ی مەجازیە و رانای نێرینە دەوێ.

مەسەلە ی دووهم:

تۆمەتبارکردنی کافرەکان بۆ یتەغەمبەر ﷺ و قورئان، کە جگە لە دژایەتیی کردنی ئایین و کلتوووری یتشینانیان و، درۆو جادوو، هیچی دیکە نین! راگەیانندی ئەو راستیەش کە خوا نە لە یتش قورئان دا هیچ کتیب و، نە لە یتش موخەممەددا، هیچ یتەغەمبەری بۆ ناردوون، بۆ ئەو گەلە ی یتەغەمبەر موخەممەد ﷺ لە یتیاندا هات، کە گەلی عەرەبن و، ئەو گەلانی پابردووش کە خوا بە هۆی کوفریانەوه سزای داوون، زۆر خاوەن تواناتر بوون لە کافران ی پڕۆژگاری دابەزینی قورئان و، کافران ی کۆمەڵگای یتەغەمبەر ﷺ:

خوَا دَهِرْمَوْی: ﴿وَإِذَا نُنَّ عَلَیْهِمْ آيَاتُنَا یَنْتَبِ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ یُرِیْدُ أَنْ یُصَدِّکُمْ عَمَّا کَانَ یَعْبُدُ آبَاؤُکُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْکٌ مُّضَرًی وَقَالَ الَّذِینَ کَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّزِیْنٌ ﴿١٢﴾ وَمَا آئِیْنَهُمْ مِنْ کُتُبٍ یَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَیْهِمْ قَبْلَکَ مِنْ نَذِیرٍ ﴿١٣﴾ وَكَذَّبَ الَّذِینَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آئِیْنَهُمْ فَکَذَّبُوا رُسُلًا فَکَیْفَ کَانَ نَذِیرٍ ﴿١٤﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بەرگەدا:

(١) - ﴿وَإِذَا نُنَّ عَلَیْهِمْ آيَاتُنَا یَنْتَبِ﴾، کاتیک کە ئایەتە پڕۆشنەکان ی تیمەیان بەسەردا خوێترانەوه، (و ی سەر: ﴿وَإِذَا نُنَّ﴾، واوی بادەرەوه (عاطفە)یەو بۆ گێترانەوهیە، ئەو رستەبە بادەداتەوه، دەگێتریتەوه سەر رستە ی پێشوو، کە دَهِرْمَوْی: ﴿وَبِیَوْمَ یَحْشُرُهُمْ جَمِیْعًا﴾، واتە: ئەوانە حالیان وابوو، کە کاتیک ئایەتەکان ی تیمەیان بە پڕۆشنی، یان: ئایەتە پڕۆشنەکان ی تیمەیان بەسەردا دەخوێندرانەوه، کە دَهِرْمَوْی: ﴿یَنْتَبِ﴾، (أی: خَالَ کَوْلُهَا وَاضْخَاتٍ فِي مَجِیْنَهَا مِنَ اللَّهِ تَعَالَى)، لە حالیکدا کە ئەو ئایەتانە زۆر پڕۆشن بوون، کە لە خوای بەرزەوه هاتوون، یاخود: ﴿یَنْتَبِ﴾، واتە: پڕۆشن بوون، ئاماژەکانیان زۆر بە پڕۆشنی دەگەیان.

۲- ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾ [كاتىك ئەو ئايەتە پۇشنانەي ئىمەيان بەسەردا خوپترانەوه]، گوتيان: ئەمە تەنيا پياوئىكە، بە سىاق دەزانرى كە بىژرەكە، مەبەست پىتى ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان و، جگە لە خوا پەرستە، بىپەرستە كانن، ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾، ئەمە - لەو كاتەدا ئامازەيان بۇ پىغەمبەر ﷺ، كەردو - تەنيا پياوئىكە، واتە: ئەوئەي كە ئايەتەكانيان بەسەردا دەخوئىتتەوه، پياوئىكە، ئاسايى وەك سەرجهەم پياوانى دىكە بى جياوازى، يان پياوئىكى نەناسراو نامۆيە!

۳- ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمُدَّكَ عَنْكَ كَأَن بَعْدَ آبَاؤُكُمْ﴾، دەپەوئى لەوئەي كە باب و باپىرانتان، پىشيانتان، دەيانپەرست، لاتان بدات.

بىنگومان ئەم قسەيە، مەبەست پىتى زلەزلانى بىپروايان و دەمپراست و برپاردەرەكانيانە، ويستوووانە خەلك بورووژىنن و ھانبەدن لە دژى پىغەمبەر ﷺ، كە ئەھا! دەپەوئى پىيازى پىشيان و باب و باپىرانتان لى تىكبدات و، ئەوئەي باب و باپىرانتان دەيانپەرست، لاتان بدات لى!

بە نىسبەت پىغەمبەرەوه ﷺ بەو تۆمەتباريان كەرد، كە تەنھا پياوئىكە، دەپەوئى لەوئەي كە پىشيانتان و باب و باپىرانتان پىشتر پەرستوووانە، لاتان بدات، ئنجا دىنە سەر باسى قورئان:

۴- ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِمَّاكَ مَعْزَى﴾ ھەرەھا گوتيان: ئەم (قورئان) تەنيا درۆيەكى ھەلبەستراو، ﴿إِمَّاكَ﴾، بە ماناى درۆ دى، ﴿مَعْزَى﴾، واتە: ھەلبەستراو بە ناوى خواو، يانى: ھەلبەستراوو دروستكراو لە لايەن پىغەمبەرەوه ﷺ بەناوى خواو!

۵- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِن لَّا جَاءَهُمْ﴾، ھەرەھا ئەوانەي بىپروا بوون، بەو ھەقەيان گوت، كە بۇيان ھاتبوو:

۶- ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتٍ﴾، ئەمە تەنيا جادووئەي كە ئاشكرايە.

كە لىرەدا دەلىن: ﴿مَا هَذَا إِلَّا إِمَّاكَ مَعْزَى﴾، ئەم قورئانە ھەمووى درۆيەكى ھەلبەستراو، يانى: وەك خۆي بە گشتىي، درۆيەو، بەسەرھاتەكانىشى ھەموويان

ھەلبەستراون، ياخود ھەمووی درۆشەو ھەلبەستراویشە، يان بۆ دوو جۆر دابەش دەبی:

۱- غەیری بەسەرھاتەکانی درۆیە.

ب- بەسەرھاتەکانیشی ھەلبەستراون و ھەپەت و ھەمایەکیان نە.

کە دەفەرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، ئەوانەى بێپروان، بە ھاقیان گوت کە بۆیان ھات، لێرەدا دەگونجا بفرموئ: ﴿وَقَالُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، بەلەم بۆیە دەفەرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، بۆ ئەوەى کوفرو بێپروایەکیان دەریخات، کە بێپروایەکیان ھاندەریان بوو، ئەو قسەى بەکەن، ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ﴾، ئەوانەى کە بێپروا بوون، بێپروا بوون بە ھەموو شتێک، بە ھەقیان گوت: کاتیک بۆیان ھات، ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، ئەمە جگە لە جادووێکی ناشرکرا ھىچى دیکە نە.

کەواتە:

۱- پێغەمبەرى خاتەمیان ﷺ بەو ھە تۆمەتبار کردو، کە دەیھوئ لەو ھى باب و باپیرانیان پەرستووینە، لایان بەدات.

۲- قورئانیشیان بەو ھە تۆمەتبار کردو، کە درۆیەو ھەلبەستراو.

۳- کۆى ئەو ھەقەش کە موھەممەد ھێنابوو، ئەو پەيامە ھەقە، بەو ھى تۆمەتبار کرد کە جادووێکی ناشرکرا! ئەمانەش بەس لاف لێدان و ھىج ئەک بەلگە، شوپھە بەلگەى کیشیان بۆ نەھێناونەو، بۆى خوا ﷻ بە پتووستى نەزانیو، وەلەمیان بەداتەو ھەم سیاقەدا، تەنھا ئەو ھەندە دەفەرموئ:

(۷) - ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾، ئیمە ھىج کتیبمان پێنەداون، لێى بکۆلنەو، بىخوێننەو، (يَغْنِي لَمْ يَكُونُوا أَهْلَ دِرَاسَةٍ وَتَحْقِيقٍ لِلْكِتَابِ سَابِقًا)، ئەوانە پێشتر ئەھلى ئەو نەبوون، کتیبان بىخوێننەو لێیان بکۆلنەو ھەلەیانسەنگین، تاكو تێستا بە ھەوای بال، ھەروا لە خوۆ، قورئان تۆمەتبار بەکەن و، موھەممەد تۆمەتبار بەکەن.

﴿يَذَرُسُونَهَا﴾، (الدَّرَاسَةُ: الْقِرَاءَةُ بِتَهْمِلٍ وَتَفْهِيمٍ)، (دِرَاسَة) بریتیه: له خویندنه وهی به شینهیی و به لیتیکه یشتن و لیوردبوونه وهوه.

۸- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾، [به نسبت پیغمبه رانی شه وه] له پیش تودا، هیچ وریاکه ره وهوه ترسینه ریکمان بو نه ناردوون، واته: هیچ پیغمبه ریک که وریایان بکاته وهوه بیانترسینتی و هوشیاریان بکاته وه، بومان نه ناردوون، واته: نهو قسانه ی ددیان که نه، له باره ی وه حی و ثایینی خواو، له باره ی پیغمبه ری خواوه ﴿وَدَهَبَ سَراجاوه که ی یان کتیب و وه حی خوا ﴿وَبَيَّنَّا﴾، یان پیغمبه ریکی له لایه ن خواوه، ره وانه کراو بی، به لام نه وانه نه پیشتر هیچ کتیبیکان پیدراوه، پیش قورئان و موحه ممه د ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كِتَابٌ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا﴾، نه هیچ پیغمبه ریکان بو ره وانه کراوه، که واته: نهو قسانه هه ر به گومان ده بان که نه و پشت ته ستوور نین به به لکه، نهو قسانه له سه رجاوه به که وه نایه ن، که پیوسته لینه وه بین، که وه حییه.

۹- ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، نه وانه ی پیش وانیش به درو یان دانا، چیان به درو دانا؟ پیغمبه رانیان به درو دانا، کتیبه کانی خویان به درو دانا، په یامی خویان به درو دانا.

۱۰- ﴿وَمَا بَلَّغُوا مَعَشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ﴾، کافره کانی رورکاری پیغمبه ر ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كِتَابٌ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا﴾، ده یه ک (۱۰/۱) ی نه وه ی که به واهمان دابوو، (مَعَشَار: عَشْر، وَقِيلَ عَشْرُ الْعَشْرِ)، واته: یه ک له سه ر ده (۱۰/۱) گوتراویشه: سه د یه ک، واته: کافره کانی رورکاری تو نه ی موحه ممه د! ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كِتَابٌ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا﴾، یاخود: سه د یه ک (۱۰/۱) نهو تواناو ده سترویش تووییه ی که ره خساندبوومان بو گه لانی پیشوو، که پیغمبه رانیان به درو دانا، پشان نه دراوه.

۱۱- ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾، به لام پیغمبه رانی منیان به درو دانا.

۱۲- ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾، ثنجانایا نکوولیلیکردنی من چون بوو؟ (نَکیر)، هه رچه ندده ژیر (کسرة) ی هه یه، به لام له نه صلدا (نکیری) یه، نایا نکوولیلیکردنی من چون بوو؟ دیاره نکوولیلیکردن و ره خنه لیکرتنی خواش، بیگومان سه رده کیشی بو سزادانیان، که واته:

﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ (ای: فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي الْمُرْتَبِ عَلَىٰ اِنْكَارِي لَهُمْ)، نهو سزایه م که ده ره ناجمی نکو و لیلی لیکردن و په خنه گرتنی من بوو، لئیان، چوَن بوو؟ نه مه پرسیارکردنه، به لام بو سهرسورماندن و مه زن پیشان دانی نهو سزایه به که خوا داوئی.

نه مه بهو شیوه یی مانامان کرد، به تابه تی نه م رسته موباره که که ده فهرموئ: ﴿وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا اٰتَيْنَاهُمْ﴾، زور به ی تویره روان وایان لیکداوه ته وه، واته: کافره کانی پوژگاری موحه ممه د ﴿﴾ نه گه یشتبوونه، به ک له سر ده، ده به کی نه وه ی که به کافره کانی پوژگاران پشوو مان دابوو، له پرووی ئیمکانیاتی ماددی و، توانای سهر بازی و توانای تابووری، که چی که سزاشم دان، هیچ خو یان نه گرت.

که واته: نهوان که ده به ک (۱۰/۱) ی توانای ته وانه ی پشوو شیان نه، یاخود: به ک له سر سه دیشیان نه، ده بی بترسین، نه گهر هر به پتوانه و کیشانه ی خوشیان بی، خوا ناسانتر ده توانی سزایان بدات!

لیره دا دوا ی نه وه ی خوا ﴿﴾ ده ریخت که نهو قسانه ی ده یانکه ن، نه له کتیبکی خوییه وه سهرچاوه ده گری، نه له پیغهمبریکی له لایه ن خوا په وانه کراوه وه، که واته: هیچ بنه مایه کی نه، دوا ی نه وه خوا ﴿﴾ گواستیه وه بو زمانی هه ره شه، که ده فهرموئ: ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا اٰتَيْنَاهُمْ فَكُنُوا رُسُلًا﴾، نه مه هه ره شه به بو یان، دوا ی نه وه ی ده ریخت که قسه کانیان ته نیا لاف لیدانی پروتن، ننجا خوا ﴿﴾ هه ره شه ی لیکردن.

جیتی سهرنجه که (محي الدين الدرويش)، له ته فسیره که ده (۱)، که له پرووی پیرزمانیه وه ئیعرابی قورنای کردوه، زور جاران نوکته ی په وانیژی، به لکو کومه لایه تی و فیکریش ده خاته روو، لیره دا رایه کی هتیاوه، که که متر بینومه له ته فسیره کانی دیکه دا، نهو رایه هاتب، با پششی عیاره ته کانی بتین، ننجا قسه کانی ته رجه مه ده که بن و ه لویستی خوشمانی له سر درده برین، ده لی:

(فِي هَذِهِ الْآيَاتِ تَكَرَّرَ، يَدُلُّ عَلَى الْعَصَبِ وَالْإِنْكَارِ، فَقَدْ تَكَرَّرَ الْفِعْلُ، وَهُوَ قَوْلُهُمْ، وَصَرَّحَ بِاسْمِهِمْ وَهُوَ (الَّذِينَ كَفَرُوا) وَجَاءَ بِالْأَمِّ الْمُؤِنَّةِ بِالْقُوَّةِ، وَصَرَّحَ بِقَوْلِهِ: ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، لِلْعَجَبِ مِنْ مُبَادَهَتِهِمْ بِالْكَفْرِ، وَذَلِكَ لِلدَّلَالَةِ عَلَى مَدَى السَّخَطِ عَلَيْهِمْ، وَالزُّرْأِيَّةِ بِأَفْذَارِهِمْ، وَالتَّعَجُّبِ مِنْ اِزْيَاسِ عُقُولِهِمْ، وَثُبُوتِهَا عَنِ الْحَقِّ، ثُمَّ أَضْفَى عَلَى ذَلِكَ، مَا هُوَ أَبْلَغُ فِي الدَّلَالَةِ عَلَى رُسُوخِهِمْ فِي الْكُفْرِ وَقَادِيهِمْ فِي الْبَاطِلِ، وَهُوَ أَنَّ مَنْ قَبْلَهُمْ مِنْ أَصْحَابِ الْكِتَابِ، لَمْ يُؤْتُوا مِثْلَ مَا أُوتُوا، بَلْ لَمْ يَبْلُغْ مَا أُوتُوا مِغْشَارَ مَا آتَاهُمْ، وَهُوَ جُزْءٌ مِنْ عَشْرَةِ بَلْ مِنْ مِائَةِ عَلَى رَأْيِ بَعْضِهِمْ، بَلْ جُزْءٌ مِنْ أَلْفٍ عَلَى رَأْيِ آخَرِينَ).

واتە: لەم ئایە تانەدا دووبارە کردنەوێهەك هەبە، كە توو پەڕیی و نكوو لیلی تێكردنی خوا دەگەییەنتی، چونكە كەردەوێهەكەیان كە بریتیه لە قسە بێ بنەماكانیان، دووبارە بوونەوێهەو، خوا ﷻ بە ئاشكرا ناوێهەكەیان، هێناوێهە: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، هەروەها (ل) ی هێناوێهە كە ئەوێهە دەلالەت لەسەر هێر دەكات، كە دەفەرموێ: ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، كاتیك كە قورئان بۆیان هات، ئەوان ئەوێهەیان گوت، ئەوێهەش بۆ سەر سوپماندن، لەوێهە كە هەر یەكسەر ئەوانێهە كوفریان دەر پەریوێهە، كە هەقیان بۆ هاتوێهە! ئەمەش بۆ ئەوێهە ئەوێهە بگەییەنتی، كە خوا چەندە لێیان توو پەڕیوێهەو، چەندە بەبێ پێزی و، كەم پاپەیی تەماشایان دەكات و، بۆ سەر سوپماندن لەوێهە كە چۆن عەقلەكانیان هەلگەپاونەوێهەو، چۆن لە هەق دوور كەوتوونەوێهە! دوایی شتیکی دیکە ی خستۆتە پال ئەوێهە پەربەر، كە لەوێهە پەربەر زیاتر گەییەنەری ئەوێهە، ئەوانێهە زۆر لە كوفردا پۆ چوون و، لە ناهەقدا درێژەیان پێداوێهە، كە ئەوانی پێش وان لە خاوەن كێتیان، ئەوێهەیان پێ نە دراوێهە كە بە كافران پۆژگاری پێغەمبەر ﷺ دراوێهە (لەوێهە حیی و كتیب) بەلكو ئەوێهە كە بە ئەوان دراوێهە، دەیهك (۱۰/۱) ی ئەوێهە نەبووێهە كە بە ئەمان دراوێهە، كە (مُعْشَارَ)، بریتیه لە: بە شێك لە دە (۱۰) (دەیهك) بەلكو لە سەر پای هەندێكیان یەك لەسەر سەد، بەلكو هەندێكیان دەلێن: یەك لەسەر هەزارە.

ئەم وای لیکداوەتەوه، که ئەم وەحییە ی بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ هاتو،
چەند قاتی ئەو کتیب و وەحییە، که بۆ گەلانی پێشوو هاتو، کهواتە: ئەمە
خوازیاری ئەوەیە، دەبوایە برۆی پێ بێن.

بەلام لە راستیدا بە سەرنجدانی ئایەتەکان، هەر ئەو بۆ چوونە زیاتر
بە راست دەردەکەوت، که دەفرموی: ﴿وَمَا بَلَّغُوا مَآءَ الْيَنَّهُمْ﴾، واتە:
کافرەکانی سەردەمی پێغەمبەر ﷺ نەگەشتوونە دەیک (١٠/١) ی ئەوەی که
بەوان دراو، لە پروی ئیمکانیاتی ماددی و دەستڕۆشتووێتیەوه، لە پروی
توانای سیاسی و توانای ماددی و ئابووری و کۆمەڵایەتی و.. هتدەوه، چونکە
عەرەبەکان کاتیک که پێغەمبەری خاتەم ﷺ هاتو، دەولەتیک کۆکرەویان
نەبوو، قەوارەکی سیاسیان نەبوو، بەلکو هەر عەشیرەتەو هەر شارە، بۆ
خۆی قەوارۆکەکی سیاسی بوو و پرژ بڵاوبوون، بۆیە ئەو ئیمکانیەت و توانایە
که بۆ دەولەتان دەرەخست، ئەوان ئەو توانایەیان نەبوو، کهچی پێشووەکان
کاتیک بێپروا بوون و پێغەمبەرانیان بە درۆ داناو، خوا ﷻ سزای داو، یانی:
خوا گەلانی پێشووی سزاداون، لە حالیکدا که توانایان، توانای ماددیان، چەند
بەرانبەری ئەوانە ی پرژگاری پێغەمبەر ﷺ بوو، کهواتە: با کافرەکانی پرژگاری
پێغەمبەریش ﷺ، بەو تۆزە توانایە، بەو پرە توانایە، که یەک لە سەر دە، یاخود
یەک لە سەر سەدی ئەو توانا ماددیەش نیە، که بە گەلانی پێشوو دراو، با
پێی لە خۆیان بایی نەبن، چونکە ئەوان تواناشیان زۆر زۆر بوو، کهچی خوا
سزای دان و، ئەمانیش بەو تۆزە توانایەوه، ناتوانن دەر باز بن، لە سزای خوا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمَدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی حهوتهم ❖

پښاسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له نو (۹) نایه تی کوڅای سی سوږه تی (سبا) پښک دی، نایه ته کانی: (۵۴ - ۵۶)، که تیاندا خوی زانو کارزان، پښچ که ږه تان پښغه مبه ره که ی موحه ممد ﷺ به وشه ی: بلن (قل) ده دوتنن، هر که ږه ته ش له نایه تیکی سه ربه خوډاو، هر جاره ش فرمانی پښده کات که پاستیه کی گوره و گرنګ به بیرو او هاو به ش دانه ره کان رابګه یه نن، نه وه له پښچ نایه تی سه ره تادا: (۴۶ - ۵۰).

له چوار نایه ته که ی کوڅای شدا، خوا ﷺ باسی دیمه نی ترس و له رزو راجله کینی بیروایان ده کات، له قیامت دا، که ده ستیان له هه موو پچکان ده بری و، به هیچ شتک راناګن، نه وه ی که ناره زوویان ده کرد، لی بیته ش ده کړن و، به ربه ست ده خریته نیوان خوځان و ناره زووه کانیانه وه.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْطِيكُمْ بِرَحْمَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشَىٰ وَقَرَدَىٰ ثُمَّ تَنْفَكُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيِ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ (۹) ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَعُولِكُمْ لَنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (۱۷) ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ﴾ (۱۸) ﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ (۱۹) ﴿قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُرِيتُنِي إِلَىٰ رَبِّ فَإِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ (۲۰) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُتُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ (۲۱) ﴿وَقَالُوا ءَأَمَّنَّا بِهِ وَأَنْتَ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ (۲۲) ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ (۲۳) ﴿وَجِلَّ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُذِيبٍ﴾ (۲۴)

مانای دەقواو دەقی ئایەتەکان

{(ئەي موحەممەد!) بۆ: (ئەي بێپروایەکان!) تەنیا بە يەك نامۆزگاری، نامۆزگاریتان دەکەم: کە لەبەر خوا دوو دوو و يەك يەك هەلسن، دوايی بیر بکەنەوه: هاوڵەکەتان (موحەممەد) هیچ جوړە شەتییهکی نیە، تەنیا ترسینەرتانە وریاکەرەوتانە لە پێش دەستی ئازارێکی سەخت دا (١٦) بۆ: هەر کرێک لێتانم داوا کردوه، با بۆ خۆتان بێ، کرێ و پاداشتم تەنیا لەسەر خوايهو، ئەو بەسەر هەموو شتیکەوه چاودێرە (١٧) بۆ: بێگومان پەرورەدگارم هەق دەهاوێ (بەرەو ناهەق) یە کجسار زانیە بە پەنھانەکان (و هیچی لێ ناشاردرێتەوه) (١٨) بۆ: هەق هات و ناهەق (هیچ کارەیه) نە هیچی پێ دەست پێدەکرێ و، نە هیچیشی پێ دەگیردرێتەوه (١٩) بۆ: ئەگەر گومرايم، ئەوه زبانی گومرايوونەکەم تەنیا بۆ خۆمەو، ئەگەر رێی راستیشی بگرم، بە هۆی ئەوهوێ، کە پەرورەدگارم سڕوشم بۆ دەکات، بە راستی ئەو بێسەری نزیکە (٢٠) ئەگەر بێنی کاتێک (بێپروایان) بە ترس و لەرزەوه دادەچلەکن (بەلام) قوتاریبوون نیەو، لە شونێکی نزیکەوه گیراون (دیمەتێکی زۆر سامناکە) (٢١) (بێپروایەکان لە قیامەتدا)، گوێشيان: پروامان پێی هێنا، بەلام لەو شونێ دەورەوه چۆن دەستیان دەیکاتی (٢٢) بێگومان پێشتر پێی بێپروا بوون و، لە دوورەوه بەرەو پەنھان دەیانهاوێشت (بەنەزایی لە بارەي نادیارەوه دەدوان) (٢٣) بەرەبەستیش خرایە ئێوان و ئەوهوه کە ئارەزوویان دەکرد، وەك چۆن ئەوهش بەرابەر بە کۆمەڵەکانی پێشوویان کرا، بێگومان ئەوانیش لە دوو دلبێهکی خەست و خۆڵ دا بوون (بۆیە بەو دەردە چوون) (٢٤) }.

ئىككىرىنە ھەندىك لە وشەكان

(يَقْدُفُ): دىھەۋى، (الْقَذْفُ: الرَّمْيُ البَعِيدُ)، (قَذْفُ): بىرىتە لە ھاۋىشتىك بەرەۋە دوور، يان لە دوورەۋە، ھاۋىشتى ۋەك خۋا ^{يَقْدُفُ} لە سوورەتى (طە)دا، دىھەرمەۋى: ﴿فَأَقْذِفْهُ فِي الْيَمِّ﴾ ^{طە}، فېرىيىدە نىۋە دەريايەكەۋە.

(فَزِعُوا): واتە: داچەلەكىن، (الْفَزَعُ: انْقِبَاضٌ وَنَفَارٌ يَغْتَرِي الْإِنْسَانَ مِنَ الشَّيْءِ الْمُخِيفِ، وَهُوَ مِنْ جُلُسِ الْجَزَعِ)، (فَزَعُ): بىرىتە لە ھاتنەۋەدەك و سەلمىنەۋەدەك كە بەسەر نىنساندا دى، لە ئەنجامى دىتنى شىتىكى مەترسىلىكراۋو ترسناكدا، (فَزَعُ) لە پەگەزى (جَزَعُ)ە، (جَزَعُ) واتە: ھەلپەۋە ناپەھەت بوون، (فَزَعُ) ىش واتە: داچەلەكىن.

(فَلَا قُوَّةَ): دەرپازبوون نى، (الْقُوَّةُ: بُغْذُ الشَّيْءِ عَنِ الْإِنْسَانِ، بَعِثُ يَتَعَذَّرُ إِذْ رَأَاهُ)، (قُوَّةُ): بىرىتە لەۋدى شىتك لە نىنسانەۋە دوور بى، بە شىۋەدەك نەتوانى دەستى بگەبەنىتى.

(الْتَّائُشُ): (التَّائُشُ: التَّائُشُ)، (تائوش) بىرىتە لەۋدى نىنسان دەست بگەبەنىتە شىتك، يانى: (تَتَأَوَّلُ).

(وَجِلَ): (حَالٌ يَبْنِي وَيُنْكَرُ كَذَا) واتە: فلان شتە، كەۋتە نىۋان من و تۆۋە، (حَالِلٌ)، پەردە، (أَصْلُ الْحَوْلِ: تَغْيِيرُ الشَّيْءِ وَانْفِصَالُهُ عَنْ غَيْرِهِ)، وشەى (حَوْلُ)، بىرىتە لە شىتك كە بگۆپى و لە شىتىكى دىكە جىايىتەۋە، ۋەك گوتمان: (حَالِلٌ)، لەسەر كىشى (فَاعِلٌ)ە، بە ماناى پەردەۋ نىۋاننىك دى، كە دەكەۋىتە نىۋان دوو شتانەۋە.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوایێك له كۆتایی ئەم سوورەتە موبارەكەدا، پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ دەدوێنن، له پێنج نایەتی یەك له دواى یەكدا، پێنج جارێك فەرمانى پێ دەكات: (بلى) و، پێنج راستى زۆر گەورەو گرنگى پێ دەفەرموى، كه پێشان پاكەبەنن، كه له هەموو قورئاندا وێنەى ئەوەى نەه، بۆیەش ئێمە ئەوەمان بە یەكێك له تايه‌مه‌ندییه‌كان سوورەتى (سبا) دانا، له كاتى خستنه‌ رووى ئێوه‌ پڕۆك و پێناسەى ئەم سوورەتەدا.

یەكەمجار خوایێك دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَجْدَةٍ﴾، ناشكرايه‌ رووى دواندن له‌ پێغەمبەرە ﷺ، تۆ بلى: ﴿إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَجْدَةٍ﴾، من تەنیا بە یەك شت نامۆزگار بیتان دەكەم، چیه‌ ئەوە ناكە نامۆزگارییه‌؟ ﴿أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشًى وَّفَرْدًى﴾، ئەویش ئەوەیه‌ كه‌ بۆ خوایێك هەلسن، دوو دوو و یەك یەك، ﴿ثُمَّ تَنْفَكُّوْا﴾، دواى بێر بكەنەوه‌، چونكه‌ مرووف ئەگەر بە تەنیا بن، باش بیری بۆ دەكرێتەوه‌، ئەگەر بەكێكى دیکه‌شى له‌ گەڵ دا بن، له‌وانه‌یه‌ باشتەر هەندێك شتى بێر بخاتەوه‌، بەلام ئەگەر قەله‌بالغ بوون، بێگومان مرووف ناتوانن وه‌ك پێویست بێر بكاتەوه‌و، فیکرو هۆشى خۆى چڕ بكاتەوه‌ له‌ سەر بابەتێكى دیارییكراو، بۆیه‌ لێره‌دا دەفەرموى: تەنیا بە یەك شت نامۆزگار بیتان دەكەم، ئەویش ئەوەیه‌: له‌بەر خوا، هەلسن، واتە: دلێ خۆتان بۆ خوا ساغ بكەنەوه‌و مەبه‌ستى دیکه‌تان نه‌بن، له‌بەر پەزاهەندیى خوا، دوو دوو، یان یەك یەك، بێر بكەنەوه‌، ﴿مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ حِجَّةٍ﴾، بێر بكەنەوه‌ له‌ حالى پێغەمبەر، موحەممەد ﷺ، ئەو كاته‌ بۆتان دەرده‌كه‌وى كه‌: هاوه‌له‌كه‌تان هیچ جوهره‌ شیتیه‌كى تێدانیه‌، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ﴾، ئەو تەنیا وریاكەرەوه‌و ترسێنەرێكه‌ بۆ ئێوه‌، ﴿بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾، له‌ پێش دەستى سزایه‌كى سه‌خت دا، بۆتان پەوانه‌ كراوه‌، واتە: هاوه‌ ئاگادارتان بكاتەوه‌و بتانترسێنن و هۆشیارتان بكاتەوه‌، كه‌ سزایه‌كى

سەخت لە پێشەوهیە، نەجا پێش ئەوەی ئەو سزا سەخت و دژواریان بۆ بێ و، ملتان بگرێ، هاتووە وریاتان بکاتووەو هۆشدارییان بدات، تاکو لە خۆتان وریا بن.

کەواتە: یەكەمجار کە خوا ﷻ فەرمووی: (قُلْ)، واتە: ئەی موحەممەد تۆ بڵێ: نامۆزگاریتان دەکەم بە یەك نامۆزگاریی، ئەویش ئەوەیە: دوو دوو و یەك یەك، لە بەر خوا هەلسن، کە دەفەرموێ: هەلسن، مەبەست پێی ئەوە نیە، هەلسنە سەر پێ، یانی: ویستی بیرکردنەوەتان هەبێ و، دڵی خۆتان لەسەر ساغ بکەنەوهو، بیر بکەنەوه لە هاوێڵەکان موحەممەد ﷺ کە هیچ جۆرە شتییەکی تێدا نیە، بەلکو نمونە ی عەقل و هۆشی هەرە بەرزەو، لە لووتکە ی عەقل و هۆش و تیکە یشتن دایە، ئەوە تەنیا ترسینەرو وریاکەرەو یە بۆتان.

بۆ جاری دووهم دیسان پێی دەفەرموێ: ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَعُولِكُمْ﴾، تۆ پێیان بڵێ: هەر کرێەك و پاداشتێك لێم داوا کردوون، با بۆ خۆتان بێ، واتە: هیچ چاوەڕوانییەك لێتان نیە، یاخود هەر شتێك کە لێم داوا کردوون، ئەوە هەمووی بۆ سوودی خۆتانە، ئەوەی کە پێغەمبەر ﷺ لێی داوا کردوون، ئەگەر بریتی بێ لە پاداشت و کرێ، ئەوە بوو کە بپروا بێتن، کە بپروا هێنانەکەش بە سوودو قازانجی خۆیانە، ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾، پاداشتی من تەنیا لەسەر خواوە، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، ئەو چاودێرو ئاگادارە بەسەر هەموو شتێکەو.

بۆ جاری سێیەم دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَ الْغُيُوبِ﴾، تۆ بڵێ: بێگومان پەرەوهر دگرم هەق دەهاوێ، هەق بۆ کوێ دەهاوێ؟ بێگومان هەق بە ناهەق دادەدات، هەق ئەگەر وەك بەردێك و فیشەکیك بێ، بهاویشترێ و بەتەقێرێ، دەبێ بەرەو پروی شتێك بهاویشترێ، نەجا بە سیاق دەزانرێ کە هەق بە ناهەق دادەدرێ، ﴿عَلَّمَ الْغُيُوبِ﴾، ئەو زانای هەموو پەنانه کانه.

جاری چوارەم: ﴿قُلْ جَاءَ الْهَقُّ﴾، تۆ بڵێ: هەق هات، ئەو هەقە ی لە قورئاندا بەرجەستە یە، لە پێغەمبەری خاتم ﷺ و پێیازەکەیدا، ﴿وَمَا يَدْرِي

أَلْبَطْلُ وَمَا يُعِذُّ، ناهەق نە ھېچ شتېكى پى دەكرى، نە ھېچ شتېكى پى دەگېردىتەو، واتە: ناهەق ھېچ كارە نىە و دەستە پاچەيە لە بەرانبەر ھەقدەو، ھېچى لە دەست نايەت، چونكە ئەو ەك مەسەلىكە لە زمانى عەرەبىيەدا، دەلئ: (لَا يُبْدِيءُ وَلَا يُعِذُّ)، واتە: ھېچ كارە نىەو، ھېچى لە دەست نايەت، ياخود نە ھېچ شتېكى پى دەست پى دەكرى لە سەرەتاو، نە ھېچ شتېكى دواى ئەو ەي لادەچى، پى دووبارە دەكرىتەو، دەگېردىتەو.

بۆ جارى پىنچەم و كۆتايى دەفەرەمۆي: ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ فَلَيْسَ عَلَيَّ نَفْسٌ﴾، بلى: ئەگەر گومراپم ئەو زىانى گومرا بوونەكەم بۆ خۆم، بە زىانى خۆم تەواو دەبى، ﴿وَلِنْ أَمْتَدَيْتُ فِيمَا يُرِجِي إِلَيَّ رَيْتُ﴾، ئەگەر پى راسستىش بكرم، ئەو پەرورەدگارم بۆم سروس دەكات و بە پەنامەكى بۆم دەنئىرى، بە ھۆي پەيامى خواو ەن پى راسست دەگرم، ئەگەر لاش بدم بە ھۆي خۆمەو ەيەو، بە زىانى خۆشمە، ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾، بە دلئايى ئەو (پەرورەدگارم) بيسەرى نيزىكە، نىجا لە كۆتايى دا، خوا ەو، ئەو ديمەنە سامناكەي رۆژى دوايان دەخاتە بەرچاؤ:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ﴾، ئەگەر تۆ بىنى كاتىك، پاچلەكىن و دەرپاز بوونىش نىە، ﴿وَأَعْبُدُوا مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾، لە شوئىتىكى نيزىكەو ەش گىران، ﴿وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ﴾، لەوئ (لە قىامەتدا) گوتيان: پروامان پىھىنا، ﴿وَأَنَّ هُمُ الْمُتَنَائِشُ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، بەلام چۆن دەستى دەگەيەنئى، چۆن بۆيان بەرپەل و بەردەست دەبى، دەستى دەگەيەنئى لە شوئىتىكى دوورەو ەو، لە قىامەت دا چۆن تازە دەستيان بە ژيانى دنيا رادەگاتەو، چونكە شوئىتى ئيمان ەيمان ژيانى دنيا بوو، ئەك قىامەت، ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ﴾، پىشتىريش پى بىپروا بوون، لە دنيا، ئەو شوئەي كە دەگونجا ئيمانى تىدا بىتن، ئەوان پى بىپروا بوون، بەو ەقە كە بۆيان ەتبوو، كە لە قورئان و لە پىغەمبەردا ەو، بەرجەستەيە، ﴿وَيَقْذِفُونَ بِالْأَغْيَابِ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، لە دنيا، رۆو بە پەنھان،

شتیان دەھاویشت لە شوئیتکی دوورەو، تەفەنگیان بە تاریکیەو دەنا، نەزانانەو
بئى ئاگایانە، بئى ئەوێ شارەزاییان هەبئى، قسەیان دەکرد.

لە کۆتایی دا دەفەر مۆی: ﴿وَجِلَّ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾، واتە: بەر بەست
خرایە نێوان ئەوان و ئەوێوە کە ئارەزوویان دەکرد، ئارەزووەکانیان، ﴿كَأَفْعَلِ
بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ﴾، وەك چۆن ئەوێ بە کۆمەڵەکانی پێش وان کرا، واتە: ئەو
کۆمەڵانە پێش وان، پابردوون بە هەمان مەرەد چوون، هەمان ئەو دەر دەیان
تووشبوو، کە پەرە خرایە نێوان خۆیان و ئارەزووەکانیان، بۆچی؟ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي
شَكِّ مُرِيبٍ﴾، چونکە ئەوان لە دوو دلییه کی خەست و خۆلدا بوون، ﴿شَكِّ
مُرِيبٍ﴾، (زەیب و شەك) هەردووکیان بە مانای دوو دلیین، ﴿شَكِّ مُرِيبٍ﴾، وەك:
(تێل ئاتیل) شەویکی شەو، یان (شەعر شاعیر)، شەعریکی شەعر، ئەوێ بۆ تەئکید
کردنەوێ، واتە: لە دوو دلییه کی زۆرخەست و خۆل دا بوون، بۆیە بەو مەرەدو
دەرەدە چوون.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

فه رمانکردنی خوا ښه په پڼغه مېره که ی موحه ممه د ښه که پڼج راستنې
که وړه و گرنگ به بېروایان پابگه یه نن:

۱- دوو و یه ک یه ک، له بهر خوا بېرېکه نه وه، له باره ی هاو ده له که یانه وه: موحه ممه د
ښه، نه و کاته ددگه نه نه و دهره نجامه ی، که هیچ جوړه شیتیه کی تیدانیه.

۲- موحه ممه د ښه هیچ جوړه کړی و پاداشتیکیان لې داوا ناکات و، پاداشت ته نیا له
خوا چاوه پڼی ده کات.

۳- خوا هق به ناهق دا ددات و بوی ده اوځی، دیاره هه قیش به ناهق بکه وځی
ده پووچیتنه وه.

۴- که هق هات، ناهق له پهل و پو ده که وځی و، دهسته پاچه ده بی و، هیچ کاره ده بی.

۵- مړوف نه گهر گومرا بی، خه تای خو یه تی و، پاسته پڼی بوونیشی به ره می وه حی
خوا به، یاخود موحه ممه د ښه نه گهر گومرا بی، خه تای خو یه تی و، پاسته پڼی بوونیشی،
به ره می وه حی و په یامیکه، که له خوا ی به رزه وه بوی دابه زینراوه:

خوا ده فره رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بِرِجْدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْفَىٰ وَقُرْدَىٰ ثُمَّ
نَنْفَكُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿١٦﴾
قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ قُلْ إِنْ
رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَافَتٌ أَلْوَبٌ ﴿١٨﴾ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْإِنْسَانُ إِلَّا
ضَلَالًا فَإِنَّمَا أَهْلُ عَلَىٰ نَفْسٍ وَلَنْ أُنْهَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٢٠﴾﴾

شیکردنه‌وی ئهم ئایه‌تانه، له شازده برگه‌دا:

(١) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بِرَحْمَةٍ﴾، بفرموو: ته‌نیا به یه‌ك شت ئامۆزگاریتان ده‌كه‌م، ئهمه‌ فهرمانی یه‌كه‌مه، كه خوا پێنج جارن له پێنج ئایه‌تی به‌دوای یه‌ك دا دووباره‌ی ده‌كاته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ﴾، بفرموو: ﴿أَعْطُكُمْ بِرَحْمَةٍ﴾، من ته‌نیا به یه‌ك شت ئامۆزگاریتان ده‌كه‌م، ﴿أَعْطُكُمْ﴾، (الْوَعْدُ: كَلَامٌ يَرْقُ لَهُ الْقَلْبُ وَفِيهِ تَحْذِيرٌ وَتَرْغِيبٌ)، (وَعُظْ): بریتیه له قسه‌یه‌ك كه دلی مروّف بۆی نهرم بن و، ترساندن و وریا‌كردنه‌وه‌و هاندانی تێدا‌بن.

(إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَضَر وَالْإِنْبَات)، (إِنَّمَا) ئامرازێ كورت هه‌له‌ئێنان و چه‌سپاندنه، كه ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بِرَحْمَةٍ﴾، بفرموو: ته‌نیا به یه‌ك شت ئامۆزگاریتان ده‌كه‌م، (أَي: مَا أَعْطُكُمْ إِلَّا بِخُصْلَةٍ وَاحِدَةٍ)، ئهمه بۆ ئه‌وه‌یه‌ی بێ و تووێژو قسه‌و باس بپێچرێته‌وه‌و، قسه‌ی كورت و پوخت له كۆتاییدا بکری، كه ده‌فه‌رموی: ﴿أَعْطُكُمْ بِرَحْمَةٍ﴾، وشه‌ی: ﴿بِرَحْمَةٍ﴾، (صِلَةٌ مُّوصُوفٍ مَّخْذُوفٍ: أَي كَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ، أَوْ خُصْلَةٍ وَاحِدَةٍ، أَوْ قُضِيَّةٍ وَاحِدَةٍ، أَوْ مَوْعِظَةٍ وَاحِدَةٍ)، وشه‌ی: (واحدة) سیفه‌تی وه‌سف‌كراوێکی قرتێنراوه، واته‌: یه‌ك وشه‌تان پێرا‌ده‌گه‌یه‌نم، یان یه‌ك خه‌سه‌له‌ت، یان یه‌ك بابه‌ت، یان یه‌ك ئامۆزگاریی ئه‌ویش بریتیه له چی؟

(٢) ﴿أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَتْنٌ وَفَرْدٌ﴾، كه بۆ خوا دوو دوو، یه‌ك یه‌ك، هه‌لسن، لێره‌دا كه ده‌فه‌رموی: بۆ خوا هه‌لسن، (الْقِيَامُ: مُرَادٌ بِهِ مَعْنَاهُ الْمَجَازِي، وَهُوَ التَّأَمُّلُ لِلْعَمَلِ وَالْإِحْتِهَادِ)، مه‌به‌ست هه‌لسانی پ‌واله‌تیی نیه، به‌لكو مه‌به‌ست مانا مه‌جازه‌یه‌كه‌یه‌تی، واته‌: خو‌تان ماندوو بکه‌ن و کوشش بکه‌ن، كه ده‌فه‌رموی: (مَتْنٌ وَفَرَادٍ)، واته‌: (مَتْنٌ: أَي الثَّانِي الثَّانِي، وَفَرَادٍ أَي: فَرْدًا فَرْدًا)، چونكه دوو دوو، یه‌ك یه‌ك، وه‌ك پێش‌تریش باس‌مان کرد، کاتی ئینسان ته‌نیا، باشت ده‌توانی بیر بکاته‌وه، یاخود ئه‌وپه‌ری یه‌كێکیشی له‌گه‌ڵدا بن، شتیکی بیر بخاته‌وه، پێکه‌وه‌ و تووێژ بکه‌ن، به‌لام كه بوونه‌ سن و چوارو پێنج و... هتد، هه‌ر كه‌سه قسه‌یه‌کی کردو، هه‌ر كه‌سه به‌ دۆلێكدا پ‌وویی، مروّف می‌شکی په‌رت ده‌بن.

۳- ﴿ثُمَّ نَفَّكُوا﴾، دواپی بیر بکه نه وه و پامنین (ثُمَّ) لیره دا بۆ پریزه ندیی پله ییه (لَلرَّئِیْبِ الرَّئِیْبِ)، چونکه خوْ ناماده کردنه که شتیکه، به لأم بیر کردنه وه و پامان له پله و پایه دا به رزتره و گرنگتره، له خوْ ناماده کردن و هه لسان و، پتکه وه به جووتیی و به تاکیی بیر کردنه وه.

ننجا ئایا بیر له چی بکه نه وه؟ به ره های بی له خوا بکه نه وه، بیر له خوْتان بکه نه وه، بیر له ژبان بکه نه وه، بیر له دواپوژ بکه نه وه، یا خود بیر بکه نه وه به تایه تی له پیغه مبه ر ﴿مُوحَمَّمَد﴾ موحه ممه د.

۴- ﴿مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ حِجَّةٍ﴾، بیر بکه نه وه له وه دا که هاوه له که تان هیچ شتییه کی تیدا نیه، بۆچی ده فره رموی: ﴿بِصَاحِبِكُمْ﴾؟ (الصَّاحِبُ: الْمُخَالِطُ مُطْلَقًا بِالْمُؤَافَقَةِ وَالْمُخَاصَمَةِ، وَهُوَ كِتَابَةٌ عَنِ التَّبَصُّرِ فِي خُلُقِهِ، وَهَذَا إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ: «مَا بِهِ مِنْ حِجَّةٍ»)، چونکه هاوه د (صَّاحِبُ): نه و که سه یه له گه ل که سیك دا تیکه ل بئ و، چ هاو پای بئ، یان رای جیا بئ، لیره دا مه به ست پتی نه وه یه که نه و موحه ممه ده ﴿مُوحَمَّمَد﴾ نه و دنده له گه لی تیکه لئ، که باش شاره زای ره وشت و تاکاری و چاکی ده ناسن، نه مه ش ناشکر اکر دنده له جیاتی شاردنه وه به هوئی پاناو ده.

یانی: که ده فره رموی: ﴿مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ حِجَّةٍ﴾، هاوه له که تان هیچ جوْره شتییه کی تیدانیه، له جیاتی نه وه ی بفره رموی: ﴿مَا بِهِ مِنْ حِجَّةٍ﴾، نه و هیچ شتییه تیدانیه، یانی: نه و که سه ی له نیزیکه وه ده ی ناسن و، هاوه لایه تی و ره فاقه تان له گه لی هیه و له گه لی ژباون و، له گه لی تیکه لئ و چاکی ده ناسن.

﴿مِّنْ حِجَّةٍ﴾، (مِنْ) یان ده ستیکرده نیی (إِبْتِدَائِيَّةٌ) یه، یان (مِنْ) ی به شکرده نیی (تَبْعِيضِيَّةٌ) یه، نه گه ر (مِنْ) ی (إِبْتِدَائِيَّةٌ) بئ، واته: هه ر له سه ره تایه وه هیچ جوْره شتییه کی تیدانیه، نه گه ر (مِنْ) ی (تَبْعِيضِيَّةٌ) ش بئ، واته: (أَيُّ شَيْءٍ مِنَ الْجُنُونِ وَلَوْ قَلِيلًا)، هیچ به شیک له شتییه تیدانیه، هه رچه نده که میش بئ.

۵- ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ﴾، نه و ته نه ا ترسینه رو و شیار که ره وه یه بۆ ئیوه، واته: پیش نه وه ی سزا سه خته که تان بۆ بئ، نه و هاوه وریاتان ده کاته وه.

٦- ﴿بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾، لە پێش دەستی سزایەکی سەخت و تونددا، یانی: سزایەکی کە لێتانهوه نیزیکی، ﴿بَيْنَ يَدَيْ﴾، (ئێ: قَرِيب)، واتە: نیزیکی، واتە: پێش ئەوەی سزاسەختەکان بۆ بێ، ئەو ھاتو، وریاتان دەکاتو، بتانترسێت، تاکو ھۆشیاریی خۆتان وەربگیرن، کە مەبەست پێی سزای پۆژی دواپە، ئنجا چ قۆناغی یەکەمی، کە ئاخیر زەمانەو تێک چوونی گەردوونە، یان قۆناغی دووەمی، کە زیندوو کرانەو و لێبەرسرانەو، یاخود کۆی پۆژی دواپە، دەشگونجی مەبەست پێی ئەو سزاو نازارە بێ، کە لە دواي مردنەو دەست پێ دەکات، کە کەوتنە ئێو قۆناغی بەرزەخە، ئەمە جاری یەکەمە لە پێنج جارە کە خوا فەرمووی: ﴿قُلْ﴾، پێیان بفرمۆ: وەرن بابە یەکی ئامۆزگاریی ئامۆزگاریتان بکەم، ئەویش ئەوەبوو کە باسمان کرد.

ئنجا بۆ جاری دووەم دەفرمۆی:

٧- ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهَوْلُكُمْ﴾، بفرمۆ: ھەرکرتی و پاداشتیکم لێتان داواکردبێ، با بۆ خۆتان بێ، ئەمە دوو مانایان ھەلەدەکرتی:

أ- (مَا) لێرەدا (مَا الشَّرْطِيَّة): ﴿مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ﴾، لە وشە: ﴿مِنْ أَجْرِ﴾، پروونکردنەو دیە بۆ (مَا)، چونکە (مَا) نەزانراوی (إِبْهَام) یکی تێدایەو نازانی چییە؟ ﴿مَا سَأَلْتُكُمْ﴾، یانی: (أَيُّ شَيْءٍ سَأَلْتُكُمْ) ھەرشتیکی کە داوام لێکردوون، دواپی دەفرمۆی: ﴿مِنْ أَجْرِ﴾، لە کرتی و پاداشت، با بۆ خۆتان بێ، ﴿فَهَوْلُكُمْ﴾، ئەمە وەلەمی مەرج (جَوَاب الشَّرْط) ەکە، واتە: ھەر پاداشتیکم لێ داواکردوون، با بۆ خۆتان بێ.

ب- یاخود: ﴿مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ﴾، (مَا: نَافِيَّة)، دەگونجێ (مَا) لابەرە، یانی: ھیچ کێشەیکم لێ داوا نەکردوون، (مِنْ أَجْرِ) ھەرچۆرە کرتی و پاداشتیک، ئەمە تەئکیدێ ئەوەیە کە ھیچ چۆرە کێشەیکم لێتان داوا نەکردو، کە دەفرمۆی: ﴿فَهَوْلُكُمْ﴾.

ئەمەش دوو واتای ھەن:

أ- ھەر کرتی و پاداشتیکم لێ داواکردوون، با بۆ خۆتان بێ.

ب- (هو) ده گه ږته وه بۆ قورئان، ﴿فَهُوَ لَكُمْ﴾، واته: قورئان بۆ ټپوه به، بۆ سوودی خوټانه،
من هېچ کرته کم لى داوا نه کړدوون، ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ﴾، بلئ: من هېچ پاداشتیکم
لى داوا نه کړدوون، ﴿فَهُوَ لَكُمْ﴾، قورئان ته نها بۆ خوټانه، نه گهر بروای پښتن.

به لأم وا پښده چى مانای په که میان گونجاوتر بئ: ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ
لَكُمْ﴾، واته: هر پاداشتیکم لى داوا کړدوون، با بۆ خوټان بئ، واته: هېچم لى
داوا نه کړدوون.

نه م ټابه ته ی ټیره شیوه ی هه ردووک ټابه ی: (۸۶ و ۸۷) ی سووره ټی (ص) ده کات:
خوا له سووره ټی (ص) دا، ده قهرموى: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾
(۸۶) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، واته: بلئ من هېچ پاداشتیکتان له سهرى لى
داوا ناکه م، من له نه رک خه رده ران نیم، (له وانه نیم، بارتان گران بکه م و
نه رکتان بخمه سهرى) نه مه ته نها بیر خه رده وه بۆ جیهانیان.

(أَجْرٍ): بریتیه له قهره بویه ک له به رانه بر کار ټکا که ده کړى و، سوود ټک به
وه رگړه کى ده گه یه نئ.

نه و ټابه ته به پټره مانایه کى دیکه ش ده گه یه نئ که له ته فسیره کاندانه مبینوه،
به لأم پټم وایه نه و وایه ش له خوى ده گړى: من هېچ شتیکم لى داوا
نه کړدوون، نه وه نه بئ که بروا پښتن، ټنجا نه گهر نه و داوا کړنده ی من: (بروا
پښتن) به کړى و پاداشتی ټپده گهن، به ته نکید به س خوټان لئى به هره مه نندن و
هر بۆ خوټانه و بۆ هېچکس دیکه نیه.

۸- ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾، پاداشتی من ته نیا له سهر خوا به ﷻ، نه مه ش به دوو
شیوه خوټنراوده ته وه: ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾، خوټنراویشه ته وه: (إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ)،
پاداشتم ته نیا له سهر خوا به ﷻ.

۹- ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، نه ویش (خوا) چاودپرو ناگاداری هه موو شتیکه و،
بینه رى هه موو شتیکه.

۱۰- ﴿قُلْ إِنْ رَّبِّي بِقَدْرِ الْخَلْقِ﴾، {نەمە جاری سیئەمە} بَلَى: بە دنیایی پەرودەردگاری هەق دەهاوی، ئایا مەبەست لە هەق هاوێشتن، چییە؟

أ- (يُظْهِرُ الْحَقُّ)، هەق دەردەخات.

ب- یاخود هەق بە نا هەقی دادەدات: (يُزِمِي بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ)، هەق دەهاوی بەرهو باتیل.

۱۱- ﴿عَلَّمَ الْغُيُوبَ﴾، (خوا) زۆر زانای پەنھانەکانە، کەواتە: نا هەق و باتیل لە کوێ بێ، خوا دەبینێ، ناھەق لە ھەر شوئنتیک بێت، خوا دەری دەخات و دەبینی و، ئەو ھەقی کە بەرهو ڕووی دەهاوی، دەپێکن و دەبێھەنگیوی.

۱۲- ﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾، {جاری چوارەم} بَلَى: هەق ھات، ئەو ھەقە مسۆگەر مەبەست پێی قورئانە، ئەو ھەقی کە لە قورئانداو، لە وەحیی و پەيامی خوادا بەرجەستەبە.

۱۳- ﴿وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾، باتیل ھیچ دەست پێناکات و ھیچ ناگیرێتەو. هەق واتە: شتی چەسپاو، باتیل، واتە: شتی بۆش و بێ بنەما، کە لێردەدا مەبەست لە (حق) خوا بە یەکگرتن و بەندایەتی بۆ خوا کردن و بە پێی خوادا پۆیشتنەو، باتیلیش بە پێچەوانە کەبەتی، کە بریتیە لە هاوبەش بۆ خوا دانان، یان دان بە خوادانەنان، یاخود دان بە پێغەمبەردا نەهێنان و پێی وەحیی و خوانەگرتن، بَلَى: هەق ھات و باتیل ھیچ دەست پێ ناكات و ھیچ ناگیرێتەو، ئەمە وەك ئەو ئایەتە ی سوورەتی (الإسراء) ه، کە دەفەرموی: ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ (۸۱)، بَلَى: هەق ھات و باتیل مرد، لە بەبێجوو، بیکومان باتیل خۆی لە خۆیدا، لە بەین چوو، کە دەفەرموی: ﴿وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾، {بەبێجوو}، واتە: دەست پێدەکات، ﴿يُعِيدُ﴾، واتە: دەگیرێتەو: ئەم تەعبیرە چوار واتایان ھەڵدەگرێ:

أ- دەگونجێ مەبەست پێی ئەو بێ، کە ھەر لە سەرەتاو دەروست ناكات و ناھێنیتە دی و، ھیچ شتیکیش دوای لە بەین چوون، ناگیرێتەو.

ب- دەشگونجی مەبەست ئەوە بێ، کە ئەوە عیبارەتیکى مەشھوورە لە زمانى عەرەبیدا دەلێ: (فَلَانٌ مَا يُبْدِيهِ وَمَا يُعِيدُ). واتە: فلانکەس هیچی لە دەست نایەت و دەستە پاچەیه.

ج- یاخود ئەمە کینایەیه بۆ لە بەینچوون، کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾، یانی: باتیل لە بەین چوو و هیچی لە دەست نایەت، چونکە کەسێ کە فەوتابن و مردبێ و لە بەین چووبن، هیچی پێناکری.

د- هەندیکیش گوتوویانە: ﴿وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾، ئەمە لە زمانى عەرەبیدا بەو واتایە هاتو: یانی: ئەوەیە خۆی قسەیهك بکات، ئەوەیە کە لە وهلامى قسەى خەلکدا، قسە بکات.

(۱۴)- ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي﴾، (جارى پێنجەم) بێ: ئەگەر گومرايم، زبانی گومراپوونە کە لە سەرخۆمە.

وشەى: ﴿أَضِلُّ﴾، (تَعْدِيَّةٌ (أَضِلُّ) بـ «عَلَى» إِذْ شَبَّهَ الضَّلَالُ بِجَرْمَةِ عَلَيْهِ، یانی: کە (أَضِلُّ): تەعەددای پێکراوە بە (عَلَى)، واتە: ئەگەر گومرايم، ئەوە تاوانێک بەرانبەر خۆم دەکەم و، ستم لە خۆم دەکەم و زیانەکەى بۆ خۆمە.

(۱۵)- ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ فِيمَا يُرِيحُنِي إِلَى رَبِّ﴾، ئەگەر پێی راستیش بگرم، ئەوە بەهۆى ئەوەوەیه کە پەرورەدگارم سڕوشم بۆ لادەکات. ﴿أَهْتَدَيْتُ﴾، واتە: راستە پێ بووم، پێی راستم گرت.

واتە: پێی راستم گرتم بە هۆى خواوەیهو، گومراپوونیشم بە هۆى خۆمەوهیهو، پێی راستم گرتم بە قازانجى خۆمەو، ئەک بە قازانج و سوودی خوا ﷻ، گومراپوونیشم بە زبانی خۆمە، ئەک زبانی لە خوا ﷻ بدهم.

(۱۶)- ﴿إِنَّمَا سَمِعْتُ قَرِيبٌ﴾، بە دلتیایى ئەو بیسەرى نزیکه، واتە: خوا ﷻ بیسەرى هەموو شتیکەو، نزیکیکه ناگای لە هەموو شتیکە.

که واته: نه وانه نه و پټنچ جارهن، که خوا ﷻ به پټغه مبهري خاتم ﷻ ده فهرموئ، بغه رموو:

۱- که ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفِرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا﴾، بلن: ته نیا ناموژگاریه کتان ده کهم: هه لسن بو خواو بیر بکه نه وه، بیر له هه موو شتیک بکه نه وه، به تاییهت بیر له موحه ممه د ﷻ بکه نه وه، که پټغه مبهري په وانه کراوی خوايه، بیر له خوځيان بکه نه وه، بیر له خوا بکه نه وه، بیر له ژيانی دنیا بکه نه وه، بیر له دواړوژ بکه نه وه، هه مووی ده گرته وه.

۲- که ده فهرموئ: ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهَوْلَكُمْ﴾، بلن: من هيچ کرئ و پاداشتي کتان لی داوا ناکه م، هيچ چاوه پروانيه کم لیتان نيهو، هيچ بارگرانيه کيشم بوتان نيهو، شانتان قورس ناکه م.

۳- که ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِن رِيقِي يَغْدِفُ بِالْحَقِّ﴾، بلن: بیتکومان په روډه دگارم هه قی ده هاوی، هه ق به روډو پټغه وانه که قی خوځی و دژده کهی ده هاوی شترئ، که ناهه ق (باطل) ده، لټره دا مه به سته که نه وه په که هه ق پرون بووهو، وه که به ناهه ق دا درابن، وایه، ناهه ق بو خوځی ده پوو چټته وه، له راستیدا له نه بوونی هه قدا باطیل و ناهه ق دټه مه یدان و خوځی پاده نوینن و خوځی باده دات، کاتئ هه ق بن، باطیل ده پوو چټته وه، وه که له سوږه تی (الإسراء) دا، خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾.

۴- ﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾، بلن: هه ق هات و باطیل هيچ کاره يه. دواي نه ووی هه ق دئ، باطیل بوونی نامینن، ياخود هيچ کاره و ده سته پاچه ده بن.

۵- که ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِن صَلَّاتٌ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُرْسِي إِلَىٰ رَبِّكَ﴾، بلن: گومړايه که م به زيانی خوځه مو، رقی راست گرته که م له خواوډيه ﷻ، که واته: تيوه ش نهی بټپروايه کان! نه گهر گومړابن، ته نیا زیان له خوځتان ده دهن و، نه گهر رټی راستیش بگرن، ته نها به هوځی په یامی خواوه ده توانو رټی پاست بگرن، که له م ژيانی دنیا په دا به جوړنک ژيان بگوژه رټینن و بټپه نه سر، که شایسته ی مروځی بن، نه وه ته نیا به هوځی خواي په روډه دگارو، به هوځی نه و به رنامه و په یامه وډيه، که خوا ﷻ ناردووی ته.

مەسەلەى دووھم:

خستنه پروى ديمەنى ترس و لەرزو داچلەكىنى كافران لە پۆژى دوايىداو، گيرانيان لە نيزىكەو، بېروا هينانى ناچارىيان لەوئى، لئى نەسەلمىترانى ئەو نىعتىرافە ناچارىيەو، چواندىيان بە كەستىك كە دەيەوئى لە دوورەو، دەست بگەيەيتتە شتىك، ئنجا بىر هينانەوئى كوفرى پىشوويان كە تفتەگيان لە دوورەو بە تاريكىيەو دەناو، خستنه پروى ئەو پاستىيە كە ئەوئى ئارەزوويان دەگرد، دەستيان ناكەوئى، وەك رابردووانيان:

خو! دەفەرموئى: ﴿وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَارْجُوا مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۖ وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۚ وَأَنَّىٰ لَهُمُ اتِّخَاوُسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۚ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ فَبَلَّوْا يَوْمَٓاذٍ لَّغِيْبٍ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۚ وَجِئِلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّبِينٍ ۝٤٤﴾

شىگردنەوئى ئەم ئايەتانە، لە ئۆ برگەدا:

١- ﴿وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ﴾، ئەگەر ببيني كە داچلەكين، هىچ قوتار بوونىك نىه. لىرەدا وەلامى (ئۆ)، قرتىندراو، چونكە بە سىياق و سەلىقە دەزانئى، ﴿وَلَوْ تَرَىٰٓ﴾، ئەگەر تۆ ببيني، ﴿فَرَغُوا﴾، كاتىك كە داچلەكەين، ﴿فَلَا قُوَّةَ﴾، دەر باز بوون نىه، قوتار بوون و رزگار بوونيان نىه، ﴿وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ، لَرَأَيْتَ أَمْرًا عَجِيبًا﴾، ئەگەر ببيني كە داچلەكين، ئنجا قوتار بوون نىه، تۆ شتىكى زۆر سەرسۈپهينەر دەبيني، ياخود: ﴿لَرَأَيْتَ أَمْرًا مَّخْوْفًا﴾، شتىكى زۆر سامناك دەبيني، ئەگەر ئەو پۆژەت ببينيابه، كە كافرهكان دادەچلەكن و هىچ بواری دەر باز بوونيشيان نىه.

كە دەفەرموئى: ﴿وَلَوْ تَرَىٰٓ﴾، كىردارى: ﴿تَرَىٰٓ﴾، بەركار (مَفْعُول بـ) كەهى قرتىندراو، يانى: ﴿لَوْ تَرَاهُمْ، أَوْ تَرَىٰ عَذَابَهُمْ﴾، واتە: ئەگەر تۆ ببيني، يان سزايەكەيان ببيني، كە دەفەرموئى: ﴿إِذْ فَرَغُوا﴾، ﴿إِذْ﴾، لە شوئى بەركار

(مَفْعُولُ بِهِ) ھو مانا ناگەيەنئ، يانى: ئەگەر ئەو كاتە ئەو ھالە بېينى، شىتىكى سامناك دەبىنى، ۋەئەمەكەى قرتىتراۋە، وشەى: ﴿فَرَّتْ﴾، لە: ﴿فَلَا فَرَّتْ﴾، (الْقُوْتُ: الْخَلَصُ وَالْتَقَلُّ مِنَ الْعِقَابِ)، واتە: دەرپاز بۈۈن و، پزگار بۈۈن لە سزا، بەئام لەۋى ھىچ دەرپازبۈۈنئىك نىە ﴿فَلَا فَرَّتْ﴾.

۲- ﴿وَأَعِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾، لە شۈئىتىكى نىزىكەۋەش گىران.

﴿وَأَعِذُوا﴾، واتە: گىران، بەئام لىرەدا بەكارھىتراۋە بۆ تىشكان و ھىچ لە دەست نەھاتن، ﴿مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾، شۈئىنى كۆكرانەۋەى خەلك لەسەر زەمىنى مەھشەرو بەرەۋ ئاگر، كە شۈئىتىكى نىزىكە، يان ۋەك شۈئىتىكى نىزىك وايە، با دوۋرىش بى، مادام ھەموۋى لە بەر دەستى خوايەۋ، ئەوان شۈئىنى قوتار بۈۈنيان نىە، ۋەك لە شۈئىتىكى نىزىكەۋە بگىرىن، وايە، ۋەك دەگوتى: لە بنەۋ پالەۋە گىران.

۳- وشەى (فَرَعُوا)، داچلەكىن لە: ﴿إِذْ فَرَعُوا﴾، (الْفَرَعُ: الْخَوْفُ الْمَفْاجِئُ)، ترستىكى لە ناكاو، كە دەبىتتە ھۆى داچلەكىن و راچلەكىنى مروف.

۳- ﴿وَقَالُوا ءَأَمَّا بِهِ﴾، گوتيان: ئىمە بىرومان پىتھىنا، ديارە لە پۆزى دوايىدا، گوتيان، ئەم دىمەنە ھەموۋى باسى پۆزى دوايە، واتە: لەۋى گوتيان: ئىمە بىرومان پىتھىنا، بىرويان بە چى ھىناۋ رانائى (بە) بۆچى دەچىتتەۋە؟ دەگونجى بېچىتتەۋە بۆ قورئان، واتە: ئىمانان بە قورئان ھىنا، دەگونجى مەبەست پىي پىغەمبەر ﷺ، بى، ياخود بىرومان ھىنا بە پۆزى دوايى، ياخود بىرومان ھىنا، بە ۋە ھەپشەبەى كە پىي دەترستىراين، ھەموۋ ئەوانە دەگرىتتەۋە، ياخود بىرومان بە ھەموۋ ئەوانە ھىنا، كە پىغەمبەر ﷺ، ھەۋالى پىداۋبون.

۴- ﴿وَأَنَّ لَهُمُ الْأَنَافُسَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، بەئام لە شۈئىتىكى دوۋرەۋە چۈن دەستىكە ياندنيان دەبى: ﴿وَأَنَّ﴾، (أَنَّ: اسْتِفْهَامٌ عَنِ الْمَكَانِ وَهَذَا مُسْتَعْمَلٌ فِي الْإِنْكَارِ)، (أَنَّ): پىرساركدنە لە بارەى شۈئىتتەۋە (جارى واش ھەيە، لە بارەى چۆنىەتتەۋە: (أَنَّ شَيْئًا)، ھەرچۈنئىك ويستان، جارى واش ھەيە (أَنَّ)، بۆ كاتە، يانى: (مَتَى شَيْئًا) ھەركات ويستان

بەلەم لىرەدا: ﴿وَأَنْتَ لَمْ يَكُنْ﴾ (أَنْتَ) بۇ پىرسىپار كىرگەنە بەكار ھېتەرلەۋە بۇ نىكولسىلىك كىرگەن: يانى: چۈن دەستىيان دەگاتى؟ ﴿مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، لە شۈبىتىكى دۈۋەرەۋە، قىيامەت و دىنا، دۈۋ شۈبىتى لە يەك دۈۋورن، لە پىۋى كاتەۋە، تازە كات بەرەۋە دۈۋەرە ناگەرتەۋە، لە قىيامەتەۋە چۈن دەستىيان دەگاتەۋە دىنا و پىۋا بىتەن؟ كە گوتۇۋىانە: ﴿أَمَّا بِئِذَا﴾ چۈنكى شۈبىتى پىۋا ھېتەن دىنا بوو!!

پىشتىر شى گوتەن: ﴿التَّائُوْشُ﴾، يانى: (التَّائُوْشُ): دەستگە ياندەن بە شىتىك، (الزَّمخَشَرِي) دەلن: (التَّائُوْشُ وَالتَّائُوْشُ أَخَوَانُ، إِلَّا أَنَّ التَّائُوْشَ: تَتَّائُوْشُ سَهْلٌ لِّشَيْءٍ قَرِيبٍ، يُقَالُ: نَاشَةٌ يُّتُوْشُهُ وَتَتَّائُوْشُهُ الْقَوْمُ) ^(۱)، ئەمە: (معني الدين الدرويشت)، ھېتەۋىەتە، دەلن: (تَتَّائُوْشُ وَتَتَّائُوْشُ) بىران، بەلەم (تَتَّائُوْشُ)، بۇ دەستگە ياندەن بۇ شىتىكى ئاسان، شىتىكى نىزىك، دەگوتى: (نَاشَةٌ يُّتُوْشُهُ وَتَتَّائُوْشُهُ الْقَوْمُ)، واتە: دەستى گە ياندەن و، خەلەكە دەستىيان گە ياندەن، لە نىزىكەۋە بە ئاسانى.

۵- ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ﴾، لە ھالىك دا پىشتىر پىتى پىپىۋا بوون، تىستا چۈن دەتۈۋان بە ئاسانى دەستى بگەيەنن، چۈن لە شۈبىتىكى دۈۋەرەۋە، دەستىيان دەگاتە نىمان؟ ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ﴾، پىشتىر پىتى پىپىۋا بوون، بە چى پىپىۋا بوون؟ بەۋەى كە تىستا دەلن: پىۋامان پىتى ھېتە، بە ھەموو ئەگەرەكان:

۱- بىۋا بە قورئان.

۲- بىۋا بە پىغەمبەر ﷺ.

۳- بىۋا بە ھەققە كە قورئان و موھەممەد گرتۇۋىانەتە خۇيان.

۴- بىۋا بە پۇۋى دۈۋى ھېتە.

۵- بىۋا بە سزى خوا، ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ﴾، پىشتىر پىتى پىپىۋا بوون، واتە: پىشتىر ئەۋ كاتەى دەگونجا، ئىمان بىتەن و ئىمان ھېتەنەكەيان سوۋدى بۇيان ھەبى، پىتى پىپىۋا بوون، لە كاتىك دا ئىمان پى ھېتەن كەلكى ھەبوو، پىتى پىپىۋا بوون، بەلەم لە كاتىك دا ئىمان پىھېتەن سوۋدى نى، تىستا بىۋا دىتەن، ۋەك گوتۇۋە: (لە پاش بارانان كەپەنەك).

۶- ﴿وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، بۆ په نھان ددهاوين له شویتیکي دوروره، ﴿وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ﴾، (الْغَيْبُ: الْمَغِيبُ)، واته: شتيك كه لتيان نادياره و په نھانه، له دوروره بۆي ددهاوين، ورك په ندي پيشنيان دهلي: [تفهنگ به تاريخيه وه دهني] (يَقْدِرُونَ)، (المفعول (يَقْدِرُونَ مَخْذُوفٌ)) بهركاري ددهاوين (يَقْدِرُونَ) قرتتروا، (أي: يَقْدِرُونَ بِكَلِمَاتٍ مِنَ الْكُفْرِ وَالْبَاطِلِ، وَيَزْمُونَ بِهَا جُرَافًا)، وشه كاني بيروايي و ناهه قبان هه له گوته ددهاويشت بهرو په نھان و ناديار، نهويش نهو بوو كه دهيانگو: موحه ممد ﷺ شيته، دهيانگو: قورنان جادويهو، ناههفهو، نكوولييان دهكر، له هاتي رۆي دوايي، له هاتي رۆي سزاو پاداشت، نهوانه هه موويان ناديار بوون لتيان و، نهوان له دوروره نهو جوړه قسانهيان بهرو، نهو نادياره ددهاويشت.

دهشكونجې مه بهست تهو هې: (أي: يَقْدِرُونَ وَهُمْ غَائِبُونَ عَنِ الْمَقْدُوفِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ)، واته: نهوانه شتيان ددهاويشت، له حالتيكدا كه خويان ناديار بوون، لهو شتهي كه بويان ددهاويشت، لتي دور و ناديار بوون، واته: بهې ناگايانه قسهيان له باره شتيكهوه دهكر، كه خويان لتي دورو بيناگابوون.

(القرطبي) له باره شيكردنهوي واتاي نه رسته قورنانيهوه، كه دهفه رموي: ﴿وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، دهلي: (الْعَرَبُ تَقُولُ لِكُلِّ مَنْ تَكَلَّمَ بِمَا لَا يَحْقُّهُ: «هُوَ يَقْدِرُ وَيَزْجُمُ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ»، عَلَى جَهَةِ التَّمْثِيلِ لِمَنْ يَزْجُمُ وَلَا يَصِيبُ، أَيْ: يَزْمُونَ بِالظَّنِّ فَيَقُولُونَ: لَا بَعَثَ، وَلَا نُشُورَ، وَلَا جَنَّةَ، وَلَا نَارَ، رَجْمًا مِنْهُمْ بِالظَّنِّ)^(۱)، واته: عهړه عاده تيان وايه بۆ هه كه ستيك قسهيهك بكات، كه قسهكه هق نهې، دهلي: نهو بهرد ددهاوي به نادياريي له شویتیکي دوروره، ورك ته شبيه كردن بۆ كه ستيك، كه شتيك بهرو شتيك ددهاوي، (بهردنيك يان تيريك بهرو شتيك ددهاوي)، بهلام ناپيكتي.

ياني: نهوانه ش هه به گومان شت ددهاوين و، بهس گومانان بۆ شتهكه ددهاوين، كه دهلي: زيندووبوونهوه نيهو، بلاووبوونهوه نيهو، بهه شت نيهو، دوزه خ نيهو، هه مووشي به گومان.

هه نديكى ديكه گوتويانه: ﴿وَقَذِفُونَ بِالْأَغْيَابِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ (هنا مُسْتَعَارٌ لِلْقَوْلِ بِدُونِ تَرَوْ وَلَا ذِيلٍ)، واته: نهم تهعبيره خوازاوه تهوه بو قسه كردنيك له باره شتيكه وه، كه بير كردنه وه و راما و به لگه هينانه وهى له گه لدا نه بن، له خوړا قسه ده كهن، نه وه واتيه كى، واتيه كى ديكه: ﴿شُبُهوا مِّنْ يَّرْمِي سَيْئًا مِّنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ وَهُوَ غَالِبٌ عَلَيْهِ، فَلَا يُصِيبُهُ الْبُتَّةُ﴾، چويتدراون به كه سيكه وه كه شتيك ده هاوئ، له شوئيكي دووره وه به رهو شتيك، كه لتي دووره وه نهو شته نابيني، بويه هه رگيز ناييكي.

(۷) - ﴿وَجِلَّ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ هه روه ها به ربه ست خرايه نيوان نه وان و نه وهى ناره زووى ده كهن.

(۸) - ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ﴾، وهك چون كومه له كانيان پيشت نه وه يان به سهر هيترا، واته: وهك چون نه وه كرا بهو كومه لانه، كه له پيش وان دابوون، واته: نهو كافرانى پوژگارى توش نهى موحه ممه د! ﴿بَعِيدٌ﴾ به ربه ست و نيوان خرايه، نيوان نه وان و ناره زووكانيان، وهك چون نهو كومه لانه يان، كه وهك وان بوون، هه مان شت به رانه ر وانيش كرا.

(۹) - ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مَُّرِيبٍ﴾، به دلتيايى نه وانيش له دوو دلبه كى خه ست دا بوون، ﴿شَكٍّ﴾، واته: دوو دلبى، (ظَنٌّ)، واته: گومان، (شك) يانى: له نيو قه دى بوه ستى، نه به ملادا و نه به ولادا، ﴿مُرِيبٍ﴾، له (رُيْبٍ) هوه، هاتوه، ﴿مُرِيبٍ﴾، واته: شتيك كه شتيك بغاته دوو دلبه وه، (أَرَابَةٌ، يُرِيبُهُ فَهُوَ مُرِيبٌ)، (مُرِيبٌ)، واته: (الْمُدْخِلُ فِي الشَّكِّ، الْمُدْخِلُ فِي الرُّيْبِ)، نهمه كه ده فره موئ: نه وانى پيش وان له دوو دلبه كى خه ستدا بوون، بويه بهو ميره ده چوون، نه وانى نيتاستاش كه له خو يانه وه تفهنگ به تاريكيه وه ده نين و، له پشت په رده ي رده شه وه ته ماشا ده كهن، ههر له خو وه قسه ده كهن، نه وانيش هه روهك كومه له كانى پيشوويان وان، كه واته: ههر به رپچكه ي نه واندا ده رؤن و چى به سهر وان دا هات، به سهر نه مانه ش دى، كه ده فره موئ: ﴿فِي شَكٍّ مَُّرِيبٍ﴾، نهمه وهك: (كَيْلٌ أَلِيلٌ، شِعْرٌ شَاعِرٌ)، واته: شهوئكى شهو، شيعرئكى شيعر، يانى: بريته

لە تۆخكردنەۋەي ماناي شتېك، ھەر لە بېژەي خۇي، ياخود بە غەيرى بېژەي خۇي، بەلەم ھەمان واتا بگەيەن، ۋەك: ﴿فِي سَكِّ مَرْيَمَ﴾، (ئَيْلُ أَيْلُ)، (شَعْرَ شَاعِر)، رستەي: ﴿كَمَا فَعَلَ بِأَشْيَاءِهِمْ﴾، واتە: ۋەك چۆن بە كۆمەلە كانيان كران، (شَيْعَ وَأَشْيَاع)، ھەردووكيان كۆي شيعەن، (شيعە)ش واتە: كۆمەل، واتە: كۆمەلە كانى پېش ئەوان چىيان بەسەر ھات، ئەمانىش ھەر ھەمان شتيان بەسەر دى، چونكە بە ھەمان پىكاي واندا دەپۆن، كە ئەوان لە دوو دىيەكى خەست دا بوون، ئەوانەي پېش وان، ئەمانەش ھەروا، كە واتە: چى بەسەر واندا ھات، بەھۆي ئەو دوو دىيى و گومان و دىل لە دىل دانەۋە، كە ھەيانبوو، بەرانبەر پىغەمبەران و پەيامى خوا، ھەمان شتېش بەسەر ئەم كافرانەدا دى، لەبەر ھەمان ھۆكار كە برىتيە لە دوو دىيى.

كە دەفەرموى: ﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾، يانى: (حَالَ زُجُومُ فِي النَّارِ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَأْمُلُونَ مِنَ النِّجَاةِ يَقُولُهُمْ «أَمَّا بِهِ» وَمَا يَسْتَهْوُونَ، هُوَ النِّجَاةُ مِنَ الْعَذَابِ، أَوْ عَوْدَتُهُمْ إِلَى الدُّنْيَا)، كاتىك كە دەخىنە ناگرەۋە، چوونە نىو ناگريان، بوو بەر بەستىك لە نىوان ئەوان و دەرباز بوونيان دا لە ناگر، بەۋەي كە دەلتىن: (أَمَّا بِهِ)، بەۋە دەرباز نابىن، ياخود ئەۋەي كە نارەزوۋى دەكەن، كە برىتيە لە دەرباز بوون يان گەرانەۋە بۆ دىنيا.

كە نە دەرباز دەبن لە ناگر، نە دەگەرتنەۋە بۆ دىنيا، بەۋ قسەيەي كىردوۋانە، لە كاتىكداۋ لە شوتىنىكدا، كات و شوتىنى ئەۋ قسەيە نەبوو، كە گوپتان: (أَمَّا بِهِ)، ئەۋ پرواھىنانە دەبوو لە دىنادا بوۋايە، پىشتەر بوۋايە كە ئەۋ شوتىنى تاقىكردنەۋە بوو، قىامت شوتىنى ئەنجام ۋەرگرتنەۋەيە، ئەمە لە قورئاندا لە چەند شوتىنىكدا ھاتە، ئەۋ پەشمانىيەي كە بىپروايان دەيكىشن، بۆ وىنە:

أ- خۈا ﴿فَإِنْ﴾ لە سۈورەتى (الأنعام)دا، دەفەرموى: ﴿فَقَالُوا يَلَيْسَ لَنَا نَرْدٌ وَلَا نَكْذِبَ يَكَايُنَ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، واتە: گوپتان: ئەي خۆزگە بگىردىنەۋەۋە، نايەتەكانى پەرۋەردگارمان بە درۆ دانەننن و، لە پرواداران بىن.

ھەي خۆزگە! بەلەم دارى خۆزگە بۆ كەس بەرى نەگرتە، تاكو بۆ ئەوان بەر بگىرى.

ب- ههروهه ها خوا ﷻ له سوورتهی (المؤمنون) دا دهفه رموی: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ (۹۱) ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ مِنْ قَالِبُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (۹۲) واته: هه تا کاتیک یه کتیکان مردنی بۆ هات، گوئی: پهروهه دگارم! بکیرنهوه، به لکو لهوه دا که به جیمه شتوه (که ژیانی دنیا به) کاری باش بکه، نه خیر، نه وه قسه به که، ته نیا خوئی ده بکات، (واته: قسه به که هیچ سوودیکی نیه)، له پشتیانه وه په رده به که هیه، تا کو نه و پوژهی تیدا زیندوو ده کرتنه وه.

واته: له پشتیانه وه قوڼاغی به رزه خ چاوه پریان، به لأم قوڼاغی به رزه خ، تا کو کوئی دهوامی هیه؟ ﴿إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، تا کو نه و پوژهی تیدا زیندوو ده کرتنه وه، لهوئی قوڼاغی به رزه خ کو تایی پتی دی و، قوڼاغی قیامت و پوژهی دواپی دیته پیش.

ج- ههروهه ها خوا ﷻ له سوورتهی (فاطر) دا، دهفه رموی: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ (۲۷) واته: پهروهه دگارمان! ده رمان بینه، کرده وهی باش بکهین، جیا له وهی که پیشتر ده مانکرد، واته: جیا له و کرده وه خراپانه ی بریتی بوون له بن یماننی و تاوان و خراپه، با شتیکی جیاواز بکهین، نه مان جاره ده رمان بینه، واته: جارنکی دیکه تا قیمان بکهوه، به لأم نه وه قسه به کی پووچه، چونکه خوا ﷻ سیستمی ژیانی مروئی وادانوه، که قوڼاغی تا قیکردنه وه هیه، له دنیا دا، دواپی قوڼاغی نه نجام وهرگرتنه وه هیه، نه وانه دیانه وئی نه وهی که له قوڼاغی تا قیکردنه وه دا ده کرا، له قوڼاغی نه نجام وهرگرتنه وه دا بیکه، بیکومان نه وه پتچه وانه ی سیستمی خوی کارزان و کار به جیه، که خوا ﷻ هه موو شتیکی به سیستم دانانوه، شتیکی که له قوڼاغی که دا ده کړی، له قوڼاغیکی دیکه دا ناکړی، ده بن له و قوڼاغه دا که ده کړی، ناگات له خوئی بن، هه بویه خوا ﷻ نه و هه موو پتچه مبه رانه ی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و، نه و هه موو کتیبانه ی دابه زاندوون، تا کو له و قوڼاغه دا که قوڼاغی تا قیکردنه وه، مروئی له خوئی وریا بن و، نه وهی که پتویسته لیره دا بیکات، تا کو له شویتیکی دیکه، له قوڼاغیکی دیکه دا په شیمان نه بینه وه، که په شیمانیه که ی هیچ سوودیکی بوی نیه.

له خۇاى پەرۋەردگار دەپاڧرئەھە، بە لوتف و كەڧەمى خۇى يارمەتتىمان بدات، پەند ۋەربگىرىن له سەرەنجامى شوومى ئەو بېيرواينەى، كه له پۇڭى دواييدا پەشئيمان دەبنەھەو كالەك بە ئەڭنۇ دەشكىتىن و، خۇڭگە دەخۋازن، بەلام هيچ سوودى نيه.

هەرۋەھا خۇا ﷻ لەو كهسانەمان بگىڧرى كە بەر لەۋەى پۇڭىك بىت تىيدا پەشئيمان بىنەھە، ئىستا بە ويستى نازادانەى خۇمان پەشئيمان بىنەھە، له هەر خراپەبەك كه كىردوومانە، بۇ لای خۇا بگەڧرئەنەھە، بەر لەۋەى بە ناچارىى بگىڧرئەنەھە، بە ئىختىارى خۇمان بۇ لای بگەڧرئەنەھە، ئەگەرنا ئەۋانەش كه بە ئىختىارو بە ويستى نازادانەى خۇيان ناگەڧرئەنەھە بۇ لای خۇا، دواىى هەر دەگىڧرئەنەھە، بەلام بە ناچارىى دەگىڧرئەنەھە، ئەۋانەى ئىستاش پەشئيمان نابنەھە، كاتىك دىت پەشئيمان بىنەھە، بەلام بە ناچارىى پەشئيمان دەبنەھە، ئەو كاتە پەشئيمان بوونەكهيان سووديان پى ناگەبەنن.

خۇا بە لوتف و كەڧەمى خۇى يارمەتتىمان بدات، زياتر له قورئان تىبگەين و لىى ورد بىنەھەو، كارلىكى لەگەلدا بكەين، له قورئان تىبگەين و بە ھۇى قۇرئانەھە پى بكەين، خەلك له قورئان تىبگەينەين و، بە ھۇى قۇرئانەھە پىيان بگەبەين، تاكو ئەو ۋاقىعە پى تەنگ و چەلەمەو، پى تاۋان و ستم و خراپەو لادانەى كه دەيىينىن، چ لئەر له ھەرىمى كوردستان و عىراق دا، چ له ۋلاتانى مسۇلماننشىن و له سەرتانسەرى دنيادا، كه دەيىينىن دنيا پى بوۋە له جەورو ستم و لادان و تاۋان، له ھەلگەڧانەھە له زگماكىك كه خۇا مۇڧى لەسەر خۇلقاندە، له حوكمى عەڧل، له حوكمى شەرع، تاكو بتاۋاين ئىمە خۇمان و ئەۋەى دەستمان پىپراڧدەگات، دەرپازى بكەين لەو ۋاقىعە تال و دۇۋارەو، بە لای كەمەھە ئەگەر ۋاقىعەكەشمان پى نەگۇڧى و پى چاك نەكرى، خۇمان ئەۋەندە تۆكمەو دامەزراو بىن، كه نەگۇڧرئەن، ۋاقىع ئىمە نەگۇڧى و لانەدا، كه بە تەنكىد نەركى ئۆممەتى پىغەمبەرە ﷺ - كه ئۆممەتى پىغەمبەرىش له گەلانى مسۇلمان و گەلانى مسۇلمان له تاكهكان پىك دىن - نەركى ئۆممەتى پىغەمبەرە ﷺ كه نەك ھەر بەڧەى خۇيان له ناۋى دەربىنن و، خۇيان سەرفرازو

به خته وهر بکهن، به لکو بهر هی هه موو مرو فایه تییش له ناوی دهر بینن، وهك خوا
 ﷻ دهفه رموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ آل عمران، تیوه باشتین
 کومه لن بۆ مرو فایه تیی په یداکراون، نیمه بهس ئهرکی سه رشامان نیه که خۆمان
 به خته وهر بکهین و، پئی راست بگرین، به لکو نه رکمانه که هه ولبدیهین له گه ل
 مرو فایه تییدا، هه موو مرو فایه تیی بیته سه ر پئی راست، نهو پئییه راسته ی که
 خوا ﷻ خستوو یه ته وو، له رِبَازِ پیغه مبهردا ﷻ، که نهو پئییه راسته، هه م
 ده بیته هوی نه وه که مرو ف له زاتی خۆیدا بهر چاو پروون بی، دلنیا بی، بزانی
 کتیه؟ له کوئی هاتوه و بۆ چی هاتوه؟ بۆ کوئی ده چی؟ کئی هیناویه تی؟ نه م
 گهردوونه خاوه نی کتیه؟ چۆن بهر پیوه ده چی و به رهو کوئی ده چی؟ هه م له سه ر
 ناستی خیزان، خیزان توکمه و دامه زراو ده بی، ژن و میرد نه رک و مافه کانیان
 ده زانن، رۆله کان، نه رک و مافیان ده زانن، دایک و باب له گه ل منداله کانیان،
 مندال له گه ل دایک و بابیان، خزم له گه ل خزم، دراوسی له گه ل دراوسی.

ههروه ها له پروی باز نه ی کومه لایه تیی فراونتره وه، پاشان له پروی سیاسی و
 نیدارییه وه، کومه لگا پاک و چاک ده بی، دوور ده بی له سته م و چهوساند نه وه،
 قری و پری و چینه یه تی و، خۆسه پاندنی سیاسی، له چهوساند نه وه ی تابووری،
 له چین و تویر دروست کردنی کومه لایه تی، به لکو له نه نجامی شوینکه و تنی
 وه حیی خوی پهروه ردگارو، له نه نجامی پابه ندیی به په یام و بهرنامه ی خوی
 پهروه ردگار وه، له سه ر ناستی تاك و خیزان و کومه لایه تی و سیاسی و نیداره دان
 و بهر پیوه بردنی کومه لگا، مرو فیه کان به خته وهر ده بن و، نهو راسته شه قامه ده گرن،
 که به خته وه ری و سه ره رزیی دنیا و دوا رۆژیانی تیدا یه.

خوا نیمه له و که سانه بگپتی که پشک و بهشیان ده بن، له وده که کومه لگا—
 دهو ربه ری خویان له گه ل نایین و بهرنامه ی خوی پهروه ردگاردا، هاو پرنگ بکهن، له و
 که سانه بین، که خوا به هوی نیمه وه خه لکی دیکه ش له نیسلامدا تیبیکه یه نن و پئی
 بکه یه نن، تا کو هه م له دنیا دا به خته وهر بین، هه م له دوا رۆژدا سه ره رزو سه رفراز بین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

نيۋەرۈك

- پېشەكى ئەم تەفسىرە بەگىستى..... ۵
بەرچاۋ پرونىيەكى گىزىك ۱۰
لەبارەى ئەم تەفسىرەدە ۱۰
پېشەكى ئەم بەرگە ۱۲

تەفسىرى سوۋرەتى (الأحزاب)

- دەستېك ۱۷
نيۋەرۈكى سوۋرەتى (الأحزاب) و بابەتەكانى ۱۷
يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۱۷
دوۋەم: رىزبەندىي لە موصحفە و ھاتنە خواردا: ۱۸
سىيەم: شۇنى دابەزىنى: ۱۸
چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى: ۱۹
پىنجەم: نيۋەرۈكى: ۱۹
شەشەم: تايەتمەندىيەكانى: ۱۹
ھەوتەم: دابەشكردنى ئەم سوۋرەتە بۇ چەند دەرسىك: ۲۲
ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتەو رەۋاندنەۋەى تەم و مژىك: ۲۶
قسەى زاناپان: ۲۸
دەرسى يەكەم ۳۹
پىناسەى ئەم دەرسە ۴۱
ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۴۳
شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان ۴۴

- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان..... ٤٦.....
- ماناى گشتىى ئايەتەكان..... ٤٩.....
- مەسە لە گرنەكان..... ٥٥.....
- دەرسى دوۋەم..... ٧٥.....
- پىناسەى ئەم دەرسە..... ٧٧.....
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ٧٩.....
- شىكىردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ٨١.....
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان..... ٨٤.....
- ماناى گشتىى ئايەتەكان..... ٨٦.....
- بەسەرھاقى جەنگى نەحزاب و جەنگى تىرەى بەنى قورەيزە..... ٩٤.....
- جەنگى خەندەك (الأحزاب) لە بىست (٢٠) بېرگەدا:..... ٩٤.....
- جەنگى بەنى قورەيزە لە پازدە (١٥) بېرگەدا:..... ١١٦.....
- مەسە لە گرنەكان..... ١٣١.....
- جەنگى نەحزاب و دوازە (١٢) ھەلۋەستە..... ١٥٩.....
- جەنگى بەنى قورەيزە و ھەوت ھەلۋەستە..... ١٦٧.....
- دەرسى سىيەم..... ١٧١.....
- پىناسەى ئەم دەرسە..... ١٧٣.....
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ١٧٤.....
- شىكىردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ١٧٥.....
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان..... ١٧٧.....
- ماناى گشتىى ئايەتەكان..... ١٩٠.....
- مەسە لە گرنەكان..... ١٩٥.....
- كورتە باسنىك لە بارەى..... ٢٠٢.....

- ۲۰۲..... چه مک و واتای: (فَاحِشَةُ مُبِينَةٍ) دهوه
- ۲۲۱..... ده رسی چواره م
- ۲۲۳..... پټناسه ی ټم ده رسه
- ۲۲۴..... مانای ده قاو ده قی ټایه ته کان
- ۲۲۵..... شیکردنه وهی هه نډیک له وشه کان
- ۲۲۶..... هو ی هاتنه خواره وهی ټایه ته کان
- ۲۲۹..... مانای گشتی ټایه ته کان
- ۲۳۴..... مه سه له گرنگه کان
- ۲۳۷..... سټ کورته سه رنج
- ۲۵۰..... لافلیده رانی پټغه مبه رایه تی و بابیه کان و به هائییه کان
- ۲۵۰..... (۱) - بابیه کان (البابیه):
- ۲۵۱..... (۲) - به هائییه کان (البهائییه):
- ۲۵۲..... کورته باسټک له باره ی به سه رهاقی زه یدو زه ینه به وه
- ۲۶۳..... ده رسی پټنجه م
- ۲۶۵..... پټناسه ی ټم ده رسه
- ۲۶۶..... مانای ده قاو ده قی ټایه ته کان
- ۲۶۶..... شیکردنه وهی هه نډیک له وشه کان
- ۲۶۷..... مانای گشتی ټایه ته کان
- ۲۷۱..... مه سه له گرنگه کان
- ۲۷۹..... هه وت پټنمایي گه ورو گرنگ بو پټغه مبه ر ﷺ
- ۲۸۱..... کورته باسټک له باره ی یادی خوا کردنه وه
- ۲۸۱..... (۱) - واتا و پټناسه ی یادی خوا (ذکر الله):
- ۲۸۵..... (۲) - گرنگی و پله و پایه ی زیکری خوا:

- ۲۹۲..... (۳) - جۇرەكانى يادى خوا كردن: (أنواع الذُكر):
- ۳۰۴..... (۴) - چۆن زىكرى خوا بكەين:.....
- ۳۰۵..... تىمە لە چوار پوۋەۋە باسى چۆنىەتتى يادى خواكردن دەكەين.....
- ۳۰۵..... (۱) - لە پرووى قىافەى جەستەيەۋە:.....
- ۳۰۵..... (۲) - لە پرووى دەرخستىن و دەرئەخستەۋە:.....
- ۳۰۶..... (۳) - لە پرووى دەنگەۋە:.....
- ۳۱۰..... (۴) - لە پرووى تەنھايى و تىكەلىيەۋە:.....
- ۳۱۱..... (۵) - بەرھەمى زىكرى خواكردن:.....
- ۳۲۵..... دەرسى شەشەم.....
- ۳۲۷..... پىئاسەى نەم دەرسە.....
- ۳۲۸..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان.....
- ۳۲۹..... شىكرەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۳۳۱..... ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان.....
- ۳۳۲..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۳۳۸..... مەسە لە گرنگەكان.....
- ۳۵۵..... دەرسى ھەوتەم.....
- ۳۵۷..... پىئاسەى نەم دەرسە.....
- ۳۵۸..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان.....
- ۳۵۹..... شىكرەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۳۶۱..... ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان.....
- ۳۶۳..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۳۷۰..... مەسە لە گرنگەكان.....
- ۳۷۸..... چوار سەرنجى گرنگ.....

- چونیه تی پټکوه په یوه ست بوونی نایه ته کان ۳۸۸
- کورته باسټک له باره ی ۳۸۹
- صلوات و سهلام دان له سر پټغمبه ری خوا ﷺ ۳۸۹
- (۱)- مانای (صَلَاة) و (سَلَام): ۳۸۹
- (۲)- حوکمی صلوات و سهلام ناردن بؤ سر پټغمبه ر ﷺ: ۳۹۰
- (۳)- چونیه تی صلواتدان له سر پټغمبه ر ﷺ له نوږدا: ۳۹۲
- (۴)- حوکمی صلوات و سهلام ناردن بؤ جگه له پټغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام): ۳۹۳
- (۵)- وا باشه صلوات و سهلام کوښکړنه وه بؤ پټغمبه ر ﷺ: ۳۹۶
- (۶)- حکمته تی صلوات و سهلام ناردنی ټیمه بؤ پټغمبه ر ﷺ: ۳۹۷
- (۷)- وده لمی پرسیارک: ۴۰۰
- شیکردنه وهی ټم دوو نایه ته، له شهش برگه دا: ۴۰۲
- دهرسی هه شتم ۴۰۷
- پټناسه ی ټم دهرسه ۴۰۹
- مانای ده قاو ده قی نایه ته کان ۴۱۰
- شیکردنه وهی هه ندی له وشه کان ۴۱۰
- مانای گشتی نایه ته کان ۴۱۱
- مهسه له گرنگه کان ۴۱۴
- شیکردنه وهی ټم نایه ته، له هه شت برگه دا: ۴۱۴
- کورته باسټک له باره ی خیزان (أَسْرَة) ی پټغمبه ر وه ﷺ ۴۱۸
- (۱)- باب و دایک و بایری پټغمبه ری خوا ﷺ: ۴۱۸
- (۲)- ناوو ژماره ی هاوسه رده کانی و، سالی هاوسه رگیری کردنی له گه لیان: ۴۱۸
- (۲)- ناوو ژماره ی کچ و کوږه کانی پټغمبه ر ﷺ: ۴۲۰
- شیکردنه وهی ټم نایه تانه، له هه شت برگه دا: ۴۲۳

- دەرسى نۆيەم ۴۲۹
- پېئاسەي ئەم دەرسە ۴۳۱
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۴۳۲
- شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان ۴۳۳
- ماناي گىشتىي ئايەتەكان ۴۳۵
- مەسە لە گىزىگەكان ۴۳۸

تەفسىرى سوۋرەتى (سبأ)

- دەستېيك ۴۶۱
- پېئاسەي سوۋرەتى (سبأ) و بابەتەكانى ۴۶۱
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۴۶۱
- دوۋەم: شۋىنى دابەزىنى: ۴۶۱
- سىيەم: رىزىبەندىي لە موصحف و ھاتتە خواردا: ۴۶۲
- چوارەم: ژمارەي ئايەتەكان: ۴۶۲
- پېئىجەم ئىۋەپۇكى: ۴۶۳
- شەشەم: ئايەتەندىيەكانى: ۴۶۳
- ھەۋتەم: دابەشكرىنى ئايەتەكانى بۇ چەند دەرسىك: ۴۶۵
- دەرسى يەكەم ۴۶۹
- پېئاسەي ئەم دەرسە ۴۷۱
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۴۷۲
- شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان ۴۷۳
- ماناي گىشتىي ئايەتەكان ۴۷۵
- مەسە لە گىزىگەكان ۴۸۳

- دەرسى دوۋەم ۵۰۵
- پېتناسەي نەم دەرسە ۵۰۷
- ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان ۵۰۸
- شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان ۵۰۹
- ماناي گشتىي ئايەتەكان ۵۱۲
- مەسەلە گرنگەكان ۵۱۷
- كورتە باسېك: دە (۱۰) كورتە سەرنج لە باردى چاكەكانى خواۋە لە سەر داۋود و سولەيمان
(عليهما السلام) ۵۲۷
- أ- سى كورتە سەرنج لە باردى داۋود عليه السلام و نىعمەتەكانى خواۋە لە سەرى: ۵۲۷
- ب- ھەوت كورتە سەرنج لە باردى سولەيمان عليه السلام، ئەو موعجىزەو چاكەو
نىعمەتانەۋە، كە خوا تعالى پېيداۋوون: ۵۲۸
- دەرسى سېيەم ۵۳۹
- پېتناسەي نەم دەرسە ۵۴۱
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۵۴۲
- شىكرىدەنەۋەي ھەندى لە وشەكان ۵۴۳
- ماناي گشتىي ئايەتەكان ۵۴۵
- مەسەلە گرنگەكان ۵۴۹
- ھەوت ھەلۋەستە لە بەرانبەر بەسەرھاقى گەلى سەبەندا ۵۵۹
- (۱)- گەلى سەبە، يان ھۆزى سەبە: ۵۵۹
- (۲)- ھۆكارى پېرژانىان: ۵۵۹
- (۳)- ھۆكارى پروۋخانى بەنداۋەكە: ۵۶۰
- (۴)- بۆچى خوا تعالى فەرموۋىتە: ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ ۵۶۱
- (۵)- نىعمەتەكانى خوا بەبى سوپاسكوزارىي، بۆ خوا بەردەوام نابىن: ۵۶۲

- ٥٦٢..... ٦- هيمنى و ناسايشى پى و بان نيمه تىكى خوايه:
- ٥٦٧..... ٧- توكمه يى و ته بايى و كومه لگا، نيمه تىكى گهوره و گرنگى خوايه، به پيچه وانه وه، په رته وازه يى و پرزو بلاويى و ناكوځيى، به لايه كيى زور خراب و بپړه زايه:..... ٥٦٣
- ٥٦٥..... ده رسي چواره م
- ٥٦٧..... پيناسه يى هم ده رسه
- ٥٦٨..... ماناى ده قاو ده قى نايه ته كان
- ٥٦٩..... شيكردنه وهى هه ندى له وشه كان
- ٥٧١..... ماناى گشتيى نايه ته كان
- ٥٧٦..... مه سه له گرنگه كان
- ٥٩١..... كورته باسك له باره ي شىوازي بانگه وازه وه: له ده خالاندا.....
- ٦٠١..... ده رسي پينجه م
- ٦٠٣..... پيناسه يى هم ده رسه
- ٦٠٤..... ماناى ده قاو ده قى نايه ته كان
- ٦٠٦..... شيكردنه وهى هه نديك له وشه كان
- ٦٠٩..... ماناى گشتيى نايه ته كان
- ٦١٦..... مه سه له گرنگه كان
- ٦٣٥..... ده رسي شه شه م
- ٦٣٧..... پيناسه يى هم ده رسه
- ٦٣٨..... ماناى ده قاو ده قى نايه ته كان
- ٦٣٩..... شيكردنه وهى هه نديك له وشه كان
- ٦٤٠..... ماناى گشتيى نايه ته كان

- مه سه له گرنګه کان ٦٤٥
- ده رسي جهو ته م ٦٥٩
- پينا سه ي ته م ده رسي ٦٦١
- ماناي ده قاو ده قي ثايه ته کان ٦٦٢
- شېکر د نه وه ي هه نديک له وشه کان ٦٦٣
- ماناي گشتي ثايه ته کان ٦٦٤
- مه سه له گرنګه کان ٦٦٨